

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

CHRISTINE
FEEHAN

DARK
HOPE

A CARPATHIAN NOVEL

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Christine Feehan tarafından yazılan başlıklar

Hayalet Gezgini Romanları

HAYALET OYUNU
HAYALET OYUNU
ŞİMŞEK OYUNU
ÖLÜMCÜL OYUN
ZEHİRLİ OYUN GİZLİ
OYUN GÜÇ OYUNU
ÖRÜMCEK OYUNU
ENGEREK OYUNU
SAMURAY OYUNU
ACIMASIZ OYUN
SOKAK OYUNU
CINAYET OYUNU
YIRTICI OYUN
ÖLÜMCÜL OYUN
KOMPLO OYUNU
GECE OYUNU
AKIL OYUNU
GÖLGE OYUNU

Drake Kardeşler Romanları

GİZLİ AKINTILAR
ÇALKANTILI DENİZ
GÜVENLİ LIMAN
TEHLİKELİ
GELGİTLER ATEŞ
OKYANUSLARI

Leopar Romanları

LEOPARIN AVI
LEOPARIN YARASI
LEOPARIN ÖFKESİ
LEOPARIN GAZABI
LEOPARIN KOŞUSU
LEOPARIN KANI
LEOPARIN ÖFKESİ
VAHŞİ KEDİ
KEDİNİN
SİĞİNAĞI
LEOPARIN AVI
SAVAŞÇI DOĞA

VAHŞİ ATEŞ
YANAN VAHŞİ
YAĞMUR

Deniz Cenneti/Kalbin Kız Kardeşleri Romanları

BİRBİRİNE BAĞLI
ATEŞ BAĞLI
TOPRAĞA BAĞLI
HAVAYA BAĞLI
RUHA BAĞLI
SUYA BAĞLI

Gölge Süvarileri Romanları

GÖLGE DANSI
GÖLGE ATEŞİ
GÖLGE FIRTINASI
GÖLGE UÇUŞU
GÖLGE SAVAŞÇISI
GÖLGE BEKÇİSİ
GÖLGE ORAKÇISI
GÖLGE BINİCİSİ

Torpedo Mürekkebi Romanları

İHANET YOLU
KURTARMA YOLU
VAHŞET YOLU
YOK OLUŞ YOLU
PERVASIZ YOL
ISSIZ YOL
VENDETTA YOLU
İNTİKAM YOLU
YARGI YOLU

Karpat Romanları

KARANLIK UMUT
KARANLIK ANI
KARANLIK FISILTI
KARANLIK TAROT
KARANLIK ŞARKI
KARANLIK
İLLÜZYON
KARANLIK
NÖBETÇİ
KARANLIK MIRAS

KARANLIK
ATLIKARINCA
KARANLIK
VAATLER
KARANLIK
HAYALET
KARANLIK KAN
KARANLIK KURT
KARANLIK LYCAN
KARANLIK
FIRTINA
KARANLIK
YIRTICI
KARANLIK
TEHLIKE
KARANLIK AVCI
KARANLIK LANET
KARANLIK AÇLIK
KARANLIK ELE GEÇİRME
KARANLIK KUTLAMA
KARANLIK IBLIS
KARANLIK SIR
KARANLIK KADER
KARANLIK MELODİ
KARANLIK SENFONİ
KARANLIK
MUHAFİZ
KARANLIK EFSANE
KARANLIK ATEŞ
KARANLIK MEYDAN
OKUMA
KARANLIK BÜYÜ
KARANLIK ALTIN
KARANLIK ARZU
KARANLIK
PRENS

Antolojiler

KARANLIĞIN KENARI
(Maggie Shayne ve Lori Herter ile birlikte)

ŞAFAKTA EN KARANLIK
(Dark Hunger ve Dark Secret'ı içerir)

DENİZ FIRTINASI
(Rüzgarda Büyü ve Ateş Okyanuslarını içerir)

ATEŞ
(Uyanış ve Vahşi Yağmur dahil)

FANTAZİ
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

(Emma Holly, Sabrina Jeffries ve Elda Minger ile birlikte)

AŞIKLAR DİKKAT
(Fiona Brand, Katherine Sutcliffe ve Eileen Wilks ile
birlikte)

SICAK KANLI
(Maggie Shayne, Emma Holly ve Angela Knight ile)

Özel Ürünler

KARANLIK SUÇ
UYANAN KARANLIK

AÇLIK
RÜZGARDA BÜYÜ

NEHİRDE KIRMIZI
SUNRISE GÖLÜNDE CİNAYET

DARK HOPE

CHRISTINE FEEHAN

BERKLEY
NEW YORK

BERKLEY
An imprint of Penguin Random House LLC 1745
Broadway, New York, NY 10019
penguinrandomhouse.com

Telif Hakkı© 2025 yazan Christine Feehan

Penguin Random House telif haklarına değer verir ve destekler. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, ifade özgürlüğünü destekler ve canlı bir kültür yaratır. Bu kitabın yetkili bir baskısını satın aldığınız ve herhangi bir bölümünü izinsiz olarak çoğaltmayarak, taramayarak veya dağıtmayarak telif hakkı yasalarına uyduğunuz için teşekkür ederiz. Yazarları destekliyor ve Penguin Random House'un her okuyucu için kitap yayınlamaya devam etmesini sağlıyorsunuz. Lütfen bu kitabın hiçbir bölümünün yapay zeka teknolojileri veya sistemlerinin eğitimi amacıyla kullanılamayacağını veya herhangi bir şekilde çoğaltılamayacağını unutmayın.

BERKLEY ve BERKLEY & B kolofonu Penguin Random House LLC'nin tescilli ticari markalarıdır.

Tarot kartı sanatı telif hakkı© Christine Feehan

Kitap tasarımı Kristin del Rosario, e-kitap için uyarlayan Molly Jeszke Kapak tasarımı Judith Lagerman

Kapak görselleri: (kadın) Eugene Partyzan / Adobe Stock; (fırtınalı dağlar) Yuri_Arcurs / Getty Images

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data İsimler:

Feehan, Christine, yazar.

Başlık: Karanlık umut / Christine Feehan.

Açıklama: New York : Berkley, 2025. | Seri: Bir Karpat Romanı Tanımlayıcılar:
LCCN 2024029837 (basılı) | LCCN 2024029838 (e-kitap) | ISBN 9780593819609
(ciltli) | ISBN 9780593819623 (e-kitap)

Konular: LCGFT: Paranormal kurgu. | Romantik kurgu. | Romanlar.
Sınıflandırma: LCC PS3606.E36 D3618 2025 (baskı) | LCC PS3606.E36 (e-kitap) | DDC
813/.6-dc23/eng/20240712

LC kaydı <https://lcn.loc.gov/2024029837> adresinde mevcuttur

LC e-kitap kaydı <https://lcn.loc.gov/2024029838> adresinde mevcuttur

Ebook ISBN 9780593819623

Ürün güvenliği ve uygunluğu için AB'deki yetkili temsilci Penguin Random House Ireland, Morrison Chambers, 32 Nassau Street, Dublin D02 YH68, İrlanda, <https://eu-contact.penguin.ie> adresidir.

pid_prh_7.0a_149802294_c0_r0

KONTENTS

Adanmışlık
Okuyucularım İçin
Teşekkür Aile Ağaçları

Birinci Bölüm

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

İkinci Bölüm

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Üçüncü Bölüm

ım11. Kıs

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Dördüncü

Kısım

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Ek 1: Karpat Şifa İlahileri Karpat Dili Ek](#)

[2. Karpat Dili Yazar Hakkında](#)

Domini için, ejderha avcısı

FOR MY READERS

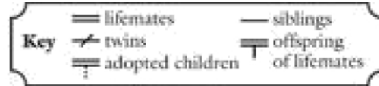
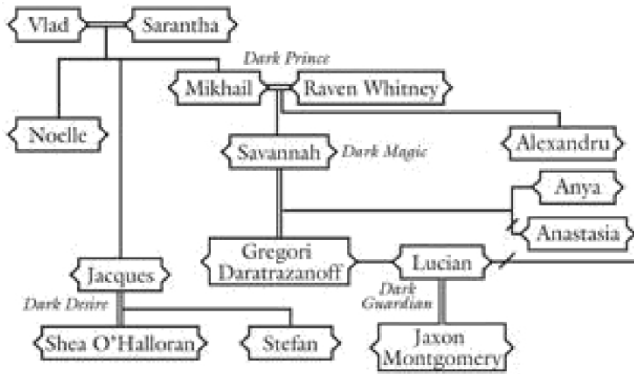
Özel kitap duyuru listeme kaydolmak ve Dark Desserts'ın ücretsiz e-kitabını indirmek için ChristineFeehan.com/members/ adresine gitmeyi unutmayın. Topluluğuma katılın ve ilk elden haberler alın, kitap tartışmalarına katılın, sorularınızı sorun ve benimle sohbet edin. Lütfen bana Christine@ChristineFeehan.com . adresinden e-posta göndermekten çekinmeyinSizden haber almak isterim.

AKNOWLEDGMENTS

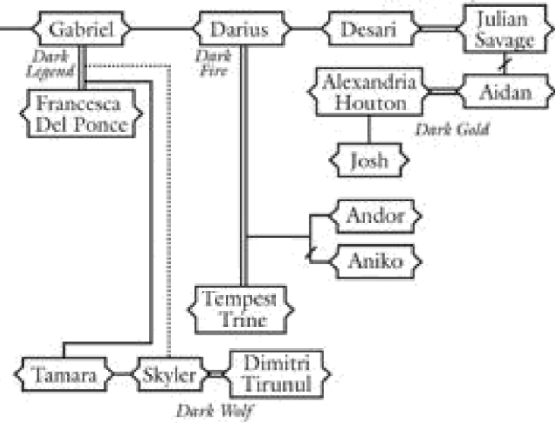
Diane Trudeau'ya teþekkür ederim. Bu þartlar altında bu kitabı asla yazamazdım. Ölmek üzere olan bilgisayarımın on binlerce sorununu çözmek için devreye giren Sheila English'e. Cheryl Wilson'a çağrıldığımda hızlı beyin fırtınası yaptığı için. Brian Feehan'a, teslim tarihine yetişmek için yazmam gereken sayfaları ayarlamak üzere her gün burada olduğundan emin olduğu ve yorganımı başıma çekmek istediğimde beyin fırtınası yaptığı için! Tüm bu yürüyüşler yardımcı oldu. Çok çılgın olan hayatımın her yönüyle ilgili tüm ayrıntılarla ilgilendiği için Denise'e. Bu kitaptaki vahşi yaşamla ilgili yardımları için Zevander Walker'a. Ve benim inanılmaz, paha biçilmez araştırmacım Karen Brownfield Houton'a. Siz benim için bir mucizesiniz! Hepinize çok teþekkür ederim!

' KARPAT

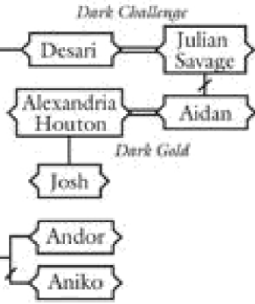
DUBRINSKY

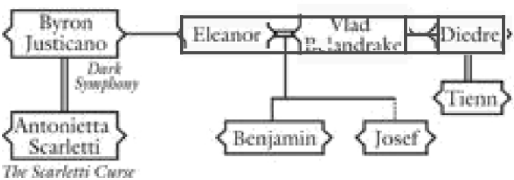
DARATRAZANOFF

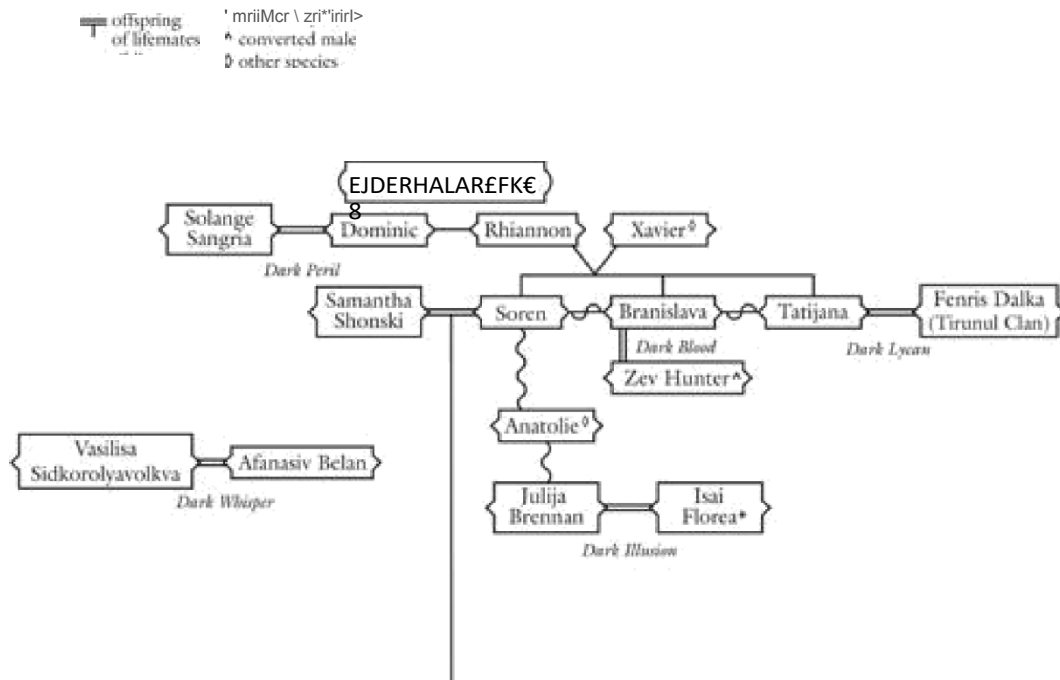
SAVAGE

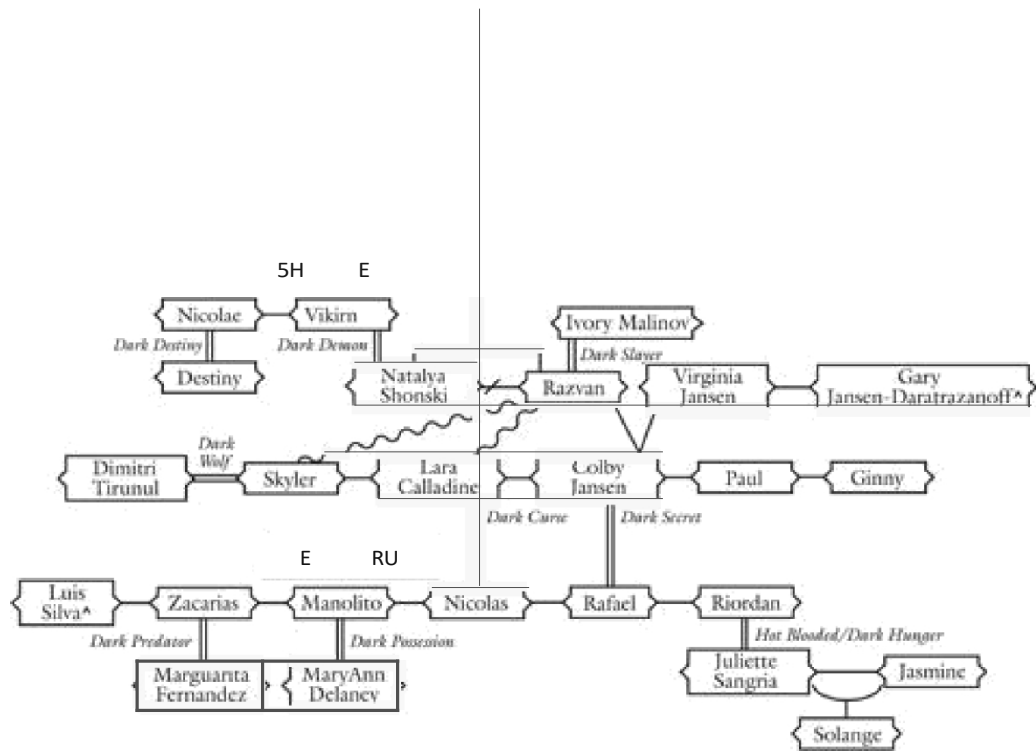

JUSTICANO/BELANDRAKE

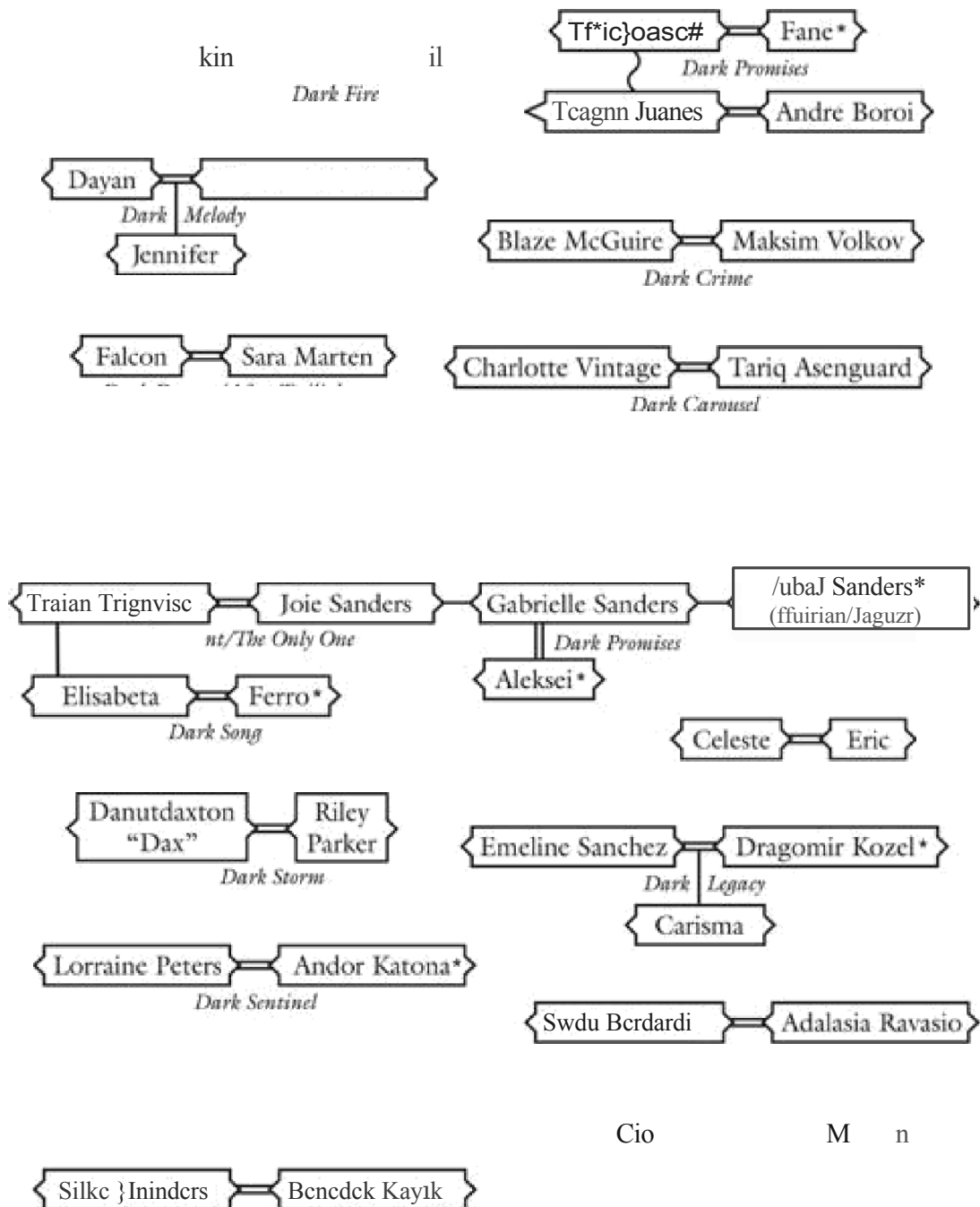
KARPAT

OTHER CARPATHIANS

Key √ parents not lifemates siblings * monastery ancients
 ^ converted male
 G cRher specim

Cio

M n

BİRİNCİ BÖLÜM

(Solda) Beklenmedik kaos ve değişim.
(Sağda) Karışıklık, manipölasyon ve hile.

zakta, denizin üzerinde kara bulutlar öfkeli bir kaynama halinde toplanmıştı. Rüzgâr sert bir şekilde yüzeye çarptı, yaratmak kaba, Tehlikeli Dalgalar o kızgın aygırlar gibi kıyıya doğru koşuyordu. Deniz ile neredeyse kıyı şeridine kadar uzanan geniş orman arasında çok az kumsal vardı. Gölgecik sallanıyor, , ağaç dallarını hışırdatıyor, yaprakları ve iğneleri savuruyordu. imha silahları gibi havada süzülüyorlar.

Karanlık, gecenin yaratıklarını ortaya çıkardı. Yarasalar böceklerle beslenirken dönüp duruyorlardı. Baykuşlar ormanın zeminini incelerken, tarla fareleri ve tarla fareleri çürüyen bitkilerin arasından eve dönmek için koşuştururken, bazı yüksek ağaç dallarından büyük, yuvarlak sarı gözler kırpışıyor. Denizden gelen acımasız rüzgâr, metanetli ağaçlara çarpıyor, onları eğiyor, protesto gıcırıtlarına neden oluyordu ama ağaçlar yüzlerce yıldır olduğu gibi dayanıyor.

Nachtblaum köyü ormanın eteklerinde duruyordu, o kadar yakındı ki vahşi doğa sanki ormandan oyulmuş bir yeri kurtarmak istercesine ilerliyordu. Her çayırda yüzlerini aya doğru çevirmiş gece çiçekleri yetişiyordu. Köy, sakinlerinin çoğunun balıkçılık yaparak ya da mallarını deniz yoluyla komşu ülkelere göndererek geçimini sağladığı nehrin ve okyanusun yakınında yer alıyordu.

Sık sık okyanusun üzerinde şiddetli fırtınalar kopar ve evlerinin üzerinden geçerek nehre su akıtır, böylece nehir bir yılan gibi tepki verirdi. Nehir, kükreyen bir yılan gibi kabarır, köpüren, çıldırmış suyu kıyılarından püskürterek yolları sular altında bırakırdı. Yollar geçit vermez hale gelince, insanlar bol miktarda su toprağa karışana ya da onarılana kadar köyde mahsur kalırlardı. Son iki yıldır bu durum o kadar sık yaşanmıştı ki artık onları korkutmuyordu.

Silke Vriese Reinders, Nachtbloem'un yaşadığı gibi fırtınaların farklı olduğunu biliyordu. Fırtınalar normal aylarda sürekli olarak gelse de köydeki herkes havanın normal olmadığının farkındaydı. Hollanda'da sık sık yağmur yağırdı ama diğer ülkelerle kıyaslandığında hava oldukça ılımandı. Deniz kıyısında yaşadıkları için bu kadar şiddetli fırtınalar yaşamamaları gerekirdi.

Silke bir koluyla bir ağacın gövdesine sarılmış, bir yandan da kıyıya vuran dalgaların vahşetini izliyordu. Uzakta, su hortumları suyun dalgalı yüzeyinde sıçırıyordu, ama yükselen sütunlar çılgınca dönerken ve kıyıya doğru savrulurken daha fazla gayzer oluştururken uğursuzdu.

"İyi görünmüyor," dedi Tora Kros, ağacın diğer tarafında dururken. Uzun boylu ve söğüt gibiydi, parlak siyah saçları ve muhteşem zümrüt yeşili gözleri vardı.

"Ben bu fırtınaları birer sınav olarak görüyorum," dedi Silke. "Bulutlara bak Tora. Düşmanlarımızın yüzlerini seçebilirsin."

Tora onun bakışlarını şimşeklerle süslü kara bulutlara doğru takip etti. Her bulut bir kazanın içindeymiş gibi yuvarlanıp kaynarken, pürüzlü şimşeklerden gözler parlıyordu; şeytani yüzler kıyıya, ormana ve köye kötü niyetle bakıyordu. Bulutlar çalkalandıkça yüzler ürkütücü bir şekilde bozuluyordu.

Her bir yüz, yuvarlanan bulutla birlikte dönüp duruyordu ama parlayan, kötücül gözlerin köyü ve ormanı işaretlediği, görebildikleri her şeyi görmeye çalıştıkları açıktı.

"Savaş yaklaşıyor," diye fısıldadı en yakın arkadaşına yüksek sesle. "Bu akşam kartlarda bunu tekrar okudum, tıpkı son iki yıldır beni uyardıkları gibi."

Tutunduğu ağaç, diğerlerinden daha ince olmasına rağmen sağlamdı. Ayaklarının altındaki toprağın kaydığını fazlasıyla fark ettiğinde topraklanmaya ihtiyacı vardı. Geçmişte efsanevi yaratıklar ve iblis avcılarının günlük yaşamın bir parçası sayılırdı. Şimdi ise sadece video oyunlarında var oluyorlardı. Vampirler ve kötü iblisler hakkında filmler yapılıyordu. Televizyon şovları doğaüstü varlıkları tasvir ediyordu. Modern zamanlarda kimse böyle şeylere inanmıyordu; en azından öyle görünüyordu. Nachtbloem'da yaşayanlar daha iyi biliyordu.

Nachtbloem köyünde, yaşlılar öldüğünde ve bebekler doğduğunda birkaç kişi dışında üç yüz kişi yaşıyordu. Almanya, Hollanda ve hatta Belçika'daki pek çok kişi tamamen Frisii olduğunu iddia etse de, bu ücra köyde yaşayanlar doğrudan Germanya zamanından gelenlerin torunlarıydı. Frisii ve Romalı istilacılar arasındaki savaşın hikayesi, hikaye anlatımı sırasında nesilden nesile aktarılarak zihinlerinde her zaman taze tutuldu.

MS 28 yılında Frizyalılar, toprakları istila edildiğinde Roma ordusunu yenebilen tek halktı. Frizyalılar ilk başlarda Romalılarla birlikte kin gütmeden yaşadılar. Romalıların yeni liderleri vergilerin Frizyalıların sahip olmadığı şekillerde ödenmesini talep edince, Romalıların liderini tatmin etmek için eşler ve kızlar köle olarak satıldı. Frizyalılar isyan etti ve küçük bir kuvvetle liderin saklandığı kaleye saldırmaya karar verdi.

Romalılar karşı koydular ve hatta takviye almayı başardılar.

Frisii'ler bir kez öfkelenindiklerinde pes etmeyi reddeden bir halktı. İşi hallettiler. Romalılar güçlü bir kuvvete sahipti, bu yüzden köylüler çok aşına oldukları ormana geri çekildiler ve savaşa hazırlandılar. Orman kendi sırlarını saklıyordu, bunların çoğu uzun zaman önce o insanlar tarafından ve günümüzdeki köylülerin çoğu tarafından biliniyordu.

"İblisler arazinin haritasını çıkarmaya çalışıyor. Bize saldırmanın en iyi yolunu bulmak için," dedi Tora. "Özellikle ormanı incelediklerini fark ettim."

Bu destansı savaşın hikayeleri ortaya çıktıkça, anlatılanların tercümesinde çok şey kayboldu. Pek çok kişi savaşı yöneten ve küçük orduya yardım eden kadının efsanevi olduğuna inandı. Gerçek dışı. Ona Baduhenna denmiş ve tanrıça olarak adlandırılmıştı. Son ek -henna genellikle bir kadın tanrıyı ifade ederdi. Badw- ya da Badu- ön eki "savaş" anlamına geliyordu. Baduhenna'nın cesareti ve becerileri efsanelere konu oldu ve Frizya'nın savaş ve muharebe tanrıçası olarak tanındı.

Nachtbloem'da yaşayan köylüler için Baduhenna çok gerçektir. Hikayelerde, birçok kişi efsanevi Baduhenna'nın küçük ordusunu karanlık ormana götürdüğüne inanıyordu. Kargalar ona yardım eder, ormanın içinde uçar ya da yukarıda daireler çizerlerdi. Kargaların çığlıkları, savaş başlamadan hemen önce mutlak sessizliği delip geçerken düşmanın kalbine korku salardı.

Pek çok kişi bir başka tanrıçanın, karga şeklindeki Morrigan'ın Baduhenna'ya yardım ettiğine inanıyordu. Düşmana panik ve kafa karışıklığı getirmeye yardım etti. Sadece el baltası gibi hafif silahlar kullanan küçük Frizyalı kuvvetleri bir günde dokuz yüzden fazla Roma askerini öldürdü. Romalılar yaşadıkları kafa karışıklığı ve paranoya yüzünden dört yüz asker daha öldürdüler.

kaçmadan önce kendi adamlarını öldürerek Frizyalıları Romalıları yenen tek halk haline getirdiler.

Nachtbloem'da yaşayan köylüler atalarıyla son derece gurur duyuyorlardı. Ayrıca efsanenin geri kalanına da inanıyorlardı - tarihin dışarıda bıraktığı kısma. Romalılara istilalarında yeraltı dünyasından iblisler yardım etmişti. Baduhenna ve Morrigan onlara yardım etmeseydi, savaş yetenekleri ve ormanla olan yakınlıklarına rağmen yenileceklerdi.

Efsaneye göre tekrar istila edileceklerdi. Bu sefer savaş küçük köyleri için değil, insanlık için olacaktı. Yeraltı dünyasından gelen yaratıkların yardım ettiği modern bir orduyu nasıl yenebileceklerini kimse bilmiyordu. Sadece bunu yapmak zorunda kalacaklarına inanıyorlardı.

"Bu fırtınaların bizi gözetlemek için gönderilenlerin hareketlerini gizlediğinden şüphelenmeye başladım," dedi Silke. "Hava durumuna senin gibi hükmedemiyorum ama alıştırmayı yapıyorum."

Silke bir iblis avcısıydı. Bir avcı. Annesi doğum sırasında öldü ve yeteneklerini, sorumluluklarını ve güçlü tarot kartlarını tek kızına devretti. Tora ve köydeki birkaç yaşlı, Silke daha çocukken onun eğitimine başlamıştı. Kadın ataları tarafından bilinen iblisleri öldürme tekniklerinin çoğu ona doğduğunda aktarılmıştı. Her birini mükemmelleştirmek zorundaydı. İblislerin isimlerini, neler yapabildiklerini ve onları en iyi nasıl öldürebileceğini öğrendi.

İblisler arasında bir hiyerarşi olduğunu ve bazılarının diğerlerinden çok daha güçlü olduğunu biliyordu. Tora'nın iblis avcılarını tanıyan üç arkadaşı vardı. Yakın oturmuyorlardı ama Tora gibi onlar da Karpatyalı ve geçidin koruyucularıydı. Karpatlar neredeyse ölümsüzdü, kanla besleniyorlardı ve gün boyunca gençleştirici toprakta uyuyorlardı. Diğer üç kadın çok cömert davranarak bilgi aktardılar.

Tora'ya iblislerle savaşma konusunda bilgi vermiş, o da zamanı geldiğinde halkını daha iyi savunabilmek için bu bilgiyi Silke ile paylaşmış.

Tora, "Dikkatlerini üzerinize çekmek istemezsiniz," diye uyardı. "Fırtınalarına kademeli bir düşüşle karşılık vermeye çok dikkat ettim, böylece doğal yollardan başka bir şekilde azaldığını fark etmiyorlar."

Silke, Tora kadar usta olmayı diledi. Tora'nın üzerinde yüzyılların deneyimi vardı. Karpat mirası onun şekil değiştirmesine ve havada uçmasına izin veriyordu ki Silke bunu yapmayı çok istiyordu. Bu özellikle kısılandığı bir yetenektir. Silke hava durumunu manipüle etme konusunda küçük bir yeteneğı olduğunu keşfetmişti ama bu yetenek henüz gelişmemişti. Kalktığı andan uyumasına izin verildiğı ana kadar bir avcı olarak eğitim gördü. Bu süre içinde günlük işlerini de bir araya getirmek zorundaydı. Bu da geliştirmesi gereken yeteneklerini rafine etmek için çok az zaman bırakıyordu.

Tora, "Elimizden gelen her türlü avantajı elimizde tutmak istiyoruz," diye ekledi.

Silke başıyla onayladı. "Albert Friesorger'i ölü bulduktan sonra köyün altındaki toprağı elimden geldiğince mühürledim. Cesedi sanki hayvanlar parçalamış gibi görünüyordu ama parçalayanlar küçük bir iblis sürüsüydü. Sanki bize su yoluyla gelmişler gibi onları denizin kenarına kadar takip ettim ama yeraltından geldiklerini biliyorum."

Tora, çok daha yaşlı olmasına ve iblisleri avlamak, kapıları korumak ve vampirleri yok etmek konusunda engin bilgilere sahip olmasına rağmen onunla tartışmadı. Anneden kıza geçen yüzlerce yıllık bilgi birikimiyle avcı olarak Silke'ye güveniyordu. Silke'yle her gece antrenman yapıyor ve onun yeteneklerini biliyordu. Sadece bu bile Silke'nin kendine güvenmesini sağılıyordu ama aynı zamanda düşmanın yığınak yaptığının da farkındaydı. Çok daha fazla olmaya başlamışlardı.

agresif, fırtınalar daha sık ve çok daha şiddetli.

"Bizi test ediyor," diye mırıldandı yine.

Tora, "Onları fark edememişiz gibi yolumuza devam etmeliyiz," dedi. "Bizim için geçerli olan tek şey sürpriz unsuru. Güçlü ya da zayıf yönlerimizi bilemezler. Onları zekâmızla alt etmeli ve destek kuvvetlerimizin zamanında gelmesini ummalıyız."

Silke, Karpat savaşçılarının yardımına ihtiyaçları olduğunu biliyordu. Sırlar ormanında bile olsa, yardım almadan yoğun bir savaşı kazanma umudu yoktu. Kimin geleceği konusunda kafası çok karıştı. Silke iki yaşından yirmi üç yaşına kadar her yıl doğum gününde annesi Astrid'den gelen kayıtları içeren bir paket açmıştı. Doğum yapmadan önce, hayatta kalamayacağına dair bir önseziye sahip olmalıydı. Silke özel yeteneklere sahip uzun bir kadın soyundan geliyordu. Astrid'i tanıyan herkes onun bol miktarda özel yeteneği olduğuna tanıklık .

Astrid'in artık tanıdık gelen sesi ona Tora'ya gitmesini ve Karpatlar denen bir insan türü hakkında sorular sormasını söylediğinde Silke on dört yaşındaydı. Silke her zaman annesinin sesini dinlemeyi ve tavsiyelerini duymayı dört gözle beklerdi. Bu kayıt ilk kez anneden kızına kişisel bir tavsiye değildi. Kayıtta her zamanki düşünceleri ya da iblislerle savaşmakla ilgili ipuçları bile yoktu. Astrid bunun yerine Karpat türleri hakkında bilgi edinmesinin ne kadar önemli olduğunu anlatıyor ve onu eğitmesi için Tora'ya güvenmesi gerektiğini birkaç kez tekrarlıyordu.

Silke, Tora'nın Karpatça olarak adlandırdığı eski bir dili konuşarak büyümüştü. Tabii ki kaynağının nerede olduğunu sormuştu ama Tora ona her şeyi zamanla açıklayacağını söylemişti. Silke dövüş becerilerinden diğer dillere kadar her şeyi öğrenmekle o kadar meşguldü ki

sormayı bırakmıştı. Şimdi, annesi özellikle Tora'dan Karpat halkı hakkında öğrenebileceği her şeyi öğrenmesini istemişti.

Tora, Silke'nin neredeyse kendini bildiği ilk günden beri, daha yürümeye başlamadan önce bile onun en iyi arkadaşıydı. Tora nazik ve sabırlıydı ve Silke onu ailesi, kardeşi olarak görüyordu. Anne ve babası öldüğünden beri Silke çocukken Tora'ya sıkı sıkıya sarılmıştı. Tora her zaman daha yaşlı görünürdü, oysa çocukluklarında beş yaştan fazla büyük olamazdı - en azından Silke o zamanlar böyle düşünmüştü.

Silke Tora'ya, "Sana Karpat türlerini ilk sorduğumda bana onların vampir avlayan savaşçılar olduğunu söylemiştin," dedi. "O zaman, gençleştirici toprakta uyuduklarını ve bağışçıları öldürmeden kan içtiklerini söylemiştin. Bana şekil değiştirme ve uçma muazzam güçleri olduğunu söylemiştin. Çok gerçekçiydin. Anlamakta ya da inanmakta hiç zorlanmadım. Çünkü seni tanıyordum. Bana her yeteneğin dezavantajları olduğunu söylediğinde ve Karpatyalıların neredeyse ölümsüz olduklarını ama gündüz saatlerinde felç olup sadece geceleri ortaya çıktıklarını açıkladığında, senin Karpatyalı olduğunu anladım. Beni geceleri ziyaret ederdin, gündüzleri asla. O konuşmada sadece bir kez iblislerden ve Karpatyalılardan aynı nefeste bahsettin. Vampirleri kastettiğini düşünmüştüm ama kastetmedin, değil mi?"

Tora başını salladı. "Karpatyalılar vampirleri sadece Vampirler. Tamamen kötüdürler ve bu dünyada avlayabildikleri her türü avlarlar. Et yiyen kuklalar yaratırlar ve toprağı mahvederler. Son zamanlarda yeraltı dünyasında ittifaklar kurdular. Bana söylenene göre, bir araya gelip ittifaklar kurmak yeni bir şey."

Bu, Tora'nın yıllar önce öylesine yaptığı iblis göndermesini açıklamıyordu. Silke vampirlerin nereden geldiğini biliyordu. On beş yaşına geldiğinde, annesinin iblis avcısı olmanın yanı sıra başka bir sorumluluğu da devrettiğini öğrenmişti. Silke bir Karpat savaşçısının ruhunu koruyordu. Eğer bu fantezi değilse, neydi? Bir Karpat erkeği doğduğunda ruhu bölünüyordu. Tüm karanlığını koruyordu ve bir yerlerde, ruhunun diğer yarısı ışığından oluşan bir kız çocuğu doğuyordu. Görevi onu bulmak ve ruhlarını birbirine bağlamaktı. Hayat arkadaşlarını bulmak kolay değildi ve birçoğu günaha yenik düşerek vampire dönüştü ve arkadaşlarını onları avlamaya zorladı. Kadın ölebilir ve ruh, Karpatyalı erkek var olduğu sürece tekrar tekrar doğabilirdi.

düşünce of such a responsibility at fifteen was rahatsız edici. Yine de on beş yaşındayken Karpatyalılar hakkında öğrendiği şeylerin hiçbiri gerçek gibi görünmüyordu. Onlar vampirleri avlayan ve insanlığı güvende tutan, hayattan daha büyük kahramanlardı. Beslenirken sırf heyecan duymak için öldürme isteğinin sürekli fısıltısına rağmen başkaları için savaşan savaşçılardı. Bunlar Tora'dan öğrendiği gerçeklerdi.

Tora ona erkek Karpatların renkli görme ya da duyguları hissetme yeteneklerini kaybettiklerini söylemişti. Yüzyıllar boyunca kasvetli, gri bir dünyada yaşamışlar. Ayrıca Karpatyalıların beslenirken yaşadıkları heyecanı hissetmek için ruhlarından vazgeçmeyi seçtiklerini ve vampir olduklarını da söylemişti. Silke yıllar boyunca sık sık uyuyakalmış ve yüzyıllar boyunca onurlu bir şekilde yaşayıp bir zayıflık anında avladığın şeye dönüşmenin ne kadar korkunç bir şey olduğunu düşünmüştü.

Bir Karpat savaşçısının ruhunu korumaktan sorumluydu. Aktarılan hikayelerde anlatılırdı.

Lilith'in yeraltı dünyasından gelen iblisleriyle son savaşlarında onlara yardım etmek için diğerleriyle birlikte geleceğini atalarından duymuştu. Zamanında gelemeyeceğinden korkuyordu. Ayrıca çok gergindi. Bir yabancının onun üzerinde hak iddia etmesi fikri onu son derece rahatsız ediyordu. Bir de Tora'nın Silke on dört yaşındayken iblisler hakkında söylediği o sıradan söz vardı. Tora bir açıklama yapmaya gönüllü değildi.

Silke bir kez daha kara bulutlara baktı. Kenarları yıpranmış görünüyordu, sanki şiddetli rüzgâr aniden yön değiştirecek ve köyü ve ormanı gözetleme görevlerinde iblislere bir kez daha yardım etmeden önce bulutları parçalayacaktı.

Tora, ormanı sis gibi görünen yoğun sihirli örgülerden oluşan bir örtüyle kaplamıştı, öyle ki gölgelik rüzgârda sallansa bile ormanın içini görmek için katmanlara nüfuz etmek imkânsızdı. Silke, iblislerin bu yoldan girmesini imkânsız kılmak için zemini mühürlemek için elinden geleni yapmıştı. Ormanın düşmanları için bir gizem olarak kalmasına ihtiyaçları vardı. Tıpkı MS 28 yılında ataları Romalılarla savaşırken olduğu gibi, burası onların seçtiği savaş yeri olacaktı.

"Bana Karpatyalılar ve iblisler hakkında söylemekten korktuğun şeyi söyle Tora." Korkak olmayacaktı ve mümkün olduğunca çok bilgiye ihtiyacı vardı.

Tora şiddetli fırtınaya karşı koymak için bir başka kaprisli rüzgâr dalgası gönderdi, bu kez kıyıya doğru dönen su hortumlarına doğru. Rüzgâr Tora'nın emriyle yön değiştirerek su hortumlarının hemen altındaki yüzeyde durgunlaştı, böylece onları iten dönen rüzgârlar aniden durdu ve su hortumları çöktü.

"Kıpırdamadan dur," diye öğüt verdi Silke. "Dikkatle incelediklerini hissediyorum. Bir şeyin ya da birinin emirlerine karşı gelip gelmediğini merak ediyorlar."

"Dokunuşumu fark edemeyecekler," dedi Tora güvenle. "Deneyebilirler ama ben onlardan gizliyim."

"İçlerinden biri koklayıcı," diye uyardı Silke. "Bu onun resmi iblis adı değil ama ben ona böyle diyorum. Uzun bir burnu var ve diğerleri başarısız olduklarında avlarını ortaya çıkarmak için ona güveniyorlar. Arkanda herhangi bir iz bıraktıysan, seni takip edemese bile kokunu alma ihtimali yüksek."

Tora bulutlardaki yüzleri daha iyi görebilmek için başını yukarı kaldırdı. Gönderdiği rüzgâr bulutları daha da parçalamıştı, bu yüzden yüzler eskisinden daha da çarpıktı. "İblisler hakkında çok şey bildiğimi sanırdım ama senin bilgin benimkinden çok daha fazla."

"Sana karşı avantajlı olabileceğim tek alan bu," diye kabul etti Silke. "Atalarımın bilgisi üzerime işlenmiş olarak doğdum. Ailedeki her iblis avcısının katkısıyla şu an yürüyen bir iblis ansiklopedisiyim." Yüzünü buruşturdu. "Uyumaya çalıştığımda bu iyi bir şey değil."

Tora'nın yüzünde garip bir ifade vardı, suçluluk duyduğunu gösteren bir ifade. Ya da en azından endişeliydi, ki bu arkadaşısı için o kadar alışılmadık bir durumdu ki Silke'yi telaşlandırdı.

"Bana söylemek istemediğin şeye geri döndük," dedi. "Sadece söyle, Tora. Bir yolunu buluruz."

Tora onun eline uzandı. "Sen benim ailemsin Silke. Seni bir kardeş gibi seviyorum. Hatta bazen bir kızım gibi. Her yeni tehditle yüzleşme şeklinle her zaman gurur duyuyorum. Çok cesursun."

Tora'nın her kelimesinde ciddi olduğunu bilmesine rağmen, bu küçük konuşma pek hayra alamet değildi. Tora'nın açıklamasını sessizce bekledi. Şiddetli yağmurlar rüzgârla birlikte azaldı. Tepedeki bulutlar uğursuz siyahtan koyu bir renge dönüştü.

Gri. Yüzler sanki hiç olmamışlar gibi soluklaştı ama Silke buna aldanmadı.

"Hâlâ oradalar, grinin içinde saklılar."

"İblisler için oldukça fazla güçleri var," diye gözlemledi Tora, sesinde spekülasyon vardı.

Silke kaşlarını çattı, yapbozun parçaları kafasında bir o yana bir bu yana dönüyordu. Bu iblisler hiyerarşinin en tepesinde yer alıyordu ama havaya hükmedemiyorlardı. Sniffer adını verdiği gibi çeşitli yetenekleri vardı. Diğer ikisinin mükemmel bir görüşü vardı. Biri inanılmaz bir işitme yeteneğine sahipti. Tüm bu beceriler, sırları ortaya çıkarmalarını ya da potansiyel avlarını kolayca bulmalarını sağlıyordu. Ancak Silke ve Tora'nın iblislerden saklanmalarını sağlayan sıra dışı bir eğitimleri vardı.

"Havayı başka biri kontrol ediyor," diye düşündü. "Cevap bu olmalı. Her iblis tek başına ne kadar güçlü olursa olsun, birlikte bile bunu yapmaları mümkün değil. Senin yeteneklerine sahip başka biri, Tora, büyük olasılıkla aldığımız havayı yönetiyor."

Tora elini bıraktı ve sanki aniden üşümüş gibi kollarını ovuşturdu. Silke Karpatyalıların vücut ısılarını kontrol ettiklerini biliyordu. Tora bunu onun için birden fazla kez yapmıştı.

"Koruduğum kapıyı biliyorsun. Bu yüzden tarot kartların var. Dört kapı var ve her birini Karpatyalı bir kadın koruyor. İblislerin yeraltı dünyasından kaçmasını engelleme yeteneğine sahipsin ve ikimiz birlikte bu kapıyı sağlam tuttuk."

Silke, hiçbir iblisin geçiş yolu bulamadığından emin olmak için birkaç kez kapıya gitmişti. Defalarca kapının etrafındaki toprağı mühürlemişti. Son zamanlarda Tora'nın kapının ardındaki şeyin kadim ahşabı ve büyüleri zayıflattığından endişe ettiğini biliyordu. O da

orada ne tutulduğunu hiç görmemişti. Tora ondan bir canavar olarak bahsetti.

Başka bir Karpat kadını olan Gaia yeraltı dünyasında yaşıyordu ve Tora'nın arkadaşı gibi görünüyordu ama Silke onu hiç görmemişti. Canavarın emrindeki alanın muazzam olduğunu, Sibirya, İtalya ve Cezayir'den küçük köylerine kadar uzandığını biliyordu. Canavar ve arkadaşı kapıdan kapıya dolaşıyor gibiydi. Silke, Karpatyalı bir kadın onun yoldaşıysa nasıl bu kadar tehlikeli olabildiğini anlamıyordu.

"Kapıları koruyan bizler için canavarın ne kadar ölümcül olduğunu anlamak çok zor. Onun adı Adalet - en azından ailesinin üyelerini kurtarmayı ve yeraltı dünyasında kalmayı seçtiğinde ona böyle deniyordu. Ailesi kaçarken o iblislerle savaştı. Adalet gibi hepsi de korkunç şekilde yaralanmış. İblislerin ailesinin peşinden gidememesi için geçidi kapattı ve böylece kendisini yeraltı dünyasına hapsetti."

Silke, "Kulağa bir canavar gibi değil, bir kahraman gibi geliyor," dedi.

Tora'nın yüzünde hüznün parladı. "O bir kahraman. Benim dünyamda bile efsanelere konu olmuş biriydi. Adalet bir zamanlar Karpatlıydı."

"Anlamıyorum. O vampir mi? Yeraltı dünyasında kapana kısılmışken mi dönüştü? Arkadaşın onunla nasıl kalabildi?"

Tora başını salladı. "Adalet vampir değildir. Bizim türümüz çok uzun yaşayabilir. Bazıları ölümsüz olduğumuza inanıyor ama sizin de çok iyi bildiğiniz gibi öldürülebiliriz."

Silke Tora'yı vampirlerle yaptığı birkaç savaştan sonra görmüştü. Bu olayların ikisinde ölümle burun buruna gelmişti. Silke yaralarına bakmadan ve arkadaşına kan vermeden önce vampirlerin ortadan kaldırılmasında ona yardım etmeyi başarmıştı.

Yıllar boyunca birkaç kez birlikte savaşı girmişler ve galip gelmişlerdi ama aldıkları yaralar çok fazlaydı.

"Yüzyıllar boyunca gri, duygusuz bir varoluş, hayatın arkadaşlarınızı, ailenizi ve vampire dönüşen diğer Karpatyalıları avlamak ve öldürmekten ibaret olması, vampirlerin kurbanlarına yaptıkları korkunç şeyleri görmek muazzam bir zarar veriyor."

Silke, Karpat erkeğinin hayatının acımasız ve sonsuz olduğunu hayal ediyordu. Köyde etrafı sevdiği insanlarla çevriliydi. Bir yetimdi ama ona her zaman bakılmıştı. Tora'nın yanı sıra zamanları, ilgileri ve tavsiyeleriyle cömert davranan köyün yaşlıları da vardı. Köydeki bekar bir kadın olan Fenja Reinders her zaman çocuk istemişti. Annesi öldüğünde Silke'yi yanına almıştı. Yerel ebeydi, doğum yapan kadınlara yardım ediyordu ve Astrid kayıplara karıştığında da oradaydı. Köylüler onun yetim bebeği büyütmek için en iyi seçim olacağına karar vermiş ve o da bu görevi seve seve kabul etmişti.

Silke onu öz annesi gibi severdi.

Fence onu şefkat ve sevgiyle büyüttü. Fence'nin bağırdığı ya da sinirlendiği tek bir an bile hatırlamıyordu. Ona Baduhenna Savaşı'hikâyelerini sevgiyle anlatmış, hikâyeleri heyecan verici hale getirmiş ve her kahramanı ya da kadın kahramanı hayattan daha büyük göstermişti. Silke'yi ormana götürmüş, ona bitkileri ve ağaçları tanıtmış, hangilerinin zehirli, yenilebilir ya da ilaç olarak kullanılabileceğini dikkatle ve sabırla öğretmişti. Tora'yı kalbine almış ve Silke'nin iblis avcısı olarak ihtiyaç duyduğu becerileri öğrenmesi için kızlara bolca zaman vermişti.

"Bu adamların nasıl bir hayat sürdüklerini hayal bile edemiyorum." Silke'nin kalbi savaşçılar için acıyordu. Modern zamanlarda

Karpat erkeklerinin vampirleri avlayıp ölümcül yaralar almalarına rağmen aynı şeyi yapmak için tekrar tekrar geri dönmelerinin hikâyesi daha çok acımasız bir peri masalı gibi olmalıydı ama Silke bu hikâyeleri her zaman gerçek olarak kabul etmişti. Belki de hem Fenja'nın hem de Tora'nın onu geçmişin masallarıyla sık sık şenlendirmelerinden dolayı bu hikâyeler ona inandırıcı geliyordu.

Tora içini çekerek tekrar gökyüzüne doğru baktı. Bulutlar daha da yaklaşmış, artık denizin üzerinde değil, neredeyse doğrudan ormanın üzerindeydi. Artık kızgın, karanlık ve kaynayan bulutlar yerine, şekilleri bozulmamış ve renkleri kömürün çeşitli tonlarındaydı.

"Geri döndüler," diye duyurdu Silke.

"Çok tahmin edilebilirler," dedi Tora. "Gitmediklerini söylediğinde tahmin etmiştin. Onların oyunlarına kanacağımızı ve kendimizi onlara ifşa edeceğimizi mi sanıyorlar?"

"Tora, fırtınaları yaratan her kimse bir zamanlar senin gibi olmuş olmalı. Neden yeraltı dünyasında olsunlar ki?"

"Vampir bir Karpatlıydı," diye hatırlattı Tora. "Bir kez yok edildiklerinde, yeraltı dünyasına hapsedilebilir ve Lilith'in emirlerine tabi olabilirler. Bana anlatılanlara bakılırsa zalim ve titiz bir metrestir. Onun ordularıyla üç savaş oldu. İblislerine yardım etmek için vampirleri ve büyücüleri kullandı."

"Koruduğunuz bu canavar, onlar için fırtınaları yaratan kişi olabilir mi? Böyle bir güce sahip olabilir mi?"

Tora'nın yüzünde yine bir endişe ifadesi belirdi. "Kapıların ardında kilitli kalmasının nedeni Lilith'in bile ondan korkması. Diğer gruplar gibi o da onu kontrol etmenin bir yolunu bulmak istiyor. Bu yüzden tarot kartlarını bu kadar dikkatli koruman gerekiyor. Güvende tuttuğunuz ruh gibi, kartlar da güvende ve diğerlerinden uzak tutulmalıdır."

Silke bakışlarını ormanın üzerinde toplanan bulutlardan alıp Tora'nın yüz ifadesini inceledi. Tora kesinlikle çok güzel bir kadındı. Teni kusursuzdu. Saçları koyu, gür ve parlaktı. Gözleri bir kedininki gibi şekilliydi ve koyu zümrüt yeşili rengindeydi. Genç ya da yaşlı, onunla tanışan her erkek ona aşık oluyordu ve bunun nedenini anlamak kolaydı. Sadece güzel olmakla kalmıyor, aynı zamanda büyüleyici bir niteliğe de sahipti. Onun yanında olmak bile huzur vericiydi.

"Tora, belli ki sakladığın her neyse ona vereceğim tepkiden endişeleniyorsun."

Tora kapalı yumruğuyla çenesinin altını ovuşturdu. Gergin olduğunda yaptığı birkaç şeyden biriydi bu. Başkalarına bu işareti asla vermezdi ama önemli bir şeyi saklamış olsa bile Silke'nin yanında güvende biliyordu.

Silke kin tutmazdı. Hem de hiç. Bazen öcünü alırdı, on bir yaşındayken okulda iki genç oğlan onu itip kakmaya çalıştığında olduğu gibi. Bu onlar için iyi sonuçlanmamıştı. Biri diğerinin öğle yemeğini çalmak için onu itmeye çalıştığında, onları okul bahçesinde dövmüştü. Onlara özür dilemedikleri sürece başlarına kötü şeyler geleceğini söylemiş. Özür dilemeleri için üç gün boyunca böceklerin yatak odalarında, kıyafetlerinde ve oyuncaklarında gezinmesi gerekti. Özür diledikten sonra onlara sık sık meyve ve unlu mamuller getirdi çünkü Fenja ona çocukların pek fazla yiyeceği olmadığını söylemişti. Babaları balık tutmaya gitmiş ve bir daha dönmemişti. Anneleri iki yakasını bir araya getirmekte zorlanıyordu. Bu, köyün mutlu insanlarla dolu olmasına rağmen, bazılarının mücadelesi ettiğini fark ettiği ilk anlardan biriydi.

"Bu senin hayat arkadaşın, onun eskilerden biri olduğunu biliyorum." Tora sanki büyük bir günahı itiraf ediyormuş gibi konuştu.

Silke kaşlarını çatarak onun ne demek istediğini anlamaya çalıştı. Belli ki bu açıklamanın önemli olması gerekiyordu. Enerji birikimini hissettiğinde bakışlarını bulutlara çevirdi. "Ormanı koruduğun perdeyi aşmak için üzerimize yıldırım yağdıracaklar."

Tora onun kolunu kavradı. "Tatlım, ne dediğimi duydun mu?"

"Eğer bir ruhun koruyucusu olsaydım, bana anlattığın türden korkunç bir hayat yaşayan bir Karpat savaşçısı olması gerektiğini anladım. Bu bir şok değil."

Tora yine üşümüş gibi kollarını ovuşturdu. "Hayat arkadaşın çok eski Karpatyalılardan biri. Diğerlerinden çok daha uzun süre dayanabilen birkaç kişi vardı. Onlar... daha fazlası oldular. Kapıları koruyan diğerlerinin bana anlattıklarına göre, bu kadimlerin çok fazla savaş deneyimi ve iki bin yıl boyunca savaşa girerek geliştirdikleri güçlü yetenekleri var. Bu süre içinde çok sayıda öldürme gerçekleştirmişler. İnsan hissetmese bile, öldürmenin bir bedeli vardır. O sonsuz boşlukta yaşamamanın da bir bedeli var."

Silke, Tora'nın ona söylemediği şeyi anlamaya çalışıyordu. "Ama intiharı seçmediler ve vampir olmayı da seçmediler. Görünüşe göre son derece güçlüler. Bu iyi bir şey değil mi?"

"Onların bir kodu var. Hayat arkadaşlarını bulana kadar yeryüzünde kalmayı onlara borçlu olduklarına inanıyorlar. Bu adamlar delirmemek ya da dönüşmemek için kendilerini Karpat Dağları'ndaki bir manastırda gizlediler. Her savaş, her öldürme onları uçurumun kenarına getirdi, bu yüzden kendilerini kilitlemek iyi bir fikir gibi göründü. Hayat arkadaşın bunu yaptı. Son derece tehlikeli olduğu düşünülüyor, Silke. Güçlü ve diğer Karpatların sahip olmadığı yeteneklere sahip, ve çoğu avcısı muazzam

yetenekler. Şimdiden, vampire dönüşmesi halinde çok az kişinin onu yenebileceği fısıldanıyor."

Silke kaşlarını çatmış, hâlâ Tora'nın endişesini anlamaya çalışırken buldu kendini. Tora'nın ona ne anlatmaya çalıştığından emin değildi. Özellikle Silke'ye karşı açık sözlü olmamak Tora'ya hiç yakışmıyordu. Birbirlerine çok yakındılar. Silke, halklarını daha iyi savunmak için öğrenmesi gereken şeyleri ona göstermesi konusunda Tora'ya güvenerek Tora'nın yönlendirdiği yolu takip etme eğilimindeydi. Bunun da ötesinde, Tora'nın liderlik etmesine izin veriyordu çünkü onu seviyor ve ona güveniyordu. Tora onu hiç hayal kırıklığına uğratmamıştı.

"Adalet, koruduğumuz canavar, Karpatlıydı." Tora kaşlarını çatı. "Karpatyalı ya da Karpat kurallarının kalıntılarına sahip. Aksi takdirde Gaia asla onunla kalmazdı. Gaia çocukken yeraltı dünyasına getirildi. Yüksek büyücü Xavier ile bir takas yapıldı. Sanırım Lilith onu hayvanlarla konuşma yeteneği için istiyordu. Gaia'yı kendine benzetemeyince, iblislerin onu korkutmasına izin verdi. Gaia canavarın bölgesinde, onunla birlikte kapıların içinde saklandı. Onu korudu ve kendi koruması altında olduğunu hissettirdi. Dostlukları böyle başladı."

"Tekrar söylüyorum, bana bir kahraman gibi geliyor."

Keskin şimşekler gökyüzünü yardı, cızırdadı ve çatırdadı, neredeyse aynı anda gök gürültüsü sarsıldı ve orman ve zemin. Bu grev oldu ama yine de gölgelikten içeri giremedi. Yerden gökyüzüne kadar enerji yükselemiyordu çünkü yoğun sis katmanları aşılamazdı. Yıldırımlar sanki düzinelerce kılıç ve mızrakmış gibi yağmur gibi yağıyor ve bir giriş arıyordu.

Peçe, amansız darbelere rağmen dayanıyordu. Şimşekler ormanı kaplayan gizemli sisi delip geçemedi.

Silke "Bir Karpatyalı'nın dokunuşunu tanıyacaklarını düşünürdünüz" dedi. "Eğer Lilith vampirlere ona sahipse

Bertaraf ederse, ki etmediğini düşünemiyorum, neden ormanın bir Karpatyalı tarafından korunduğunu kabul etmiyorlar?"

Tora ona esrarengiz bir gülümseme verdi. "Baduhenna Savaşı gerçekleştiğinde genç bir kadındım. Yıllar içinde pek çok şey öğrendim. Görünüşe göre çoğu Karpatyalı yüksek büyücü Xavier'in altında eğitim görmüş. Korunmak için öğrendikleri büyüler, vampirlerin aşına olduğu tek bir dokuma kullanarak bile, bir Karpatlıyı çabucak tanımlayabilirdi, ama benim böyle bir deneyimim yoktu. Öğrendiğim her şey deneme yanılma yoluyla oldu. Dokumalarım doğaldır, tamamen toprakla ilgilidir. Esas olarak doğadan ve çocukluğumdan beri karşılaştığım tüm yaratıklardan öğrendim."

"Ailen hakkında hiç konuşmuyorsun."

"Onlar öldüğünde ben çok küçüktüm. Babam bir vampiri avladı ve öldürüldü." Tora'nın sesi son derece gerçekçiydi. "Vampir izleri takip ederek anneme ve bana ulaştı. Annem beni savundu ama atalarınız olmasaydı ikimizi de öldürecekti. Bir grup kadın çılgınlıklarını duydu ve koşarak geldiler. Annem onları tanıyordu ve vampiri yenmek için bize nasıl yardım edeceklerini söyleyebildi. Korkusuzca yol gösteren senin atalarındı. Annem yaralarına yenik düştüğünde beni yanlarına aldılar ve büyüttüler."

Silke, Tora'nın ailesinin savaşta öldüğünü ve bunun yüzyıllar önce gerçekleştiğini biliyordu. Tora bu konuda soğukkanlı davranıyordu ama Silke onun altında yatan acıyı hissediyordu.

"Çok üzgünüm, Tora. İnsanın ailesini kaybetmesi asla kolay değildir. Ben benimkileri tanı mıyordum ama Fenja'yı kaybetseydim, bunun üstesinden asla gelemeyeceğimi biliyorum. Seni ailem kabul ettiği için çok mutluyum. Sen benim kız kardeşimsin. Seni çok seviyorum."

Birbirlerine olan sevgilerini sık sık ifade etmeseler de, birbirleri için yaptıkları şeylerde bunu gösteriyorlardı.

"Senin hayat arkadaşın olan bu Karpat savaşçısı," diye ağzından kaçırdı Tora. "Dediğim gibi, o manastırda bulunanlardan biri. Benden daha uzun süre yaşamış. Bana son derece tehlikeli olduğu söylendi. Manastırda bulunan diğer Karpatyalılar bile ondan çekiniyor. Tıpkı Adalet'in geliştirdiği gibi, savaşta onu yenmeyi neredeyse imkânsız kılacak yetenekler geliştirmiş."

"Açık bir dille ne demek istiyorsun? Bana söz verilen adamın, senin ve diğerlerinin kapıların ardında tuttuğunuz canavar gibi olduğuna mı inanıyorsun?"

Tora kaşlarını çattı ve çenesini ovuşturdu. "Bilmiyorum. Kimse bilmiyor, sadece bu kadar uzun yaşadığında ve bu kadar çok savaştığında sana bir şeyler oluyor. Vampir değil de daha çok iblis gibi. Lilith'in komuta ettiği türden bir iblis değil. Yüzyıllardır süren savaşların tüm bilgisine sahip biri. Korkutucu derecede güçlü."

Silke uzun bir süre şaşkınlıkla arkadaşına baktı. Sonra bir kahkaha patlattı. "Bana koruduğum ruhun pekâlâ bir iblise ait olabileceğini söylüyorsun. Ben bir iblis avcısıyım. Onun kocam olması gerekiyordu. Sanırım bu çok uygun. Eğer kontrolden çıkarsa, onu alaşağı etmesi gereken kişi ben olacağım."

Tora, "Bu gülünecek bir mesele değil," diye azarladı.

"Evet, öyle. Bir iblis avcısının kocasının bir iblis olmasındaki ironiyi gerçekten görmem gerek. Tora, bundan daha komik ne olabilir ki?"

Benedek Kovak'ın güvendiği çok az insan vardı. Safia Meziane onun için tarot kartları okumuştı ve bu bilgiyle Hayat arkadaşının hayatta ve tehlikede olduğunu öğrendiğinde, sadece kardeşlerine, sadece kendisine ve içgüdülerine güvenmesi gerektiği uyarısı gelmişti. Başka kimseye güvenmemesi gerekiyordu. Yüzyıllar boyunca yaşamış ve mümkün olan her türlü komplo ve ihanetle karşılaşmış biri olarak çok iyi içgüdülere sahipti.

Bu ders o genç bir Karpatlıyken başlamıştı. Ailesi Karpat toplumundan ayrı kalmıştı. Babası Marius'un prensten ya da başka birinden emir almaktan hoşlanmadığını biliyordu. Prense bağlılık yemini etmişti ama bu yemininde pek de ciddi değildi. Benedek daha küçük bir çocukken bile aile yapısında bir sorun olduğunu biliyordu. Onun onur kuralları ne anne babasının ne de ağabeyi Boian'ınkiyle uyuşuyordu. Annesinin yanında dikkatli olmayı çok erken öğrenmişti. Onu büyüten ve hor gören kadının öz annesi olmadığını ancak çok daha büyüyünce fark etmişti.

Karpatyalı erkekler hayat arkadaşlarını aldatmazlar. Aldatmazdı. Hiç. Adam ve kadın arasında kopmaz bir bağ vardı. Babası ve Fawn, anne dediği kadın, gerçek hayat arkadaşı değillerdi, her ne kadar yaşasalar da

sanki öyleymişler gibi. Zamanla, gerçek hayat arkadaşlarını bulmalarını engelleyen bir hastalığa yakalanmış birkaç erkek ve kadın olduğunu öğrenmişti. Çeşitli kadınlara ya da erkeklere ilgi duyuyor ve onlara sahip olmaya hakları varmış gibi hissediyorlardı -insan ya da Karpatyalı. Marius o erkeklerden biriydi. Fawn da o kadınlardan biriydi. Marius'un en büyük oğlu Boian da aynı şekildeydi.

Benedek daha küçük yaşlardan itibaren olağanüstü yetenekler sergilemişti. Marius onu kayırıyor, onunla gurur duyuyor ve her gece saatlerce onu eğitiyormuş gibi davranıyordu. Benedek vampirlerle savaşmak için disiplin ve teknik öğrenmişti. Kardeşinin ve Fawn'ın ona kızdığından ya da Marius'un ona ayırdığı zaman ve ilgiden haberi yoktu.

Babası ve ağabeyinin acımasız katiller olduğunu fark ettiğinde "gençlik" yıllarını çoktan geride bırakmıştı. Kan alırken öldürselerdi vampir olurlardı ama bu şekilde öldürmemeye dikkat ediyorlardı. Babası, bir kadına ya da bir ödüle göz diktiği ya da kendisine haksızlık yapıldığını düşündüğü köylere yaptığı baskınlarda onu da yanında götürürdü. Marius ve Boian yarattıkları korkudan zevk alıyorlardı. Güçlerinin ve zalimliklerinin tadını çıkarıyorlardı. Sadece onlar değildi.

Marius ve Boian, onları takip eden diğer Karpat erkeklerine hükmediyor, düşman gördükleri yerlere baskınlar düzenleyip işkence yapmalarına yardım ediyorlardı. Eğer biri onlara karşı koymaya ya da herhangi bir şekilde onlara karşı gelmeye cüret ederse, sonuçları acımasız . Tek kural, beslenirken öldürememeleriydi.

Karpatlar Prensi'nin yakınında bile değillerdi ve yoldan geçen herhangi bir avcıya, o avcı kendilerinden şikâyetçi olan köylülerle konuşmadığı sürece, dostça davranmaya özen gösteriyorlardı. O zaman Karpat avcısı

saldırıya uğradı ve öldürüldü. Karpat avcılarının ölümü kaçınılmazdı ve kimse ölenleri aramaya gelmiyordu. Bu uygulama sadece Marius'un güç ve narsistik üstünlük duygularını artırdı.

Vicdansız doğmuş gibiydi ve yaşlandıkça güç arzusu daha da arttı. Prensi kıskanıyordu ve aynı gücü kendisi için de istiyordu. Onun yönetme fikri terördü. Ne kadar çok kan dökerse, köylüler de o ya da adamları ne isterse ona o kadar çok veriyordu. Benedek'i bu ortamda yetiştirdi. Babasının ve ağabeyinin yaptıklarını sorguladığında alay konusu oluyor ve dayak yiyordu. Fawn, kocasının başka kadınlara tecavüz ettiğini ya da onları kısa süreliğine metres olarak aldığını bilse bile Marius ve Boian'ı her zaman destekledi. Benedek daha sonra o kadınları Marius'un değil Fawn'ın öldürdüğünü fark etti. Hastalığı o kadar ilerlemişti ki, Marius'un yakınında bulunan hiçbir kadın güvende değildi.

Benedek'e, Marius'un genç bir kızı almasını istediği söylenmiş. Karpatyalı bir kadını karısı olarak seçti. Ona defalarca görücü usulü evliliklerin normal olduğunu söylemişti. Boian eve bir Karpat kadını getirmiş ve onunla "evlenmişti". Kadın intihar etti. Boian umursamamış gibi görünüyordu. Onu bulduğunda, güldü ve geldiği yerde daha fazlası olduğunu söyledi. Bu davranış Benedek'in midesini bulandırdı. Henüz babasına meydan okuyacak kadar güçlü olmadığını biliyordu. Adil bir dövüşte kardeşini yenebileceğinden emindi ama onlar ve çeteleriyle bu asla adil bir dövüş olmayacaktı. Eğer yardım bulmak için gizlice kaçarsa, köylüleri tamamen yardımsız bırakacaktı. Birçok kez, sadece orada bulunarak hayat kurtarmayı başarmıştı.

Her gün daha da güçlendi ve daha çok şey öğrendi. O Doğuştan sahip olduğu olağanüstü yetenekleri babasından, kardeşinden ve çete üyelerinden uzakta uyguladı. O

Şimşek hızında olmak için vites değiştirmeye çalışıyordu. Kana susamış, güce aç, acımasız çetenin en hızlı iki üyesi olan ağabeyi ve babasını zamanlamıştı. Onlara açıkça meydan okumaya cesaret etmeden önce ikisinden de daha hızlı olmalıydı.

Kaderi beklenmedik bir şekilde belirlendi -geriye dönüp baktığında, köylülere işkence yapılmasına ve kadınlarına tecavüz edilmesine karşı konuşmaya devam ederse babasının ölüm emrini vereceğini anlaması gerekirdi. Hangi adam kendi oğlunun öldürülmesini emreder? Benedek ailesinde sevgi ve gerçek bir sadakat olmadığını öğrenmişti. Ağabeyi, Marius öldürülüp Boian'ın başa geçmesine ve yönetmesine izin verilse mutlu olacaktı.

Şafak sökmeden hemen önce en yakın köyün eteklerinde babası ve kardeşiyle buluşması emredilmişti. Fawn ona emirleri verirken cehennemden gelen bir iblis gibi kıkırdadı ve kıkırdadı. Bu da başka bir tehlike işareti olmalıydı ama o her zaman Fawn'ın yanından olabildiğince çabuk uzaklaşmaya çalışırdı. Kadının kıkırdaması onu köydeki kadınlar için endişelendirdi ve aceleyle ormanın kenarına gitti.

Ormanda hava karanlık ve nemliydi, dallardan yosun ve yağmur damlaları damlıyordu. Ortaya çıktığında, Marius'un askerlerinden ikisi olan Ernst ve Ciprian'ı gördü. Arkasından gelen bir hışırtı yalnız olmadıklarını gösteriyordu. Alin ve Sergiu asla onlardan uzakta olmazdı. Bu da kesin olarak bir baskına gittikleri anlamına geliyordu. Dört adamı da görebilmek için duruşunu değiştirdi. Boian bir ağaç gövdesinden çıktı ve doğruca ona doğru yürüdü. Bir elini Benedek'in omzuna koyarken yüzünde bir sırıtma ve gözlerinde acımasızlık vardı.

"İşi çok kolaylaştırdın Benedek. Çok kolay. Babamız için her zaman çok yumuşak oldun. Kulağına hepimiz için ne kadar büyük bir yük olduğunu fısıldamak o kadar da zor olmadı." Konuşurken, uzun bıçak kolundan kaydı ve

Benedek'in göğsüne sapladı, bıçağı döndürüp serbest bırakırken bilerek kalbi ıskaladı. Hâlâ sırtıyordu. Bir kez olsun mutluydu.

Aynı anda diğer dördü de türlerinin verdiği güçle bıçaklarını Benedek'in yanlarına ve sırtına defalarca sapladılar ve bunu yaparken homurdandılar. Benedek sert bir şekilde yere yığıldı, vücudundaki düzinelerce derin yaradan kan fışkırıyordu.

"Aptal, cahil korkak. Sen asla benim kardeşim olmadın. Bu adamlar benim kardeşlerim. Her birinin babası Marius. Ancak seni, aileni öldürdükten sonra çaldı. Senin olağanüstü yeteneklere sahip olman gerekiyordu. Acı bir hayal kırıklığına uğradı. Seninle olan zayıflığına güldük. Seni nasıl eğittiğine. Bizimle uğraşmazken seninle nasıl bu kadar zaman geçirdiğine. Ama sonuçta dinlediği ve güvendiği bizdik. Senin tek yaptığın onu utandırmaktı."

Boian çömeldi ve bıçağını Benedek'in boynunun yan tarafına sapladı, sonra da boğazını çevreleyen bir kolye yarattı. "Seni ezik. Seni bu halde görmek bile bana şimdiye kadar yaptığım her şeyden daha fazla zevk veriyor." Ayağa kalktı ve kardeşlerine el salladı. "Onu ağaçların sürükleyin ki önce kan kaybından ölmezse güneş işini bitirsin. Ben kutlama yapacağım. Şu küçük kızıl saçlı yaşına yaklaştı. İş görür."

Alin ve Ciprian, Benedek'in bacaklarından tutup onu ağaçların altından kayalık zemine doğru kabaca sürüklediler ve yüksek otların üzerinde parlak kırmızı kan izleri bıraktılar. Ernst ve Sergiu, Boian'ın peşinden aceleyle koşuyor, ona yetiştiklerinde gülüyorlardı. Alin ve Ciprian küfrederek Benedek'in cesedini yere bıraktılar.

"Bütün taze olanları alacaklar," diye yakındı Alin. Benedek koşarak uzaklaşırken onu tekmeledi. Ciprian tekrar küfretti

ve kardeşlerinin peşinden koştu.

Benedek babasının ölüm emrini vereceğine inanmamıştı ama şimdi her şey anlam kazanmıştı. Marius'un kan bağı olan oğlu değildi. O çok farklıydı ve ilk farkına vardığı andan beri de öyleydi. Marius ve hain oğulları, Benedek'in kusurları olduğuna inandıkları şeylerden çok, sahip olduğu yeteneklere dikkat etmeliydiler.

Onun acımasız olduğunu düşünmediler. Ya da acımasız. Onların vahşiliğiyle boy ölçüşebileceğine inanmıyorlardı. Marius bir ölüm makinesini şekillendirmişti. Benedek'in onurlu bir kişiliğe sahip olması, intikam alamayacağı ya da gaddarlık yapamayacağı anlamına gelmiyordu. Bu onun içinde vardı. Ne de olsa o bir Karpat savaşçısıydı. Bir deli tarafından yetiştirilmişti.

Marius hiçbir zaman Benedek'i oğulları gibi kontrol edememişti. Ve hepsi de Benedek'in çelik gibi zekâsının farkına varmalıydı. Bir yola karar verdiğinde, ne kadar zor olursa olsun yolundan dönmezdi. Yaşayacağına ve avlanacağına karar vermişti. Bu kolay olacaktı çünkü onun öldüğüne inanıyorlardı.

-

Benedek Kovak kendisiyle birlikte seyahat eden adamların iyi ve sağlam savaşçılar olduğunu biliyordu. Onları yüzyıllardır tanıyordu. O

Karpat Dağları'ndaki manastırda zaman geçirmişti. Nicu Dalca ara sıra manastırın sakinlerinden biri olmuştu. Benedek'in yakın olduğunu iddia edebileceği biri varsa, o da Nicu'ydu. Adam sağlam ve istikrarlıydı, her zaman güvenilebilirdi. Birlikte sık sık seyahat etmişler, vampir avlamışlar, iblisleri ve cehennem köpeklerini yok etmişlerdi.

Nicu'nun hiçbir şeyi ele vermeyen gri gözleri vardı. Siyah saçları eskilerin çoğunun tercih ettiği şekilde arkaya doğru toplanmıştı. Yüzü asıktı, yüzyıllardır vampirlerle savaşmaktan, arkadaşlarını ve hatta ailesini öldürmekten yıpranmıştı.

gerekliydi. Savaşta yıldırım hızındaydı ve hayvanlarla özel bir yakınlığı vardı. Ormanlardaki ve dağlardaki hayvanlar onu korur, gözetir ve her zaman onu çağırırlardı. Nicu'nun içindeki bir şey cevap verirdi ve hayvan ne kadar vahşi olursa olsun, sürüsünün bir parçası haline gelirdi.

Benedek'in güvendiği biri varsa, o da Nicu'ydu. Her savaşta muazzam bir varlıktı. Hayat arkadaşını bulmak için çıktığı yolculukta, Benedek bu kadar güvenilir birine sahip olduğu için minnettardı. Dahası, birlikte o kadar çok savaşmışlardı ki, her biri diğerinin ne yapacağını tahmin edebiliyordu. Ayrıca manastırda geçirdikleri zaman boyunca geliştirdikleri kendi kanallarıyla telepatik olarak konuşabiliyorlardı. Tüm Karpatyalılar telepatik olarak ortak bir dalga boyunda konuşuyordu, ancak bu eski Karpatyalı olan vampirlerin söylenenleri duyabileceği anlamına geliyordu. Birbirleriyle özgürce konuşabilme yeteneği, birkaç vampirle bir savaş düzenlediklerinde onlara avantaj sağlıyordu.

Onlarla birlikte seyahat eden diğer üç adam tanıdıktı. ona. Lojos, Mataias ve Tomas Smolnycki üçüzdü ve yüzyıllardır birlikte seyahat ediyorlardı. Eskilere uygun olarak kestane rengi saçlarını uzun tutarlardı. Saçlar Karpatlar için tıpkı hayvanların bıyıkları gibi duyu ötesi bilgi sağlardı. Eskiler özellikle hassastı. Üçüzlerin saç rengi parlak akuamarin rengi gözleriyle çelişiyordu. Tamamen şekillenmiş Karpatyalılar olarak sisin içinde kaybolabilirlerdi, görülmeleri imkânsızdı. Tek bir kişi gibi tam bir senkronizasyon içinde birlikte hareket ediyorlardı. Vampirlerle savaşırken son derece sessiz, ürkütücü derecede korkutucu ve korkunç derecede zekiydiler; müthiş bir kombinasyon.

Tomas kendine özgü içinde o vardı gözyaşı şeklinde Yüzünün sağ tarafında, saç çizgisinden çenesine kadar uzanan bir yara izi vardı. Yüzyıllar boyunca aldığı birçok yara izinden biriydi.

vampirle savaşmaktan. Lojos'un sol omzundan koluna ve eline kadar uzanan bir yara izi ağı, yüzyıllar boyunca onun da kendisini öldürmesi gereken savaşlarda bulunduğunu ama yine de hayatta kaldığını ilan ediyordu. Mataias, vampirlerin kalbini göğsünden çıkarmaya çalıştıklarının kanıtını sırtındaki ve göğsündeki yara izlerinde gösteriyordu. O da yaşamıştı. Karpatyalılar nadiren yara izi bırakırdı, bu yüzden onlarla tanışan herkes için bir şey ifade ediyordu - çoğu kişi yenik düşecekken ölümcül yaralardan kurtulmuşlardı.

Benedek üçüzlere dövüş yetenekleri ve birbirlerine olan sadakatleri nedeniyle saygı duyuyordu. Ona göre sadakat her şeyden önce bir erkeğin ya da kadının karakterinde olması gereken en önemli özellikti. Kardeşlerinin, ruhlarını hayat arkadaşlarına bağladıklarında kalplerinin de onları takip edeceğine inandıklarını biliyordu. Benedek artık bir kalbi olduğundan emin değildi. Hayat arkadaşını bağladığında, bu ruhunu geri almak için olacaktı.

Benedek'in bir hayat arkadaşına ne teklif edeceği hakkında hiçbir fikri yoktu ama onun kendisine renk ve duygu katacağını biliyordu. Bu onun için kadının tam bağlılığından emin olmak kadar gerekli değildi. Bir kadının onun hayat arkadaşı olması, ona ihanet edemeyeceği anlamına gelmiyordu. Yüzyıllar boyunca öğrendiği bir başka zor ders de buydu.

Kadınlara çoğu erkekten daha fazla güvenilmezdi. Onlara hizmet etseniz, onları defalarca kurtarsanız bile, kendi bencil nedenlerinden dolayı size sırt çevirebilirlerdi. Yaralandığınızda sizi ele verirlerse başkalarından iyilik göreceklere inanırlardı. Sizin onlar için doğru erkek olacağınızı düşündükleri için kıskanmak ama onlara ilgi duymadığınızı fark etmek. Karşılaştığı kadınların çoğunun insan olduğunu kabul ediyordu ama Fawn

Karpatyalı. Aynı delilikle doğmuş başka Karpat kadınları olduğunu da biliyordu.

Kadın, erkek, insan, Karpatyalı, Lycan ya da Jaguar olsun, diğerlerine karşı derin bir güvensizlik duyuyordu. Gerçek şu ki, tarot falı onu içgüdülerine, kardeşlerine ve sadece dost bildiklerine güvenmesi konusunda uyarmıştı. Diğer herkes potansiyel düşman olarak görülmeliydi. Lilith'in ordusuyla bir savaşla karşı karşıya olduğunu bildiğinde bu iyiye işaret değildi. Onun iblisleriyle ve işe aldığı kişilerle birden fazla kez karşılaşmıştı. Bu hiç kolay olmadı. İçindeki acele etme isteğinden, bu savaşın son derece tek taraflı olacağından emindi ve eğer hayat arkadaşı hayatta kalacaksa, ona hızlı bir şekilde ulaşmak zorunda kalacaktı.

Safia'nın Karpatyalı arkadaşı Aura'nın tam olarak nereye gideceğini bilmesi iyi olmuştu. Kapıları koruyan dört kadın birbirini tanıyordu ve zaman zaman bir araya gelerek bilgi paylaşıyor ve halklarının yanında olmadan geçirdikleri uzun yüzyılları atlatmalarına yardımcı oluyorlardı. Bu ona zaman kazandırdı çünkü yön aramak zorunda kalmadı.

Bu, gidişatın yavaş olmadığı anlamına gelmiyordu. Uçaklar arızalandı. Kendileri havalandıklarında, iz sürücüler onları takip ediyor, vampirlerin veya iblislerin çoklu saldırılarına hazırlıyorlardı. İnsan toplumu bile onları arıyor gibi görünüyordu. Sandu ve Adalasia, Sandu hayat arkadaşını ilk bulduğunda bunu keşfetmişlerdi. Adamlar ve kadınlar Adalasia'nın annesini tarot kartlarını almak için öldürmüşlerdi. Kartlar güçlüydü, Karpatyalı bir kadının kanını taşıyorlardı. Kapıları kilitli tutan sihir örgüsünün üstesinden gelmenin bir yolunu bularak hizalanma yeteneğine sahiptiler. Benedek ve diğerleri özel uçaklarındaki sorunların insanlardan ve iblis yerleştirilmiş birinden kaynaklandığını biliyorlardı.

Koku ile takip etme yetenekleri sayesinde uçağı kimin sabote ettiğini tespit edebildiler.

Castello adında bir adam, Nera Ordusu olarak bilinen ve çoğunlukla insanlardan oluşan bir topluluğun başındaydı. Kapıyı açacaklarını ve arkasındaki canavarı kontrol edeceklerini düşünüyorlardı. Castello'nun içinde bir iblis olduğunu, onu insandan daha fazlası yaptığını ve karanlık sanatlara çok aşina olduğunu bilmiyorlardı. İblis onun her hareketini yönlendiriyordu. Nera Ordusu, emirlerini yerine getirmek için çılgık atan baykuşları, fareleri ve diğer hayvanları kullanıyordu. Nicu bu noktada çok değerliydi. Bir kuş da dahil olmak üzere herhangi bir hayvan onlara karşı kullanıldığında, karanlık sanatlar kullanılmış olsa bile, sahip olduğu bağlantı her neyse onu kullanarak onları geri kazanabilirdi.

Hiç yavaşlamamışlar, her gece küçük Nachtbloem köyüne doğru hızla ilerliyorlardı. O kadar küçüktü ki hiçbir haritada yoktu. Aslında, yabancılardan kasıtlı olarak gizlenmişti. Buraya ulaşmak için deniz yoluyla gidilebilir ya da köyün kilometrelerce uzağındaki havaalanlarından birine uçulabilirdi. Oradan da insanlar yollarını bulmak için araba kullanıyorlardı.

Benedek, uçak ihlal edildiğinden beri bir araba ya da tekneyle uğraşmak niyetinde değildi. Kimseye güvenmiyordu ve daha sonra onları teşhis edebilecek birinin etrafında olmak istemiyordu. Ruhu tehlikedeydi. Hayat arkadaşı her an öldürülebilirdi. İblislerle savaşma konusunda ne kadar iyi eğitilmiş olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

İlk kez, hayat arkadaşının bir iblis avcısı olmasındaki ironiyi düşünmesine izin verdi. Olmaması gereken bir şeye dönüşmeye yakın bir Karpatyalı varsa, o da Benedek'ti. Büyük ihtimalle o uyurken boğazını kesecekti. Eğer gerçek bir mizah yeteneğı olsaydı, ikisinin uzaktan da olsa uyumlu olabileceğı fikrine gülerdi.

Bir parmağını boğazı boyunca uzanan dairesel yara izinin üzerinde gezdirdi. Sonra boynunun yan tarafındakine dokundu. Her zaman ailesinin ihanetinin ince beyaz kanıtını örtecek bir gömlek giyerdi. Zaten bir kez boğazının kesilmesiyle karşı karşıya kalmıştı. Hayat arkadaşının bu deneyimi ikinci kez tekrarlaması hoş bir düşünce değildi. Aklının bir köşesinde bu düşünce varken onunla karşılaşmak istemiyordu. Hayat arkadaşını bulma konusunda olumlu olmalıydı.

Benedek'in sırtına hayat arkadaşına ettiği yemin kazınmıştı. Onun için yaşadığını söyleyen yemin. Onu bulmak için. Manastırda yaşayan her bir kardeşinin sırtına kazındığı yemin. Ama kendine karşı dürüst olsaydı, hayat arkadaşı için değil, intikam için yaşadığını bilirdi. Hayat arkadaşlarına inanmamıştı. Diğerlerinin inandığı gibi değil. Dünyayı canavarlardan temizlemenin kutsal görevi olduğuna inanıyordu. Kendisinin de o canavarlardan biri haline geldiğini bilmesine rağmen buna hâlâ inanıyordu. Şimdi ise neye inandığını bilmiyordu. Bekleyip görmesi gerekecekti.

Benedek'in yüzyıllar boyunca avlanırken öğrendiği bir şey varsa o da sabırdı. Avcı çok hızlı ya da çok erken hareket ederse avını yakalayamazdı. Görünmez oldu. Karanlıkta bir hayalet gibi çevresine karıştı. O kadar sessiz ve yavaş hareket ediyordu ki, bu hareketi bile fark etmek imkansızdı. Ailesi tarafından çok erken yaşta ihanete uğradığından beri kendini ölü olarak görüyordu. Yeryüzünde dolaşıyor, canavarları avlıyordu ama avı onun geldiğini görmüyordu çünkü ölüleri görmek imkansızdı.

Hayat arkadaşı onu hayata geri getirecek miydi? Manastırdayken bu soru üzerine kafa yormuştu. Bu mümkün müydü? Sanki hiç kimse yeterince ışığa sahip olamazmış gibi geliyordu.

İçindeki karanlığı söküp atmak için. Hayat arkadaşını kendisine bağladığında, onun ruhunu geri getirip getiremeyeceğinden bile emin değildi. Ruhunun elinde kalan kısmı lekeli ve yırtık pırtıktı. Ruhunun her yerinde asla silinemeyecek kalın yaralar vardı. Kesinlikle, bu yara ağrı kalbini kaplamış ve ona tüm erişimi engellemişti.

Hayat arkadaşı bir pazarlık yapmayacaktı. Yine de onun sarsılmaz sadakatine sahip olacaktı, karşılığında talep edeceği şey de buydu. İblisleri öldürme yeteneğine sahip olabilirdi ama onu öldürecek uzmanlığa asla sahip olamazdı. Hayat arkadaşlarının diğerinin zihnine erişimi vardı. Düşüncelerini ve niyetlerini öğrenmek için onu izleyecekti. Bu şekilde, onun haberi olmadan onun ölümünü planlayabileceği bir an asla olmayacaktı.

Etrafımız sarıldı. Nicu'nun sesi araya girdi onun düşünceler.

Benedek, karanlıkta Nachtbloem'a doğru ilerlerken düşmanın kendisini ve diğerlerini takip etmeye başladığını biliyordu. Gece soğuktu. Buz gibi soğuk. Çalılar ve otları kırağı kaplamıştı. Ağaçların dallarından buz sarkıtları damlıyordu. Ayın bulutların arasından süzülüp buzun üzerine ışık düşürmesi ve her şeyi gümüşe çevirmesiyle gecenin güzel sayılacağını biliyordu. Ama o gri gördü. Sadece gri.

Renkleri tarif eden insanları kaç kez dinlemişti? Geçmişine dair canlı anıları vardı - ailesinin ve gençken dost ya da müttefik olarak gördüğü diğer insanların ihanet ve hainlikleri, ama renklere dair hiçbir anısı yoktu. Dünyayı gri bir boşlukta görüyordu. Renkli gördüğü bir zamanı hatırlayamıyordu. Bazen hiç görüp görmediğini merak ediyordu.

Benedek, kuşatıldığımızı düşünüyorlar, dedi.
Smolnyckiler sorunsuz bir şekilde geceye karıştılar.

Tuzaklarına düştüğümüze inananlar, bizimle birlikte üç avcının daha olduğunu henüz fark etmediler.

Avı için hiçbir şey hissetmiyordu. Ne aşağılama, ne korku, ne de düşmanlık. O bir avcıydı ve yaptığı işte iyiydi. Yüzyıllar boyunca vampirlerle savaştıktan sonra tüm bunlar ona çok tanıdık geliyordu. Zamanla vampirler değişmiş, daha kurnaz hale gelmişlerdi. Artık usta bir vampir, Karpat avcılarına karşı daha etkili olmak için bir araya gelen daha küçük vampirlerden korunuyordu. Benedek ve diğerleri yeni normale adapte olmuşlardı. Farklı becerilere sahip çok sayıda vampirle karşılaşacaklarını biliyorlardı. Bu durum eskilerin hiçbirini rahatsız etmemişti. Yüzyıllardır avlanırken her şeyi görmüşlerdi.

Benedek yemdi. Bu onun rahat ettiği bir roldü. Kafkas ceviz ağaçlarından oluşan geniş meyve bahçesinin derinliklerine doğru, farkında değilmiş gibi adım atarak düşmanın dikkatini çekti. Ağaçların çoğu olgunlaşmış, kırk ila altmış metre arasında değişen boylardaydı. Gövdeleri geniş, yuvarlak ve koyu gri kabuklarıyla derinlemesine buruştu. Yılın mevsimi nedeniyle yapraklar dökülmüş, devasa dallar süslerinden arınmıştı. Ağaçların birçoğu kahverengiye dönmüş olsalar da hâlâ fındıkçık taşıyordu.

Gövdeleri devasa, kök sistemleri geniş ve karmaşıktı; koruda ilerlerken Benedek'in ayaklarının altından geçiyordu. Kanatlı ağaçların arasına birkaç dişbudak ve kızılâğaç da karışmıştı. Her bir ağacın gövdesinin etrafından dolanırken, ağacın kinle titreyip titremediğini, hasta görünüp görünmediğini ya da bir çatlağından özsu akıp akmadığını not etti. Bunların hepsi bir vampirin ağacın içine yerleştiğinin göstergesiydi.

Vampirler doğaya karşı bir iğrençlikti ve onlar yaklaştığında doğa her zaman geri çekilirdi. Çimenler soldu ve kahverengiye döndü. Çiçekler ürperdi ve kapandı

Yaprakları parlak renklerden donuk, büzülmüş, hastalıklı bir sarıya dönüşüyordu. Temiz nehir suyu bile evrenin doğal düzenine karşı gelen bu iğrenç ölümsüzlerden tiksinererek geri çekiliyordu.

Üçü ağaç gövdelerinin içinde. Bir tanesi toprakta köklerini diğerlerine rapor etti.

Nicu, bir tanesinin baykuş şeklini aldığını da sözlerine ekledi. İki grubunun içinde. Sana doğru geliyorlar.

Benedek, şimdiye kadar usta bir vampir olmadığını söyledi. Bu kadar çok piyonu olduğuna göre bir süredir buralardaymış. Bu kadar çok piyonu elinde tutmak için yetenekli olmalı.

Yakın olmalı, diye ekledi Nicu. General olmak, savaşı yönetmek isteyecektir. Egosu bunu talep edecektir.

Benedek'in yüzyıllar boyunca geliştirdiği yetenekleri vardı. Nicu gibi o da yabanileşmiş ve karşılaştıkları yırtıcı hayvanlar kadar tehlikeli hale gelmişti. Tüm içgüdülere sahipti, avlanırken düşmanının en küçük izlerini koklama ve görme yeteneğine sahipti. Vücudundaki her hücre, kafasındaki ve vücudundaki her kıl, ona avı hakkında bilgi sağlıyordu. Benedek izini sürdüğü şeye kilitlendiğinde, onu bulup yok edene kadar asla durmazdı.

efendisi Tomas'ın kokusunu yakalamadı mı? bildirildi. İki piyon daha korudan sana doğru geliyor Benedek. Birini tanıyorum. Adı Elek'ti. Sümüklü küçük kurbağa. Birkaç yüzyıl önce dönüştü ve bir avcıyla gerçekten savaşacak gibi görünmüyor. Bunu yoldaşlarına bırakıyor.

Lojos, yanındakinin adının Odon olduğunu da ekledi. Yetenekleri hakkında oldukça fazla düşünüyor. İki avcıyı öldürmüş ve bu da onu daha yüksek bir statüye yükseltmiş.

Mataias, Elek'in ona tutkal gibi yapışmasının nedeni büyük olasılıkla bu, diye ekledi. Odon'la dönüşmeden önce bir kez karşılaşmıştım. Güçlü ve hayat arkadaşı için direnmeye kararlı görünüyordu. Bize çok az sürpriz kaldı, ama bahis oynayan olsaydım, Odon'un başaracağına bahse girerdim.

Benedek hızını yavaşlattı. Daha da büyük bir avantaj elde etmek için saldırganları püskürtmeleri gerekiyordu. Efendi vampir her kimse, dokuz astının sadakatini ve itaatini emrediyordu. Vampirler egolarıyla ünlüyken, bu yönetmek için oldukça fazlaydı.

Sanırım ikişer tane var, dedi Lojos. Benedek, yapma. açgözlülük edip, yer değiştirmeye fırsat bulamadan hepsini öldürebiliriz.

Benedek geniş omuzlarını yuvarlayarak arkasını döndü ve üç vampirin gizlendiğini bildiği ağaç gövdelerine doğru yürümeye başladı. Paslanmış olabileceğimi hissediyorum. Ve bu egzersiz işime yarayabilir. Partiyi başlatma zamanı.

Kasten dördüncü bir vampirin beklediği kök sistemine yakın bir yerde durdu. Benedek elini bir ağaç gövdesinin üzerinde gezdirdi. Bunu yaparken, derisinde küçük bir yırtık açtı, sadece bir kadimin baştan çıkarıcı kanının havayı baştan çıkarıcılıkla doldurmasına yetecek kadar. Rolüne devam ederek ana dilinde küfretti ve elini sallayarak kan damlacıklarının havaya dağılmasını sağladı. Elini kesiğin üzerinden geçirerek yarayı kapattı ve sonra sanki inceliyormuş gibi aşağıya baktı.

Birkaç vampir aynı anda saldırdığında bu numarayı sık sık kullanırdı. Yeni vampirler bu cazibeye asla karşı koyamazdı ve daha deneyimli vampirlerin Karpat kanından vazgeçmesi zordu. Kan son derece güçlüydü. Bir kez tadına bakan vampir anında bağımlılık geliştirebilir, çoğu zaman bu arzuya karşı koyamazdı

Öyle ki savaşmayı unuttular ve sadece ellerinden geldiğince daha fazla kan almak için yaşadılar.

Kendini dikkatsizce kesen ve çevresinden habersizmiş gibi görünen Benedek, vasıfsız biri gibi görünüyordu.

Usta vampir, Odon ve Elek'in pozisyon almasını beklemleri konusunda onları uyaracak, diye diğerlerini uyardı. yerini tespit edebilmeliyiz.

Hemen arkasında ve solunda, ona en yakın iki ağaç gövdesi yarılmaya başladı, siyah sızıntı genişleyen çatlaktan bir gözyaşı nehri gibi akıyordu. Üçüncü bir ağaç yarılmaya başladı, kabuğu artık sağlıklı değildi. Dışkı kalın ve sümüksüydü. Çamurla birlikte, açıklıktan böcekler de dökülüyordu.

Sanki rüzgâr toprağın altından ağaç köklerine kadar ulaşabiliyormuş gibi toprak homurdandı ve inledi. Bir dizi böcek ölü yapraklar ve döküntülerden oluşan halıyı yarıp geçerken birkaç noktadan siyah yağlı bir madde fışkırdı.

Benedek'e yakın ağaç gövdelerinde saklanan üç vampirden ikisi, Benedek'in kanına odaklandıklarında parçalanan gövdelerden çıkmaya başladı.

Karanlık, şiddetli enerji Benedek'e doğru koşarak ağaçların etrafındaki boşluğa ve hatta aşağıdaki kök sistemine doğru ilerledi. Keskin ve korkunç öfke havayı boğuyor, çatlamış ve kararmış gövdelerden çıkan vampirleri dövüyordu. Usta vampirin kölelerinin kontrolünü ele geçirmesi için artık çok geçti. Çoktan ölmüşlerdi, salyaları akıyordu, uzun dilleri etraflarında dolaşüyor, kalan kan damlalarını yakalamak için havada uçuşuyordu.

Ah, eski bir tane, dedi Benedek diğerlerine. Seyahat ediyor Her zaman avcılardan bir adım önde. Kendisine Frisi diyor. Balan adında başka biriyle birlikte çalışıyor. Balan çok deneyimli bir savaşçı.

Benedek kıpırdamadan duruyordu, vücudundaki her hücre, daha küçük vampirlerin tamamen ortaya çıkabilmeleri için son kabuğu da kopardıklarının farkındaydı. Korunun zeminine adım attıklarında uzun pençeleri birbirine çarptı. Anında, böcekler bacaklarına üşüştü, çürüyen eti ısırdı ve deldi.

Nicu, "Bu Frisi'nin kokusunu alıyorum," dedi. O yakın Sen, Benedek. En yüksek ağaçta oturuyor, bir baykuş tarafından ziyaret edilmek üzere olan bir kertenkele.

Nicu mizahı hissetmiyor olabilirdi ama mizah onda bolca vardı. Baykuşun bedenini ele geçirmiş olan vampir Balan, aşağıdaki manzarayı izlediği daldan aniden aşağıya atladı, geniş bir daire çizdi, sanki bir mücadele içindeymiş gibi uçuşun ortasında bocaladı ve sonra kertenkeleye doğru uçtu, onu yemeye kararlıydı.

Benedek bir an için baykuşun gece gökyüzünde süzülüşünü, devasa dallardan kaçarak hedefine, kertenkeleye yönelişini hayranlıkla izledi. Son anda kertenkele pençelerden kurtuldu ve baykuşun göğsünü delip geçen ateşli bir şimşek mızrağıyla geri dönerek Balan'ı gökyüzünden düşürdü. Korunun zeminine siyah asit yağdı, kurumuş yaprakların ve çubukların üzerine sıçrarken tısladı ve buhar çıkardı.

Balan kendini baykuştan ayırdı ve kurtçuklarla birlikte asit akan göğsünü tuttu. Mataias adeta havadan bir adım atarak yumruğunu Balan'ın göğsüne indirdi ve ölümsüz adam sendeleyerek ileri atıldı. Mataias kalbi çıkarırken etrafında döndü, kalbi vücuttan ayırırken vampiri uzaklaştırmak için bir ön tekme kullandı. Mataias kalbi gökyüzüne fırlattığında Balan dehşet içinde uludu ve bir şimşek çakıp Balan'ın yere yığılmış bedenine sıçradı

Mataias asitten kurtulmak için kollarını beyaz sıcakta yıkamadan önce.

Nicu, Odon ve Elek'korunun solundaki kayalıklara çağrıldığını bildirdi. Efendileri savaşın gidişatından hoşlanmıyor.

Koru, gökyüzünde cızırdayan sivri uçlu okların kızgın sıcaklığıyla aydınlanırken, Benedek efsanevi bulanık hızıyla hareket ederek önündeki vampirin saldırısına doğru adım attı. Sol yumruğunu vampirin göğüs duvarının derinliklerine sapladı, parmakları solmuş kalbi buldu. Yumruğunu geri çekerken bile sağ yumruğunu ikinci vampire sapladı ve ilerleyen iğrenç yaratığın momentumunu kullanarak göğüs duvarından kalbe doğru ilerledi. Vampiri etrafında döndürdü, böylece üçüncü saldırgan kötü pençeleriyle arkadaşının yüzünü ve boynunu kesti.

Benedek iki kalbi de çıkarıp gökyüzüne gönderdi ve Lojos şimşek kırbacını onları yakması için yönlendirdi. Sadece saniyeler geçmişti ama Benedek savaştayken zaman yavaşlardı. Her şeyi açıkça görüyordu. Her şeyin kokusunu alıyordu. Savaş, hissettiği tek zamandı. Gerçek savaşa girdiğinde bir telaş. Yaşam ya da ölüm düşüncesi yoktu. Acıyı ya da yaraları düşünmezdi. Sadece düşmanı yenmek.

İki ölü vampirin cesetlerini yere, fokurdayan asidin üzerine itti. Daha büyük çatlaklar belirdi ve ağaç kökleri zehirli çamura batırılmış mızraklar gibi yerden fırlayarak Benedek'in bacaklarına dolanmaya çalıştı. Benedek kendisine dokunulmadan önce yer değiştirdi ve Mataias'ın yere yıldırım üstüne yıldırım çakmasına, iki ölü vampirin bedenlerini yakmasına ve ağaç köklerinin altında gizlenen vampiri ortaya çıkmaya zorlamasına izin verdi.

Benedek, bir ağaçtan çıkan üçüncü vampirin arkasında cisimlendi, yumruğunu kemik ve sinirin arasından geçirerek hatasız bir şekilde kalbe ulaştı. Yerden çıkan vampir, Benedek'in öldürmekte olduğu ölümsüzün etrafından dolaşmaya çalıştı.

Ortaya çıkan kişinin adı Dacso, Benedek açıkladı. diğerlerine.

Benedek'in kalbini çıkardığı vampir çığlık çığlığa bağıyor ve gökyüzünden yardım istiyordu. Saldırgana ulaşmak için ne yer değiştirebiliyor ne de pençelerini kullanabiliyordu. Öne doğru eğilmeye çalıştı, böylece Benedek'in kalçalarını tırmıklamak için arkasına uzanabilecekti. Benedek onu kendi etrafında döndürünce, sırtını yerden tamamen yükselen Dacso'ya verdi.

Onu en son iki yüzyıl önce duymuştum. O zamanlar O zaman usta bir vampir olmaya çok yakın. Neden Frisi'yle birlikte koştuğu hakkında hiçbir fikrim yok, ama kendinize dikkat edin, diye uyardı.

Dacso'ya ona saldırma fırsatı vermek vampiri Benedek'e saldırmaya teşvik etti. Tomas'ın yumruğuna doğru koştu ve kendi momentumunun onu avcının koluna saplamasına izin verdi. Çığlıklar atıyor, küfürler ve kurtçuklar kusuyor, Tomas'ın kolunu kesmeye çalışırken jilet gibi keskin pençeleriyle Tomas'ı parçalıyordu.

Arkasında Lojos belirdi. Benedek'in dövüştüğü küçük vampir onlarla yüzleşti ve Dacso'yu ikinci bir avcı olduğu konusunda uyarmaya çalıştı. Tam o anda, bir uyarı çığlığı atmak için ağzını açtığı anda, Benedek kalbi sırtından tamamen çıkardı. Vampir arkadaşına yardım etmeyi unutmuştu. Her şey hayatta kalmakla ilgiliydi. Benedek kalbi havaya fırlattı.

İki yarasa uzaktaki diğer yarasalardan ayrıldı ve şimşekler gökyüzünü aydınlatırken onlara doğru koşmaya başladı.

Gökyüzü. Mataias çok isabetliydi, ilk kırbacıyla kalbi vurdu ve ardından vücudu yaktı.

Benedek Dacso'yu Lojos ve Tomas'a bıraktı. Tekrar yer değiştirerek gökyüzüne çıktı ve Dacso'ya yardım etmek için gelen yaraları görmezden geldi. Onlar onu ilgilendirmiyordu. Nicu'yla birlikte usta vampiri, Odon'u ve Elek'i ortadan kaldırması gerekiyordu.

Yarasalar ormana yaklaşırken, büyük boynuzlu bir baykuş pike yaptı ve uçuşun ortasında birinin kafasını ısırıldı. Baykuş onu tükürdü ve küçük vampir kendi formuna geri dönmek için çabalarken, Mataias üçüzlerde her zaman olduğu gibi görünmeden havada bekledi. İlk vampir minyatür kılığında sıyrılırken, baykuş ikinci yarasanın peşinden daldı.

Mataias havada patlayarak vampirin göğüs duvarını yırttı ve ölümsüz vampir koruya doğru düşmeye başladı. Hızlıydı, kalbi yerinden söktü ve kafası olmadığı için kalbinin hangi yöne fırlatıldığını bilmesine imkân olmayan vampirin uzağına fırlattı. Keskin bir şimşek kalbi parçaladı ve yere düşmeden önce cesede sıçradı. İkinci bir beyaz çatal koruya doğru cızırdayarak ilerledi ve baykuşun tükürdüğü kafayı buldu.

Büyük boynuzlu baykuş, Dacso'ya yardım etmek için ona ulaşmayı başaramadan yarasayı yakaladı. Pençeler sırtını parçaladı, deriyi yırtıp kemiği ortaya çıkardı. Vampir yer değiştirmek zorunda kaldığında çığlık attı, siyah asit dallara ve aşağıdaki toprağa damladı. Yağlı çamur damlaları çarptıkları her yerde ağaç ve çalılarda delikler açıyordu. Acımasız Mataias, zombiyi korunun zeminine kadar takip etti ve tereddüt etmeden saldırdı.

Benedek usta vampirin kokusunu kolayca almıştı. Onu içinde birkaç yarık bulunan büyük bir kayaya kadar takip etti. gölgelerden çıkarak ilerledi.

Doğruca vampire yöneldi ve savaşın kaçınılmaz olduğunu ona gösterdi.

Usta vampir birkaç dakika içinde saflarının yok olduğunu görmüştü. Aptal değildi, yoksa bu kadar uzun süre hayatta kalamazdı. Kendisine en yakın olan iki küçük vampire, Elek ve Odon'a işaret etti. Ona hizmet etmek için oradaydılar. Onunla savaşmak için. Normalde, birlikte seyahat eden bu kadar çok vampir varken, Frisi sadece avcının lehine döndüğünde ve zafer kazanacağından emin olduğunda savaşa katılırdı. Karpat kanına erişim nadirdi. Özellikle de yüzyıllar boyunca hayatta kalmayı başarmış usta bir vampir için çok güçlü bir ayartıcıydı. Piyonları avcayı zayıflattıktan ya da ölümcül şekilde yaraladıktan sonra ödölü her zaman alırdı.

vampirler hep yalnızdı. Zamanla Son yüzyıllarda, eski vampirleri korumak için yeni yapılmış ya da yeni dönüştürölmüş vampirleri kullanma uygulamasına başlamışlardı. Yeni vampirler korunacaklarına ve nasıl hayatta kalacaklarını daha iyi öğreneceklerine inanıyorlardı. Usta vampirin kendisini avcılardan korumak için onları kullandığını anlamıyorlardı.

Benedek, Lojos ve Tomas'ın Dacso ile mücadele ettiğinin farkındaydı. Vampirin kendisi de usta olmaya çok yakındı. Dacso'nun yenileceğinden hiç şüphesi yoktu. Üçlünün birlikte dövüşme tarzı pürüzsüzdü, her hareketleri iyi düzenlenmişti. Mataias küçük vampirle meşguldü ve yıldırımlarla temizlik yapıyordu.

Yerini aldı. Nicu, önce Odon'u çıkaracağını bildirdi.

Nicu, Benedek'in yedeğiydi. Odon ve Elek'i çoktan takip etmiş ve harekete geçmelerini bekliyordu. Odon ilk hedef olacaktı çünkü Nicu hızlı saldıracak ve onu hemen öldürecekti. İki piyondan

en büyük tehditti. Geriye dövülecek sadece Elek ve Frisi kalıyordu. Frisi deneyimli bir dövüşçüydü, yoksa bulunduğu pozisyonu koruyamazdı ama her seferinde dövüşten kaçmasıyla tanınan Elek'e güvenemezdi.

Frisi kısmen saklandığı çatlaktan tamamen çıktı. Bir elini kaldırdı ve iki savunucusuna Benedek'in arkasına gelmelerini işaret etti.

Benedek arkasına bile bakmadı. Bu onun tarzı değildi. Hızlı ya da yavaş değil, sadece sabit ve akıcı bir tempoyla ilerlemeye devam etti.

"Düşmanlarınız var," diye öğüt verdi Frisi. "Güçlü düşmanlar." Benedek'i inceledi, belli ki onu tanımaya çalışıyordu.

Benedek'in avıyla konuşma gibi bir alışkanlığı yoktu. Çok daha doğrudan bir yaklaşım benimser, onları mümkün olduğunca çabuk öldürürdü. Vampirler aldatıcıdır. Kurnazdılar. Onlarla zaman geçirmek için boş konuşmalar yapılmazdı. Eğer bilgi veriyorlarsa, sadece amaçlarına hizmet ettiğine inandıkları içindir. Frisi'nin iki piyonuna avcıya sinsice yaklaşmaları için zaman kazandırmak amacıyla oyaladığını biliyordu.

"Bence güçlü düşmanları olan sensin," diye karşı çıktı Benedek. Sesini alçak ve konuşkan tutuyordu. Boğazı kesildiğinde uzun süren iyileşme süreci nedeniyle yara dokusu oluşmuştu. Sesi her zaman güvenilebileceği bir şey değildi, bu yüzden onu nadiren kullanırdı. Sadece manastırdaki kardeşleriyle birlikteyken ya da kesinlikle gerekli olduğunda.

Frisi temkinli bir şekilde etrafına bakındı. Birkaç metre ötede Elek ve Odon saklandıkları yerden çıkarak Benedek'in arkasına iki farklı açıdan yaklaşmaya başladılar. Frisi gözle görülür biçimde rahatladı.

"Neden düşmanı olanın ben olduğumu düşünüyorsun?" Kırmızı çerçeveli gözleri memnuniyetle parlıyordu. Tırnakları

elikten yapılmış gibi görünen kavisli penelere dönüşmeye başladı.

Benedek elini vampir sürüsünün katliamına doğru savurdu. O bunu yaparken Dacso nefret, meydan okuma ve büyük bir korkuyla çığlık attı. Gökyüzünde akan şimşekler koruya doğru sıçradı.

"Sanırım sağ elin az önce düştü," dedi. "Ondan e düştün. Yakında iki olacak, senin de bildiğin gibi biri değersiz. Seni gönderen kişi neden bizim kadim olduğumuz konusunda seni uyarmadı? Öyle , yanımıza bile yaklaşamazdınız. Kaç kişi olduğumuzu bile söylemediler. Sizden kurtulmak için tuzaa dşrldğnz söyleyebilirim."

Elek çoktan geride kalmış, Odon'un kendi tarafında ne geçmesine izin vermişti. Frisi tısladı ve tırnaklarını birbirine geçirerek uzun bir zehirli nefesin Benedek'e doğru kaçmasına izin verirken aynı zamanda Elek'i azarladı. Usta vampirin gözleri aniden büyüdü ve bir uyarı sesi çıkardı ama artık çok geçti. Büyük bir kurt ağaçların arasından fırladı ve Odon'un gğ्सne tam isabet etti, pençeleri gğ्स duvarını yırttı, uzun burnu kalbe ulaşmak için kasları parçaladı.

"Görüyor musun?" Benedek sesini daha da alçaltarak sordu, böylece usta vampir duymak istiyorsa avcıya tüm dikkatini vermek zorunda kalacaktı. "Ne yaptın da bu kadar güçlü bir düşman oldun ve seni lme gönderdiler?"

Elek, Benedek'in arkasından yaklaşmalıydı. Plan . Benedek durmuş, korku ve dehşet içinde kılıç dişli kurda bakıyordu. Ağzı dehşetten attığı sessiz bir çığlıkla sonuna kadar açılmıştı. Salyası çenesinden aşağı akarken, tükürük ağzından uzun sarı-yeşil zehir akıntıları halinde süzülüyordu. Kk parazitler iplerin arasında kıpırdıyordu.

ve salyası her yeterince uzadığında yere düşüyordu.

Usta vampir piyonuna tiksintiyle baktı. Nicu ve Odon arasındaki kavgayı izlemekten vazgeçmişti, sanki Odon'un sonunun geldiğini biliyordu.

Elini kalan piyonuna doğru salladı. "Geldiğimiz nokta bu."

Benedek omuz silkti ve bir adım daha yaklaştı. "Seçim senin Frisi. Kolay bir vuruş olacağını düşündüğün şeyi yaptın ve beş deneyimli kadimle karşılaştın. Sen zaten ölüsün."

"Hayatım karşılığında takas edebileceğim bilgilerim var." Frisi'nin sesi sinsileşti.

"Yaşayan ölülerin hayatı için bilgi takası yapmam."

"Hayat arkadaşın söz konusu olduğunda bile mi?" Şu anda Odon'u parçalama sürecinde olan kurdu işaret etti. "Ya da onunkini? Ya da diğerlerinden herhangi biri? Aklınızda belirli bir hedefle seyahat ediyorsunuz. O hedefe ulaşamayacaksınız. Sizi durdurmak için haber gönderildi."

"Sizin gibi bir ustayı cezbedecek getiri nedir? Zahmet etmeniz için çok büyük olmalı. Hiç kimseye hesap vermedin ama yine de kullanılmana izin veriyorsun. Bu senin seçimindi Frisi," diye ekledi usta vampirin Benedek'in kendisine saygı duyduğuna inandığından emin olmak için.

Vampirler, özellikle de etraflarındaki herkesin yetenekleri ve zeki, kurnaz zekâları sayesinde hâlâ dünyada yaşadıklarını anlamalarını isteyen usta vampirler, egoistlikleriyle ün salmışlardır. Dalkavukluk onları sık sık konuşturur, normalde söylemeyecekleri şeyleri -özellikle de bir avcıya- açıklarlardı.

Benedek kendi yaralarını umursamıyordu. Usta bir vampirle savaşırken yara alması kaçınılmazdı ama

Bu düşünce aklından bile geçmedi. Bir can yoldaşı olduğunu bilmesine rağmen, ağır da olsa yaralanmak onun için önemli değildi. Şafağı karşılamak için kendini zorlayamazdı çünkü mümkün olduğunca çok yırtıcıyı alt etmeye yemin etmişti. Yemininden dönmedi ya da kurallarından taviz vermedi. Oyalanarak Nicu'ya Odon'u yenmesi için zaman kazandırıyor ve Mataias, Tomas ve Lojos'un tüm vampir yardımcılarının yok edilmesini sağlamalarına izin veriyordu.

Onlar avcıydı. Egolar için içinde değildi. Vampirleri ve yırtıcıları olabildiğince hızlı ve etkili bir şekilde yok ediyorlardı. Kimin en çok öldürdüğü ya da vampirin ne kadar deneyimli olduğu kimsenin umurunda değildi. İşlerini mümkün olduğunca çabuk ve kendilerine en az zararı vererek hallediyorlardı. Özellikle hızlı seyahat ederken, en deneyimli savaşçıya karşı çıkmak da dahil olmak üzere tüm kaynakları kullanmak mantıklıydı.

"Bana ve takipçilerimin her biri için Karpat kanı sözü verildi." Frisi tereddüt etti ve sonra yüzüne kurnaz bir ifade geldi. "Gitmeme izin verin ve size aradığınız köydeki kadını öldürme planlarını anlatayım. İçinizden birinin hayat arkadaşı olan kadını. Bana zarar gelmeyeceğine dair şeref sözü ver."

Benedek'in cevabı tam bir saldırı oldu. Bulanık bir hızla Frisi'ye doğru ilerledi, saldırı o kadar beklenmedikti ki vampir hazırlıksızdı; Benedek ona sertçe vurdu, ilerledi ve ölümsüzü uzanmış bıçak eline sapladı. Frisi korkusunu ve nefretini haykırdı ve ardından Benedek'in yüzüne ve boynuna zehirli bir zehir tükürdü. Elleri havaya kalktı, çelikten yapılmış o keskin pençeler Benedek'in boynunda yaralar açarak zehrin kan dolaşımına girmesini sağladı.

Frisi, Elek'in de ona katılması ve Karpatyalı avcıya arkadan saldırması için bağırdı. Benedek ona bakmadı bile.

sağına ya da soluna, hatta piyonun arkasına saldırıp saldırmayacağını bile umursamıyordu. Tek amacı Frisi'yi yok etmekti. Tek düşüncesi onu öldürmek ve başka birinin günahlarını yargılayabileceği öteki dünyaya göndermekti. Bu onun işi değildi. Kişisel değildi. Bu bir adalet meselesiydi.

Jilet gibi keskin tırnaklarının derisini yırttığını fark etmedi. Vampirin zehrini ona enjekte ettiğini hissetmedi. Savaşın getirdiği bir telaş vardı, birkaç yüzyıl önce farkında olmadan ona yaklaşmış olan karanlık ve tatmin edici bir duygu. Bu, vücudunun işaretleyen yara izlerinin başlangıcıydı. kaplayan ve ruhunun yarısı olan karanlığa damar atmaya çalışan kalın yara izleri. Savaşta ne kadar sık öldürürse, bu kaçınılmaz yara izleri de onun başka bir şeye, potansiyel olarak korkunç ve ölümcül bir şeye dönüştüğünü gösteriyordu - zaten olduğundan daha fazla.

Şimşek gökyüzünde çatallandı ve sonra yere çarparak Odon'un ölümünü işaret etti. Frisi ve Elek'e kalmışlardı. Elek efendisinin yardımına koşmamıştı. Benedek'i arkadan takip etmektense geri çekilmişti. Odon'un düştüğünü gördüğü anda yer değiştirdi ve kaçmak için havaya yükseldi. Küçük bir baykuş şeklini aldı, niyeti ormanda hızla uçmaktı, küçük şekli sayısız dalın arasından hızla geçmesini sağlıyordu.

Bir kedi baykuşun üzerine atladı, pençeleri kafasını ve göğsünü parçaladı, böylece yırtıklardan siyah asit aktı. Kedi küçük, vahşi ve acımasızdı, baykuşa tırnaklarını geçirdi, böylece ikisi de yere düştü. Son anda kedi yer değiştirdi ve Nicu cisimlendi. Elek çaresizlik içinde yer değiştirirken, Nicu onun içine girdi ve kalbini aldı. Savaş saniyeler içinde sona erdi ve usta vampir kendi başına savaşmak zorunda kaldı.

Benedek, Frisi'nin elik pençelerinin Şiddetli darbelerine rağmen elini çekmeyi reddetti. Vampir, Benedek'i yerinden oynatamayınca ya da herhangi bir Şekilde sarsamayınca taktik değiştirdi ve öne doğru eğilerek çivili diŐleriyle avcının omzunu parçaladı. Bu Benedek'in çok aşına olduğu bir hareketti ve dişler sadistçe ısırmadan önce omzunun yapısını değiştirdi.

Frisi'nin diŐleri elmas sertliėindeki omuza sertçe kenetlendi ve paramparça oldu, sivri uçlar aėzından kararmıŐ raptiye parçaları gibi dűŐtű. BaŐını geriye atıp piyonları için çıėlık atarken aėzından siyah asit dkűldű. Pençeleri avcının kolunu ikiye , kesmeye, eti ve kasları kemiėe delmeye çalıŐırken, parmakları kalbini kavradı ve vűcudundan çekmeye baŐladı.

Usta vampir Benedek'in bedenine tırmanmak için bacaklarını kullanarak çılgınca çırpındı. Tomas sol tarafta belirdi, elinde bir kılıç vardı. Kılıcını savurarak vampirin kafasını kopardı, böylece vampir yere çarptı ve műstehcen bir Őekilde yuvarlanarak bir kayaya çarpıp durdu. ŐimŐek gkyűzűnű çok sayıda çatırdayan, beyaz-sıcak kamılarla kapladı.

Benedek solmuŐ kalbi havaya fırlattı ve geri çekilerek Mataias'ın vampirin kalbini, kafasını ve vűcudunu yakmasına izin verdi.

Bu Benedek'in her zaman korktuėu andı. SavaŐ sona ermiŐti. Vampirler yenilmiŐti. DvűŐ sırasında bir Őeyler hissettiėi gerçeėiyle yűzleŐmek zorundaydı. Bu Őey iyi bir Őey deėildi.

Asitle kaplı kolunu, Mataias'ın vűcudundaki asidi temizlemek için kullandığı enerji kırıbacının beyaz ve sıcak parıltısıyla yıkadı. Frisi'nin derisine sapladığı pençelerin ucundaki zehir, vűcuduna enjekte edilmiŐti. Bazıları derin olan dűzinelerce yırtıktan kanaması olduğunu grdű. Bu standart bir durumdu.

vampirlerle savaşlar. Hepsinin yaraları olacaktı. Yolculuklarına devam edebilmeleri için her birinin vücutlarına enjekte edilmiş parazitleri bulup temizlemesi gerekecekti. Ayrıca kan kaybından sonra onları ayakta tutacak kan bulmaları gerekiyordu.

Benedek sakince bakım görevlerini yerine getirdi. Bunlar yüzyıllardır yapılıyordu ve hepsi için otomatikti. Gün boyunca hareket edememekten başka hiçbir şey yolculuklarını yavaşlatamazdı. Uçaklarını kaybetmelerinin en kötü sonucu bu olmuştu. Yolculukları devam ederken uyuyabilirlerdi. Artık gündüzleri ya da içlerinden biri bir savaşta ciddi şekilde yaralandığında yere inmek zorunda kalıyorlardı.

"Çok kolay," diye yorumladı Nicu. "Usta bir vampir ve yordakçılarıyla dövüşmek ne zaman bu kadar kolay oldu? Ne zaman sıkıcı olmaya başladı?"

Benedek bunun üzerine düşündü. Fazla kayıtsız kalamazlardı, yoksa eninde sonunda öldürölürlerdi.

"Frisi savaşmak çok az zaman harcadı, piyonlarının avcılarla savaşmasına ve ona yiyecek getirmesine izin verdi. Pratik yapmıyordu," dedi Benedek. "Ya da çok uzun süredir bu oyunun içindeyiz ve emekli olmamız gerekiyor. Her halükârda, eğer hazırsanız, kan avlamak ve kilometrelerce yol kat etmek için gecenin birkaç saati kaldı."

"S ilke, Silke," diye heyecanlı bir çocuk sesi çayırda cınladı. "Neredesin sen?"

Silke'nin elleri toprağa gömülmüştü. Etrafında sayısız kır çiçeği toprağın ve otların arasından başlarını güneşe doğru uzatıyordu. Çayır, çok sevdiği ormana yakındı. Bahçıvanlık olarak gördüğü şeyden keyif alıyordu. Bu aslında şifalı bitkileri, çalıları ve ağaçları ormanın korumasına yakın bir yere nakletmektir. Özel çiçekler ormanın koruması içinde ama bol güneş ışığı alabilecekleri bir yere ekilirdi.

"Buradayım Evi," diye seslendi çocuğa, bir kolunu kaldırıp elini salladı, böylece eli uzun otların üzerinden görülebiliyordu. "Gel bana yardım et."

Evi Van Wieren, Silke'nin her zaman olduğu gibi vahşi bir çocuk olarak görülüyordu. Bu düşünce Silke'yi güldürdü, Fenja'nın onu kaç kez gece geç saatlerde çayırda ya da ormanda bulduğunu hatırladı, genellikle bahçeyle uğraşır ya da iblis öldürme sanatını uygulardı. Fenja'nın dikkatini dağıtır, saatlerce ortadan kaybolur ve her seferinde kendini onun en sevdiği iki yerden birinde bulurdu. Çocukken ortadan kaybolması endişe vericiydi. Artık Fenja onun saatlerce yalnız kalmasına alışmıştı.

Evi küçük bir dinamo gibi kollarını çılgınca sallayarak, yanakları kıpkırmızı ve gözleri ıslıl ıslıl, çayır boyunca koştu. Neredeyse

frene basamadan Silke'nin üzerinden geçti, arkadaşına çarpmamak için topuklarını sıkarken biraz savruldu. Zaten Silke'nin dikmekte olduğu siyah inci bitkisi sepetinin üzerinden atlamak zorunda kalmıştı.

Evi kendini Silke'nin yanındaki çimlerin üzerine attı. "Seni bulabileceğimi biliyordum. Her zaman buraya geliyorsun." Sesi neşeli geliyordu. Muzaffer. "Diğer çocuklar senin bu kadar uzağa geldiğini bilmiyorlar ve ben de onlara hiç söylemiyorum."

Silke gün içinde ortadan kaybolduğunda nereye gittiğini diğer çocuklara asla söylemezdi. Yalnızlığı severdi. Eğitim ve bahçe işleri için ayırdığı zaman onun için önemliydi. Ormanın bu özel bölümü köyden çok uzaktaydı ve çocukların onu bulmaya giderken yaralanmalarından endişe ediyordu. Onları seviyordu ve onlara hikayeler anlatarak ve her birini dinleyerek zaman geçiriyordu.

Yetişkinler sadece dinlerse çocuklar harika bir bilgi kaynağıydı. Gördüklerini ve kulak misafiri olduklarını kendi bakış açılarından anlatırlardı. Yetişkinler sanki orada değillermiş gibi konuşuyorlardı, ancak çocuklar kulak misafiri oldukları konuşmaları neredeyse kelimesi kelimesine tekrarlayabiliyorlardı.

Köylerindeki Evi gibi bazı çocuklar çok duyarlıydı. Silke onların yetenekleri olduğuna inanıyor ve birinin yanında gergin olduklarında onları dinliyordu. Ya da turist çok tatlı ve arkadaş canlısı görünse bile, sebepsiz yere bir yabancından nefret ediyorlardı.

Evi ona doğru eğildi, Silke'nin arkadaşlığına, gizli yerini bilen kişi olmak istediğinden daha fazla ihtiyaç duyduğunu kısa ve anlık bir şekilde belli etti.

"Zor bir gün mü geçiriyorsun, benim küçük yusufçuğum?" Evi'ye her zaman yusufçuğum derdi. Etrafta uçuşurdu, genellikle neşeliydi, giymeyi sevdiği parlak tonlar içinde renkli bir karakterdi, ama arkadaşlarını ve Silke'yi savunurken sert olabilirdi.

Silke bir kolunu çocuğun omuzlarına doladı ve sonra kirli parmaklarını Evi'nin giydiği parlak mavi elbiseyi alabilecekmiş gibi oynattı. Evi kıkırdadı ama uzaklaşmaya çalışmadı. Elbiselerinin ya da parlak tütülerinin eve kir içinde gitmesinden asla endişe duymazdı. Çoğu zaman ayakkabılarını ya da kazağını bir yerlerde kaybederdi. Tora ve Silke her zaman çocuğun eşyalarını bulur ve ailesi Finn ve Emma'ya geri verirdi.

Silke çocuklarla birlikte olmayı çok severdi ama Evi onun en sevdiğiydi. Neşeli bir çocuktu, tavrı her zaman mutluluk ve terk edilmişlik üzerineydi. Çoğu şeyde iyilik görürdü. Ve ona anlatılan hikayelerdeki mitleri ve efsaneleri çok severdi. Perileri, ejderhaları ve yosun kızlarını görür ve yetişkinlerin ya da diğer çocukların onunla alay etmesini umursamadan sık sık bu yaratıklardan bahsederdi. Pek çok çocuk onunla fazla dalga geçmeye cesaret edemezdi. Evi'nin ağabeyi Jelte, küçük kız kardeşini üzmeye cüret eden olursa yumruklarını konuştururdu.

"Bazen keşke geceyi geçirmek için arkadaşım Julia'nın evine gitmek zorunda olmasaydım diyorum. O beni davet etmeyi seviyor ve annem de gitmem gerektiğini düşünüyor."

Silke'ye göre ocuk sanki gitmesi gerekip gerekmediğini sorar gibiydi. Evi ve Julia neredeyse doğduklarından beri arkadaştılar. Kalın, düz sarı saçlarıyla Evi ve koyu parlak bukleleriyle Julia, görünüş olarak birbirlerinden daha zıt olamazlardı ama her zaman iyi arkadaş olmuşlardı. Silke iki kızın arasının bozulduğunu görmekten nefret ederdi.

Silke daha fazlasını bekledi. Kendisinin haberi olmadan kızların arasının açıldığını düşünemiyordu. Evi'ye sarıldı ve diktiği çiçeklerin bulunduğu sepeti ona uzattı. Kasıtlı olarak işine geri döndü.

"Dinliyorum, yusufçuk."

Evi dramatik bir şekilde içini çekti çünkü çocuk yaptığı ya da söylediği her şeyi yetenekle yapıyordu. "Julia'yı seviyorum." Durakladı, ifşaatını oluşturmak için mükemmel zamanlanmış dramatik bir andı. "Ve annesini." Yine teatral bir duraklama. Evi bu kez yalnız olduklarından emin olmak için etrafına bakındı. "Eskiden babasını severdim." Sonuncusunu fısıldadı.

Silke'nin omurgasında bir endişe belirdi. Evi köydeki neredeyse herkesi severdi. Sevmediklerini ise severdi. Çocuğun vücudunda kötü bir kemik yoktu. Mutluluğun vücut bulmuş haliydi. Evi'nin birdenbire Julia'nın babasından hoşlanmamasına neden olan bir şeyler vardı. Elbette adam ona uygunsuz bir şekilde dokunmamıştı. Geçmişte böyle bir davranışa dair hiçbir ipucu yoktu. Silke onun yanındayken, adam ona hiçbir zaman "tuhaf" gelmemişti. Genelde belirli eğilimleri olan herkeste bir leke olduğunu fark ederdi.

Raik Bootsma da tıpkı Evi'nin babası gibi geçimini sudan sağlıyordu. İki adam hayatları boyunca arkadaş olmuşlardı. Raik sevilen ve cana yakın biriydi. Karısını ve kızını seviyor gibi görünüyordu. Her zaman daha fazla çocuk istemişti ama karısı Imka'nın doğurma konusunda sorunları vardı. Imka üçüncü bebeklerini düşürdüğünde neredeyse ölmek üzereyken Raik artık yeter demişti. Karısını daha fazla çocuktan çok istediğini ilan etmişti. Bir ebe olan Fenja, denemeye devam etmek için riskin çok fazla olduğu konusunda Raik'le hemfikirdi.

Silke onu sadece İmka'ya olan sevgisinden dolayı sevmişti. Ve kızıyla sık sık gülen, onu omuzlarına alıp onunla oyunlar oynayan bir babaydı. Jelte gibi bir oğlunun kendi izinden gitmesini, denize açılmasını ve aile işlerine yardım etmesini istemişti ama başka bir çocuğu olmayacağını anladığında bunu kabullenmiş görünüyordu. Finn'e hiçbir zaman kızgın görünmedi ve Jelte'ye her zaman

Kızgınlık. Evi'nin birdenbire, kendisine kızına gösterdiği şefkatle davranan bir adamın etrafında olmayı umursamaması mantıklı gelmiyordu.

Silke tepki vermemek için çok dikkatliydi. Evi'nin kendisine uzatması için küçük bir malayı işaret ederek ekmeye devam etti. Çocuğa küçük, cesaretlendirici bir gülümseme gönderdi. "Endişelerini ailene anlattın mı?"

Evi kaşlarını çatı. "Saçmalık," diye cevap verdi.

Bu iyi bir şey değildi. Belli ki ailesi ona hissettiklerinin -ya da onlara söylediklerinin- saçma olduğunu söylemişti. Söylediklerini reddetmek iletişim kanallarını açık tutmak için iyi bir yol değildi. Evi içine kapanmış ve endişeleri hakkında konuşmak için ailesine güvenmemişti. Şimdi Silke'nin de anne babasıyla aynı şekilde hissedip hissetmediğini anlamak için dikkatle Silke'yi yokluyordu.

Evi çok hassas bir çocuktı, köydeki pek çok çocuktan daha fazla. Silke onun endişelerini görmezden gelecek değildi. Raik onu huzursuz ediyorsa, bunun bir nedeni olmalıydı.

"Duygular asla saçma değildir," diye dikkatle belirtti. "Ailen Raik ve Imka ile çocukluklarından beri arkadaş. Baban ile birlikte çalışıyor. Bu arkadaşlık yüzünden seni duyamamış . Bir sorun olması mümkün. Raik'in davranışlarını değiştirmesine neden olabilecek tıbbi bir durum bile olabilir. Şimdi ondan neden hoşlanmadığını söyle bana."

Evi'nin yüz ifadesi aydınlandı. "Hasta olabileceğini düşünmemiştim. Bazen insanlar kendilerini iyi hissetmediklerinde kötü davranırlar."

Bulmacanın bir parçası daha. "Yani?" Silke, bakışlarını zengin toprakla çevrelediği bitkilerin üzerinde sabit tutmaya özen göstererek sordu.

Evi başını şiddetle salladı. "Ziyarete gittiğim son iki seferde İmka'ya kötü davrandı. Onu ağlattı.

Kötü bir sesle konuşuyordu. Kavga gibi değildi." Kaşları daha da çatıldı. "Bu bir tartışma değildi. İmka ona kötü bir şey söylemedi ya da yapmadı, sadece akşam yemeği konusunda ona bağırdı ve sonra da tembel olduğunu söyledi. İmka çok sıkı çalışır. Onu görmüştüm. İmka ağladığında, ona zırlamayı kesmesini söyledi. Onu manipüle etmeye çalıştığını söyledi. "Manipüle etmek" kelimesine bakmak zorunda kaldım. Sonra da Julia'yı ağılattı."

Silke sessiz kaldı, bilgileri zihninde evirip çevirdi, parçaların bir araya gelmesini bekledi. Raik karısına ve kızına bağırان bir adam değildi. En azından Silke bunun kanıtını hiç görmemişti.

"Julia'ya bağırdı mı?"

Raik her zaman harika bir baba olmuştu. Silke onun Julia'ya sesini yükselttiğini hatırlamıyordu, onu bir şey için azarlamak zorunda kalsa bile.

Evi ciddiyetle başını salladı. Gözyaşlarına çok yakın görünüyordu. Başkalarına karşı büyük bir empati duyan bir çocuktu. "Yüksek ve kaba bir sesle bağırdı ve bir sürü kötü söz söyledi. Julia'ya kurallara uymadığını ve cezalandırılması gerektiğini söyledi. Ama biz kurallara uyduk. Julia'nın evinde kuralları asla çiğnemeyiz. Ben bazen kendi evimde kuralları çiğniyorum çünkü zamanı her zaman hatırlamıyorum. Julia her zaman hatırlar."

Evi başını öne eğdi. "Bunu babasına söylemeye korkuyordum. Çok zalim görünüyordu. Yüzü kıpkırmızıydı ve bunu yapmaya devam etti..." Silke ona bakana kadar bekledi ve sonra dişlerini gösterdi, çenesini sıktı ve açtı. Ellerini kaldırıp yumruk yaptı ve ellerini tekrar tekrar açtı. "Ellerini yumruk yapıp duruyordu, sanki İmka ve Julia'ya vurmak istiyordu. Julia ona eve zamanında geldiğimizi ve İmka'ya yemekte yardım ettiğimizi söylemeye çalıştı, ama bir şey söylemeye başladığında, küfür ederek ona doğru bir adım attı ve elini yüzüne doğru savurdu. İmka aralarına girdi ve adam ona öyle sert vurdu ki Julia yere düştü."

Silke'nin nefesi boğazında düğümlendi. Arkasına yaslandı ve çocuğa baktı. Evi'nin bu hikâyeyi uydurmasına imkân yoktu. "Bunu annene ve babana anlattın mı?"

Evi başını salladı. "Denedim ama kötü davrandığını söylediğimde babam ayağa fırladı ve 'saçmalama' deyip durdu. Annem bana yetişkinlerin bazen tartıştığını ve benim çocuk olduğum için neler olduğunu anlamadığımı söyledi."

Silke onun sesindeki acıyı fark etti. Tanık olduğu şey onu rahatsız etmiş ve korkutmuştu. Anne ve babasından güvence istiyordu ama onlar onu dinlemeden tepki verdiler.

"Babam böyle saçmalıkları kimseye anlatmamamı söyledi. Raik iyi bir adamdı ve onun hakkında dedikodu yapmak yasaktı." Gözyaşlarına boğulacakmış gibi baktı ve sesini bir kez daha fısıltıya indirdi. "Sana anlatarak dedikodu mu yapıyorum? Uydurmuyorum."

"Hayır tatlım, dedikodu yapmıyorsun. Bu, dikkat çekmek için bir şeyi tekrarladığın anlamına gelir. Sen bunu yapmıyorsun. Dürüstçe cevap arıyorsun. Tavsiyeye, ne yapacağına karar vermene yardımcı olacak birine ihtiyacın var. Arada büyük bir fark var." Topuklarının üzerine oturup küçük kıza baktı. "Yalan söylemediğini biliyorum Evi. Gözlem yeteneğine her zaman güvenmişimdir."

Evi'nin alt dudağı titreyerek Silke'nin kalbini kırdı. "Ne yapmalıyım?"

"Annene karşı dürüst ol. Ona Julia'ya gitmeye hazır olmadığını söyle. Julia'nın senin evine gelip gelemeyeceğini sor. Eğer hayır derse, üzülme. Bir dahaki gelişinde Julia'yla birlikte özel kurabiyelerinizi yapacağınızı ve onları ailesine götürebileceğini söyleyin. Bu arada ben de uğrayıp Imka'yı ziyaret edeceğim. Eğer benimle neler olduğu hakkında konuşursa, bu yardımcı olacaktır, ama ben senin kırmayacağım."

Güven. Ne olursa olsun, Raik'le konuşmanın bir yolunu bulacağım. Eğer ona yakın olursam, hasta olup olmadığını anlayabilirim."

"Hasta olduğumda, Jelte bana huysuzlaştığımı söyledi."

Evi'nin tekrarladığı olay Raik'in huysuzluğundan daha fazlasıydı. Silke beyninde bir tümör ya da kan pıhtısı olup olmadığını merak ediyordu. Bu tür bir şeyin davranışları değiştirebileceğini biliyordu. Evi'nin anlattığı şey kesinlikle tam bir davranış değişikliği idi. Raik'in durumunun tıbbi olmasını umuyordu. Köyde o kadar çok açıklanamayan olay olmuştu ki, bunun bir tırmanma olmamasını umuyordu.

"Seni hiç huysuz görmemiştim," dedi Silke.

Evi kıkırdadı. "Çünkü hastayım ve evde kalmak zorundayım. Sadece Jelte ve ailem beni huysuz görüyor."

Silke de onunla birlikte güldü. "Bu mantıklı." Bir sonraki sepeti işaret etti. "Bunun ne olduğunu biliyor musun?"

Evi burnunu kırıştırdı. "Bunlar ejderha zambakları. Görünüşlerine bayılıyorum ama çiçekleri çok kötü kokuyor. Tohumları ya da soğanları ekmiyorsanız, o küçük kapsüllere ne dendiğinden emin değilim. Bunlar kısmen büyümüş. Ejderha zambağı olduklarını saplarının havalı benekli olmasından anlayabiliyorum."

"Bu bitkiler zehirlidir. Bunu asla unutmayın. Ayrıca, bir kez kök saldılar mı, devasa ve vahşi bir şekilde büyürler, deli gibi çoğalırlar."

Evi başını salladı. "Gerçekten çok güzel ama kokusu şey gibi..."

"Çürüyen et. Bir ceset," diye ekledi Silke. "Nedenini tahmin edebilir misin?"

Evi kaşlarını çatı. "Bir sebepleri mi var?"

"Tozlaşmak için sineklere ihtiyaçları var. Koku sinekleri çeker ve sinekler bitki tozlaşana kadar içeride hapsolurlar.

tozlaşmıştır. Belki bitkinin güçlü kalmasına yardımcı olmak için belki de bitki onları serbest bırakana kadar sinekleri rahat ettirmek için kendi ısınısını üretir."

"Bu harika." Evi yine çok hevesliydi. "Çok akıllı bitkiler."

"Hiçbir fikrin yok," diye onayladı Silke. Bir sonraki sepeti gösterdi. "Bunlar kaplan zambakları. Muhteşem Mısır kaplan zambakları. Yenilebilirler ve tatları ananasa benzer. Ağız yaralarını iyileştirmek ve öksürüğe yardımcı olmak için kullanılabilirler. Cilt sorunları için kullanılabilir ve hatta kozmetikte kullanılan bir bileşen olmuştur. Çiçekleri güzel ve çok narindir. Yaprakları uzun ve dardır. Ejder zambağının aksine, kaplan zambağının aromaterapide kullanılabilen harika bir kokusu vardır. Başlangıçta gıda ve ilaç için yetiştirilirdi. Şimdi insanlar onu muhteşem olduğu için yetiştiriyor."

"Sanırım kaplan zambağını ejderha zambağına tercih ederim," dedi Evi kararlılıkla. "Kapan zambağı bize pek çok yönden yardımcı oluyor."

"Ejderha zambağının kullanımını hafife alma," diye uyardı Silke. "Kokuşmuş olsaydım bile yine de savaşılabıldım, değil mi? Ejder zambağının bizim için bir amacı var, tıpkı kaplan zambağı ve ormanımızdaki diğer tüm eğreli otları ve ağaçlar gibi. Eğer dışarıdan bir saldırıya uğrarsak gelebileceğiniz yer burası. Ejder zambağı da dahil olmak üzere orman sizi koruyacaktır."

Evi kaşlarını çattı. "Saldırıya uğrayacağımıza inanıyorsun, değil mi? Annemle babamın olasılıkları tartıştıklarını duydum. Onları duyabildiğimi fark ettiklerinde sustular. Bilmeyi ve hazırlıklı olmayı tercih ederim."

Silke çocukları hikâyeler ve oynamaları için kurduğu oyunlarla hazırlıyordu. Köydeki yaşlılar ona yardım etti. Çoğu okul ve ebeveyn çocuklarını kılıç, pala ve küçük fırlatma bıçakları kullanmayı öğrenmekten caydırırken, onlar

Çocuklar oyun yoluyla bu silahları ve göğüs göğüse çarpışmayı öğreniyorlardı. Başka bir kasaba ya da şehirde bu normal değildi ama savaşın yaklaştığını biliyorlardı. İlk savunma hattı onlardı. Lilith'in ordusunu yenebilirlerse, topyekûn bir savaşı önleyebilirlerdi. Biri bunu çocuklara nasıl açıklayabilirdi?

Silke Evi'ye dikkatle baktı. Köydeki pek çok çocuk gibi o da son derece zeki bir çocuktur. Çoğu, M.S. 2. yüzyılda Romalılara karşı savaşanların soyundan geliyordu.

28. Dünyanın geri kalanına karşı sorumluluklarının gerçekliğini kavramış görünüyorlardı. Lilith'in yavaş yavaş ele geçirmesini durdurmak onların göreviydi. Bu sefer başka bir ülkeye karşı savaşmayacaklardı; karşı karşıya kalacakları şeytanlar ordusuydu.

"Bu küçük çiçekleri seviyorum." Evi itiraf etti. "Özellikle de ortası koyu kırmızı olanları. Farklı renkleri birbirine yakın diktiğinizde çok güzel görünüyorlar."

"Aslında konteyner bitkisi olarak tasarlanmışlardı, ancak dayanıklı olduklarını ve harika bordürler oluşturduklarını kanıtladılar. Bu renk aslında koyu kestane rengi merkezleri olan yanık turuncudur. Kendilerine has küçük sırları da var. Onlara gölge zambakları diyorlar ve bizim için mükemmel nöbetçiler oluyorlar. Bu yüzden ormanın dışına bu kadar çok dikiyorum. Sadece ışığı sevdikleri için değil, ormandaki her şey için bir uyarı sistemi."

Evi ciddiyetle başını salladı. "Yosun bakireleri ve orman ejderhaları gibi."

Silke güldü. "O ejderhalar kendilerine orman ejderhası denmesinden hoşlanmazlar. Ne kadar asabi olduklarını bilirsin."

"Huysuz," diye düzeltti Evi, gözlerinin içi gülerek. "Hastalandığımda benim gibi. Ormanda yaşıyorlar ve bir kütüğün üzerindeki küçük mini ağaçlara benziyorlar. Kendilerine ne denmesini istiyorlar?"

"Ağaç ejderhalar. Kuzenleri var, kaya ejderhaları. Ağaç ejderhaları herhangi bir ağaçlık alanda yaşayabilir, görünüşe göre sadece bir ormanda değil."

Evi, giydiği güzel mavi elbiseye aldırmadan gülerek yere yığıldı. "Woods. Orman. İkisi de aynı şey değil mi?"

Silke de onunla birlikte güldü. "Onlar için değil. Yosun bakireleri ve gölge zambakları konuya girince çok kızdılar. Gülmeye cesaret edemedim."

"Şimdi de gülüyorsun," diye işaret etti Evi, tekrar doğrulup otururken. Yüzü çamurla kaplanmıştı ve saçlarında toprak parçaları vardı. Onu her zaman bir peri gibi gösteren güzel elbisesi toprak ve bitki örtüsünden dolayı yeşil ve kahverengiye bulanmış durumdaydı. Kahkahalarla parlayan gözleri ve yay şeklinde kıvrılmış küçük gül goncası ağzıyla, elbisesindeki ve yüzündeki çizgiler onu sadece inandığı sevimli perilerden ya da yosun bakirelerinden biri gibi göstermeye yarıyordu. Silke, Evi'nin etrafında olmayı seviyordu, ancak zaman zaman bu onu üzüyordu. Asla çocuk sahibi olma şansına sahip olamayacağını biliyordu. Hayatı önceden belirlenmişti. Hiçbir zaman prensinin gelmesini bekleyen güzel bir prenses olamayacaktı. Katı gerçeklikle uğraşıyordu. Onun dünyası buydu.

Fantastik şeylerden bahsedebilir, ama her şeyin altında efsane, her efsane, onun hayatının ayık gerçeği vardı.

Silke atalarının bilgileriyle yoğrulmuş olarak doğmuştu. İblisler sadece mitoloji değil, bir gerçektir. Ona okunan her hikaye, hafızasına kaydetmek için çalıştığı her kitabın malzemesi, çeşitli iblisler ve onları savaşta nasıl yeneceği hakkındaydı. Onların gerçek olduğunu ve kendisini ve sevdiği herkesi öldürmeye biliyordu. Kendini hiç güvende hissetmemişti. Büyürken tek bir kez bile. Şimdi de hissetmiyordu. Halkını savunurken genç yaşta öleceğini kabullenmişti. Bu kadere hazırdı. Sadece bu konuda pragmatik olduğu için

Yani sahip olamadığı şeyler için gizli bir arzu duymuyordu.

En çok da kendini güvende hissetmek istiyordu. Buna hiç sahip olmamıştı. Küçük bir çocukken, köyde bakıma ihtiyacı olan biri olduğunda Fenja'ya yardım ederdi. Hasta olan ya da kemiği kırılan kişi yerel doktora gider, sonra da yardım etmesi için Fenja'yı çağırırdı. O da her zaman giderdi. Yerel ebe olarak her doğuma çağrılırdı. Silke çok gençken bile ona yardım ederdi.

Sonunda Silke Fenja'yla ilgilenmeye başladı ve kadının oldukça acı çektiğini fark etti. Topallıyor, çok daha yavaş yürüyor, nefes almakta zorlanıyordu. Roller genç yaşta tersine dönmüş olsa da Silke buna aldırış etmemiş. Fenja ona karşı çok sevgi dolu ve nazikti. Daha iyi bir anne isteyemezdi. Bakıcı rolünü umursamasa da, kendini güvende hissetmeyi ya da Evi'nin ebeveynleriyle kurduğu türden bir ilişkiye sahip olmayı hiç deneyimlememişti. Bir yanı, dış görünüşünün, iblis avcısının ötesini görecekt ve bakıma ihtiyacı olabileceğini anlayacak bir adam bulmayı arzuluyordu.

Hayatını seviyordu. Fenja ve Tora'nın yanı sıra köydeki tüm çocukları seviyordu. Sadece her zaman biraz ayrı hissetti, sanki kimseye ait değilmiş gibi. O bir iblis avcısıydı. Bu meslekte yüzlerce başka kadınla karşılaşmış gibi değildi.

Saatine bir göz attı. Bootsma ailesini ziyaret edecekse, harekete geçmesi gerekiyordu. Bu konuda beklemek istemiyordu. Eğer Raik'te tıbbi bir sorun varsa, onu kontrol ettirmeye ikna etmek için zamana ihtiyacı olacaktı. Eğer başka bir şeyse...

Bootsma malikanesi orta büyüklükte ama muhteşemdi. Imka bahçe işlerini çok severdi ve arazisi dergilerdeki fotoğraflara layıktı. İlgi çekici yerler altında, Bootsma malikanesi

öne çıkıyordu. Turistler sık sık geniş bahçeleri görmeye gelir, kardelen ve nergis çeşitlerine ve çok sayıdaki çiğdemlere hayran kalırlardı. Ev güzel bir şekilde tasarlanmış ve köydeki en iyi marangozlardan birkaçı tarafından el işçiliğiyle yapılmıştı. Raik'in ailesine sağlamaktan gurur duyduğu yeni bir evdi. Finn Van Wieren ile birlikte denizden iyi para kazanıyordu.

Silke ortada hiçbir neden yokken ortaya çıkmak istemiyordu. Raik şüphelenebilirdi, özellikle de bir sorun varsa. Aceleyle eve gitti ve Raik'in en sevdiği tatlı olan portakallı-yaban mersinli çörekleri pişirdi. Ayrıca Fence'ye bir kart yazdırarak küçük çeşmelerini tamir etmek için uğradığı için teşekkür etti. Fenja su arıtmayı çok seviyordu ama eskiydi ve sık sık çalışmıyordu. Sadece Raik onu hayata döndürmek için sihirli bir dokunuşa sahip gibi görünüyordu. Bunun için para almayı her zaman reddederdi, bu yüzden Fenja sık sık onun için ikramlar pişirirdi. Raik'in tatlıya düşkünlüğü tüm köyde bilinirdi.

Imka kapıyı açtı. Sadece Imka'nın görünebileceği gibi rahat ve zarif görünüyordu. Ayrıca nadiren yaptığı bir şey olan fondöten makyajı da yapmıştı. Imka'nın tıpkı kızı Julia gibi muhteşem bir cildi vardı. Makyaj yüzündeki morlukları zar zor kapatıyordu. Silke'nin yüreği ağzına geldi. Evi ona saldırıdan bahsetmişti ve daha hazırlıklı olmalıydı ama Raik'in karısına gerçekten zarar vereceğini düşünmemişti. Eğer o darbeler kızına gelseydi, Julia gerçekten zarar görebilirdi. Imka ve Julia'yı güvenli bir yere götürmek istiyordu.

Imka'ya gülümsedi ve elindeki paketi gösterdi. "Raik'in en sevdiği çörekleri getirdim. Fenja ayrıca bir de

Onun için bir kart. Ona teşekkür etmek için bizzat gelecekti ama bu akşam bacakları onu rahatsız ediyordu."

Imka girişı kapattı, açıkça onun girmesine izin vermekten korkuyordu. Arkasından sinirli bir ses öfkeyle haykırdı. "Bu saatte bizi rahatsız edecek kadar kaba olan kim, Imka?"

Silke bir anda acıklı bir gülümsemeyle geri adım attı. "Özür dilerim Raik," diye seslendi. "Bu kadar geç olduğunu fark etmemiştim. Sadece mükemmel çalışman için teşekkür etmek ve sana çörek bırakmak için uğramıştım." Ses tonunu hafif ve ilgi çekici tuttu. "Pişirirken zamanın nasıl geçtiğini anlamamış olmalıyım."

Raik Imka'nın arkasında belirdi ve sabırsızca onu omuzlarından tutarak yolundan çekti. "Misafirimize neden kaba davranıyorsun, Imka?" Soru bir hırıltı gibi çıkmıştı.

"Önemli insanları kapının eşiğinde bırakamazsın." Elini Silke'ye doğru salladı. "İçeri gel." Imka başını hafifçe salladı, Silke'ye sessizce bir şeylerin yanlış gittiğini ve içeri girmemesi gerektiğini anlatmaya çalışıyordu. Silke uyarıyı görmemiş gibi davrandı. Raik'i muayene etmesi şarttı. Sadece ona bakmak, karısıyla konuşma şeklini duymak ve kötü davranışının kanıtlarını görmek bile onu endişelendiriyordu. Her şey karakterine çok aykırıydı.

Silke kapıdan içeri adımını attı. Raik'in yanından geçmek zorundaydı çünkü Raik ondan çok uzaklaşmamıştı. Anında iblisin kokusunu aldı. İstilacının yaydığı enerji düşüktü ama oradaydı. Raik'e tatlı bir şekilde gülümserken, çörek kutusunu ve Fenja'nın kartını uzattı ve Raik'in kendisine doğru adım atması için onları yakınında tuttu. Bir yandan da bakışlarını adamın üzerinde gezdiriyor, normalden daha iyi görüyordu.

Silke, Fenja tarafından eğitilmiş bir şifacıydı. Fenja bir witte wieven olarak kabul edilirdi ve onların içinde büyük bir statüye sahipti.

Toplum. Bu tarihi unvan, onun şifalı otlar ve bitkiler konusunda bilge bir şifacı olduğuna inanıldığı anlamına geliyordu. Aynı zamanda geleceği görebilen bir kahindi. Bazıları witte wieven'in ölümden sonra ruh olarak kaldığına inanırdı. Elf ya da yaşayan ruhlar haline gelirlerdi. Her zaman onurlandırılır ve büyük saygı görürlerdi, önemli her konuda kendilerine danışılırdı ve öldüklerinde mezarları başında onları onurlandırmak için törenler düzenlenirdi.

Köydeki pek çok kişi Silke'nin de witte wieven olduğuna inanıyordu. Büyütmesi için Fenja'ya verilmişti. Fenja bekâr bir kadındı ama yine de herkes bebeğin ona verilmesi gerektiğini biliyordu. Silke genç yaşta bile gizli hastalıkları görme ve iyileştirme konusundaki olağanüstü yeteneklerini kanıtlamıştı. Şifalı bitkilerle arası çok iyiydi. Ayrıca ormana ve ormanda yaşadığına inanılan efsanevi yaratıklara karşı bir ilgisi vardı.

Raik'e baktığında, onun sol kolunu dikkatlice vücudundan uzakta tuttuğunu kolayca görebiliyordu. Eli şişmiş görünüyordu ve uzun kollu bir gömlek giymesine rağmen kolunu kıvrımış, şişmiş ve kızarmış ön kolunu ortaya çıkarmıştı. Bir şifacı ya da şüpheli bir witte wieven olarak, onun kolunu fark etmesi sıra dışı görünmüyordu. Anında o kaşlarını çatı, hareketli Daha yakın. "Raik, Yaralısın. İmka, ona yardım etmem için Fenja'yı ya da beni çağırmalıydın. Bu enfekte olmuş. Ne kadar güçlü olursan ol, hiçbir enfeksiyonun gitmesine izin veremeyiz, Raik. Özellikle de sen denizde yaralandı."

Tahmini doğruydı. Köyün altındaki ve ormanın her tarafındaki toprağı mühürlemişti. Tora, ormanın etrafında bir bariyer oluşturmuş ve hem ormanın hem de köyün üzerinde korumalar örmüştü. Lilith'in gönderdiği her canavardan korunmanın bir yolu yoktu.

Denizde. Adamlar hayatlarını kazanmak zorundaydı. Deniz yaratıklarıyla ilgili efsanelere alışkındılar. Ama bir tanesiyle karşılaşmak, hatta az bilinen bir tanesini tanımak bile zor olacaktı.

İçindeki iblisin itiraz etmesine ya da köy şifacısından daha fazlası olduğunu fark etmesine zaman tanımadan hemen kontrolü ele aldı.

Imka kendini savunmaya çalıştı, Raik'i doktora ya da Fence'ye götürmeye çalıştığını söyleyerek kekeledi. Silke ona hızlı bir bakış fırlattı ve başını salladı. Imka daha fazla itiraz etmemek için dudaklarını birbirine bastırdı.

"Sıcak suya ihtiyacım olacak Imka," dedi büyük bir otoriteyle, telefonunu çıkarıp Fenja'ya düşündüğünden daha geç geleceğini mesaj atarken.

Tora. Güneş battı. Hemen Bootsma'ların evine gel. Sanırım Raik bir deniz canavarı tarafından ısırıldı ve küçük bir iblis edildi. İçinde büyüyor.

Tora hemen cevap verdi. Yoldayım. Ne yapmak niyetindesin? Ne yapmamı istiyorsun?

İblisi çıkarmaya başladığımda Raik'i kontrol altına almak için yardımına ihtiyacım olacak. Kendini korumak için Raik'i kullanacak. Şu anda, Raik benimle işbirliği yapıyor çünkü beni bir şifacı rolünde görüyor, bu yüzden iblis de öyle.

Raik ona ters ters baktı. "Koluma bakmanızın gerekli olduğunu sanmıyorum." Sesi hırçın, hatta kavgacı geliyordu.

Silke sesini utanmazca kullanarak güldü. "Tabii ki bilmiyorsun. Sen her zaman cemaatin en güçlü adamlarından biri oldun. Kolunu üç yerinden kırdığın ve Milan ile Gesina Laninga'nın evlendikten sonra evlerinin inşasına yardım etmekte ısrar ettiğin o meşhur hikâyeyi hatırlıyorum. Durmuyor, hatta yaralandığınızı bile kabul etmiyordunuz. Doktor bu yüzden neredeyse aklını kaçıırıyordu."

Kadın yine güldü ve bu kez Raik de onunla birlikte güldü. Ailenin çoğu akşamı birlikte geçirdiği ya da arkadaşlarını ağırladığı rahat oturma odasına kasten girdiğinde daha rahat görünüyordu. Fence'yle sık sık oraya gitmişti ve evin her yerini biliyordu.

Raik'in en sevdiği sandalyeyi gösterdi. "Bu uzun sürmez. Sağlayabileceğim bitkisel pansumanlardan daha fazlasına ihtiyacınız olacağını düşünürsem doktora haber veririm." Yüzü karardı ve bir kez daha gerildi. Kadın ona bir kez daha rahat bir gülümseme verdi. "Ama bunu telaşlanmadan halledebileceğime oldukça eminim."

Tora, lütfen bana bitkilerimden birkaç tane getir. Bir tane verdi. Liste. Gelmek için bahanen bu. Enfeksiyonu durdurmak için ihtiyacım olan şeyleri bana getiriyorsun.

Silke iblisleri çağırmak ve onları yok etmek için ihtiyaç duyduğu her şeyi yanında getirmişti. Kiti sırt çantasındaydı. Onu her yere yanında götürüyordu ve işlevi ne olursa olsun ya da nasıl giyinirse giyinsin, köylüler bu "moda aksesuarı"nı görmeye alışkındı. Hiç kimse onun sırt çantasıyla gelmesini merak etmez ya da bir şey düşünmezdi. Bu onun için standart bir giysiydi. Raik'in şüpheleri hiç artmamıştı.

Raik onun güvencesine gözle görülür bir rahatlamayla tepki verdi. "Doktorun kırık bir tavukmuşum gibi üzerime titremesi hoşuma gitmiyor."

Silke, enfeksiyonun ne kadar yayıldığını ve neye benzediğini daha iyi görebilmek için Raik'in kolunu yukarı kaldırırken güldü. Parlak kırmızı, dokunulduğunda sıcak olan kızarıklığın ötesine baktığında, derinin altından koluna doğru ilerleyen ve ilerledikçe genişleyen koyu mor çizgiyi görebiliyordu.

"Raik." Hayranlık içindeymiş gibi onun adını fısıldadı. Öyleydi. Ona duyduğu saygı arttı. Bu adam iblisin etkilerine karşı savaşmış, bir süre mücadele ettikten sonra

canavarın etkisine yenik düşmeye başladı. "Bir şey tarafından ısırılmışsın. Ne kadar zaman önce?"

Raik, Imka'nın gittiği kapıya doğru baktı. Gür sesini alçalttı. "Bir ay önce. Neredeyse. Belki de hemen altında. O şey sudan çıkıp koluma vurduğunda balık tutuyordum." Ön kolunun ortasında, yılan ısırığına benzer iki diş izinin bulunduğu yeri işaret etti. İzlerin etrafında morarma ve şiddetli bir kırmızı ve mor tonu vardı. Deri benekli görünüyordu.

"Neden kimseye söylemedin?"

"Imka denize açıldığımda benim için korkuyor. Biz balıkçıların çoğu denizde kayboluruz. Deniz canavarları hakkında çok fazla konuşuyoruz. Bunları folklor, efsane, geçmişimizden gelen saçmalıklar gibi göstermeye çalışıyoruz ama denizde yaşayan hepimiz onların çok gerçek olduğunu biliyoruz." Sesini daha da alçalttı ve mutfağa açılan kapıya hızlı bir bakış daha attı. "Birkaç ay önce sorunlar yaşamaya başladığımızda dışarı çıkmayı bırakmamı istedi. Bana birkaç kez sordu ama deniz benim bildiğim şey. Sevdiğim şey. İşi ve insanların görmeye geldiği bahçeleri olmasına rağmen ona ben bakıyorum. Geçimini ben sağlıyorum." Sonuncusunu büyük bir gururla söyledi.

Silke onun ailesiyle ilgilenme konusunda bu kadar ısrarcı olmasını seviyordu, ancak küçük bir bilgi vardı. Birkaç ay önce sorunlar yaşamaya başladığımızda dışarı çıkmayı bırakmamı istemişti. "Sorun yaşamaya mı başladınız? Ne tür sorunlar Raik?"

Yakın olduğunu biliyorum, Tora. Bana bir dakika ver. Kapıya gelersen konuşmayı keser. Tora'nın verandada olduğunu hissedebiliyordu ve Raik'in onunla paylaşmaya devam etmesini istiyordu. Belli ki ailesinin önünde konuşmak istemiyordu. Tora orada olursa devam edeceğinden şüpheliydi.

Hazır olduşunda bana haber ver.

"Kayıklaarla açıldışımızda, deniz sakın olması gereken zamanlarda bile dalgalı olurdu. Etrafımızdaki ve altımızdaki sular canavarların gölgeleriyle kararardı. Bu birkaç hafta böyle devam etti ve sonra Lucas Herrema'nın gövdesine büyük bir şey çarptı. Bu gerçekten saldırıları başlattı. İlk seferini bir kaza olarak geçiştirdik ama birkaç kez hem benim hem de Finn'in teknesi saldırıya uğradı. Bu saldırıların kasıtlı olduşunu biliyorduk. Genç Dykstra'yı gözcüm olarak yanıma almaya başladım. On dokuz yaşında ve denize ilgi duyduşunu ifade etti."

Silke, Jesse Dykstra'yı tanıyordu. Kendisinden sadece birkaç yaş küçüktü. Raik'in ondan genç bir kız olarak bahsedip bahsetmedişini merak ediyordu. Jesse'nin ailesi Mila ve Nelis yerel bir hırdavat dükkânı işletiyordu. Jesse onlara yardım ediyordu ama hep denize açılmak istemişti.

"Finn'in oğlu Jelte ve Lucas'ın oğlu Sem var. Onları tekneleri mızrak, zıpkın ve silahlarla korumak için kullanıyorduk. Birkaç hafta işe yaradı ama sonra bu oldu." Kolunu havaya kaldırdı. "Deniz canavarı teknenin altından çıktı ve dişlerini koluma geçirdi. Jesse beni yakaladı ve mızrağını canavarın boynuna sapladı. Canavar benden kurtuldu ve gözden kayboldu. Yarayı hemen tedavi ettim ama birkaç gün sonra kızarmaya ve şişmeye başladı, hatta elim bile."

şimdi kapıyı çal, Tora. Silke'nin içinde bir his oluşmaya başlamıştı. aciliyet. Kapı çalınıp da Raik kaskatı kesilince, neşeli bir gülümsemeyle aceleyle ona güvence verdi. "Bu, bu enfeksiyonu yenmek için ihtiyacımız olan her şeyle birlikte Tora olacak."

gök gürledi. Şimşeklerle kaplı kara bulutlar gece gökyüzünde yuvarlanıyordu. Bulutların yuvarlanırken ve sürekli kaynarken, uykularından uyanan beş adama uğursuz bir uyarı gibi görünüyordu. Her biri, adetleri olduğu üzere, diğerlerinden ayrı olarak yeryüzüne inmişti.

Benedek aç uyandı. Kan için çaresiz. İhtiyaç onu tüketti. Günaha dair fısıltılar kafasında yankılandı. Fırtınanın üretildiğinin farkında olmasına rağmen kendini çalkantılı gökyüzüne fırlarken buldu.

Benedek, Mataias uyardı. İçeride gözler var. bulutlar.

Farkındayım. Kana olan ihtiyacım her şeyi tüketiyor. Bir kasaba ya da şehir bulup kendimi şımartmalıyım. Seçme şansısı varmış gibi hissetmiyordu. İhtiyaç damarlarında kükrüyordu. Sanki yüzyıllardır beslenmemiş gibi hissediyordu. Sanki tek düşünebildiği şey beslenmekmiş gibi görünüyordu.

Nicu, ben de açlıktan uyandım, diye itiraf etti. Fırtınayı gördüm. doğal değildi ve benim için önemli değildi. Beslenmekten başka bir şey düşünemiyorum.

Bu Benedek'e büyük bir tehlike işareti gönderdi. Bu kadar aç hissetmesi ve yiyecek bulma dürtüsü delilikti.

o kadar baskındı ki, içgüdüden çok zorlamaydı.

Ben de aç uyandım, dedi Lojos. Hemen beslenmeliyim.
O da gökyüzüne çıkmıştı.

Bu Benedek'i gerçekten telaşlandırdı. Bir şeyler korkunç derecede yanıştı. Zorlama fırtınanın gömülü olabilir miydi?

Küçük şehre doğru olabildiğince hızlı ilerliyorum, dedi Tomas. Açlık içimi kemiriyor. Kan ihtiyacı her şeyden önemli.

Bekle! Benedek beynini çalışmaya zorladı, oysa beyni onu beslenmeye teşvik etmek istiyordu. Tomas, Lojos, Nicu, iğrenç bir tuzağa yakalandık.

O haklı, Nicu doğruladı. Bu zorlamaya boyun eğemeyiz.

Şehre gidip ihtiyacımız olan kanı almadan önce, bize neler olduğunu anlamalıyız, diye Benedek. Diğerlerine doğru olduğunu bildiği şeyi söyledi ama beslenmeyi geciktirme düşüncesi sadece özlemini derinleştirdi. Vücudundaki her hücre onu uçuşuna devam etmeye çağırıyordu. Buna ihtiyacı vardı. Eğer avının üzerine düşmez ve zengin, sıcak kana ulaşmak için boğazlarını parçalamazsa hayatta kalamazdı.

Bu düşünce aklına geldiği anda dehşete kapıldı. Şok oldu. Hiç böyle düşünmemişti. Savaş sırasında karanlık bir telaştan başka bir şey hissetmezdi. Yüzyıllar önce gırtlak kesmenin cazibesine dair fısıltıları duymayı bırakmıştı. Neden her şey yeniden ve bu kadar vahşice oluyordu?

Vücudunu zorladı. Konuşmamız gerek. diğerlerine söyledi. Fırtınanın gözlerinden uzakta bir araya gelebileceğimiz bir yer arayın.

Bekleyebileceğimden emin değilim, diye itiraf etti Lojos.

Gücümü sizinkine katacağım, dedi Mataias. Yüzyıllar boyunca onurumuz için savaştıktan sonra kaybolamayız. Bırakın

Ben de sana katılıyorum kardeşim.

İçinde bulunduğum büyü her neyse seni de etkilemesinden korkuyorum Mataias, diye itiraz etti Lojos. Birimizi kaybetmek hepimizi kaybetmekten iyidir.

Ettiğimiz yemin bu değildi, Lojos. Mataias kararlıydı. Sana katılacağım. Kendini bana aç. Bu kesin ve sakın bir emirdi.

Benedek, kardeşlerinden en azından birinin hâlâ sağlıklı düşünebilmesine minnettardı. Her zaman mükemmel kontrol altında kalabilme yeteneğini hafife alıyordu. Vampire dönüşme dürtüsünün fısıltıları yüzyıllar önce kaybolmuş, dürtünün yoğunluğu anılarında kaybolmuştu. Anılarına erişirken bile, beslenmek için böyle bir dürtüye ya da beslenirken öldürme dürtüsüne hiç sahip olmamıştı.

Eskiler hissetmezdi. Bu kadar basitti. Bu kadar kontrol dışı duygular yaşamamalıydı. Taze kanla beslenmekten başka çaresi yokmuş gibi hissetmemeliydi ama bu düşünce tıpkı diğerlerini olduğu gibi onu da tüketti. Son derece güçlü olan Nicu bile bu dürtünün etkilerini hissetti.

Benedek bir dağın yamacından fırlamış bir kaya gördü. Bir çatlak kenar boyunca uzanıyor ve kayanın içinden geçiyordu. Eğer bir mağara varsa, bizi izleyen gözlerden uzakta barınabiliriz.

Yaklaştım, dedi Nicu. Bir . Sürü halinde olma hissini sevmiyorum. Bana öyle geliyor.

Benedek, Nicu'nun "his" ve "duygu" terimlerini kullanmasını ilginç buldu. Onlar eskilerdi. Hiçbir şey hissetmemeleri gerekirdi.

Bize yıldırım mızrakları fırlatmıyorlarsa bu fırtına niye? Tomas sordu.

Benedek bunun iyi bir soru olduğunu düşündü. Fırtınanın bir vampir tarafından düzenlendiğine hiç şüphe yoktu. Neden?

saldırıya uğramamışlar mıydı? Bu tuhaf durumla ilgili çok fazla gizem vardı. Yüzyıllardır vampirler ve iblislerle savaşıyordu. Her şeyi gördüğüne inanıyordu. Bunca zamandır yeni bir şey olmamıştı ve şimdi, beklenmedik bir şekilde, hayat arkadaşını ararken, tuhaf bir olay ortaya çıkıyordu.

Nicu diğerlerinden ayrılarak gözden kaybolmak için sise dönüştü, böylece bulutlardaki casuslar nereye gittiğini takip edemedi.

Vücudum değişmek istemedi. Dene ve ne olacağını gör.

Benedek hemen sise dönüştü. Şekil değiştirme zihinde başlardı. Bir formdan diğerine geçmekte her zaman çok hızlı olmuştu. Bu kez zihninde bir tereddüt vardı. Bedeninde bir isteksizlik, sanki şekil değiştirdiğini tam olarak hatırlayamıyormuş gibi. Bu tereddüt bir mikrosaniyeydi ama bir savaşta kolayca hayatına mal olabilirdi.

Fırtınayı kontrol eden kişi son derece güçlüydü. Dört Karpat kadınının koruduğu dört kapının ardında kadim bir Karpat erkeği vardı; insandan çok canavar, savaşçıdan çok iblis ve herkesin hayal edebileceğinden çok daha güçlüydü. Sonunda vampire mi dönüşmüştü? Lilith'in ordusuna mı katılmıştı? Eğer öyleyse, her avcı risk altında olacaktı.

Yer değiştirdim ama zorlukla. Belki de saldırmalıyız Tomas, bulutlara bakıp bu büyü'nün bizi terk edip etmeyeceğini görelim, dedi.

Lojos, Mataias'ın yardımı olmadan vardiya değiştiremeyeceğimi itiraf etti. Karşımızda çok güçlü bir düşman var.

Bu da kapıların ardındaki kadim Karpatyalı Justice'in Lilith'in ordusunun saflarına katıldığına dair endişeleri artırıyordu.

Endişe ve kaygı birer duyguydu. O endişelenmezdi. Asla endişeli değildi. Karanlık arzular yaşamadı.

Kan. Bu arzu o kadar güçlü, o kadar baskındı ki düşüncelerini zar zor toparlayabiliyordu. Fırtına mı? Yoksa tüm Karpatyalıların en büyüklerinden, en efsanevi olan bir vampirle mi karşı karşıyaydılar?

Çatlak küçük bir mağaraya açılıyor. Burada barınabiliriz. Nicu, en iyi hareket tarzına karar vermeleri gerektiğini söyledi.

Benedek, molekülleri fırtınadan gelen sis ve yağmurla karışarak çıkıntı yapan kayaya doğru indi. Çalkantılı havanın bir parçası olarak, kaynayan bulutlardan yayılan güçlü enerjiyi hissetti. Onlarla karşılaştığı anda diğerlerinin de hissettiğini anladı. Hepsinin yüzünde kendisinin taktığını bildiği aynı soğukkanlı, ifadesiz maske vardı ama gözleri tahmin yürütüyordu. Hatta içinde bulundukları durumdan dolayı endişeliydiler.

"Fırtına bulutlarına saldırırsak, bize yapılanları tersine çeviremeyecek miyiz?" Benedek diğerlerine sordu.

Birbirlerine baktılar ama kimse cevap vermedi. Lojos diğerlerinden uzaklaşarak mağaranın gölgelerine doğru büzüldü. Mataias onunla kardeşlerinin arasına girdi.

"Kendimi kontrol etmekte zorlanıyorum," diye açıkladı Lojos. "Senin kadim kanının kokusunu alıyorum ve bu içimdeki şeytanı kışkırtıyor. Kardeşim olmadan, bu dönüşme dürtüsünün üstesinden gelip gelemeyeceğimden emin değilim."

"Zor," diye itiraf etti Tomas. "Çok zor. Yiyecek almak için şehre gitsem, beslenirken avımı öldürmeden durabilir miyim, emin değilim."

"En azından bu yeni bir şey," diye belirtti Benedek. "Bizden beş kişi var. Biri zorlamadan etkilenmiyor. Farklı olan ne?"

Beş kadim, her biri sorunu enine boyuna düşünerek ve bir açıklama bulmaya çalışarak, açıklama getirmek için zaman ayırdı.

"En son fırtınada yerden yukarı mı çıktınız?" Benedek sordu.

"İlk ben yattım," dedi Mataias. "İki kardeşimin üzerinde uyudum. İlk ben doğdum ve onları korumak için düşünme eğilimindeyim. Onlar da beni koruyor ama bu bir zihniyet."

"Başka bir deyişle, bir konuda anlaşılamazsak son kararı o veriyor," diye açıkladı Tomas. "Ne kadar itiraz edersek edelim, her zaman bizim üstümüzde bir pozisyon aldı."

"Çok inatçı olabiliyor," diye ekledi Lojos. "Ama bizi asla yanlış yönlendirmede."

Benedek, Lojos'un en inatçı ama aynı zamanda en temkinli olduğunu düşünüyordu. Kardeşleri kadar kolay güvenmiyor ya da sorgusuz sualsiz bağlılık göstermiyordu. Bunlar Benedek'in hayranlık duyduğu özelliklerdi. Lojos ve kardeşlerini hayatta tutarlardı.

"Sen ayağa kalktığında fırtına bulutları çoktan yerini almış mıydı Mataias?" diye sordu.

Mataias burun kemiğini ovuşturdu. "Tam olarak değil. Fırtına yavaş yavaş dinlenme yerimizden uzaklaşıyordu. Aslında daha çok güneye doğru ilerliyordu."

Benedek, Nicu ile uzun uzun baktı. İkisi de Smolnyckilerin toprağa karıştığı yerin güneyinde bir dinlenme yeri bulmuştu.

"Mataias'ın bu çılgın zorlamadan kaçmasının nedeni bu olabilir mi?" Nicu girişimde bulundu. "Fırtınadaki komut her neyse, onu Lojos ve Tomas gibi biz de emdik çünkü fırtına tam tepemizdeyken yükseldik, öyle mi?"

"Lojos en son yükseldi," dedi Tomas. "Her zaman belli bir sırayla gideriz. Mataias, ben ve sonra Lojos. Belki de büyü'nün etkisi Lojos'un üzerindeydi ve yüzden

Kanımız için içimizden birine saldırmamak için bu kadar çok mücadele etmek zorunda kalmak."

Tomas kardeşinin tehlikede olduğu konusunda son derece açıktı. Benedek de öyleydi. Zengin, sıcak kana duyduğu korkunç arzusun onu dövdüğünü hissedebiliyordu ama en güçlü yanı onu kontrol altında tutuyordu. Bir dostla ya da düşmanla savaşmak onun yaşam biçimiydi. Her avcının yaşam biçimiydi. İçlerinden herhangi birinin aniden dönüşmeyi seçme olasılığı konusunda çok daha pragmatiktiler.

"Ben onunlayım," dedi Mataias, sesi alçaktı. "Kontrol onda."

Mataias'ın ses tonunda bir uyarı var mıydı? Benedek bu güvenceyi defalarca gözden geçirdi. Lojos deliliğe yenik düşmeyi seçerse, Mataias ona yardım etmek ve korumak için onu takip etmeyi seçecek miydi? Üçüzler tüm varoluşları boyunca birlikte olmuşlardı. Mataias'ın kardeşinin onsuz dönmesine izin vereceğinden şüpheliydi. Eğer ikisi giderse, Tomas'ın da onu takip etmesi çok muhtemeldi. Ya da Lojos dönüşürse, kalan kardeşler vampiri herhangi bir zarar vermeden önce yok edebilecek miydi? İşte kumar buydu. Tanıdığı ve kimseye güvenmediği kadar güvendiği üç kardeşiyle birlikte seyahat ediyordu ve şimdi üçünün de vampire dönüşmesinden endişe ediyordu.

Kartlar ona güven hakkında ne söylemişti? Güven onun kardeşler, başka kimse değil. Onun dönüşmesinden endişeleniyor olmalılar. Ya da Nicu.

Benedek iç çekti. "Bu dürtü bizi sadece yüzyıllardır koruduğumuz onuru ve kuralları unutmaya itmekle kalmıyor, aynı zamanda bizi birbirimize düşürme potansiyeline de sahip. Çok güçlü bir rakibimiz var. Hayatımız boyunca karşımıza çıkan her düşmanı yendiğimiz gibi onu da yenelim derim."

"Katılıyorum," dedi Nicu. "Zihnimde çılgınca dolaşan bu tür düşüncelere hiç sahip olmadım."

"Bu zorlamaya yakalanmadığın için şanslıyız Mataias," dedi Benedek. Bu onun arayışıydı, hayat arkadaşını bulmak. Lider olarak kabul edilen oydu. özm bulmak ona kalmıştı. "Herhangi birimiz kontrolden çıktığında mantığın sesi sen olmalısın. Bence hepimiz kafa kafaya verirse, düşmanımızı yenmek için bir plan yapabiliriz."

"Katılıyorum," dedi Tomas. "Bu vampirin bize onurumuzu unutturmasına izin vermeyeceğiz. Beni bekleyen bir hayat arkadaşım var. Her birimizin var. şimdi, onun hayatta olduğunu ve onu bulabileceğimi bildiğim halde günaha girmeyi reddediyorum."

Benedek, Tomas'ın sesindeki mutlak kararlılıktan hoşlanmıştı. "Hepiniz gibi benim de hayat arkadaşımı arıyor olmam ve onlarla birleşmemizi ebediyen engelleyecek bir saldırıya uğramış olmamız bana çok anlamlı geliyor."

"şeytani," dedi Lojos. "Ve zekice."

"Peki, ne yapacağız?" Nicu doğrudan Benedek'e bakarak sordu.

"Birbirinizden ayrılmayın. Birbirinize güvenin. Birbirinizin arkasını kollayın. Beslenirken kendimize güvenemeyiz, bu yüzden Mataias'ın bizi izlemesi ve bizi geri çekmeye hazır olması şart. Drtye nasıl karşı koyacağımızı ve umarım tersine evireceğimizi bulana kadar çiftler halinde beslenmemiz gerekecek. Ya da daha kötüsü olursa, Mataias hepimizi avlamak ve manastırdaki bekçinin yaptığı gibi bizi beslemek zorunda kalacak."

"Bulutlardaki gzclere saldıracak mıyız?" Tomas sordu.

Mataias, "Fırtına dindiğinde bu dürtünün de ortadan kalkması mümkün," dedi. "ok umutlu değilim ama bu da bir olasılık."

Nicu, "Ölmemizi isteselerdi, yönümüzü kaybettiğimizi anladıklarında bize saldırırlardı," diye cüret etti. "Amaç bizi öldürmek değil."

Benedek, "Belli ki bizim dönüşmemizi istiyorlar," dedi. "Beş kadimi kendi saflarına katmayı başarsalar nasıl bir zafer kazanacaklarını hayal edebiliyor musun? Bu köye karşı savaşlarında güçlü silahlar olurduk. Kapının muhafızı ve iblis avcısı onları korkutuyor olmalı. Yolda olduğumuzu fark ettiklerinde, bundan çok önce o köye saldırırlardı. Lilith bilmediğimiz bir nedenden ötürü henüz harekete geçemiyor."

Lojos, "Bu durum, bu zorunluluğun bizi gereğinden fazla geciktirmesine izin vermememizi daha da önemli kılıyor," dedi.

Benedek hangi karanlık sanatın kullanıldığını ve buna nasıl karşı koyabileceklerini bulabileceklerinden diğerleri kadar emin değildi. Gerçek bir fikri yoktu. Henüz yoktu. Zihni hâlâ taze kan için kükrüyordu. Fırtınanın şiddetinden uzakta, küçük bir sığınakta saklandığı için kontrolünü ve disiplini bulmayı başarmıştı. Bu, mağaradan çıktığında kontrolünün onunla kalacağı anlamına gelmiyordu.

Peki ya iblis avcısı? Hayat arkadaşı. Onun hakkında, düşmanın ona saldırmaktan kaçınacak kadar saygı gösterdiğinden başka bir şey bilmiyordu. Bu bilinmeyen kadına güvenmiyordu. Nicu ve diğerlerinin, can yoldaşları için güçlü kalmaya yemin ederek onurlarını koruduklarını biliyordu. O da bu kuralı sırtına kazımişti. Bunu diğerlerinin hissettiği gibi hissedebilme umuduyla yapmıştı ama artık çok ileri gitmişti. Onur kuralları onu hayatta tutuyor, dünyayı her vampirden, her iblisten, halkını tehdit eden her şeyden temizleyebilmek için hiçbir ayartmaya boyun eğmeyi reddediyordu.

Yüzyıllar boyunca defalarca kimseye güvenmemeyi öğrenmişti. Bir keresinde, bir vampir sürüsüyle savaşıarak bütün bir köyü kurtarmıştı. Ölümcül yaralar yüzünden neredeyse ölüyordu, onu öldürmesi gereken yaralar. Köydekilerden birkaçı ona kan vermişti ama üç kadın onu sığ uyku alanına kadar takip etmişti. Güneş batmadan önce gelen saldırıları sırasında kendini koruyamamıştı. Kendi türünün felci içindeydi.

Bu üç kadın, vampirlerin öldürmesini engellediği kişilerdi. Kendisi olay yerine gelip yardımlarına önce korkunç tacizlere maruz kalmışlardı. Bu ona sadakat ya da merhamet bile kazandırmamıştı. Çaresiz bedenini güneş ışınlarına maruz bırakmak için üstündeki toprağı kazdıklarında ona duydukları nefret aşikârdı.

Erkek ya da kadın, insan ya da Karpatyalı hiç kimseye güvenmemesi gerektiğini pek çok kez öğrenmişti. Gençken yaptığı hataları bir daha yapmamak için bu dersleri hep yakınında tutmuştu. Ne yazık ki kalbinin her zerresinin öldüğünü biliyordu. Hayat arkadaşlarının gerçek bağına dair tüm umudunu ve inancını kaybetmişti. Hayat arkadaşının aşk yerine sadakat, vefa ve saygıyla umuyordu. Aşk gelip geçici gibi görünüyordu, bir an var bir an yok. Yüzyıllar boyunca insan bağlarındaki ihanete binlerce kez tanık olmuştu.

"Fırtına bulutlarından bizi izleyenlere saldırırsak, arzularımızın ya tamamen ortadan kalkacağına ya da azalacağına inanıyorum," dedi sonunda. " düzenleyen her kimse, kana olan ihtiyacımızı besleyebilir. Fırtına şiddetlenmeden, kurtulma şansımız daha yüksek olabilir. Bu benim değerlendirmem. Farklı bir olan var mı? A

Fırtınanın şiddetlenmesine ve casuslara dokunulmamasına neden olacak bir sebep var mı?"

Adamlar sessizdi, gözcülere saldırma fikrini ve bunun sonuçlarının ne olabileceğini düşünüyorlardı.

Lojos omuz silkti. "Riske girmeye hazırım. Mataias'ın benim için taşıdığı yükü hafifletecek her şeyi yaparım."

Nicu, "Ben devam edelim derim," diye söze girdi. "Bu bize bir erteleme sağlayabilir ama en azından onlar bizi izleyip öldürmeye zorlamadan beslenmeye çalışabiliriz."

Tomas bunu dikkatlice düşündü. Ani kararlar verecek bir adam değildi. İçini çekti ve şakağını ovuşturdu. "Peşlerinden gitmeye oy veriyorum."

Hepsi Mataias'a döndü. Fırtınada casuslara saldırmanın artılarını ve eksilerini tartarken sabit bir parmağıyla kalçasına vurdu. "Gözleri üzerimizden uzak tutmanın en iyisi olduğunu düşünüyorum, bu yüzden hepinizle aynı fikirdeyim. Büyük olasılıkla bizi bekliyor olacaklar. Sise dönüşmeyi başardığımızda gözleri üzerimizdeyse, sığınmış olduğumuz en muhtemel yeri arıyor olacaklardır."

"Bu iyi bir nokta," dedi Benedek. "Saldırıyı dikkatlice planlamamız gerekecek. Bu mağaranın içinde yer değiştirmeli ve hepimiz yerimizi alana kadar teker teker ayrı yönlere gitmeliyiz. Hazır olduğumuzda, sert bir şekilde saldırabiliriz."

Bulutlardaki gözcüleri en iyi nasıl bulabileceklerini tartıştılar. Yıldırım kırbaçlarını nasıl ele geçireceklerini, böylece onlara karşı kullanılamayacaklarını. Benedek fırtınayı, nasıl geliştirildiğini ve varsa onları gözetleyen iblisleri korumak için ne gibi önlemler alındığını incelemek için zaman istedi. Bu ona düşmanları hakkında epey bir şey söyleyecekti. Her Karpat avcısının bir imzası vardı. Diğer avcılardan haberdar olamayacak kadar uzun yüzyıllardır buralardaydı. Karşılaştığı ve adını duyduğu ama hiç tanışmadığı herkesi tanıdı. Zihninde

Çünkü hepsi potansiyel dşmanlardı.

"Lilith Dellys'teki savaşta yaralandı," dedi Benedek. "Petru ona saldırıp gol attığında hepimiz o anı hissettik. Aslında biz kazandık çünkü onu savaşın dışında bıraktı. Hâlâ iyileşiyor, gücünü toplamaya çalışıyor ve bu yüzden Nachtbloem'a saldırmamış olabilir. Bu geciktirme taktikleri ona iyileşmesi ve ordusunu savaşa hazırlaması için daha fazla zaman veriyor. Bizim için planları var ve bir general olarak oldukça zeki olduğunu kabul ediyorum, ama aynı zamanda duygusal. Çok duygusal. Eğer bu casuslar bizi kaybederse, onlara ve fırtınayı yaratan vampire sırtını dönebilir. Hatalara karşı toleransı düşüktür."

Bu onu hayat arkadaşının düşüncesine geri getirdi. İblis avcısı. Hepsini şimdi görseydi ne yapardı? Onurları için verdikleri savaşı anlar mıydı? Onu bulmak, ruhunu geri almak için harekete geçmişti ama diğerleri de ona yardım etmek için onunla birlikte gelmişti. Hayat arkadaşıydılar ve yine de ona yardım etmek için kendilerini riske atmışlardı. İçlerindeki kavganın ötesine miydi - eğer görebilseydi? Bir iblis avcısının sezgileri güçlüdür. Onun dünyasına girip hiçbir şey yokmuş gibi davranmayı asla umamazlardı.

Dönüşmeye yakın olduğunu itiraf etmek zorunda kalacaktı, kardeşleri de yle. Etraflarında kan ve savaş olan, her an karanlık arzularını avlayan yabancılara güvenebilecek miydi? Geçimlerini sağlamak için kullanacakları kydekiler hakkında haklı olarak endişelenecekti. Kendisi için endişelenmesi gerekirdi. Kendisine neler olduğunu öğrenene kadar ruhunu kesinlikle talep edemezdi. Ya da edebilir miydi? Ruhunu geri almak bu iğrenç dürtüyü durdurur muydu?

Hayat arkadaşının tepkisinden duyduğu endişeyi dile getirmedi çünkü böyle bir şey için endişelenmenin bir anlamı yoktu.

gerçekleşmemişti ve asla da gerçekleşmeyebilirdi. Bu düşünceleri zihninden uzaklaştırdı ve dikkatini savaş planına verdi. Strateji konusunda iyiydi. Her savaşı planlayan, asla düşüncesizce hareket etmeyen bir Karpatlıydı. Alışılmadık isteklerin yoğunluğuna rağmen, yalnızca düşmanlarını nasıl yeneceklerine odaklandı.

"Mataias, yıldırımın kontrolünü ele geçirmen senin için önemli olacak. Sen kontrolü ele geçirdiğinin sinyalini verdiğinde geri kalanımız casuslara saldırmak için pozisyon alacağız. Eğer şanslıysak, onlar geri çekilmeden önce bir ya da ikisini yok edebiliriz," dedi Benedek. Her avcıya konumlanması için koordinatları verdi.

"Büyük olasılıkla olağanüstü görüşe sahip iblisleri ve koku yoluyla iz sürme yeteneğine sahip bir ya da iki iblisi olacak. Mümkünse onları tamamen yok edelim. Eğer bu mümkün değilse, elimizden geldiğince çok zarar verelim ki gelecek savaşta onları saf dışı bırakalım."

Her bir avcı bulutlara doğru sürüklenir, fırtınanın bir parçası haline gelir ve casus barındırdığını bildikleri iki kaynayan buluta farklı açılardan yaklaşırdı. Mataias'ın şimşegi devralmasıyla her bulut için iki avcı kalıyordu. Saldırı açılarını doğru ayarlarlarsa, sürpriz unsuruna sahip olurlarsa ve aynı anda saldırırlarsa, düşmanlarını yenmek için iyi bir şansları vardı.

"Önce Mataias'ın gitmesi gerekecek," dedi Benedek. "Dışarı sürüklen. Bizi izliyor olacaklar. Hiçbirimizin ayrıldığına dair bir ipucu olmamalı."

"Ben de Lojos'un yanına gömüleceğim," dedi Mataias. "Bu şekilde, ortaya çıktığımızda dürtü daha da güçlenirse, bunu ondan önce bileceğim ve hepinizi uyarayabileceğim."

Benedek, Mataias'ın ne yapmak istediğini sakın ve samimi bir şekilde hepsiyle paylaşmasına hayran kaldı. O yapmadı

Lojos'un bu dürtüyle tek başına başa çıkamayacağına inanıyormuş gibi görünmek istemedi, sadece isteklerin herkes için kötüleşip kötüleşmediğini gözlemleyeceğini söyledi. Diğer üçüzlerin kardeşlerinin yolundan nasıl gittiklerini anlıyordu. Uzun yüzyıllar boyunca ona güvenebileceklerini öğrenmişlerdi. Benedek hepsinin güvenebileceğini umuyordu. Bu meydan okuma, hiç değilse birkaç yüzyıldır karşılaştıkları en büyük meydan okumalardan biriydi.

Yağmur yağdı ve yerden yükselen sis kayayı, diğer kayaları ve toprak yığınlarını çevreledi. Sanki bir şey onları toprağın altından bulmaya çalışıyormuş gibi ayaklarının altındaki toprak iki kez titredi. Altlarına iz sürücüler yerleştirilirse, onları algılayamayacaklarından veya saldıramayacaklarından emin olmak için mağaranın tabanının üzerinde asılı duruyorlardı. Yine de avcıların kaybolabileceği çok fazla yer vardı. Kayadaki çatlak en iyi ihtimaldi ve vampir bu ihtimali değerlendirecek kadar akıllıydı.

Mataias küçük çatlaktan son derece yavaş bir şekilde süzülürken, kayalardan ve bitki örtüsünden yükselen sise karışarak sadece moleküllere dönüştü.

Güçlü bir enerji hissediyorum. Çok karanlık. Manastırdaki kardeşlerin telepatik yolunu kullandı. Hiçbir vampir bu yola sahip olamaz. Bulutlar tam yukarıda. Çakan şimşekler casusları aydınlatıyor, şimşek çaktığında gözleri, kulakları ve burunları ortaya çıkıyor.

Benedek'in Nicu'da en çok hayranlık duyduğu iki özellik düşük enerjisi ve mutlak sakinliği idi. Mataias da aynı özelliklere sahipti. Panik yapmayacak ya da acele etmeyecekti çünkü düşmanın gücünü hissediyordu.

Bir vampir tarafından yönlendirilen fırtına. Çok eski. Hissettiğimi biliyorum
Bu imzayı daha önce hiç görmedim. Her bulut üç iblis barındırır.

Casusluk için gönderildiklerinde her bulutun üç iblis barındırması mantıklıydı. Biri keskin bir işitme duyusuna, diğeri üstün bir koku alma duyusuna ve sonuncusu da muazzam bir görme yetisine sahip olacaktı.

Vampir çok yakın. Bulutların içinde değil, ama onun Varlık. Şimşeğe pek dikkat etmiyor. Sadece gerektiğinde kendini savunabilmek için devam etmesini sağlıyor.

Onun düşüncelerini okuyabiliyor musunuz? Benedek herkesin aklındaki soruyu dile getirdi.

Mataias yavaşça en yakın buluta yaklaşırken sessizdi. Sonunda düşünceli bir şekilde cevap verdi. Yüksek sesle yayın yapıyor. Bir zamanlar bizden biriydi. Bir kadim. Senin yaşına yakın, Benedek. Seni yenmek ve Lilith'e hizmetkâr olarak götürmek için can atıyor. Ondan büyük ödüller almayı umuyor.

Benedek onun söylediklerini düşünürken yine sessiz kaldı. Kişisel mi? Yoksa herhangi birimiz mi?

Benedek vampiri tanımak için zihnini yavaşça Mataias'ınkiyle birleştirmişti. Mataias vampirin tanıdık geldiği konusunda haklıydı. Yolları nerede kesişmişti? Benedek, prensin yaşadığı Karpat Dağları'na yakın bir yerde büyümemişti. Marius ve Karpatlı uyumsuzlar çetesi diğer avcılardan uzakta yaşamak istemişlerdi, böylece kimse ne yaptıklarını bilmeyecekti. Bu vampir diğerlerinin yakınında mı büyümüştü? Nicu'nun yakınında mı?

Mataias yıldırım kırbaçlarına çok sinsice el koyuyordu. Vampir dikkatini mağaraya çevirmişti, avının orada olduğundan emindi. Onları bulmaları için toprağın altına hizmetkârlarını gönderdi. Onları bulmaları için toprak duvarları oyan böcekler gönderdi.

Tomas, Nicu ve Lojos teker teker Mataias'ı takip ederek dışarı çıktılar. Benedek arkadan geliyordu, her birinin

Toprağın küçük bir yükselişi ve duvarlardaki topraktan sürünerek çıkan her ısırgan böceği onları arıyordu. Varlığını maskeleyen çok başarılıydı. Marius'un oğullarının öldürülmesinin intikamını almaya çalıştığı gençlik günlerinde bu sanatını mükemmelleştirmişti. Yıllarca Benedek'in peşinde koşmuş, onu takip etmek için elinden geleni yapmıştı. Benedek, Marius'un hak iddia ettiği bölgeye yakın durmuş, oğullarına birer birer saldırmış, sonra da bir sonrakini avlamadan önce sabırla zamanın geçmesini beklemişti.

Marius acımasızdı. Kendini yetenekli sanıyordu. Kimse Benedek'in onun gibi avlanabilecek kadar usta olduğuna inanmamıştı. Bazen saatlerce ailesini izlerdi, açıkta, öyle hareketsiz, çevresiyle uyum içinde, enerjisi o kadar düşüktü ki fark edilemezdi. Bu, yüzyıllar boyunca geliştirmeye devam ettiği bir beceriydi ve avlanırken işine yarıyordu.

Böcekler mağaranın duvarlarından fırladı ve toprak, altında onları bulmak isteyen bir şey hareket ettikçe birkaç santim yükseldi. Benedek sokağın böcekleri dikkatle inceledi. Bunlar kesinlikle orijinal böceğin mutasyonlarıydı. Onları inceledi, sadece nasıl göründüklerine ve davrandıklarına değil, nasıl hissettiklerine de dikkat etti. Vampirler genellikle böcekleri ya da kemirgenleri bozmak için aynı karanlık büyüleri kullanır, emirlerini yerine getirmeleri için onları tuzağa düşürür, ama böceklerin kendilerini mutasyona uğratmazlardı. Böcekler kendi kanlarıyla ya da insan kanıyla beslenmişse, bu durum mutasyonlarına katkıda bulunabilirdi ama bu böcekler özellikle avcı olarak yetiştirilmiş gibi görünüyordu.

Yine Lilith. Onun şeytani yöntemleri. Onun orduları vardı iblisler ve vampirler onun dünyasında kapana kısılmıştı. Yarattığı böceklerin yanı sıra kemirgenleri ve diğer bahtsız yaratıkları da dünyada bir yer edinmesine yardımcı olmaları için kullandı. Kendi imparatorluğunu yönetmek istiyordu, ikinci planda kalmak değil.

yeraltı dünyasında kocasına keman çalıyordu. Benedek ona hak vermek zorundaydı. Yüzyıllardır bu işi yapıyordu ve kaç kez yenilmiş olursa olsun, her seferinde daha da iğrenç bir planla geri dönüyordu.

Benedek, şimdi böceklerle kaplı olan çatlaktan mağaraya doğru sürüklendi. Onu ne hareketinden, ne kokusundan ne de enerjisinden tanıyabildiler. Yüzyıllardır avlanmanın ve sanatını mükemmelleştirmenin karşılığını böyle anlarda, av olarak algılandığında alıyordu. Mataias ikinci buluttan yıldırım kamılarını almış ve yerine yerleşmişti.

Vampir hakkında bir bilgi var mı? Lojos sordu. Ben yapamam Onu bul.

Mağaranın hemen üstündeki kayalıklarda saklanıyor, diye yanıtladı Benedek. Oradaki enerji boş. Hiçbir doğal his yok. Ama yerini tam olarak belirleyemiyorum.

Onu avlamamızı mı istiyorsun? Tomas sordu.

Benedek bunu kısa bir süre düşündü. Vampiri yakalayabilirlerdi, ama o kesin bir şey değildi. İblisler öyleydi ve onları yok etmek Lilith'i engelleyecek ve umarım üzerlerindeki baskıyı azaltacaktır.

İblislerin peşinden gideceğiz, ve eğer vampir ortaya çıkarsa Mataias, birimiz ya da hepimiz bu savaşa katılana kadar yıldırım kırbaçlarıyla ona saldırarak.

Diğerkleri onayladıklarını belirttiler ve hepsi yerlerini alana kadar . Vampir, aktif olarak beş avcıyı ararken fırtınanın şiddetini sürdürmekte zorlanıyordu. Bulutlar daha az saldırgan bir şekilde dönüyordu ve yağmur yağmaya devam etse de eskisi kadar şiddetli değildi. Vampir dikkatini casuslarından uzaklaştırıp avcılarını aramaya başladığında fırtınanın şiddeti daha da azaldı.

Benedek ve Nicu aynı anda bulutun içindeki iblislere saldırdı. Benedek üçünün arkasında ortaya çıktı.

kayaya bakıyor, biri sürekli kokluyor, diğeri ise başını bir baykuş gibi çevirerek eğiliyordu. Üçüncüsü yağmurun gürültüsü arasında daha iyi bir ses yakalayabilmek için başını bir o yana bir bu yana eğdi.

Lojos ve Tomas da tıpkı Benedek ve Nicu gibi pozisyon aldılar; biri önünde, diğeri de arkasındaydı. Benedek ve Nicu bulutların arasından çıktıklarında, onlar da tereddüt etmeden hedeflerine saldırdılar. Benedek en iyi gören iblisin kafasını kopardı ve Safia Meziane'nin kılıcının bir kopyası olarak dövdüğü kristal kılıcıyla boynunu kesti. Safia, manastırdaki kardeşlerden biri olan Petru'nun hayat arkadaşıydı. Safia bir iblis avcısı olarak sahip olduğu bilgi ve beceriyi ona ve diğerlerine aktarmıştı.

Lilith ve ordusuyla başka bir savaş.

Kutsal kılıcıyla devam etti, tek bir güçlü hareketle önce burnu olan iblisi, sonra da keskin işitme duyusuna sahip olanı izlemeye aldı. Kılıçtan çıkan ışıklar gökyüzüne dağıldı ve karanlık, çalkantılı bulutlara karıştı. Renkler grinin çeşitli tonları arasından süzülüyordu. Onları kendi gözleriyle göremese de Benedek çeşitli renkler olduklarını biliyordu çünkü Safia onları zihninde ona göstermişti. Renkler bulutları mızrak gibi deliyor, iblislerin bedenlerini çevreliyor, kütlelerine nüfuz ediyor, böylece göğüslerinde, kollarında ve bacaklarında delikler belirmeye başlıyordu.

Benedek silah kullanmakta ustaydı. İblisleri öldürmek onları yok etmekle aynı şey değildi. Lilith'e geri dönmelerini engellemek için, onları cezalandırabileceği ya da öfkeden yok edebileceği yerde, avcılar iblislerin tamamen söndürüldüğünden emin olmalıydı. Bu, Safia'nın onlara nasıl dövüleceğini ve kullanılacağını nezaketle gösterdiği kristal kılıcı kullanmak anlamına geliyordu.

İblis kafaları yere doğru düşerken Nicu kristal kılıcını kullanarak saldırdı. Gökyüzüne çeşitli tonlarda ışıklar saçıldı, her biri yuvarlanan kafaların içinden geçerek grotesk maskelerde giderek daha fazla delik açıldı, ta ki kafalar ve bedenler sadece ışık saçan noktalar haline gelene kadar.

Aynı anda Lojos ve Tomas da aynı tekniği kullanarak seçtikleri buluttaki iblislere saldırdı. Hızlıca saldırdılar, saniyeler içinde ortaya çıktılar, kristal kılıcı boyunlarına sapladılar ve silahı bedenleri yok etmek için kullandılar. Yüzlerce delik binlercesine dönüştü. Kalıntılar yere düştüğünde, bir zamanlar altı iblis olanlardan geriye çok az şey kalmıştı. Cesetler parçalanmaya devam etti, yükselen dumanlar sise karıştı.

Benedek o anda onu hissetti, casuslarının kaybına tanık olan vampirin öfkesini ve nefretini. Bulutlar döndü ve dramatik bir şekilde karardı. Gök gürledi, yer sarsıldı. Gökyüzü, şimşeklerin alçakta çömelmiş, yüzü bulutlara dönük grimsi gölge figürünü aydınlandı.

Gökyüzünde şimşekler çaktı, yerden buluta sıçradı ve Mataias saldırırken kayanın üzerindeki kayalara çarptı. Vampir nefret ve meydan okuma çığlıkları atarak kayalardan yere atladı. Yer sarsıldı, kayalar devrilirken ağaçlar ve çalılar şiddetli depremle sallandı.

Benedek ve diğerleri vampire doğru hızla ilerlerken, Benedek yerde bir çatlağın belirdiğini ve büyüdükçe genişlediğini gördü. Turuncu-kırmızı bir parıltı uçuşunu kısa bir süreliğine aydınlatırken, ateşli jiletli tellerden oluşan bir düğüm vampirin ayaklarına kement attı. Zalim ateşten halat ayak bileklerinin etrafında bir ilmik gibi gerilirken daha da yüksek sesle çığlık attı ve

Vampir alevli uçuruma sürüklendi. Toprak başının üzerine kapandı. Fırtına bir anda dağıldı ve yer sakinleşti.

Tora, Raik Bootsma'nın evinden içeri adımını attığı anda denizcinin tedirginlik seviyesi keskin bir şekilde yükseldi. Yumruklarını sıkıp açmaya başladı. Kolundaki şişliğin altında, morun koyu tonu sanki bir çıkış yolu arıyormuş gibi derisini itiyordu. Gözleri anında kan çanağına döndü. Göğsü hızla inip kalkarken nefesi kısa aralıklarla geliyordu.

"Gitmek zorundasın," dedi Tora'ya, sandalyesinden sıçrayarak neredeyse Silke'yi devirecekti. "Hemen çık dışarı. Evimden defol."

İmka aceleyle odaya girdi, onu Julia takip etti. Silke sakince elini kaldırıp dışarı çıkmalarını işaret edince ikisi birden durdu. Bu hareket üzerine Raik dönüp karısına ve kızına baktı, yüzü neredeyse şeytani bir maskeye dönüşmüştü.

"Neden düşmanı evime davet ediyorsun, İmka? Sen nasıl bir eşsin ki bana bu şekilde ihanet ediyorsun?" Ona doğru saldırgan bir adım attı.

Silke tam bir özgüvenle İmka ve Julia ile Raik'in arasına girdi. Raik'e dönerek arkasından karısına ve kızına odadan çıkmalarını işaret etti. Raik şişmiş olan yumruğunu sıkarak Silke'ye doğru savurdu. Mor çizgi derinin altında öfkeyle titreşiyordu. Silke kristalini çekerken yumruğu kolayca savuşturdu.

sırt çantasından kılıcını çıkardı. Bir tarafa doğru adım atarak Raik'i kendisiyle yüzleşmeye zorladı.

Arkalarında, Tora kollarını kaldırarak bir koruma ve kafesleme büyüü ördü, Raik'in odadan çıkmasını imkânsız hale getirdi -ya da Silke iblisi dışarı çekmeyi başarırsa, iblisi yerinde tuttu.

"Ona zarar vermeyin," diye haykırdı Imka. Silke'nin kristal kılıcını ve her zaman yanında taşıdığı kutsal suyu çektiğini görebiliyordu. "Bu onun suçu değil. Yapma Silke."

Yani Imka biliyordu. Silke ona duygu yüklü bir bakış fırlattı. "Beni çağırmalıydın."

"Ona zarar gelmesini istemiyorum." Imka gözyaşlarına boğuldu. Julia da onu takip etti.

Bu görüntü Raik'i daha da sinirlendirdi. Dişlerini göstererek karısına ve kızına hırladı ve ardından Silke'ye bir yumruk daha attı.

Imka çığlık attı. "Raik, dur. Silke, sen ve Tora gitmelisiniz. Sizi burada istemiyoruz."

"Imka, diğer odaya git. Kimse Raik'e zarar vermeyecek. Ona yardım edeceğiz. İşleri daha da kötüleştiriyorsun."

Silke, Tora'ya hızlı bir bakış atarak Imka ve Julia'nın müdahale etmesini engellemesi gerektiğini belirtti. Neler olduğunu görmemeleri en iyisiydi. İblislerle uğraşmak asla kolay değildi ve dikkatinin dağılmasını göze alamazdı.

Tora, Imka ve kızına bir emir gönderdi. İkisi el ele tutuşup odadan çıktılar. Tora hemen odayı korumaya aldı, kapıyı kapattı ve her çatlağı ve giriş ya da çıkış noktasını mühürledi. Aynı zamanda, Raik ya da iblisin bu yolu kullanarak kaçmaya çalışması ihtimaline karşı pencereleri de korumaya aldı.

Silke, içinde kutsal su bulunan şişeyi havaya fırlatırken Raik'in niyetlendiği yumruğun başının yanından geçip gitmesine izin verdi. Tüp döndü ve havaya su damlacıkları püskürterek odanın her tarafına dağıldı. Kristal kılıcını kaldırdı ve renkler odanın tavanına ve duvarlarına yayıldı.

Raik homurdanarak ona doğru koştu ve omzunu indirerek karnına vurup onu yere sermek istedi. Silke hamleye hazırды, yumuşak ve zorlayıcı bir sesle ilahi söylemeye başlarken kenara çekildi. Su, Raik'in ve pastel renklerin üzerine döküldü. Kılıçtan gelen ışık suyla karışarak renkleri yumuşak suluboyalara dönüştürdü.

Raik'in anılarına girmeniz mümkün mü?
sonra onu ısırın yaratığı bana tarif eder misin? Silke Tora'ya sordu.

Sorun değil.

Tora'nın sesi her zamanki gibi kendinden emin geliyordu. Silke, koşullar ne olursa olsun onun soğukkanlılığını takdir ediyor ve bu özelliğini taklit etmeye çalışıyordu.

Silke, Raik'in etrafında dönerek onu hareket ettirdi ve yüzünü ona dönmeye zorlanırken dikkatini Raik'in üzerinde tuttu. Ne zaman saldıracakmış gibi görünse, kılıçtaki kristaller parlıyor, yüzüne doğru bir anlığına görüşünü alıyordu.

Sana resmi gönderiyorum, dedi Tora. Deniz yılanı mı? Ama Loch Ness canavarı gibi büyük olduğu söyleniyor. Dinozor görünümlü yaratık. Vahşi dişler.

Silke Raik'in etrafında dolaşmaya devam ederek onu kendisiyle yüzleşmeye zorladı. Kolundan yukarı doğru çıkan mor şerit onun varlığına ve kılıçtaki soluk renklere tepki . Raik'in bileğindeki derinin altında ve ön koluna doğru ilerleyen bir şey hareket ederek deriyi kaldırdı. Sürünerek tırmanırken

Omzuna doğru, daha koyu, benekli bir morun endişe verici bir güçle yükseldiğini, derinin altından yukarı doğru itildiğini gördü. Boynuzları ve kendine özgü kıvrık dişleri olan pullu bir kafa onu takip etmeye çalışıyordu, ancak Raik'in içindeydi ve insan formu tarafından korunuyordu.

Raik acı içinde inledi, büyük kafa ileri geri dönerken, dişler kas ve kemiği keserken yüzü bir acı maskesine dönüştü.

Bu klasik ama denizde. Silke Tora'ya, "Kendini bir insanın içine sokabileceğini hiç bilmiyordum" dedi. Bu biraz endişe verici. Bir deniz canavarının kendisini bir insanın içine yerleştirdiğine dair bir kayıt yok.

Bu endişe verici, Tora kabul etti. Onu öldürmeden Raik'ten çıkarabilecek misin?

Bu şeyin dişleri ve Raik'e saldırmaya karşı değil. Onu çıkaracağım, ama umarım onu konağından çıkarmaya zorlarken Raik'i öldürmeye çalışmaz.

Silke derin bir nefes aldı ve bıraktı. Deniz canavarı hakkında kötü hisleri vardı. Çoğu iblisin yaptığı gibi kendini ondan korumaya çalışmak yerine, ona ulaşmak için ev sahibini feda etmeye istekli görünüyordu. Bu da iblisin savaşı ortaya çıkacağı anlamına geliyordu. Raik'in kaslarını ve derisini çiğneyip geçeceğinden endişeleniyordu.

Raik, iblise uzanırken ona doğru beceriksizce hantalca ve ona sanki bağlantı kurabileceği gerçek bir deniz yaratığıymış gibi davrandı. Yılana yavaşça yaklaşması gerekiyordu, böylece yılan onu istila ederken fark edemeyecekti. Canavarın zihni kaotikti, öfkeliydi, özellikle ona yöneltilmiş bir nefret çılgınlığı içindeydi.

Çok sessiz kaldı, iblisin anılarını gözlemlemeye çalıştı, böylece asıl emirlerini bulabilecekti. Öldürme çılgınlığı sadece kristal kılıcı kullandığı için ona yönelmişti. Eğer kılıç Tora'nın elinde olsaydı

yılan ona sabitlenmiş olabilirdi. Bu da Silke'ye Nachtbloem'a gönderilen onca casusa rağmen Lilith'in hâlâ iblis avcısının kim olduğunu bilmediğini söylüyordu. Tora ve Silke, bu bilginin amansız düşmanlarına ulaşmasını engellemeyi başarmışlardı. Lilith, Nachtbloem'a saldırmadan önce avcının ölmesini istiyordu.

Dellys'in içindeki avcı, generallerini ve cehennem köpeklerini tamamen devre dışı bırakmayı başardığı için bu mantıklı geliyordu. Lilith hatalarından ders alıyordu. Bu kez, savaşını başlatmadan önce avcıyı denklemden çıkarmaya kararlıydı. Bu strateji onların lehineydi. Tora ve Silke'ye hazırlanmak için daha fazla zaman veriyordu. Ayrıca, umarım, çok ihtiyaç duydukları Karpat kadimlerinin, Lilith ordusunu hepsini öldürmek için göndermeden önce gelmelerine ve herkesi tanımalarına izin verirdi. Birbirleriyle sorunsuz çalışabilmeleri, birbirlerine güvenebilmeleri ve strateji geliştirebilmeleri gerekecekti. Silke'nin kuşkuları vardı ama bunları kendine saklayacak ve bir karara varmak için bekleyecek kadar zeki idi.

Silke ritmini ve enerjisini denizin ritmine uydurdu Raik'in derisinin altında gizlenen canavar. Bunu nazikçe yapmak zorundaydı, dokunuşunu hafif ve enerjisini iblisin zihnine akarken onun farkına varmayacağı kadar düşük tutmalıydı. Bu iblis çok güçlüydü. Bir kez bağlandığında, Lilith'in mutanı nasıl yarattığını ve denizde gizlenen diğerlerine hangi emirleri verdiğini bulmak için yaratığın anılarını dikkatlice gözden geçirmesi gerekiyordu. Umarım, denizde masum balıkçıların üzerine salınan deniz yaratıklarının gerçek sayısını bulabilirdi.

Canavarla çok hassas bir şekilde birleşmeye çalışırken, Raik'in ona yönelik saldırılarından kaçınmak zorundaydı. Ayrıca Raik'in dikkatini sadece kendi üzerinde tutması gerekiyordu. Raik'i güvende tutacak kişi Tora olmalıydı. Canavarın içinde kaybolabilirdi.

Raik ve deniz iblislerinin onun odada olduğunu hatırlamasını engelleyerek.

Kötülüğün varlığını hissediyor musun? Silke Tora'ya sordu. Tüm bilgileri onunla paylaşıyordu. Bir şeyler ters giderse, diğer avcıların bu iblis hakkında bulabildiği her şeyi ve Lilith'in avcıya iblisin gözlerinden bakıp bakmadığını bilmeleri gerekecekti. İblisin anılarını incelerken etrafı kötülükle çevrili olmasına rağmen, Lilith'in pusuda beklediğini hissetmiyordu.

Tora acele etmeden Silke aracılığıyla iblisi inceledi. O bir Karpatlıydı ve sadece varlığı bile, eğer fark edilirse, düşmanlarını uyarabilirdi. Tora çok eskiydi. Kendini vampirlerden ve iblislerden saklamakta son derece iyiydi. Silke'ye çok şey öğretmişti. Ölümsüzlerle girdiği her savaşta soğukkanlılık şok ediciydi ve Silke'nin özendiği bir şeydi.

Bir ibisle savaşmak her zaman zor olmuştur. Çok zordu. Yaşayan ölümlerle savaşmak korkunçtu. Hayal edemeyeceğiniz kadar korkunç. Vampirler birinin aklına girmek için ellerinden geleni yaparlardı. Kurbanlarına kendilerine gelmelerini emrederlerdi ve çoğu da bunu yapardı. Silke'ye göre en kötülerini onlardı, ancak köye çok yaklaştıklarında Tora onlarla savaşmak zorunda kaldığında, Silke her zaman onu destekledi. Bunu kanıtlayacak yara izleri vardı.

Onun varlığını hissetmiyorum, onun içindeymiş gibi değil. Şu anda. Dahası, kötülüğün esas olarak yayıldığı yer onun anıları. Ve ondan. Bu yaratığı kurtarmanın bir yolu yok, diye ekledi Tora uyararak.

Silke mutasyona uğramış iblisin çok ileri gittiğinin farkındaydı. Ama bu ona karşı merhamet duyamayacağı anlamına gelmiyordu. Lilith ve onunla birlikte yeraltı dünyasında yaşayan büyücü ve vampirlerden oluşan ordusu tarafından mutasyona uğratılmıştı. Görünüşe göre

Her zaman en kötülerini kendisi için çalışmaya ikna edebilmek için, onu memnun ederlerse onları serbest bırakacağına söz verdi. Silke'nin bildiği kadarıyla hiç kimse Lilith'in hizmetinden kurtulamamıştı ama yeraltı dünyasındakiler onun boş vaatlerine inanıyordu. Kaderlerinden kaçmak için bu kadar çaresizdiler.

Lilith girebilir ve onun gözlerinden görebilir, Silke uyardı. Kendisine o kapıyı bırakmasıyla ünlüdür. Onu dışarı çektiğimde, yaratıcısına neye benzediğimizi geri gönderememesi için bir perdeye ihtiyacımız olacak. Bizi hissedebilir ama kokumuz ve umarım kimliklerimiz onun için hâlâ bir gizem olacaktır.

İblisi incelediği süre boyunca Raik'in dikkatini üzerinde tuttu. Bazen bir iblisi ele geçirebilir, onu Lilith'ten uzaklaştırabilirdi, ama bu onun ötesindeydi. Onu Raik'in bedeninden çekip çıkarması gerekecekti. Bu iblis vahşi ve acımasızdı, kristal kılıcı kullananı öldürmeye programlanmıştı. İhtiyaç duydukları cevapları bulmak için iblisin anılarını incelerken, bir yandan da Raik'in saldırılarından kaçınmak zorundaydı. Daha hayvansı olmaya başlamıştı. İblis kılıcın ışıklarına tepki verdikçe çok daha agresif ve acımasız oluyordu.

Hazır ol, Tora, diye uyardı. Onu çekeceğim. Dışarı. Raik onunla savaşıyor. İblis serbest kalmak için vücudunu parçalayıp bana gelebilir. Eğer bu olursa, önce Raik'e bak. Onu kurtarmanın bir yolu varsa ölmesine izin verme.

Ben hazırım, Tora onayladı. Ama şunu bil ki Sissarke, Raik'le aranda kalırsa seni her seferinde kurtarırım ve bunun nedeni iblis avcısı olman değil.

Silke bu açıklamanın içini ısıtmasına izin verdi. Fenja vardı ama Silke, iblis olduğu ortaya çıktığından beri üvey annesine bakıyordu.

Avcı. Her nasılsa, yıllar geçtikçe roller değişmişti. Silke öğretmen olmuş, Fenja da onu dinlemiş, hasta olduklarında köylülere yardım etmek için bitkiler ve çalılar hakkındakiengin bilgisinden yararlanmıştı.

Fenja'nın görme yetisi yıllar geçtikçe kötüleşmişti. Artriti parmaklarını pençeye dönüştürmüştü. Tora onu birkaç kez iyileştirmişti ama hastalığı her seferinde hızla geri dönmüştü. Yeni doğmuş bir bebek olan Silke'yi yanına aldığıanda artık olgun bir kadındı ve çocuk doğurma yaşını çoktan geçmişti. Tora, Silke'ye bir kardeş gibi davranıyordu. Çok gösterişli bir kadın değildi ama Silke'ye her zaman sevildiğini hissettirmişti. Tora'nın yaptığı o kısa açıklama, Silke'ye Fenja dışında en az bir kişi için önemli olduğu bilgisini vermişti.

Bir kez daha kristal kılıcın yerini değiştirerek Raik'le doğrudan temas kurdu. Deniz canavarı hemen tepki verdi, çırpındı ve ısırđı, delici renklere doğru hareket etti, uzaklaşmadı.

Bir sorun var, diye fısıldadı Tora'nın zihnine. İblisler kılıcın enerjisine doğru yarışmazlar. Ondan kaçarlar. Ya da saklanmaya çalışırlar. Bu iblis ikisini de yapmıyor. Sanki kılıç yarattığı daha fazla enerjiyle besliyor.

Alışılmışın dışında bir şey olursa Silke endişelenmesi gerektiğini biliyordu. Titreşen ışıkları tavana kaydırđı ve deniz yılanının zihninde sakinleştirici bir etki yaratmak için bir an durdu. Yaratığın öldürme ihtiyacının ötesini görmek neredeyse imkânsızdı. Silke'ye sanki deniz canavarı çılgınca bir esaret altındaymış, hipnotize edilmiş, onu öldürme amacına ulaşırsa kendini yok edecek bir büyüünün etkisi altındaymış gibi geldi.

Lilith, iblislerinden birinin kristal kılıçla karşılaştığında daha güçlü hale gelmesini nasıl başarmıştı? Raik çok daha saldırgandı ve Silke'yi öldürmeye çalışması için onu yönlendiren iblisin çılgınlığından besleniyordu. O artık

onu bir arkadaş olarak görmek. Raik'in yaşaması için yok edilmesi gereken bir düşmandı.

Silke deniz yılanının anılarını daha derinlemesine araştırmaya odaklandı. Bir ipucu olmalıydı. Raik'in hırslayıp hırlarken çılgınca savurduğu yumruklarından kaçmak zorlaşıyordu. Kaçamak bir manevra yapmak zorunda kaldığı her seferde, yılanın onun anılarını incelediğini fark etme ihtimali iki katına çıkıyordu.

Lilith ve iki büyücünün yeni oluşmuş iblisi gebe kaldığı çukurdan çıkardıkları anı bulana kadar deniz yılanının anılarını olabildiğince hızlı bir şekilde eleyerek daha da geriye ilerlemeye devam etti. İşte oradaydı. Cevap -ve iyi bir cevap değil.

Bu yılanları fiçılarda tasarladılar. kristal ışıklar. Bir şekilde kristal bir kılıç yapmayı başardılar ve kılıçtan gelen enerjiyi ve renkleri iblisin gücünü arttırmak için kullandılar.

Bu kötüydü. Çok, çok kötü. Eğer bir iblisi mutasyona uğratıp avcının silahlarına karşı bağışık hale getirebiliyorlarsa, diğerlerini de mutasyona uğratabilirlerdi. Bebek yılanı, gece gündüz yaratığa yöneltilen titreşen kristal renklere maruz kalırken izledi. Yılan bebeklerin çoğu öldü. Birçoğu delirdi ve yok oldu. Sadece en güçlüleri hayatta kaldı. Bu titreşen renklere ve onları kullanan herkese karşı duydukları nefret beyinlerinin derinliklerine işlemiştir.

Silke derin bir nefes aldı ve Raik'in yeni bir saldırısından kaçınarak fiçinin üzerindeki ışık oyunlarını dikkatle inceledi. Yılanlar tamamen bağışık mıydı? sanmıyordu. Işıklar aşırı derecede sıkıntıya neden oluyordu.

Kristal kılıcı kullanan kişinin renkleri kullanma biçiminde bir düzen vardı.

Büyücü olarak tanımladı. Lilith bu yaratıkları yaratmak için büyücülerden yardım aldı. Yüzyıllardır işe yaradığını bildikleri aynı büyülere geri dönüyorlar.

Aynı dokumalardan hiçbirini kullanmıyordu çünkü silahlarının yapımında ona yardım eden kişi Tora'ydı. Tora hiçbir zaman bir büyücülük okuluna gitmemişti. Kendi koruma örgülerini deneme yanılma yoluyla geliştirmişti. Ona yardım edecek bir ailesi bile yoktu. Yüzyıllar boyunca, iç içe geçen her bir ipi mükemmelleştirmişti. Sonunda, yüzyıllar önce Romalıları yenmek için insanlara yardım ettiği ormanı korumayı başardı. Sadece ormanı değil, köydeki bazı binaları da korumayı başarmış. Deniz çok genişti, bu yüzden Silke ve Tora önceliklerini orman ve köy olarak belirlemişlerdi.

Kendine dikkat et, Raik daha da tedirginleşiyor, Tora. uyardı.

O iğrenç iblis derisini kemiriyor, dedi Silke. bir şey yapacağından korkuyordum.

Bir kez daha kristal kılıcı doğrudan iblisin Raik'in derisinin altında çırpındığı ve ısırıldığı kola doğrulttu. Bu sefer renkleri pastelden koyu renkli suluboyaya çevirdi. Renk ışınları Raik'in koluna çarptığı anda Raik böğürdü, bir hayvan gibi hırladı ve tekrar tekrar ona doğru hamle yaptı.

Canlı ışıkların doğrudan deniz yılanının başının üzerinde, Raik'in kemik, kas ve derisine vurup ısırarak yükseldiği yerde titreşmesini sağlayarak onun etrafında dönmeye devam etti. Yeni renkler vurduğu anda iblis çılgına döndü ve Raik'in çıldırtıcı seslerine tiz bir çığlık ekledi.

Silke sesini saf ve melodik tutarak yumuşak bir şekilde zikretti. Sesini ya da enerji seviyesini asla yükseltmemeye dikkat ediyordu. Yılanın tedirginliği onu dışarı çekerse, Lilith'e kim olduğunu belli etmek istemiyordu. Enerji ve gücün bir ayak izi vardı. Bu okuyabildiğinde, Silke yaratıkla her karşılaştığında onu teşhis edebilirdi.

"Denizden gelen iblis." Büyücülerin ona Snaggle dediğini anılarına yaptığı yolculuktan biliyordu. "Lilith tarafından kaos ve nefret yaratmak için Snaggle adıyla gönderildi. Dikkatinizi bana vermenizi emrediyorum."

Bir anda, Raik'in derisinin altında, deniz yılanı başını kaldırdı ve heyecanla ileri geri salladı. Çılgılık tiz ve deliciydi, Silke'nin herhangi bir iblisin çıkardığını duyduğu en kötü seslerden biriydi. Bu sesin yılanın silah sisteminin bir parçası olduğunu hemen anladı.

Imka ve Julia'nın bu iblisi duyamayacağından emin ol. Tora'yı uyardı.

Tora, bu odada olup biten hiçbir şeyden haberleri olmadığını söyledi. Sen kendine dikkat et. Bu yeni ve daha önce hiçbir şeye benzemiyor.

Yavaş gidiyorum.

Çok yavaş. Raik sana saldırarak sorun yaratmaya başladı. Onu durdurabilirim.

Hayır. Lilith'in bir Karpatyalı gibi hissetmesini istemiyorum. Bu onu şeytanına yardım etmeye çekebilir.

Tora, ona sesleniyor olabileceğini .

Silke'nin Tora'nın onu uyarmasına ihtiyacı yoktu. En büyük endişesi buydu. Eğer Lilith gücünü avcı için bilinmeyen bir iblis olan yılanın arkasına atarsa, Silke'nin başının belaya girme ihtimali vardı.

Sabır ve disiplin onun en iyi arkadaşlarıydı. Beyni onun en büyük silahıydı. Bu şeyleri defalarca tekrarlardı.

ve zihninde tekrar tekrar. Onun mantrası. Eğitimine iki yaşından itibaren başlamış olabilirdi ve iblislerle nasıl savaşılacağı bilgisi daha doğmadan önce ona işlenmişti, ancak kişi sakın kalamaz ve tüm zaman boyunca dşnememezse bilgi ve eğitimin hiçbir anlamı yoktu.

Ona katılırsa haberim olur. Lütfen Raik'e göz kulak ol. Silke adamı kaybetmek istemiyordu. Köyde en çok hayranlık duyduğu adamlardan biriydi. Ailesine her zaman iyi bakmış, karısını ve kızını çok sevmiş görünüyordu. Deniz canavarı tarafından ısırılan ve bir iblis enjekte edilen adamın o olmasını ilginç bulmuştu. Bu bir tesadüf müydü? Yoksa planlanmış mıydı?

İblisi çizmeye geri döndü. "Snaggle, bana kendini göstermeni emrediyorum. Ele geçirdiğin bedeni terk et. Komuta bende. Varlığımı hissediyor musun?"

İblis tiz sesiyle tekrar çığlık attı, çırpınıyor ve ona itaat etmek için amansız bir dürtüyle savaşıyordu. Kadının ısrarlı komutu zerine Snaggle, Raik'in kolundan çıkmak için derisini ve kaslarını çiğnemeye çalışmayı bıraktı. Bunun yerine hızla adamın kalbine doğru yüzdü.

"Bu konukçuya zarar vermeyeceksin." İblis güçlüydü ve ona karşı her adımda savaşıyordu. "Ağzından ık."

Silke yılanın içinden geçen anlık sevinci hissetti. İblis itaat etti ama aynı zamanda Raik'in hava yolunu tıkamak için acele etti ve balıkçıyı boğan şişmiş bir kütleye dönüşene kadar şişti.

Derin bir nefes aldı, bıraktı ve iblisin onun içinde olduğunu fark etmesine izin verdi, hareketlerini yönlendirdi, önce Raik'in kalbinden ve şimdi boğazından . O

Ona sadece bedeninin dışından değil, aynı zamanda zihninin içinden de emrediyor.

Raik boğuldu, yüzü kıpkırmızı oldu, gözleri şişti, iki eli boğazına gitti. Şiddetli bir şekilde öksürmeye başladı. Silke'ye doğru iki adım daha attı, sendeledi ve dizlerinin üzerine çöktü. Silke dikkatinin dağılmasını istemiyordu. Raik'in mor, benekli yüzüne bakmadı. İblisin üzerindeki amansız baskıyı sürdürdü.

"Sana o konağı terk etmeni emrediyorum. Şimdi bana itaat edin." Bir süre için

Kısa bir süre sonra kristal kılıcı tavana doğru çevirdi ve renklerin canlı suluboyalardan soluk pastelere dönüşmesine izin verdi. Hatta elini, renklerin duvarlar ve tavan boyunca parıldamasını sağlayacak kadar titretmeyi bile başardı. Bunu yaparken yılanın zihnini daha sıkı kavradı, onu yüzeye çıkmaya zorlarken kafasına şüphe ve belirsizlik doldurdu, böylece yaratığın kafası karıştı.

Deniz yılanı avcıya saldırmaya programlanmıştı. Sadece bu amaç için yetiştirildiğini biliyordu. Deniz canavarının zihnindeki kaos ve kararsızlığa kendi kararsızlığı da eklenince, yaratık korkunç bir çığlık attı ve Raik'in açık ağzından doğruca ona doğru fırladı. Kıvrık ve sivri vahşi dişler Snaggle'ın açık ağzını doldurdu. Zehir olduğu anlaşılan şey teller halinde sarkıyordu. Kılıcını doğruca saldıran iblisin üzerine savurdu, kılıcın ucunu tam mağara ağzına doğru uzatırken renkler soluktan canlılığa dönüştü.

İblis havada şaşırtıcı bir hızla kendi üzerine katlanmayı başardı ve Raik'e doğru savruldu. Tora'nın balıkçının etrafına aceleyle ördüğü görünmez bariyere çarptı. Daha parlak mavi renklerden biri kalın pulları delerek daha fazla zehrin dışarı sızmasına neden oldu.

Silke, zehrin içinde, küçük kurbağa yavrusu benzeri yaratıkların kıpırdandığını ve damlayan balçık iplerinin içinde hareket ettiğini fark ederek uyardı. Yeşilimsi sarı iplikler zeminde kaymaya başladı, yılanın başını salladığında zehri gönderdiği her yönden geliyorlardı. Yerden uzak durun. Raik'i koru, doğruca ona doğru geliyorlar.

Yılanın zihnine yerleşmiş olduğu için, onun yavrularını Raik'in bedenine girmeleri ve orada beslenip büyümeleri için yönlendirdiğini gördü.

Onu güvende tutuyorum. Küçük şeytanları yok edebilirsin.

Silke, Raik'e doğru koşan sürüngen kurbağa yavrularının her birini delmek için kristal kılıcını odanın içinde titiz bir şekilde gezdirirken bakışlarını Snaggle'dan ayırmak zorunda kaldı. Raik aniden ayağa fırladı, sanki başka bir varlık tarafından yönetilen bir kuklaydı. Doğruca ona doğru ilerlerken yumruklarını çılginca savurdu.

Silke, topallayarak kendisine doğru gelen Raik'ten kaçmaya çalıştı. Hareketleri sanki kendi bedenini kontrol edemiyormuş gibi sarsıntılı ve çok garipti. Onun çılginca savurduğu yumruklardan kaçmak için zamanlama yaptı. Tüm garip hareketlerine rağmen, Raik jambon gibi yumruklarıyla şaşırtıcı derecede hızlıydı. Bir tanesi başını sıyırmayı başarırken, Raik geriye doğru eğildi ve hala bir konak bulmak için yarışan deniz yılanının yavrularını hedef alıyordu.

Raik'le kurduğu hafif temas, omurgasından aşağıya doğru bir alarmin yayılmasına neden oldu. Kendini kötü hissediyordu. Yılanı onun bedeninden çıkarmayı başardığından emindi ama yine de onda iblisin lekesi . Neden? Bu hiç mantıklı değildi. Birçok kurbağa yavrusunu yok etmeye, Raik'ten kaçmaya ve Raik'in saldırısından yararlanarak kör edici bir hızla ona saldıran deniz yaratığı şeklindeki iblisten kendini korumaya çalışırken zihninin bir başka bölümüydü bu.

Tora ona, seninle Raik arasına bir koruma bariyeri yerleştirdiğimi söyledi. G değil. Lilith'in daha sonra bu savaş tarafından buraya çekilmesi durumunda benim olduğunu anlayabileceği bir şey örmek istemedim.

Silke göz kamaştırıcı canlı renkleri doğrudan iblisin üzerine fırlatırken, iblis havada süzülerek boğazına doğru ilerledi. Yılan ona bu kadar yüksekten saldırmayı seçtiği için şanslıydı. Bu sayede deniz yaratığı çığlıklar atarak kendini canlı kristallerden korumaya çalışırken yere doğru süpürmeye devam edebildi. Kalın, yuvarlak gövdede, zırhlı pulları delip geçen birkaç delik belirdi. Deliklerden daha fazla spawn fışkırmadı. Bunun yerine, yılanın içinden turuncu ve kırmızı korlar titreşti. Sürekli ığlık atıyor ve bağırıyordu, korkunç sesi vücudundaki her sinire işliyordu.

Silke bu fırsatı değerlendirerek kalan son iribaşları da kristal ışıklarla yakarak yok etmeyi bitirdi. Tam bir iş çıkarmak birkaç değerli saniye daha sürdü ve deniz şeytanına ona başka bir saldırı başlatmak için yeterli toparlanma zamanı verdi. şok edici derecede hızlıydı. İblisin nasıl daha hızlı hale geldiğini hızlıca analiz etmeye çalışırken kaçamak bir manevra yapmak zorunda kaldı. Özellikle daha yumuşak kristal renklerinden enerji çekmek için yaratılmıştı. Daha canlı, daha g tonlar zırhını delip geçiyor ve yaratığın yaşamı için açıkça bir tehlike oluşturuyordu. Yine de daha hızlı hale geliyordu.

Gelişiyor muydu? Kristal kılıca karşı dirençli hale mi geliyordu? Yavruları kılıcın g enerjisine maruz kaldıktan birkaç dakika sonra yanmıştı. Dirençli doğmamışlardı. Bu da bir fııda yetiştirilen orijinal deniz canavarının en tehlikelisi olduğu anlamına geliyordu. Belki zamanla, ortaya çıkan yavrular bir direnç geliştirecekti ama ilk ortaya çıktıklarında hiçbir dirençleri yoktu.

Beyni bilgileri yüksek hızda işliyor, çeşitli olasılıkları analiz ediyor ve bir kenara atıyordu. Yılanın kristal kılıcın ışıklarına çabucak uyum sağladığı sonucuna varmak zorundaydı. Eğer enerjiyi emmeye başlarsa, başı gerçekten belaya girebilirdi. Sadece yilandan değil, Lilith ve büyücülerinin yarattığı diğer iblislerden de.

Yılan alçakta kaldı, önceki saldırısında yaptığı hatayı tekrarlamadı. Bu ona aynı zamanda hızlı geliştiğini de gösteriyordu. Gittikçe öğreniyordu. Onun zihnini daha iyi kavradı ve bir sonraki hamlesini yapmaya karar verdiği anı izledi. Onunla birleşerek bir tereddüt, bir şüphe yarattı ve yılanın uzun, kalın gövdesini kesip biçmesi için ona bir saniye verdi. Konakçının dışında geçirdiği kısa süre içinde pulları kalınlaşmış, yüz yıl önceki çizimlerde tasvir edilen deniz canavarlarının görüntüsünü vermişti. Dişleri daha uzundu ve kötü bir noktaya gelmişti.

Kristal kılıcını savurdu, mavi bıçak ona doğru koşan yılanın başını kesti. Aynı anda bir tüp dolusu kutsal suyu yılanın gövdesine ve kopan kafasına döktü. Bir anda duman yükseldi. Uzun gövdede ve kafada delikler belirdi. Kılıcın renklerini çığlık atan yaratığa doğru savurdu. Anında, deliklerden içeriden dışarıya doğru kükreyen ateşler fışkırdı. Koku korkunçtu. Kafası olsa bile iblis, ateş onu tamamen tüketmeden önce saatlerce feryat etti. Küllerin tek bir tanesinin bile kalmadığından emin olmalıydı.

Silke yere çöktü ve çarpan başını ellerinin arasına aldı. Kendini hasta hissediyordu. Bir iblisle özellikle zor bir savaştan sonra hep böyle yapardı. Tepkisinin bir nedeni de sık sık onların zihnini paylaşması, Lilith'in iğrenç deneyleri yüzünden hiç dinmeden çektikleri acıyı hissetmesiydi.

onlar üzerinde yürütülen. Lilith onları korkunç cezalara çarptırmaktan çekinmiyor, sonra da aylarca ya da yıllarca nerede olduklarını unutuyordu. Silke, tamamen kötü olmalarına ve onları yok etmekten başka çaresi olmamasına rağmen yaratıklara karşı hissettiği merhamete engel olamıyordu. Bu empati duymadığı anlamına gelmiyordu.

"İyi olacak mısın? Raik'i bir an önce iyileştirmek istiyorum. Eğer bu konuda harekete geçmezsem geceyi kaybedeceğiz," diye uyardı Tora.

Silke başını kaldırdı. "Ben iyiyim. Dikkatli ol."

"Ben her zaman öyleyim." Tora egosundan sıyrıldı, halkının yolunda saf ışık ve enerji olmak için tüm benlik duygusunu bıraktı. Yaraları içten dışa doğru böyle iyileştiriyorlardı. Raik'in bedenine girdi ve yavaş, dikkatli incelemesine başladı.

Silke, Tora'nın bedenini koruyordu. Ruhu yokken, Tora'nın bedeni saldırılara karşı savunmasızdı. Nedense, tatmin olmuş ve rahatlamış hissetmesi gerekirken, Silke'yi endişe kapladı. Uğursuz öngörü aklından çıkmıyordu.

Tora odayı koruma ağılarıyla örmüştü. Silke Tora'yı hayatı boyunca tanımıştı. Tora'nın güçlü ve tehlikeli bir kadın olduğunu, koruma ve savaşma konusunda çok yetenekli olduğunu biliyordu. Yakınlarında başka Karpatyalı olmadığı için bu konuda ustalaşmak zorundaydı. Eğer bir vampir köylerine rastlarsa, onları koruyacak sadece Tora vardı. Sonunda Silke ona yardım etmeyi öğrendi.

Pencereden karanlık gökyüzüne baktı. Bulutlar ayın üzerinde sürükleniyordu ama ona doğal görünüyorlardı. Avcı ve geçidin koruyucusu olan ikisini bulmak için aşağı bakan casuslar yoktu. odaya dönmek için geri döndü. Onu huzursuz eden şey her neyse çok yakındaydı. Yılanın yavrularından birini mi kaçırmıştı? Saklanıyor muydu? Gafil bir konukçuyu mu bekliyordu?

Silke kıpırdamadan durdu, zihninin genişlemesine, iblisin lekesini aramasına izin verdi. Odanın her köşesini, tavanı, zemini, mobilyaları, şömineyi inceledi. Hiçbir şey yoktu. Yine de haklı olduğunu, bir şeyleri gözden kaçırdığını biliyordu. Dikkati tekrar tekrar Raik'e döndü. Tora saf bir ruhtu. Silke onun başka bir varlığın içindeyken nasıl ışık ve enerji olarak hayatta kalabildiğini yeterince bilmiyordu. Tora tarafından birçok kez iyileştirilmişti. Tora'nın içinde hareket ettiğini, sıcaklığını, savaş sırasında aldığı yaraları kapattığında ya da bir vampirin dişleri onu parçaladığında içine enjekte ettiği parazitleri kan dolaşımından uzaklaştırdığında rahatladığını hissetmişti.

Kaşlarını çatarak volta attı, gergin enerjisini üzerinden attı. beklerken. Tora adamı iyileştirirken iblis gibi başka bir varlığın hâlâ konakta olması durumunda ne tür bir tehlike altında olabileceğini Tora'ya sormamıştı. Sorması gerekirdi. Tora' ulaşp dikkatini dağıtamazdı. Tora Sonunda ortaya çıktı, soluk ve bitkin. Silke hiç tereddüt etmeden bileğini arkadaşına uzattı. Tora'nın iyileşmek için kana ihtiyacı olduğunu biliyordu ve kanını o yüzden vermişti.

birçok kez hiçbir şey düşünmedi.

İçindeki huzursuzluk azalmadı, daha da arttı. Bir şeyler çok yanıltı. Raik hâlâ lekeli. Silke emindi. Bir şeyi gözden kaçırmışım.

İyileşmesi için gereken kanı alırken Tora'nın kaşları çatıktı. Güçlendikten sonra balıkçının etrafında dikkatlice yürüdü. Adam yere oturmuş, ellerini başına bastırılmış, ileri geri sallanıyor ve inliyordu.

Tora, "İblisi ondan uzaklaştırdınız," dedi. "Kaçırdığımız ikinci bir tane olabilir mi? Onu içten dışa doğru iyileştirmek için vücuduna girdim. Ben çok

titiz, yılanın yavrularından birinin fark edilmemiş olmasından endişeliydim. Hiçbir şey bulamadım."

Silke, Tora'nın birini iyileştirirken hiçbir şeyi kaçırdığını düşünemiyordu. Bu çok önemliydi. Acele etmemiş, her kasını ve organını, kanını ve kemiklerini incelemeye dikkat etmişti.

"Tehdit hissetmiyorum," diye itiraf etti Tora. "Sadece senin tedirginliğini. Konu iblisler olduğunda hiç yanılmadın. En ufak bir iz bile senden kaçmaz. Eğer bir leke hissediyorsan, yakınında hâlâ bir iblis olmalı."

Yakın. Silke bu kelimeyi zihninde evirip çevirdi.

Çocukluğundan beri en ufak bir iblis belirtisine karşı çok duyarlıydı. İçgüdülerine güvenirdi. Radarına güvenirdi. Uyarı sistemi bangır bangır bağıırıyordu. Bir kez daha odayı aradı. Birçok küçük çatlak vardı. nerede a iribaş olabilir olmak Gizli, ama Duvarları ve mobilyaları, şömineyi ve zemini, hatta tavanı santim santim yeniden inceledi. Uzun ama geceyi kaybediyor olmasına aldırmadan incelemesini aceleye getirmede. Tora ve Silke köylüler onları görmeden önce gitmek istiyorlardı. Ve Tora her zaman şafaktan önce ayrılırdı.

Silke'nin iblisleri ortaya çıkarma yeteneği sezgiseldi. O kadar içgüdüsel bir uzmanlığı vardı ki, bu yeteneğin ona doğumundan önce verildiğini biliyordu. Her biri kendi deneyimlerini katan atalarının - iblis avcılarının - bilgisiyle doğmuştu. Doğduğunda zaten iblisler, hiyerarşi ve her birinin nasıl öldürüleceği konusunda yürüyen bir ansiklopediydi. Ama şimdi iblisler evrim geçiriyor, güçleniyor, hızlanıyor ve avcılar onları yenmek için her zaman kullandıkları kristal kılıca karşı direnç kazanıyorlardı.

Silke odanın ortasına geri döndü ve ileri geri sallanıp inleyen Raik'e baktı. Tora onu farkında olmadığı bir durumda tutuyordu ama yine de acı hissediyordu.

Onu iyileştirmişti ama yine de inliyor ve sallanıyordu. En kınayıcı kanıt, ondan yayılan güçlü iblis lekesi hissiydi.

"O hâlâ kirli," dedi, haklı olduğundan emindi. Konukçunun içinde hâlâ kendini saklayan bir iblis vardı. Yaratık bir şekilde Tora'dan gizli kalmayı başarmıştı. Bu da bir başka yeni gelişmeydi.

"Tekrar bakacağım Silke, ama çok titiz davrandım. İblisin orada olduğuna inanıyorum; Raik'in hala mutsuz olduğunu ve olmaması gerektiğini görebiliyorum. Ben sadece..." Başını sallayarak sözünü bitirdi, belli ki hayal kırıklığına uğramıştı. "Onu tekrar inceliyorum. Zihnimde birleşik kal. Beni yönlendirebilirsin."

"Seni bu kadar korumasız bırakmak tehlikeli mi?" Silke, Tora risk altındayken dikkatinin dağılmasından hoşlanmıyordu.

"Evi ve bu odayı korudum, Raik'i bile. Evdeki kadınlar neler olup bittiğinin farkında değiller ve biz ayrılmadan önce tüm anıları silip yerine onlar için anlamlı olan bir şey koyacağım. Raik o kadar hastayken onu iyileştirdiğimizi."

Silke, Raik'in içine en saf haliyle girerken bir kez daha Tora'nın bedenini korudu. Bu sefer Silke, adamı incelerken Tora ile birleşmiş halde kaldı. Adamın bedenine girdiklerinde, iblisin enerjisi sanki onu avladıklarını biliyormuş gibi azaldı ve sessiz ve hareketsiz kaldı. Raik sakinleşti, inlemeyi ve sallanmayı bıraktı.

Silke kendini her zamankinden daha huzursuz hissediyordu. Kötülüğün Raik'in içinde bir yerlerde gizlendiğini biliyordu. O iyi bir adamdı. Karısına ve kızına ne kadar kötü davrandığını fark etseydi kendisiyle yaşayamazdı.

Derin bir nefes aldı, rahatladı ve Raik ile Tora'ya ve balıkçıda bir iblis bırakmanın sonuçlarına dair tüm düşüncelerini kapattı. Duyularının , Raik'in bedeninde Tora'yla birlikte yolculuk etmesine izin verdi.

yol gösteriyordu. Tora'nın görüşüyle iblisi aramaya çalışmadı. İçgüdülerinin ona rehberlik etmesine izin vererek içine kapandı.

Gövde bölgesinde, bacaklarda veya ayaklarda değil. Daha yukarı. Göğsüne, kalbine. Orayı arayın.

İzler, iblisin Raik'in belden aşağısında herhangi bir yerde gizlenemeyeceği kadar silikti. Tora yukarıya, kalbe doğru ilerleyip kaburgaları, kemikleri, kasları ve organları incelerken Silke de kendi görüşünü korudu. Tora'nın onları güvenli bir şekilde odaya kilitlediğine ve tüm duyularını o çok silik ayak izini takip etmeye yöneltebileceğine güveniyordu.

Tora, iblisin bulunması halinde Raik'e kalp krizi geçirtmeye çalışacağından korktuğu için aramasında titiz davranıyordu. Silke daha güçlü bir leke tespit etti ama iblisin kalbin üzerinde olduğundan emindi.

Raik ileri geri sallanmaya ve başını tutmaya devam eder. İblis kendini kalbin üzerinde gizliyor. Muhtemelen beynin içinde bir yerdedir.

Tüm gölgeler ve kırıksıklıklar arasında bulmak çok zor. Raik'in beyninin üzerinden defalarca geçtim ama bir şey bulamadım.

Silke ikisinin de yorgun olduğunu biliyordu. Şafağa çok az kalmıştı. Tora yere inmek zorundaydı. Bunun olacağını biliyordu ve Tora'nın vereceği rapordan korkuyordu.

Hiç gölge bulamıyorum. Özür dilerim.

Silke iblisin Raik'in beyninde saklı olduğunu biliyordu. Onu hissedebiliyordu. Enerjisi düşük olabilirdi ama üzerine baskı yaptığını, onu ağırlaştırdığını hissediyordu. Biliyordu ama yerini tam olarak belirleyemiyordu. Enerjiyi tüm beyne dağıtacak kadar zekiye.

Tora'nın ruhu bedeniyle birleşti ve yere yığıldı. Silke hemen onun bileğini

Tekrar.

Yere yatmalıyım. O kadar yorgunum ki sanki felç geçirecekmişim gibi hissediyorum.

"Seni güvenli bir yere taşımamı ister misin?" Silke sordu. "Seni tekrar denemeye zorladığım için özür dilerim. Şafağa çok yaklaştığımızı bilmeliydim. İyileşirken çok fazla enerji harcıyorsun."

Yapabilirim. Raik'i yatağına yatırayım. Onu tutacağım komada. Hikayeye göre çok bulaşıcı bir virüsü var ve birkaç gün boyunca uyuması gerekiyor. Vücudunun iyileşmesi için ona uyku ilacı verdik.

"Örgüyü iblisin de yenik düşeceği kadar güçlü yapabilir misin?"

Umarım öyledir.

İKİNCİ BÖLÜM

(Solda) Ruh araştırması. İç gözlem ve rehberlik.
(Sağda) Senkronizasyon bozukluğu. Gergin iletişim. Onurunu koru.

"S "Gesina Laninga," dedi, "turist akınına uğradık. Bahçe turlarını ve evinizi istiyorlar. tura dahildir."

Silke köyden çıkıp çayırdan geçerek ormana gitmiş ve bir kez daha şifalı bitkileri çok daha avantajlı yerlere nakletmeye çalışmıştı. Deniz canavarıyla bütün gece süren mücadeleden yorgun düştüğü için uyumuştur. Tora'nın dinlenme yerini gizlemek için yeterli zamanı olmadığından ve Raik'in uyanabileceğinden ve Silke onu ev sahibinin bedeninden nasıl çıkaracağını bulamadan iblisin kontrolü ele geçireceğinden endişeleniyordu.

Bitkiler ve toprak Silke için rahatlatıcıydı. Bahçeyle uğraşmayı ya da yabani bitkilerle çalışmayı rahatlatıcı buluyordu. Köylülerle etkileşiminden keyif alsa da, bir iblisle uzun süren bir savaştan sonra yalnızlığa ihtiyacı vardı. Saçlarına dolanan, narin bir rüzgârla yüzüne dokunan esinti, ona çok ihtiyaç duyduğu teselli veriyordu. Ağaçların yaprakları arasında oynayan rüzgârın sesi, dalların sürekli gıcırtısı ve yerdeki bitki örtüsü arasında kertenkele ve farelerin koşuşturması bir müzik senfonisi gibi hareket ederek onu sakinleştiriyordu. Çok sevdiği ormana gittiğinde yeniden şarj oluyordu. Ellerini toprağın soktuğunda. Etrafı doğayla çevriliyken.

Silke topuklarının üzerinde geriye doğru çöktü ve Gesina'ya baktı. "Bahçeleri göstermek için yılın en iyi zamanı değil." Fırtınadan sonra yolu bu kadar çabuk onarmamış olmalarını diledi. Nachtbloem'un uçmak için bir havaalanı yoktu. Ziyaretçiler onlara ulaşmak için arabayla seyahat ediyordu. Uzak bir yerdi. Tüm modern olanaklara sahiptiler, ancak kural olarak, en yakın kasaba ve şehirlere mal satmak dışında kendi içlerine kapanıktılar.

"Ne yazık ki web sitesinde bahçe turlarının yaptık. Evinizi ve hatta belki bu bahçeyi de dahil edebileceğimizi umuyordum." Sonuncusu umutlu bir notla sona erdi.

Silke başını salladı. "Bu turda olmamalı. Birinin bitkilerimin üzerine basma riskini almak istemiyorum. Bunlara ilaçlar için ihtiyacımız var." Bitkilerin çoğunun zehirli olduğunu eklemeyi. Onlara savunma için ihtiyaçları vardı. "Ayrıca yabancıları ormanımızdan uzak tutmak isteriz. En iyisi köydeki evlerden ve mülklerden uzak durmamız."

Gesina iç çekti. "Bunu söyleyeceğini biliyordum. Sadece tur için epeyce para ödüyorlar ve şu anda pek çok bitki çiçek açmadığı için hayal kırıklığına uğramalarını istemiyorum."

Silke, "Çiçekler hakkında biraz olsun bir şey biliyorlarsa bunu beklemeliler," dedi.

"Ne zaman evde olacaksın? Fenja bahçeleri kimseye göstermek istemediğini söyledi." Bu kez sesinde endişe vardı. "Ona neler oluyor Silke? Bahçeleri göstermeyi çok sever."

"Artriti onun için bir sorun olmaya başladı," diye itiraf etti Silke, ses tonundan endişesini gizleyemeyerek. Bundan daha fazlası vardı. Fenja'nın kalbi, Tora'nın tekrarlanan iyileştirme seanslarına rağmen, yıpranıyordu. Sık sık nefes darlığı çekiyor ve titriyordu. Hiç şikâyet etmedi ama Silke onu izledi.

ve Fenja'nın sağlığının kötüye gittiğini görebiliyordu.

"Özür dilerim Silke," dedi Gesina hemen. "Annene ne kadar yakın olduğunu biliyorum. Sizi ne zaman birlikte görsem bu açıkça belli oluyor. Sen ona çok sevgiyle bakıyorsun, o da sana aynı şekilde bakıyor."

"O en iyisi," dedi Silke basitçe ve bunu kastetti. Bir avucunu ağrıyan kalbinin üzerine bastırdı. Fenja'yı kaybetme düşüncesine katlanmak çok zordu, bu yüzden bu olasılığı asla düşünmemeye çalıştı. Bunun kaçınılmaz olduğunu biliyordu. Fence'nin yaşı ilerlemişti ve doğal tıp bilgisine, dikkatli beslenmesine ve egzersiz yapmasına rağmen her zaman sağlık sorunları olmuştu. Hiç şikâyet ettiğinden değil. Etmezdi. Silke, üvey annesinin oldukça acı çektiğini bildiği zamanlarda bile onun şikâyet ettiğini hiç duymamıştı.

" saç," demişti Fenja ona. "Neşeli ve nazik olmanın sana hiçbir maliyeti . Başkalarına geri ver. Her zaman neşe saç."

Fenja her zaman emirlerine göre yaşadı. Onu tanıyan herkes severdi. O bir sükûnet ve sakinlik örneğiydi. Her durumda, kriz ne olursa olsun, Fenja'ya güvenilebilirdi. Silke'nin doldurması gereken büyük görevler vardı. Fenja, iyi bir insanın dünyaya neler katabileceğine dair harika bir örnekti. Silke birçok kez, ister yetişkinlerin tartışması ister çocukların kavgası olsun, Fence'nin istikrarsız bir durumu yatıştırmasını izlemişti. Fırtınanın ortasında sakin kalarak onu taklit etmeye çalıştı. Fenja'nın annesine sahip olduğu için kendini hep şanslı hissetmişti.

"Turu bu akşam beş gibi evinizde yapabilir misiniz? Bahçelerinizde bitirebiliriz. Böylece grupla uğraşmak zorunda kalmadan önce burada biraz daha zamanınız olur."

"Bu mükemmel olur, teşekkür ederim," dedi Silke. "Son ejderha zambaklarını da dikmeyi bitirmeyi umuyordum."

Gesina burnunu kırıştırdı. "Çok güzeller ama kokuları berbat. Ve çok fazla sinek çekiyorlar. Milan görünüşlerini çok sevdiği için bahçemize biraz dikmemi istedi ama ben kesinlikle olmaz dedim."

Silke güldü. "Onları eve çok yaklaştırmamanın en iyisi olduğuna katılıyorum. Çürümüş et gibi kokuyorlar."

"Milan bir ceset dedi." Gesina narin bir şekilde ürperdi. "Sinek yediklerinin reklamını yaparsak turlara daha çok insan gelir ve daha çok para kazanırız diye düşündü."

"Aslında sinekleri yemediklerini biliyorsunuz. Sinekler kısa bir süreliğine tuzağa düşürölüyor, böylece bitki tozlaşıyor."

Milan ve Gesina'nın mali sıkıntı içinde olabileceklerini ilk kez o zaman sezmişti. İnek yetiştirmek için meraya yatırım yaptıklarını biliyordu. Anlaşmayı yapmak için paralarının çoğunu almışlardı. Milan'ın okula birlikte gittiği Ese Jordan adında bir arkadaşlarını ortak aldıkları ve bu yatırıma onları ikna ettiği söylentilerini duymuştu. Gesina ve Milan her zaman süt inekleri yetiştirmek istemişlerdi ve bunun için çaba harcamaya hazırđılar. Ese bilgi sahibiydi.

"İnekleriniz nasıl? Son zamanlarda onlar hakkında konuştuğunu duymadım. Sadece onlar için barınak yaparken birkaç kez uğradım. Çok güzel hayvanlar ve tatlı görünüyorlardı."

"Çok tatlılar," diye onayladı Gesina. Tereddüt etti. "Ne yazık ki en iyi ineklerimizden birkaçı . Çok miktarda süt üretiyorlardı ve harika annelerdi." Kadın arkasını döndü ama Silke onun yüzündeki gözyaşlarının parıltısını gördü.

"İneklerini mi sattın? Onları çok seviyordun, Gesina."

"Onları ben satmadım. Milan ve bana satıldıkları bile söylenmedi." Sesine acılık sinmişti. "Görünüşe göre Ese kendini büyük ortak sanıyor ve biz parayı koyup işi yapsak da her şeyi o kontrol ediyor. Özellikle de kitapları."

Silke sırf bu amaçla yanında taşıdığı beze ellerini silerek temizledi. "Kitapları görmene izin vermiyor mu?"

Gesina başını salladı. "Milan ve ben bu konuda büyüklere yaklaşıp yaklaşmamamız gerektiğini tartışıyorduk. Ese evimizi bahçe turuna çıkarmamızı önerdi, bu iyi bir fikirdi ve büyük bir iltifattı. Yine de yardım etmek için çiftliğe yaklaşmıyor. İşlerin çoğunu Milan ve ben yapıyoruz. Başlangıçta yardım almıştık ama işçileri işten çıkarmak zorunda kaldık."

"Kumar için para hortumladığını düşünüyorsunuz." Silke bunu bir açıklama olarak yaptı. Sesinde hiçbir yargılama yoktu. Fenja'dan öğrendiği gibi sesi kesinlikle tarafsızdı. Sempati göstermiyor ya da Gesina ile aynı fikirde olduğunu ima etmiyordu. İki tarafı da yargılamadan dinleyen bir arkadaş gibi görünmek istiyordu. "Zimmetine para geçirmek" yerine bilerek "hortumlamak" ifadesini kullanmıştı. Ese ve Milan'ın okulda iyi arkadaş olduklarını biliyordu.

Gesina sanki ormanın kulakları varmış gibi etrafına bakındı. Vardı da. Eğer yakından baksaydı, Gesina iki dalın kendilerine doğru hafifçe eğildiğini, rüzgâra karşı hareket ettiğini fark edebilirdi. Ağaçların ve kayaların üzerinde büyüyen yosun kümelerinin arasından onlara bakan gözler görebilirdi. Ya da en yakındaki devrilmiş ağacın, devrilmiş kütüğün bir kısmını onlara doğru ayarladığını. Gesina bunların hiçbirini görmedi. Çoğu insan görmedi. On bir yaşında bir çocuk olan Evi Van Wieren gördü ve inandı.

Gesina sesini fısıltıya indirdi. "Paramızı aldığını biliyorum. Mandıranın iyi bir gelir getirmesi gerekirdi.

Ama Ese yem, veteriner faturaları, çit, aklınıza ne gelirse hepsi için büyük miktarda para kaybettiğimizi iddia ediyor. Bu doğru değil. Çit çekildi. İneklere bakmaya geldiklerinde veteriner faturalarını hep biz ödedik. Onlara büyük bir borcumuz olduğunu söylüyor. Milan, Ese'nin bizden çalacağına inanmak istemiyor ama..." Sözlerini yarıda kesti ve kollarını koruyucu bir şekilde beline doladı.

Bilgi çiçek açtı. "Gesina, hamile misin?"

Başını sallarken gözlerinde yaşlar parlıyordu. "Uzun zamandır bir bebek istiyorduk. Maddi durumumuzun iyi olacağını düşünmüştük ve çok heyecanlıydık ama şimdi her şey karmakarışık."

"Doktora gittin mi?"

Gesina başını salladı. "Para harcamak istemedik."

"Tatlım." Silke ayağa kalktı ve gerindi. Vücudu ağrıyordu. Hâlâ birkaç saat uzanıp yorganını başına örtmesi gerekiyormuş gibi hissediyordu. "Tıbbi yardım almadan gidemeyeceğini biliyorsun. Sende otoimmün hastalık var. En azından bebeğin düzgün büyüdüğünden ve herhangi bir sorun yaşamadığından emin olmak için Fenja'nın seni muayene etmesini sağla."

Gesina parmaklarını birbirine geçirdi. "Fenja bize karşı her zaman çok iyi olmuştur. Asla para talep etmez. Ödeme olarak bahçeden yiyecek ya da benim konservelerimi alır ama bu onun için adil değil. Onun da bizim gibi ödemesi gereken faturaları var." Tereddüt etti ve sonra itirafta bulundu. "Endişelendiğimde onu aradım çünkü çok stresliydim. Kan basıncım yükselmmişti. Onu neden görmek istediğimi söylemedim ama birkaç gün bekleyip bekleyemeyeceğini sordu. Kendini iyi hissetmediğini biliyordum, bu yüzden acelesi olmadığını söyledim."

"Neden beni aramadın? Beni Fenja eğitti, Gesina. En iyisi olmayabilirim ama hiç yoktan iyiyim."

Nedense bu Gesina'yı gülümsetti. Başını hafifçe salladı. "Fenja kadar iyisin ama iş tazminat almaya gelince daha kötüsün."

Silke'nin kalbi hızlandı. "Çok mu ücret alıyorum? Bana hiçbir şey söylemedin Gesina. Daha azını almaktan mutlu olurdum."

"Tıpkı Fenja'nın yaptığı gibi ürünlerimiz için takas yapıyorsunuz, ancak bunları çeşitli evlere teslim ettiriyorsunuz - size değil. Aslında hiçbir zaman ödeme almıyorsunuz."

"Böyle mi düşünüyorsun?" Silke kaşlarını çatarak ona baktı. "Bu ailelerin zaman zaman gerçekten yardıma ihtiyacı oluyor, Gesina. Ben senin gibi yapamıyorum. Bütün yıl boyunca taze sebzeleriniz var. Yiyecek en önemli şey, bazen paradan bile daha önemli. Eğer ikimizden biri onlara para verseydi, diğer faturaları öder ve yemek yemeden giderlerdi. Bazı yaşlı köylüler için çok zor zamanlar oldu. Bana her zaman taze sebze ve konserve verdiğiniz için minnettarım çünkü pek çok kişinin buna ihtiyacı var."

"Hiçbir fikrim yoktu," dedi Gesina. "Çoğu zaman yiyemeyeceğimiz kadar çok sebzemiz oluyor. Yardım etmekten mutluluk duyarım. Ama bu yine de yaptığınız işin karşılığını vermiyor. Herkes gibi sizin de faturalarınız var."

"Fenja ve ben iyiyiz. Bu akşam yedi gibi eve gel. Tur bitmiş olur, sen ve Milan da yemeğinizi yemiş olursunuz. İstersen senin evine de uğrayabilirim." Teklifi yaptı ama çiftliklerine gitmek istemiyordu. Çok uzakta değildi ama iblisi Raik'ten en iyi nasıl çıkarabileceği konusunda Tora'ya danışması gerekiyordu. Onu uyutulduğu uykudan uyandırmadan önce bu sorunun çözülmesi gerekiyordu. Yaratığı Raik'in içinden çabucak çıkarmazlarsa iblisin ona daha fazla zarar vermenin bir yolunu bulacağından endişeleniyordu.

Sorun çok büyüktü. Yılanın evrim geçirmeye devam edecek şekilde tasarlandığından emindi. Orijinalinin bu şekilde yapılmış tek yılan olup olmadığını ya da yavrularının aynı özelliklere sahip olup olmadığını bilmiyordu. Öyle görünmüyorlardı ama çok gençtiler. Yaşadıkları süre uzadıkça onlar da evrim geçirmiş olabilirlerdi.

"Milan ve ben evinize geleceğiz," dedi Gesina. "Tura katılmayı kabul ettiğiniz için teşekkür ederim. Grup başkanının özellikle sorduğu şeylerden biri de şifalı bitkilerdi. Bahçelerimiz arasında en çok şifalı bitki sizin bahçenizde bulunuyor."

Omurgasından aşağı küçük bir farkındalık ürpermesi süzüldü. Karnında belli belirsiz bir alarm kıpırdadı. "Bu tur grubu özellikle şifalı bitkileri mi sordu?"

Gesina, "Bu bölgedeki tüm bitki türleriyle çok ilgileniyorlar," diye doğruladı. "Zehirli bitkilerle bile. Onlarla konuşabilecek birkaç uzmanımız olduğunu söyledim."

"Ben değil." Silke kararlıydı.

Gesina güldü. "Kesinlikle olmaz" diyeceğini bildiğim için senden bahsetmedim. Ders vermekten hoşlanmadığını biliyorum. Bunu sana yapmazdım. Ve sen tanıdığım en meşgul insansın. Ethel ve Bart Terpstra'dan onlara ders vermelerini istedim. Yerel bitkiler hakkında konuşmayı seviyorlar."

Silke rahatlama hissine engel olamadı. Ethel ve Bart, Fenja'nın çok iyi dostlarıydı. Silke onları hayatı boyunca tanımıştı. En iyileriyle bile dedikodu yapabilirlerdi ama asla önemli bir şey hakkında konuşmazlardı. Özel hayatlarını gizli tutarlardı. Bart ihtiyar heyetindeydi. Köylülerin kendilerini Lilith'e karşı korumak için her zaman hazırlıklı olmaları gerektiğine inanan biriydi. Nesilden nesile aktarılan hikayelerin hikayeden daha fazlası olduğuna inanıyorlardı.

Eğer biri onlara Silke ya da Fenja hakkında soru soracak olursa, kibarca taş kesilirlerdi. Aslında, iki şifacı hakkında soru soran herkesten çok şüphelenirlerdi. Hiç kimse yabancılara Tora'dan bahsetmezdi. Eğer turistler geceleri onu bir an için görürlerse, onun bir yabancı, antik kentte dolaşan bir turist olduğunu düşünürlerdi. Tora hızla ortadan kaybolur ve hafızalardan silinirdi.

"Beni bu işin dışında tuttuğun için teşekkürler," dedi Silke. "Ve haklısın, Ethel ve Bart yerel çiçekler, bitkiler ve ağaçlar hakkında konuşmaya bayılırlar."

"Paylaşacak o kadar çok bilgileri var ki," dedi Gesina. Avucunu, bebeğinin sağlıklı bir şekilde büyümesini umduğu rahminin üzerine koydu. "Haftada birkaç kez onlarla konuşmaya çalışıyorum. Çok şey öğreniyorum. Milan'ın Bart'la iyi bir ilişkisi var. Zaman zaman birlikte balığa gidiyorlar. Ethel'i genellikle öğle yemeğine götürüyorum. Onun arkadaşlığından gerçekten keyif alıyorum."

Milan geniş bir aileden geliyordu. Anne ve babası hâlâ hayattaydı ve hayatlarını sürdürüyorlardı. Bir erkek ve kız kardeşi ve birkaç kuzeni vardı. Gesina da Silke gibi annesini erken kaybetmişti. Babası da o on yedi yaşındayken ölmüştü. Büyükannesi ve büyükbabası yoktu. Milan'ın ailesi onu sevmiş ve kollarını açarak kabul etmişti. Silke onun sesindeki özlem notasını duyabiliyordu. Büyükanne ve büyükbabasının olmasını, çocuğunu paylaşabileceği bir ailesinin olmasını isterdi.

Gesina eve dönmek için çayır boyunca yürümeye başladığında Silke ailesizliğin ona ne hissettireceğini düşündü. Silke'nin sadece Fenja ve Tora'sı vardı. Eğer bu yaşlı adamla evlenir ve ondan çocuk sahibi olursa, nerede yaşamak isteyeceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Tek ailesi olan Fenja ya da Tora'dan ayrılmak istemezdi, özellikle de çocuk sahibi olacaksa. Ne olacağını hiç düşünmemişti.

farklı bir ülkeden gelen bir yabancıya bağlanmak anlamına gelirdi.

Bir kez daha kovalarda kalan başlangıçları toprağa ekme işlemine başladı. Onları maksimum ışık veya gölge, drenaj ve uygun toprak için konumlandırdı. Çalışırken onlarla konuştu, cesaret ve sevgi fısıldadı. Bunu yaparken, her şeye rağmen çocuk isteyebileceğini fark etti. Son birkaç yıldır, bir ilişkide iyi olabilecek bir kadın olmadığına kendini ikna etmişti. İblis avcısı olacak bir kız çocuğu yetiştirmek istemiyordu. Bu miras nesiller boyunca anneden kıza aktarılmıştı. Toprakta diz çökmüş, elleri toprakta, bitkilerine ve ormandaki diğer kulaklara ve gözlere fısıldarken, kendisi hakkında çok yanıldığını biliyordu.

Bir koca istediğini kendine itiraf ettikten sonra Her şeyden sonra, bir kocada kendisi için ne tür özelliklerin önemli olduğuna karar vermesi gerektiğini biliyordu. Ne tür bir evlilik istiyordu? Söz verdiği yabancı gelmeden önce bunlara karar vermesi gerekiyordu. Ona karşı en ufak bir borçluluk hissetmiyordu. Ya da ona bir evlilik borçluymuş gibi. O bir iblis avcısıydı ve onun ruhunu koruyordu. Her ikisini de elinden geldiğince iyi yapıyordu. En ufak bir evlilik taahhüdü olmadan ruhunu ona geri vermekle ilgili hiçbir sorunu yoktu. Her ikisini de yapmak zorunda olması ona hiç mantıklı gelmiyordu.

Kurallara uyan bir kadın değildi. Kesinlikle bir yabancıyla evlenip peri masalı gibi bir son bekleyecek türden bir kadın değildi. Hayatı bu şekilde işlemiyordu. Kişiliği çoğu erkeği hayatına asla kabul etmezdi. Bunu kesin olarak biliyordu. Küçüklüğünden beri, tüm hayatı boyunca yalnız kalacağını düşündüğünü hatırlıyordu.

hayat. Köydeki çiftler arasındaki etkileşimleri izlediğinde, gerçekten iyi ilişkileri olanları bile, hayatını bir erkekle paylaşmak için çok farklı olduğunu biliyordu.

Silke, karşı cinsle ve onların özellikleriyle başa çıkma konusundaki yetersizliğini düşünürken köye doğru yol aldı. Köyde iyi adamlar olduğunu biliyordu, hem de birçoğu. Raik de onlardan biriydi. Umutsuzca onu kurtarmak istiyordu çünkü o çok iyi bir adamdı ve karısını ve kızını seviyordu. Kahkahaları bulaşıcı ve gürültülüydü. Karısına kendini güzel, başarılı sevilmiş hissettiriyordu. Raik gibi pek çok adam vardı. Ama Raik aynı zamanda evinin tek reisiydi. Raik ve İmka arasındaki ilişkiyi gerçek bir ortaklık olarak görmüyordu. Gerçek bir ortaklık neydi? Böyle bir şey var mıydı? Bundan şüpheliydi. Ne istiyordu ki?

Evim dediği ev, bir köyün ortasında yer alıyordu. geniş bahçeler. Fenja, satın alır almaz küçük arazisini düzenlemek ve dönüştürmek için çalışmaya başlamıştı. Çevre düzenlemesi ve geniş bahçeler için eve harcadığından daha fazla zaman, emek ve para harcamıştı. Evi modernize eden kişi Silke olmuştu.

Silke her zaman evinin o ilk görüntüsünü takdir etmek için bir an ayırırdı. Bundan asla bıkmayacağını biliyordu. Ev, arazinin tam ortasında yer alıyordu. Çeşitli bahçeler taş evi halkalar halinde çevreliyor, Silke'nin her zaman masalsı bir ev olarak gördüğü iki katlı evin etrafında yükselen renk ve doku görüntüsü veriyordu. Ev taştan inşa edildiği için kenarlarında ve sert kayaların arasındaki çatlaklarda sarmaşıklar ve yosunlar yetişiyordu. Çatı hattı, korunmak için kayaların üzerine yayılmış bir kuşun kanatlarına benziyordu. Bir sundurma evin etrafını

Ev, önden ve arkadan, verandayı gölgeleyen çıkıntıyı desteklemek için uzun sütunlara sahip.

Ormana çok yakın yaşadıkları ve arazinin her tarafına ağaçlar dikildiği için Silke, bol bahçeler ve yerli ağaçlar, çalılar ve kır çiçekleri ile çayırdan ormana uzanan büyülu bir krallıkta yaşadıklarını düşünüyordu. Çocukken ejderhaların, perilerin ve diğler büyülu -çoğru için efsanevi- unsurların olduğı bir dünyada .

Mantıklı, sorumluluk sahibi bir beyinle ama hayalperest bir kalple büyülmüştü. Yıllar geçtikçe, dünyaya bu çocuksu bakış açısını gizlice sürdürdü. Çocuklarla bağ kurmasının nedeninin bu olduğunu düşünüyordu. Hepsinin sevdiği çılğın hikayeler anlatırdı. Yetişkinlerin yanında biraz daha çekingen davranırken onlarla birlikte gülüyordu. Küçük çocukları çok komik bulurdu. Onların çevrelerindeki dünyaya bakışlarını seviyordu. Çoğru yetişkinin görmezden geldiğı içgörü ve bilgilerle doluydular. Anne olmak istediğinin aklına gelmemiş olmasını garip buluyordu. Çocuklarla olan etkileşimi onu uyarmış olmalıydı.

Etrafı bitkiler, eğreli otları ve çalılarla çevrili eve giden patikadan yukarı doğru yürüdü. Bu yoldan geçmek bile ona her zaman muazzam bir zevk veriyordu. Eve yaklaşırken duyduğu tüm kaygılar hafifledi ya da tamamen yok oldu. Kanatlı çatıyı, üç bacayı ve evin her iki üst kattan dışarı fırlayan çok havalı ve tuhaf üç yay pencereyi yosunlar kaplamıştı. Bu çatılar da yosunla kaplıydı.

Eve çıkan taş döşeme yürüyüş yolu ve merdivenler yeşilin çeşitli tonlarıyla çevriliydi ve daha yoğun yosun kaplı kayalar ve kaya yüzeylerinin yanı sıra evin önünde bir çim gibi yayılmıştı.

ev. Bu sadece eve fantastik bir vermekle kalmıyor, dışarıdaki sıcaklık ne olursa olsun içerisi serin kalacakmış gibi görünüyordu - ki öyleydi. Üç şömine olmasının nedenlerinden biri de buydu.

Fenja evi satın aldığıında içi taş ve ahşaptı. Yeni şeyler için para harcamazdı ama her zaman tamirat yaptıırırdı. Silke büyüdükçe ve kendi parasını kazanmaya başladıkça evin içini yenilemeye başladı. Yıllar içinde azar azar zeminleri değıştirmiş ve mutfadı modernize etmiş. Ayrıca şömineli odalardan birine kapalı bir spa yaptırdı. Şeytanlarla savaştıktan sonra, vücudundaki her kas ağırırken sahip olunabilecek en lüks şeydi.

Odadaki taş döşemeyi muhafaza etti. Spa'nın etrafı taşla çevriliydi ve iki havuzu vardı. İlki küçük bir su özelliğine sahipti, su üç büyük taş basamaktan çok daha büyük olan havuza dökölüyordu. Sıcak suya girdiğinde su özelliğinin sesi onu rahatlatıyordu. Eğer şöminede ateş yanıyorsa, oda altın renginde parlıyordu.

Silke taş işçiliğinin büyük bir kısmını kendisi yapmıştı. Elleriyle çalışmayı ve yeni şeyler öğrenmeyi seviyordu. Bazı taşlar kendi başına halledemeyeceğı kadar büyüktü, bu yüzden taş işi yapan bir köylü olan Clayton Wiesma'yı işe almıştı. Babası ondan önce bu işin sahibiydi ve Clayton, evlerden kaplıcalara kadar taşla herhangi bir şey inşa ederken taşı korumak ve geliştirmek için her türlü hileyi biliyordu.

Clayton şöminenin etrafındaki tüm taşları muhafaza etmiş, ancak her zaman kuru ve kullanıma hazır olması için özenle istiflenmiş odunlar için geniş bir alan eklemişti. Odunların üzerinde çıra için daha küçük ikinci bir alan daha vardı ve büyük bir bakır

Çırayı koymak için iki saplı bir kap kullanıyordu, böylece şömineye kolayca küçük bir malzeme taşıyabiliyordu.

Spa odası en sevdiği oda olarak yatak odasına rakipti. Yatak odasında, bir hobbitin kapısını andıran, taşla çerçevelenmiş büyük bir yuvarlak pencere vardı. Yatağı pencereye yakındı ve ona muhteşem bir bahçe manzarası sunuyordu. Yatağının arkasında, üzerinde en sevdiği kitapların bulunduğu uzun bir kitaplık vardı. Taş ocaklı taş şömine odanın ortasına yerleştirilmişti. Şömineden gelen ısı taşları ısıtıyor ve odasını sıcacık yapıyordu. Yerde Fenja'nın onun için dokuduğu, çok sevdiği yuvarlak bir kilim vardı. Odasını çok seviyordu. Ferahtı, eşsizdi ve bir fantezi severin rüyası gerçek olmuştu.

Fenja'yı, misafirlerinin çoğunu karşıladıkları geniş oturma odasında buldu. Koyu renkli ahşap, taşı tamamlıyordu. Üçüncü şöminenin orada bulunması, yanmadığı zamanlarda bile sıcaklık hissini artırıyor.

"Sana bir fincan çay yaptım." Fenja sehpanın üzerinde duran dumanı tüten fincanı gösterdi. "Daha uzun süre uyumalıydın, Silke. Kendini bitkin bırakmamalısın."

Fenja böyleydi, kendini iyi hissetmediği zamanlarda bile kızı için endişelenirdi. Asla şikâyet etmez ya da belli etmezdi. Silke onu bu kadar iyi tanımasaydı, tatlı gülümsemelerine ve yumuşak bakışlarına inanabilirdi. Fenja'nın farkında olmadığı tüm küçük ipuçlarını biliyordu. Sandalyesinden kalktıktan sonraki o hafif tereddüt. Çay bardağını kavrarken titreyen elleri. Silke'ye Fence'nin acı çektiğini gösteren en büyük işaret, kırılmış kalın saçlarını itmesiydi. Saçlarını her zaman düzgün ve derli toplu, başının arkasında bir düğüm halinde toplardı. Parmaklarıyla sürekli ittiği için Fenja'nın yüzüne dağıldığında, Fenja'nın gerçekten acı çektiğini anladı.

"Sanırım haklısın," diye itiraf etti Silke. "Çay yaptığın için teşekkür ederim. Beni toparlamak için mükemmel bir şey. Gesina benden bir grup turisti bahçelerde gezdirmemi istedi. Turun son durağıyız, bu da bana turistlere etrafı gezdirmeden önce bir fincan çay içip temizlenmem için yeterli zamanı veriyor. Sonra Gesina, Milan'la birlikte gelecek. Hamile ve henüz kimse onu kontrol etmedi. Ona her şeyin yolunda gittiğinden emin olacağımızı söyledim."

Görünüşte sıradan bir konuşma yaparken, Fena'yı inceliyor ve üvey annesini kaybetmediğinden emin olmaya çalışıyordu. Evlatlık olduğunu hiç düşünmemiştir. Öz annesini tanııyordu. Fence'yi tanıyordu. Fenja'yı seviyor ve onu annesi olarak görüyordu. Onu kaybetmek dayanılmaz olurdu.

"Gesina ile konuşurken çocuk istediğimi fark ettim. Onlarla ne yapacağımı bilemem, bu yüzden bana yardım etmen için sana güvenmek zorundayım." Fenja'ya ona ihtiyacı olduğunu anlatmak istiyordu. Fence'nin semptomları ihmal etmesini ya da Tora'dan yardım almayı reddetmesini istemiyordu.

Fenja, Tora'nın gücünü onun için harcamasından hoşlanmıyordu. Herhangi bir iyileştirme seansından sonra Tora her zaman solgun ve zayıf oluyordu. Hemen beslenmeye ihtiyacı vardı. Fenja, köydeki herkesten daha fazla Tora'nın farklılıklarını biliyordu. İyileşmenin Karpatyalı kadına bu kadar zarar vermesi hoşuna gitmiyordu. Tora asırlık olabilirdi ama çocukken Silke'nin ablası olarak ortaya çıkmıştı. Fenja onu diğer kızı gibi görüyordu. Zihninde her iki kızı da koruyordu, tam tersini değil.

Silke, Fenja'nın düşünce sürecini biliyordu ama sırf vücudunun kabul etmek istemediği için annesini kaybetmeye razı değildi. Israr edecekti

Tora, Fenja'nın sağlığıyla ilgili tam olarak neler olduğunu tekrar gördü.

"Her Şeye rağmen ocuk istediğine karar verdiğin için mutluyum." Fenja ona gülümsedi. "Bir bebeği kucağıma almayı çok isterim. Bu adamın gelip sizi çocuklarınızın babası olarak sahiplenmesine karar verdiniz mi?"

Silke, Karpatyalı erkeğin köylerine yaklaşan savaşta onlara yardım etmekten daha fazlası için geldiği konusunda Fence'ye karşı açıktı. Fenja'dan hiçbir Şey saklamamıŐtı. Her zaman her Şeyi konuŐurlardı ve Fence her zaman aralarında dürüstlük olmasını isterdi.

Silke içini çekti ve ayından bir yudum daha aldı. "Emin değilim. Hakkında hiçbir Şey bilmediğim bir adamın ortağı olmayacağım. Evlilik ve çocuklarla ilgili her Şeye balıklama atlamayacağım. Dünyanın en zorba, en kibirli pisliği olabilir."

Fenja ona gülümsedi. Sakin. Tatlı. Kaşlarını kaldırdı. "Bana anlattığına göre, bu adam senin onun karısı olmanı bekliyor."

"Ne beklediğini bilmiyorum. Tora'nın bana anlattığına göre, diğer iblis avcıları szlendikleri adamlarla evlenmiŐler. Bu benim evlenmek zorunda olduğum anlamına gelmiyor. Ben kendi yoluma giderim, Fenja. Bunu bana sen öğrettin."

Fenja'nın yumuşak kahkahası Silke'nin kalbini sevinçle doldurdu.

"Yaptım, değil mi?" Fenja itiraf etti. "Bu öğretinin arkasındayım. Her zaman kendinize karşı dürüst olun. Bu esnek olmamanız ya da uzlaşmaya yanaŐmamanız gerektiği anlamına gelmez. Her ilişkide uzlaşma vardır ama sen bunu biliyorsun Silke."

Silke başını sandalyenin arkalığına yasladı. "Göreceğiz bakalım."

"Sana layık olmayan birine söz verildiğini hayal bile edemiyorum." Fenja ay bardağınınzerinden ona baktı. "Sen hiç

başka bir adam mı buldun? Gözüne çarpan biri mi var?"

"Buradaki herkesle birlikte büyüdüm. Hepsi hakkında çok şey biliyorum. Çok fazla tarih."

"Bazen bu iyi bir şeydir."

"Hepsini kardeş olarak gördüğümde değil. Ya da onları arkadaş bölgesine aldım. Ne isterlerse istesinler o bölgede kalmaya devam edecekler. Herhangi biriyle evli olsam aklımı kaçıırırdım."

Fenja sert bir bakışla onu süzdü. "Köyde pek çok iyi ve bekâr erkek var."

"Onlara karşı bir şey söylemiyordum," diye savundu Silke. "Sadece onlardan zerre kadar etkilenmiyorum. Onlardan arkadaş olarak hoşlanıyorum ama bundan öteye gitmiyor ve kalbimde asla gitmeyeceğini biliyorum."

Fenja başını salladı. "Anlayabiliyorum. Birlikte büyüdüğüm erkeklerden herhangi birini eş olarak kabul etmekte zorlandım. Çok bağımsızdım. Ebe olmak istediğimi biliyordum. Ayrıca bitkileri ve onların tıbbi kullanımlarını öğrenmeyi de seviyordum. Genç bir kadınken evlenmem ve çocuk sahibi olmam beklenirdi."

"Kararından pişman mısın?"

Fenja başını salladı. "Hayır, tatlı kız. Bir dakika bile olmaz. Hayat pişmanlıklar için çok kısa. Bebek doğurduğum, korktuklarında kadınlara yardım ettiğim her harika anı hatırlıyorum. Şifalı bitkileri öğrenirken ellerim her toprağa değdiğinde seviniyorum." Gülümsemesi ıslıl ıslıl oldu ve gözleri açık bir sevgiyle yumuşadı. Bir an için bir sıvı parıltısı soluk maviyi aydınlattı, sonra göz kırparak onu uzaklaştırdı. "Sonra sen hayatıma girdin. Benim en büyük nimetim. En büyük hazinem. Sahip olacağımı hiç düşünmediğim mucize. Sen benim hayatımı tamamladın. İsteyebileceğim her şeye sahip oldum."

Silke'nin kalbi göğsünde sertçe sıkıştı. Fenja ona her zaman sevgisini göstermişti. Her zaman. Ama bunu nadiren kelimelerle ifade ederdi.

"Sana sahip olduğum için kendimi hep çok şanslı hissettim," dedi Silke. "Tıpkı senin gibi olmak isteyerek büyüdüm. Başkalarına karşı nazik, düşünceli ve mümkün olduğunca çok konuda bilgili."

Fenja usulca güldü. Mutlulukla. "İkimizin de tek yönlü bir zihne sahip olduğumuzu mu söylüyorsun?"

Silke de onunla birlikte güldü. "İkimiz de inatçıyız, bu kesin."

"Eğer Karpat savaşçınızla bir bağ kuramıyorsanız, nasıl çocuk sahibi olmayı bekliyorsunuz?"

Silke ona göz kırptı. "Ben çok modernim."

Fenja, "Bu yol size zevk ya da eğlence vermiyor," diye belirtti.

"Ama sorunsuz," dedi Silke. "Hiçbir zavallı erkek bana katlanmaya çalışırken egosunu incitmeyecek."

"Sonunda birlikte olacağın her erkek, hayatında sen olduğun için kendini şanslı sayacaktır," dedi Fenja, açıkça bunu kast ederek. "Eğer öyle değilse, seni hak etmiyor demektir."

"Bunu sadece beni sevdiğin için söylüyorsun." Elini pencereye doğru salladı. "Bu kadar çok insanı kandırmak zorunda olduğum gerçeğinden nefret ediyorum." Daha dik oturdu ve bir kez daha rahatlatıcı çayını içti.

"Ne oldu Silke?" Fenja ikna etti. "Çok sıkıntılı olduğunu biliyorum."

Silke elini gür saçlarının arasından geçirdi ve saçlarını çekiştirmek istedi. "Çok büyük bir sorunu çözemiyorum. Bütün günümü ormanda ellerimi toprağa gömerek geçirdim. Zihnim sakindi ama yine de çözüm aklıma gelmedi."

"Paylaşmak yükü hafifletir."

Silke, Fenja'nın onun tereddütünü fark ettiğini biliyordu. "Sana söylemek istemediğimden değil. Bu işin içinde iblisler var ve bazen bilmemeyi tercih ediyorsun."

"Senden paylaşmanı istedim, tatlı kız." Fence bekledi.

"Bu Raik. Kötü durumda. Denizde bir yılan tarafından ısırıldı. Evi'den tamamen karakter dışı görünen şüpheli bir hikaye duydum. Onu ziyarete gittim ve şeytanla lekelenmiş olduğunu hemen anladım. Tora'yı bekledim ve onu iblisten kurtarmayı başardık. Kolay olmadı ve yılan kristal kılıca iblislerin normalde yaptığı gibi tepki vermedi. Ama sonra, uzun bir savaştan sonra, bir iblisin onun içinde çömelmiş olarak kaldığını fark ettim. Tora onu bulamadı. Onunla birleşirken bulmaya çalıştım. Varlığını hissettim ama yine de tam yerini belirleyemedim. Sonunda ikimiz de çok yorulmuş ve bitkin düşmüştük. Tora'nın dinlenmek için güvenli bir yer bulması gerekiyordu. Raik'i, koruma önlemleri ve komutların iblisi de bilinçsiz tutacağı umuduyla, temelde tıbbi olarak indüklenmiş bir komada bırakmak zorunda kaldık."

Silke şakaklarını ovuşturdu. "Kendimi tam bir başarısızlık gibi hissediyorum."

Raik iyi bir adam. Hâlâ Gesina'nın müşterilerine bu turu vermem ve ardından Gesina'yı görmem gerekiyor. Umarım Tora, Raik'e geri döndüğümüzde iblisi çıkarmamda bana yardımcı olabilir."

"Ben iblis avcısı değilim ama bu yaratıklarla olan savaşınızda defalarca yön değiştirdiğinizi gördüm. Bunu saniyeler içinde yapıyorsun. Zihnin son derece hızlı çalışıyor. Kendine güven. İçgüdülerine güven. Raik'i ya da başkasını düşünme. Bu iblisi bu kez yenmekte başarısız ya da başarılı olsanız da, bu sadece deneyim kazanmakla ilgilidir. Eğer onu dışarı çekmekte başarısız olursanız, bu sizin iyi olmadığınız anlamına gelmez."

Yeterince. Bu, başka bir fikir bulacağınız ve işe yaramayan fikirden ders çıkaracağınız anlamına gelir."

Silke'ye tavsiyesini verirken Fenja'nın sesi alçak ve sertti. Silke bunun tam da duyması gereken şey olduğunu biliyordu.

Demon.

Gesina'nın malikâneye getirdiği küçük kadın ve erkek grubu onu selamlarken Silke gözünü bile kırpmadı, vücudu gevşedi, gülümsemesi hoş bir karşılamaydı. Taş basamaklardan inip evin altındaki yürüyüş yoluna adım atarken, Fenja'nın bazen yaptığı gibi turistleri karşılamak için dışarı çıkmak yerine içeride kalmasını diledi. Hele de insanlardan biri gerçekten insan değilse. Emin olmak için elini saçlarına götürdü ve saçlarını geriye doğru tarayarak doğrudan araziye gizlenmiş çok sayıdaki kameradan birine baktı. Umarım Fenja izliyordu ve uyarıyı dikkate alırdı.

Bu bir iblisin konukçu beden bulması gibi bir durum değildi. İblisin gücünü fark etti. Bu, insanoğlunun içine sızmak ve onları Lilith'in amacına dönüştürmek için Lilith'in emriyle kasıtlı olarak insan formunda gönderilen biriydi. İblis erkekti, emirlerine itaat edilmesine alışkındı ve gücü konusunda kibirliydi. Çok az kişi onun iradesine karşı çıktı.

O zaman grubun lideri. Ares Castello ellili yaşlarının sonlarında görünen bir adamdı. Fiziksel olarak formda, hatta sert görünüyordu. Tur grubunda üç erkek ve iki kadın daha vardı. Yıllardır insan formunda yaşıyor olmalıydı çünkü bedeninde son derece rahattı. Bunun onun doğal şekli olması mümkündü. Rahat hareket ediyordu.

Bu kadar iri bir adam için rahatlık, hatta zarafet. Lider olduğundan son derece emindi. Karizmatik bir çekicilik yayıyordu. Gesina bile onun büyüüne kapılmıştı. Onunla birlikte epeyce gülüyor, hatta Silke'nin daha önce hiç görmediği bir şekilde flört ediyordu.

Castello'ya eşlik eden üç adam otuzlu yaşlarda görünüyordu. Fiziksel olarak da formdaydılar. İki koyu kahverengi saçlıydı ve kardeşiler. Georgios ve Callen Bakis olarak tanıtıldılar. Silke ikiz olduklarını düşünmüyordu ama birbirlerine oldukça benziyorlardı. Georgios daha kaslı bir vücuda sahipken Callen daha zayıftı. İkişinin de gözleri koyu kahverengiydi. Üçüncü adam, Herman Drakos da otuzlu yaşlarında görünüyordu. Açık kestane rengi saçları ve yeşil gözleri vardı.

Silke üç genç adamın gözlerine dikkat etti. Bazen, bir iblis iyi saklanabilse bile, gözlerinde küçük bir kor gibi için için yanan kırmızı bir alevin titreşimini fark edebilirdi. Üç adamda böyle bir şey görmemişti ama Castello'nun etkisi altında oldukları açıktı. Onun söylediği her kelimeye kilitleniyorlardı. En ufak bir talimat verse, hemen onun emrini yerine getirmeye koşuyorlardı. Bu Silke'yi endişelendiriyordu. Eğer bu iblisin takipçileri üzerinde böyle bir gücü varsa, köyünden başkalarını da yanına alması mümkün müydü?

Gesina onu iki kadınla tanıştıırken gülümsemesini korudu. Melia Floros yaşlıydı, elli beş ile altmışlı yaşlarının sonları arasında bir yerdeydi. İçinde bir iblisin izi yoktu ama fanatik bir aura yayıyordu. Kısa boylu ve zayıftı, biraz eğilmişti ama sanki bir koşucu olabilirmiş gibi hareket ediyordu. Saçları griydi ve yüzünün etrafında, boynundan ve kulaklarından uzakta kesilmişti. Ağzının etrafında birkaç derin kırışıklık vardı, sanki bir zamanlar sigara içmiş olabilirdi.

İkinci kadın, Thea Gerou, daha gençti, yirmili yaşlarının sonlarında ya da otuzlu yaşlarının başlarındaydı. Parlak siyah saçları ve çok koyu kahverengi gözleriyle yakışıklıydı. Silke uzun boylu bir kadındı ama Thea en az iki santim daha uzundu. Silke, Thea'nın bir podyum mankenine benzediğini düşünüyordu. Manken değilse bile, olmalıydı.

Castello diğerlerini görmezden gelerek, "Olgun şifalı bitkilerden oluşan bir bahçeniz var," dedi. Silke'nin kişisel alanını daraltarak ona doğru yürüdü. İçindeki iblis onun kokusunu ciğerlerine çekerek içine çekti.

Silke enerjisini düşük tuttu. Bir tarafa doğru adım atarak çok büyük şifalı bitkiler halkasını işaret etti. Bu adım ona iblisin yakınından kaçma imkânı verdi. Bu hareketi, ondan uzaklaşmak için doğal bir mazeret oluşturunuyordu. "Bitkilerin çoğu tamamen olgunlaşmış durumda. Hangi bitki halkasının ilaç olarak kullanılanları içerdiğini bilmek için floranızı bilmeniz gerekir." Ses tonuna hayranlık kattı.

"Her zaman bitkilere ve onların çeşitli kullanımlarına ilgi duymuşumdur," dedi, tavrı hafifçe değişerek.

Daha önce kibirli ve buyurgan görünen yüz hatları, şimdi uzmanlığını kabul etmiş gibi görüldüğü için hafifçe yumuşamıştı. Silke bu gerçeği gelecek için bir kenara not etti. Bu özel iblis pohpohlanmaya çok yatkındı. Övgülere ve en iyi köpek olduğunun onaylanmasına ihtiyacı vardı. Hep böyle miydi? O da deniz yılanı gibi mi yaratılmıştı? Yıllarca insan formunda kalmak onu değiştirmiş miydi? Eğer öyleyse, onu anlamak için sadece kısa bir zamanı vardı. Onun iblisler ansiklopedisinde yoktu. Onu tanımak için onunla biraz zaman geçirmesi gerekecekti.

Silke sanki onları ilk kez görüyormuş gibi etrafındaki çeşitli bitkilerden oluşan kalın alanlara kasıtlı olarak baktı.

"Bitkilerin çoğu çok olgunlaşmış durumda."

"Onları sen mi koydun?" Onunla birlikte, günlük ilaçlar için gerekli olan çiçeklerin çoğunun yetiştiği ilk iç çembere doğru yürüdü.

Silke başını salladı. "Birkaçının nakline yardım ettim ama çoğu zaten buradaydı. Çocukken annemi çeşitli yataklarda çalışırken izlediğimi hatırlıyorum. Ona yardım etmeyi çok severdim."

Gözleri ona bakarken parlıyordu, koyu rengin ardında küçük kırmızı korlar parlıyordu. "Bunların çoğunu annen mi dikti, yoksa o taşındığında zaten burada mıydılar?"

Silke ilk çemberin etrafını saran taş yürüyüş yolunda durakladı. Diğerleri onun cevabını beklerken sessizliğe gömülmüştü. Silke fark etmemiş gibi davrandı.

"Bu çok güzel bir soru Bay Castello. Kırklı yaşlarının sonlarındayken beni evlat edindi. Hiç evlenmemiş ya da başka çocuğu olmamış. O benim. Bitkilerle arası çok iyidir."

"Onunla tanışmayı çok isterim."

Silke zihninde hafif bir baskı hissetti, sanki iblis kibarca içeri girmek istiyordu ya da kurnazca onu ikna etmeye çalışıyordu. Alnını tam o noktaya sürttü. "Eminim bunu çok isterdi ama korkarım bu imkânsız. Fenja bugünlerde fazla hareket edemiyor. Pek ziyaretçisi olmuyor."

Kasıtlı olarak parladı ve ona boş bir gülümseme gösterdi. "Neyse ki bana çeşitli bitkileri öğretti ve bu bilgileri size aktarabilirim." O daha cevap veremedi, her bir bitkinin adını ve tıpta kullanım alanlarını sayarak, alıştırma niteliğindeki konuşmasını sıralamaya başladı.

Castello'nun Melia Floros'a ince bir işaret verdiğini gördü. Tur grubundaki diğerlerinin ya da Gesina'nın fark edip etmediğinden şüpheliydi. Onu bir diğerine takip ederken sol elini kalçasının yanında tuttu. Parmakları hiç kalkmadı

çok az. Diğerleri yerli bitkiler hakkında bilgi edinmeye dalmış gibi görünürken Floros dikkatini Castello'ya odaklamıştı. Bu da Silke'ye yaşlı kadının onunla en uzun süredir birlikte olduğunu ve onun emirlerine en duyarlı kişi olduğunu gösteriyordu.

Nefes alış verişini hiç aksatmıyor, monologunu hiç aksatmıyordu. Gösterdiği çok çeşitli bitkiler için konuşmasına coşku katmaya dikkat ediyordu. Üç genç adamın sorduğu hiçbir soruya cevap vermekten çekinmedi. Özellikle Herman Drakos soruların çoğunu sordu ve cevaplarını kaydetti. Her bir bitki hakkında söyledikleriyle gerçekten ilgileniyor gibi görünüyordu. Diğer iki adam dikkatle dinledi ama sadece ara sıra soru sordular. Thea Gerou sessizdi. En ufak bir ilgi duyup duymadığını ya da canının sıkılıp sıkılmadığını anlamak mümkün değildi.

Silke iblisin ona bir şekilde test edilmesini emrettiğini biliyordu. Buranın iblis avcısının evi olduğundan emin olarak eve gelmişti. Fenja'nın Silke'nin üvey annesi olduğunu öğrenmek rahatsız edici olmalıydı. Avcıların mirası anneden kızı geçerdi. Her iblis bunu bilirdi. Eğer Fenja köydeki iblis avcısı olsaydı, evlenip bir kızı olması gerekirdi. Eğer yapmadıysa, miras onunla birlikte sona erecekti.

Castello'nun Fenja'nın iblis avcısı olduğunu kanıtlaması gerekiyordu. Köyün ebesiydi ve evindeki şifalı bitkilerin bolluğuna bakılırsa, geleceği görebilen bir kadın olan köy kahini olması en muhtemel adaydı. Başka bir zamanda doğmuştu ve öldükten sonra tekrar yardım etmek için yeniden doğmasa bile halkının arasında dolaşmaya devam edecekti. Yine de Fenja'nın evli olmaması ve doğuştan bir kızının olmaması hiç mantıklı gelmiyordu.

Thea, Silke'nin kalp atışlarında küçük bir artışa neden olan parlak bir gülümsemeyle Gesina'ya döndü.

"Bugün gittiğimiz her malikâneye bayıldım Gesina. Hepsi çok eşsiz ve güzel. Bu ev peri masallarından fırlamış gibi görünüyor," diye övündü. "Bu evi Bayan Reinders mı inşa ettirdi? Yaptığım tüm seyahatlerde bunun gibi bir taş ev görmedim."

Ses tonu . Hem de tamamen. Silke'ye göre Thea bir kukla gibiydi, ki büyük ihtimalle öyleydi, Gesina'dan öğrenebileceği her şeyi öğrenmek için Castello'nun emirlerine uyuyordu. Thea bir takipçiydi, güzeldi ama yönü yoktu. Castello ve diğerleri ona ait olduğu hissini vermişti. Castello emirler veriyordu ve Thea için birinin ona ne yapması gerektiğini söylemesiyle yaşamak kolaydı.

Silke, Thea'nın pasif kişiliğine sahip olmayı hayal bile edemiyordu. Silke her zaman her şeyi sorgulamıştı. Kimseyi körü körüne takip edemezdi. Onlara yüzde yüz güvenmek zorundaydı. Çok az insan bu kategoriye girerdi. Ne yazık ki çocukluğundan beri insanların içini görürdü. Yalan söylediklerinde anlardı. Hile yaptıklarının farkındaydı. Çaldıklarının. Başkalarının onun dikkatinden kaçan çok az sırrı vardı. Böyle olmak istemiyordu ama yeteneklerle ya da lanetlerle doğmuştu. Sahip olduğu yetenekleri nasıl kategorize edeceğini bilmiyordu.

Şu anda, dört adam onunla sohbet ederken, Castello'dan Gesina'ya doğru yönelen ince enerji akışının farkındaydı. Gesina'yı Thea'ya karşı açık ve konuşkan olması, köylülerin, özellikle de Fenja ve Silke'nin sırlarını ifşa etmesi için etkiliyordu.

Bitkiler hakkında ders verirken, yaşlı kadının beklenen saldırısı için tüm duyularını tetikte tuttu. Saldırı geliyordu. Onun tepkilerini test edeceklerdi. Castello iblis avcısını arıyordu. Fenja ve Silke ise

şifalı bitkiler konusundaki bilgileri nedeniyle en olası adaylardır.

Thea'nın sahte kahkahası Silke'yi rahatsız etti. Bir kadının kullanılmasından nefret ederdi. Gesina açık ve arkadaş canlısıydı. Bu onun doğasında vardı. Silke ve Tora'nın köylülerden herhangi birinin yabancılara anlatmasına izin verdiği her şeyi Thea'ya anlatırdı. Köyde doğup büyüyenlerin çoğu zihinlerinde engellerle doğmuştu. Bu korumalar, savaş için hatırlamaları gerekene kadar Tora'nın tuhaflıklarını ve Silke'nin kökenlerini unutmalarını sağlıyordu. Bu bariyer Gesina'nın açık ve dürüst görünmesini sağlıyordu, dikkatli ya da içine kapanık değil.

Castello Silke'ye bir soru sorarak dikkatini Silke'nin üzerine çekti. Aynı anda Melia Floros taş yolda tökezler gibi oldu. Şok edici bir güçle Silke'ye çarptı. Normalde Silke sadece yana savrulmakla kalmaz, Floros'u da dengede tutardı. Vücudunun doğal savunmasını görmezden gelip tökezlemesine ve taş patikadan sertçe yere düşmesine izin vermek kolay değildi. Floros, hâlâ taşın üzerinde duran ayak bileğinin üzerine düştü. Ayak bileği yaşlı kadının ağırlığı altında bükülürken Silke'nin içinden acı fışkırdı.

İçindeki her şey ona sessiz kalmasını söylerken Silke alçak sesle acı dolu bir çığlık atmayı başardı. Fenja'nın duymasını ve dışarı fırlamasını istemiyordu. Silke bir elini ağzına kapattı ve dehşetle şişen ayak bileğine baktı.

Bakis kardeşler Floros'un ayağa kalkmasına yardım etti ve sakarlığı için defalarca özür dilerken onu dikkatle inceledi.

Gesina Silke'nin yanına çömeldi, yüzünde sıkıntı okunuyordu. "Çok üzgünüm, Silke. Ayağa kalkabilir misin?"

"Henüz değil. Bana bir dakika verin." Silke ses tonunun acıyla karışmasına izin verdi.

"Belki de bu akşamki toplantısını yeniden planlamalıyız. Lütfen müsait olduğunuzda beni arayın."

Bir an için Castello'nun ifadesi değişti. Koyu renk gözlerinin arkasında kırmızı korlar parladı. Büyüleyici, oldukça yakışıklı, olgun bir beyefendi gibi görünmek yerine, olduğu gibi görünüyordu - bir iblis. Yüzünde bir öfke maskesi vardı. Silke ve Fenja'nın iblis avcıları olduğundan emindi. Avcıyı bulmak o kadar kolay olmayacaktı ve kendisi ile diğerlerine köyde sadece bir hafta kalacak yer ayırtmıştı. Görevini yerine getirmek için çok fazla zamanı yoktu. Avcıyı hemen bulabileceğinden o kadar emindi ki. Köy küçüktü ve o kadar çok aday yoktu.

Herman Drakos Silke'nin diğer yanına çömeldi. "Böyle bir şey olduğu için çok üzgünüm."

Silke onun özrünü elinin tersiyle iterken acı dolu bir gülümsemeyle yetindi. "Korkunç bir kaza. Umarım Bayan Floros iyidir." Arkadaşına baktı. "Hiçbir yerinin kırılmadığından emin misin? Düşüğünde sırtını incitmedi değil mi?"

Melia Floros, "Ben iyiyim," diye güvence verdi. "Sence bileği kırılmış mıdır? Doktor çağıralım mı?"

Sesi çok tatlıydı. Şefkatli. Yüzünde ses tonuna eşlik etmesini umduğu yumuşak çizgiler yoktu. Keskin, kurnaz bir bakış takınmıştı ve fanatizm kokmaya devam ediyordu.

"Bozuk değil," dedi Silke.

Gesina, "Silke, biraz şişiyor," diye doğruladı. "Belki de doktoru aramalıyım."

Silke başını salladı. Doktor kötü bir burkulma olduğunu söylerse, gereğinden uzun süre numara yapmış olacaktı. Bu durumda Tora onu iyileştirecekti ve Castello ile adamları köyde avcıyı ararken burkulma numarası yapmayı unutmaması gerekecekti.

Castello onu bulmaya ve hakkında öğrenebileceklerini öğrenmeye gelmişti. Onun yerine, kız onun hakkında bir şeyler öğreniyordu. Zihnini kullanarak başkalarını kendi emirlerini yerine getirmeye ikna edebiliyordu. Şanslıydı ki Tora köydekilerin zihinlerine bir bariyer koymuştu, böylece avcı ya da Karpatyalı kadınla ilgili hiçbir bilgiye erişemeyecekti. Orman hakkında ya da köylülerin bir savaş olması durumunda kullanmak üzere eğitildikleri silahlar hakkında hiçbir bilgi bulamayacaktı.

O akşam Raik'in içindeki şeytanı çekip çıkarması ve yenmesi gerektiğini biliyordu. Castello'nun Raik'in içinde gizlenen yılan tarafından balıkçının evine çekilmesi riskini göze alamazdı. Castello isteklerini başkalarına iletebiliyor gibi görünüyordu. Etrafındakileri kendi emirlerini yerine getirmeleri için kurnazca ikna etmenin bir yolunu bulmuştu. Tora'nın, iblisi Raik'ten çekerken Bootsma'nın evini Castello'nun geçkorumalarla çevrelediğinden emin olması gerekiyordu.

"Misafirlerinle ilgilenmen gerekiyor, Gesina. Bay Drakos ön kapıya kadar bana yardım ederse, iyi olacağım." Hepsine hızlı bir gülümseme gönderdi. "Neyse ki lapa yapmak için bol miktarda bitkim var. Bunu nasıl yapacağımı biliyorum."

"Ah, evet," dedi Castello. "Seni evlat edinen kadın doğal bitkilerden ilaç yapma konusunda bilgili olmalı."

"Çok bilgili biri ve bana o öğretti." Silke ses tonuna gurur kattı. Kendisine yardım etmesi için Herman Drakos'a kolunu uzattı. "Ethel ve Bart Terpstra'dan bir şeyler öğrenme avantajına da sahip oldum. Bölgemizdeki tüm flora ve fauna hakkında engin bir bilgiye sahipler." Yüzünü Gesina'ya doğru eğdi. "Sen söylemedin mi

bir noktada bu gruba bir konferans vereceklerdi?"

Drakos ona doğru uzandı, kolunu beline doladı ve diğerini dizlerinin altına koydu. Bu beklenmedik bir şeydi. Silke onun kendisini ayağa kaldıracağını ve evine giden taş patika ve merdivenlerden topallayarak çıkmasına yardım edeceğini düşündü. Onun kokusunu içine çekmemek imkânsızdı. Ne iblis kokusu ne de fanatizmden eser vardı. Onun Castello'nun ordusunun neresinde yer aldığından emin değildi. Georgios ve Callen Bakis'in açıkça olduğu gibi bir takipçi gibi görünmüyordu. Thea gibi kendi düşüncelerinden neredeyse tamamen yoksun da değildi.

"Evet, müsait olacaklarını söylediler. Bugün geç kalacağımızı biliyorduk, bu yüzden yarın akşam salonda konuşacaklar."

Drakos onu gruptan uzaktaki patikaya taşıdı.

Castello endişeli görünmeye çalışarak onu takip etti. "Bu çiftin size bitkileri öğrettiğini söylemişsiniz." Adam verandaya çıkan üç uzun taş merdiveni çıkarken Drakos'un omzuna bir el koyarak onu durdurdu. "Genç mi bunlar?"

"Devam et." Silke sesine acıyı bastırdı. "Gerçekten zonklıyor. Bebeklik etmekten nefret ediyorum ama gerçekten ilgilenmem gerekiyor."

"Bir tendonunu incitmiş olabilirsin," dedi Drakos. "Bence doktorunuzu aramalısınız."

Castello, gözlerinde kırmızı korlar titreşen Drakos'a ters ters baktı. Takipçilerinden birinin emirlere uymamasından duyduğu hoşnutsuzluğu gizlemeye çalışmadı.

Herman Drakos neden diğerleri gibi fanatik bir takipçi değildi? Onlarla birlikte seyahat etti. Castello'nun etkisine maruz kalmıştı. Silke'nin zihni, hiçbiri mantıklı olmayan olası cevaplarla dolup taşı. Cevap vermeye karar verdi

Castello, Drakos'a kızmasını engellemek için. İşler yolunda gitmediğinde iblisler tahmin edilebilirdi, özellikle de büyük egoları olanlar.

"Ethel ve Bart Terpstra yetmişli yaşlarındalar ama inanın bana, yerli bitkiler ve ağaçlarla ilgili her türlü sorunuzu yanıtlayabilecek durumdalar."

Drakos onu dikkatlice ön kapının önüne bıraktı. Tek ayağının üzerinde durdu ve destek için adamın koluna tutundu. Adam hiç terlemeden onu epeyce bir mesafe taşımişti. Merdivenlerden çıkmış ve Castello onu sorgularken bile onu tutmuştu. Adam güçlüydü. Zayıf görünebilirdi ama güçlüydü.

"Çocukları var mı?" Castello sordu.

"Çok üzgünüm, keşke kalıp sohbet edebilseydim ama gerçekten bu yarayla ilgilenmem gerekiyor. Eminim Gesina sizi pansiyonunuza geri götürürken sorularınızı yanıtlayabilecektir."

"İzin ver seni içeri götüreyim," diye ısrar etti Drakos. "Tek ayak üzerinde zıplayıp tekrar düşme riskini göze almaya gerek yok. Diğerleri beni beklemekte bir sakınca görmeyecektir."

Alarm zilleri çalmaya başladı. Drakos'un usta bir aktör olduğu gerçeğini gözden mi kaçırıyordu? Her şeye rağmen Castello'nun emirlerini mi yerine getiriyordu?

Drakos'a küçük bir gülümseme verdi ve başını salladı, eli kapı kolundaydı. "Teşekkür ederim, teklifiniz için minnettarım ama annemin sağlığı çok hassas. Onu yabancılara maruz bırakma riskini göze alamam. Bağışıklık sistemi zayıfladığı için artık evden nadiren çıkıyor."

Küçük bir el sallamayla kapıyı açtı ve tek düzgün bacağının üzerinde zıplayarak içeri girdi, kapıyı aceleyle misafirlerinin üzerine kapattı. Castello'nun önce çirkin bir şeyler mırıldandığını duydu

ayak seslerinin verandadan merdivenlere doğru geldiğini duydu.

"Gel otur," diye selamladı Fenja. "Çoktan bir lapa hazırladım."

"İzliyor muydun?"

"Elbette. İçeride kalmam için bana gönderdiğin sinyali aldım. Elini saçına koy."

"İzlediğinden emin değildim." Muazzam bir rahatlama hissetti. Fence'nin güvende olduğunu kendi gözleriyle görene kadar nefesini tutmuş gibi hissetti.

"Her zaman izliyorum," diye cevap verdi Fenja her zamanki sakinliğiyle. "Eğer tehlikede olma ihtimaliniz varsa, size yardım etmeye her zaman hazırım." Silke'den küçük sırt çantasını aldı ve şömineye en yakın sandalyenin yanına koydu. Yerde su, yapraklar ve çiçek yapraklarıyla dolu derin bir leğen vardı.

Silke minnetle sandalyeye oturdu. "O küçük grubun lideri insan formunda bir iblis. Çok uzun zamandır bu formda olduğu çok açıktı." Ayağını sıcak, rahatlatıcı suyun içine soktu.

"Onun ne tür bir iblis olduğunu fark ettin mi?" Fenja sordu.

"O insan ve iblisten doğan çocuklardan biri ve iblisler hiyerarşisinde çok üst sıralarda yer alıyor. Lilith onları tercih ediyor çünkü güçlüler, tek bir yetenek yerine birçok yeteneğe sahipler. Ayrıca zekiler. İnsan toplumuna entegre olabildikleri için onları yer üstüne yerleştirebilir. Büyük bir karizmaları vardır. Pek çok tarikat lideri, Lilith tarafından içlerine sızıp ortalığı kasıp kavurmaları için gönderilen melezlerdir."

Su ayak bileğini o kadar rahatlatmıştı ki sandalyede arkasına yaslandı ve gözlerini kapattı. "Onu alt etmeye çalışmadan önce daha fazla gözlemlmek istiyorum. Deniz yılanı normalde kristal ışıklara karşı savaşmak için yetiştirildi.

onu öldürebilirdi. Spektrumu değiştirdiğimde bile yılan hızla adapte oldu."

"Bu iblisin kristal kılıca karşı da bağışıklığı olacağını düşünüyor musunuz?"

Silke şakağını ovuşturdu. Başı ağrımaya başlamıştı. Castello aradığı bilgiye ulaşmak için beynini sürekli zorlamıştı. Muhtemelen zihinsel manipölasyonuna direnebilecek insanlarla nadiren karşılaşıyordu ama Herman Drakos'un böyle bir insan olduğuna inanıyordu. Castello başkalarıyla da karşılaşmış olmalıydı. Silke'yi okuyamaması ya da etkileyememesi onu kuşkulandırmış olabilir ama sonuçta Silke gerçek bir avcının testlerinden geçememişti.

"şaşırırdım," diye cevap verdi Silke. "O uzun zamandır bizim dünyamızda. Yılanla aynı şekilde yaratılmış olamaz. Birisi onu yıllar önce doğurmuş. Kaç yaşında olduğunu kim bilebilir?"

Fenja, Silke'nin saçlarını düzelterek nadiren yaptığı sevgi jestlerinden birini yaptı. "Uyandığında doğruca buraya gelmesi gerektiğini bildirmek için Tora'ya ulaştın mı?"

"Henüz değil. Güneş batmadan hemen önce yapacağım. şimdi yaparsam o kadar endişelenir ki erken kalkmaya çalışır. Raik'i kurtarmak için ikimiz de güçlü olmalıyız. İçimden bir ses bunun kolay söylüyor. Evi korumak, Imka ve Julia'yı uzak tutmak, korumak ve olanlardan habersiz tutmak ve Raik'in içinde saklanan iblisin onu öldürmediğinden emin olmak Tora'ya bağlı olacak."

Fenja'nın nefesi boğazında düğümlendi. "Bu gerçek bir olasılıkmış gibi konuşuyorsun."

Silke başını salladı. "Ne yazık ki bu iblisin, saldırmaya hazır olmadan önce bulunması halinde konukuyu yok etmeye programlandığına inanıyorum."

"Orada olmamanın bir faydası olur mu? Mevcut üç şifacı ile saldırıya uğraması halinde onu kurtarabiliriz."

Silke'nin kalbi yerinden fırladı ve çarpmaya başladı. Fenja'nın bir iblisle savaşa yakın bir yerde olduğu düşüncesi dehşet vericiydi. Avcı'nın en sevdiği kızdı. İblis bu ilişkiyi hissedebilir ve Fenja'ya topyekûn bir saldırı başlatabilirdi. "Kesinlikle olmaz. Dikkatim dağılır. Görevlerimi yerine getirebilmem için senin güvende olduğunu bilmem gerek."

Fenja'nın gözleri yumuşadı. "Yaklaşan savaşta kimsenin güvende olmayacağını farkındasın, değil mi?"

Silke çenesini kaldırdı. "Tora ve ben güvenliğinizi sağlamak için bir yol bulacağız. Bunu zaten konuşmuştuk."

Fenja'nın gülümsemesi nazik, hatta anlayışlıydı ama başını salladı. "Ben bir şifacıyım, Silke. Bir savaşta tüm şifacılara ihtiyaç vardır. Güvende olmak için görevlerimi savsaklayamazdım. Çok sevdiğim kızım için bile."

Silke'nin kalbi sıkıştı. Başından beri Fence'nin cevabının bu olacağını biliyordu. Fenja bir şifacının gerçek çağrısına sahipti. Halkı yaralanırken ya da ölürken o asla güvenli bir yerde sessizce oturamazdı. Onları iyileştirme dürtüsü karşı koyamayacağı kadar güçlü olacaktı.

"Çocuk sahibi olmak ve seni onları kucağında görmek istiyorum. Senin desteğin olmadan beni almaya gelen bu yabancından nasıl kurtulabilirim?" Tekrar şakağını ovuşturdu. "Bencil ve mızımız bir çocuk gibi konuştuğumun farkındayım ama hayatımın bir görev hayatı olduğunu kabul ettim. Sen ve Tora varsınız. İkiniz de benim her şeyimsiniz. Normal bir hayattan vazgeçmeye değen şey sizsiniz."

Fenja onun saçlarını biraz daha okşadı ve sonra yere diz çökerek Silke'nin ayak bileğini sudan çıkardı. Şişmiş bölgenin etrafına ıslak bir lapa sardı.

"Hepimizin hayatında yerine getirmesi gereken görevler vardır. Bazıları diğerlerinden çok daha zor görünüyor. Ailemin ve arkadaşlarımla evlenmemi ve çocuk sahibi olmamı istediklerini biliyorum. Benden beklenen buydu. İlk başta, sadece hayatımı kolaylaştırmak için buna uyacağımı düşündüm. Ailemi memnun etmek için. Arkadaşlarımla elimde tutmak için. Ama yapamadım. Kendime karşı dürüst olmalıydım, bu çok daha zor bir yol olsa bile. Siz de benim gibisiniz. Her zaman kendine karşı dürüst olmayı seçeceksin."

Silke ona gülümsedi. "Beni cesaretlendirmek için her zaman doğru kelimeleri buluyorsun."

Güneş batmaya başlamış, gökyüzünü muhteşem renklere bürümüştü. Oturma odalarının pencereleri geniş çayır ve ormanın yanı sıra gökyüzünün sürekli değişen renklerini de görebiliyorlardı. Bu gece maviler ve morlar gökyüzünde ışıltılı bir görüntü oluşturuyordu. Çayırın üzerinde çok az bulut sürükleniyordu, bu yüzden çeşitli renk tonları daha çok manzarayı süpüren ve ağaçların dallarına yerleşen renkli ışık çizgileri gibi görünüyordu.

Güzel bir gece olacaktı. Fırtına çıkmaması, ormanı kaplayan sis perdesini delmeye çalışan casusların olmayacağı anlamına geliyordu. Castello adam toplamaya ya da ihanete zorlamaya karar vermedikçe köylülere beklenmedik bir saldırı olmayacaktı. Dinleniyor, yılanın Raik'e zarar vermesine izin vermeden içindeki şeytanı nasıl çağıracağını düşünüyor olmalıydı.

Silke'nin kalp atışları hızlandı ve sonra durdu. Bağırsakları takla attı ve sonra duruldu. Nefesi ciğerlerinde sıcak ve çiğ gibi hissediyordu, sanki hava tam olarak içeri giremiyordu ama yine de derin bir nefes almıştı. Uyarı sistemi ona çığlık atıyordu. Sadece feryat değil, öfke. Omurgasından aşağı süzülen ürpertinin ya da tüylerinin diken diken olmasının hiçbir ince yanı yoktu.

Fenja yanlış bir şeyin farkında değilmiş gibi görünüyordu. Pencereden dışarı bakıyor, batmakta olan güneşin şaşırtıcı ve alışılmadık renkleriyle kendinden geçiyordu. "Bu gece gerçekten çok güzel."

Silke derin bir nefes aldı ve zihnini temizleyerek dışarı uzandı, zihninin düşmanı aramasına izin verdi. O dışarıdaydı. Onun bir erkek olduğundan emindi. Hayır, birden fazla. Enerji düşüktü ama evinin dışında dört farklı yerde titreştiğini hissetti.

Tora, yükselirken çok dikkatli ol. Sadece Castello ve fanatik arkadaşları burada ve Castello bir iblis melezi, ama evimin etrafında başka bir şey gizleniyor. En az dört gözcü varmış gibi hissediyorum.

Küçük bir sessizlik oldu. Silke, Tora'nın gizli casusları bulmak için doğuştan sahip olduğu muazzam yeteneklere tüm duyularıyla ulaştığından emindi.

Hissettiklerini hissetmeme izin ver.

Silke, Tora'nın sesindeki spekülasyonu zihninde dolaşırken duydu. Tora casusları bulamadıysa, bu kesinlikle iblis anlamına geliyordu. Hiçbir vampir onun tespitinden kaçamazdı. İblis muhtemelen vampirden daha iyiydi ama Silke'nin o akşam Raik'ten iblisi çekmesi gerekiyordu. Köyde dünyadan en iyi nasıl kurtulacağını düşünmesi gereken güçlü bir iblis daha vardı. Eğer dört tane daha varsa ve evini izliyorlarsa, o hâlâ bir şüpheliydi. Castello'nun ilgisini başka bir yöne çekerek yılanla olan dövüşünden sonra iyileşmesi için ona zaman kazandırmayı ummuştu. Şimdi, eğer başkaları da varsa... Zihnini Tora'ya açtı ve Karpatyalı kadın tereddüt etmeden birleşti. Silke onu öğrenmişti kararlılık itibaren Tora. O vardı her zaman hayran kaldım Tora'da da bu nitelik vardı. Silke gibi onun da zihni hızlı çalışıyordu.

en iyisini bulmak için seçenekleri gözden geçirdi. Ne yapacağına karar verdiğinde, tereddüt etmedi veya daha fazla spekülasyon yapmadı. Harekete geçti.

Onları kendi başıma hissetmiyorum. Tora, "Leke o kadar hafif ki neredeyse yok" dedi. Çok hassaslaşmışsın. Bu iyi bir şey. Bir iblisin benimkinden kaçabildiği gibi senin dikkatinden kaçabileceğinden şüpheliyim.

Lütfen eve yaklaşırken dikkatli ol, Tora. Çok yakınlar. Çok yakınlar. Sanki ne yaptığımı görebiliyorlarmış gibi hissediyorum.

Güvende misin?

Evin etrafına koruma örmüşsünüz. Geldiğinde, lütfen tekrar yap. Fenja için endişeleniyorum. Onun için endişelenmemizi istemiyor ama sağlığı giderek kötüleşiyor ve mümkün olduğunca çok köylüye yardım etmekte ısrar ediyor. Kendini iyi hissetmediği zamanlarda çeşitli evlere gitmek zorunda diye onun yerini almak elimden geleni yapıyorum.

Hareket etmenin onun için iyi olduğunu unutmayın, diye uyardı Tora.

Tora daha yakındaydı. Köyde bir yerde, büyük ihtimalle besleniyordu. Silke onun için endişelenmemeye çalıştı. Castello onu ele geçirmek için can atıyordu. Lilith ormanı çevreleyen korumaları aşmayı başaramamıştı. Kapının koruyucusunun kim olduğunu bilmiyordu ama diğer kapıları test etme deneyiminden, koruyucunun Karpatyalı bir dişi olacağını biliyordu.

Lilith'in casusları kimliğini ortaya çıkaramamıştı. Avcının kim olduğunu bilmeden savaşa girmeyi göze alamazdı ve görünen o ki köye gönderebildiği kadar çok casus gönderiyordu. Silke kendisi için endişelendiği kadar Fenja ve Tora için, hatta köyde yaşayanlar için endişelenmiyordu. Herkes risk altındaydı.

tehdidi ortadan kaldırabilirdi. Bu onun sorumluluğundaydı. O iblis avcısıydı.

Bu iş sende, Silke. Tora, Silke'ye olan inancını teyit etti. Fenja için de o kadar endişelenme. Onu bu gece iyileştirmeyi planlamıştım zaten.

Kendini yıpratamazsın. Bileğimi incittim ve iyileşmesi gerek yoksa iblislerle savaşamayacağım. Çok hızlılar. En azından o kaygan küçük yılan öyleydi.

Tora, iyi dinlendiğimi garanti etti. Evinize çok yakınlım. Dışında dolaşıyorum ve çatıyı da inceliyorum. İblislerin sana hissettirdiklerinde bir değişiklik var mı?

Silke, Tora'nın çok yakın olduğunu biliyordu. Birlikte büyüdükları yıllar boyunca Tora'nın varlığına uyum sağlamıştı. Bir şeyler ters gittiğinde ve Tora'nın yardıma ihtiyacı olduğunda onu bulabileceğini hissediyordu.

Tora evinin hemen dışındayken ama iblis casuslarından kendini gizlerken, Silke avcı hislerinin devreye girmesine izin vererek iblislerde herhangi bir değişiklik olup olmadığını araştırdı. Şaşırtıcı bir şekilde, enerji öncekinden bile daha düşüktü, sanki biliyorlardı ve mümkün olduğunca sessizleşmişlerdi. Tora'nın yakınlarda olduğunu nereden biliyorlardı?

hangi formu aldınız ? yaptırabilir misiniz?
Kendini verecek bir şey?

Silke kendini ayağa kalkmaya zorladı ve iblislerle savaşmak için kullandığı aletlerin bulunduğu sırt çantasını aldı. Başka bir şey yapmazsa, Tora'nın eve görünmeden sağlamak için dikkat dağıtıcı bir unsur olacaktı.

"Fenja, gözden uzak dur. Tora'nın içeri girebilmesi için kapıyı açacağım. Dışarıdaki her şey bana konsantre olacak ve umarım onun içeri girdiğini fark etmeyecek."

Şu anda bir kuş formundayım. Kapıyı açacağınız zaman, moleküllere dönüşeceğim ve içeri sürükleneceğim,

İblislerden herhangi biri içeri girmeye çalışmadıkça. O zaman beni görmeleri umurunda olmaz çünkü onları yok etmemiz gerekecek.

Silke kapıya doğru ilerledi ve eli kapı kolunun üzerinde durdu. Dört iblisin varlığını zar zor hissedebiliyordu. Tora eve yaklaşmadan önce bile enerjileri düşüktü. Her nasılsa, bir kuş formunda olmasına rağmen, onun varlığını hissetmiş olmalıydılar. Birlikte eğitim gördükleri ve savaştıkları onca yıl boyunca hiçbir iblis Tora'nın görülmek istemediği bir anda ona yaklaştığını hissetmemiştir. Yine, bu yeni ve endişe verici bir şeydi.

Silke neler olduğunu ve iblislerin nasıl evrim geçirdiğini anlamak zorundaydı ve bunu çabucak yapmalıydı. Bu gece. Fikirleri vardı ama hâlâ beyninin arkasında şekilleniyorlardı.

Hazır olduğunda Tora'ya söyledi.

Şimdi kapıda.

Silke kapıyı açtı ve ön bahçeye bakmak için acele etmeden kapı çerçevesine adımını attı. O bunu yaparken Tora içeri süzüldü ve Silke'ye sürtünerek eve sağ salım girdiğini haber verdi. Silke telaşsızca kapıyı kapattı ve kapıya yaslandı. "Onları hiç hissettin mi?"

Tora cisimlendi ve Silke'nin ayak bileğinin yanına çömeldi. "Hayır, seninle birleşmediğim sürece olmaz. O zaman doğru olmayan bir şeyin dışarıda evi izlediğini hissedebilirim." Alçak bir ısıklık çaldı. "Kırılmadığı için şanslısın."

Silke, "Olduğu gibi acıyor," diye itiraf etti. Tamir edebilir misin ve hala

Fenja'ya yardım edecek kadar enerjin var mı?

Evet, tabii ki. Raik'e gittiğimizde iyi olacağım. Bu gece iyi beslendim.

S ilke Vriese Reinders kesinlikle çok güzeldi. Benedek uzun yaşamı boyunca bir kez bile

Bir kadında güzelliğin ne olduğunu. Farklı saç ve göz renklerine sahip, çeşitli biçimlerde ve boyutlarda geliyorlardı. Ona göre hepsi aynıydı. Gri bir dünyada yaşıyordu, bu yüzden boy ve şekil dışındaki farklılıkları hiç görmemişti.

Hayat arkadaşını fiziksel güzellik anlamında çekici bulmayı hiç beklememişti. Her şeyden önce sadakat ve zekâya değer veriyordu. Dış görünüşün zerre kadar önemi yoktu. Sadece onda dikkatini çeken, zorlayıcı bir şey vardı. Onun için gerçekten büyüleyiciydi.

Şüpheli olduğuna hiç şüphe yoktu. Onun uzandığını, gözcülerin yerini tespit etmek için duyularını genişlettiğini hissedebiliyordu. Her nasılsa, ne kadar imkânsız olsa da, onların orada olduğunu biliyordu. Kendisini ona tanıtmadan önce onu gözlemlemek için bir şans istemişti. Nicu, Lojos ve Tomas da onun gibi, beslenirken öldürmeleri için kendilerine işkence eden sürekli fısıltılarla mücadele ediyorlardı. Kana susamışlık yeterince kötü değilmiş gibi, köylülerin yakın çevresinde bu istek daha da arttı. Mataias beslendi ve her birine gerekli kanı getirdi. Köylüleri güvende tutabilmelerinin tek yolu buydu.

Bir kadın kapıyı açıp şifacıları içeri davet ettiğinde bir balıkçının evine girmişlerdi. Kadın kimi davet ettiğini belirtmediği için Karpatyalılar da içeri girmekte özgürdü. Silke ve Tora onu sıcak bir şekilde karşıladı, ona Imka diye seslendi ve kocası ile kızının hatırlarını sordu.

Benedek ve diğerleri kendilerini havanın içinde gizlemekte ustaydılar. Tora onların evdeki varlığından zerre kadar haberdar değildi. Öte yandan hayat arkadaşı, evine yaklaştıkları andan itibaren şüpheli davranmaya başlamıştı. Şimdi onu Imka'nın evine kadar takip ettiklerine göre şüpheleri iki katına çıkmıştı. Bu daha önce görülmemiş bir şeydi. Onlar eskilerdi ve varlıklarını kimsenin fark edememesi gerekirdi. Yaşam arkadaşı çekimi bu kadar güçlü müydü? Ruhunun diğer yarısını taşıdığı için mi kendisine yakın olduklarını hissetmişti? Bu ona hiç mantıklı gelmedi.

Silke dikkatle odanın etrafına bakındı. Benedek onun uzanıp yalnız olup olmadıklarını anlamaya çalıştığını hissedebiliyordu. Eskiler kıpırdamadan duruyor, içinde bulundukları odanın bir parçası haline geliyorlardı. Şöminedeki çatlaklara yerleştiler. Ahşap panelde bir düğüm. Tavandaki vantilatör kanatlarına. Hayat arkadaşının bunların farkında olması imkânsız olmalıydı ama onu huzursuz edenlerin onlar olduğunu biliyordu.

Benedek bu yeteneği için ona hayrandı. O bir savaşçıydı. Onun gibi biri için uygun bir eş. Görevi anlıyordu. "Raik dün gece nasıldı?" Tora, Imka'ya sordu.

"Çok sessizdi ve hâlâ uyuyor," diye doğruladı Imka.

"Bu çok iyi. Onun için umduğumuz da buydu," dedi Tora. "Onunla bir şifa seansı daha yapacağız. Benimle diğer odaya gelin."

"Tora." Silke onu durdurdu. Dışarı çıktığında onları koru. Bu odadan evin her tarafına erişimi kapatın. Kendimi çok huzursuz hissediyorum, sanki biz çıkarken eve bir şey girmiş gibi.

Tora etrafına dikkatle bakarken bir yandan da Imka ile kocası hakkında sohbet ediyordu.

Benedek diğerlerine, Silke'nin Tora'yı varlığımızdan haberdar olduğu konusunda uyardığını söyledi. Enerjisini düşük tutmaya ve kadim yolu kullanmaya çok dikkat etti. İronik bir şekilde kendi hayat arkadaşım tarafından avlanıyoruz.

Benedek, Silke'nin sesini ilk kez duyduğunda dünyası altüst olmuştu. Evinden ayrılırken Tora'ya yüksek sesle konuşmuştu, sesi berrak ve müzikaldi. Yumuşak ve tatlıydı. Renkler onu kör etmişti. Midesi bulandı, görüşü tamamen bozuldu. Etrafını görebilmek için renkleri neredeyse yok olana kadar kısmak zorunda kalmıştı.

Kendisi için yabancı ve işe yaramaz olan duygular, birini diğerinden ayırt edemeyinceye kadar içine doldu. Onları da kapattı. Sadece çok az amaca hizmet etmekle kalmadılar, aynı zamanda sarsamadığı kan arzusu on kat arttı.

Tora Silke'ye hafifçe başını salladı ve Imka'ya odadan çıkarken eşlik etti. Silke daha savunulabilir bir pozisyona geçti. Benedek onun şömineye ya da üzerinde düğümler olan ahşap panellere yaklaşmamasının önemli olduğunu düşündü. Odanın karşısında, tepedeki vantilatörün yanında durdu.

Bizden nasıl haberdar oluyor? Mataias soruyu sordu Eskilerin her biri merak ediyordu.

Nicu'nun tahminine göre enerjiye karşı çok hassas olmalı. Ama Karpatyalı bir kadından daha mı fazla?

Bu olamaz, dedi Lojos. Yine de Silke onu uyarmasaydı Tora orada olduğumuzu asla bilemezdi.

Tomas kesin olarak bilmediğini söyledi. Temkinli ama emin değil.

Benedek bunun doğru olduğuna inanmıyordu. Açıklanamaz bir şekilde Silke'nin onların varlığını tespit etme yeteneğinden gurur duyduğunu hissetti. Tam olarak ne olduklarını ya da nerede bilmiyor olabilirdi ama bildiği anda eve bir şeyin ya da birinin girdiğini biliyordu. Onu daha fazla gözlemledikçe, kendisini ondan daha fazla büyülenmiş buldu.

Tora ile sık sık birlikte çalıştıkları çok açıktı. Etkileşimleri pürüzsüzdü. İkisi de birinin lider, diğerinin takipçi olduğunda ısrar eden bir egoya sahip gibi görünmüyordu. Karpatyalı bir kadın olan Tora'nın bir insana hürmet göstermesini ilginç bulsa da, bu özelliğe de hayranlık duyuyordu.

Tora odaya geri döndü ve yanında bir adam getirdi. İri bir adamdı ve belli ki kötü durumdaydı, inliyor, sallanıyor ve başını tutuyordu. Gözleri sırayla kırmızı korlarla parlıyor, kurnaz ve sinsi görünüyor, sonra da kederli, umutsuzlukla dolu görünüyordu. Benedek, gözleri o alçak kırmızı alevlerle titrerken başını yavaşça çevirip iki kadını incelemesinden hoşlanmamıştı. Orada bir tehdit vardı. Niyet vardı. Vücudunu adamlar kadınların arasına sokmak istedi.

Benedek kıpırdamadı, çünkü Tora girişe doğru döndü ve korumalar örmeye başladı. En ilginç olan şey, yarattığı örgünün daha önce hiç görmediği bir şey olmasıydı. Etkili olduğunu ve odaya girmeye çalışan vampirleri ve diğer her şeyi dışarıda tutacağını görebiliyordu. Kapı açıldığında ve Imka onları içeri davet ettiğinde kadimler eve girmeyi başaramamış olsalardı, bu örgüyü asla çözemeyeceklerdi.

"Tora, hazır ol. İblisi dışarı çekeceğim. Eğer başarılı olursam Raik'i ve kendini koruman gerekecek," dedi Silke.

"Ya ana iblisin yaptığı gibi kristal kılıca karşı bağışıklığı varsa? Başın gerçekten belada olabilir Silke. Yılan hızlıydı ve açıkça özellikle sana saldırmak için tasarlanmıştı." Tora itiraz etti ama bunu alçak sesle yaptı, sesi itirazdan çok ilgiliydi.

Nicu, bunun kulağa hoş gelmediğini söyledi.

Lojos, Tora'nın Silke'nin bu göreve uygun olduğuna inandığını söyledi.

Mataias bunun doğru olup olmadığından emin değil. Endişeli ama bunu saklıyor. İsteksizliğini hissedebiliyorum.

Benedek, Tora'nın endişesini de hissedebiliyordu. Endişesini gizlemeye çalıştı. Davranışları sakindi. Yüz ifadesi sakindi. Ona ya da konuşmasını duyunca, Silke'nin her şeyi kontrol altında tuttuğuna inanıyor gibi görünüyordu. Ama o öyle hissetmiyordu.

"Sorunu çözmek için dün gecem ve günün büyük bir kısmı vardı. Ormandaki şifalı bitkileri yönettiğimi ve mevcut sakinleri kontrol ettiğimi biliyorsunuz. Ejder zambağını inceledim ve ejderle birçok kez konuştum. Aklıma zambağın kendisinin, yaprakları açılmadan önce yuvarlandığında, kılıcın kristal ışınlarının üzerine bir kılıf gibi oturduğu geldi. Bitki oldukça zehirli, doğal bir zehir. Kokusu bizim için oldukça korkunç ama iblisler için çekici olabilir. En azından ben öyle olduğuna inanıyorum."

"Bunu gerçekten düşündün mü?"

"İşe yarayacağına inandığım bir planım olmadan senin ya da Raik'in hayatını asla riske atmazdım."

Silke'nin sesinde güven vardı. Tavrında da. Benedek onun içindeki çeliği hissedebiliyordu. Kararlılık. Yapacağı her hareketi zihninde canlandırmış, yapabileceğini hissedene kadar savaşın üzerinden tekrar tekrar geçmişti.

düşmanı yenmek. Zihnini onunkiyle birleştirmek ve onun hakkında bilinmesi gereken her şeyi öğrenmek istiyordu. Vampirlerin geride bıraktığı parazit, kadimlerin hiçbirinin onu bulamaması nedeniyle bir sorundu, bu da onu yok edemeyecekleri anlamına geliyordu. Benedek hayat arkadaşına bulaştırma riskini göze alamazdı. Vampirlerin içlerine ne yerleştirdiğini keşfedene kadar son derece temkinli olmak zorundaydılar.

Hayat arkadaşına bu kadar yakın olmak, zaten var olandan daha da kötü bir özlem yarattı. Fısıltılar zihninde büyüdü. Onun kanını al. Diğerleri onu arzuluyor. Onun kanını tatmak için yanıp tutuşuyorlar. Onu senden almak için komplo kuruyorlar.

Fısıltılar yüksekti, uyandırdığı arzuları güçlendiriyordu. ile. O oldu minnettar için ve yüzyıllar disiplin oizin verildi onu için bölümlere ayırmak. Analiz etmeye çalışmak için fısıltıların daha da yükselmesine izin verdi.

Hiçbir şeyin tadı o kadın kadar güzel olamaz. O kadın. kan sana ait.

Düşüncelerin kendisine ait olması mümkün değildi, büyütme için bile. Diğer kadimlere güveniyordu. Nicu'nun onurlu bir adam olduğunu ve hayat arkadaşını almak için asla kimseyle komplo kurmayacağını kesinlikle biliyordu. Mataias' içinde parazit yoktu. Masum bir kadını, özellikle de çiftleşmemiş bir Karpas kadını korumak için onlarla ölümüne savaşırdı. Hayır, bu düşünceler ona ait değildi. Parazitten geliyor olmalıydılar.

Benedek, Tomas dedi. ayartması almak için Kadın kanı kafamın içinde çok yüksek ve gittikçe kötüleşiyor. Burada olmamalıyım.

Aynı şey benim için de geçerli, diye itiraf etti Lojos.

Nicu, sesler benim kafamın içinde de yükseliyor, dedi.

Bu vampirlerin bize enjekte ettiği parazit, dedi Benedek inançla. Bunlar senin düşüncelerin değil. Bir vampir zorlama kullanarak bizi kontrol etmeye alışıyor. Bu iyi dşnlmş bir . Savaştığımız usta vampir ve yordakıları bile parazitleri iimize sokmak için birer piyon, birer kurbandı.

Nicu tahmin yürütürken düşünceliydi. İnsanlar zel uçağımızı kullanamayacağımızdan emin olmuşlardı. Buraya gelmek için en hızlı yolu seçeceğimizi biliyor olmalıydılar.

Mataias, aslında sığırlar gibi tuzaklarına srldğmş söylüyorsunuz, dedi.

Ben de öyle düşünüyorum, diye cevap verdi Nicu. Bize daha küçük vampirlerle birkaç kolay savaş ayarladılar, böylece tuzaa dştğmşde şphelenmeyecektik. Frisi ve takipçilerini yenmemizi beklediler. Frisi kendisinin harcanabilir olduğunu ve tek amacının o parazitleri iimize sokmak olduğunu fark etmedi.

Nicu'ya katılmak zorundayım, dedi Benedek diğerlerine. Bize yapılan bu saldırı çok önceden planlanmıştı. Duyduğumuz sesler hibirimizden gelmiyor; daha ziyade, bir veya daha fazlasının vampir olup kendi saflarına katılmasını sağlamak için iimize yerleştirilmişler. Farkında olmadıkları şey, bizim katı kuralları olan insanlar olduğumuz. Yüzyıllardır bu kurala uyuyoruz. Kan arzumuzu arttırdıkları için dnşmeyeceğiz.

"Konuşmayı kes. Ya da söyleyecek bir şeyin varsa, kendini göster. Saklanmayın." Silke'nin sesi alçak ve zorlayıcıydı -Benedek'in bir an için kendini göstermeyi düşünmesine neden kadar etkileyiciydi.

Benedek, Silke'nin Raik Bootsma'dan çıkarmaya kararlı olduğu iblisle konuştuğundan emindi. Tüm kadimler sessizliğe gömüldü. Kimse kımıldamadı. Benedek gibi onlar da Silke'nin iblisle konuştuğunu varsayıyorlardı.

Benedek, Silke'nin yüz ifadesini inceledi. Saf konsantrasyon. Garip bir şekilde, yüz hatları her zamankinden daha yumuşak görünüyordu, hiç de sert ya da savaşıçı gibi değildi. Raik'le yüzleştii, ayakları omuz genişliğinde açıldı, bir ayağı önde, ayak topalarının üzerinde, harekete hazırdu. Bir elinde içinde berrak bir sıvı olan büyük bir tüp vardı. Diğer elinde ise küçük bir kılıca benzeyen bir şey vardı.

Benedek diğer avcılarının çevresinde bulunmuştu. Kılıcın içine gömülü farklı kristallerden çeşitli ışık tonları üreten kristal kılıçlar kullandıklarını biliyordu. Bu kılıcın ana bıçağından çıkan beş uzun, koyu kestane rengi dişi vardı. Her bir çatal, henüz açılmamış büyük bir zambağın kadife yapraklarını andırıyordu.

Balıkçının içindeki şeytanı ararken onun zihninin gücünü hissetti. Sadece Raik değildi. Kadının zihnine girişı o kadar ince, o kadar narindi ki, enerjisi o kadar düşüktü ki, onun hemen farkına varamadı. İlk eğilimi onu dışarı atmak, geçmesini imkânsız kılacak kadar güçlü bir bariyer oluşturmaktı. Eğer bunu yaparsa, kadın onun varlığının farkına varacaktı. Raik'inkini ararken onun zihnine dokunduğunu fark etmemiş gibiydi. Sadece uzandı ve odadaki herkesle çok nazıkçe birleşti. Diğerlerini hareketsiz kalmaları için uyarmaya cesaret edemedi. Kadimlerin dikkatini çekmek ya da onun dikkatini dağıtmak istemiyordu.

İblisler inanılmaz derecede tehlikeliydi, hatta daha küçük olanları. Silke onun beynine girmeye ya da onu zorlamaya çalışmadı. Onun anılarına bakmadı. Bunun yerine enerjisini düşük tuttu. Bir şey arıyordu ama bu ne o ne de kadimlerden herhangi biriydi. Raik bile değildi.

Benedek kendini giderek gerginleşirken buldu. İçinde kötü bir his vardı ve giderek artıyordu. İçgüdüsel tepkileri her zaman kötü bir senaryonun habercisiydi. Tora güçlü dokumuştı.

güvenlik önlemleri. Sanki bir vampir eve girebilirmiş gibi, o zaman ne geliyordu?

Silke'deki değişimi hissetti. Hepsi hissetmişti. Diğer kadimlere bağlıydı ve her birinin zihinlerinden geçen enerji akışına karşı içgüdüsel bir tepkisi vardı. Bu hâlâ düşük seviyedeydi ve zar zor hissediliyordu ama ona bu kadar bağlıyken, Benedek gücün onun içinden geçtiğini hissetti. Tüm kadimlerin içinden. Tepkilerinden, bir insan kadının düşük enerjili kaldığında bu tür bir güce sahip olmasını beklemediklerini biliyordu. İçinde depoladığı gücün her zerresini kullandığında nasıl olurdu?

Uğursuzluk hissi, bu ince enerji akışıyla doğru orantılı olarak büyüdü. Onun enerjisinin zihnini doldurduğunu fark etmesi biraz zaman aldı. Odadaki her boşluğu dolduruyordu. O kadar yavaş ve gösterişsizdi ki. Hiçbir zaman acele etmeye çalışmadı. Eskiler savaşırken gerekirse saatlerce hareketsiz ve sabırlı kalabilirlerdi ama doğrudan yüzleşmeyi tercih ederlerdi. Sadece işi bitir ve yoluna devam et.

Benedek onun zihnini okuma şansına sahip olmayı diledi. Onu zaten ilgi çekici buluyordu. Farklı. Onun dikkatini dağıtmak istemiyordu ve kız da onların varlığına karşı hassas görünüyordu.

Hiçbir uyarı olmadan neredeyse ezici bir güç dalgası oluştu. Enerji beyninin prefrontal korteksini yuttu ve hedef aldı. Diğer kadimlerin şokunu hissetti. Onun gibi, beyinlerinin o kısmı da kadının gücüyle tamamen kuşatılmıştı. Sanki altın bir kement atmış ve her birini yakalamış gibiydi. Hâlâ onun ne yaptığından emin değildi, bu yüzden sessiz kalıp bekledi.

Silke fısıltıyla, "Bana gel," diye emretti. Sesi alçak olabilirdi ama otoriterdi ve beyninde patlayarak onu sarsıyor gibiydi. "Ev sahibini bırak ve hemen bana gel."

Prefrontal kortekste tuhaf bir burkulma hissetti, sanki kadın beyninin bir parçasını yakalamış ve yavaşça içine çekiyordu. Kadının tavrı zerre kadar değişmemişti. Yüz ifadesi yumuşak, hatta dingin görünüyordu. Yüksek bir kalp atışı duymuyordu. Çay içiyor ve arkadaşlarıyla sohbet ediyor olabilirdi.

Beyninde neyi çekiştiriyorsa kısa süreliğine onunla savaşmaya çalıştı. Bunu yapmıyordu ve bu onu endişelendiriyordu. Vampirin vücuduna yerleştirdiği paraziti çağırmayı başarmış mıydı? Eğer öyleyse, enfekte olmuş her kadim için aynı şeyi yapıyordu. Bunu çok geç fark etti. Vampirik bir parazit değil. Vampirlerin onlara parazit bulaştırmasını beklemişlerdi. Savaş sırasında bu normaldi ama parazitlerin arasına başka bir şey karışmıştı.

İblis. Her birinin bir iblis vardı. Silke, Raik'in içindeki iblise sesleniyordu ve onun komutuna yanıt veren dört iblis daha olduğunu fark etmemişti. Onu uyaramazdı. Bu onun dikkatini dağıtır ve muhtemelen ölmesine neden olurdu.

Yapabileceği tek şey, iblisleri beyinlerinden çıkarana ve yaratıklar açığa çıkana kadar beklemektir. Ancak o zaman ona yardım edebilirdi.

Benedek bir savaşa girerken asla gergin olmazdı. Yüzyıllardır usta vampirlerle ve onların küçük piyonlarıyla mücadele ettiği için kendine güveni tamdı. Kendini, iki bin yıldır ilk kez, bağırsakları düğümlenmiş ve ciğerleri havasız kalmış bir halde buldu. Bu onun için önemli olmamalıydı. Avcıyı tanımıyordu ama ondaki bir şey onu kendine çekmiş, onu korumaya zorlamıştı. Dahası, onu sahiplenmeye başlamıştı. Onun güvende olmasını istiyordu. İblis öldürmek pek de güvenli bir iş değildi.

İlke dikkatini Raik'in üzerinde topladı ve iblisi ev sahibine zarar vermesine izin vermeden çekip çıkarmaya karar verdi. Raik yılanı çekerken yılan çırpındı ve koptu.

hassas beynini tamamen çevreledi, böylece vahşi ısırtığı Raik'i öldüremedi ya da beyninde hasara yol açamadı. Gücü tükeniyordu. Cidden tüketiyordu. Şimdiye kadar tecrübe ettiği her şeyden daha kötüydü. Bu, yaklaşan savaş için iyiye işaret değildi. Yılan son derece güçlüydü.

Bir nefes aldı ve şiddetli dirence rağmen enerjisini sabit tutarak tekrar çekmeye başladı. İblisi Raik'in beyninden acımasızca çıkarıp adamın ağzına doğru sürüklerken, yılanın tek olmadığını anlaması birkaç derin nefes almasını gerektirdi. Odanın çeşitli yönlerinden gelen şiddetli kavgayı hissetti. En az dört noktadan daha. Farkına vardığı o an kalbi hızlandı. Otomatik olarak yavaşladı.

İçgüdülerine daha fazla güvenmeliydi. Tora'nın içeri girmesine izin vererek evinin ön verandasına adım attığı andan itibaren, gözlerin üzerlerinde olduğunu biliyordu. İblisin lekesini hissetmişti. Gözetmenin ya da gözetmenlerin yerini tespit edememişti ama orada olduklarını biliyordu.

Bootsma'nın evine girerken, peşinde bir şey olduğunu bildiği için her türlü önlemi almayı düşünmüştü. Raik'in evinde zaten bulunmadıkları sürece diğer iblislerin nasıl içeri sızmayı başardıkları hakkında hiçbir fikri yoktu. Hepsini kendine çekmeyi başarırса aynı anda beş ibisle savaşmak zorunda kalacaktı. Nereden geliyorlardı? İçeri nasıl girmişlerdi?

"Tora, küçük bir sorun var." Sesini aynı şekilde korudu, en ufak bir telaşa kapılmış gibi görünmüyordu. Hatta

Konuşurken iblisleri çekiştirmeye devam etti ve ev sahiplerine zarar vermelerini önlemek için her birini dikkatle çevreledi. "Enfekte olan tek kişi Raik değil. Ne tür iblislerle karşılaşacağım hakkında hiçbir fikrim yok."

"Silke, silahın denenmemiş."

"Başka seçenek yok. Süreci başlattım. İblisleri etrafımda tuttuğum sürece konukçu bedenler korunacak. Sizin ve Raik'in etrafında koruma katmanları oluşturmanız gerekiyor."

Tora başını salladı. "Eğer örgünün içinde olursam sana ulaşamam."

"Güvende olacağınızı biliyorum. İkinize de göz kulak olmak zorunda kalmayacağım."

İblisleri telaşsız bir şekilde çekmeye devam etti. Sanki tersine dönmüş ve ters yöne giden bir yük trenini çekiyormuş gibi hissetti. Sabit bir şekilde nefes aldı ve sadece Raik'in içineğine değil, her bir iblisin üzerine yoğunlaştı. Artık yerlerini tam olarak saptayabiliyordu çünkü direnç tavan vantilatöründe gizlenmiş dört tanede, ahşap panellerdeki budaklarda ve şöminedeki çatlaklarda çok daha belirgindi.

Silke Raik'in içindeki iblise odaklandı ve yılanın ona zarar veremeyeceğinden emin oldu. Diğerlerinin etrafını sarmak için elinden geleni yaptı, ev sahiplerinin kim ya da ne olduğundan emin değildi ama Raik onun önündeydi. Tanıdığı bir adam. Bir aile babası. İyi bir adam.

"Bana gel, deniz yılanı. Lilith'in kölesi. Seni defalarca incitti. İçinde bulunduğun acıyı hissediyorum. Sana yardım etmeme izin ver." İkna edici, zorlayıcı sesiyle devam etti.

İblisin bu büyüleyici sese kapılmaktan başka çaresi yoktu. Beş iblisin üzerindeki çekimi acımasızca sürdürdü. Orada bir vardı belirsiz bir bağlantı şimdi ile

başka biri, bir erkek. Onun kafasında karanlık ve uğursuz bir şey hissetti. İblis, güvenli bir şekilde gizlendiği yerden sürüklenirken onun komutuna karşı koydu. Bedeni, yabancının beynindeki yarıklardan birinde saklandığı yerden çıkmaya zorlandı.

Beş iblis, onları ev sahiplerinden çıkarırken çırpınıp ama enerjisi güçlüydü ve etraflarına ördüğü duvarlar ev sahiplerine zarar vermelerini engelledi. Beş iblisin dördü aynıydı, deniz yılanı gibi yapılmamışlardı. Onları bir çıkışa doğru çekerken, tıpkı yılan gibi onlar da büyüyor gibiydi.

"Yalnız değiliz, Tora. Kendini ve Raik'i korumaya hazır ol. Bu odada bizimle birlikte en az dört kişi daha var, hepsi de erkek."

"Vampir mi?"

"Vampir gibi hissettirmiyor. Daha çok iblis gibi."

"Karpatyalı," diye düzeltti bir erkek sesi.

Açıklama şöminenin olduğu yönden gelmişti ama orada görebildiği kimse yoktu. Tora'nın birkaç kişinin bulunduğu bir odada kendisini asla fark edilmeyecek şekilde gizleyebileceğini biliyordu.

Ses omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi. Sonuçları hakkında düşünecek zamanı yoktu. Tüm dikkatini ortaya çıkardığı iblislere vermesi gerekiyordu.

"Gizlenin," dedi sesine otorite katarak. Tora'dan öğrenebildiği kadarıyla bu adamlar kimseye hesap vermiyordu. Kendi yollarına gider ve en iyi olduğunu düşündükleri şeyi yaparlardı. "Eğer dikkatimi dağıtırsanız, kolayca ölebilirim. Bu evin diğer sakinleri de öyle."

Silke onları zihninden kovdu. Ya söyledikleri kişilerdi ve kadınlara zarar vermek istemiyorlardı-

Her ne kadar onları gözetleyen birinden çok şüphelense de -Yoksa o ve Tora hayatlarının savaşına gireceklerdi. Şu anda, çoktan başladığı yolda devam etmekten başka çaresi yoktu.

Deniz yılanı Raik'in ağzından fırladı, vücudu iki katına çıktı, neredeyse Raik'in kolu kalınlığına ulaştı. Yaratık ona doğru roket gibi fırlarken vahşi dişleri zehirle parlıyordu. Silke pratik bir beceriyle kutsal su tüpünü başlarının üzerinde havaya fırlattı. Aynı anda kristal kılıcının ucunu doğrudan iblisin üzerine doğrulttu. Ejderha zambağına sarılmış bir düzine kristal ışık yaratığın üzerinde odaklandı.

Uzun su tüpü havada dönüyor, tıpkı bir duş başlığından çıkan sprej gibi hareket ederek sıvıyı hafif yağmur damlaları gibi görünen bir şekilde dağıtıyordu. Şeffaf tüp dönmeye devam ettikçe odanın etrafına düşüyorlardı. Yılanın üzerine düşen her damla pulları delerek arkasında dumanlı bir delik bıraktı. İblisin içi iğne ucu kadar noktaların arasından turuncu-kırmızı parlıyordu. İblis korkunç bir çığlık attı, ağzı ardına kadar açtı, dişlerinden uzun sarımsı zehirli salyalar damlıyordu ve kendini Silke'ye doğru fırlattı.

Ejderha zambağının uzun, yumuşak, koyu kestane rengi taç yapraklarıyla sarılmış kılıcın üzerindeki bir düzine çatal canlandı, renkler canlı ve göz kamaştırıcıydı. Işığın spektrumu sargı tarafından önemli ölçüde değiştirildi. Çatallardan çıkan ışıklar çığlık atan iblise çeşitli açılardan çarptı ama talihsiz yaratık ilerlemeye devam etti, ivmesini durduramadı. Ya da, diye düşündü, yaratık ne pahasına olursa olsun onu öldürmeye programlanmıştı.

Silke iblisin yanından geçmeye ya da ondan kaçmaya çalışmadı, hatta tamamen farklı türde dört iblis daha her yönden ona doğru gelirken bile.

Benedek'in nefesi, iblis avcısının her şeye rağmen ayakta kalışını izlerken ciğerlerinde düğümlendi.

saldırdı. İçindeki karanlık arzu gitmişti. İblisleri her antik çağdan çekip çıkarmıştı ama şimdi onlarla yüzleşirken yalnızdı. İlk düşüncesi, bedenini onunla ölümünü isteyen acımasız katillerin arasına sokmak oldu. Aklından geçen her düşüncenin avcıyı yok etmek olduğuna hiç şüphe yoktu.

İki şey disiplininin devreye girmesini sağladı. Kendini Silke ile tehlikenin arasına sokma dürtüsü çok güçlüydü; bu bir zorunluluktu. Bu kadar yoğun hiçbir his ya da duyguya güvenmiyordu. Bu kadar güçlü bir ihtiyacın kendisinden kaynaklanabileceğine inanmıyordu. Bu, dışarıdan bir kaynağın onu kendi amaçları doğrultusunda kontrol etmeye çalıştığı anlamına geliyordu. İkinci olarak, iblis avcılarını iş başında görmüştü. Birine müdahale etmek, sahip oldukları hassas güç dengesini bozabilir ve avcıyı daha fazla tehlikeye atabilirdi.

Silke'den yayılan güç dalgalarını hissedebiliyordu. Karpatlar'dan çıkardığı dört iblise bakmıyor ya da onları tanımıyor gibi görünüyordu. Tüm dikkatini yılanı vermiş gibi görünüyordu ama yine de odaya yaydığı enerjinin bir şekilde onunla diğer iblisler arasında bir bariyer oluşturduğunu biliyordu. Bariyeri aşmak ya da etrafından dolaşmak için çıldırmış gibiydiler. Hayat arkadaşı ile onu parçalamaya bu kadar hevesli iblisler arasındaki görünmez duvarın gücünü test edebilseydi kendini daha iyi hissedebilirdi.

Benedek onların kötü niyetini hissedebiliyordu. Silke'yi öldürme arzusu tüm odaya nüfuz etmişti. Avcının üzerine her yönden böylesine güçlü dalgalar halinde gelen nefreti hissetmek mide bulandırıcıydı. Ona duyduğu saygı ve hayranlık giderek artıyordu.

Böylesine acımasız ve kararlı düşmanlar karşısında dimdik durdu.

Ejderha zambağı yapraklarına sarılmış kristal kılıç, yaratık ona doğru ilerlerken iblisin üzerinde birleşti. Tepedeki tüp, sanki iblisin üzerine yağmur yağıyormuş gibi kutsal su damlaları püskürtmeye devam etti. Pullarda yüzlerce küçük delik belirdi. Deliklerden zehirli bir kokuyla birlikte duman püskürdü.

Kristal kılıçtan çıkan çeşitli renklerdeki ışıklar yılanı tam açık ağzından vurdu. Feryat tizdi ve odadaki antika oyma aynayı paramparça ederek cam parçalarının yere düşmesine neden oldu. Benedek tam yılanın Silke'ye saldıracağından eminken, ejderha zambağı yılanı ateş püskürüyormuş gibi koyu bordo sargılı uçlarından turuncu-kırmızı alevler fırladı.

Silke mümkün olan son ana kadar bekledi, böylece nişan alması kesinlikle doğrudu. Yılanın boğazından aşağıya doğru akan alevler, yaratığın içini tutuşturarak kükreyen bir ateşin bir anda onu sarmasına neden oldu. Alevler o kadar sıcak ve vahşiydi ki, yılanın çok sayıdaki

Kutsal suyun yarattığı delikler. Hava ateşi besledi.

Başlarının üzerinde, tavana yakın bir yerde dönen su damlaları yılanın üzerinde durmuş, onun yerine iblis avcısına ulaşmak için görünmez bariyerlere sürekli saldıran dört iblisin üzerine yağıyordu. Yanan iblisin kokusu iğrençti.

Benedek, Silke'nin hissetmesine rağmen öksürmediğini ya da herhangi bir rahatsızlık belirtisi göstermediğini görebiliyordu. Dikkatli bir şekilde onunla birleşmiş ve arka planda çok sessiz kalmıştı. Aklındaki tek düşünce odadakileri korumak ve iblisleri yok etmektir. Tek başına üstesinden gelemeyeceği kadar çok düşman olduğu düşüncesinin aklından geçmesine bir kez bile izin vermedi.

Silke'de hiç ego bulamadı. Övölmek gibi bir arzusu yoktu. Kendini iblis avcısı olarak görüyordu. Bu onun yeminli göreviydi ve işini ciddiye alıyordu. Kendisi için bir tehlike olduğunu düşünmüyordu, sadece köyünün, Bootsma ailesinin, Tora'nın ve şimdi de Karpatlar'ın korunmasını sağlamayı düşünüyordu. Ona göre etrafındaki herkesin güvende olduğundan emin olması gerekiyordu.

Yılanın pullu vücudu tamamen alevler içindeydi ve o kadar sıcak yanıyordu ki, dış pullar çözölürken beyaz ve mavi küller ince tozlu bir madde halinde yere dököldü. Yaratık öölürken bile kendini Silke'ye doğru fırlatmak için son bir çaba gösterdi. Silke kristal kılıcıyla hareketi takip etti, ejderha zambağı yapraklarının sivri ucu magmaya çok benzeyen volkanik kırmızı jel benzeri bir madde pöskürttü. Malzeme kalındı ve alev alev yanan yılanın tamamını kaplayarak ileri doğru ivmesini anında durdurdu. Jel yanan yılanın etrafında bir koza oluşturdu, madde bir yakıt gibi davranarak iblisin daha sıcak ve daha hızlı yanmasını sağladı. Kalın hızlandırıcı yaratığın hareket etmesine izin vermedi. Vücudunun giderek daha büyük bir kısmı o tuhaf küle dönöşürken, avcı kılıcını yukarı kaldırdı ve başını kopardı, yılanı açarak ateşin onu tamamen yutmasını sağladı.

O tereddüt etmedi ama şeytana doğru döndü şöminenin en yakınında, onu çevreleyen bariyeri parçalıyordu. Dört iblisin de ona saldırmasını engelleyen tek şey onun güçlü enerjisiydi. Benedek onun gücünün azaldığına dair hiçbir işaret bulamadı. Çılgına dönen diğör üç iblisin yüzüne bakmadı; sadece iblislerden birine odaklandı.

Her bir iblis, dört boynuzu ve ağızlarından çıkan iki tırtıklı kılıca benzer dişleri olan kötü görünümlü bir yaratıktı. Benedek daha önce hiç

böyle bir iblis görmemiştim. Ortaya çıktıklarında çok küçüktüler ama beynin küçük bir yarığına hapsolmadıkları için artık daha da büyüyorlardı. Şömineye en yakın olanı şimdiden yaklaşık on sekiz santim boyundaydı. Diğerleri de hemen arkasındakine yakın boyutlardaydı ve büyümeye devam ediyorlardı.

İblisler iki pençeli ayakları üzerinde dik duruyordu. Gövdelerini, kollarını ve bacaklarını dikenler kaplamıştı. Elleri, jilet gibi keskin görünen uzun, çok kalın kıvrımlı tırnaklara pençelerdi. Korkunç görünümlerine rağmen Silke hiç etkilenmiş görünmüyordu.

Benedek onun zihninin iblisinkine karşı hareket ettiğini hissetti. Bir kez daha ciğerleri hava almak için yandı. En nazik dokunuşlarla iblisin anılarına daldı, onları eleyerek kökenini aradı. Dokunuşu o kadar hafifti ki iblis onun varlığından habersizdi. Zaten onların zihinlerine girmişti; onları konukçularından ayırmak için böyle kandırıyordu. Benedek onun becerisine, iblislerin ve hatta kadimlerin bile onun zihinlerine girdiğini ve istediği şeye ulaşmak için anılar arasında gezindiğini hissetmeyecek kadar silik olma yeteneğine hayret ediyordu.

Silke iblisin anılarını hızla gözden geçirdi. Çok az anı vardı. İblis yeni yaratılmıştı; büyücü, vampir ve Lilith'in yarattığı bir mutasyondur. Benedek kökenlerin onun için önemli olmasını ilginç bulmuştu. Savaşa girdiğinde, rakibi ne kadar tehlikeli ya da uzman olursa olsun, kendisi için büyük bir maliyet olsa bile onu yok ederdi. Diğer üç iblisin giderek büyümesine ve tedirginleşmesine rağmen, o sakinliğini korudu, acele etmedi, sadece yaratığın farkına vardığı anı bulana kadar iblisin zihnini hızla inceledi.

Benedek iki büyücüyü tanıdı. Xavier ve kardeşlerinden biri, Xayvion. İkisi zehirli bir fiçinin üzerinde duruyordu,

buharlaşan sıvı. Kristal ışıklar sürekli olarak sıvının üzerinde ve içinde oynuyordu. Işıklarla birlikte, tekrarlanan ilahiler bir döngü halinde çaldı.

Taze kan istiyorsunuz. Beslenirken öldürmek istiyorsunuz. Bu arzu güçlüdür ve sürekli büyür. Her özlem daha da artıyor. Görmezden gelmek imkansız.

İblis doğduğu andan itibaren avcılarını hedef almaya, ayartmanın karanlık fısıltılarını güçlendirmeye programlanmıştı. Fıçılardaki küçük mikroplar, avcılarının ölümsüzlerin saflarına katılmasını sağlamak için tasarlanmıştı. Fikir zekiceydi. Eskiler üzerindeki etkilerini hissettikten sonra, yüzyılların deneyimine sahip ve yüzyıllardır bu ayartıcı fısıltıları duyamayan avcılar, bu komutları duymak neredeyse ezici olmuştu. Hepsinin yemin etmiş olması ve böylesine güçlü bir kurala sahip olmaları büyük bir şanstı. Ve Mataias bundan etkilenmemişti. Hepsinin çaresizce ihtiyaç duyduğu kanı alabilmişti, böylece hiçbir laneti hissederken bir insana yaklaşmak zorunda kalmamıştı.

Avcıyı bul ve öldür. Katili bul ve öldür. Bul ve avcıyı öldür.

İblis, kan dolaşımına enjekte edildikten sonra avcının beyinde saklanmaya programlanmakla kalmıyor, aynı zamanda avcılarının iblis avcılarını bulup öldürmelerini sağlamayı amaçlıyordu. Benedek hayat arkadaşının artık bu bilgiye sahip olduğunu biliyordu. Kadimlerin iblisle lekelendiğini ve beslenirken öldürmeye ve onu bulup öldürmeye programlandıklarını biliyordu. Güvene dayalı bir ilişkiye başlamak için en iyi yol bu değildi.

Silke metodik olarak, teker teker, her iblisle ayrı ayrı yüzleşti. Son ikisinin ilk ikisinden daha büyük ve daha güçlü olmasının bir önemi yokmuş gibi görünüyordu. Kökenlerindeki bir şey ona onları nasıl öldüreceğinin ipuçlarını vermişti. Tıpkı yılanla yaptığı gibi, acele etmedi ve

Kutsal su ve ejderha zambağı yapraklarına sarılmış kristal kılıç. Bunu ateş püskürmek için nasıl kullanabildiği ve magmayı fazlasıyla andıran jeli Benedek'in hiçbir fikri yoktu.

Daha önce avcılar izlediğinden, yöntemlerini anlamayı ummuştu ama bu onun için tamamen yeniydi. Son iblisi de yok ettikten sonra yere çöktü ve sırtı duvara gelene kadar topuklarıyla itti. Tora hemen koruyucu örgüsünü açtı ve ona doğru koştu. Balıkçı kıpırdamadı, Tora Silke'yle ilgilenirken onun emri altında kaldı.

Silke, hayat arkadaşı olduğundan emin olduğu Karpatyalıya bakmamaya çalıştı. Göz korkutucuydu. Dehşet verici. Bu gördüğü en korkunç adamdı. Bitkin düşmüştü, vücudu gevşek bir bulaşık bezi gibi hissediyordu. Beşi de kadim olan bu adamların onu öldürmek üzere programlandıklarını biliyordu. Topluluğuna görünmeden gelmişler ve onu gözetlemişlerdi. Asıl niyetleri onu öldürmek miydi? Köylüleri yiyecekleri için kullanmak ve sonra beşi de vampire dönüştüğünde halkı mahvetmek mi?

Tam gücüne kavuşana kadar onlardan uzak kalmak istiyordu. En azından Bootsma'nın evinden ayrılmayı ve adamları köyden uzaklaştırmayı başarmıştı. Yüzleşme için kendi evini kullanmaktan başka çaresi yoktu. Fena'yı evden uzaklaştırması için Tora'yı önden göndermişti ama Fena gitmeyi reddetmişti. Annesi oturma odasındaki en rahat sandalyede sessizce oturuyordu. Bir av tüfeği sehpaye yaslanmış, kolayca ulaşılabilir bir yerde duruyordu ve sandalyede çok sayıda silah saklıydı.

"Ben Benedek Kovak," diye kendini tanıttı en korkunç görünümlü adam. "Bunlar Nicu Dalca ve Tomas, Lojos ve Mataias Smolnycki."

Silke kalbinin ani düşüşüne karşı gözlerini kısa süreliğine kapattı. Onu almaya gelen yabancıнын o olduğunu başından beri biliyordu. bir çekim vardı. A

güçlü bir tane. Bunu beklemiyordu. Onu fiziksel olarak çekici bulmuştu. Bunu da beklemiyordu. Yine de, tüm bu çekiciliğe rağmen, ona ve diğerlerine karşı güvensizdi.

"Ben Silke Reinders, bu da annem Fenja. Tora benim arkadaşım." İki kadını da işaret etti. Tora da Silke gibi eskilerden şüpheleniyordu. Silke iblislerin kökenlerinde bulduklarını hemen onunla paylaşmıştı.

Silke ses tonunu değiştirmede. Kendi evinde, annesi oradayken bir savaş başlatacak değildi. Savaşa girip kalbinin hızlanmasını engelleyebilirken, potansiyel kocasıyla aynı odada nabızı hızlanmadan oturamaması canını sıkmişti. Bu hiç mantıklı değildi. Hepsinin kalbinin hızlandığını duyabileceğinden korkuyordu. Çok hızlı atan bir kalbin onu av haline getirdiğini deneyimlerinden biliyordu. Sandalyesinde kıpırdandı, silahları parmaklarının ucundaydı.

Mataias, "Geldiğimiz anda neden size gelmediğimizi merak ediyor olmalısınız," dedi.

"İblisleri bizden uzaklaştırdığın için teşekkürler avcı," diye ekledi Nicu. "Dürtüyle savaşmak zorundaydık ve ona teslim olmaktan korktuğumuz için kendi başımıza beslenemiyorduk. Çok zor oldu."

Lojos başıyla onayladı. "Bizler kadim insanlarız ve bizim dünyamızda artık günaha dair fısıltılar bile duymuyoruz, yine de bu parazitler bize bulaşmayı başardı. Kendimizi zarar verebileceğimiz herkesten uzak tuttuk. Nicu'ya teşekkürlerimi sunuyorum."

"Ve benimki," dedi Tomas. "Buraya gelirken yolda birçok kez saldırıya uğradık. Bildiğiniz gibi biz vampirleri avlıyoruz ve yüzyıllar boyunca da avladık. Parazitleri her zaman vücudumuzdan atarız. Bu sefer bir tanesi kaldı ama hiçbirimiz yerini tespit edemedik."

"Çünkü parazit değil iblisti," dedi Silke. İblisler, ev sahibi olarak seçilen dört adamın içinde evlerindeymiş gibi görünüyordular. Bunu eklemedi ama Benedek'in soğuk obsidyen gözleri yüzüne sıçradı, neredeyse sahiplenircesine üzerinde gezindi ve sonra geri dönüp doğrudan gözlerinin içine baktı.

Diğerlerine göre bende daha fazla. Benedek itti kelimeler beynine girerek onunla birleştiğini doğruladı.

Silke titredi ve ondan korktuğunu belli edip etmediğini umursamadan ellerini kollarında aşağı yukarı ovuşturdu. Çenesini kaldırarak bakışlarını onun üzerinde tutmaya zorladı. Evet, yeraltı dünyasından gelen iblislerle aynı değil. Hiçbir leke yok, ama içinde Karpatyalıdan daha fazlası olan bir şey var.

Yargılayıcı değildi. Fenja bundan emindi. Bir avcı olarak egoya ya da yargılamaya yer yoktu. Ama korkuyordu, hiçbirine güvenmiyordu, özellikle de buna izin verirse onu sahiplenecek olan adama. Buna izin vermeye hiç niyeti yoktu. Adam onun zihnindeydi, tıpkı onun zihninde olduğu gibi. İkisinin iyi bir çift olmadığına karar verdiğini görebiliyordu.

Beni tanımak için zaman ayırmadın.

Kasıtlı olarak bir kaşını kaldırdı. Senin bir Karpat kadiminden fazlası olmadığına inanmamı mı istiyorsun? Tora'nın tüm insanlığın güvenliği için kapının ardında tuttuğu şey olma yolunda ilerliyorsun. Lilith bile kapıların ardında esir tutululardan korkar.

Tora diğer Karpatyalılarla konuşmaya devam etti. Fenja sessiz bir gözlemci olarak kaldı. Silke annesinin misafirleri geldiğinde sessizce oturduğunu hiç görmemişti. Mükemmel bir ev sahibesiydi, her zaman ziyaretçilerin rahat etmesini sağlardı. Onun bu kadar sessiz olması rahatsız ediciydi. O da tıpkı Silke gibi dikkatini Benedek'e vermişti.

Bu adam Fenja'nın kızının potansiyel kocasıydı. Diğerleri onun arkadaşlarıydı. Fenja, Silke' her zaman insanların sadece arkadaşlarının kim olduğunu görerek onlar hakkında çok şey öğrenebileceğini söylerdi. Sözde bu kadimler, Lilith'in ordusuyla yaklaşan savaşta onlara yardım etmek için yabancı diyarları dolaşmışlardı. Yolda kendi sınavlarından geçmemiş değillerdi. Silke, ifadesiz maskelerine rağmen yolculuğun zor geçtiğini hissedebiliyordu. Ne birbirlerine ne de kendilerine ne kadar zor olduğunu kabul ediyor gibi görünmüyorlardı. Ama o bunu onlar adına hissediyordu.

Benedek ona belli belirsiz bir gülümseme gönderdi. Yüzünde hiçbir şey görünmüyordu. Ne o yontulmuş dudaklarından ne de gözlerinin soğukluğundan. Her şey zihnindeydi ve bu da o küçük gülümsemeyi fazlasıyla samimi kılıyordu. Küçük bir farkındalık ürpertisi omurgasından aşağı süzüldü.

Lilith kapıların ardında olanlardan korkmakta haklı. A Adalet adında bir Karpatyalı. Halkımız arasında efsanevi olarak kabul edilir. Ama o artık Karpatyalı değil. Kaçması halinde herhangi bir avcının alt edemeyeceği kadar güçlendi.

Gözlerinin onun gözlerinin içine bakışı. Gözlerini kırpmadan. Sanki sadece onu görüyormuş gibi sabit bir odaklanma. Öyle olmadığını biliyordu. Bu her şeyi gören bir adamdı. Hiçbir şey ondan kaçamazdı.

Bu doğru değil, diye itiraz etti ve kolayca onun düşüncelerini okumak. O küçük iblisi ben bulmadım, diğerleri de bulmadı. Sen buldun.

Onunla bu kadar samimi konuşmaya devam edemezdi. Bu onları bir şekilde birbirine bağlıyordu ve o aralarında herhangi bir bağ olmasını istemiyordu. Birbirlerine uygun değillerdi.

"Tora ve ben bir vampirle savaştığımızda, yaralandığımız her yerde bize bu korkunç küçük parazitleri enjekte ederlerdi." Ona bu bilgiyi yüksek sesle verdi.

onunla telepatik olarak konuşmaya devam etmek yerine. "Siz parazitleri arıyordunuz, sadece avcılar vampire dönüştürmek için yetiştirilmiş bir iblisi değil."

Benedek, "Ve avcılar öldürmek," diye dikkat .

Sesi farklıydı. Çok, çok kısık ve hırıltılıydı. Sert yüz hatları ifadesini değiştirmemişti, ama ondan yayılan onaylamama dalgalarını hissetti. Adamın odaklanmış bakışları yine uzun ve yavaş bir incelemeye yüzünde gezindi. Yine o farkındalık ürpertisi omurgasından aşağı süzüldü. Buz gibi parmaklar onu kavıyor gibiydi. Adam onun zihninde hareket ediyordu.

İrkilerek, tüm rahat ve sakin olma numaralarını bıraktı. Ne yapıyorsun? Ne ?

Vampirlerle karşılaşmalarınız. Sen iblis avcısısın, avcı değil.

Yine sesi çok sakin, çok gerçekçi geliyordu ama ona öyle hissettirmiyordu. Kendini tehdit altında hissediyordu. Avlanmış. Yargılanmış.

Çenesini ona doğru kaldırdı. Gözlerinin fırtınalı bir hal aldığını biliyordu. Öfkesi alevlendiğinde renginin değişmesini hiçbir zaman kontrol edememişti. Bu çok açık bir işaretti ama eğer adam onun zihnine girmiş olsaydı, kendisinden hiç de memnun olmadığını bilirdi.

Ben mutluyken benimle mutlu olmanıza gerek yok. güvenliğinizi sağlamak.

Ona bir kaşını kaldırdı. Onun aklından çıkmasını gerçekten istiyordu. Adamın sesi zihninin duvarlarında gezinirken fazlasıyla samimiydi. Herkes gibi onun da sırları vardı. Çoğunlukla duygularını saklıyordu. Sırlarını paylaşmak isteyeceği son kişi oydu.

Önemli duygularını paylaşman gereken tek kişi benim. ile. Ya da hayallerinle. Sen benim hayat arkadaşısın.

Yine, çok gerçekçi. Kibirli görünebilirdi ama ses tonu öyle değildi. Sanki birlikte olmaları kaçınılmaz bir sonuçmuş gibiydi.

Hayat arkadaşı meselesine gelince. Ruhunu teslim etmeye ve bırakmaya oldukça istekliyim.

Söylenmesi gerekiyordu. Onun karısı olmaya niyeti olmadığını anlaması gerekiyordu. Yine zihninde ona belli belirsiz bir gülümseme verdi. Sert yüz hatlarında hiçbir ifade belirmedi. Obsidyen gözlerinde, sanki o kaya çok cilalanmış gibi bir parıltı belirdi.

Nasıl çalıştığı hakkında hiçbir fikrin yok mu?

Yapmadı. Pek sayılmaz. Öğrenebildiği kadar çok şey öğrenmeliydi ama dünyanın bir yerlerinde kendisi üzerinde hak iddia eden bir adam olduğu bilgisini aklından uzaklara süpürmüştü. Tekrar çenesini kaldırdı. Endişelenmem gereken başka, daha önemli şeyler vardı. Seni güvende tuttuğum sürece, önemli olan buydu. Hiç kimse, iblis, vampir ya da Lilith, ruhunu benden alamayacaktı. Onu almaya geldiğinde bozulmamış olacağını biliyordum.

O kırpışmayan gözler onunkilerde sabit kaldı. Ruhunun yarısı sende. Diğer yarısı da bende. Bu tek bir ruh, iki değil.

Aynen öyle. Size nasıl iade edeceğimi söylerseniz altın oluruz.

Onun bilmediği şeyleri biliyordu. Onun gibi kaba davranmalı ve anılarını incelemeliydi. Kendisinden saklanan şeyleri öğrenebilirdi. Bulmacanın parçalarının eksik olduğunu ve onlara çaresizce ihtiyacı olduğunu hissediyordu.

Nicu ayağa kalkarak, "Siz ikinizi tanışmanız için yalnız bırakalım," dedi. Fenja'ya doğru küçük bir selam verdi. "Evinize girmemize izin verdiğiniz için teşekkür ederiz. Ve bir kez daha Silke, iblisleri ortadan kaldırdığın için minnettarız."

Tora konuşmadan önce dört Karpatyalı avcının kapıya bekledi. "Kimse bir açıklama yapmadı

bize gelip kendinizi tanıtmadığınız için teşekkür ederiz." Bu bir meydan okumaydı. Bu açıklamayı bakışlarını Benedek'e yöneltti.

Üçüzler kısa bir bakış alışverişinde bulundular, Benedek'e hızlı bir sırtış fırlattılar ve dışarı çıktılar. Nicu başını salladı. "Kalıp sana yardım etmek isterdim ama sanırım bunu sen halledeceksin." Üçüzleri takip etti.

Onları takip edeceğim ve neler yaptıklarını göreceğim, Tora dedi ki. Yüksek sesle ekledi, "Bir randevum var. Sana sonra yetişirim." Bir elini kaldırarak kapıdan çıktı.

Benedek iki kadından en ufak bir şekilde korkmuş görünmüyordu. Aksine, Silke'nin hissettiğinden daha rahat görünüyordu. İri bir adamdı. Tamamen kaslıydı. Kendini sessiz bir şekilde tutuyordu. Dikkatli. Her şeyi gözlemliyordu. Hiçbir şeyi kaçırmıyordu. Ondan gözlerini kapamasını ve odayı tarif etmesini istese, bunu mükemmel ayrıntılarla yapabileceğinden emindi.

Sessizliği bozan Fenja oldu. "Geldiğinde kendini kızıma tanıtmadın mı?" Sesi yumuşaktı. Azarlama yoktu. Yargılamıyordu. Sadece açıklamasını dinlemeye istekliydi.

Benedek saygıyla başını eğdi. "Mataias hariç, tehlikedeydik efendim. Yüzyıllardır hissetmediğimiz eğilimlerle savaşıyorduk. Bir savaşın yaklaştığını biliyoruz ve onu kazanmak için hepinizin bir şansı olması adına burada olmalıyız."

Silke'nin başını hafifçe sallamasını ve vücudunu rahatsız bir şekilde sandalyede kaydırmasını görmezden geldi ama Silke onun bu anlaşmazlık işaretlerini anladığını biliyordu.

"Öte yandan, tehlikeye atıldığımız ve Mataias hariç hepimizi karanlık bir cazibe sardığı için köyden uzak durmanın daha iyi olacağını düşündük.

Ta ki takıntılı dürtülere neden olan parazitleri kovduğumuzu anlayana kadar."

Silke gözlerini ondan alamıyordu. Olağanüstüydü. Onun içindeki savaşçıyı görebiliyordu. Yırtıcıyı. Katili. Kesinlikle besin zincirinin tepesindeydi. Bu tehlikeli bir adamdı ve Fenja ile birlikte bir evin içinde kapana kısılmışlardı. Çok küçükken bile otorite hep ondaydı. Atalarının bilgisi üzerine kazanmış olarak doğmuştu. Ayrıca son derece zeki olduğunun ve zihninin bulmacaları hızla çözdüğünün de farkındaydı. Silke kendine karşı dürüst olmaya kararlıydı. Onunla olan ilişkisini her zaman lider olacağını bildiği için mi reddetmişti? Bu asla gerçek bir ortaklık olmayacaktı.

Bir de romantizm vardı. Fiziksel olarak ondan etkilendim. Kim etkilenmez ki? Bir kadının onunla birlikte olmak istememesi için ölü olması gerekirdi. Sorun yakışıklı anlamında muhteşem olması değildi. Çok fazla açısı ve düzlemi vardı, gözlerinde biraz fazla buz ve taş ve ağzının etrafında çok fazla zalimlik vardı.

Yara izleri vardı, özellikle de boğazını saran ve sanki geçmişte boğazı kesilmiş gibi duran ilginç bir yara izi. Birinin bu kadar yaklaşıp bu kadar zarar verebileceğini hayal bile edemiyordu. Yara izleri onun tehlikeli bakışlarını daha da güçlendiriyordu. Ona bakmak bile vücudundaki tüm sinir uçlarını canlandırıyordu.

Silke ona karşı verdiği fiziksel tepkiye güvenmiyordu. Bu onun karakterine uymuyordu. Asla onun ilgisini çekecek türden bir kadın olmayacaktı. Hiçbir zaman. Bu anlamda erkekler hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Onu memnun etmeye çalışsa bile, uzun yaşamı boyunca mükemmel aşıklar olan pek çok kadınla birlikte olduğundan hiç şüphesi yoktu. Her zaman bir karşılaştırma olacaktır.

Parmaklarını birbirine geçirdi ve titrediğini belli etmemek için ellerini dikkatlice kucağına koydu. Bir ev ve aile istiyordu. Çocuklar. Bunun farkına varmış ve hatta bunu Fence'ye itiraf etmişti. Şimdi bunun boş bir hayal olduğunu biliyordu. Bu adam onun kaderi olmalıydı. Kaderi. Halkı arasında yürüyen bir efsane. Onun kocası, çocuklarının babası olması gerekiyordu. Kader ona çok çirkin bir şaka yapmıştı. Bu şansı kaçırırsa, bir daha asla başka bir şansı olmayacağını biliyordu ve onu pas geçmek zorunda kalacaktı. Başka seçeneği yoktu.

Onun için çok gençti ve bunun nedeni yaşı değildi. Çünkü ona asla yetişemeyecekti. Kendini tanıyordu. Onunla ilgilenmek için kendini paralardı. Ona ihtiyacı olan her şeyi vermek için. Hayatı boyunca bulunduğu konumda olacaktı. Ama asla güvende olmayacaktı. Her zaman yalnız olacaktı ama bu daha da kötü olacaktı çünkü o yanında olacaktı ama olmayacaktı. Kendi başına kalması akıl sağlığı ve huzuru için çok daha iyiydi.

Annesine şöyle bir baktı. Kabul etmek istese de istemese de Fenja'nın önsezileri vardı. O biliyordu. Benedek'ten Silke'ye baktığında yüzünde okunuyordu. Eğer torun istiyorsa, karşılarında oturan ve ölümcül bir silah gibi görünen adam onun tek umuduydu.

"Köylülerin yanında olmak istememeni anlıyorum ama neden bizim evimize görünmeden gelip sonra da Silke'yi Bootsma'nın evine kadar takip ettin?" Fenja aynı yargılayıcı olmayan ses tonuyla ısrar etti.

Silke bu tonu biliyordu ve içinde bulunduğu koşullara rağmen kendini neredeyse gülümserken buldu. Bunu milyonlarca kez duymuştu. Fenja bir cevap alana kadar ısrar edecekti. Nazik ve tatlı olacaktı ama cevabını alacaktı.

Benedek en ufak bir rahatsızlık duymuş gibi görünmüyordu. Yaşlı kadının kendisini sorgulamasından dolayı kılını bile kıpırdatmadı.

"Ben güvenen bir adam değilim." Bunu bir açıklama olarak yaptı. "Yüzyıllar boyunca yaşadım ve bu süre içinde ihaneti sık sık gördüm. Kaderinde benimle birlikte olmak olan kadını görmek istedim."

"Gördüğünüz gibi çok güzel." Fenja kızına doğru eliyle işaret etti. Benedek'in cevabı onu hayal kırıklığına uğrattıysa da Silke bunu onun ses tonundan duyamadı ama annesinin yüzünde gördü.

Silke'nin derisinin altında renk yükseldi. Ne kadar uğraşırsa uğraşsın kızarmasını kontrol edemiyordu. Fenja'nın sözleriyle Benedek tüm dikkatini tekrar ona yöneltti. Bir spot ışığının sıcak parıltısında olmak gibiydi. Bu kez bakışları yavaşça onun üzerinde geziniyor, sanki her santimini hafızasına kazıyordu.

"Beni yanlış anladınız," dedi Benedek. "Ama haklısınız, gerçekten de çok güzel bir kız."

Sesinde en ufak bir spekülasyon belirtisi vardı. Silke'nin tek yapabildiği kıpırdamadan oturmak ve bu yoğun bakış altında kıvranmamaktı. İçine kapanmakta çok haklıydı. Çoğunlukla yalnızdı ve bu şekilde rahattı. Ona güvenmesine izin verirse, onu kendisi için istediğine inanmasına izin verirse, o gittiğinde kaybolacaktı. Ve o da gidecekti. Parmaklarını sıktı ve ciğerlerine hava dolmasını sağladı.

Seçimleri vardı. Onun iradesini elinden alamazdı. Kimse onu onunla evlenmeye zorlayamazdı. Tek yapması gereken güçlü olmak ve ona karşı duyduğu alışılmadık fiziksel tepki tarafından ikna edilmemektir. Ham ve içgüdüsel. Onun için korkutucuydu. Kontrolden çıkmış bir kadın değildi. Benedek gibi bir adamın ona neden çekici geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu ama öyleydi.

"Onun karakterini tanımak istedim. Güzel bulduğum şey buydu. Bizim insanlarımız için görünüş önemli değildir. Avcılar renkli görmez ya da duyguları hissetmez, bu yüzden fiziksel güzellik devreye girmez."

Fenja onun vurdumduymaz yüzüne taktığı maskeyi inceledi. "Renkli görmüyor musun? Hiç mi?"

Başını öne eğdi. "Yüzyıllar boyunca gri bir dünyada yaşadım. Ta ki kızınızın sesini duyana kadar. Onun benim gerçek hayat arkadaşım olduğunu o zaman anladım. Renkleri görme yeteneğimi geri kazandırdı. Parlak. Canlı. O kadar çok ki renkleri azaltmam gerekiyor, aksi takdirde renkler kafa karıştırıcı olabiliyor. Onlara alışmalıyım."

"Sizde olanları size nasıl iade edebilirim?" Silke sadede gelerek sordu. Bu ziyaretin bitmesini istiyordu. Adam odada ne kadar uzun süre kalırsa, aralarındaki bağ da o kadar artıyor gibiydi.

Bu soruyu sorduğu an, bir kez daha tüm dikkatini ona verdi.

-

Şonu kesinlikle reddediyordu. Aralarındaki ilişkiyi yürütme şansını bile reddediyordu. İşin ironik yanı, zihninde başından beri bir hayat arkadaşı fikrini reddetmiş olmasıydı. Ona verecek bir kalbi yoktu. Güvenmiyordu. Şimdi onunla birlikteyken, onun iblislerle savaşmasını, arkadaşını ve balıkçıyı korumasını, hatta gerekli olmasa da Karpatyalı kadimleri korumasını izlediğinden beri onu istediğini anladı.

Silke'yle ilişkisini yürütmek istiyorsa, Benedek ona ulaşmanın bir yolunu bulması gerektiğini biliyordu. Onu birlikte iyi olabileceklerine ikna etmek için. Bunu romantizm yoluyla yapmayacaktı. Onu tanıyan Karpatyalılar, vampir avına çıkmadıkları sürece çoğunlukla ondan uzak dururlardı. O da

bir kabustu, bir soru işaretiydi, çok uzun yaşamış ve başka bir şeye dönüşmekte olan bir adamdı. Bu gerçeği inkâr etmek mümkün değildi ve kendisine karşı her zaman titizlikle dürüst olmuştu. Hızla kötüleşiyordu. Ve o bir iblis avcısıydı.

Konu romantizm olduğunda Silke pazarlık yapmazdı. Ama o sadıktı. Hem de çok. Onda bulması gereken şey buydu. Bu özellik. Ona her zaman ihtiyacı olacaktı. Onun orada olacağından asla şüphe duymayacaktı. O da aynısını onun için yapacaktı. Onun romantizmi buydu. Karşılıksız sadakat.

Onu istiyordu. İsteyeceğini düşünmemişti ama onun etrafında, kafasının içinde oldukça ona daha fazla saygı duymaya başlamıştı. Fiziksel olarak ondan etkilenmesi de cabasıydı. Ama ilişkilerinin yürümeyeceğinden emindi. O da bunu anlıyordu çünkü aynı inanç kendisinde de vardı.

Silke ondan haklı olarak korkuyordu. Onun içinde büyüyen canavara karşı duyarlıydı. O bir iblis avcısıydı ve birlikte olurlarsa kendi kocasını öldürmek zorunda kalabileceğinden korkuyordu. Ayrıca kendini onun içinde kaybetmekten de korkuyordu. Onun tarafından yutulmak istemiyordu. Bunun için onu suçlayamazdı ve aralarındaki dinamiğin nasıl işleyeceğini bilemezdi. Ama onu istiyordu ve aralarındaki ilişkinin yürümesini istiyordu.

"Ne yazık ki Silke, koruduğun şeyi öylece teslim edemezsin. Onu geri almamın tek bir yolu var."

Uzun kirpikleri gözlerini örtmek için aşağıya iniyordu. Çok güzel gözleri vardı. Bakışlarında fark ettiği ilk şeylerden biri buydu. İçi yumuşaktı ve bu gözlerinden okunuyordu. Kendisini dünyanın geri kalanına güçlü, kendine güvenen ve kendi ayakları üzerinde durabilen biri olarak tanıttı çünkü hepsi kendisinde vardı. Ama , kimsenin olmadığı yerde

savunmasız olduğunu görebiliyordu. Bir eş ve aile özlemi çekiyordu. Kararlarında ona yardımcı olacak ve bazı sorumlulukları omuzlayacak bir ortağa güvenebilmek istiyordu. İblis öldürmek değil ama hayatta karşısına çıkan gündelik sorunlar. Benedek o adamdı. Öyle olduğunu biliyordu. "Eğer yardımcı olaksa ikinizin özel olarak konuşmasına izin vereceğim.

konuşmayı kolaylaştırmak için," diye önerdi Fenja.

Benedek yaşlı kadına Karpat türleri hakkında ne kadar bilgi verilmesi gerektiğini düşündü. Sanki düşmanları zaten bu bilgilere sahip değilmiş gibi. Silke'nin önümüzdeki birkaç dakikayı atlatabilmesi ve anlatacaklarını doğru düzgün sindirebilmesi için annesinin odada olması gerektiğine karar verdi.

"Eğer kalmanızın bir sakıncası yoksa, hanımefendi..." "Lütfen bana Fenja deyin."

"Fenja, o zaman. Sanırım bir kez açıklamak benim için daha kolay olacak. Sen onun annesisin. Ruhumun diğer yarısını bana geri vermenin neleri gerektirdiğini bilmek, Silke'nin ne yapacağına karar vermesine yardımcı olmak için ihtiyaç duyacağın bir bilgi olacaktır."

Fenja'nın kaşları kalktı. Karpatyalıları biliyordu. Fenja'nın çocukluğundan beri hayatında Tora vardı ama ruhunun diğer yarısını alan birini hiç duymamıştı.

Benedek ona ruhun nasıl bölündüğünü ve bir kadının diğer yarısını onlar için tuttuğunu anlattı. Onu güvende tutmakla görevlendirilmişti. Benedek de onu bulmakla görevlendirilmiş. Psişik yetenekleri olan bir insan kadının bir Karpatyalıya hayat arkadaşı olabileceği bilgisi, prens kadını bulana kadar onlar için kayıptı.

"Silke'nin ruhunu koruduğuna inanıyorsun," dedi Fenja, anladığını belli ederek.

Benedek, yaşlı kadının onu sorgulamamasını ya da ona inanmıyormuş gibi davranmamasını ilginç buldu. Kadın

Söylediklerini kabul etmiş gibi görünüyordu ki bu onun için şaşırtıcıydı. Normalde ona söylediklerinin bir insan için inanılması imkânsız şeyler olduğunu düşünürdü. Kulağa fantastik bir romandan çıkmış gibi geliyordu. Ama o da bir romandan fırlamış gibiydi. Kimse vampirlere ya da Karpatlar'a inanmıyordu ama yine de varlardı.

"Onun ruhumun koruyucusu ve benim gerçek hayat arkadaşım olduğuna hiç şüphe yok. Sadece bir hayat arkadaşı renkleri ve duyguları geri getirebilir. Silke bunu benim için yaptı."

Bir kez daha, varlığının geri kalanında onunla birlikte olacak kadına bakmasına izin verdi. Onun olacağına karar vermişti. Mesele nasıl olacaktı. Onun zihnindeydi, sessizdi ama oradaydı. Dikkatli olmalıydı çünkü kız çok hassastı ama onu tanıması gerekiyordu. Ona güvenebilmeliydi. Ve ona hitap etmenin doğru yolunu bulmalıydı.

Silke'nin gözleri onunkilerle buluştu ve sonra başını hafifçe sallayarak başka tarafa baktı, yanaklarına hafif bir renk gelmişti. Şimdi ona gerçekten bakacak zamanı olduğu için, inanılmaz bir kemik yapısına sahip olduğunu görebiliyordu. Özellikle ağzı, dudaklarının şekli ve dolgunluğu dikkatini çekmişti. O inatçı küçük çenesi. Kesinlikle onun çenesine takılıp kalabilirdi. İnce bir boynu vardı ve bakışları orada çarpan nabza kaydı. Saçları gür ve dalgalıydı. Zihninde, saçlarının mükemmel olduğunu ve kişiliği hakkında kesin bir ipucu verdiğini düşünüyordu. Evcilleştirilemez. Ama asıl zorluk da buydu, değil mi?

"Kayıp ruhunuzu nasıl geri kazanırsınız?" Fenja sordu.

Benedek başını salladı ve dikkatini tekrar

Silke'nin annesi. "Ruhum kaybolmadı, Fenja. Silke onu korumak için büyük özen gösterdi. Yıllarca onu güvende tuttu, kimsenin onun elinde olduğunu bilmesine asla izin vermedi. Eğer bir vampir, büyücü ya da Lilith onu ele geçirmeyi başarsaydı

onların kölesi olurdum. Daha da kötüsü, avcıların beni yok etmesi neredeyse imkânsız olurdu. Silke beni güvende tuttu."

"Halkınızın yaşına göre henüz bir bebekken nasıl oldu da sizin ruhunuza sahip oldu?"

"Ben hayat arkadaşımı bulup ona sahip çıkana kadar ruhum anneden kıza geçti. Silke'nin her zaman benim hayat arkadaşım olması gerekiyordu. Bu yüzden asla evlenmedi ya da başka bir erkek istemedi. Onun zaten bir erkeği vardı."

Silke'nin açıklamasına verdiği tepkiyi yakalamak için bakışlarını kaydırdı. Bunu bir açıklama olarak yapmıştı çünkü söylediği her şey yalın bir gerçektir. Bundan hoşlanmamıştı. Ona ait olduğu için asla başka bir erkekle birlikte olmadığını biliyordu, sadece bunu bu şekilde görmek istemiyordu.

"Bu doğru değil," diye reddetti.

"Silke." Adını yumuşakça söyledi. Nazikçe. Bir azarlama. "Ortada bir soru yok ve sen de bunun farkındasın. Neden inkâr ediyorsun?"

Çenesini ona doğru kaldırdı. "Çünkü biz uyumlu değiliz."

Birleşen zihinlerinden belli belirsiz bir gülümsemenin geçmesine izin verdi. "Sanırım bunu belirlemek için bolca vaktimiz var."

Fenja onların dikkatini çekmek için elini salladı. "Silke ruhunu sana nasıl geri verebilir?"

"Bunun tek bir yolu var. Silke'yi kendime bağladığımda, iki yarım da bağlanmış olacak."

Silke çoktan başını sallamaya başlamıştı. "Bağlama yok. Bu hiç hoşuma gitmedi."

Fenja kaşlarını çatı. "Sakin ol Silke. Sadece gerekli bilgileri alıyoruz. Lütfen devam et Benedek. Kızımı kendinize nasıl bağlıyorsunuz ve bu ne anlama geliyor?"

"Her erkek Karpatyalı doğmadan önce bağlanma ritüeline sahip olur. Hayat arkadaşıyla karşılaştığında, ona yemin etmelidir. Bu sözler çok güçlüdür ve aslında ikisini bir yapar. Yeminler bir kez edildiğinde, erkek ve kadın arasındaki bağın tersine çevrilmesi mümkün değildir. Bu bizim evlilik törenimizdir ve sonsuza dek sürecektir."

Yine, çok gerçekçiydi. Olayı çalışmadı. Olan olmuştu. Silke hazır olsa da olmasa da gerçekle yüzleşmek zorunda kalacaktı.

Silke endişelenmemiş gibi omuz silkti. "Sadece kelimeleri söyle, ruhunu geri al ve yollarımızı ayıralım."

"Beni bilerek dinlemiyordun," dedi Benedek. Sesi yorgundu. Bazen böyle oluyordu. Mecbur kalmadıkça konuşmamayı tercih ediyordu. Ses tellerindeki hasar hiçbir zaman düzgün bir şekilde iyileşmemişti. Bu onu rahatsız etmiyordu. Saldırı yüzyıllar önce, çok gençken olmuştu. Kafası neredeyse kopacakken hayatta kaldığı için şanslıydı. Eğer ses telleri kurban edildiyse, takasın en iyisini elde etmişti. En ahlaksız Karpatlar, vampirler, iblisler ve hatta insanlardan bazılarını alt etmek için yaşamıştı.

O sandalyede otururken, kaderin için seçtiği kadına bakarken, bunun artık ruhuyla ve onu geri almakla ilgili olmadığını fark etti. Bu kadınla ilgiliydi. Odanın dar sınırlarında onun kokusunu içine çekti. Kadın onun ciğerlerine aitti. Neredeyse sadece gri renkte görene kadar renkleri susturmuş olsa da, kadın onun için hâlâ canlıydı. Dolunay gibi parlaktı. Saçları gümüş ve altın. Gözleri gerçek safir rengindeydi. Evet, etrafındaki her şey griyken onu renkli görüyordu.

"Ruhunu geri alamazsan ne olur? Silke işbirliği yapmazsa?" Fenja sordu.

Ona gerçeği tüm çıplaklığıyla anlattı, sadece hepsini değil. "İntihar etme ya da vampir olma seçeneklerim var." Üçüncü seçenekten, yani Silke'yi rızası olmadan kendisine bağlamaktan söz etmedi. Onların dünyasında bu üçüncü seçenek her iki taraf için de beklenen bir şeydi.

Silke'nin nefesini tuttuğunu duydu ve hemen tüm dikkatini ona vererek düşüncelerini okumak için zihninde dolaşmaya başladı. Onun bu seçeneklerden herhangi birini yapacağını düşünmeyi reddetti. Onları tamamen reddetti.

"Hayır." Kararlı bir şekilde söyledi. "Başka bir yolu olmalı. Halkınız için yüzyıllarca savaştınız. Onurlu bir şekilde yaşadın. Bu kadar geç bir tarihte vampire dönüşemezsin. İntihar da mümkün değil. Diğer seçeneklerin neler? Daha fazlası olmalı."

Bir yerlere varıyorlardı. Ve kadın ona kapıları açıyordu. Ona cevaplar veriyordu. "Daha fazlası hayat arkadaşımın bir anlamaya varmak. Birlikte yaşayabileceği bir anlaşma. Birlikte yaşamaya istekli olduğu bir anlaşma."

Uzun kirpikleri dalgalanarak adamın dikkatini çekti. Açıklanamayan bir nedenden ötürü, bağırsakları sıkılaştı.

Kan, damarlarında hararetli bir telaşla dolaştı. Kadın kesinlikle onu tuzağa düşürüyordu. Bu en önemli savaşı kazanmak istiyorsa yüzyıllardır sahip olduğu disipline başvurması gerekecekti.

Silke elini gür saçlarının arasından geçirdi. Onun titrediğini görebiliyordu. Tepkisini ondan saklamaya çalışmadı. Onu rahatlatmak için beklenmedik bir şekilde kollarının arasına alma isteği duydu. Bu aşamada bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmedi, bu yüzden hareketsiz kaldı ve bekledi.

Dilinin ucu dudaklarını ıslattı. Annesine doğru baktı ve sonra bir nefes aldı. Parmakları o kadar sıkı birbirine dolanmıştı ki, kırılmasından korktu. Çenesi yukarı kalktı ve vücudu sertleşti,

Kan alçak ve kötü bir şekilde birikiyordu. Eğer dikkatli olmazsa bu kadın onu mahvedebilirdi.

"Eğer seni doğru anlıyorsam, bizi birbirimize bağlamak için tek yapman gereken bana bu sözleri söylemek." Kızın bakışları hiç irkilmeden onunkilerle buluştu.

Benedek başını eğdi. Anlıyordu. Anlayacağını biliyordu.

"Çalışması için benim rızam gerekmez, değil mi?"

"Hayır." Bu dürüstlüktü.

Fenja'nın nefesi kesildi, eli koruyucu bir şekilde boğazına gitti. Garip bir şekilde, bu cevap Silke'nin kendine güvenini artırmış, daha fazla gerginlik yaratmamıştı.

"Ama birlikteliğimize karşı olduğumu bildiğin halde bunu yapmadın."

"İtiraz ediyorsunuz çünkü anlamak için kendinize zaman tanımadınız. Sizin yerinizde olsaydım, ben de tam olarak sizin hissettiklerinizi hissederdim."

Silke, "Bu, seçimi benim elimden alma yoluna başvurmayaacağınız anlamına gelmiyor," dedi.

Cevap verme zahmetine girmede. O zaten biliyordu. "Ben bir iblis avcısıyım," diye hatırlattı.

Başını salladı ve parmaklarını birbirine geçirerek ona baktı. "İşte bu yüzden çalışacağız. Aramızda bir sözleşme müzakere etmeyi öneriyorum. Bir sonraki ayın için birlikte oturabiliriz. Annen seninle olabilir, ben de Nicu'yu yanıma alırım. Her birimiz diğerinden ne istediğimizi, neye ihtiyaç duyduğumuzu ve ne beklediğimizi açıkça belirtiriz."

Silke düşünceli görünüyordu. "Bir iş anlaşması gibi."

"Aynen öyle. Birlikte romantizm yaşayabileceğimize inanmıyor gibisin. Bazı özelliklere diğerlerinden daha fazla değer veririm. Senin de bu özelliklere sahip olduğuna ve benim partnerim olabilecek kapasitede olduğuna inanıyorum. Bunu öğrenmenin en iyi yolu birlikte oturup bir ilişkide ne istediğimizi ve neye ihtiyacımız olduğunu tartışmaktır."

Silke annesine baktı. "Sen ne düşünüyorsun?"

Fenja'nın kaşları birbirine yaklaşmıştı. "Silke, bu senin hayatının geri kalanı için. Müzakerelerin sana hitap edip etmediğine sadece sen karar verebilirsin. Birçok iyi ilişkinin iş anlaşması olarak başladığını söyleyebilirim."

Silke alt dudağını ısırды ve Benedek'in onun düşüncelerini okuyamayacağını umarak kirpiklerini indirdi, ki Benedek onun zihnindeyken bu aptalcaydı. Yine de sessiz kaldı, varlığını belli etmedi. Kadın şüpheciydi - olması gerektiği gibi. Kızın ona karşı koymaya istekli olması hoşuna gitmişti. İnsan olsun Karpatyalı olsun, bunu yapabilen pek kimse yoktu.

"Bana söylemediğin şey ne?"

"Size durumun gerçek yüzünü anlattım. Gerçekten çok basit. Eğer onurumu korumak istiyorsam, seni hayat arkadaşım olarak kabul etmekten başka çarem yok. Açıkça belirtmek isterim ki, savaşı kaybedip ölümsüz olursam, beni ele geçirmeden önce pek çok iyi avcıyı, ihtiyaç duyulan adamları, dostum olan adamları öldüreceğimden hiç şüphem yok."

Gerçekçiydi, onun sempatisini kazanmaya çalışmıyordu, her ne kadar merhametli olsa da ve bunu kullanmak iyi bir fikir olabilirdi. O öyle düşünmüyordu. Hâlâ onun karakteri hakkında bir fikir edinmeye çalışıyordu. Cesarete ve göreve değer veriyordu. Bir durumu romantikleştirmeye inanmazdı. Onun kendisini bir kadın olarak istediğine asla inanmazdı. Onu, yüzyıllar boyunca onuru için cesurca savaşmış, kuralları olan bir savaşçı olarak görmesi gerekiyordu. Bunun için Tora'ya teşekkür etmeliydi. Silke en azından onun kültürü hakkında bu kadarını biliyordu.

Silke birkaç dakika sessiz kaldı ve onun karar vermesi için acele etmedi. Eğer kız onun şartlarını kabul ederse, bir sonraki ayağa kalkışta yapması gereken epeyce açıklama olacaktı. Diğer yandan

Eğer kız onu reddederse, onu bağlamak ve hayat arkadaşı bağının kendi lehine işlemesini ummak zorunda kalacaktı.

"Müzakereleri kabul ediyorum." Silke teslim oldu. "Yarın akşam. Çok yorgunum ve uyumam gerek."

Hemen ayağa kalktı ve Fenja'ya hafif bir selam verdi ama bakışlarını Silke'den ayırmadı. "Yükselişte o zaman. Dört gözle bekliyorum."

J sadece iş. Silke iş dünyasından ve iş anlaşmalarından anlardı. Bunlar mantıklıydı ve genellikle duygusal bağlardan çok daha iyi sonuç verirdi. Büyürken başkalarını izlerken, birbirlerine deliler gibi aşık olduklarını ilan eden çiftler görmüştü ama bu aşk çok çabuk sönüyor gibiydi. Benedek gittikten sonra Fena'nın ona söyleyecek pek bir şeyi kalmamıştı ama şimdi yemek odalarındaki masaya oturmuş, bir not defteri ve kalemle görüşmelere hazırlanıyordu.

Benedek ve arkadaşı Nicu

her an gelmeleri planlanıyordu.

"Neden bu kadar gergin olduğumu bilmiyorum," diye itiraf etti Silke annesine. "Sanki onun şartlarını kabul etmek zorundaymışım gibi."

Fenja bir kaşını kaldırdı. "Sanırım bunun böyle olmadığını biliyorsun." Bu Fenja'dan duymak istediği son şeydi. Bu doğrudu. Benedek'in yeteneklerine sahip kadim bir avcının dünyaya salınmasına nasıl izin verebilirdi? Savaş tekniği ve stratejisi hakkında çok fazla şey öğrenmişti. Ayrıca her şeye rağmen yüzyıllarca dayanmıştı. Sırf bu yüzden bile ona derin bir hayranlık duyuyordu. Tora'ya göre, çok az Karpatyalı onur kurallarını koruyarak hayatta kalabilirdi. O bu az sayıdaki kişiden biriydi.

"Başka seçeneğim olmadığına inanmak istemiyorum," diye itiraf etti. "Seni burada istemiş olmasından da biraz endişeliyim. Bana Tora seçeneğini sunmadı, ki bence bu çok daha bilgilendirici olurdu."

"Ben senin annenim. Beni hayatında istediğini biliyor. Saygı gösteriyordu."

Silke, Fenja'nın değerlendirmesinin doğru olduğundan emin değildi. Benedek annesine saygı duyabilir ve hatta manevi destek için onu orada isteyebilirdi ama Tora'yı orada istemiyordu. Tora Karpatlıydı. Silke'ye hayat arkadaşlarının birbirlerine yalan söylemediğini söylemişti. Ama birbirlerini ihmal ederek kandırabilirler miydi? Ondan bir şey saklıyordu, hoşuna gitmeyeceğinden emin olduğu bir şey.

Gün batımından tam bir saat sonraydı. İki adam kapılarında belirmeden önce onu hissetmişti. Pencereden dışarıyı izliyordu ve onu gördüğü anda kalbi yerinden fırladı ve nabızı hızla attı. Ağzı kurudu. Bu tepkilerin hiçbirisi iyi değildi.

Kapıdan önce Nicu girdi. Onu daha önce fark etmemişti ama şimdi gerçekten ne kadar yakışıklı olduğunu görmemek imkânsızdı. Teni altın rengindeydi, saçları uzun ve siyahtı, gözleri kayrak grisiydi ve sol şakağından gözüne doğru kıvrılan hınzır ve ilgi çekici bir yara izi vardı.

Yara izini ilgi çekici bulmaya gerek yok.

Silke o kadar gergindi ki neredeyse nefesini tutacaktı. Hava ciğerlerinden uzun bir telaşla patladı. Adam çoktan kafasının içindeydi.

Çık dışarı. . İş görüşmeleri için buradayız ve haksız avantaj elde edemezsiniz.

Benedek, sizin de aynı avantaja sahip olduğunuzu . Sadece .

Nicu'nun omzunun üzerinden Benedek'in gözlerinin içine bakarken, Karpatlı kadim ona nazık bir selam verdi. Benedek en ufak bir pişmanlık hissetmiyor ya da öyle görünmüyordu.

Güzel arkadaşların var Benedek. Onlara uymuyorum.

İfadesi bir anda kayıtsızlık maskesinden karanlık ve okunamaz bir şeye dönüştü. O buz gibi parmaklar bir uyarı gibi omurgasından aşağı süzüldü. Benedek hayatında gördüğü en çekici adam olabilirdi ama aynı zamanda en tehlikelisiydi.

"Geldiğiniz için teşekkürler," diye mırıldandı Nicu'ya kibarca, bir kenara çekilip onları kapıdan geçirirken.

O bu insanlara ait değildi. Tüm kadınlar Tora'nın şehvetli cazibesine benziyorsa ve erkekler savaş yaralarına rağmen gerçekten muhteşemse, kendisinin göze batacağını biliyordu. Herhangi bir dövüşte avantajlı olacağından emindi ama Benedek'in yanında durup onun arkadaşları ve ailesiyle tanıştırıldığında her zaman dezavantajlı olacaktı. Sadece genç, ölümlü ve sade olması bile onu her zaman fark edilir derecede farklı kılacaktı.

"Bizi içeri davet et," diye emretti Nicu. Kadının şaşkın bakışları karşısında, gri gözlerini aydınlatmayan kısa bir gülümseme takındı. "Bu resmi bir toplantı. Evinize davet edilmenin resmiyetine ihtiyacımız var."

Sesi iş gibi geliyordu. Gerçekçi. Ama bir şeyler ters gidiyordu. Uyarı sistemi aniden çılgılık attı. Bakışları bir kez daha Benedek'in yüzüne kaydı. Yine maskesini takmıştı, bu da onu okumayı imkânsız hale getiriyordu. Ama çok önemli bir şeyi kaçırdığını biliyordu ve tereddüt etti.

Fenja arkasından yaklaştı ve kaşlarını çatarak onu azarladı. "Lütfen içeri gelin, Nicu ve Benedek. Size hoş geldiniz diyoruz."

Silke dudaklarını birbirine bastırdı, bir yandan da Benedek'i dikkatle izliyordu. Gözlerinde kısa de olsa bir değişiklik olmuş muydu? Memnuniyet mi? Yoksa bu onun

Hayal gücü mü? Tora yerine Fenja'nın orada olmasının bir başka nedeni de bu muydu? Her iki adamın da evine girmesine izin vermek için tamamen yoldan çekilmekten başka çaresi yoktu. Eşiği geçtikleri anda enerjinin, gücün değişimini hissetti.

Tora, Nicu ve Benedek neden ısrarla
Evime davet edildin mi?

Arkadaşına soruyu gönderdiği anda iki adam da dönüp ona baktı; Nicu, Benedek'i ya da muhtemelen onu korumak istercesine hafifçe önüne geçti.

Nicu, "Bu toplantıyı kesinlikle bu odada dördümüz arasında tutuyoruz," dedi. "Bu son derece alışılmadık bir durum ve duyulduğu takdirde Benedek'in düşmanlarıyla arasını bozabilir."

Bu onun kafasını her zamankinden daha çok karıştırdı. Yalan söylemiyordu, tam olarak. İçgüdüsel olarak Benedek'in buluşmalarını kimin bildiğini umursamayacağını biliyordu. Bu onun savaşlarında daha az yetenekli olmasına neden olmazdı. Aslında, düşmanları onu hafife alırsa, bunun iyi bir şey olduğunu düşünebilirdi. Yine de, Nicu'nun ona söylediğinden başka bir nedenden ötürü buluşmanın dördünün dışında konuşulmasını istemediklerini biliyordu.

"Tora neden bana cevap vermiyor?" Şüphesini gizlemeye çalışmadı.

Nicu, "Tüm iletişim engelleniyor," dedi. "Biz iyi niyetle müzakere etmek niyetindeyiz ve sizin de aynısını yapacağınızı varsayıyoruz."

Bu kesinlikle doğrudu. Bunu onun sesinde duymuştu. Çiftin neyin peşinde olduğu konusunda endişelenmenin bir anlamı yoktu. İstese de istemese de bunu yapmak zorundaydı. Onun için bu bir onur meselesiydi. Kendi kuralları vardı. Her nasılsa evren bu Karpatyalı'yı kurtarmanın onun görevi olduğuna karar vermişti. Bunun neden ya da nasıl olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu,

Ama onda bulduğu garip enerjiye rağmen, onun iyi bir adam olduğunu biliyordu. Bu da onu ondan sorumlu kılıyordu.

Benedek onun için masanın ucundaki sandalyeyi çekti. "Bunu yapabiliriz, o jelâ sielamak. Bize biraz güvenin."

Ruhumun ışığı, diye yorumladı. Bundan hoşlandığını fark etti. Sesi, boğazındaki hırıltıyla birlikte seksiydi. Topraksı, vahşi kokusu, onun için büyüyen tehlikeli çekiciliğe katkıda bulunuyordu. Bir de boyu vardı. Uzun boyluydu ama hayatında hiç böyle hissetmemişken ona narinmiş gibi hissettiriyordu. Omuzları genişti ve göğsü kaslarla doluydu. Ona bakmamak çok zordu. Onda çok keskin bir yan vardı. Başka bir erkekte asla taklit edilemeyecek vahşi ve yabanıl bir şey onu başka hiçbir şeyin çekemeyeceği kadar cezbediyordu.

Boynunun arkasından aşağı doğru inen parmak eklemlerinin dokunuşu tüy kadar hafifti ama sanki teni onunkine batıyor, onu dağlıyormuş gibi hissettiriyordu. Aksarıyla "o jelâ sielamak" deyiş kadının nefesini kesmişti. Ona karşı bu kadar hassas olmak istemiyordu. Bu onun geleceği için iyiye işaret değildi. Onunla bir iş sözleşmesi yaparsa kalbini dikkatle koruması gerekecekti.

O jelâ sielamak, "ruhumun ışığı." Onun hakkında böyle düşündüğü çok açıktı. Bunu son derece romantik buluyordu ve kendisi romantik bir insan değildi.

Onun gözlerinin içine baktı. Bir hata. O siyah, siyah obsidyen. Kimin böyle gözleri vardı? Bu renkte? O karanlık uçuruma düşebilirdi. Serbest düşüş. Karanlığın içinde süzülür ve o sakin huzur kuyusunda kalırdı. Ona öyle yoğun, öyle odaklanmış bakıyordu ki, sanki dünyadaki tek kadın kendisiymiş gibi hissediyordu. Onun dünyasında. Yine de başka bir şeyin ipucunu fark etti. Adam

temkinliydi. Korunaklı. Kendini diğlerlerinden koruyordu, buna o da dahil.

Günaha doğru yürüyordu. Şehvetin sanal tanımını. Bir kadını kendisiyle seks yapmaya ikna etmek için ona iki kez bakmasına bile gerek yoktu. Onunla bir ömür boyu pazarlık yapmak için masaya otururken bile ne düşünüyordu? İstedığı kadına sahip olabilirdi, ruhu lanetlensin ya da lanetlenmesin. Gardiyan olmasaydı ona bir daha asla bakmazdı. Ruhunun bekçisi.

"Başlayalım mı?" Fenja sordu.

Silke bakışlarını Benedek'ten ayıramadı. Karşısındaki koltuğa otururken bile gözlerini ondan ayırmadı. Kendini gerçekten uçurumdan karanlık uçuruma atlamış ve serbest düşüşe geçmiş gibi hissediyordu.

Benedek hiç uyarmadan aralarındaki küçük boşluğa uzandı ve onun elini yakaladı. "Silke, bana bir kez bile adımla hitap etmedin." Benedek'in başparmağı kızın elinin arkasında gezindi.

Derisinin üzerinde milyonlarca küçük kıvılcım parladı ve kan dolaşımına karıştı. Bu heyecan sıcak ve heyecan vericiydi ama bir o kadar da korkutucuydu. O titrek alevlerin içini yakmasını istemiyordu. Bunu göze alamazdı, özellikle de geleceği hakkında pazarlık yaparlarken.

O çarpıcı, sert yüz hatlarından gözlerini kaçırmaya çalıştı. Yakından bakınca dehşet vericiydi, sadece onu çok çekici bulduğu için değil, içindeki yırtıcıyı görmekten kendini alamadığı için de.

Başparmağı tekrar elinin üzerinde kaymaya başladı ve elini çekmeye çalıştığında parmaklarını onunkilerin etrafında sıktı. "Söyle."

Direnmek aptalcaydı. Bu sadece onun adıydı. Boğazında oluşan büyük yumruyu yuttu ve itaat etti. "Benedek."

Adamın parmakları onu serbest bıraktı ve kadın ondan uzaklaşırken, adamın teninin kendi teninin üzerinde duygusal bir şekilde kaydığını hissetti. Sinir uçları tepki verdi, alarma geçti, hayata sıçradı. Elini çekti, parmaklarını birbirine geçirdi ve kucağına bıraktı.

Nicu resmi bir şekilde, "İnsan iblis avcısı Silke Vriese Reinders ile Karpatlı bir kadim ve avcı olan Benedek Kovak arasında bir evlilik ayarlamak için buradayız," dedi.

Neredeyse rahat bir nefes alacaktı. Nicu'nun açıklaması Benedek'in onun üzerindeki büyüleyici etkisini kırmasını sağlamıştı. Pazarlık yaptıkları süre boyunca ona bir daha bakmamaya kararlıydı. Eğer bakarsa, aklını başında tutamazdı ve şu anda ne Benedek'e ne de Nicu'ya güveniyordu.

"İkiniz de bugün yazacağımız evlilik sözleşmesine uyacağınızı kabul ediyor musunuz?" Nicu ısrar etti.

Fenja defterin üzerindeki kaleme dokundu ve sonra uzanıp Silke'nin kucağında birbirine kenetlediği ellerini okşadı. Bu küçük cesaretlendirme hareketi Silke'yi şok etmişti. Annesi sevgisini başkalarının önünde nadiren gösterirdi.

Derin bir nefes aldı ve başını salladı. "Sözlü bir cevaba ihtiyacım var Silke," dedi Nicu.

"Evet," diye cevapladı. Vay be. Son derece resmi davranıyorlardı.

Benedek, "Sözleşmeye sadık kalacağım," diyerek kabul etti.

Hırçın bir sesi vardı ve her zaman alçak sesle konuşurdu. Boğazındaki kesiğin verdiği bir hasar mıydı bu? Kalbi sıkıştı, ona böyle bir zarar gelebileceğini düşünmek bile bir başka garip tepkiydi. Boğazını kesebilecek kadar ona kim yaklaşmıştı? Bir kadın mıydı? Bu yüzden mi bu kadar güvensizdi?

"Beni sahiplenmekten başka seçeneğin olmadığını farkındayım," dedi Silke, sesini kontrol etmek, Benedek'in seçtiği eş olmadığı için hafif bir acı, bir incinme olduğunu göstermemek için elinden geleni yaparak. "Benedek'in benim için de aynı şeyin geçerli olduğunu kabul etmesini istiyorum."

Onun odaklanmış bakışlarının ağırlığını hissetti. Adam yine avcı rolüne geri dönmüştü ve ona kendini bir kaplanla aynı kafesteymiş gibi hissettiriyordu. Bu bakışın çekimini görmezden gelmeye ve onun yerine Nicu'ya konsantre olmaya çalıştı.

Benedek, "Başka seçeneğiniz olmadığını düşündüğünüzün farkındayım," dedi.

Ses tonundaki bir şey, ona bakmama kararlılığına rağmen gözlerini çekti. Adam onun gözünü korkutmuştu. Kendini dezavantajlı hissetmesinin bir nedeni de buydu. Bakışları adamınkilere kaydı ve anında adamın gözlerinin arkasında beliren yabancı duygulara kapıldı. Sahiplenme mi? Arzu mu? Neydi bu? Adamın gözleri o kadar siyahtı ki, istemediği sürece onu okumak imkânsızdı ve istemediği de açıktı.

Başını salladı, çenesini meydan okurcasına havaya dikti. "Oh, hayır. Benimle kelime oyunları oynayamazsın. Başka seçeneğim yokmuş gibi hissetmiyorum. Seni hayatıma kabul etmezsem ne olacağını çok açık bir şekilde söyledin. Bu bana seçim şansı vermek değil. Ve bir an için bile intihar edeceğine ya da vampire dönüşeceğine inandığımı düşünme." Başını iki yana eğerek onun ifadesiz maskesini inceledi. "İddianı zorla kabul ettirirsin. Sen busun işte."

Adamın yüz ifadesinde en ufak bir değişiklik olmayınca tek kaşı havaya kalktı ve zihninden belli belirsiz bir gülümseme geçti.

Şimdiden hile yapıyorsun. Aklımda olmaman gerekiyordu.

En ufak bir pişmanlık duymuş gibi görünmüyordu. "Beni tanı mıyorsunuz. Ne yapacağımı söyleyemezsin."

"Sizi tanıyorum . Düşmanlarınıza karşı acımasız birisiniz. Bir şey istediğinizde acımasız olursunuz."

Hafifçe ona doğru eğildi. "Bazı özelliklerimin farkında olman iyi bir şey. Seni istiyorum, bu yüzden hayat arkadaşı olarak birlikte olmamızdan başka bir sonuç olmayacak."

O hışırtılı sesiyle ilgisini belirtme şekli, bakışlarının kısa bir an için ısınması, kan dolaşımına ısı gönderdi.

"Seninle yatmamı mı bekliyorsun?" Bu soruyu neredeyse ciyak ciyak bağırarak soruyordu. "Hemen mi?"

"Bu evlilik çok gerçek olacak, bu yüzden evet, bu bekleniyor. Ayrıca bana sadık ve özel kalmanız da bekleniyor."

Şimdi onun yoğun bakışlarında çok ölümcül bir şey vardı. Bu bakış kan dolaşımındaki sıcaklığın yerini ürpertiye bıraktı. Doğrudan bir avcıya bakıyordu. Sıradan bir avcıya değil. Tora'nın ölümcül olarak tanımladığı avcıya. Belli ki söylediklerinde ciddiydi.

Onun avı olmayı reddetti. Eğer bu adamla birlikte yaşayacaksa, ona karşı koymalıydı. Şu anda, arkadaşı ve annesi odadayken, onlar şartları görüşürken, Benedek'le yaşayıp yaşayamayacağını ve onun gerçek Silke'yle yaşayıp yaşayamayacağını anlamak için en iyi şansıydı.

Ona doğru eğilip bakışlarını onunkilere sabitlediğinde hâlâ zihninde olduğu belliydi. "Biz hayat arkadaşı olacağız Silke, bu yüzden evliliğimizde ne istiyorsan önceden söyle. Eğer hemen anlaşılmazsak, bir uzlaşmaya varana kadar konuşuruz. Bu konuda uzlaşma yok. Eğer bana ihanet edecek kadar aptal olursan senin ve sevgilinin boynunu kırarım."

Her kelimesinde ciddiymi ve sözde onlara yardım eden iki kişinin duyması ve tanık olması için beyanını yüksek sesle dile getirmişti.

kaçırmayı reddederek onun bakışlarını tuttu. "Bu şartları ancak senin için de geçerliyse kabul ederim. Eğer bana ihanet edersen, senden kurtulmanın bir yolunu bulacağımı bil. Sadakat ve güven olmadan, bana kalırsa birlikte hiçbir şeyimiz olmaz."

Gözleri hâlâ onun üzerinde olan Benedek, Fenja ve Nicu'ya işaret etti. "Bu ikimizin de hemfikir olduğu bir mutlak. Yazın bunu."

Nicu ve Fenja kalemlerini kağıda döktüler.

"Çocuk sahibi olmak isterim," dedi Benedek. "Çocuk sahibi olma konusunda ne düşünüyorsunuz?"

Muazzam bir rahatlama hissetti. Onunla bir aile kurmak istemeyeceği konusunda ne kadar endişelendiğini tahmin bile . Onun bir avcı olduğunu ve hep öyle kalacağını biliyordu. Bu harika bir aile babası olmasını sağlamıyordu. Kendini gülümserken buldu.

"Kesinlikle çocuk istiyorum." Aklına ayıltıcı bir düşünce geldi. "Sen Karpatyalı ve ben insan olduğumda bu mümkün mü?"

"Prens insan olan bir kadınla evli," diye yanıtladı Benedek. "Çocukları var."

İlk başta bu onu daha iyi hissettirdi ama sonra adamın cevabını ifade ediş şeklini gözden geçirdi. İnsan olan bir kadın. Bu ne anlama geliyordu? Adamın ifadesiz maskesini inceledi. Adam onun bu küçük göndermeyi anladığını biliyordu ve onu dikkatle izliyordu. Beklentiyle. Onu hayal kırıklığına uğratmak istemezdi.

"Bana prensin kadınından bahsederken 'insandı' kelimesini kullandınız. Bu ne bu ne anlama geliyor? O mu?"

Öldü mü?" Prensın karısının hayatta olduğunu biliyordu. Nasıl bildiğini bilmiyordu ama bilgi oradaydı.

"Raven'ın hayatını kurtarmak için Mikhail saldırıya uğradığında onu dönüştürmek zorunda kaldı. Tamamen Karpatyalı oldu."

"Yani bir insanı Karpatyalıya dönüştürmek mümkün. Bunun tersini yapmak mümkün mü? Bir Karpatyalıdan insana?"

Bu fikrin her iki kadim tarafından da anında reddedildiğini hissetti. Fenja da hissetmiş olmalıydı çünkü ağzını kapattı ve nazikçe öksürdü.

Benedek, "Bir Karpatlıyı insana dönüştürmek imkansızdır," dedi, "ancak bazı erkekler hayatlarını insan olarak yaşamayı seçmiş ve eşleri vefat ettiğinde onları takip etmişlerdir."

Silke bir insanla birlikte olmanın onun için ne anlama geldiğini düşünmeliydi. "Ben öldükten sonra intihar etmek zorunda mı kalacaksın?"

Başını iki yana salladı. "Hayat arkadaşımınla birlikte olduktan sonra bu imkânsız olurdu. Seni kaybedip sonra da doğru yolu seçme riskini göze alamam. Bir Karpat erkeği, hayat arkadaşını kaybettiğinde kölelik olarak bilinen duruma girer. Başka bir deyişle, o anda delirir. Seçeneklerim varsa ve yanlış yolu seçersem, yine avcılar beni yok etmekte zorlanırlar."

Silke dudaklarını ıslattı. Burada çok önemli bir şeyi gözden kaçırıyordu. "Sen Karpatyalı, ben insan olsaydım evliliğimiz nasıl yürürdü? Ben gündüzleri uyanık olacağım, sen de geceleri uyanık olacaksın."

Sorusu sessizlikle karşılandı. Benedek'in bakışları onun yüzünden ayrılmadı. Benedek'in tam olarak ne planladığını bildiğinden korkarak başını sallamaya başlamıştı bile.

"Eğer Karpatyalı olacağımı düşünüyorsanız, başka bir düşünün geliyor," diye ilan etti. "Bu bir anlaşması-"

bana kalırsa kırıcı." Ona ters ters baktı. "Mutlak bir anlaşma bozucu."

Benedek makul bir şekilde, "Daha tartışmadan anlaşmayı bozacak bir şey olamaz," dedi. "Çok sayıda faydası olduğunu düşünmediniz."

"Yine de."

Benedek başını salladı. "Şimdi inatçılık ediyorsun. Bu fikrin sizin için neden bu kadar sakıncalı olduğunu belirtmeniz gerekiyor, böylece endişelerinizin her birini tartışabiliriz."

"Toprağın altında uyumak. Bu bana diri diri gömülmek gibi geliyor. Siz öyle diyorsunuz diye bunu aşacak değilim."

Alaycılık. Yine mizahın zihnine aktığını hissetti. Bu bile tek başına ikna edici olabilirdi. Paylaşılan o kısa yakınlık anlarında çekici ve seksi, hatta büyüleyici bir şeyler vardı.

En azından duyduğunda anlıyorsun. Benden gerektiği kadar korkmuyorsun. Bir kodun var.

Bu kurallar herkes için geçerlidir. Şu anda ilişkimizin kurallarını sen ve ben koyuyoruz. Bence bunu yürütmek için iyi bir şansımız var.

Benedek, "Aslında benim bu emri vermemle bunu aşabilirsin," diye belirtti. "Etrafımdakileri etkileme yeteneğine sahibim."

Fenja'nın nefesi, yaptığı açıklamanın önemini anladığında duyulabilirdi.

Silke hareketsiz kaldı. Dondu kaldı. Fare kediye bakıyor, onun içindeki yırtıcıyı yeniden tanıyordu. "Birini sesinle ikna edebilir misin?" Fısıltı gibi çıkmıştı ama düşüncesi dehşet vericiydi.

"Evet."

"Bunu hemen ifşa etmeyi düşünmediniz mi?"

"Hayır. Şimdiye kadar hiçbir neden yoktu. Size yeraltında uyumaktan korkmamanızı emredebilirim ve artık korkmazsınız."

"Hayır. Daha ileri gitmeden önce, bana asla bir şey yapmamı emretmeyeceğin kuralını yazalım. Özgür iradeye sahip olmak istiyorum. Buna ihtiyacım var. Bana ne yapacağımı söylersen ve ben de bir kukla gibi yaparsam bu bir evlilik ya da ortaklık olmaz."

"Seni kuklam yapmak gibi bir niyetim yok."

"Bana asla bir şey yapmamı emretmeyeceğinizi kabul edin." Uzun bir süre sessiz kaldı. Kalbinin atışları aşırı derecede yüksekti ve Nicu'nun bunu duyabileceğini biliyordu.

Nicu'nun orada olup Benedek'ten korktuğuna tanık olmamasını diledi. Benedek'ten korktuğunu bilmesi yeterince kötüydü, ama bir de Arkadaşının da bunu bilmesi son derece aşağılayıcıydı.

"O jelâ sielamak, bunu anlaştığımızın bir parçası yapmak isterdim, ancak size bir konuda yardımcı olmam gereken özel durumlar olabilir. Herhangi bir nedenle şartlarımızı asla bozmak istemiyorum."

İlk tepkisi mutlak bir reddediş oldu ama zihnini hareketsiz kalmaya, düşünmeye zorladı. Ona, emirlerini yerine getirmeleri için başkalarına komuta edebildiğini söylemesine gerek yoktu. Bilgiyi gönüllü olarak vermişti. Er ya da geç bozacağını bildiği bir söz de verebilirdi. Ama vermedi.

"Bana iradem dışında bir şey yapmamı emretmenin gerekli olacağını düşündüğünüz bir senaryo tasavvur edebiliyor musunuz?"

Başını iki yana salladı. "Senin isteğin dışında değil. Sen benim seçilmiş ortağımsın. Ortaklığımızdaki en önemli iki özellik güven ve sadakat olmalıdır. Asla bana güvenemezsin eğer sen benim sana ihanet edeceğimden endişelenirsen

yapmak istemediğın bir şeyi yapmanı emrediyor."

Silke onun açıklamasını zihninde evirip çevirdi, aralarındaki anlaşmayı bozmak istemiyordu ama verdiği cevaptan da henüz tatmin olmamıştı. Adamın güven ve sadakate değer vermesi hoşuna gitmişti. Bunlar onun her şeyin üstünde tuttuğu iki özellikti. Onun her zaman, her durumda arkasını kollayacağını bilmek istiyordu. Kendisinin de onun arkasında olacağını biliyordu. Ama ondan çok şey istiyordu. Hayır, çok şey talep ediyordu. Kendisini tam bir ortaktan daha az yapacağını düşündüğü hiçbir şeyi kabul etmeyecekti. Onun tarafından komuta edilmek kesinlikle bu kategoriye giriyordu.

"Sadece ben önceden onay verirsem komutanlık yapacağını kabul ederek anlaşmaya varabilir miyiz? Bu şekilde ben de kararın bir parçası olurum. Ne yaptığını ve neden yaptığını bilirim."

Bunun çok makul olduğunu düşündü. Karpatyalı olma fikrinden kaçınıyordu. Kendine karşı dürüst olsaydı, Tora'nın uçma yeteneğini sık sık kıskandığını itiraf ederdi. Kendini gizlemesini. Şekil değiştirebilmesini. Ama bir de yeraltında uyumak ve gündüz saatlerinde savunmasız, felçli olmak vardı. Beslenmek için insanları kullanmak vardı. Kan. Bunu hayal bile edemezdi. Düşüncesi bile o kadar ürkütücüydü ki midesi bulandı.

Tora sana birden fazla kez kan verdi.

Onun anılarına erişebildiğini unutup duruyordu. Boynunu ısırmadım. Daha çok bir savaş sırasında çok fazla kan kaybettiğimde kan nakli gibi bir şeydi.

Yüzü karardı. Anlaşmamızın kurallarını belirlemeye çalışırken vampirlerle savaşa girdiğini hatırlatmak iyi bir fikir değil.

Onun kara gözlerinden başka yere bakamıyordu. Onun birkaç kez yaralanmış olması hiç hoşuna gitmemişti.

bir vampirle savařmak. Garip bir řekilde, onun tepkisi karřısında řeliřkiye dűřműřtü. Kimsenin, hele de hayat arkadařı olacak adamın ona bir dűvűřte nereye ait olduėunu dikte etmesini istemiyordu. Öte yandan, adamın öfkelenecek kadar önemsiyor olması iyi hissettiriyordu. Ve o kızgındı.

Kan kaybettiğini söylediği anda odadaki atmosfer önemli ölçűde değişmişti. Enerji şalkantılı hale geldi. Bir fırtına. İkiisi havada şarpıştı.

Nicu içini çekti. "İkinizin birbirinizin kafasından uzak durmanız anlaşmıştık. Eėer bir řey tartışacaksanız, bunu yüksek sesle yapmalısınız. Bu gidişle bűtűn gece burada kalacağız."

Benedek bakıřlarını arkadařına doėru kaldırdı. "Silke'nin kendini rahat hissetmesi için bűtűn gece ve yarın gece boyunca burada olmamız gerekiyorsa, olacaėız."

Kalbi beklenmedik bir řekilde sıkıřarak tepki verdi. Onun için ayaėa kalkıyordu, arkadařının onu azarlamasından memnun deėildi. Ya da onları. Ama onun kimsenin kendisine ne söylediėini ya da hakkında ne dűřűndűėűnű umursamadıėını biliyordu. Ondaki ego eksikliėini görműřtü. Dıřarıdan kibirli görűnebilirdi ama önemli olduėu yerde kimsenin onu onaylamasına ihtiyaç duymuyor ya da bunu istemiyordu.

"Onaylamamı istiyorum," diye dűzeltti, hűlű onun zihninde olduėunu kanıtlayarak. "űzerinde çalıřtıėımız řey bu."

Onun sözlerine sarılmamaya çalıştı. Neredeyse onu kendisi için istiyormuş gibi konuşuyordu. O daha iyisini biliyordu ve bir fantezi içinde yaşayacak bir kadın değildi. Gerçek şuydu ki, pazarlık masasında onun tarafı onunkinden çok daha dikti.

"Kanla ilgili sorun zamanla özűlebilir. Kendi besinini karşılayabilecek duruma gelene kadar Tora'nın geçmişte yaptığı gibi sana yardım edebilirim."

"Kulağa çok kolaymış gibi geliyor. Hayat boyu süren çekingenliklerin üstesinden gelmek pek de öyle olmuyor."

"Birin hayat arkadaşıyla kan alışverişinde bulunmanın oldukça erotik olabileceği söylendi."

Isı boynundan yüzüne doğru hızla yükseldi. Fenja'ya bakmaya cesaret edemedi. Kısık sesi ve ilgi çekici aksanının erotik bir şekilde telaffuz edilmesi sinir uçlarını yalayan küçük alevler gönderdi.

"Sanırım her iki sorunu da zaman içinde çözebileceğimizi biliyorsunuz."

"Karpatyalı olma kararını verirken bağımsız olmayı tercih ederim. Bana bakmak zorundaymışsın gibi hissetmek istemiyorum."

Kaşları birbirine çatıldı. "Silke, sen benim hayat arkadaşım olacaksın. Size göz kulak olmak benim için onur ve görevdir."

Görev. Adam onurla kalsaydı çok heyecanlanırdı ama adam yorumunu kıza onun görevi olduğu gerçeğiyle bitirmişti. Sevilme fikrinden vazgeçebileceği bir noktaya ulaşması gerekiyordu. Aralarında aşk olması şart değildi. Ama saygı ve sadakat onun için bir zorunluluktur.

"Duyarlılığınızı takdir ediyorum," diye dikkatle cevap verdi. "Ama ben her zaman kendi başımın çaresine baktım." Ve diğer herkese. Onun bunu anlamasına izin vermek istememişti. Kendisi için üzülüyordu. Bu bir gerçektir. O gerçeklerle ilgilenirdi.

Artık yalnız değilsiniz. Yalnız olmayacaksınız.

Ona bir daha bakmak istemedi. Aralarındaki anlaşmayı düzeltmek ve bu işi bitirmek istiyordu. Bir parçasının gizli bir rüya, bir ev ve ailenin saf fantezisi, onu yalnız seven bir adam için yas tuttuğunu biliyordu. Onu her zaman ilk sıraya koyacak bir adam. Benedek asla o adam olamayacaktı. Yine de bu işi yürütmeye kararlıydı.

"Sanki tüm tavizleri veren benmişim gibi geliyor. Karpatyalı olmayı kabul etmemi istiyorsun. Gerekli gördüğün zaman bana hükmedebilmek istiyorsun. Ben insanım. Annem de insan. Ben bir iblis avcısıyım. Bu benim kim olduğumun büyük bir parçası. Gündüz uyursam halkımı kim koruyacak? Sen değil. Arkadaşların değil. Sadece ben varım. Eğer size katılırsam, saldırıya açık hale gelirler."

Benedek, "Şartlar çalışıyoruz," diye .

Bu seferki törpülemesinde bir nezaket notası vardı. Onun bu tonu kullanmasını gerçekten istemiyordu. Buna karşı çok hassastı.

"Durum aşırı olmadıkça ve anlık bir karar vermem gerekmedikçe, bir talepte bulunmak için sesimi kullanmadan önce onayınızı almayı kabul ediyorum."

"Ne aşırı sayılabilir ki?" Fenja'nın önüne koyduğu bir bardak sudan bir yudum aldı.

"Seni ölümcül bir yaradan koruyorum. Yaşam ya da ölüm. Hayatın tehlikedeysen ve hayatta kalmanı sağlamam gerekiyorsa, seni kurtarmak için sesimi kullanma hakkımı saklı tutuyorum."

Buna nasıl itiraz edebilirdi ki? Bir elini saçlarının arasında gezdirdi, bu hareketin sinirli olduğunu fark edeceğini umursamadan. Gergindi. "Yaptığım şey hoşuna gitmezse herhangi bir olayı aşırı bulmayacağın ne malum?"

"Güven," diye yanıtladı hemen. "Aramızdaki bağın o kadar sıkı olmasını isterim ki her zaman arkamı kollayacağımı bilirsin. Her zaman senin çıkarlarını en üst düzeyde tutacağımı bilmeni isterim. Mutluluğunu ve refahını ilk sıraya koyacağım konusunda bana güvenmeni. Ben de aynı konularda sana güvenmek istiyorum. Bakmadan, sorgulamadan, beni ilk sıraya koyacağın konusunda sana güvenebileceğimi bilmek istiyorum. Sağlığımı ve refahımı ilk sıraya koyacağına. Her zaman arkamı kollayacağını bilmek istiyorum. Bunu yapmak için, senin bana güvenmeyi öğrenmen gerektiği gibi ben de sana güvenmeliyim."

Bunun pratikliği hoşuna gitmişti. "Şartlarınızı kabul ediyorum o zaman."

Fenja ve Nicu hemen kâğıtlarına bir şeyler yazdılar ve Silke'ye onun komuta etme yeteneğini çözmeyi başardıkları için biraz memnuniyet verdiler.

"Annem hayatta olduğu sürece ona yakın yaşamak istiyorum."

Benedek hemen başını salladı. "Ona yakın durmamızı beklerdim. O senin ailen ve hayat arkadaşı olduğumuzda benim de ailem olacak ve sadece bizim değil tüm halkımın koruması altında olacak."

Fenja ve Nicu yine kâğıtlarına bir şeyler yazdılar. Silke annesine gönderdiği küçük zafer gülümsemesine engel olamadı. Pazarlık yapmak sandığı kadar kötü değildi.

"Lilith'le savaş bitene kadar avcı olarak kalmalıyım," dedi elinden geldiğince kararlı bir şekilde. "İnsanlar korunmak zorunda. Onunla savaş biter bitmez hayat arkadaşı bağıını kabul edeceğim."

Başını iki yana salladı. "Dönüşüm savaş sonrasına kadar bekleyecek ama ben seni hemen talep etmeliyim. Seni bulduktan sonra beklemeye cesaret edemem. Bizi bağladığımda ruhum bozulmamış olacak ve sen de vampir ve Lilith'in ordusuyla olan her savaşta bana demir atacaksın. Bu kesinlikle gerekli."

Adamın sesindeki gerçeklik çınlamasını duydu. Hemen Karpatyalı olmasını talep etmemiştir. Bu onun için büyük bir taviz gibi görünüyordu. Aynı zamanda hâlâ kızlık fantezileri kuran o aptal yanını biraz üzmüştü çünkü onun için hemen onunla birlikte olması gerekli değildi. Olamazdı ama yine de onun kendisiyle birlikte olmak istemesini istiyordu. Her şeyin ruhunu ona geri vermekle ilgili olduğunu biliyordu.

İyi tarafından bakmaya karar verdi. Karpatyalı olmayı ne kadar erteleyebilirse, bu onun için o kadar iyiydi. Ve yaklaşan savaştan sağ çıkamaması tamamen mümkündü. Lilith özellikle avcıyı hedef alan iblisler gönderiyordu.

Sanki onun aklından geçenleri okuyormuş gibi, ki muhtemelen okuyordu, uzanıp elini tuttu ve avucunu göğsüne bastırabilmek için kolunu aralarındaki boşluğa doğru çekti. "Bu şartları ancak acil bir durumda Karpatyalı olmaya hazır olmayı kabul edersen kabul ederim. Dönüşüm için üç değişim gerekiyor. İki değişim için onayını istiyorum. Bu şekilde, iblislerle bir çatışma sırasında düşersen, seni kurtarabilirim."

Bir şeyleri ifade etmek için çok garip bir yolu vardı. Kabul etmek istememe ihtimaline karşı her kelimeyi incelemek için zaman ayırdı.

"Kan değişimi mi?"

Başını salladı, bakışları onunkilere sabitlenmişti ve onu kabul etmeye zorluyordu.

"Aynı fikirdeyim Benedek, ama bu fikir oldukça korkunç."

"Seni temin ederim ki öyle olmayacak. Sen benim gerçek hayat arkadaşımsın. Çok uyumluyuz. Daha önce de söylediğim gibi, bu alışverişi iğrenç değil erotik bulacaksın."

O kadar emin değildi ama ona karşı duyduğu fiziksel çekimin derinliğini fark edince oldukça şaşırdı. Her , bir noktada Karpatyalı olmayı kabul ediyorsa, bir kan değişimi olması gerekecekti.

"Bunu bir kenara yazabilirsin."

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

(Solda) Gerçeği aramak. Önemli seçimler yapmak. Hesap verme çağrısı.

(Sağda) Karanlığa girin. İçinizdeki korkularla yüzleşin. Kendinizi sizi bağlayan zincirlerden kurtarın.

Silke, Benedekle gün batımından bir saat sonra, tam da onun istediği gibi ormanın eteklerinde buluştu. Kız O kadar düşük enerjiliydi ki, felç edici uykusundan uyandığı anda hemen onunla birleşmeseydi ne kadar gergin olduğunu bilemezdi.

Farklı olan hiçbir şeye güvenmiyordu ve buna garip duyguları da dahildi. Farkına vardığı anda ilk düşüncesi Silke oldu. Zihni anında kendini onunkine ayarladı. Nerede olduğunu bilmek zorundaydı. Ne yaptığını. Hayatta ve iyi olup olmadığını. Ne durumda olduğunu. Görüşmeleri gerçekten başarılı olmuş muydu yoksa hâlâ ondan kaçmak mı istiyordu? Uyanır uyanmaz aklına bu düşünceler hücum etmişti.

Kana ihtiyaç duyarak uyanmak normaldi. Bunu yüzyıllardır yapıyordu. Bir kadına saplantılı olmak normal değildi. Onu mu düşünüyordu? Bilmek zorundaydı. Etrafındaki enerji akışına karşı son derece duyarlıydı. Kendisi kadar yaşlı ve deneyimli olduğu için şanslıydı. Bu deneyim, onun tam yerini tespit etmesini ve onun haberi olmadan zihnine girmesini sağlıyordu.

Ona dokunma ihtiyacı onu endişelendiriyordu. Ona bu kadar bağlı olduğuna güvenmiyordu ama öyleydi. Kendine yalan söylemeye inanmıyordu. O farkına varma anı

Ona ulaşmanın nefes almak kadar gerekli olduğuna uyanması endişe vericiydi.

Onun yanında gergin olması da buna yardımcı oluyordu. Zihninde gezinirken onda tek bir aldatıcı numara bile bulamadı. Buluşmaları konusunda endişeliydi; adamın onları birbirine bağlamak için ısrar edeceğinden korkuyordu. Tam da bunu yapmayı planlamıştı ama şimdi onun korkularını hissederek, kendisine ve ona kalıcı olarak bağlanma fikrine alışması için ona birkaç saat vermeye karar verdi.

"Silke," diye selamladı ve alnına kısa bir öpücük kondurmak için kasten ona doğru eğildi.

Bu sıradan temasla aralarında binlerce kıvılcım sıçradı. Ona dokunurken böylesine fiziksel bir tepki vereceğini tahmin etmemişti. O da bunu hissetmişti. Bunu biliyordu çünkü donup kalmıştı ve bakışları onunkilere sıçramıştı. Ona sadece zihninde gördüğü o zayıf gülümsemeyi verdi.

"Bu beklenmedik bir şeydi." Aralarındaki bağı hissettiğini itiraf etmek yapılacak tek mantıklı şey gibi görünüyordu. Oyun oynamak istemiyordu. Ona kalırsa, aralarında bir şeyler yürüyecekse, mutlak dürüstlüğe ihtiyaçları vardı. Onun zihninde olduğu için, söylediği her yalanı yakalayabilirdi.

Uzun kirpikleri aşağı doğru inerek gözlerini örttü. "Bana yalan söyleyenin sen olma ihtimalinin çok daha yüksek olduğunu düşünüyorum. Ya da en azından aldatıcı olman."

Düşüncelerini yakalamak, onun ilk düşündüğünden daha da hassas olduğu anlamına geliyordu. Onu geçmişinden korumak için bazı bariyerleri vardı. Yüzyıllar boyunca yaşanan çeşitli savaşlara ve bunların sonuçlarına bakmasına gerek yoktu. Ama onu korumak için zihnini biraz daha fazla koruması gerekecekti. Eğer bilseydi, onun kendisini koruduğunu düşünmez, kendisinden önemli bilgiler sakladığına inanırdı.

"Aldatıcı olduğuma mı inanıyorsun?" Dünyadaki herkes ondan ilk görüşte korkuyordu. Onun ölümcül olduğunu bilecek kadar gergin ve zekiydi ama yine de ona karşı durdu. Ondaki bu özellik hoşuna gitmişti. Onun kolay lokma olmamasına saygı duyuyordu. Kendini savunmaya istekli ve ondan faydalanmasına asla izin vermeyecek bir kadına ihtiyacı vardı.

"Masum rolü yapma." İfadeli yüzünde bir eğlence belirdi. "Benden önemli bilgiler sakladığını çok iyi biliyorsun." Gözleri onun yüzünde gezinirken spekülatif bir hal aldı. "Saklıyorsun, değil mi?"

Doğrudan soru soracak kadar biliyordu. Bu onun işine yaradı. Ya gerçeği itiraf edecek ya da ona yalan söyleyecekti.

"Zor olsa bile aramızda her zaman gerçeğin olması gerektiğine inanıyorum. Aramızda sahip olabileceğimiz en önemli şey güvendir. Bu yüzden evet, bazı önemli bilgileri atlıyorum."

Kızın ifadesinden ve zihnindeki rahatlama duygusundan, onunla doğru yolu seçtiğini anladı. Eğer onu kandırmaya çalışsaydı, kız bunu anlayacak ve gerçek bir ilişki kurma şansları ortadan kalkacaktı. Hayat arkadaşını dikkatle idare etmek zorundaydı. Bunu yapabileceğini umuyordu. Hayata yaklaşımını değiştirecek kadar umursamamıştı hiç. Kafa kafaya. Doğrudan. İnsanlar onun yolundan çekiliyordu çünkü incelik için zamanı ya da eğilimi yoktu.

Benedek, kardeşleri olarak gördüğü birkaç kadime son derece sadıktı. Mümkün olduğunca diğerlerinden uzak dururdu. İnsanlarla bir arada olmak zorunda kalacağı durumlara girmek anlamına gelse bile, her seferinde kardeşlerinin arkasını kollardı. Dağların ve ormanların vahşı doğasını tercih ederdi. Orada kendini evinde hissediyordu.

"Az önce önemli bir bilgi olduğunu kabul ettiğiniz bir şeyi neden benden saklama gereği duyunuz?"

Bir azarlama duymadı. Kızgınlık ya da öfkeden çok merak duyuyordu. Kadınının gerçekten kendisi için yaratıldığına inanmaya başlamıştı. Ya da kendisinin onun için yaratıldığına. Ona verecek doğru dürüst bir kalbi bile yokken böyle romantik bir düşünceyi aklından geçirmesi bile saçma ve anlamsızdı.

Benedek ona elini uzattı. Kız kısa bir an tereddüt etti ama Benedek göğsünün o bölgesinde küçük bir bocalama hissetti. Parmakları onunkilere dolandı. Ona dokunmak bile bir deneyimdi. Yeni. Tuhaf. Heyecan verici.

"Hadi ağaçların arasına girelim. Açıkta olmaktan hiç hoşlanmadım. İtiraf etmeliyim ki seni korumaya ihtiyacım var. Bunu sana söylediğim için bile bana kızacağını biliyorum. Avcı olduğunun farkındayım. Seni iş başında gördüm ve yeteneklerine büyük saygı duyuyorum ama bu senin iyiliğini sağlama ihtiyacımı engellemiyor."

Ormanın içine doğru giden küçük patikayı buldu. Yan yana yürüyebilmeleri için yeterince genişti, ancak gerektiğinde onu hızlıca korumak için bir adım önünde durdu. Ormanda yalnız değillerdi. Bunu hemen fark etti. Tereddüt etmedi. Aksine, sinirleri yatıştı. Ormanda onları izleyen her neyse, Silke onun sadece farkında değil, aynı zamanda arkadaşıydı.

Etrafına dikkatlice baktı, gözlerinden daha fazlasını görüyordu. Tüm duyuları gizli gözcüleri bulmak için harekete geçti. Birkaç tane vardı. Düşmanlıktan çok merak ve Silke'ye karşı derin bir sevgi hissediyordu.

"Yalnız değiliz."

Ona belli belirsiz bir gülümseme verdi ve başını salladı. "Hayır, değiliz."

"Müttefikleriniz. Bazıları bana çok eski geliyor. Romalıların yenildiği Baduhenna Savaşı'na katıldılar." Bunu bir açıklama olarak yaptı.

Zafer anlamlıydı. Tora oradaydı. Hepsi o ormanda yaşayan mistik yaratıklardan oluşan bir orduya liderlik etmişti. Şaşırtıcı koruma örgüleriyle onları korumasına şaşmamalı. Kardeşlerin her biri sırayla koruma iplerini çözmeye çalışmıştı. Çok eskiydiler. Örgüleri, diğerlerinin çoğuna öğretmiş olan büyücüye dayanmıyordu. Zaman zaman genç Karpatyalıların korumaları deliniyordu çünkü onlar hâlâ yüksek büyücü Xavier'in temelini kullanıyorlardı. Onlara yenilerini bulmaya başlamalarını söylemek ona düşmezdi. Bu yapılabilirdi. Kadimlerin onlara beceri öğretecek bir büyücüleri yoktu. Zor yoldan öğrenmişlerdi.

Silke patladı dışarı gülüyordu. ses alçak ve Müzikal. Onun kahkahalarının ve mizah anlayışının bir armağan olduğunu fark etti. Belli ki etrafındakilere ışık ve neşe getirdiğinin farkında değildi, ama güldüğü an sanki onda bir coşkuyu tetikliyordu. Gözcüler hafifçe kıpırdanarak kendilerini ele verdiler. Çiçekler yüzlerini yukarı doğru kaldırdı, devrilmiş iki ağaç gövdesi hafifçe yuvarlandı, yosun kütükleri küçük bir dansla hışırdadı. Minik bitkiler sallanırken çıkan ses küçük bir çocuğun kıkırdamasına benziyordu.

"Bu kadar komik olan ne?" Kızın kendisini eğlenceli bulması hoşuna gitmişti. Bu espri anlayışına ihtiyacı olacaktı. Eğer şanslıysa, ona öğretebilirdi.

Parmaklarını onun elinin etrafında sıktı. Ona göre kızın eli narindi ama bir savaşçının sağlam eliydi. Bir kriz anında ona güvenilebilirdi. Kendi güvenliği için etrafındakiler kadar endişelenmezdi. Bir kadında bu özelliğin olmasını ummuştı ama şimdi

Bu özelliğın onda somutlaştığını görünce, ne dilediğine dikkat etmekle ilgili eski atasözünün ne kadar doğru olduğunu merak etti.

"Yaşlı görünmüyorsun. Otuzlu yaşlarında bile olabilirsin. Beni yanlış anlama, çivi gibi sert ve günah kadar seksi görünüyorsun ama yaşlı görünmüyorsun."

Devam etmesi için ona meydan okuyarak bir kaşını kaldırdı. Bu ona yumuşak bir kahkaha attırdı. Bu kez onu da kendisine katılmaya davet etti. Bunun bir alay olduğunu fark etti. Bir erkek ve bir kadın arasında başka bir yakınlaşma.

"O genç zıplırların güvenlik önlemlerini kestirmeden aldıklarını düşünmüştünüz. Ne derler bilir misiniz? Ben okula gittiğimde, karda yokuş yukarı ayakkabısız yürürdüm."

"Bu hiç mantıklı değil. Hem gelirken hem de giderken yokuş yukarı yürüyemezsin. Ve ben hayatımda hiç 'zıplır' kelimesini kullanmadım."

"Genç neslin maskaralıklarına kaşlarını çatan huysuz bir ihtiyar olsaydınız bunu yapabilirdiniz."

Sesi onu kahkahalarına katılmaya davet ediyordu. Doğrusu, nasıl güleceğinden emin değildi. Gençliğini hatırlamaya çalıştığında bile kahkaha attığını hatırlamıyordu. Büyürken evinde hiç şenlik olmamıştı.

Parmakları avucuna değdi, sadece bir fırça darbesiydi ama o bunu iliklerine kadar hissetti. "Benedek, bazen düşüncelerin yürek parçalayıcı oluyor."

Ses tonunun yatıştırıcı niteliğı onu, kesinlikle kendisinininki kadar güçlü ve zorlayıcı bir yeteneğı sahip olduğuna ikna etti. Adam kendininkini öldürmek için kullanıyordu. O ise kendininkini başkalarını mutlu etmek için kullanıyordu.

"Durun. İblisleri yok etmek için onları kendime çağırdım. Beni bir tür aziz gibi gösterme. Ben her şeyim ama."

"O iblislerle savaştığın süre boyunca zihnindeydim. Ne hissettiğini biliyor musun?" Yürümeyi bırakıp ona doğru döndü.

Kadın uzun boyluydu ama adam yine de on beş santim daha uzundu. Ona bakmak için başını geriye doğru eğdi.

Onun Gözleri. O yapmamalı olmak düşmek içine o Canlı safir. En derin deniz. Eğer bir sonraki bataklıkta manevra yapacaksa, aklını başında tutması gerekiyordu. Nedeni önemli değildi; boğuluyordu. "Kafamda hamleleri gözden geçiriyordum. Ben hiç hata yapmadım. Odada ev sahibi olarak kullanabilecekleri çok fazla insan vardı."

Benedek başparmağının ucunu kızın ağzının kıvrımına bastırarak yumuşak dudaklarında gezdirdi. "Merhamet. Onlar için kötü hissettin. Seni bulup öldürmek için yetiştirilmiş olmaları önemli değildi, yine de ölçülemez bir merhamet hissettin. O ki onlar için ağladığını hissedebiliyordum. Yüzünüzden okunmuyordu ama ben duyuyordum. Araya girip seni öldürmek zorunda kalmaktan korumamak çok zordu. Bundan hoşlanmıyorsun."

"Sen de öyle."

İç çekti. "Haklı olduğunuzdan emin değilim. Ne hissettiğimi bilmiyorum çünkü duygularım yok." Ona, sadece onun görebildiği için aralarında çok samimi hissettiren o zayıf gülümsemeyi verdi. Bunu ona verdiğini sadece o biliyordu. Dünyanın geri kalanı için ifadesiz maskesini koruyordu. Bu bir gözdağı maskesiydi.

Uzun kirpikleri dalgalandığında dikkatini çekti ve sonra safir gözlerini ortaya çıkardı. İçinde boğulacağı tüm o mavilik. Vücudu tepki verdi, garip bir fenomen. Farkındalık her sinir ucunu rahatsız edici ama heyecan verici bir şekilde harekete geçirdi. Çok zevkliydi. Hiç beklemediği kadar. Kan damarlarında hızla aktı ve

alçak, onu acil bir ihtiyaçla dolduruyordu. Bu duyguyu elinin tersiyle itmek yerine tadını çıkarmaya karar verdi.

Silke ona pek çok ilki yaşatıyordu. Yüzyıllardır gri bir dünyada yaşamaktan bıkmış ve her şeyi gördüğüne inanmışken, o çıkagelmişti. Hayat arkadaşı bağına inanmamıştı. Bunu birkaç kardeşinde görmüştü ama çok hızlı gerçekleşiyor gibiydi. Eşlerinin kalbinde ne olduğunu nasıl biliyorlardı? Hayat arkadaşını tanımayan bir kadının sadık olacağına nasıl güvenebilirlerdi? Bu soru üzerinde birçok kez düşünmüştü.

İşin özü, kızın onunla kalacağına inanmıyordu. Hiç kimse kalmamıştı. Ailesini daha bebekken ve sonra da genç bir adamken kaybetmişti. Kadınlar kalmamıştı. Arkadaşlar da öyle.

"Benedek." Sesi nazikti. "Seninle birlikte seyahat eden ve öldürülebilecekleri bir savaşa gireceklerini bilen arkadaşların var. Sence bunu neden yapıyorlar?"

Egosu yoktu ve onun düşüncelerini okumasından en ufak bir utanç duymuyordu. Kendisine karşı dürüsttü. Her zaman öyleydi. "Onlar avcı. Hem insanları hem de Karpatyalıları avlayan her vampiri yok etmek için varlar." Bu kadar basitti. "Bu onların görevi ve asla bundan kaçmazlar. Bunu istemezler."

"Doğru," diye kabul etti. Parmaklarını adamın kolunda aşağı yukarı gezdirdi. "Bu çok doğru, ama buraya gelmek zorunda kalmayacaklardı. Kardeşlerinize yardım ettiğinizde, ki anılarınızda yardım ettiğinizi gördüm, bunu isteyerek ve çekinmeden yaptınız. Basit bir görev için mi onların yardımına gittin?"

Cevap vermek için ağzını açtı ama düşüncesiz kelimeler ağzından kaçamadan kapattı. Her zaman doğruyu söylemeyi ona borçluydu. Ona, kızın bunları halletmeye hazır olduğuna inanana kadar bazı şeyleri atladığını itiraf edecekti ama

Sadece onun işini kolaylaştırmak için. Bu tamamen farklı bir şeydi. İlginç bir soruyu gündeme getirdi.

Manastırda birlikte vakit geçirdiği rahiplere karşı bir düşkünlüğü vardı. Duyguları eski haline dönene kadar bunun sevgi, hatta düşkünlük olduğunu fark etmemişti. Bu o kadar yeni olmuştu ki hâlâ değerlendirme yapıyordu.

Kardeşlerinin birlikte seyahat etmelerinin sebebinin birbirlerini önemsemeleri olduğunu düşünmeyeceklerini biliyordu. Bunu yapamazlardı. Yoksa yapabilirler miydi? Birden fazla kez hissettikleri ima edilmişti ama duyguları ile bilinçleri arasında bir kopukluk vardı. Nicu'ya dolaylı olarak güveniyordu. Mataias, Tomas ve Lojos'a güvenmeyi öğreniyordu. Üçüzler kendilerine güvenilebileceğini defalarca kanıtlamışlardı.

"Bunun cevabını bilmiyorum," diye itiraf etti.

"Kimseye kolay kolay güvenmiyorsun. Bu yüzden birlikteliğimiz konusunda endişelisin. Benim yüzümden olduğunu sanmıştım. Evrenin bizi bir araya getirmesinden heyecan duymadığını sanıyordum."

Sesinde acı var mıydı? Hayır ama zihninin küçük bir bölümünde vardı. Avucunu ensesine doladı ve onu kendine yaklaştırdı. "Enerjini hissettiğim an seni istedim. Seni evinin kapısında hem Tora'yı hem de anneni bilinmeyen gözcülerden korurken gördüğümde, benim için yaratıldığını anladım."

"Beni istemedin," diye ısrar etti, başını kaldırıp ona bakarak. Tam gözünün içine. Kaçmak yok.

Gerçeklerden geri adım atmayı reddetti. Hayat arkadaşlarına inanmamıştı. Bazı açılardan, o bir sahtekârdı. "Ben hem avcı hem de av oldum, Silke. Yırtıcı olmak çok daha iyidir ve gençliğimden beri en iyi olmak için her türlü becerimi geliştirdim." Bu cevabı verdi.

anlayacağını umuyordu. Eğer kaçınmak mümkünse geçmişine dönmek istemiyordu. Bunu yaparsa, yaptığı şeyleri itiraf etmek zorunda kalacaktı. Henüz değil.

Silke'nin mavi bakışları onunkileri terk etmedi. Bu itiraf karşısında irkilmedi ama adam da neye dönüştüğünü ayrıntılarıyla anlatmamıştı. Onun yanında huzursuzdu çünkü artık tamamen Karpatyalı olmadığını hissediyordu. Bir avcının içgüdülerine sahipti ve onun içinde büyüyen canavarın kokusunu alıyordu.

"Sana gerçek olmayan şeyler söylemiyorum. Hayat arkadaşları arasında yalan olamaz. Senden güven ve sadakat talep eden benim. Buraya herhangi bir beklentiyle gelmedim ama seni görüp hissettiğimde, zihnine girdiğimde, benim için yaratıldığını anladım. Bu, bunu kolay bulduğum anlamına gelmiyor. Çok az insana güvenirim ama işte buradayım ve senden güven bekliyorum."

Başını bir yana eğerek onun ifadesini inceledi. Onun içini gördüğünü bildiğinde, onun incelemesiyle yüzleşmek zordu. İstedikinden daha fazlasını ortaya çıkarmıştı. Bu kadın onun duygularına karşılık verdiğinde, gençliğinden kalma birkaç duyguyu hatırladı. Bunlardan biri kırılganlıktı. Bu kabul edilebilir bir şey değildi. Ona böyle hissettirmişti.

Yırtıcı hayvanın kendini korumak için yükseldiğini hissetti. Ruhundaki yaralar ağrıyor ve ona asla geçilmemesi gereken bir çizgiyi aşmaya ne kadar yakın olduğunu hatırlatıyordu. Ondaki farkı hemen hissetti. Silke bir adım geri atarak ondan uzaklaşmaya çalıştı. Avucunu Silke'nin ensesinde tutarak bunu engelledi.

"Seni istemediğimi açıkça ifade ettin. Sana karşı acımasızca dürüst olacağım. Hayat arkadaşı bağına inanmıyordum. Yüzyıllar boyunca iğrençlikler gördüm ve sırtıma kazınmış olan yemine rağmen

Kadınım yüzyıllarca yaşamaya değerdi. Her zaman bir onur kuralını korudum, ama bu benim kuralımdı."

Gözleri onunkileri hiç bırakmadı. Gözlerini kırpmadı. Dudakları titriyordu. Her titreyişlerinde adamın midesi sıkışıyordu. Bu garip fiziksel tepkiyi sanki ondan uzakmış gibi not etti. Sanki ilk kez hissedenden Karpatyalı avcı değil de bir gözlemciymiş gibi. Kız cevap vermedi, kıpırdamadan duruyordu.

Onunla birleşmiş halde kaldı, tepkisini bilmek istiyordu. İçindeki kadın avcıyla savaşıyordu. Yumuşak, şefkatli yanı ona sempati duyuyordu. Avcı yara izlerini ve ne anlama geldiklerini biliyordu ve tetikteydi, tehlike arıyordu. Bu karanlık tarafını ondan saklamalıydı ama ondan bu kadar çok şey isterken, bunun adil olduğuna inanmıyordu. Onun her şeyini görmeli ve onunla bir ilişkinin uğruna savaşmaya değip değmeyeceğine kendisi karar vermeliydi.

"İlk geldiğimizde neden kendimi tanıtmadığımı merak ettiniz. Sana gerçeği söyledim ama gerçeğin tamamı bu değildi. Bir insan olarak kim olduğunu görmem gerekiyordu. ve ruhunu. Bunun bana layık olup olmamanla bir ilgisi yoktu, daha çok güvenilebilir olup olmadığınla ilgiliydi. Benim yanımda olur musun?"

Başını zar zor salladı. "Neden endişelendiğini anlayabiliyorum. Kendim açısından düşündüm, ki bu oldukça bencilceydi, ama ikimiz de aynı , değil mi? Sağlam bir şekilde hayatta kalmak için ruhuna ihtiyacın var. Seçeneklerin olduğunu söylüyorsun ama gerçekte seçeneklerin berbat. Elimde olsaydı tanışmadan önce seni incelemek isterdim."

Kadın ona bir çıkış yolu gösteriyordu ama o bunu kabul etmeyecekti. "Seni gördüğümde doğru kişi olduğunu anlamıştım," diye yineledi.

"Birkaç kelimeyle beni kendine bağlayabilecekken, neden pazarlık yapma zahmetine giriyorsun?"

"Önemli olduğunuzun farkında olmanızı istiyorum. Ne istediğin ya da neye ihtiyacın olduğu önemli. İmkansız taleplerde bulunmadın. Düşünceliydin ve bana taviz verdin."

Memnun görünmesine rağmen içinden küçük bir ürperti geçti. "Genelde endişeli bir insan değilimdir ama itiraf etmeliyim ki Karpatyalı olma fikri oldukça korkutucu, özellikle de geri dönemeyeceğim için. İşler yolunda gitmezse nereye gideceğim? Ne yaparım?"

Sorularına karşı tek bir itirazda bile bulunmadı. Bunlar meşru endişelerdi. Onu dönüştürmeye niyetli olduğu için onları pek de hafifletemezdi. Etrafındaki herkesin güvende kalmasını sağlamak için bildiği tek yol . Çok uzun süre beklemişti. Bunu yaparken, yeraltı dünyasındaki o kapıların ardında Adalet'e katılmanın eşiğinde olduğunu biliyordu. Silke gerçekten de başka seçeneği olmadığını söylerken haklıydı.

"Hayat arkadaşları bir arada kalır, Silke. Bir bağ oluşur. Aramızdaki bu güçlü bağın yanı sıra, umarım ikimizin de saygı duyduğu ve keyif aldığı bir ortaklık kurarız."

"Liderlik edecek ve benim de onu takip etmemi bekleyecek bir erkek gibi hissediyorsun. Ben çok bağımsızım. Olmak zorundaydım."

Bu hatadan faydalandı. "Artık olmak zorunda değilsin."

Adam kızın sinirli görünmesini bekliyordu ama kız gülerek onu şaşırttı. "Bu bana hiçbir şey anlatmayan bir cevap." Yumuşak kahkahası, durumun mizahına katılması için bir davetti. "Ve gerçek otoriter karakterini göstermenin sınırlarını zorluyor."

Onunla birlikte olmanın bu kadar kolay olmasına biraz şaşıracak kaşlarını kaldırdı. Kardeşleri de dahil olmak üzere hiç kimsenin yanında tam anlamıyla rahat olamamıştı. Ne zaman

Onunla ilgili o ilk düşünceyle uyandığında, onunla birlikte olmak istediğini fark etmişti.

"Kendimi hiçbir zaman otoriter biri olarak görmedim. Ya da kibirli, ki bulunduğum yerlerdeki bazı kadınların beni böyle gördüğünü biliyorum. Kendime güveniyorum çünkü yüzyıllardır deneyimim var ve daha önce görmediğim bir durumla nadiren karşılaşıyorum. Parazitlerle birlikte bize enjekte edilen küçük iblis yeniydi ve oldukça ilginç bir bulmacaydı."

Bu ona gerçek bir gülümseme kazandırdı. Gülümsemeler gibi, bu da onun içini aydınlatıyor gibiydi. Bunu tuhaf buldu. Hayatı boyunca milyonlarca gülümseme görmüştü. Hiç etkilenmemişti. Tek bir kez bile. Bir parçası hâlâ içindeydi ve aralarındaki etkileşimi izliyordu. Vahşi doğada çok uzun süre kalmış, kendini diğerlerinden saklamıştı. Manastırdaki kardeşlerinin çağrısı üzerine gelmiş ve birkaç kez insanların dünyasına girmişti ama bağ kuramamıştı.

Etrafındaki ağaçlara, çalılara, devrilmiş gövdelere ve ormandaki bitki örtüsüne baktı. Manzaralar ve kokular ona tanıdık geliyordu; sanki evi gibiydi. Ormandaki ve dağlardaki her ağa uyumluydu. İçindeki eski bir şey eski ormanlara, yeraltı ağına, hatta yaratıklara bağlanıyordu. İçindeki kadim kan ağaçlara sesleniyor ve her zaman cevap alıyordu.

"İlginç değil miydi?" Silke de aynı fikirdeydi. Sanki sonunda düşüncelerini paylaşabileceği biri varmış gibi sesi hareketlenmişti. "Sanırım Lilith ve büyücü arkadaşları bize her türlü yeni tehdidi savuracaklar. İblislerle savaşmanın denenmiş ve doğru yöntemi işe yaramayacak. Ayak uydurmak için yeteneklerimin yanı sıra beynimi de kullanmam gerekecek."

Bu fikir sadece ilgisini çekmekle kalmamış, aynı zamanda iblislerle olan çatışmaları dört gözle beklemesini sağlamış gibi görünüyordu. O

bu konuda ne hissettiğinden emin değildi. Kendini duygulardan uzak tutuyordu, böylece alışılmadık duygular onu bunaltmıyordu ama yine de onları deneyimleyebiliyordu. İblislerin ne yapıp ne yapamayacağını bilmeden savaşa girme isteği endişe vericiydi.

Onu dikkatle inceledi ve kendini kaşlarını çatarken buldu. "İblislerle olan savaşlarını dört gözle bekliyorsun."

Ona kalpleri durduran bir gülümseme daha attı. "Sanırım öyle."

"Öyle olduğunu sanmıyorsun, biliyorsun," diye düzeltti.

Gülümsemesi hiç solmadı. "Bu yüzden vampirlerle savaşmaktan zevk aldığını bilmem konusunda endişelenmene gerek yok."

Bu beklenmedik bir ifşaydı. Buna hazırlıklı . Hayat arkadaşı iddiasından önce mümkün olduğunu düşündüğünden daha fazlasını görmüştü. Hayat arkadaşı olan kardeşlerinin ona anlattıklarından, eşlerinin anılarına her an erişebileceğinin farkındaydı. Ama daha önce? Silke kendi başına oldukça güçlü görünüyordu. Bu hoşuna gitmişti. Hatta ona ihtiyacı vardı. Yanında saygı duyabileceği bir kadın istiyordu. Ona meydan okuyacağını bildiği bir kadın.

"Annen bu akşam nasıl?"

Gözlerini kırıştırdı, uzun kirpikleri gözlerini örtüyordu. Bu ona çok şey anlatıyordu, zihnindeki endişe titreşiminden bile daha fazlasını.

"Pek iyi değil," diye itiraf etti biraz isteksizce. "Tora son zamanlarda onu birkaç kez iyileştirmek zorunda kaldı."

Bu onu duraksattı. Bir Karpatyalı birini, özellikle de bir insanı iyileştirdiğinde, bunu genellikle sadece bir kez yapmak zorunda kalırdı. Kişi başka bir hastalığa yakalanabilirdi ama bu uzun sürmezdi çünkü bağışıklık sistemi güçlenmişti.

"Birkaç kez mi?" diye . "Son zamanlarda mı? Kaç kez birkaç kezdir ve iyileşme seansları birbirine ne kadar yakındı?"

Silke ona sertçe baktı. Onun hızlı ve iş bitirici ses tonundan kaçış yoktu. Birbirleriyle yollarını bulmaya çalışıyorlardı, birbirlerinin etrafında dikkatle dans ediyorlardı ve o doğrudan Karpatlara kadim komuta moduna geçmişti.

"Tora son bir ay içinde Fenja ile dört şifa seansı yaptı."

Sesinde yumuşak bir endişe, kırılmanlık notası duydu. Bu onu etkiledi. Kadını güçlüydü, bir savaşçıydı. Kendi başına ayakta durur ve başkaları için savaşırdı. Tora'yı saymazsak Fence onun tek ailesiydi. Fence onun annesiydi. Benedek gerçek bir anneye sahip olmanın nasıl bir his olduğunu bilmiyordu ama belli ki bu kadın Silke için dünyalara bedeldi.

Silke metanetli olmaya çalışmış, annesinin sağlığıyla ilgili düzeltilemeyecek gerçek bir sorun olabileceğini istemeden de olsa ortaya çıkardığında duyduğu ani korkuyu gizlemeye çalışmıştı. Tora kadim bir Karpat kadınıydı. İyileştirme konusunda ustaydı. Öyle olması gerektiğini biliyordu, yoksa hâlâ hayatta olmazdı. Bu da Fenja'da ciddi bir sorun olduğu anlamına geliyordu. Tora biliyordu ama bu bilgiyi Silke'ye söylememişti.

"Bu kötü, değil mi?" Silke fısıldadı. Kollarını ortasına dolayarak kendine sarıldı. Ondandır uzaklaştı.

Benedek ilk kez onun içindeki kırılmanlığı gördü. Onun görmesini istemiyordu ama zihninde vardı. Kalbinde. Annesinin gitmesine izin vermeye hazır değildi.

Benedek kelimelerini özenle seçti. "Olabilir."

Kalbi hızlandı ve onu durdurmaya çalışmadı. Geniş safir gözleriyle ona baktı. Eğer o

ağlarsa, kendi kalbi de durabilirdi.

"Öyle demek istiyorsun," diye düzeltti.

"Kesin bir şey söyleyebilmem için onu muayene etmem gerekir," dedi. "Durum ciddi olsaydı Tora sizi mutlaka bilgilendirirdi."

Silke derin bir nefes aldı. "Fenja söylememesini istemeseydi Tora bana söylerdi. Fenja'nın isteklerine saygı gösterirdi."

"Annen bunu yapar mıydı?"

Silke daha fazla hava çekti ve uzun dakikalar boyunca nefesini tuttuğunu fark etti. Kalbi hâlâ çılgınca atıyordu. Başını salladı. "Evet. Sahip olduğu şeyin Karpat iyileştirme yöntemiyle bile tedavi edilemeyeceğini bilseydi beni endişelendirmek istemezdi."

Benedek yavaşça ona doğru uzandı, rahatsız etmemeye dikkat etti. Onu ürkütmemeye dikkat etti. Onu rahatlatmanın zorunlu olduğunu fark etti. Onu kollarının arasına almak ve gücüyle sarmak istiyordu ama bunu kabul etmeyeceğinden emindi. Bu onu zaten hissettiğinden daha da savunmasız hissettirecekti. Bunun yerine, ince bileklerinden birini kelepçeledi ve elini göğsüne doğru çekti.

"Kalbimi hisset, o jelä sielamak." Avucuna bastırdı Göğsünün ağır kaslarının üzerinden, doğrudan atan kalbinin üzerinden. "Ritmi hisset ve kalp atışını benimkiyle eşleştir."

Kısa bir an için kolunda ve elinde bir gerginlik oldu. Direnç. Onun dokunulmaya ya da teselli edilmeye alışık olmadığını fark ettiğinde, tam da bunu yapma ihtiyacı duydu. Cazibesine karşı koyamayarak çocukluk anılarını araştırdı. Annesi ve Tora onun hayatında bulabildiği tek iki değişmezdi. Her iki kadın da ağlayan bir çocuğu kucaklayacak ve onu yatıştırarak türden değildi.

incinmişti. Fenja sevgi doluydu ama her düşüşü ya da talihsizliği bir ders anı olarak değerlendirirdi. Tora da aynıydı çünkü Silke'nin iblislerle girdiği her savaşta hayatta kalmasını sağlamaktan sorumluydu.

Her iki kadın da Silke büyürken ona karşı sevecen tavırlar sergilemişti ama hiçbir zaman ona sıkıca sarılıp onu daha iyi öpmeyeceklerdi. Bazı çocuklar küçük duygusalılıklara katlanabiliyordu ama Silke o çocuklardan biri değildi. Gizliden gizliye bu tür şeylerin özlemine çekiyordu. Köydeki çocuklara yönelmesinin nedenlerinden biri de buydu. Çoğu kucaklanmak istiyordu ve Silke de bunu sağlamaktan mutluluk duyuyordu.

Onunla ilgili bu bilgiyi, kişiliğinin önemli bir parçası olduğunu bilerek bir kenara koydu. Onun hayat arkadaşı olarak, onun için elinden gelenin en iyisini yapmaya kararlı bir şekilde, ihtiyaç duyduğu şeyleri sağlamayı öğrenmek zorunda kalacaktı. Silke artık dokunmanın yakınlığını arzuladığının farkında değildi ama o bunu açıkça görüyordu. Ve annesini bırakmaya hazır değildi.

Kalbi onun ritmine ayak uydurdu, onun daha yavaş ve sabit atışını takip etti. Avucunu göğsüne bastırırken başparmağını elinin sırtında gezdirme fırsatını yakaladı. Isı onu yaktı. O küçük avuç içi, kalbini ele geçirmek için derisine ve kaslarına batan bir damga gibi hissettirdi. Bu his o kadar güçlüydü ki, kalbinin üzerine damgalanmış adını görmeyi umarak kendi içine baktı.

"Bu gece hayat arkadaşı törenini tamamladıktan sonra Fenja'yı muayene edeceğim."

Onunla bağlantılı olan kalbi yerinden fırladı ama sonra durdu. "Fenja güçlü bir kahindir. Niyetinizi bilmesi mümkün," diye uyardı.

Onun, kendisini hayat arkadaşı olarak kabul etmesi konusundan kaçındığını fark etti. Sadece sözlü olarak değil, aynı zamanda

düşüncelerinde bundan tamamen uzak durdu. Konu aklına geldiği anda kapıyı hızla kapattı. "Fenja senin annen Silke ve bilge bir kadın. Bir ihtiyar. Onu içimde tutmaya çalışarak ona saygısızlık

ne yaptığımı bilmiyorsunuz."

"Peki ya reddederse?" Silke gözlerini onunkilere dikti, bakışları sabitti. "O zaman ne olacak?"

"O zaman ne yapmamı istediğinizi size danışırım. Eğer sizin tarafınızdan gerekli görülürse, onun haberi olmadan onu muayene edebilirim. Onun isteklerine karşı gelmek istemem ama sizi onun durumu konusunda rahatlatmak için bunu sizin için yaparım. Onu ikna etmek için elimden geleni yaparım, gerçekte yüzleşmeyi tercih ettiğinizi bilmesini sağlarım."

Bakışları dalgalandı ve yere baktı. Parmakları gömleğinin içine kıvrılmış, kalbinin üzerinde dolaşıyordu. "Umarım gerçekte yüzleşecek cesarete sahip olurum Benedek. Fenja'yı kaybedersem ne yapacağımı gerçekten bilmiyorum. Kendimi kaybederim."

Biliyorum, bu çok fazla bir telafi ya da güvence değil. ama bana sahip olacaksın. Benim sarsılmaz sadakatim.

Benedek onun zihninde sessiz kalarak panik halindeki düşüncelerini okudu. Fenja onu seviyordu. Silke annesini kaybederse aşık olamazdı. Benedek'in onu sevebileceğine inanmadığının farkındaydı. Görevini ve sadakatini sevgisiz bir sonsuzluğa değiştiğini biliyordu. Benedek onu rahatlatmak istiyordu ama kendisinin aşkı hissedebileceğini düşünmüyordu. Bunu hiç yaşamamıştı. Çocukken bile sevmenin ya da sevilmenin nasıl bir şey olduğunu hiç bilmemişti.

"Silke, sorun sende değil. Böyle bir duyguyu hissetmekten aciz olan benim. Çocuklarımız seni sevecek çünkü sen onlara sevginin ne olduğunu öğreteceksin. Bunu onlar ve senin için istiyorum."

"Neden aşk konusunda bu kadar yeteneksiz olduğunu düşünüyorsun, Benedek?"

Kadının doğrudan sorusu ve sesindeki hafif sızıyla irkildi. Ona karşı dürüst olacağına dair kendine söz vermişti - mümkün olduğunca dürüst.

"Çocukken bile etrafımda sevgi dolu insanlar yoktu. Sana anılarımı gösterebilirim Silke ama uyarayım, şiddet, ihanet ve ölümün kıyısından döndüğüm anlarla dolu. Bundan geri dönmek" -parmaklarını boynundaki çembere dokundurdu- "şunu söylememe izin ver, geri dönmek başlı başına bir kabustu."

"Bana gösterecek misin?"

"Yeniden yaşamak benim ilk tercihim olmazdı, ama beni ve eksikliklerimi anlamanıza yardımcı olacaksa, o zaman bu anılara erişmenize izin vereceğim."

Silke, Benedek'in çocukluk anılarını gözden geçirmesini dehşet içinde izledi. bazı ebeveynlerin olduğunu biliyordu.

çocuklarından uzak dururlar. Köydeki bazılarının sert olduğu bile düşünülebilirdi. Ama o hayatında hiç böyle bir istismar görmemişti. Zorla öldürmeler ebeveynliğin iğrenç bir örneğiydi. Sadece anne ya da baba değil, ağabey de böyleydi.

Yıllar geçtikçe ve cezalar daha da ağırlaştıkça öfkesi daha da arttı. Benedek, babası, erkek kardeşleri ve diğer dört erkekle birlikte, kadınlara tecavüz ettikleri ve erkeklere işkence ettikleri köye gitmeye zorlanmıştı. Babası feodal bir lord gibi yaşıyordu. İsteddiği her şeyin onun hakkı olduğuna inanıyordu. En büyük oğlu ve diğer dört kişi de buna inanıyordu.

Benedek her şeyi sorguladı. Ağabeyi ve babası onu sadistçe dövse bile katılmayı reddetti. Her gece ona korkak deniyordu. Annesi onu tokatladı ve alay etti. Silke'nin ailesinin korkunç eylemlerini geride bırakıp Benedek'in yanına gelmesi uzun zaman aldı. Benedek'in ailesinin geri kalanına hiç benzemediğini anlamıştı.

O ilk günlerde, babasının hedef aldığı insanlara karşı merhamet hissetti. Babasının ve diğerlerinin köylülere zarar vermesini engellemek için birkaç kez hayatını tehlikeye attı.

Karşılaştığı her dövüş tekniğini özümsemiştir. Diğerleri onun yakınlarında olduğundan habersizken onları izledi.

Yeteneklerini mükemmelleştiriyordu ve yalnızken daha güçlü ve hızlı olmak için yaptığı tüm çalışmaları gördü. Gölgelerin ve kayaların içinde, ormanda ve nehirlerde kaybolmayı öğrenmişti. Doğaya karşı değil, onunla birlikte çalışıyordu. Babasının parlak bir oğlu vardı ama bunu fark etmemiş gibi görünüyordu. Aksine, Benedek'e karşı çok daha acımasız ve gaddar olmuştu.

Annesinin ihaneti bir korku filminden fırlamış gibiydi. Genç Benedek'e ona güvenmemesi için bağırarak istiyordu. Sadece kadının yüzüne bakarak ve sinsi sesini duyarak, Silke korkunç bir şey olacağını ve Benedek'in kendi annesinin de bunun bir parçası olduğunu biliyordu.

Saldırı ormanın karanlığında gerçekleştiğinde Nefesi ciğerlerine hapsoldü ve nefes almasına izin vermedi.

"Silke, bu kadar yeter. Benim için ağlıyorsun."

Parmak uçları gözyaşlarının ıslak izler bıraktığı yüzüne dokundu. Adamın şokunu hissedebiliyordu. Onun şaşkınlığını. Daha önce hiç kimse onun için ağlamamıştı. Kimse onun için ağlayacak kadar önemsememişti.

"Durmayın. Bunun nasıl olduğunu görmek istiyorum." Yüzünü yukarı kaldırdı ve ağzını adamın boğazının etrafındaki deriyi çizen beyaz yara izinin en kalın kısmına değdirdi. Onu yatıştırmaya çalışmaktan kendini alıkoyamıyordu. Yüzyıllar geçmişti, yüzyıllar onun çocukluğunun korkunç travmasından uzaklaşmasına izin vermişti. "Hayatta kalmayı nasıl başardığını görmem gerek."

Çünkü gerçekten mi? En güçlü Karpatyalı avcının bile onun yaşadığı çileden sağ çıkabileceğini düşünemiyordu.

Benedek içini çekti ve onu kendine yaklaştırdı. Normalde böyle bir yakınlaşmaya asla izin vermezdi ama Benedek ona senaryonun geri kalanını anlatırken ikisinin de buna ihtiyacı olduğunu biliyordu.

Silke rüzgârın farkına vardı. Rüzgâr uzun otların arasından geçerek, sanki onu saklamak istercesine vücudunun etrafından yukarı doğru çekiyordu. "Acı", çayırdaki göllerinde yatan genç Karpatyalıya çarpan acıyı tanımlamak için doğru kelime değildi. Acı, basit bir ıstıraptan çok ama çok daha kötüydü. Uzaktan korku çığlıkları ve köyün yönünden gelen erkeklerin alaycı kahkahalarını duydu. Bu sesler içini korkuyla doldurdu ama arkasını dönmeyi reddetti. Benedek bunu yaşıdıysa, o da gözlemleyebilirdi.

Ayaklarının ucuna doğru kaydı, kollarıyla onu sardı ve sırtını ön tarafına doğru sıkıca çekti. O da buna izin verdi. Hayatında ilk kez kendini güvende hissetti. Adamın kolları kaslıydı ve sanki etrafına çelik çitler sarmış, onu kendine sabitlemiş gibi hissettiriyordu. Hayal edilebilecek en kötü korku filmi sırasında ona demir atıyordu. Her şey vardı. İhanetin en kötüsü. Masumları avlayan ahlaksız canavarlar.

Silke, Benedek'in onu sadece fiziksel olarak tutmadığının, zihnini de uzakta tuttuğunun farkındaydı; böylece Benedek'in hissettiklerine dokunabilirdi ama bu onu tüketemezdi. Korumasını takdir etmekle birlikte, onun bir kısmını kendisinin de yaşaması gerektiğini hissetti. En azından ilk başta hissetti, ta ki yaklaşıp onu ya da ondan geriye kalanları kadar.

Kardeşi boğazını kesmeden önce on ya da on beş kez bıçaklanmış olmalıydı. Benedek'in farkında olmak bir yana, nasıl hayatta kalabildiğini bile anlamıyordu. Sadece farkında olmakla kalmadı, etrafındaki enerjinin de genişlediğini hissetti. O artık

Enerjisini çevreye gönderip yardım istiyor. Bir şey arıyor. Birini. Hayatında başka bir varlıktan yayılan bu kadar kararlılığı hiç hissetmemiştir. Sadece kararlılık değil. Tam olarak nefret değil, ama adalet için yanan bir ihtiyaç.

Adalet ihtiyacı çığdı. İçgüdüsel oldu. Vücudunda kükreyen dayanılmaz acıdan daha sıcak ve daha parlak bir şekilde yanıyordu. İradesi mutlak demir gibiydi. Yaşama ve her zamankinden daha güçlü bir şekilde geri dönme kararlılığı, her yarayı özenle kapatmasına yardımcı oldu.

Adamın kendi harap olmuş vücudu üzerinde çalışacak gücü nasıl bulduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Adam mahvolmuştu. Sadece kan kaybının büyüklüğü bile onu öldürmeye yetmeliydi. Zayıflığa teslim olmayı reddetti. Yaraları kapatmaya çalışırken bile geceye çağrısını göndermeye devam etti.

Ormandan bir hışırtı geldi. Bir tane daha ve sonra bir tane daha. Sanki birçok yaratık gizlice yaklaşmak için uzun otları ve çiçekleri kullanıyormuş gibi, otların yaprakları Benedek'e doğru farklı yönlerden dalgalandı. Bir kurt uludu. Sonra ikinci bir kurt. Kanatlar tepede çırpındı. Karanlığın içinden sessizce bir baykuş çıktı ve alçaktan uçarak Benedek'in uzun otların arasında bir kan gölünün içinde yattığı yere doğru süzüldü.

Kürklü yaratıklar her yönden ona doğru geliyor, yere düşmüş bedeninin etrafında dönüyorlardı. Cesedin etrafında havaya yükselen toprağı gördü. Silke kısa kuyrukları ve siyah-beyaz çizgili yüzleri olan büyük gri bedenlere bir an için göz attı. Benedek'in çağrısı üzerine ormandan çıkmışlar ve hızla etrafını ve altını kazıyorlardı. Porsuklar nesnelerin altını ve çevresini son derece hızlı bir şekilde kazma yetenekleriyle ün salmışlardı.

Gölgeler, ormanın karanlığından çıkan dört küçük figürü ortaya çıkarana kadar ürkütücü bir şekilde hareket etti. Uzun şallara sarınmış bir şekilde çayır boyunca ilerleyerek Benedek'in cesedinin üzerinde durdular. Biri başında, biri ayağında ve biri de iki yanındaydı.

Silke'nin nefesi boğazında düğümlendi. Benedek'in bileğini yakaladı ve heyecanla sıkıca tuttu. "Bu kadınlar çok zekiler." Sanki bütün bunlar Benedek'in geçmişinde uzun zaman önce yaşanmış da kadınlar duymamış gibi, bu bilgiyi ona fısıldadı.

"Onlar şifacılar, şifacı kadınlar," diye devam etti. "Şifaya yardımcı olacak tüm doğal bitkileri bilirler, ama onları çağırmak için bunu bilmeniz gerekir. Onlar aramızda dolaşan yaşayan ruhlardır ve herhangi bir yerde, herhangi bir ülkede olabilirler."

Benedek'in başındakini inceledi. Tanıdık geliyordu ama Silke kendi izlenimlerini kadınlara yansıtmıyorsa bu imkânsızdı. Hava karanlıktı ve gri bulutlar sürekli yer değiştirerek manzaranın üzerinde gölgeler oluşturuyor, böylece puslu bir görüntü ortaya çıkıyordu.

Porsuklar cesedi çoktan birkaç metre aşağıya indirmişlerdi. Dört kadın kazıcı hayvanları ve toprak püskürmelerini görmezden geldi ve hepsi de artık derin bir çukur olan yere girmeyi başardı. Şifa ilahisi yumuşaktı, sesler göklere yükseliyor ve Toprak Ana'ya geri dönüyordu, havayı dolduruyordu, ancak o kadar alçaktı ki gerçek kelimeleri anlamak imkânsızdı.

Silke bunları birçok kez duymuştu. Annesi imkânsız bir yaralanma üzerinde çalışırken Fenja'nın yanında durmuştu. Onlar yaralara gerekli ilaçları uygularken o şifa ilahisini öğrenmişti.

"Onlar aynı zamanda kahin. Bazıları geleceği görebildiklerini söylüyor."

"Ne düşünüyorsun?"

"Fenja yapabilir ve eminim ki o çok zekidir. Birçok köylü ekin ekme, balık tutma ve hatta evlilik konularında ona danışır."

Çenesi kızın saçlarının tepesinde hareket ediyor, içinden küçük elektrik akımları geçiyordu. "Kimin başarılı olup kimin olamayacağını biliyor mu?"

Adamın sorularıyla nereye varmak istediğini biliyormuş gibi bir his vardı içinde. "Evet."

"Birliğimiz konusunda görüş bildirdi mi?"

"Görüşmeler sırasında benimle birlikte oturdu," dedi Silke. "Benim için uygun olmadığını düşünseydi orada olmazdım. Beni oradan uzaklaştırırdı."

"Köyünüzü istila eden iblisler olsa bile mi?" "Evet." Gerçek buydu. Fenja bir yolunu bulup Benedek'in ona iyi bir eş olacağını düşünmüyorsa onu gitmeye ikna et.

Çenesi tekrar başının üst kısmına sürtündü. "Fenja sana layık olduğumu düşündüğü için minnettarım."

Durumun ciddiyetine rağmen Silke'nin içinden küçük bir kahkaha dalgası geçti. "Kimsenin bana layık olduğunu düşündüğünü sanmıyorum, ama bunları görseydi" -bir parmağıyla kadınları, porsukları ve Benedek'i işaret etti- "bu seni aday yapabilirdi."

Kadınlar teker teker Benedek'in başının yanında diz çöktüler ve bileklerini nazikçe ağzının üzerine koydular.

Yine nefesi boğazında düğümlendi. "Çok cesurlardı. Açlıktan ölmek üzere olduğunu bilmeleri gerekiyordu. Savunmasızken ve acıdan kontrolden çıkabilecekken sana kan vermek çok tehlikeliydi."

"Kontrol bendeydi," diye güvence verdi Benedek. Nefesi boynunun yan tarafında sıcaktı. Tam da onun çarpıntısının üzerinde

Nabız. Onu çok iyi tanıyordu, tüyleri diken diken olmuştu.

Çayırdan gelen bir hareket dikkatini çılgınca kazmakta olan porsuklara geri getirdi. Kadınların o çukurdan nasıl çıkacakları hakkında hiçbir fikri yoktu. Altı metre derinliğindeydi ve hâlâ aşağı iniyorlardı.

Silke dört kadını inceledi. Her biri kendine özgü bir şal takıyordu. Benedek'in sol tarafında oturan kadının şalı grimsi, ombreli, el boyaması bir iplikle dokunmuştu. Renkler geceye ve gölgelere oldukça kolay karışıyordu. Bu kez kalbi yerinden fırladı. Bu şalı birçok kez görmüştü. Henüz yürümeye başlayan bir çocukken Fenja onu boynuna dolamıştı. Hasta bir çocuğu ziyaret etmek için gece geç saatlerde dışarı çıktığında Fenja'dan ödünç almasını istemişti çünkü o hafif şalın sıcaklığı ve rahatlığı kıyaslanamazdı.

Silke, Fenja'ya şalı nereden aldığını hiç sormamıştı. Şal hep ondaydı ve Silke bunu doğal karşılamıştı. Eğer bu konuda düşünseydi, onu Fenja'nın yaptığını varsayardı. Şal çok farklıydı ve ondan iki tane olabileceğinden şüpheliydi. Bu kadın Fence'nin atalarından biri miydi? Düşüncelerini Benedek ile paylaştı.

"Bunun mümkün olduğunu düşünüyor musunuz?"

Benedek tereddüt etti. "Bu mümkün. Bilge kadınların ruhları bazen yeryüzünde dolaşmaya ve başkalarına yardım etmeye devam eder. Bunun doğru olduğunu biliyorum. Fenja'nın bu kadınlardan biri olması mümkün. Bana ondan bahset."

"O inanılmaz bir şifacı. Karşılaştığımız ve onun bilmediği tek bir bitki bile yok. Onları nasıl kullanacağını ve her birinin neye iyi geldiğini biliyor."

"Hiç evlenmedi."

"Hayır, bir çağrısı olduğunu ve bunun önemli olduğunu söyledi. Bir koca onun zamanını talep ederdi ve o buna sahip değildi."

ver."

Kolları onun etrafında sıkılaştı. "Bitkiler ve şifa hakkında bildiği her şeyi sana o mu öğretti?"

"Evet, tabii ki. Ben onun kızıyım. Onun kanından olmayabilirim ama onun kızıyım. O benim tanıdığım tek anne. Bana cömertçe öğretti."

Benedek, cesedinden uzaklaşıp karanlık gökyüzüne bakan kadınları işaret etti. Porsuklar çukuru en az on iki metre aşağı indirmişlerdi ve hâlâ kazmaya devam ediyorlardı. Dinlenme yerinden bir güç dalgası yayılıyordu. Bu güçte en ufak bir kadınsı yan yoktu. Tam anlamıyla erkeksiydi.

Benedek dört kadını çukurdan çıkardı. Porsuklar kazmaya devam ederek onu toprağın daha da derinlerine indirdiler. Silke onu ne kadar derine indirdiklerini bilmiyordu ama bu şimdiye kadar gördüğü en derin çukurdu. Toprak mineraller ve iyileştirici özelliklerle parlıyordu. Dört witte wieven kadını da Benedek'in yattığı yere ve hırpalanmış bedenine otlar, çiçekler ve tozlardan oluşan bir karışım serperken bir yandan da ilahi söylüyorlardı.

Porsuklar aniden işlerini bırakıp yüzeye doğru tırmandılar. Hemen çukura toprak doldu ve Benedek'in bedenini tamamen kapladı. Silke başka tarafa bakamadığını fark etti. Bir kez daha ciğerlerinin cayır cayır yandığını fark etti. Havayı içine çekemiyor, boğuluyor, burnu ve ağzı çok ihtiyaç duyduğu oksijeni ciğerlerine çekmeyi reddediyordu. Panik içindeydi.

"Sen yeraltında değilsin, sivamet. Burada Ben. Biz sadece gözlemciyiz. Bir oyunun ortaya çıkışını izliyor olabiliriz ama bu interaktif değil."

Bunun gerçek olduğunu fark etti çünkü Benedek'le birleşmişti. Onun için gerçektir çünkü bunu yaşamıştı. Yine de böyle bir tepki vermesi garipti ve hatta

Şimdi derin nefes almak için kendini zorlamak zorundaydı. Onun tepkisi mi? Ya da onun?

Kendini son derece sakın hissediyordu ama duygularını her zaman kabullenmiyordu. Bir Karpatyalı için boğuluyormuş gibi hissetmek mümkün müydü?

"Bu muhtemelen aptalca bir soru Benedek." Daha sonra kendisiyle dalga geçse bile ona soracaktı.

"Aptalca soru yoktur. Eğer bir şey öğrenmek istiyorsanız, sadece sorun. Eğer size cevap verebiliyorsam, vereceğim. Ama cevabın her zaman hoşunuza gideceğini garanti edemem," diye uyardı.

Başını onun göğsüne yasladı. Kalbi biraz fazla hızlı atıyordu. "Toprak başınızın üzerine kapandığında boğuluyormuş gibi hissettiniz mi?"

"Ben Karpatlıyım. Toprak gençleştiricidir. Babamın ve kardeşlerimin nerede uyuduğumu fark edemeyecekleri derinliklerde olmam gerekiyordu."

Sessiz kaldı. Bekliyordu. Adam soruya cevap vermemişti. Kollarını onun boynundan çekti ve bir anda kendini yalnız hissetti. Yalnız olmaya alışkındı, bu yüzden belli belirsiz üzülmesine bir anlam veremedi. Erkeklerin kendisine dokunmasına izin vermiyordu ama onun tarafından sarılmanın verdiği hissi şimdiden özlüyordu.

Benedek onu nazıkçe yüzüne çevirdi. "Neden Karpatyalı olmak istemediğine dair listene ekleyeceğin bir şey daha olacağı için mi bilmek istiyorsun?"

Bunu hiç düşünmemişti. Bilinçaltında bile. Sadece Benedek'i düşünüyordu. "Hayır. O kadar alışılmadık derecede güçlü bir tepki verdim ki bana mantıklı gelmedi. Belki de senin anılarına dokunuyorumdur diye düşündüm."

Bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırmak için uzandı. Ne kadar nazık olduğuyla onu her seferinde etkisiz hale getirebiliyordu.

ona dokunduğunda. Kibarlığı, kaba görünüşüyle büyük bir çelişki içindeydi.

"Bana yardım eden ve kan veren kadınlara rağmen güçsüzdüm. Çok güçsüzdüm. Boğazımdaki yaranın düzgün bir şekilde kapanmasını sağlayamadım."

Bakışları adamın boğazını çevreleyen ince beyaz yara izine kaydı. Bir Karpatyalı'nın yara izi bırakması için yaranın ölümcül olması gerektiğini biliyordu. Bu yara izi boğazını çevreliyordu. Kesiğin çok derin olduğunu biliyordu. Kardeşi neredeyse kafasını koparacaktı.

Bir parmağının ucunu yara izi boyunca kaydırarak boğazının etrafında gezdirme dürtüsüne karşı koyamadı. Teni şaşırtıcı derecede sıcaktı. Hatta sıcaktı. Ona dokunduğu anda bunun bir hata olduğunu anladı. Teninin onunkinin içinde eridiğini hissetti. Onunla birleştiğini. Ait olduğunu. Bu çok garip bir duyguydu ve istemediği bir şeydi. Zaten duygusal hissediyordu. Onun geçmişinin ortaya çıkışını izlemek yaptığı en zor şeylerden biriydi. Onun geçmişini bu şekilde paylaşması aralarındaki bağları daha da güçlendirmişti. Şimdi sanki fiziksel olarak da bir şekilde kendini ona bağlamış gibi görünüyordu.

"Kendimi kan içinde boğulurken buldum. Kalbimi ve ciğerlerimi hemen kapatmalıydım ama çayırın sanki orada ölmüşüm, bedenim ailemin beklediği gibi gün doğumunda yanmış gibi görünmesini istedim. Ayrıca bana yardıma gelen bilge kadınlara dair tüm kanıtları da silmem gerekiyordu. Eğer Marius birinin bana yardım ettiğine dair en ufak bir ipucu yakalarsa, onu öldürmeden önce işkence ederdi. Kaç yaşında oldukları önemli değildi."

Bir kez daha, sanki üzerinde bir baskı varmış gibi, Silke ona dokunmak zorunda kaldı. Rahatlatmak için. Ondan bunu istiyor ya da buna ihtiyaç duyuyor gibi görünmüyordu ama onun buna ihtiyacı vardı. Avucunu adamın yüzünün yan tarafına koydu ve yüzündeki gölgeli kılları hissetti.

Çene. Parmak uçları tüm o açılar ve düzlemleri keşfediyor, onu dokunarak hafızasına işliyordu.

Silke onun kendisinden uzaklaşabileceğini düşündü. Kadın fazlasıyla yakın davranıyordu ve tıpkı onun gibi Silke de başkalarının kendisine dokunmasına alışık değildi. Hiç irkilmeden, kadının parmaklarının yüz hatlarını çizmesine katlandı. Titizdi, her çizgiyi, her küçük ayrıntıyı buluyordu, ta ki en karanlık gecede bile yüzünün haritasını çıkarabileceğinden emin olana kadar.

"Dokunuşunun beni neden bu kadar etkilediği hakkında hiçbir fikrim yok."

Benedek'in kafası karışmış gibi görünmekle kalmıyor, aynı zamanda onun kafa karışıklığını da hissediyordu.

"Ne tür bir etki?" Ona dokunmak onu etkilemişti. Onun da benzer şeyler hissettiğini umuyordu.

"İçimde bir yer var. Derin. Karanlık. Buz gibi. Saldırıdan sonra uyandığım öfkeyi koyduğum yer. Çok çirkin ve kendimi ondan asla kurtaramadım. Avcılar hissetmez, Silke."

Bakışları onunkiler üzerinde sabit kaldı. İtirafı karşısında ondan kınama beklediğini biliyordu ama yine de devam etti. Onunla paylaştığı şeyleri daha önce hiç kimseye anlatmadığının da farkındaydı. Ona yüzyıllardır gizli tutulan şeyleri anlatacak olması hoşuna gitmekten başka bir şey yapamıyordu.

"Eğer Marius beni fark edip kaçırmaya ve oğlu olarak yetiştirmeye karar vermeseydi, ailem pekâlâ hâlâ hayatta olabilirdi."

Bu onu şok etti. "Benedek." Onun adını fısıldadı. "Ailenin ölümü için kendini suçlaman mümkün değil. Sen daha bir bebektin. Onlara dair gerçek bir anın bile yok."

"Bir yere gitmeliyim. Ben hiçbir şeyi unutmam. Çoğu Karpatyalı hafızasını kaybeder. Ben . Diğerleri

En önemlisi de bu olurdu." İlk kez elini gür saçlarının arasından geçirerek tedirginliğini belli etti. Suçluluk. Utanç. "Marius'un öz babam ya da Fawn'ın öz annem olmadığını fark etmemiştim. Bilmem gerekirdi. Uyum sağlayamayacağımı biliyordum."

Silke, Benedek'in neden kalbi olmadığını düşündüğünü anlamaya başlamıştı. Büyürken evinde yaşanan çocuk istismarı ve ardından tüm ailesi tarafından ihanete uğramanın kalp kırıklığı, güvensizlik için sağlam bir temel oluşturmuştu. Benedek'in yüzyıllar boyunca çok daha fazla ihanet gördüğünden ve yaşadığından hiç şüphesi yoktu.

Silke için, öz anne ve babasının ölümünden kendisini sorumlu tuttuğunu bilmek en kötüsüydü. Kaçırıldığında iki bile değildi. Eğer öz anne babasına dair anıları varsa, onları bulmayı hayattaki görevi haline getirecekti.

Benedek, geçmişini paylaşarak ve aşık olamayacağını kanıtlayarak onu kendinden uzaklaştıracığını düşünüyordu. O ise durumu çok daha farklı görüyordu. Onun yetenekli olduğunu düşünüyordu; sadece duygularıyla temas halinde değildi. Bu, onun kendisini seveceğine inandığı anlamına gelmiyordu. Onu hayat arkadaşı olarak kabul etmeye aşkla değil, sadakat ve güvenle hazırды. Bunu açıkça belirtmişti.

Silke, aralarındaki ilişkiyi eşit hale getirmek için ortaklığa hiçbir şey katamayacağından endişeleniyordu. Benedek ona yetişemeyecek kadar deneyimliydi. Onu bir savaşta görmemişti ama Tora'nın ona anlattığı kadarıyla son derece yetenekliydi. Vampirlerle savaşmakta pek iyi değildi. İblisler, evet; vampirler ise hiç iyi değildi.

"Marius gibi Karpatlar'ı adalete teslim etmek için yaşadım. Bir kez daha hissetme şansı için fısıldanan öldürme dürtülerini duyma yetimi kaybettikten sonra, o dünyadaki sessizlik sağır ediciydi. Ama sonra, yavaş yavaş fark ettim ki

savaşları hissettim. Onları dört gözle bekledim. Bu duyguydu. Hissetmek. Dövüşleri arzuladığım noktaya kadar bağımlılık yapıyordu."

İtiraf, onun kısık ve hırıltılı ses tonuyla geldi. Nedense vücudu onun bu özel ses tonuna tepki verdi. Bir parçası, sese duyarlı olmadığı halde neden bu sese tepki verdiğini analiz etmeye çalıştı. Bir iblis avcısı zorlayıcı bir sestem etkilenemezdi. İblislerin kullanabileceği sahte, tatlı seslere karşı her zaman bağışıklık kazanmıştı - ya da bu konuda herhangi birine. Benedek'e kadar.

"Seninle ne paylaştığımı anlıyor musun, Silke? Bu iyi bir şey değil. Benim nasıl bir sahtekâr ve düzenbaz olduğumu bildiğin için üzölmelisin. Bir kez bizi birbirimize bağladım mı, artık geri dönüşü yok."

Onunla yüzleşt i ve bir kaşını kald ırd ı. "Sen nasıl bir sahtekârs ın? Ya da düzenbaz?"

"Sana ettiğ im yemin sırt ıma kazınd ı. Bu aldatıcı. Kardeşlerimin her birinin sırt ında hayat arkadaşları için aynı yemin dövmesi vardır. Manastırda iki yüz yıldan fazla bir süre boyunca ve daha sonra hepimiz hayat arkadaşlarımız ı ararken bizi ayakta tutan şey buydu."

Silke onun açıklamasını dikkatle dinledi. "Devam etmemizi sağladı" ifadesini kullandığ ının farkında bile değildi. Diğerleri dememişti. Kendisini de dahil etmişti. "Göster bana."

Obsidyen gözleri kız ın yüzünde geziniyor, onu hareketsiz tutuyordu. Onu büyölüyordu. Bakışlarında sahip olmanın en ufak bir ipucu vardı. Ona sırt ını döndü ve gömleğ ini çıkardı.

Silke'nin nefesi kesildi. Karpat derisi kural olarak dövme tutmazdı, özellikle de yüzyıllar boyunca, ama yemin dediğ i kelimeler derisine kazınmış ve sonra kendi yaptıkları bir mürekkeple enjekte edilmişti. Bu mürekkep eski bir dövme yöntemiyle verilmişti.

"Ne yazıyor?" Çünkü onundu. İster kabul etsin ister etmesin, bunu onun için yapmıştı. Her kelime ona verdiği sözdü.

Benedek tereddüt etti. Boğazını temizledi. Sözde günahını itiraf ederken bile her zaman kendinden emin olduğu halde bu garipti.

"Karpát yemini Olen wäkeva kuntankért yani 'Halkımız için güçlü kalmak' ile başlar. "

Silke onun sesine dikkat etti. Yüzünü göremiyordu ama bunun bir işe yarayacağından da şüpheliydi. Normalde ifadesiz bir maske takardı. Ama onun zihniyle birleşmişti, sessiz bir gölge gibiydi ve Benedek'in gerçek duygularına dair bir şeyler yakalayabileceğini umuyordu.

"İkinci satır, Olen wäkeva pita belsö kulymet, 'İblisi içeride tutmak için güçlü kalmak' anlamına gelir. "

Bu cümleyi özellikle ilginç bulmuştu. Adamın içinde bir iblis taşıdığına ve bu iblisin her savaşta daha da güçlendiğine inandığını biliyordu. Onun ruhunda yara izleri görmüştü. Ona göre bu, başarısızlığının işaretiydi.

Yine sessizliğe bürünmüş, üçüncü satırı ona okumak konusunda neredeyse isteksiz davranmıştı. Onun zihninde dikkatle dolaştı ve içindeki kafa karışıklığını gördü. Çok kararlı bir adamdı ve çelişkili ve kararsız olmak onun doğasında yoktu. Bu onu çok güvensiz yapıyordu.

"Üçüncü satırda Olen wäkeva-félért ku vigyázak yazıyor."

Silke sabırlıydı. Sesi her zamankinden daha kısıktı. Daha alçak. Neredeyse kulağıyla duymaktan çok zihninde hissediyordu. Onun düşüncelerini gördü. Çok önemli bir yemin. Bir savaştan sonra adrenalin hissettiğinde ve kendini kınadığında sık sık kendi kendine tekrarladığı bir söz. Karpátça konuşuyordu ve bunun ne anlama geldiğini biliyordu ama ondan şunu yapmasını istiyordu

Böylece sesini duyabilecek ve yeminin düşünceleri üzerinde nasıl bir etkisi olduğunu görebilecekti.

"Anlamı 'Onun için güçlü kalmak'. "

Farkında olsun ya da olmasın, bu cümle onun için bir anlam ifade ediyordu. Başından beri hayat arkadaşı için güçlü kaldığını fark etmeye başladığından şüpheleniyordu ama bunu kabul ettiğinde kendisine ve hayatına dair tüm görüşü altüst olacaktı.

"Peki ya son satır?" diye sordu.

"Silke." Benedek gömleğini sırtına çekti. Sesi çok az çıkıyordu, sanki çok konuşmuş ve ses telleri iflas etmiş gibiydi.

"Son satır, Benedek," diye ısrar etti.

Yüzünü ona döndü, koyu renk gözleri parlıyordu. Çok nazikçe avuçlarıyla yüzünü çerçeveledi. "Hängemért."

Tek kelime alçak, neredeyse sevgi dolu bir sesle söylenmişti. Kesinlikle saygılı. Bir söz fısıltısı.

" 'Sadece o.' Hängemért 'sadece o' demek. Sen, Silke. Benim hayat arkadaşım. Her zaman sadece sen olacaksın. Senden önce hiçbir kadın gelmedi. Senden sonra da hiçbir kadın gelmeyecek. Sana bu yemini verebilirim. Kusurlu bir Karpatyalı olabilirim ama sana başka hiçbir şeye benzemeyen bir sadakat sunabilirim."

Başparmağının ucu alt dudağının üzerinde kayarak kıvrımı takip etti. Midesinin çukurunda bir sürü kelebek uçuştı. Adamın gözlerini kırpmadan, odaklanmış bir bakışla ona bakıp içini dışına çıkarması hiç mantıklı gelmiyordu ama her seferinde bunu yapıyordu.

"Seninle ettiğim yeminler sonsuza dek üzerimde kalacak ve her birini tutacağım. Bunu sana vereceğim. Kulağa pek bir şey gibi gelmeyebilir ama yemin ederim seni mutlu edeceğim."

Onun için yeterince iyi olduğuna inanmıyordu.

"Sana söz verdim Benedek," dedi Silke. "Evliliğimiz için duyduğum endişeler, benim

eksiklikler, seninle ilgili endişeler değil."

Çenesini kaldırdı ve doğrudan onun gözlerinin içine baktı. Adamın gözleri tamamen ona odaklandığında kalbi hızla çarptı ve midesi alt üst oldu. Onunla konuşurken bir kuzu kadar nazik olabilirdi. Güzel şeyler söylerken. Onun zihninin içinde, kırılganlığın o küçük yerini buldu. Onda da vardı. Ama Benedek Kovak'ın büyük çoğunluğu acımasız, merhametsiz bir avcı, eşi benzeri olmayan bir yırtıcıydı. Tatlı ve nazik davranıyor, onu yeminlerine, kendi özgür iradesiyle tamamen ona bağlanmaya ikna ediyordu ama kadın onun niyetini anlamıştı. Eğer sözünden cayar ve aralarındaki bağdan kurtulmaya çalışırsa, onun rızası olmadan onları birbirine bağlayacaktı.

"Ne olduğumu görüyorsun ama yine de sorunların Senin içinde yatıyor," diyerek Benedek onun niyetini görmesine kasten izin verdiğini ortaya koydu.

"Gerçekte kim olduğunu bilmemi istiyorsun," dedi Silke. "Farkında olsan da olmasan da beni sınıyorsun."

Kaşları havaya kalktı ve ellerini indirdi. "Bunu neden yapayım ki?"

"Sözümü tutup tutmayacağımı görmek için. Korktuğumda bile bana güvenip güvenemeyeceğini bilmen gerekiyor." Ona hafif bir gülümseme verdi. "Senden senin istediğin kadar korkmuyorum."

"Ya da belki hiç de öyle değildir, Silke. Belki de senin beni görme şeklinden hoşlanıyorum ve senin haklı olup olmadığına ve benim bunca yüzyıldır yanılıp yanılmadığıma karar vermeye çalışıyorum."

Bu onun söylemesini beklediği son şeydi. "Düşündüğüm ya da inandığım herhangi bir şeye neden itibar edesin ki? Ben senin için bir yabancıyım."

"Siz son derece zekisiniz. Fikirlerinizi dikkate almazsam küstahlığın da ötesinde kendini beğenmiş ve zorba biri olurum."

"Bunu yapmalıyız ki gece bitmeden Fenja'ya dönebilelim. Seni en büyük müttefiklerimden bazılarıyla tanıştırmak istiyordum ama sanırım beklememiz gerekecek."

"Tanıştırılmaktan onur duyacağım," dedi Benedek. "Birbirimize bağlandıktan sonra, ayrıldığımızda senin için zor olacak. Ben toprağın altındayım ve sen bana ulaşamayacaksın. Bir can dostu için, eşi ölmüş gibi hissedebilir. Keder çok gerçektir ve bazen tehlikelidir. Bir can yoldaşının eğilimi, eşini bir sonraki âleme kadar takip etmektir."

Silke itiraz etmek için kendini zor tuttu. Entelektüel olarak, eğer onun hayatta olduğunu biliyorsa, bir sorun olmamalıydı ama belli ki başkaları zorluk yaşamıştı. "Evimin altında bir dinlenme yeri bulabilir misin? Seni koruyabilirim ve sen daha yakın olursan belki bu etkilerini azaltır."

Sorarken bile onun bu fikri anında hissetti. Sonra, isteksizce, bunu düşünmesine izin verdi. "Karpas avcıları nadiren kimsenin dinlenme yerlerini bilmesine izin verir. Türümüzün felç edici uykusunda tamamen savunmasızız."

"Anlıyorum." Anladı. "Sadece bir fikirdi."

"Gündüz saatlerinde size yardımcı olacaksa iyi bir tane."

Çenesini havaya kaldırdı. Her zaman sorunlarla başa çıkmıştı. Bir erkek olmadan da bir günü atlatabilirdi. İşin içinde zorlama olsa bile. "Hadi yapalım şu işi."

Benedek'in koyu renk gözleri kızın yüzünde gezindi ve sonra başını salladı. İki elini de avuçlarının içine aldı, ona doğru döndü ve onu yakınında tuttu. "Te avio päläfertilam. Sen benim hayat arkadaşısın." Sesindeki törpü her zamankinden daha belirgindi.

Garip bir şekilde, Silke onun sözleriyle vücudundaki tüm sinir uçlarının canlandığını hissetti. İçinin derinliklerinde sanki çok büyük bir şeyi bekliyormuş gibi bir durgunluk vardı.

Benedek avuçlarını göğsüne, tam kalbinin üzerine bastırdı. "Éntölam kuulua, avio päläfertiiam. Seni hayat arkadaşım olarak kabul ediyorum."

O kadar donmuş, o kadar hareketsiz bir şey aniden canlanmış, ona doğru uzanmıştı.

Parmakları kadının çıplak teninde yavaş okşamalarla hareket etmeye başladı. "Ted kuuluak, kacad, kojed. Ben sana aidim."

O anda Silke, Benedek'in kendisine ait olduğunu hissetti; Benedek de ona. Bunun doğruluğunu hissetti. Ortada bir hata yoktu. O kesinlikle Benedek'in gerçek hayat arkadaşıydı.

"Élidamet andam. Senin için hayatımı sunuyorum."

Sesindeki o törpü daha da belirginleşti ve milyonlarca küçük iplik aralarında kopmaz bir bağ örmeye başladı. Bu bağları hisseden tek kişinin kendisi olmadığını biliyordu. Yüz ifadesi değişmemişti ama gözlerindeki yoğunluk daha da artmıştı. Başparmakları ellerinin sırtına yatıştırıcı okşamalar fısıldamaya devam ediyordu.

"Pesämet andam. Ben size benim korumamı veriyorum.

Uskolfertiilamet andam. Size bağlılığımı sunuyorum."

Etraflarındaki bitkiler rüzgâr yaklaşımdan sallanıp hışırdıyordu. Ejderha zambakları ona yaklaştı, birkaçının kıvrılmış yaprakları bacaklarına sürtünmek için ona doğru eğildi. Yoldaşlığı hissetti. Güvende olduğundan emin olma ihtiyacını. Zambaklar Benedek'i kabullenmiş gibiydi. O kadar acımasızca saldırıya uğradığında orman yaratıklarının nasıl yardımına koştuğunu duyduktan sonra, dost ve müttefik dediklerinin onu onaylamasına şaşırmamıştı.

"Sívamet andam. Sana kalbimi veriyorum." Dediği zaman yemininin o satırında, elleri onunkileri kapadı ve avuçlarını göğsüne daha sıkı bastırdı. "Silke, bilmiyorum

Kalbimden geriye ne kaldıysa, eğer bir şey kaldıysa, ama sana yemin ederim ki eğer oradaysa, o sana aittir."

Silke onun bu içtenliği karşısında ne diyeceğini bilemedi. Gözlerinin arkasında yanan yaşların yerinde kalmasını umarak başını salladı. Bu onun evlilik töreniydi. Adam sözlerini bitirdiğinde, bu adamın karısı olacaktı. Bu düşünce çok derindi. Çok güçlüydü. Ezici.

Benedek eğildi ve dudaklarıyla kızın başının tepesini okşadı. "Sielamet andam. Sana ruhumu veriyorum."

Aralarındaki ipler sıkılaşıarak ruhunu birbirine ördü. Silke'den Benedek'e bir zafer patlaması yayıldı. Onun ruhunu güvende tutmuştu ve ait olduğu yere geri dönmüştü. Benedek'in vampire dönüşmesini engelleyecek sağlam bir dayanağı olacaktı.

"Ainamet andam. Sana bedenimi veriyorum. Sívamet kuuluak kaik että a ted. Senin olanın aynısını kendime alıyorum."

Adamın gözlerindeki yoğunluğa bakınca, derisinin altında akan rengi kontrol edemediğini fark etti.

"Ainaak olenszal sívambin. Hayatın benim için her zaman değerli olacak. Te élidet ainaak pide minan. Senin hayatın her zaman benimkinden üstün olacak." Parmak uçlarını ağzına götürdü ve sesini daha da alçalttı. "Te avio päläfertii lam. Sen benim hayat arkadaşısın. Ainaak sívamet jutta oleny. Sonsuza kadar bana bağlısın. Ainaak terád vigyázak. Sen her zaman benim gözetimimdesin."

Başını eğdi, dudakları onunkilere hafifçe değdi. Dişleri kızın alt dudağını buldu ve kız ona doğru açılana kadar çekiştirdi. İçeri girdi. Isı ve ateş. Nazik. Sert. Tüketen. Onu ölçüsüzce sarsan kesin bir ateş fırtınası. Öpücüklerin dünyayı titretebileceğini bilmiyordu. . Onu azaltabilir

Vücudu saf bir duyguya dönüştü. Damarlarından ısı aktı, sadece ısı değil, bir ateş topu.

Öpüşmeyi kesen Benedek oldu ve kadın kendini mahrum hissetti. Ama sonra boğazına doğru öpücükler gönderdi, devam etmeden önce çenesini ısırarak için durakladı. Benedek'in sıcak nefesine ve dudaklarının dokunuşuna tepki veren küçük elektrik kıvılcımları teninde sıçradı. Dili, boynunda çılgınca atan nabzına dokundu. Nefesi gelmeyi reddediyordu. Vücudu gibi o da yandı ve yaktı.

Dili nabzın üzerinde kaydı. Dişleri ileri geri sıyrıldı. Erotik hissettirdi, hiç de tehdit edici değildi. Nefes al, o jela sielamak, nefes almayı unutuyorsun.

Nefes almayı unuttuğumdan değil, nasıl alacağımı unuttuğumdan. Ona gerçeği söyledi çünkü hayatında ilk kez kendisini çekici ve arzulanan bir kadın gibi hissettirmişken nasıl yapmazdı ki?

Onun kısa süreli ortak eğlencesini hissetti. Kolları onun etrafında sıkılaştı, onu gücüyle kuşattı. Dişleri ısırarak, hayatının özünü bulmak için derisini delip geçti. Acı enfesti ve neredeyse anında yerini saf bir zevke bıraktı. Bu Tora'yla hiç ama Tora'nın bileğinden kan almış ve Tora kendini tamamen uzaklaştırmıştı. Ne yaptığının farkındaydı ama eylemden tiksinti duymamıştı.

Bu, hayal edebileceği hiçbir şeye benzemeyen, paylaşılan bir yakınlıktı. Tüm vücudu tepki verdi, canlandı. Onun bir parçası gibi görünüyordu. Ten olmak istiyordu. Onun içinde erimek. Her sinir ucu yanıyordu. Daha önce hiç bir erkeği arzulamamıştı, zihninde hiç bu tür erotik görüntüler oynamamıştı. Bu onun zihninden miydi? Yoksa onunkinden mi? Birbirlerine ne kadar yakın olsalar da, onun nerede başladığını ve kendisinin nerede bıraktığını söyleyemiyordu.

Başını geriye çekti, dili dişlerinin birleştiği iki delikte gezindi. Bu onun omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi. Ona bakmak için başını kaldırdı. Gözlerinde titrek alevler vardı. Şehvetli çizgiler yüzünün derinliklerine kazınmıştı. Başını eğdi ve onun ağzını aldı. Hiçbir şey onu adamın tadına ve sıcaklığına hazırlayamazdı. Damarlarından akan arzu seli. Sanki tek tek alevler tenini ve kemiklerini yalıyor, her biri ruhunun derinliklerinde onun adını damgalıyordu.

Ruhumuz, o jelä sielamak. Biz biriz. Ben aldım gerçek bir değişim için yeterli. Siz de aynısını yapmalısınız.

Adamın teninin sıcaklığının vücuduna değdiğini, göğsünün açıkta olduğunu fark etti. Bir tırnağını oradaki ağır kasların üzerinde gezdirdi. Anında, çizgi boyunca kıpkırmızı damlacıklar belirdi. İğrenmesi gerekirdi ama bu Benedek'ti ve onun yaptığı her şeye hayran kalmıştı. Ona her dokunuşundan. Onun emri olmadan başını eğdi ve dilinin ucuyla damlaların her birini topladı.

Onun tadı tarif edilemezdi, şimdiye kadar yediği ya da içtiği her şeyden daha iyiydi. Tadının eşsiz olması ve ona ölçüsüz bir şekilde çekici gelmesi bir yana, kanı da bir tür afrodisyak gibi etki ediyordu. Onun ikramını yudumlarken vücudunun huzursuz hareketlerini durduramıyordu. Adam inledi, vücudu onunkine karşı sert ve sıcaktı.

Şimdi içmene yardım edeceğim. Yeterince almalısın. gerçek bir takas için.

Sesi bile seksiydi. Samimiydi. Aklına giriyor ve vücudunu okşuyordu. Onu doğrudan kendisinden beslenme eyleminden uzaklaştırdı ama yine de aralarındaki bağı hissetti. Hâlâ sadece ona ait olan o muhteşem afrodisyayın tadına bakıyordu. Onun kanını alan bir başkası asla onun aldığı tadı . Ya da onun nasıl hissettiğini. O biliyordu ki

Bu içgüdüsel bir durumdu ve birlikteliklerinin samimiyetini daha da artırıyordu.

Beslenmeyi asla bırakmak istemedi. Adamın fiziksel tepkisini duydu ve hissetti ve onun da kendisiyle aynı duyguları hissettiğini biliyordu. Çok geçmeden elini ağzıyla göğsünün arasına soktu ve bir parmağıyla ona giden yaşam hattını kapattı.

Silke ona yaslanırken inlediğini duydu, bacakları pes etmek üzereydi. Adam nazik parmaklarıyla başının arkasını okşadı.

"İyi misin?"

Onun sesini. Bu törpüyü seviyordu. Tenini okşayışını ve onu yakıp kavuruşunu.

"Bilmiyorum. Bu beklenmedik bir şeydi." "Hoşuna gitti."

"Bayıldım." Ona karşı dürüsttü. "Şimdi ne olacak?"

"Biz birbirimize bağlıyız, Silke. Bağımızı koparmaya çalışmamızı hiç istemiyorum. Birlikte iyi olacağımıza inanıyorum."

Hâlâ kızın gitmek isteyeceğinden endişeleniyordu. Silke onun gözlerinin içine baktı. "Sana bağlı kalacağıma dair söz verdim ve bunda ciddiydim. Burada olup olmayacağımı görmek için sürekli aramana gerek yok. Geleceğim."

Saçlarının arkasını bir kez daha okşadı. "Güvensizliğimi aşmam için bana bir ya da iki yüzyıl ver."

Onun kendine güvensiz olduğunu itiraf etmesi hoşuna gitmişti. Ona gülümsedi. "Bu konuda yalnız değilsin. Birlikte iyi olacağımızı biliyorum. Olacağımızı biliyorum." Onlara inanmaya başlamıştı. Çoğunlukla fiziksel çekimin yanı sıra ondan hoşlandığı için. Onun düşünceliliğini seviyordu. O sadece almıyordu. Onun duyguları önemliydi. Silke için eylemler sözlerden çok daha iyiydi. Ne kadar çok

Benedek'in aklında ne kadar çok şey varsa, o kadar çok birlikte olduklarını biliyordu.

"Evinize gitsek iyi olur, böylece Fenja'yı muayene edebilirim," dedi.

Sesinde pişmanlık olması hoşuna gitmişti. Onunla yalnız zaman geçirmek istiyordu ama o anda onun için en önemli şey annesinin sağlığıydı.

"Benim için ona bakacağını söylediğin için teşekkür ederim."

Y Benedek Silke'ye misafirimiz var diye haber verdi. girişine varmadan önce onun kolunu yakaladı, onu geride tutuyor. Onu tanıdın mı?

Kadındaki anlık telaşı hissetti. Ondan uzaklaşmaya çalıştı ve adam onu sıkıca tuttuğunda sinirlenmiş görünüyordu.

Fenja'nın etrafında kimse olmamalı.

Evde değil. Onu tanıdın mı? Sabırlıydı. Annesi için korkuyordu. Bu ona Fenja'nın bağışıklık sisteminin ciddi şekilde çöktüğünü bildiğini söyledi.

Ben Karpat değilim, Benedek. Onu göremiyorum.

Ses tonunda bir ısırık vardı. Kadınının öfkesi vardı. İlk karşılaşmalarından itibaren kimsenin ona emir vermesini istemediğini açıkça belirtmişti. Adam da onun güvenliği söz konusu olduğunda dikte etmekten daha fazlasını yapacağını açıkça belirtmişti. Onun güvende olmasını sağlayacaktı.

Ama onu hissediyorsun. Onu tanıyor musun?

Benedek, Silke'nin son derece hassas olduğunun farkındaydı. Normalde yapması gerektiği gibi çevrelerini izlemiyordu. Hâlâ ilk kan değişiminin etkisindeydi. Eğer kendisine karşı dürüst olsaydı, o da savrulmuştu. Tepkisinde yalnız değildi. Değiş tokuşlarının bu kadar erotik olmasını beklemiyordu.

Silke derin bir nefes aldı. Onun müdahalesine verdiği tepkiyi ve Fenja için duyduğu korkuları bir kenara ittiğini hissedebiliyordu. Benedek onun enerjisini dışarı göndermeden önce zihnini genişletmesini ilginç buldu. Enerjisini düşük tutuyordu, tespit edilmesi neredeyse imkânsızdı ama bu enerjinin içine tüm duyularını, keskin kokusunu, keskin görüşünü, vücudundaki tüylerin sağladığı radarı gömdü. Enerjisini istilacıyı aramak için gönderirken sahip olduğu her şeyi kullandı.

İblis Ares Castello ile birlikte geldi. Onun adı Herman Drakos. Castello'nun grubuyla ilgili kafamdaki tek soru işaretiydi. Bakis kardeşler ve Melia Floros fanatikler. Özellikle Floros. Gruplarında her şeyden çok bir kukla gibi görünen bir kadın var. Kendi başına düşünmekten acizmiş gibi davranıyor.

Drakos hakkında neyi sorguladınız? Benedek onun değerlendirmesini görmezden gelmeyecekti. Eğer adam canını sıkıyorsa, bir nedeni vardı.

Castello'nun baskısı altında değil. İblisin onun üzerinde herhangi bir kontrolü olduğuna inanmıyorum, bu yüzden nereye uyacağından emin değildim.

O bir büyücü.

Silke kıpırdamadan durdu ve sonra bakışlarını onunkilere çevirdi. Bir büyücüyle savaşıma konusunda yetenekli değilim. Varlığını Tora'dan gizlemiş olmalı.

Daha yeni bir teknik kullanarak kalkan oluşturuyor. Eski yöntemlere ve Xavier'in okulundan çıkan büyücüler teknikleri birleştirmeye ve denemeye başladılar. Xavier'in öldüğünü öğrendiklerinde, birçoğu onun yerini almak için yükselmeye başladı.

Silke kaşlarını çattı, beyni hızla çalışıyor, bir bulmacanın parçalarını birleştiriyordu. Başını iki yana salladı. Lilith için çalışıyor. Castello'yla birlikte olmak için öyle olmak zorunda.

Yeraltı dünyasından gelmedi, yani ölmedi, diye teminat verdi Benedek. Lilith ona ne söz vermiş olursa olsun, sonuçta kendi kazancı için çalışacaktır.

Kameraları temizliyor.

Benedek onun bu kadarını ayırt edebilmesine şaşırmıştı. Kendine verdiğinden çok daha güçlüydü.

Ayrıca karanlık bir büyü dokuyor, dedi ona. Havadaki pisliği hissedebiliyor musun?

Kıpırdamadan duruyordu, duyularını zorluyor, büyücünün büyü yaptığını ve yeteneğini ne için kullandığını ele verecek bir leke arıyordu. Benedek, Silke büyücünün evinin etrafında ördüğü tılsımla karşılaştığı anda anlamıştı. Silke tepki vermedi, bu onların varlığını büyücüye ele verebilirdi. Kıpırdamadan durdu ve büyücünün evini örtmek için kullandığı örgüleri inceledi.

Fenja'yı evden çıkarmaya kararlı.

Sonuçlandı. Onun iblis avcısı olduğuna inanıyor. O grubun dikkatini dağıttığımı umuyordum. Hazır olmadan önce Castello'yu almam gerekecek. Annemi taciz etmesi için büyücüsünü göndermesine izin veremem.

Onu Castello'nun gönderdiğini sanmıyorum. Benedek onun değerlendirmesine katılmadı. Dediğim gibi, kendi çıkarı için çalıştığına inanıyorum. Ona söylediklerine inanmayabilir ve hâlâ senin avcı olduğunu düşünüyor. Bunu doğrulamak için Fenja ile konuşmak isteyebilir.

Onunla tartışmadı. Genişletilmiş duyuları aracılığıyla büyücüyü inceledi. Sanırım avcıyla tanışması en iyisi olacak. Benim kim olduğumu anlayacak kapasiteye sahip olsa bile, sen varsın. Senin bu resmin herhangi bir yerinde olduğundan haberi yok.

Avucunu boynundaki izin üzerine koydu. Üzülerek, kanıtı ortadan kaldırmanız gerekecek. Bunu onun için kolaylaştırmak istemiyorum.

Benedek, onun işareti sildirmeyi hatırlamasından ve bu konuda mutsuz olmasından hoşlanmıştı. Ayrıca kızın kendisini kollayacağına dair ona güvenmesi de hoşuna gitmişti. Tora'yı çağırmanın, normalde bu onun eğilimi olurdu.

Çok dikkatli ol Silke, diye uyardı Benedek. Büyücüler sesleriyle güçlü zorlamalar kullanırlar. Kullandığı şey sesle ilgili. Annenizi yanına çağırıyor, onu içeri davet etmek istediğini evinizin her yerine yayınlıyor.

Zihninde belli belirsiz bir gülümseme belirdi. Bir şok yaşamak üzere. Emri, evin etrafına örülmüş güvenlik önlemlerini aşamaz. Dürtüsünün içeri girebileceği hiçbir çatlak ya da küçük delik yok.

Omuzlarını dikleştirdi ve tekrar evine döndü. Bakalım avcıyla ne yapacak.

Benedek ona dikkatli olması gerektiğini tekrarlamaktan kaçındı. Bir büyücüyle karşı karşıya kalacaktı. Benedek bu büyücünün güçlü olduğunu hissediyordu. Büyücülerle savaşmaya çok alışkındı ama Silke öyle değildi. Yine de Silke'ye güveniyordu. Diğerleri gibi tepki vermiyordu. Büyücünün zorlamalarının onun üzerinde işe yarayacağını düşünmüyordu. Silke'nin yapısında, yeraltı dünyasından gönderilen herhangi bir emre boyun eğmesini engelleyen bir şey vardı. Benedek büyücünün tamamen Lilith için çalıştığından hâlâ şüpheliydi ama Silke'ye inanıyordu. Belki de doğmadan önce üzerine baskı yapan ataları, onun sisteminde kara büyüyle ilgili her şeye karşı bir bağışıklık oluşturmıştı.

Silke evine giden patikadan yukarı doğru yürümeye başladı. Çünkü Bunu yaptığında, taş yürüyüş yolunun iki yanındaki bitkiler sanki rüzgâr esmiş gibi ona doğru eğildi. Yapraklar fısıldadı

onu. Çalıların ve çiçeklerin altındaki bitki örtüsünden gelen hışırtilar, diğerk canlıların onu yalnız olmadığı konusunda uyardığını gösteriyordu.

Benedek, dövüşmesi gerektiğinde ona yer açmak için sessiz ve görünmez bir mesafede durdu ama davetsiz misafir düşmanca davranmaya başlarsa bedenini onunla büyücü arasına sokabilecek kadar da yakındı.

"Bay Drakos," diye selamladı Silke, büyücü dönüp onun yaklaşmasını izlerken. "Ne beklenmedik bir sürpriz. Güvenlik kameralarımızı devre dışı bırakma kararınız da öyle."

Vampirle olan çoğu savaşında Benedek doğrudan yaklaşımı kullanırdı. Sözlü bir savaşa girmeye gerek görmüyordu. Savaşı doğrudan düşmana götürdü. Bu Silke'den beklediği son şeydi. Onun ne yaptığını bildiğini saklamaya çalışabileceğini düşünmüştü.

Herman Drakos yüzünü tamamen ona döndü. Benedek, Silke'nin aklından geçen pek çok düşünceden birinin de Drakos'un yakışıklı bir adam olduğu olduğunu fark etti. Benedek hayat arkadaşının aklından geçen bu boş spekülasyondan bile hoşlanmadığını fark etti. Bu tür ayrıntıları fark etmesine gerek yoktu. Gözlerinin yeşil ve saçlarının kestane renginde gür olmasının bir önemi olmamalıydı. Ya da gülümsemesinin büyüleyici olması.

Kısa bir kadınsı eğlence parıltısı içinden geçti ve kadınının da onu en az onun kadar kolay okuduğunu anladı.

Tehdide dikkat et. Şimdi de tehdit oldu.

Yakışıklı bulduğun her erkek bir tehdittir.

Eğlence sessizlikten, zihninin duvarlarına sürtünen küçük bir neşe sesine dönüştü. Bu alışılmadık alay, samimi ve hatta şehvetli hissettiriyordu. Gülüyor ve onu da bu eğlenceyi paylaşmaya davet ediyordu.

Dikkatini ver. Ellerine bak, dedi Silke. Bana ne yaptığını söyle.

Drakos'un yüzünde büyüleyici bir gülümseme vardı. Gözleri sanki ona gerçekten hoş geldin der gibi bakıyordu. Elleri yanlarında, bacaklarına yakın duruyordu. İki elinin parmakları örümcekler gibi uyluklarında aşağı yukarı hareket ediyordu.

Benedek iç çekti. Büyücüler bile tahmin edilebilirdi. Kabul, Drakos amatörlerin etrafında olduğunu düşünüyordu. Seni kendisine aşık etmek, ona hizmet etmeye istekli kılmak için bir büyü yapıyor.

Ben başkasına o başarılı olamayacak.

O jelä peje teräd, emni, Benedek kendi dilinde yemin etti. Şimdi kime aşık oldun? Önce bu şakacının yakışıklı olduğunu düşündün, şimdi de başka bir adamdan bahsediyorsun. Kasıtlı olarak dikkatini büyücüden uzaklaştırdı. Saçma patlaması ona neşeli bir kıkırdama kazandırdı. Bu sesin zihninin iç duvarlarını okşamasına bağımlı hale gelmeye başlamıştı. Kadın her karanlık yarığa ışık ve kahkaha sokmayı başarıyor, gölgeleri kovalıyordu.

Beni istemiyorsan öpmemeliydin. ayaklarına kapanmak. Bu öpücük gerçekten çok iyiydi. Ve küfür etmemelisin. "Güneş yaksın seni kadın" ne demek bilmediğimi sanma, çünkü dil öğrenirken Tora'dan bana tüm küfürleri öğretmesini istemiştim.

Sesindeki alaycılığa rağmen samimiyet vardı. Öpüşmelerinden keyif almıştı.

Tabii ki yaptın.

"Bayan Reinders," diye selamladı Drakos. "Kameralar gerçekten umurunuzda değil, değil mi?"

Onu yakından izledi, belli ki ondan bir tepki bekliyordu. Gülümsemesi bir yılanınki gibi büyüleyiciydi. İşte bu

Onu zihninde nasıl canlandırdıysa Benedek de üzerinde Herman Drakos'un kafası olan uzun ve kalın bir yılanın görüntüsünü görebiliyordu.

"Aslında kameraların orada olmasının bir sebebi var. Köyde vandalizm var ve annem sık sık burada yalnız kalıyor. Size ve arkadaşlarınıza söylediğim gibi, o iyi değil. Bu köyde herkes tarafından biliniyor ve ben onun güvenliği ve sağlığı konusunda çok dikkatliyim."

Yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi ve sonra hemen kendini toparladı. "Özür dilerim. Fotoğrafımın çekilmesinden hoşlanmıyorum ve bu konuda takıntılı olma eğilimindeyim. Kameraları tekrar devreye sokabilirim."

"Ben yaparım." Silke sesine kuşku katarak bakışlarını ona dikti. "Bir şeye mi ihtiyacınız vardı?" Sesi dostça gelmiyordu.

Dikkatli ol Silke, diye öğütledi Benedek. Cana yakın görünüyor ama kontrolün kendisinde olduğuna inanan ve artık o kontrole sahip olmadığını fark eden bir büyücünün tüm belirtilerini gösteriyor. Algıladıkları herhangi bir hafifliğe karşı misilleme yapmalarıyla ünlüdürler.

Evime gelip annemi evden çıkarmaya çalışamaz ya da beni veya köyümdeki herhangi birini bir kukla gibi kontrolü altına alamaz.

Benedek, özgür iradenin elinden alınmasının Silke için bir tetikleyici olduğu bilgisini dosyaladı. Karpatyalılar tartışmaya alışık değillerdi. Özellikle savaş sırasında etraflarındakilerin itaat etmesini sağlardı. Umarım onunla uzlaşmanın bir yolunu bulurdu. Lilith'in ordusu saldırdığında savaşı onun yöneteceğini anlaması . Bu konuda uzlaşma yoktu.

Drakos yatıştırıcı bir sesle, "Bana kızgın olduğunu görebiliyorum," dedi. "Gerçekten çok üzgünüm. Kendi nevrozumla başa çıkmam gerekiyor."

"Üzgünüm. Annemin sağlığını etkileyebilecek hiçbir şeye müsamaha gösterilmemelidir."

"Belki ben yardımcı olabilirim," diye teklif etti Drakos hemen. "İyileştirme konusunda biraz becerim var. Annene yardım etmenin bir yolunu bulmaktan mutluluk duyarım. Eğer başarılı olursam, bu kötü başlangıcımızı ve benim hakkımdaki kötü düşüncelerini telafi edebilir." Ona en çekici gülümsemesini verdi.

Silke ona gülümseyerek karşılık verdi. "Teşekkür ederim. Doktor Fenja'nın kimsenin yanında olmaması konusunda çok kararlıydı. Bağışıklık sistemi şu anda çok kırılgan ama teklifiniz için minnettarım."

"Senin şifacı olduğunu sanıyordum. Köyde öyle diyorlar."

Silke elini küçük bir hareketle sallayarak bu fikri reddetti. "İyileştirme konusunda biraz bilgim var. Fenja tarafından yetiştirilmişken nasıl olmasın ki? O her zaman harikaydı ve küçüklüğümden beri her çağrıya onunla birlikte giderdim. Onun doğal yeteneğine sahip değilim ama çok fazla teknik öğrendim. Ayrıca onun sayesinde bitkiler ve ilaçlar hakkında da geniş bir bilgiye sahibim."

Ona doğru yürürken bir kez daha dostça gülümsedi. "Evlatlık mısın?"

Sana elini sürebilecek kadar yaklaşmasına izin verme, Benedek uyardı.

Silke ön verandaya doğru yürümeye başladı. "Fenja hiç evlenmemiş ya da çocuk sahibi olmamış. Ben doğduktan hemen sonra beni evlat edinmiş." Çiçek ve çalıların arasındaki taş patikadan yukarı çıkarken ona baktı. Bitkilerin yaprakları hışırdayıp titreyerek alarm veriyor ve onu dikkatli olması konusunda uyarıyordu.

Bitkilerin ona verdiği tepkileri fark etmiyor bile. Benedek'e söyledi.

Benedek dışarıdaki yatağın üzerinde uzun bir sıra halinde uzanan ejderha zambaklarını gördü. Daha önce orada değillerdi. Ormanda da sıra sıra ejderha zambakları vardı. Kristal kılıcı sarmak için uzun yapraklarını kullandığını biliyordu ama bu çiçekler nasıl olmuştu da birdenbire evinde belirmişti?

Bana söyleyecek bir şeyin var mı? diye sordu.

Bu Lily. Benim ejderham. Sıkıntımı hissetmiş olmalı. Bize ne zaman katıldığını bilmiyorum. Sessiz ve gizlidir. Ve çok, çok ölümcül.

Çiçekler büyümenin çeşitli aşamalarındaki sıradan ejderha zambaklarına benziyordu. Benedek artık daha iyi biliyordu. O kadim ormanda efsanevi yaratıklar olduğunu biliyordu. Onları hissedebiliyordu. Kadim ağaçlara çok uyumluydu. Silke'nin bir ejderhası olması onu şaşırtmamıştı ama onu fark etmemiş olması şok ediciydi. O çiçekleri görmüştü ama bir ejderhanın gözünün önünde saklandığı hiç aklına gelmemişti. Büyücünün başı sandığından çok daha büyük bir beladaydı. Silke'ye karşı bir hamle yaparsa, Benedek ve ejderhası Lily onu ve dünyayı bu tehditte kurtarmaya hazırды.

Drakos sadece sana odaklanıyor, bu yüzden bitkilerde herhangi bir değişiklik fark etmedi. Sen insansın. Bir dürtüye, özellikle de güçlü ve pratik dürtüye nasıl karşı koyabildiğinizi anlamıyor. Onun dürtüsüne ya da sesine boyun eğmediğinizi bilse bile, kendini hala güvende ve kontrol altında hissediyor. Bu düpedüz egodur ve pek de akıllıca değildir. Düşmanınızı asla hafife almayın.

Kadının kahkahası bir kez daha aklından geçti. Ben onun avıyım Benedek, düşmanı değil. Düşman olarak görülmeye layık değilim. Beni alt edebileceğinden o kadar emin ki.

Ya da büyüsünü sana karşı kullanır.

Karanlık sanatlara karşı korumalı olarak doğdum.

Ne yazık ki, seni manipüle edemediğinde, senin avcı olduğunu anlayacak, diye uyardı Benedek.

Bu sonuca varmasını istiyorum. Buraya geri gelip Fenja'yı taciz etmeyecek.

Benedek kıpırdamadan durdu. Büyücüye kasıtlı olarak meydan okuyordu. Bunun bir savaşla sonuçlanacağını biliyordu.

O jelä sielamak. Ona "ruhumun ışığı" diyordu çünkü ona göre öyleydi. Bunu iyice düşündün mü? O bir büyücü. Daha önce bir büyücüyle savaştın mı ya da onu nasıl yeneceğini biliyor musun? Ve eğer o kaybolursa, iblis ne yapacak? İblis, büyücünün kendi kullanımı için olduğuna inanıyor. Karanlık sanatları doğrudan evinize kadar takip edecektir. Her zaman geride bırakılan bir yol vardır.

Bunu bilmiyordum ama sonuçta işimi çok kolaylaştıracak. Castello cevapları bulmak için buraya gelecek. Onunla yüzleşmeli ve köylülerden herhangi birini köleleştirmeyi başaramadan onu öldürmeliyim. Kalkanları var ama onları mümkün.

"Verandanızda oturun ve benimle konuşun. Sana soracak çok sorum var. Cevapları ikimiz için de önemli olacak," diye kandırdı Drakos. Ona kazanan bir gülümseme verdi.

Benedek'e bariz bir tiksintiyle, "Kendini son derece çekici ve karşı konulmaz sanıyor," dedi. O benden cevap alacağını sanıyor ama ben ondan cevap almaya niyetliyim.

Bu çok tehlikeli.

Pek sayılmaz. Sen varsın.

Silke tam bir güvenle konuşuyordu ve içini garip bir zafer duygusu kapladı. Henüz onun tüm güvenini kazanmamıştı ama onu güvende tutacağına inanıyordu. Büyücülere ve onların bir anda durumu ele geçirme yeteneklerine fazlasıyla aşinaydı. Silke'nin bu tür deneyimleri yoktu, bu yüzden ona güveniyordu.

Eğer bunu yapacaksak, sana söylediğimi yapacaksın.

Silke büyücüye bir gülümseme gönderdi ve planörlere doğru işaret etti. İki sandalye çiçek halkalarına bakıyordu. Fenja'nın her zaman oturduğu sandalyeyi alarak onu kendi planörüne oturmaya zorladı.

Eğer herhangi bir bilgi toplayabilirse, ona sahip olmamak daha iyidir.

Annem hakkında hiçbir şey bilmiyorum.

"Çok güzel bir eviniz var. Çok eşsiz," dedi Drakos planörün rahat koltuğuna gömülürken. "Taşın tuhaf özellikleri var."

"Evet," diye kabul etti Silke ve ona bir fırsat verdi. Gözlerini açtı, masum görünüyordu. Hilesiz. Hatta nadir bulunan evi hakkında konuşmaya hevesliymiş gibi büyücüye doğru eğildi. "Sen de böyle hissediyor musun? Bir tek ben hissediyorum sanıyordum. Evi inşa ettikleri taş ve hatta taş yürüme yolları ve merdivenler üzerinde deneyler yaptım. Çocukken dışarıdaki sesin evin içine girmediğini fark ettiğimde başladım."

Sanki sonunda bu garip fenomen hakkında konuşacak birini bulmaya çok hevesliymiş gibi kelimeleri birbiri üzerine yuvarlanıyordu. Benedek ona daha da hayran olduğunu fark etti. Kadın yalan söylemiyordu. Büyücü hileyi fark edebilirdi ama o doğruyu söylemeye dikkat ediyordu. Aldatmacası konuşmanın içindeydi ama büyücü onu tanımıyordu. Ona beklediğini veriyordu.

siz onun düşüncelerini okuyabiliyor musunuz? Benedek idi

Karpatyalı, bir kadim ve büyücünün zihnini göremiyordu.

Senin gibi onun aklını okuyamıyorum.

Benedek onunla daha da kaynaştı, çok hareketsiz ve sessiz kaldı. Silke yaşayan arasında en düşük enerjiyi yayıyordu. Onları hayat arkadaşı olarak birbirine bağlamadan önce onu tespit edebileceğinden şüpheliydi.

Varlık. İblisleri de benzer bir hareketle yanına çağırmıştı. Büyücüyü dikkatle izledi. Büyüye karşı çok hassas olabiliyorlardı.

Ben büyü kullanmam.

Benedek gülümsemek istedi ve bu onu şok etti. Avcı modundaydı ama yine de kendini onun karşısında eğlenirken buldu. Kendini hiç tanıımıyordu. Sen bir sihirsinsin. Böyle bir durumda bile bana duygularımı hissettirmeyi, gülmek istememi sağlamayı başarmış, bana ne kadar sihirli olduğunu kanıtlıyor.

"Ses taş duvarlardan geçmiyor mu?" "Hayır.

Pencerelerden bile."

Drakos kaşlarını çattı. "Bu oldukça sıra dışı. Bunu annene sordun mu?"

Silke'nin kahkahası çok tatlıydı. Müzikal. Benedek büyücünün irkildiğini gördü. Başını salladı ve sonra elini kaldırarak Silke'yle arasındaki havayı itti. Kahkahasındaki o saf nota büyücüyü rahatsız ediyor, Benedek'e onun görüldüğünden çok daha karanlık olduğunu söylüyordu. Bu da beceri seviyesinin son derece yüksek olduğu anlamına geliyordu. Bedenini hayat arkadaşı ve Drakos'un arasında hareket ettirdi.

"Evet, birkaç kez. Evin ve yürüyüş yollarının köyde ünlü biri tarafından inşa edildiğini söyledi. Burayı her zaman çok sevmiş ve satışa çıktığında da satın almış."

"Yani bu evi o inşa ettirmedi mi?"

Benedek, büyücü sorularını sorarken ondan gelen ince büyü akışını algıladı. Benedek avuçlarını bir bariyer olarak kaldırdı. Drakos'un kara büyüünün Silke'ye karşı işe yarayacağından şüpheliydi. Silke'nin yerleşik korumaları var gibi görünüyordu. Yine de büyücünün saldırdığında ona ulaşamayacağından emin olmak için aralarında kalıyordu - ve ulaşacaktı da. Benedek altta yatan hayal kırıklığını hissetti.

"Sana karşı çok dürüst olacağım Silke," dedi Drakos. "Sana Silke diyebilir miyim? Ve lütfen bana Herman de."

Silke, bu onun gerçek adı değil dedi. Söylediğinde sahte bir tınısı var.

Büyücüler isimlerinin bilinmesine nadiren izin verirler. Bir isimde güç vardır.

Silke, "Lütfen bana karşı dürüst olun," diye teşvik etti.

Benedek, Silke'nin sessiz ve sinsice büyücünün zihnine girdiğinin farkına vardı. Tıpkı iblislerin zihinlerine düşük anahtarla girdiği gibi, Drakos'a da aynısını yapmıştı. Kadını korkusuzdu. Yüzyıllar boyunca birçok Karpatlının, insanın, jaguarın ve kurt adamın yanında savaşmıştı. Kadının cesareti, birlikte savaşmışlarının hepsine rakipti.

Drakos ona büyüleyici gülümsemelerinden birini daha verdi ve sandalyesinde kayarak tamamen ona döndü, soluk yeşil gözleri onun yüzüne odaklandı. "Ares Castello çok tehlikeli bir tarikatın başı. Buraya adam toplamaya geldi ama daha da önemlisi bir kadını arıyor. Köyünüzde iblis avcısı olarak bilinen bir kişi olduğuna inanıyor."

Silke geri çekildi, bir eli savunmaya geçerek boğazına gitti. Kaşlarını hafifçe çattı ama cevap vermedi.

Drakos yemi yuttu ve yalan ağını örmeye devam etti. "Castello pek çok insanın ortadan kaybolmasına neden oldu. Annen için endişeleniyorum."

Silke, "Yine de onunla seyahat ediyorsun," diye dikkat .

Hiçbir yere onsuz gitmediği küçük sırt çantasını omuzlarından silkti. Elinin yakınında, büyücüden uzakta, karşı tarafta duruyordu. Ona göz ucuyla bile bakmadı ama Benedek onun düşüncelerini takip ederek elindeki her bir silahı ve tam olarak çantasının neresinde olduklarını titizlikle değerlendirdi. Sonra da

dikkatini büyücüye yöneltti, fiziksel bedenine değil zihnine baktı, gizli zayıflıklarını aradı. Kara büyüsünü başkaları üzerinde nasıl uyguladığına baktı. Onları nasıl köleleştirdiğini. Onları nasıl öldürdüğüne. Bu konuda metodikti, dokunuşu hafifti, enerjisi o kadar düşüktü ki onu tespit etmek imkansızdı.

"Onu araştırmak için gizli çalışıyorum. İçinde bulunmak tehlikeli bir durum. Takipçilerini, hayatlarına son vermek de dahil olmak üzere istediği her şeyi yapmaları için etkileme yeteneğine sahip gibi görünüyor."

"Ama sen değil."

"Bazı insanlar doğuştan belli seslere karşı korunaklıdır. Ben de onlardan biriyim, bu da beni Castello gibi insanlar söz konusu olduğunda iyi bir araştırmacı yapıyor. İyi bir dolandırıcı ama başkalarının bu kadar çekici bulduğu şey onun sesi."

Silke, "Onu hiç de ilgi çekici bulmadım," diye itiraf etti.

"Çok sinirli ve bu onu tehlikeli yapıyor. Bu köyde karşılaştığı insanların çoğu onun sesine tepki vermiyor. Bir yerde hiç bu kadar çok insanla karşılaşmamıştı ve bunun bir açıklaması yok gibi görünüyor."

Silke kaşlarını çattı. "Gerçekten mi? Ben bunu eski yöntemlere bağlı kalmaya meyilli olmamıza bağladım. İlaçlarımız bile çoğunlukla homeopatik. Doktorumuz modern ve eski tekniklerin bir karışımını kullanıyor. Biz çoğunlukla eski soylardan geliyoruz. Onun zorlamalarına direnebilmeniz nasıl bir açıklaması var? Bunu düşünmek için bolca vaktiniz oldu."

Benedek hakkını teslim etmek zorundaydı. Bu doğal bir soruydu. Açıklamasında bir noktaya kadar açık sözlü olmuştu. Tora mümkün olduğunca çok sayıda kasaba halkının tüm engellerini güçlendirmişti. Ne iblis ne de büyücü

Karpat dokuması kalkanları bulmak için. Çünkü Tora, hiçbir erkeğin maruz kalmadığı eşsiz, eski dokumalar kullanıyordu.

"Bence bazı insanlar doğal yeteneklerle doğuyor. Köyü benzersiz kılan da bu kadar çok kişinin doğuştan yetenekli olması."

Sanki gergin bir hareketmiş gibi parmaklarını kalçasına vurdu. Benedek bir büyücünün elleriyle boşa hareket etmediğini biliyordu.

Drakos bir şeylerin peşinde, diye Silke'yi uyardı.

"Grup olarak yerel ormanı ziyaret etmeye çalıştık. Çok eski ve bizim için ilginç olabilecek pek çok sıra dışı çiçek, ağaç ve çalıya sahip olduğu söyleniyor ama ormanı açıkça görebilmemize rağmen ne kadar yürürsek yürüyelim oraya ulaşamıyoruz. Castello, kendisini götürmesi için birini bulabildiğini ama içeri bir adım bile atamadıklarını iddia ediyor. Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Castello'yu ormana kim götürdü?"

"Ne fark ki?"

"Yerlilerden bazıları şaka yapmaktan hoşlanıyor. Castello'nun size söylediği doğruysa, kimsenin girmedikleri bir bölüme yönlendirilmiş olabilir."

"Ese Jordan. Yeterince sağlam görünüyor. Castello onu internetten tanıyor. Birkaç yıldır arkadaş olduklarını sanıyorum."

Jordan'ın kumar sorunu var. Milan ve Gesina Laninga ile ortak. Onlardan para çalmış ve en iyi ineklerini satmış. Gesina hamile.

Castello'ya avcının kim olduğunu söyleyebilecek miydi?

Hayır, ama bu insanlara Baduhenna Savaşı'yla ilgili tüm efsaneleri anlatabilirdi.

Tora ne olacak?

Tora büyürken o da buralardaydı. Onun Karpatyalı olduğundan asla şüphelenmezdi. Bir kere oldu mu

büyüdü, köylülerin arasına karışmadı. Kapı için endişeleniyor ve ben onu çağırmadıkça zamanının çoğunu orada geçiriyor.

Görünüşe göre bu Ese Jordan'ın çok yakında bir ziyarete ihtiyacı olacak. Lilith'in ordusuyla savaşırken köyde hainlerin olmasını göze alamayız. Bir protesto bekliyordu ama onun yerine Silke büyücüye hitap etti.

"Ah, Ese. Köydeki sorunlarımızdan biri. Tanınmış bir kumarbazdır ve çoğu zaman para için dolandırıcılık yapar. Castello ona biraz para teklif etse, onu yanlış girişe götürür, böylece daha sonra tekrar denemek için daha fazla para alabilir."

"Ormanın büyüğü özellikleri var mı?"

Büyücü mükemmel bir ses tonuna sahipti, meraklı ve ilgiliydi. Bitkilere olan ilgisini çoktan belli etmişti. Orman hakkında sorular sorması mantıklı olurdu.

"Benim için öyle. Bitkileri severim ve tıbbi olan her şeyi nakletmek ve onlar hakkında olabildiğince çok şey öğrenmek için çok zaman harcıyorum. Benden öncekiler gibi ben de buraya oldukça geniş bir koleksiyon getirdim. Bazı bitkiler çok zehirli ve çocukların onlara yaklaşmamasını sağlamak istiyorum."

Nedense verdiği cevap Drakos'u sinirlendirmiş gibiydi. Büyücü bir elini havada Silke'ye doğru hareketli bir hareketle salladı, aynı zamanda dışarı doğru nefes verdi ve nefes verirken ağzından yüzlerce küçük görünmez kanca gönderdi. Diğer elinin parmakları karanlık bir büyü yaparken bile eli kancaları ona doğru itti.

Benedek için kancaları görmek yeterince kolaydı. Görünmezdi ve o alemdeki her şey için parlayan ışıklar gibiydi. Ne yazık ki, anda o idi.

moleküller, kancaların geçip kadınına ulaşması kolaydı. Etrafındaki havayı iterek, büyücünün göremeyeceği bir bariyer oluşturarak şansını denerdi.

Seni tuzağa düşürmeye çalışıyor. Etrafınızı geçemeyeceği bir hava bariyeriyle çevirdim ama rahatsızlığı hissetti. Büyücü etrafına dikkatle bakıyordu ve sonra şüpheli bakışları Silke'ye sıçradı. "Bana ne olduğunu söylemek ister misin?"

Üvey annen hakkındaki gerçeği. O bir avcı mı?"

"Hayır, değil. O bir şifacı. Büyük ihtimalle bir witte wieven. Bu terime aşina değilseniz, aramızda dolaşan bilge bir kadın olarak kabul edilir. Benim için o benim annem ve bitkiler ve şifa konusunda sonsuz bir eğitim kaynağı. Köylüler ona saygı duyar ve çoğu yabancılara ondan . Eminim sen ve Castello çoktan onların sessizliğiyle karşılaşmışsınızdır."

Benedek sırt çantasını kaydırarak açtığını ve şimdi sandalyesinin kenarında, parmaklarının ucunda durduğunu fark etti. Ona saldırmayı planlamadığı sürece büyücüye herhangi bir bilgi vermeyecekti.

Drakos, Silke'deki değişikliği ya da sırt çantasının konumunu fark etmedi. Zafer, gözlerinin serinliğinde kayboldu. Kancalarının onu bulduğuna ve onun büyüü altında olduğu için sorularına cevap verdiğine inanıyordu. Benedek büyücünün içindeki gücü hissedebiliyordu ama çoğunlukla insanlarla uğraştığı için kolay zamanlar geçirmeye o kadar alışmıştı ki Silke'nin kendisi için bir tehdit olduğunu görememişti. Benedek bir Karpat yeteneğini kullandığında havadaki rahatsızlığı hissettikten sonra bile, büyücü bir an için şüphelenmiş olsa da uyarıyı görmezden gelmişti.

İblis Castello da insanlarla uğraşmaya alışkındı. İnsanlarda, işe alınmasını ya da istediği cevapları almasını engelleyen kalkanlarla hiç karşılaşmamıştı.

aranıyordu. Her iki adam da o kadar uzun süredir insanların dünyasında ki, kayıtsız kalmışlardı.

Bana yapacağınıza dair söz vermeden ona saldırmayın. .

Tam olarak nerede olduğunu biliyorum.

Kadının küstah ses tonuna gülümsemek zorunda kaldı. Kadını onu hafife almasından hiç hoşlanmazdı.

"Annenle tanışmam için beni evine davet et."

Silke kaşlarını kaldırdı. "Bağışıklık sistemi yabancıların yanında olamayacak kadar kırılgan' cümlesinin neresini anlamadın? Zeki bir adama benziyorsun."

Sesi yumuşaktı. Ama ifadesi öyle değildi. Büyücünün gözleri öfkeyle parladı. "'O kadını Castello'dan kurtarmaya çalışıyorum' cümlesinin hangi kısmını anlamadın?"

"Benim aptal olduğumu düşünmenin bir nedeni var mı?" Silke sordu. "Anneme ya da köylülerden birine yardım etmek için burada değilsin. Bir tarikat liderini durdurmaya çalışan bir araştırmacı da değilsin. Sahanın her iki tarafına da oynuyorsun, kendi çıkarların için Lilith'le ve sana ne tür bilgiler sağlayabileceğini görmek için Castello ile çalışıyorsun."

Drakos bir an için bu yatıştırıcı, yumuşak ses tonunun kendisine ne söylediğini anlamamış gibi göründü ve sonra ayağa fırladı, sandalyelerden iki adım uzaklaşarak doğrudan Silke'ye baktı. Silke de aynı anda ayağa kalkarak Benedek'in tepkisini yansıttı ama adımları Benedek'e büyücüye doğrudan ve engelsiz bir hat vererek onu yana ve ona doğru götürdü. Bir elinde kutsal su kabı vardı ve büyücü iki elini kaldırdığında içindekileri Benedek'in üzerine fırlattı.

Drakos'un vücudunda açılan yüzlerce delikten dumanlar yükselirken Benedek ona doğru hamle yaparak yumruğunu büyücünün göğsüne indirdi. Aynı anda Silke de Drakosun şokundan ve acısından faydalanarak arkasından koşmaya başladı.

Küçük kristal kılıç uzayarak kutsal su damlayan soğuk demir bir bıçağa dönüştü. Yeraltı dünyasından gelen hiçbir iblis, büyücü ya da vampir kutsal suya dayanamazdı. Drakos da bir istisna değildi. Benedek kalbi çıkarırken o da kılıcı boynuna doğru savurdu. İkisi de büyücüye vücudunu delip geçen suyun şokundan kurtulma şansı vermedi.

Silke verandadan Benedek'in cesedi fırlattığı yere atladı. Tepesinde şimşeklerle dolu bulutlar çalkalanıyordu. Kristal kılıcını yere sapladı. "Bu toprak sana hiçbir şekilde kapalı."

Vücuda çarpan yıldırım kafaya sıçrayarak büyücüyü tamamen yaktı ve geride beyaz külden başka bir şey bırakmadı.

"Kalanlardan kurtulacağım ve anneni görmek için seninle evinde buluşacağım."

"Hiçbir kameranın çalışmadığından emin olması gerçekten çok hoştu, değil mi?" Silke sordu, sesi her zamanki gibi tatlıydı. Bir büyücüyü kutsal suyla ıslattıktan sonra kafasını kopardığını kimse bilemezdi.

Benedek ona dostça bir yarım gülümseme gönderdi ve sonra evini işaret etti. "Sen içeride güvende olana kadar burada bekleyeceğim. Ese Jordan ya da Castello hakkında duyduklarım hoşuma gitmedi."

Onu selamladı ve gözlerini devirdi, ama verandaya çıktı ve sırt çantasını kaptıktan sonra eve girdi.

Benedek kendini gülmek isterken buldu, bu ona tamamen yabancı bir kavramdı.

Benedek zile parmağını kaldırmadan önce evin kapısının kendiliğinden açıldığını gördü. Her iki kadın da en sevdikleri oturma odasında oturuyorlardı. Şöminenin kısık alevleri taş duvarlara titrek gölgeler düşürüyordu. Ev huzur hissi veriyordu. Bir insanın evine nadiren gitmesine rağmen atmosferi rahatlatıcı buluyordu.

Eve kapanmayı hiç sevmemişti. Her zaman açık havayı, dağları ve ormanları tercih etmişti. Her zaman da tercih edeceğini biliyordu ama aynı zamanda daha modern yöntemlere uyum sağlaması gerektiğini de biliyordu. Vahşi alanlar azalıyordu ve türünün kendini gizlemek için daha çok çalışması gerekiyordu.

Silke'nin evi, taşa işlenmiş korumalarıyla bir sürprizdi. Sıcakta serin, soğukta sıcaktı. Doğal taş ve eski ahşap onunla konuşuyordu. Orijinal yapıdan modernize edilmiş olsa da evle ilgili her şey onu çağırıyordu.

Silke rahat bir sandalyeye oturmuş, annesinin el dokuması şalına sarınmıştı. Aslında kapüşonlu uzun bir pelerindi. Elleri kucağındaydı ve örtüyü parmaklarının arasından geçiriyor, sanki örtünün rahatlatıcılığından faydalanıyormuş gibi ipleri ovuşturuyordu.

"Fenja," diye hafifçe eğilerek selamladı. "Umarım kendini iyi hissediyorsundur." Onun iyi olmadığını biliyordu.

Fenja çektiği acıyı Silke'den saklayabiliyor olabilirdi ama bundan şüpheliydi. Sağlık sorunlarını ondan gizleyemezdi ve Silke onu muayene bile etmemiştii. Tedirgin bir şekilde Silke'ye baktı. O biliyordu. Tepki vermemek için elinden geleni yapıyordu ama parmakları şalıń içinde birbirine dolanıyordu. Beklenmedik bir şekilde onu kollarına almak ve Fenja'yla ona yardım etmesine izin verip vermeyeceğini tartışıırken ona sarılarak oturmak istedi.

"Hayatın bu dönemi her zaman biraz zordur," diye itiraf etti Fenja. "İnsanın fiziksel bedeninden sıyrılması hiç kolay değildir, bunu fark ettim."

Silke elini boğazına götürdü. "O zaman sen bir witte wieven'sin, bir ruh gezdiricisi." Sesi boğuk çıkmıştı. İfadesi boğazında düğümlendi.

Onun için cesur olun, diye nazikçe tavsiyede bulundu Benedek. Bu onun için çok zor çünkü sana sahip olduğu için artık geçiş yapmak istemiyor.

Silke ona bakmadı ama zihninde onu hissetti. Ona yapıştığını. Güç almak için ona dönüyordu. Ondan bunu istiyordu, hatta buna ihtiyacı vardı. Çok bağımsızdı ve hayatı kendi başına idare edebilecekmiş gibi davranıyordu. Büyük olasılıkla yapabilirdi de. O da bunu istemiştii - en azından Silke'yle tanışana kadar. Onu sıcaklığıyla sarmış, zihninde yakın tutmuş, annesiyle ilgili gerçeklerle yüzleşmeleri gerektiğinde ona elinden geleni yapmıştı.

Fenja'nın başını sallaması yavaş oldu. "Bilge kadın ya da şifacıyı tercih ederim. İster ruhsal, ister zihinsel, ister fiziksel olsun, hastalıklarla ilgilenirim. Varlığını bu amaca adadım. Yüzyıllar boyunca yeryüzünde dolaştıktan sonra eve dönmeye hazırdım ama sonra sen çıkageldin Silke. En büyük mutluluğum. Başkalarına hizmet ederek geçirdiğim onca yıla değdin.

sevgili kızım. Her geçiş, yeni çağlarda yaşamak, yeni yollar öğrenmek için harcanan uzun günler."

Odanın öbür ucundan Benedek'e baktı, bakışları keskin ve değerlendirciydi. Bilge kadını görebiliyordu. Hayatını başkalarına yardım ederek geçirmiş olan kadını. Topraklarda yürümüş, sadece eskilerin aşına olduğu şeyler görmüştü. Savaş. Türler arasındaki sorunlar. Çeşitli nedenlerle kaybolan türlerin azalması.

"Seni tanıyorum. Azmini ve irade gücünü. Kızımı herhangi bir adama vermem. O olağanüstü biri ve partnerinin de onun bu yönünü anlaması gerekiyor. Onun güçlü yanlarını görmeli ve takdir etmeli ama aynı zamanda zayıflıklarını da görmeli."

"Anne," dedi Silke yumuşak bir sesle.

Benedek onun sesindeki acıyı duydu. Kalbinin derinliklerinde hissetti. Aklında gözyaşları vardı ama onları annesine göstermedi. Bu yumuşak protesto, Fence'ye böyle övgü dolu sözlerle tanımlanmaktan utandığını söylemenin bir yoluydu.

Senin hakkında haklı. Bu tür şeyleri kendiminkini. Buraya seninle yan yana yürümeye kararlı bir şekilde geldim ama işin içinde duygu olacağını düşünmemiştim. Birisi için duygu hissedebileceğimi bile bilmiyordum. Senin için hissediyorum.

"Hayır çocuğum, bırak Benedek'le konuşayım. Bu benim için önemli. Onun Karpatyalı olduğunu biliyorum. En kötü türden ihanete uğradığını biliyorum. Ona yapılanları ve hayatta kalmak için gösterdiği demir gibi iradeyi gördüm. Diğerlerini, Karpatyalıları, vampirleri ve zayıflardan faydalanan herkesi adalete teslim etmek için yaşadığını biliyorum."

"Sendin," dedi Silke. "Şal. Şu anda sarıldığım o uzun, güzel şal. olduğunda seni hissediyorum. Sen yakınımaya sokulduğunda asla yalnız değilim. Sen

Benedek'in yardımına gittiğinizde bunu takıyordunuz." Bu kez Silke'nin sesinde huşu vardı. "Bana o korkunç insanların ona yaptıklarının anısını gösterdi. Böylesine korkunç bir saldırıda nasıl hayatta kaldığını anlayamadım."

"Yardım çağrısını duyduk. Karpat yolundan değil, kadim yoldan gönderdi. Kadim ormanı, ağaçları ve toprağın altından akan mantarları kullandı. Toprak Ana'yı çağırdı ve biz de yakındık. Bizler kahiniz ve bize ihtiyaç duyulacağını biliyorduk."

"Hayatımı kurtardığınız için size teşekkür ederim. Sen ve diğerleri sık sık geri döndünüz ve bana kan vermek için beni çağırdınız. Nezaketiniz yüzyıllar boyunca hatırlandı."

"Diğerleri o kadar nazik değildi," diye hatırlıyor Fenja. "Şifacı olarak eğitilen genç bir kadın vardı. Size hizmet eden diğer ruhlardan birinin yanında çıraklık yapıyordu."

"Hain," dedi Benedek. Her zamanki alçak sesiyle konuşuyordu, törpü belirginleşmişti. İçeride, buzulun altında yanan öfkenin olduğu yerde, sıcak parıltılı öfke derin bir havuzdan magma gibi sıçradı. Kırmızı sıçramalar halinde gördü ve bilinçli bir nefes almak zorunda kaldı. "O gün beni öldürtmeye çok yaklaşmıştı."

Fenja başını salladı. "Hatırlıyorum. Dinlendiğin yeri bir grup vampir avcısına satmıştı."

"Vampirlerle Karpatlar arasındaki farkı biliyordu," dedi Benedek. Ses tonunu yumuşak tuttu. "Onların parasını ve sundukları ıvır zıvırı istiyordu."

"Evet, ama o gün suçlanacak tek kişi o değildi. Akıl hocası bir kahindi. Evangelica'nın hepimize ihanet edeceğini nasıl bilmez? Vampir avcılarına sadece yerinizi söylemekle kalmadı, aynı zamanda onlara şifacı kadınların vampire tapanlar ve onun hizmetkârları olduğunu da ima etti."

"Onun da sana ihanet ettiğinden haberim yoktu," diye itiraf etti Benedek. "Toprak Ana tarafından uyandırıldım ve üzerimde kazı yaptıklarını duydum. Güneş henüz doğmamıştı ve ben türümüzün felci içindeydim."

"Onlardan nasıl kaçtın?" Silke sordu.

Benedek omuz silkti, öyle hissetmediği halde her zamankinden daha rahat görünüyordu. Anıları vardı. O anılar solmuş olmalıydı. Kardeşleriyle anılarının çoktan yok olduğunu bilecek kadar çok sohbet etmişti. Zihinlerinde onları rahatsız edecek çocukluk anıları yoktu. Hangisinin daha kötü olduğunu bilmiyordu, her ihaneti hatırlamak mı yoksa ailesine dair tüm anılarını kaybetmek mi?

"Benedek?" Silke sordu.

"Toprak Ana onları geciktirdi. Depremler kazmalarını imkânsız hale getirdi. Toprak titrerken, etrafıma sağlam kayalar inşa etti. Küreklerinin bana ulaşmak için kıramadığı o kayanın içindeydim. Çılgınlık içindeydiler, bir tür deliliğe kapılmışlardı. İşte o zaman gerçek fanatizmi anladım. Onlarla konuşmak mümkün değildi. Sadece öldürme arzuları vardı. Benim vampir olduğuma inanıyorlardı ve beni bulmaya kararlıydılar."

"Onlardan nasıl kaçtın?" Silke annesine sordu. "Senin peşinden gelmiş olmalılar."

"Onlar yaptı. Önce Colleen'i sonra da Maeve'i öldürdüler. Evangelica'nın akıl hocası Sabine'di. Onun hepimizi öldürme komplosuna dahil olduğuna inanıyordum. Onu ve nedenlerini görmeye çalıştığımda, kasıtlı olarak görüntüleri bulandırdı. Çok becerikliydi. O dünyada yeniydim ve henüz o kadar güçlü değildim. Kaçtım. Sizi uyarmak için çayıra gitmeye çalıştım ama çoktan oradaydılar, Evangelica batan güneşi yakalamak için onları daha hızlı kazmaya teşvik ediyordu. Sonra depremler

başladı. Ormandan yaratıklar çıktı ve kazı yapan adamlara saldırdı. O toprakları terk ettim ama kaçacağınızı zaten biliyordum."

"Bunu gelecekte mi gördün?" Silke sordu.

Fenja başını salladı. "Evet, gün batımını ve onlara yaptığı saldırıyı gördüm. O kadar zayıf olmasına rağmen hepsini öldürmeyi başardı. Ve Evangelica'yı. Elinde bir kürekle arkasından gizlice yaklaştırmaya çalıştı ve o da şimşegi indirdi. Orada olmasam ve sadece görsem de, onun öldüğünü bilmekten memnuniyet duydum. İki arkadaşımı öldürmüştü."

"Sabine ne olacak?" Silke sordu.

"Yıllar sonra onunla karşılaştım," dedi Fenja. "Buluşmamız boyunca yaşamadı."

Benedek, Silke'nin şokunu hissetti.

Witte wieven öldürmez. Onlar şifacıdır, Benedek'tir hayat kurtaran nazik ruhlardır, hayat alan değil.

"Sabine ile tekrar karşılaştığınızda," dedi Benedek, "sizi öldürmeye çalıştı mı?"

Fenja küçük bir gülümseme gönderdi. "Nereden biliyordun? Ne yaptığını denemeden önce biliyordum. Şifacı kadınların genellikle kahin olduğunu unutmuş olmalı. Benim güçlü bir yeteneğim var. Sanırım o bilmiyordu. Bana bıçakla saldırdı. Arkam dönük olana kadar bekledi ama ne yapmak istediğini biliyordum çünkü bunu bir imgelemde gördüm."

"Yine de hayatını riske atmaktı, anne."

Benedek karısına bakmaktan kendini alamadı. Sesi sıkıntılı geliyordu, sanki Silke doğmadan yıllar önce gerçekleşen bu buluşma yerine Fenja kadınla yeni tanışmış gibiydi. Başka bir hayatta. Silke yüzyıllar öncesini hayal bile edemezdi. Fenja onun aksine birkaç kez dönüşüm geçirmişti. O sadece hayatını yaşamış, yüzyıllar geçip gitmiş, zaman çok az şey ifade etmişti. Fenja başkalarına hizmet etmek için bir witte wieven olarak geri dönmeyi seçmişti.

Her üçü de kendi tarzlarında, başkalarına karşı bir görev hayatı seçmişlerdi. Hepsi de onur kurallarına göre yaşıyordu. Silke'nin yakın olduğu bir diğer kişi de Tora'ydı. O da bir hizmet hayatı seçmiş ve onur kurallarına göre yaşıyordu.

"Pek şansım yoktu," dedi Fenja. "Geçiş yapacağımı biliyordum. Geri dönmek istedim. Geleceğimi öngördüm ve geri dönmeye devam edersem ödülümün bu hayatta olacağını biliyordum. Sen bana geleceksin." Benedek'e bir gülümseme gönderdi. "Lilith'in ordusunu yenmemize yardım etmek için zamanında geleceğini biliyordum. Ve kızım için mükemmel olacağını da."

Silke, "Benedek hakkında bana tek bir kelime bile etmedin," diye itiraz etti.

"Kendi yolunu bulmalısın, küçüğüm. Her zaman buldun. İkinizin birbiriniz için yaratıldığı gerçeğine ulaşman gerekiyordu." Benedek'e küçük bir gülümseme gönderdi. "İnatçı olabiliyor. Hem en iyi hem de en kötü özelliği."

Kadının sesindeki aşkı duyabiliyordu. Sade ve çok gerçektir. Kaderini biliyordu ve kızını hazırlamak için elinden geleni yapıyordu.

"Tekrar geçiş yapmayı düşünüyor musun?" Silke'nin Fenja'ya olanları kabullenmesine yardımcı olabilirse, bunu yapacaktı.

Fenja, "Kendi torunlarıma sahip olmayı çok istiyorum," dedi. "Bunun için geçiş yapmalıyım."

Silke nefesini tuttu ve annesine doğru eğilerek şalını daha da sıkı sardı. "Emin misin?"

"Bu döngüyü birkaç kez tekrarladım Silke. Bedenimin yıprandığını biliyordum ama gitmeden önce senin yerleştiğini görmeye kararlıydım. Güvende ve mutlu olduğunu bilmek istiyorum. Bunu kendim görmek istedim."

Benedek Silke'nin üzüntüsünü hissetti. Göğsünde bir baskı gibi ona ağırlık veriyordu. Tüm içgüdüleri ona gitmek, onu yakınına toplamak ve mümkün olduğunca rahatlatmak için kollarına sarılmaktı. Onun zihninde olduğu gibi birleşti,

onun sessizce ağladığını hissedebiliyordu. Bu onun için yüksek sesle hıçkırmasından daha kötüydü. Kendini kaskatı tutuyor, annesi için cesur bir yüz ifadesi takınıyor ama sanki içi parçalanıyormuş gibi hissediyordu.

Sivamet. Sevgi sözcüklerini zihnine fısıldadı, Ona kalbim diyordu çünkü onun hızla öyle olmaya başladığını fark etmişti. Aşkın ne olduğunu bilmiyor olabilirdi ama onu bir kadında bulmuştu. Ben seninleyim. Onu gücüyle kuşattı. Ona karşı hissettiği duyguların dalgalarını gönderdi. Aşk mı? Kim bilebilirdi ki? O bilmiyordu. Sadece onun her zaman birinci önceliği olacağını biliyordu. Bunu varlığının her zerresi ve hücresiyle biliyordu.

Bu beni paramparça ediyor, diye itiraf etti, sesinde yakalanan küçük hıçkırık zihninde birleşiyordu. Küçük parçalara ve bir daha asla bütün olamayacağım.

Bulacaksın, Silke. Her bir parçanı bulup seni tekrar bir araya getireceğim. Seni kendime yakın tutacağım. Seni güvende tutacağım. O geri dönecek. Fenjanın demirden bir iradesi var, sana verdiği bir özellik. Bu dünyadan ayrılacağını ve sahip olduğu acı dolu fiziksel bedenden kurtulacağını ve bu yük olmadan size ve çocuklarımıza döneceğini bilerek mutlu olun. Torunlarının tadını çıkarmak için özgür olacak.

Silke başını çevirip ona baktı ve annesinden sakladığı ağır kederi görmesine izin verdi. Fenja'nın yüküne kendi kederini eklemek istemiyordu. Onun keyif alacağı çocuklarımız olacak mı? Bizi kolayca bulabileceği bir yerde olacak mıyız? Karpat usullerini bilmiyorum.

Kadının içindeki endişeyi hissetti ve buna dayanamadı. Akla hayale gelmeyecek bir şey yaptı, bedeni kendi iradesiyle hareket etti. Ayağa kalktı ve ona doğru gitti, önünde çömeldi, büyük elleriyle yüzünü çerçeveledi.

"O jelä sielamak, buluşmak için önceden bir yer ayarlayacağız Annen tekrar. Korkmayın. O bir gezgin, bir ruh.

Walker. Bunu birçok kez yaptı ve kendine işaretler bırakacak. Nerede olmamızı isterse orada olacağız. Ve ona düzinelerce torun verebiliriz."

Fenja yüksek sesle güldü ve Silke bakışlarını hemen annesine çevirdi, gerginliği bozan kahkahadan şaşırdığı belliydi.

"Şey, gerçekten Silke," dedi Fenja. "Düzinelerce mi? Bence senin adamın hırslarını biraz dizginlemesi gerekebilir."

"Ailemde çoklu doğumlar yaygındır," diye açıkladı Benedek asık bir suratla.

Silke'nin bakışları tekrar ona döndü ve sonra kahkaha atarak odadaki son gerilimi de yok etti. Sihriyle doldurdu. Güneş ışığıyla. Ay ışığıyla.

"Doğduğun aileyi hatırlamıyorsun. Bu apaçık ve çok çirkin bir yalan."

Kendini sırtırken buldu. "Tomas, Lojos ve Mataias üçüzler. Çoklu doğum. Benimle akraba olmayabilirler ama birkaç ikiz ve üçüz tanıyorum. Benim şaşırtıcı yeteneğimle bu olabilir."

Silke kıpkırmızı oldu. "Annemin böbürlenemezsin."

"Senin emin ellerde olduğundan emin olmak istediğini söyledi. İyi bakıldığından." Sandalyesine dönerken aziz ve dindar görünmek için elinden geleni yaptı.

"Öyle söyledim," diye itiraf etti Fenja.

"Onu cesaretlendirmeyin," dedi Silke. "Zaten kendini bir şey sanıyor."

Kasıtlı olarak sandalyede arkasına yaslandı ve bir kolunu geniş kolçağın üzerine rahat bir şekilde kaydırды. "Bunların hepsi benim. Hayat arkadaşının istediğin ya da ihtiyaç duyduğun her şeyi sağlayabilecek kapasitede olduğunu bilmek senin için iyi."

Fenja, "Düzinelerce çocuk sağlamak biraz abartılı olabilir," dedi.

"Onlarca deme," diye itiraz etti Silke. "O sayıya takılıp kalabilir."

Benedek büyük bir özgüvenle, "Yüzyıllar boyunca çok sayıda çocuk doğuracağız," diyerek ona takıldı. Hayatında hiç kimseyle dalga geçmemiştir ve duruma rağmen eğlendiğini fark etti. "Yine de Fenja'nın üzerine titremesi için hemen birkaç tane yapmamız gerekecek."

"İblislerle savaşmak üzereyim. Hem de ordular halinde. Hamile kalmanın yardımcı olacağını sanmıyorum."

Benedek kaşlarını kaldırdı ve onay için Fenja'ya baktı. "Daha birkaç yüzyıl önce kadınlar bebeklerini önlerine bağlayıp savaşa gitmiyorlar mıydı? Bunun yaygın bir uygulama olduğuna eminim."

"Silahlıyım," diye hatırlattı Silke ona.

Fenja yine güldü. Benedek, Silke'nin sesindeki o büyümlü niteliği nereden aldığını görebiliyordu. Doğuştan böyle olduğunu sanıyordu ama Fence'nin kahkahası ondaydı. Silke'nin tonu daha zorlayıcıydı ama annesinin sesindeki hafiflik ve katılmaya davet vardı. Çocuklarının da aynı kahkahaya sahip olmasını umuyordu.

"Biraz vaktin var Benedek," dedi Fenja ayılarak. "Lilith'in ordusuyla yaklaşan savaşta ikinizi de görecektik kadar uzun süre buralarda kalmak istiyorum."

Silke'nin anında alarma geçtiğini hissetti. Ne oldu?

O bir kahin. Lilith'in ordusuyla savaş boyunca bizimle kalmaya kararlıysa, gelecekte önlemek istediği bir şey görmüş olma ihtimali yüksek. Bu onun gibi olurdu.

Benedek sandalyede öne doğru eğildi, artık sıradan ya da eğleniyormuş gibi davranmıyordu. "Fenja, Silke'nin yaklaşan savaşta yaşayamayacağından mı endişeleniyorsun?"

Fenja telaşlı görünüyordu, kendisine bu kadar açık bir şekilde seslenilmesinden rahatsız olmuştu. Kimsenin ona doğrudan hitap etmesine alışık değildi.

ve bu onun yüzünden okunuyordu.

"Silke'nin yaşayacağına dair hiçbir şüphe olamaz. Eğer o yaşarsa, sen de yaşamalısın. Düşmanla nasıl savaştığına dair görüntüler gördüm Benedek. Hayatına hiç önem vermiyorsun. Zekice stratejiler geliştirebiliyorsun ama rakibinle acımasız bir fiziksel savaşta yüzleşmeyi tercih ."

"Bir vampiri yok etmek için kalbini sökebilmek gerekir. Bu da bir vampire yakın olmayı gerektirir." Bu konuşmayı Silke'nin önünde yapmaktan çekiniyordu. Silke onun için endişelenmiyordu, yeteneklerinden emindi. Fenja ise sonuç hakkında şüphe uyandırıyordu. Silke'nin yaklaşan savaşı sağ salim atlatmasından bahsettiğini düşünmüştü ama belki de Fenja onun hayatta kalma becerisinden endişe ediyordu. Onun ölümünü görmüş müydü? Ona söyleyecek miydi?

"Öyle mi?" Fenja sordu. "Böyle yaratıkların önünde durup etinizi kemiklerinizden ayırmaları, zehirli dişleri ve pençeleriyle sizi parçalamaları gerçekten gerekli mi? Onların parazitleri tarafından enfekte olma riskiniz var. Kanlarındaki asit etinizi, kaslarınızı kemiğinize kadar yakar. Sizin ve arkadaşlarınızın aldığı yaralar çok ağır ve sizi kolayca etkisiz hale getirebilir ya da öldürebilir."

Benedek onun sesindeki azarlamayı sanki canavarlarla savaşmayı eğlence olsun diye seçen aptal bir çocukmuş gibi duydu.

Yaptığın şey bu mu? Silke onun düşüncesini yakaladı.

İlk eğilimi protesto etmek oldu. O duyguları olmayan bir Karpas avcısıydı. Yüzyıllardır görevini yapıyordu. Eğlenmek için hayatını bilerek riske attığı fikri gülünç ve biraz da aşağılayıcıydı. Sessiz kaldı, bakışları yaşlı kadının üzerinde alev alev yanıyordu.

Odada ateşin çıtırtısı dışında bir sessizlik vardı. Kimse konuşmuyordu. Fenja sandalyesinde dimdik oturuyordu, ince bedeni neredeyse şeffaftı. Yaşamıştı

Belki onun gibi değil ama dünyadaki değişimleri görmüş ve onlara uyum sağlamıştı. Uyum sağlamak zorundaydı. Hayatını başkalarıyla çevrili olarak yaşadı.

Benedek modern yöntemlere pek önem vermezdi. İnsanların zihinlerinden bilgi alır ve zamana ayak uydurarak hızla öğrenirdi. Ama başkalarının yanında yaşamıyordu ve böyle bir arzusu da hiç olmamıştı. Tehlikeli ve saldırgan bir adam olduğunu biliyordu. Karşılaştığı insanlar genellikle onun önemsiz ve çocuksu bulduğu ya da ortadan kaldırılması gereken sapık insanlardı. Kendi toplumunda o kadar uzun süredir adaleti sağlıyordu ki, insan toplumunda da aynısını yapmamak zordu. Bulduğu   z m onlardan mümkün olduğunca uzak durmaktı.

Ama bunu yapmak zorunda olmadığı halde hayatını bilerek tehlikeye attığını söylemek?

Silke, itiraz etmiyorsun ya da daha fazla açıklama , diye işaret etti. Sesi nazikti. Zorlayıcıydı. Bir tartışma davetiydi.

Benedek kendini kendi içine dönmüş, güdülerini incelerken buldu. Gerçek  zelliklerini. Daha agresif olmak dışında vampirlerle savaşma şeklini değiştirmemişti. Fenja onları arayıp bulduğu ve savaşın ötesini düşünmeden onlarla yüzleştiği konusunda haklıydı. Savaş. Baştan  ıkarıcı fısıltılar kesildiğinde ve y zyıllarını gri bir boşlukta geçirdiğinde hissettiği o heyecan.

Birçok kez öldürmüş, onca can almıştı. Seçtiği ve onur kurallarıyla yaşadığı bir görev hayatı olabilirdi ama insan karşılıksız can almazdı. Başından beri bunun farkındaydı. Manastırdaki kardeşleri bu konuyu sık sık tartışıyor ve hepsinin bu çizgiyi nasıl aştığını anlatıyorlardı. Savaşta acele hissetmeye başladığında, sık sık savaşın süresini uzattığını biliyordu.

Bu duyguyu devam ettirmek için savaştı. Ruhundaki yaraların onarılamaz olduğunu da biliyordu.

Fenja'nın haklı olduğunu kabul etmekten nefret ediyordu. Ölümsüzleri yok etmenin alternatif yollarını bulmaya çalışmamıştı çünkü o heyecanı hissetmek istiyordu, hatta buna ihtiyacı vardı. Bir şeyler hissetmek için. Dünyasının artık sadece bir boşluktan ibaret olmadığı o kısa anın bağımlısı haline gelmişti.

Düşünmem gereken bir sen varsın.

Silke yüksek sesle, "Belki de ölümsüzlerle savaşmak için farklı yöntemler bulsaydınız, avcı arkadaşlarınız da daha az yaralanırdı," dedi. "Bu, özellikle Lilith'le olan savaşta çok daha etkili olmanızı sağlayacaktır."

Bunu ona söylemesine gerek yoktu ve o da bunu biliyordu. Annesinin iyiliği için yüksek sesle konuşuyordu.

"Ne demek istediğini anlıyorum Fenja," diye kabul etti. "Yaşayan ölüleri yok etme yöntemimizi modernize etmenin akıllıca bir şey olacağına inanıyorum. Bunu biraz düşüneceğim. Bu konuya dikkatimi çektiğin için teşekkür ederim."

Silke'nin annesine söylenecek en doğru şey buydu. Silke'nin anlık okşayışının zihninin duvarlarında gezindiğini hissetti. Bakışlarını ona çevirdiğinde, yüzünde dünyasını aydınlatan bir ifade vardı. Ona bir beyaz şövalyeymiş, hayranlık ve saygı duyduğu biriymiş gibi bakıyordu. Gerçek bir şefkat hissetmeye başladığı biri. Ondan şefkat görmek istediğini fark etti. Başlangıçta onun sadakatine ve saygısına sahip olmanın yeterli olacağını düşünmüştü. Şimdi bunun böyle olmadığını biliyordu. Çok, çok daha fazlasını istiyordu.

"Nasıl başardın bilmiyorum Silke ama hayatımı değiştirdin. Düşünce tarzımı." Dikkatini annesine çevirdi. "Fenja, inanılmaz bir insan yetiştirmişsin. Hayal edebileceğimden çok daha fazlası."

Silke kızardı. Tenini kaplayan o soluk gül rengi hoşuna gitmişti. Ona daha da güzel görünüyordu.

Fenja başını eğdi. "Olağanüstü olduğuna katılıyorum. Ama övgüyü ben alamam. Keşke alabilseydim. Bana bu dünyada var olduğunu bildiğimden çok daha fazla neşe, mutluluk ve memnuniyet getirdi. Sizin için de aynısını yapacağını biliyorum."

"Tamam, siz ikiniz, beni utandırıyorsunuz. Ben o kadar da değilim."

"Sen benim için her şeysin," dedi Fenja kararlılıkla. Bakışlarını tekrar Benedek'e çevirdi. "Konu iblislerle savaşmak olduğunda kendine güveni tam ama diğer alanlarda eksik. Onun güvensizliğinin farkında olman ve ona yardım etmen gerekecek."

"Anne." Silke ellerini pembe yanaklarına bastırdı. "Ciddiyim. Kes şunu. Sanki iki yaşındaymışım gibi konuşuyorsun. Benedek sizi muayene etmek ve fiziksel durumunuza yardımcı olup olamayacağını görmek için burada. Vücudunun yıprandığını söylediğini biliyorum. Bunu kabul ediyorum ama mümkün olduğunca rahat olduğunuzu bilmek beni çok daha iyi hissettirir. Lütfen Benedek'in size yardım etmesine izin vermenizi rica ediyorum."

Fence bir an sessiz kalıp kızına baktı, yüz ifadesi sevgiyle yumuşamıştı. Benedek bu duyguyu nasıl hissedeceğini bilmiyor olabilirdi ama bu kadar açık bir şekilde gördüğünde tanımıştı. Yüzyıllar boyunca hiçbir şey onu bu kadar etkilememişti. Bir annenin çocuğu için hissedebileceği gerçek sevgiyi hiç düşünmemişti.

Böyle bir aşkı hiç tatmamıştı. Hiçbir zaman. Var olduğunu bile bilmiyordu.

Silke yüksek sesle, "Öz annenin seni sevdiğinden hiç şüphem yok, Benedek," dedi. Sesi alçaktı ama çok kesindi. "O anılara sahip olmayabilirsin ama onurlu bir yaşam tarzın ve büyük bir önemseme kapasiten var, yoksa olduğun gibi bir avcı olamazdın."

Bağırsakları sıkıştı. Dügümlendi. Buz gibi buzulun altında saklı olan o öfke kuyusunda, öfkesinin kıpırdadığını hissetti. Onun görmekte ısrar ettiği adam o değildi. Onun etkisiyle bile, başkaları için fazla bir şey hissedebileceğinden şüpheliydi. Çok az insana güvenirdi. Güveni zor kazanılmıştı.

"Umursamak için büyük bir kapasitem olduğunu düşünme, o jelâ sielamak. Seçiminiz sizi sadece hayal kırıklığına uğratacaktır. Beni olduğum gibi görün, olmamı istediğiniz gibi değil."

"Ben senin zihnindeyim Benedek," diye hatırlattı. "İçini görüyorum ve seni okuyorum, belki de senin kendini okuduğundan daha iyi okuyorum. Tüm duyguları bir kenara itme eğilimindesin, bu yüzden hissetmediğini düşünüyorsun, ama hissediyorsun. Sadece ne hissettiğini kabul etmiyorsun. Çoğu Karpatyalı avcının da duygularının farkında olmama konusunda senin gibi olduğundan şüpheleniyorum."

Fenja, "Belki de duygular o kadar derine gömülmüştür ki onları bulamazsınız, tıpkı öz anne babanızın anısını bulamadığınız gibi," diye girişimde bulundu.

Benedek başını salladı, bu tartışmadan rahatsız olmuştu. Manastırda yaptığı tartışmalarda bile öz anne babasından söz edilmesi onu huzursuz ediyordu. Suçluluk duyuyordu. Hatta utanıyordu. Küçük bir çocukken Marius'un babası, Fawn'ın da annesi olduğuna inanmıştı. Onu sevsinler diye iyi bir çocuk olmak için çok çabalamıştı. Bebekken onların hasarlı oldukları aklına bile gelmemişti. Bu gerçeği çok daha sonra, ergenlik çağına yaklaşırken fark etmiş ve Fawn'ı memnun etmekten vazgeçmişti. Onun içindeki deliliği fark etmeye başlamıştı. Marius'ta bu daha uzun sürmüştü. Bu ifşaat, köylülere yapılan acımasız saldırıları ve korkunç talepleri gördüğünde gelmişti.

Silke, "Onların ölümünden siz sorumlu değilsiniz," dedi.

"Oraya gitme." Sesine kesin bir komut yükledi. Törpüsü her zamankinden daha belirgindi.

iç kargaşası. Kardeşlerden herhangi biri ona, sesi ne kadar hırıltılıysa o kadar tehlikeli olduğunu söyleyebilirdi.

"Annemin doğum sırasında ölümünden ben mi sorumluyum? Benden hamile kalmamış olsaydı, hâlâ hayatta olacaktı."

Silke onun alçak sesle yaptığı uyarıyı görmezden geldi. Onun zihninde olmalıydı, tüm buzulun altında yükselen öfkeye tanıklık etmeliydi, ama onun emrini görmezden gelmeye devam etti.

"Onlardan nasıl sorumlu anlamamı sağlayın. Gerçekten anlamıyorum."

Konuyu açıkça sınır dışı ettiğim halde neden bu tartışmada ısrar ediyorsunuz? Adam gözlerini ona dikti. Annenin ölümüne yakın olduğunu duymak istemiyorsun, diye suçladı. Yaşam döngüsünü kabullenmeyi reddeden bir çocuk gibisin ve bunu yapmak için beni kullanmak, çok hassas bir konuyu kendi yoluna çekmek istiyorsun.

Ona bu saçma suçlamayı yönelttiği anda, büyük bir hata yaptığını anlamıştı. Kızın anında geri çekilmesinden önceki öfke parıltısını hissetti. Oda neredeyse kıpkırmızı olmuştu, gerginlik had safhadaydı. Sandalyesinde arkasına yaslandı, kollarını göğsünde kavuşturdu ve ona dik dik baktı.

Hemen özür dilemeliydi. Hatalı olduğunu biliyordu ama o küçük öfke patlamasıyla çok güzel ve ilgi çekiciydi. Onunla yaşamak için mükemmel olamazdı ama yine de tam olarak öyleydi - mükemmel. Onunla ilgili her şey ona çekici geliyordu.

Bu yersiz ve saygısızca bir davranıştı. Sana yardım etmeye çalışıyordum. Belki de bana söylediğinizde geri çekilmeliydim, ama böyle kötü bir yorumu hak etmedim.

Benedek onun kendisine karşı çıkmasından hoşlanmıştı. İlişkilerinin ilerleyen dönemlerinde önemli olacaktı. Asla yapamayacaktı

Kendini düşünmeyen ya da inançlarını savun bir ortakla başa çıkmak.

Haklısın, o jelä sielamak, çizgiyi aştım. Mazeret yok, bu yüzden mazeret üretmeye çalışmayacağım. Daha iyi olmak için çalışacağım. Bu sözünde samimiydi ve kızın onun dürüstlüğünü görmesini ve duymasını .

"Aileni tanıyordum Benedek," dedi Fenja beklenmedik bir şekilde. "İlk geçiş yaptığım yer Karpat Dağları'nın o bölgesiydi. Vahşi bir yerdi. Dağınık birkaç köy vardı ve benimle çalışacak bir akıl hocam vardı. Başka bir yere gidersem, kendi başıma daha fazla bilgi edinmem gerekeceğini biliyordum. Bunu yapabiliirdim ama o kadar hızlı olmazdı ve bana ihtiyacı olanlara yardım etme fırsatını kaçıırırdım."

Kalbi sıkışmıştı. Ağzı kurudu. Sol elinin parmaklarını sıkıca yumruk yaptı ama sağ avucunu kalbinin üzerine koydu. Hayat arkadaşına bakmadı. Onun hissettiği duyguları o da hissedebilirdi. Hiçbiri iyi değildi. Fenja neden bununla başlamamıştı? Her şeyi göğsüne yakın oynuyordu. Kendisi de aynı durumdayken onu suçlayamazdı.

Ben senin yanındayım. O sana ne derse desin, ben seninleyim.

Silke'nin sıcaklığı zihnindeki her karanlık ve yalnız yeri dolduruyordu. Yüzyıllar süren yalnızlıktan sonra kendini yalnız hissetmemek garipti. Silke onu ışık ve sıcaklıkla doldurana kadar yalnız olduğunu fark etmemişti.

"Annen gençti. Adı Aerian'dı ve adından da anlaşılacağı gibi ruhani biriydi. Çok güzeldi. O günlerde soyadı yoktu ama baban Radut bana türünde efsanevi olan iki soydan geldiğini söyledi. Normalde Karpatların kendi şifacıları vardı, ama bu ikisi ormanda diğerlerinden uzakta yaşıyordu.

dağlarda. Bebeği yardım almadan tek başlarına doğurmayı planlamışlardı. O günlerde bu da yapıliyordu."

Fenja Silke'ye küçük bir gülümseme fırlattı. "Benedek'in kadınların bebek sahibi olması ve onları savaşa götürmesi hakkında söylediklerinden çok da uzak değil. Aerian'ın başı belaya girdi ve hayat arkadaşı herhangi bir şifacının hemen gelip yardım etmesi için bir çağrı yaptı."

Benedek gözlerini yaşlı kadından alamıyordu. Kadın çok samimiydi. Söylediği her şey doğruydı. Öz anne ve babasını hatırlayamıyordu ama sakladığı azıcık şeyin kilidini açacak anahtar ondaydı.

"Karpatlar'ı biliyordum ama sadece ara sıra bir avcıyla karşılaşmıştım. Aerian olağanüstüydü. Hafif hissediyordu. Havadar. Acı çekiyordu ama tatlı ve nazikti. Bebeğin yaşamasını istiyordu. Kocasıyla pazarlık yapmaya başladı. Ona, bir Karpat erkeğinin hayat arkadaşının ölümünden sonra nadiren köleleşmeden ve onu takip etmeden ya da ölümsüz olmadan hayatta kalabileceğini bildiğini söyledi. Ona güçlü olması gerektiğini, onun güçlü olduğunu bildiğini ve eğer ikisinden biri ölürse onu değil bebeği kurtarmamız gerektiğini söyledi. Hayatta kalacak ve oğullarına bakacaktı. Onun da bunu yapacağına inancı tamdı. Akıl hocama göre bu, hayat arkadaşından istediği imkansız bir şeydi ve yine de onun çocuklarını tek başına sevip emindi."

Benedek başını salladı. "Bu imkânsız olurdu."

"Yine de bunu yapacağına dair ona yemin etti. Ayrıca bize her ikisini de kurtarmamız gerektiğini açıkça belirtti. Oğlunun ve karısının hayatta kalmasını istiyordu. Önümüzde uzun ve zorlu bir görev vardı ama Aerian son derece kararlıydı. Sonunda kan kaybı ve korkunç bir acı oldu, buna metanetle katlandı ama her iki hasta da yaşadı. Çocuklarına kavuştukları için daha mutlu iki insan görmemiştim. Olağanüstü Karpatlar'dan gelmişsiniz.

İkisinin de seni canlı ve iyi istediğinden emin olabilirsin. İkisi de çok mücadele etti ve bu uzun, korkutucu bir savaşı."

Fenja sandalyesinde öne doğru eğilerek Benedek'in doğrudan gözlerinin içine baktı. "Başı dertte olan doğmamış bir bebek olarak sen bile gücünü annene borçlusun. Bebekken bile muazzam bir gücün vardı. Asla istenmediğini ya da bir şekilde ailenin ölümüne sebep olduğunu düşünme. Marius bunu yaptı. Fawn'ı da yanında getirdi ve o da katıldı. Radut ve Aerian'ı pusuya düşürdüler."

Benedek öfkesinin yükseldiğini hissedebiliyordu. Marius ona bu çirkin duyguyu öğretmişti ama Radut ve Aerian ona öğrenilmiş davranışlarla mücadele edecek genetiği vermişlerdi.

"Radut, hayat arkadaşı olan bir Karpatyalı'nın onlara saldıracağını asla düşünemezdi. Fawn sık sık Marius'un baskınlarına katılırdı. Onun orada olması, ikisinin de arzuladığı yoldaşlık duygusunu daha da pekiştirdi," diye onayladı Benedek.

Başka bir şey söyleyemeden Fenja ona kararlı bir bakış gönderdi. "Beni incelemeniz ve Lilith'in ordusu saldırana kadar geçiş yapmamam için bana yardım edip edemeyeceğinizi görmeniz için hazırım."

"Bulduğum hiçbir şeyi Silke'den saklamayacağım," diye uyardı. Fenja başını salladı. "Bu kabul edilebilir."

Silke parmak uçlarını şakaklarına bastırdı, çarpıntısının en kötü olduğu yere. basit olmasını umuyordu. Basınç, kafasına çarpan acının bir kısmını hafifletecekti.

"Benedek onsuz rahatsız olacağım konusunda beni uyarmıştı," diye itiraf etti Fenja'ya. "İyi olacağımdan çok emindim ama en kötüsü fiziksel değil ve bu oldukça kötü. Sanki onun için yas tutuyormuşum gibi hissediyorum. Ölmediğinden emin olmak için sürekli ona ulaşmak istiyorum. Sanki onu kaybetmişim gibi hissediyorum."

Fenja'nın yüz hatları yumuşadı. "Onun Karpatyalı olduğunu biliyorsun ve Tora gibi o da toprağın altında dinleniyor. Gençleşiyor."

"Entelektüel olarak, evet, orada olduğunu ve ne yaptığını biliyorum. Daha iyisini biliyorum, ama bu zihnimi onun ölmüş olduğunda ısrar etmekten alıkoymadı."

Silke içini çekti ve odanın içinde volta atarak pencereye gitti. Uzaktaki ormana bakarken, rahatlamak için sarındığı şalın kumaşına parmaklarını geçirdi. "Benim zeki olmam gerekiyor anne. Nasıl oluyor da beynim beni Benedek'in öldüğüne ikna etmeye çalışıyor?"

"Hayat arkadaşlığı bağının son derece güçlü olduğunu duymuştum," diye cevap verdi Fenja. Bakışları kızının adımlarını takip etti ve Silke pencerenin önünde durduğunda o da ona katıldı

onu. "İnsan terimleriyle düşünüyoruz. Onlar aynı tür değil. Çok iyi nedenlerden dolayı farklı kuralları var. Bizim toplumumuzda suçluların belli hakları var ve bir mahkeme süreci var. Bazen yanlış kişi hüküm giyebilir ve suçlu kaçabilir. Bizler insanız. Sanıkların zihinlerine bakamayız. Karp t avcıları vampirlerin peşine d  er. Çok katı kanunlarının dışına çıkmayı seçen Karpatyalıları avlamakla görevlidirler. O kişinin suçlu olduğunu kesinlikle bilirler. Temyiz mahkemesi yoktur."

"Bir avcı bir cellattır," dedi Silke.

Fenja ba ını salladı. "Bir anlamda. Bizim bakış açımızdan. Bir vampir doğanın bir iğren liğidir ve her gece acımasızca öldürür de öldürür. Bir erkeği mi, kadını mı yoksa çocuğu mu öldürdükleri umurlarında değildir. Aileleri, hatta tüm köyleri tek bir gecede, sırf öldürmekten zevk aldıkları için  ld rebilirler. Karp t yasaları onların yok edilmesini emrediyor."

"Buna itiraz edemem. Onları gördüm. Her ne kadar aramı  olsam da onlar için bir kurtuluş yok."

"Silke." Fenja  a kınlığını gösterdi. "Onların zihinlerine mi dokundun?"

Silke narin bir ürperti verdi ve pencereden uzaklaştı. "Yok edeceğim her yaratık için böyle yaparım. Bir can almadan önce emin olmak zorundayım. Benedek'in zihnine sık sık giriyorum ve benden pek bir şey saklaması mümkün değil. Onların zihinlerine de dokunuyor. Bunu onların tamamen vampir olduklarından ve geri d nemeyeceklerinden emin olmak için yaptığının farkında değil. Avladığı ve yok ettiği kişilerin çoğu tanıdığı Karpatyalılardı."

"Korkunç, yalnız, kasvetli bir varoluş," dedi Fenja, sesinde merhamet vardı. "Sanırım avcıların avlanabilmesi için hayat arkadaşı bağının son derece güçlü olması gerekiyor."

hayatta kalırlar. Kadınlarını kendilerine bağlayabiliyorlar ve anladığım kadarıyla bu bir kez yapıldıktan sonra geri alınamıyor."

"Bunu bana Benedek açıkladı." Silke kendini en sevdiği sandalyeye attı ve annesinin şalını etrafına sardı. "Bana onun için yas tutacağımı söylediğinde, gerçekten tutacağımı fark etmemiştim. Güçlüyüm anne, ama aklımı onun toprakta gençleştiğine inandıramıyorum."

"Toprak altında olmayı gömülmekle ilişkilendiriyoruz. Ölümle. Karpatyalılar bunu yaşamla ilişkilendirir. Bu önyargının üstesinden gelmeniz gerekecek."

Silke parmaklarını tekrar şakaklarına bastırdı. Beyni kaos içindeydi. Mantıklı düşünmekte zorlanıyordu ve bu kadar kontrolden çıkmış olma hissinden nefret ediyordu. Herhangi bir durumda sakın kalamamak onun yapacağı bir şey değildi.

"Karpatyalı olmaya tamamen kararlıyım," dedi. "Aşılması gereken birkaç engel olacağını biliyorum ama onun zihninde gerçekten zaman geçirdim. Orada olduğumu biliyordu ve bu birleşmeyi müdahaleci olarak görmedi. Kendisinin girmediği yerlere benim girmeme izin verirdi. O iyi bir adam. Gerçekten iyi bir adam. Sadece bu da değil, en çok hayranlık duyduğum özellikler onda bolca var."

"Onun aşık olabileceğine inanıyor musun?" Fenja sordu.

Silke annesinin gözleriyle karşılaştı. "Senin büyük bir kahin olduğuna ve beni sevdiğine inanıyorum. Hata yapmama asla izin vermezsin. Bana Benedek'ten bahsedildiği ilk andan itibaren onunla birlikte olup olmamam gerektiğini senin bileceğini bilmeliydim."

Fenja memnun görünüyordu. "Bir kahin olarak Silke, başkalarına onları neyin beklediğini söylerken dikkatli olmalıyım. Benedek ve senin birlikte çok mutlu olacağınıza inanıyorum, ama hayat

sert olabilir. Yapılan seçimlere bağlı olarak her zaman birden fazla sonuç vardır."

Silke, "Benedek bana saygı duyduğu ve her konuyu benimle tartışmaya istekli olduğu için kendimi çok şanslı hissediyorum," dedi. Yine parmak uçlarını çarpan şakaklarına bastırdı. "Sanırım ay yapmam gerekiyor. Neyse ki günün büyük bir kısmını uyuyarak geirebildim."

"Gün batımına birkaç saat var."

"Tam olarak bir saat on yedi dakika," dedi Silke ve annesine belli belirsiz bir sırıtış gönderdi. "Bunu nasıl bildiğime dair en ufak bir fikrim bile yok."

Fenja mutfağa doğru ilerlerken, "Onunla bir kez kan değişimi yaptınız," dedi.

Silke onu takip etti. Mutfak, Silke'nin annesiyle paylaşmayı en sevdiği yerlerden biriydi. Kemerler taştandı ama duvarlar pırıl pırıl, cilalı ahşaptı. Silke mutfaklarını aletler açısından modernize etmişti ama çok sevdiği eski dünya, fantezi cazibesini koruyordu. Orada hemen rahatlamıştı.

"Sadece bir kez kan alışverişinde bulunmuş olmamıza rağmen duygularımı kontrol edemememin nedeni bu olabilir mi sence?" Dolaptan ay kavanozunu indirdi. "Sorduğum şey şu, sence hepsi bu kadar mı? Bir kere mi?"

"Bunun olabileceği konusunda seni uyardığını söylemiştin," dedi Fenja, aydanlığı ocağa koyarken. "Kederlenebileceğinizi ve onun öldüğünü dşnebileceğinizi."

Silke dişleriyle alt dudağını ısırdı. "yle dedi. Aptalca olduğunu düşünmüştüm. Neden sözüne inanmadığımı bilmiyorum. Tora'ya ulaşamadığım zamanlarda hiç böyle hissetmemiştim."

Fenja, "Onunla birlikte bydn ve gündüz saatlerinde uzakta olması normaldi," diye belirtti.

"Bana birçok kez kan verdi ve benimkini aldı."

"Açıkçası, aynı şey değil."

Silke, "Onun kültürünü incelemek için kitap bulabileceğimden değil," dedi.

Ortadaki ada büyük bir dikdörtgendi ve iki yanında deri kaplı üç sağlam ahşap tabure vardı. Taburelerden birini çekti ve oturdu. Çocukken annesi çay ve çörek yaparken o taburenin üzerinde çok zaman geçirmişti. Çay yapma sanatını, her fincana sevgi koymayı öğrenmişti, böylece günün başında ya da sonunda birlikte konuştuklarında, Fenja annesinin ona her zaman hissettirdiği gibi sevildiğini hissedecekti.

"Dün gece için teşekkür ederim," dedi. "Benedek'e öz ailesini anlattığın için. Ona olumsuz etkisi olabilecek şeyleri açıklamadan önce gerçekten düşünmeniz gerektiğini biliyorum."

"Çocuklar bir trajediyle hiçbir ilgileri olmadığında genellikle kendilerini suçlarlar. Küçük bir çocukken bana anneni öldürüp öldürmediğini sorduğun zamanlar oldu. Okuldaki bir çocuk kaba bir şey söylerdi."

"Evlatlık olduğumu unutturdum. Tanıdığım tek anne sensin. Annemin kayıtları bende var ve sen bana ondan ve ailesinden bahsettin ama her zaman olan sensin. Öz ailemi seviyor olabilirim ama uzaktan. Kabus gördüğümde ya da kendimi yaraladığımda yanımda oldun. Çok kapsamlı bir eğitim almamı sağlayan kişi sendin."

Fenja çaydanlıktaki suyu küçük demliğe doldurdu ve üzerine bir örtü örttü. "Pek çok hata yaptım. Bir kahin olabilirdim. Anne olmak istemiş olabilirim. Gerçek şu ki ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu."

"Gayet iyiydin," diye onu savundu Silke.

"Öyle mi yaptım? Peki ya çocukluğunuz? Diğer çocuklar birbirleriyle oynarken, oyuncaklarla oynarken ve yaramazlık yaparken, sen kendini savunmayı öğreniyordun. İblislerle ve vampirlerle savaşmayı. Senin gerçek bir çocukluğun yoktu Silke. Uzun süre fark etmedim ki sürekli yanında olan iki kişi sadece Tora ve bendim. İkimiz de neredeyse uyanık olduğumuz her dakika senin eğitiminle ilgileniyorduk."

"Eğitimimi çok seviyordum. Hatırlarsan, bitkilerimi göstermek için seni hep ormana sürüklerdim. O günler için yaşadım, ellerim toprakta, köyde hasta veya yaralı olanlar için ilaçlar hazırladım. Bu benim için önemliydi, bu yüzden sen ve Tora için de önemliydi."

"Seni etkiledik, Silke. Evet, savaşmayı öğrenmen gerekiyordu. Şifalı bitkilerin kullanımını ve kadim ormanımızın sırlarını öğrenmen gerekiyordu ama aynı zamanda arkadaşları olan bir çocuk olman da gerekiyordu. Dışarıda oynadığından emin olmalıydım. Yaptığın her şey eğitimini ilerletmek içindi. Sadece eğlenmen için değildi."

Silke, Fenja'nın sıkıntısını hissederek, "Ben eğlendim," diye ısrar etti. "Hayatımı seviyorum. Yeteneklerimle gurur duyuyorum. Gerçek şu ki beynim sürekli yeni bilgiler istiyor ve kendimi delirtmemek için öğrenmeye devam etmek zorundayım. Aynı şey fiziksel aktiviteler için de geçerli. Hareket etmem gerekiyor. Her savunmayı ve hücumu öğrenmeyi ve mükemmelleştirmeyi, geliştirip geliştiremeyeceğimi görmeyi seviyorum. Hiç kimseyle rekabet içinde olduğumu ya da yeterince çalışmadığımı hissetmedim."

Fenja usulca güldü. "Öğrenmek istediğin ya da ihtiyaç duyduğun her şey için yeterince çok çalıştın, on çocuğa yetecek kadar ve daha fazlası."

"Bu size bundan keyif aldığımı anlatmalı. Peki ya ormandaki yaratıklar? Sen ve Tora beni onlarla tanıştırdınız. Onlar benim sürekli yoldaşlarımdı.

büyürken. Onlara sahip olduğumu hep biliyordum. O kadar çok gevezelik ederdim ki, eminim ben geldiğimde birbirlerini uyarmışlardır."

Annesiyle konuştuğu sürece, vahşi kederini uzakta tutabiliyordu. Tanıdık çay ritüeli ve tüm anılarıyla sevgili mutfak, Benedek'e seslenmek için duyduğu korkunç ihtiyacı uzaklaştırmaya yardımcı oldu. Ona seslenirse ve o da cevap vermezse, yerde bir keder birikintisine dönüşeceğinden korkuyordu. Bu katlanılamayacak kadar aşağılayıcı olurdu.

Silke'nin Benedek'in kendisini güçlü bir ortak olarak görmesine ihtiyacı vardı. O son derece güçlü bir adamdı. Onunla birlikte yaşayabilmek için onun saygısına ihtiyacı vardı. Benedek'in onu yanlış olduğu konusunda uyarmasına rağmen üzüntü duygusuna yenik düşerse, onun kendisine hayranlık duyacağını ve saygı göstereceğini hayal bile edemiyordu. Onu zayıf olarak görecekti. Kendisini de öyle görecekti.

Fenja iki fincana çay doldurdu ve bal ekledi. Peynir dilimleri kesti ve tepsideki peynir ve yassı krakerlerin yanına dut reçeli ve küçük bir parça bal peteği yerleştirdi. Tepsiyi Silke'nin önündeki adaya koyarak yiyecekleri işaret etti.

Silke'nin midesi guruldadı. En sevdiği peynir çeşidi, kraker ve ev yapımı reçel bulunan tepsiye yüzünü çevirdi. Bunları görünce midesi bulandı. İştahsız uyanmış ve zar zor su içebilmişti. Çayın rahatlatıcı olacağını ummuştı ama şimdi aromaların karışımı midesinin isyan etmesine neden oluyor gibiydi.

"Gücünü korumalısın, Silke. Bir şeyler ye. Zor olacağını biliyorum ama denemeni istiyorum."

"Yapabilir miyim bilmiyorum," diye isteksizce itiraf etti Silke. Üstesinden gelemediği bir şey daha vardı ve bu onu rahatsız ediyordu. "Anne, eğer bir Karpatyalı olmak beni zayıflatacaksa, bu iyi bir şey olmayacak. Bir kan değişiminden sonra sanki daha güçlü değil de daha zayıfmışım gibi hissediyorum. Eğer şimdi böyleysem,

İkinci takasımızda ne hissedeceğim? İşbirliğimi bekliyor olacak ve ben de söz verdim."

"İletişim her ilişkide her zaman hayati önem taşır," diye hatırlattı Fenja. "Sizinki gibi tamamen farklı kültürlerin olduğu bir ilişkide bu daha da önemlidir. Onunla konuşun. Endişelerinizi dile getirin. Ne düşündüğünüzü ve hissettiğinizi bilmesine izin verin ki vücudunuza neler olduğunu tam olarak açıklayabilsin."

"Bununla başa çıkamazsam beni tam bir ortak olamayacak kadar zayıf görmesinden korkuyorum. Daha işin başındayız." İki eliyle çay fincanının sıcaklığını kavradı. "Ondan ayrı kalmayı kaldıramamam beni dehşete düşürüyor. Onsuz bir şey yiyip içemiyorum bile. Bu benim hakkımda ne söylüyor?"

"Bu senin insan olduğunu ve henüz anlamadığın ama onun için anlamaya çalıştığın dünyasına girecek kadar cesur olduğunu gösteriyor. Benedek bunu görecektir kadar erkek ve bunun için sana daha fazla saygı duyuyor," diye güvence verdi Fenja.

Gözlerini açtığı andan itibaren, her zaman hayret verici olan işitme duyusu daha da keskinleşmişti. Görüşü önemli ölçüde iyileşmişti. Koku alma duyusu iki kattan fazla artmıştı. Yemek yeme isteğinin olmamasını buna bağlamak istedi ama daha iyisini biliyordu. Benedek'in kanı onun duyularını geliştirmişti.

Hatırlayabildiği kadarıyla, her zaman başkalarının içini görebilmişti. Okula giden bir çocukken, diğer çocukları okuyabiliyordu. Kimin yalan söylediğini biliyordu. Onların duygularını biliyordu. Ergenlik çağında bu konuda ustalaştı. O zamanlar, zihin birleşmelerine girip çıkma sanatını mükemmelleştirdiğinin farkında değildi. Sadece olmaya başladı. Ne yaptığını fark ettiğinde, çoğunlukla hayvanlar, böcekler ve kuşlar üzerinde pratik yaptı. Sonra ormandaki efsanevi yaratıklar geldi. Ne zaman ki

Enerjisini kimsenin dikkatini çekmeyecek kadar düşük tutabileceğini bildiğinden, insanlar ve hatta Tora üzerinde pratik yapmaya başladı.

Silke annesinin yüzünü inceledi. Çayını yudumlarken sakin görünüyordu. Sakin. Samimi. O bunların hiçbirisi değildi. Fenja endişeliydi çünkü Silke hiçbir şey yiyip içemiyordu ve bu onu kızının ölmemiş bir adam için yas tutmasından daha çok rahatsız ediyordu.

Çok dikkatli bir şekilde çay fincanını ağzına götürdü. Tadını, aromasını ve ne kadar güzel olduğunu hatırlamak için kendini zorladı. Çay her zaman sakinleştirici olmuştu. Yatıştırıcı. Kendisine tedirgin ve sıkıntılı bir şekilde gelen müşterileri için yapardı. Dudakları çayın kenarına dokundu ve içindekileri yudumlamak için fincanı hafifçe eğdi. Midesi bulandı ve öğürmeye başlayacağından korktu.

Fenja bir annenin her şeyi gören gözleriyle onu izledi. Dehşeti büyüdü ve odaya gölgeler düşürdü. Silke pencereden dışarı bakarak evlerini çevreleyen çiçeklere ve çalılara baktı. Hafif bir esinti yaprakları ve yaprakları dans eder gibi dalgalandırıp sallıyordu. Ellerini toprağa daldırabilmeyi ve toprakla bağlantı kurabilmeyi diledi.

"Gün batımına bir saat var," diye mırıldandı yüksek sesle. Ona ulaşp ulaşamayacağını merak ediyordu. Felçli halde yatarken ona yardım edip edemeyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu ama annesinin iyiliği için denemek zorundaydı.

Benedek. Ona elini uzattı. İlk başta çekingen bir şekilde. Çağrıyı gönderdiğinde, dışarıdaki çalılar sanki onları çağırmış gibi tepki verdi. Her çalı ve çiçek, hatta ağaçlar bile alarma geçti, rüzgara karşı koyarak kollarını eve doğru kaydırıldı. Dinliyorum. Yeraltı iletişim merkezine tam olarak neye ihtiyacı olduğunu iletmeye hazırdı.

İkinci kez denedi, bu sefer çok daha güvenle. Yerin altından geçen, ağaçları ve bitkileri birbirine bağlayan miselyum ağı isteğini ona ulaştıracaktı. Benedek. Rahatsız ettiğim için çok özür dilerim. Sana ihtiyacım var. Kelimeler boğazında düğümlenmemeye çalışıyordu. Hayatında bir erkeğe ihtiyacı olduğunu hiç kabul etmemişti.

Kısa bir duraklama oldu ve sonra zihninde bir kıpırdanma hissetti. Adam şaşırtıcı bir güçle içine aktı.

Ben sıradan bir adam değilim, Sivamet. Ben senin hayat arkadaşınım. Herhangi bir ihtiyacın olduğunda bana dönmeni istiyorum.

İçine bir rahatlama aktı. Tıpkı onun gücü ve rahatlığı gibi içini doldurdu. O yaşıyordu. Cevap verememesi gerekirken ona cevap vermeyi başarmıştı. Nasıl oluyor da uyanık olabilir?

Ben yaşlıyım ve... Tereddüt etti. Daha fazlası. Daha fazlası oldum. Kendimi ve hayat arkadaşımı dinlenme yerimize ihanet edenlerden korumanın yollarını öğrendim. Neye ihtiyacın olduğunu söyle.

Silke bakışlarını pencereden dışarı sabitledi. Tedirgin olmaya başlamıştı. Bitkiler tetikte olmaya devam ediyordu ama iç çemberlere açılan kapıların hemen dışında, dış çeperde bir rahatsızlık fark etti. Bitkiler tedirginlik içinde sallanmaya başlamış, sanki rüzgâr onları bir o yana bir bu yana savuruyormuş gibi görünüyordular.

Yemek yiyemediğim için annem çok üzülüyor. ya da içki. Gücümü korumam için bunun çok gerekli olduğunu düşünüyor. Deniyorum ama hiçbir şey yiyemiyorum. Bana yardım etmeniz mümkün mü?

Evet. Gün batımı yakın ve yakında seninle olacağım. Şimdilik, yemenize ve içmenize yardım edeceğim. Benim devralmama izin verirsen en kolayı bu olur ama isteklerine saygı duyacağım.

Ona yardım eden yeraltı miselyum ağıyla bile aralarındaki bağlantıyı sürdürmenin onun için ne kadar zor olduğunu bilmiyordu. O da aralarındaki boşluğu kapatmıştı ama onu çevreleyen engeller vardı ve o kadar güçlü değildi.

Dış çemberdeki, kapının içindeki bitkiler düzensiz davranıyordu. Uyarı sistemi ona çılglık atıyordu. Bela onlara doğru geliyordu. Bu yüzden Fenja bir şeyler yiyip içmesinin zorunlu olduğunu düşündü. Masada ve çayında bal olmasının nedeni de buydu. Benedek'in sadece yemek yemesine yardım edeceği konusunda ona güvenmek .

Evet, sen devral ve şu işi . Yapmamaya çalışt

Yeraltı dünyasından bir şey tarafından istila edilmek üzere olduklarına dair endişesini ona gösterdi. Ona öyle geliyordu. Adamın yaklaşan sorundan ziyade yemek yeme konusundaki endişesine odaklanacağını umuyordu. Bir iblis olduğundan emin olduğu şeyin yaklaşması konusunda o kadar endişeli değildi. Lilith'in yarattıklarından birini alt edecek gücü ve zekayı bulmakta hiçbir sorunu yoktu. Bir sonraki bildiği şey çay fincanının boş olduğuydu. Üç kraker, reçelli peynir dilimleri ve bal peteği kırıntılardan başka bir şey değildi.

Zamanın geçtiğini hissetmiyordu ama Fenja pencereden dışarı bakıyordu ve

Silke'de uyarı çanları çalıyordu.

"Ben davetsiz misafirlerle ilgilenirken sen de masayı toplar mısın?" Silke ayağa kalkarken annesine sordu. Silahlarının bulunduğu çantası yanından hiç ayrılmazdı ve onu alıp üzerine geçirdi. Daha fazla silah ve kutsal su içeren halkaları ve cepleri olan uzun bir pelerin ekledi.

"Sorun değil, Silke. Dikkatli ol. Bu seferki farklı."

"Castello olmalı," diye yanıtladı Silke.

Toprağın titrediğini hissetti; bu, bitkilerin ve taşların eve doğru bu kadar rahat hareket eden davetsiz misafirden hoşlanmadıklarının bir işaretiydi.

"Yalnız değil. Yanında Ese Jordan ve Noah Visser var."

Bu iyi bir haber değildi. Visser bir polisti. Castello'yla birlikte gelseydi, ziyaret resmiyet kazanacaktı. Visser'in bir ortağı vardı, Gerrit Bakker, ondan hiç . Onu aramak için duyularını zorladı. Bakker avlunun etrafına, çitlere ve ağaçlara dağılmış kameraları inceliyordu. Kameralarla çoktan ilgilenmiş, iyi çalışır durumda olduklarından ve hiç kurcalanmamış gibi göründüklerinden emin olmuştu.

Castello olduğundan emin olduğu biri kapıyı yumrukladı. Öfkeyi kalın ahşap ve koruyucuların arasından hissetti. Gerçekten kızgındı ve yüzleşmeye kararlıydı.

"Bir kapı zili var," diye işaret etti Visser. "Kontrolü ele al Castello, yoksa gidiyoruz. Burada çok saygın iki kadın yaşıyor. Kudurmuş bir köpek gibi içeri girip onları üzemezsin."

Silke, Visser'in onları savunduğunu duyunca mutlu oldu. İki memur arasında daha sakin olan oydu. Onun genç şakacılara bile sesini yükselttiğini hiç duymamıştı. Aksine, çocukları eğlenceli buluyordu. Noah Visser'ın onunla çok ilgilendiğini biliyordu. Ona birçok kez çıkma teklif etmişti. Arkadaşlıklarını ilerletmek için baskı yapmadan arkadaş olarak bir yerlere gitmelerini önerecek kadar ileri gitmişti.

Kan değişiminden güçlenmişsin, Benedek.
hatırlattı. Seni her zamankinden daha çekici bulacak.

Silke onun zihnindeki ısığa gülümsemek istedi. Ses tonu yumuşaktı ama Visser'la yakınlaşmasını onaylamadığını hissetti.

Eğer Noah Visser ile birlikte olmak isteseydim, bunu çoktan yapardım, diyerek onu temin etti.

Senin yanında başka erkeklerden hoşlanmıyorum, diye itiraf etti.

Tora bana eski Karpatların yaşam arkadaşlarının yanında başkalarından hoşlanmadıklarını açıkladı. Bu duygu yüzyıllar öncesinden . Bu çok daha modern bir çağ. Yalnızken evime asla erkek davet etmeyeceğim ama dostluklarımı sürdüreceğim.

Kapıya daha fazla vuruldu. Visser tekrar itiraz etti. "Ya medeni olacaksın Castello ya da biz gidiyoruz," dedi sertçe. "Ortağımla birlikte geri gelip Silke ve Fenja'ya siz olmadan sorular soracağım. Bu şekilde davranman sadece düşmanlığı körükleyecek ve inan bana, Silke'nin annesine karşı korumacı olmasını ya da sana kızmasını istemezsin."

"Bir kadın ne yapabilir ki?" Castello alay etti.

Kapıyı açıyorum. Şu anda yalnızsın.

Kendini gülerken buldu. Annem burada. Endişelenme. Güneş battığında görüşürüz.

Onları oyalayabildiğin kadar oyala. Bu konuda içimde kötü bir his var. Sesinde ya da zihninde alaycı bir ifade yoktu. Uyarı sistemi, miselyum ağı gibi tam alarmdaydı.

Yapacağım. Bunun kolay olmayacağını biliyordu. Castello bir yüzleşme istiyordu ve mümkün olan en kısa sürede bunu yapmak için bastıracaktı.

Ön kapıya varmak ve kapıyı yavaşça açmak için acele etmedi. Castello'yu görmezden gelerek polise odaklandı. "Noah, bu bir sürpriz. Seni gördüğüme sevindim." Dikkatini Castello'ya çevirdi. Ona dik dik bakarken gözlerinde küçük kırmızı alevler parlıyordu. Fark etmemiş gibi yaptı, mümkün olduğunca masum ve hoş baktı. "Mr.

Castello. Seni tekrar görmek ne güzel. Ve Ese, ciğerlerindeki sıvı birikiminden kurtulman için bana ihtiyacın olduğundan beri seni görmemiştim." Doktorun neredeyse pes ettiği bir anda ona yardım ettiğini hatırlatmayı da ihmal etmedi. "Daha iyi görünmenize çok sevindim. Sizin için ne yapabilirim beyler?"

Ese Jordan Castello'ya baktı ve sonra cevap vermeden verandanın zeminine baktı.

"Resmi bir iş için buradayız Silke," dedi Visser. "Girebilir miyiz?"

Silke dışarı çıktı ve kapıyı sıkıca kapattı. "Annemin bağışıklık sisteminin çöktüğünü biliyorsun Noah. Yabancıların yanında kalamaz." Elini sandalyelere doğru salladı. "Otur ve bana ne için burada olduğunu söyle."

"Bu yeterince iyi değil," diye tersledi Castello. "Evi aramamız gerekiyor."

Silke bir kaşını kaldırdı. "Evimi ne için arayacaksınız? Arama izniniz var mı? Eğer , görmek isterim. Ne aradığınız hakkında hiçbir fikrim yok."

Castello, "Takipçilerimden biri sizi görmek için buraya geldi ve bir daha geri dönmedi," dedi.

"Üzgünüm, sizin için ne kadar korkutucu. Kim kayıp? Noah, bir arama ekibi kurdun mu? Ben hiç duymadım."

Castello, "Herman Drakos buraya geldi," diye tekrarladı. "Geldiğini biliyorum ve buradan hiç ayrılmadı."

Yine kaşlarını kaldırdı ve dikkatini polise çevirdi. "Sizce bir aşkın büyüğü altında mı ve onu yatak odamda saklıyor muyum?"

Dehşete kapıldı, sesi boğucu çıktı. Şehvetli. Çekici. Noah Visser söyleyeceği her neyse boğazında düğümlendi. Ese Jordan öksürdü, eliyle ağzını kapattı, yüzü kıpkırmızıydı ve büyülenmiş gibi ona bakıyordu. Castello geri çekildi

Yüzünde endişeyle karışık bir kurnazlık ifadesi vardı.

O jelä peje terád, emni, diye Benedek onun zihnini tırmaladı.

Silke yorumladı. Karpat dilinde ona bir kez daha küfrederek onu eğlendirmeye çalışıyordu. Kelimelerin anlamı "Güneş seni yakacak, kadın."

Kan değişiminin güzelliğini artıracığı konusunda seni uyarmıştım. Erkeklerin sana ilgi duyduğunu zaten biliyorsun. Eskisinden on kat daha güçlüsün. Bunu azaltmayı öğrenmedin, bu yüzden ben olmadan bu kadar çok erkeğin yanında olman senin için güvenli değil.

Zihinsel bir göz devirmesi yapmamak için elinden gelen tek şey buydu. Castello'nun etkilendiğini göremiyorum.

O zaman onunla görüşmüyorsun. Farklı olduğunuzun farkında. Yaşam döngüsü boyunca insan rolü yaparak Karpatlar'ın etrafında bulunmuş. Muhtemelen yeraltı dünyasından bir vampir ona ek güç verdi. En iyi tahminle senin zaten bizden biri olduğunu düşünüyor. Büyük ihtimalle ne kadar güçlü olduğunuzu anlamaya çalışıyor çünkü güneş batmadı ve siz dışarıdasınız. Şimdi, her zamankinden daha fazla, evinize girmek için ısrar edecek. Onları oyalayın.

Visser boğazını temizledi. "Elbette hayır, Silke. Drakos'un evinizde saklanmadığını biliyorum ve arama iznimiz de yok."

Visser'in ortağı Gerrit Bakker onu duymak için tam zamanında merdivenlerden yukarı çıktı. "Sakıncası yoksa kameralarınızdaki görüntülere bir göz atmak istiyorum Silke."

"Tabii ki hayır. Drakos ortadan kaybolduysa, onu bulmanıza yardımcı olmak için elimden geleni yapacağım. Ne zaman burada olması gerekiyordu?"

"Dün," dedi Castello, kurnaz gözleri onun yüzüne sabitlenmişti. "Annenle konuşmak istedi."

Silke pratik bir hareketle parmaklarını boğazında gezdirdi. "Çok özür dilerim Bay Castello, ama günün büyük bir bölümünde ormanda şifalı bitkileri dikmekle uğraştım. Annem hasta ve Bay Drakos zili çalsa kapıyı açmazdı." Bakışlarını Gerrit Bakker'e çevirdi. "Umarım kameralar yardımcı olur. En azından uğrayıp uğramadığını anlarsınız."

"Onları görmemizle ilgili bir sorunuz yok mu?"

"Tabii ki hayır. Eğer buraya geldiyse ve sonra ortadan kaybolduysa, daha sonra nereye gittiğine dair size ipucu verecek bir şey görebilirsiniz. Ya da biriyle karşılaştıysa."

"Teşekkür ederim Silke," dedi Visser ve Castello'ya oturmasını işaret etti.

İblis ona en yakın koltuğa oturdu, vuruş mesafesindeydi. Bu onun için sorun değildi. İblis ne kadar yakın olursa, onun zihnine girmesi de o kadar kolay olacaktı. Enerjisini son derece düşük tuttu, iblisi köylülerden biri olduğu konusunda uyarmak istemiyordu. Kameralara erişim hakkında konuşan Visser ve Bakker'ı dikkatle dinliyor gibi görünüyordu ama zihninin genişlemesine, esnemesine, iblisin zihnine girişi aramasına izin verdi.

Castello etrafındakilere sesini kullanarak istediğini yaptırmaya alışkındı. Kadının gelişmiş görünümü ve etrafını saran cazibe dikkatini dağıtmıştı. Ona bu kadar dikkatle odaklandığı için, zihnine erişmek, ince, neredeyse şeffaf bir enerji akışıyla içeri süzölmek daha kolaydı. Özellikle hareketsiz kaldığında, feminizm ya da insanlığa dair tüm ipuçlarını bu akıştan uzak tutmak gerekiyordu. Kendini yeni çevresine alıştıtırırken dokunuşu hassas olmalıydı.

Bu sırada iki polis ve ara sıra da Ese Jordan ona bir soru soruyordu. Drakos'la yanında kimse olmadan konuşup konuşmadığını öğrenmek istiyorlardı.

Ese onu sorguladığında, sorunun gerçekten Castello'dan geldiğini biliyordu. İblis, iki kanun adamının önünde kimliğini açığa çıkarma riskini göze alamazdı.

Ese Jordan Castello'nun kontrolü altındaydı. Zihnini onunkiyle birleştirdiğinde, Silke onun anılarını gözden geçirmeye başladı. Ese'yi ve iblis ile köylü arasındaki yüzlerce karşılaşmayı buldu. Ese onunla ilk olarak sürekli kumar oynaması ve çok fazla para kaybetmesi nedeniyle tanıştı ve daha sonra Castello'nun sesini kullanabileceği bir yerde bağlantı kurduklarında Ese onun büyüüne kapıldı. Ese, Castello için kendi annesini bile satabilirdi. İblisin davasının fanatiği haline gelmişti.

Silke, Castello'nun tam olarak ne aradığını araştırmaya başladı. Onun ve ona tapanların ne istediğini. İblisin anılarını derinlemesine incelerken soruların cevaplarını kibarca mırıldanması birkaç dakika daha sürdü.

Castello bir takipçi kitlesi oluşturmak için emir almıştı. Onları iblis avcılarına ve Karpat avcılarına karşı kullanılacak silahlara dönüştürmek için. Sadece herhangi bir Karpat avcısı değil. Lilith eskilerden daha fazlasını istedi.

Benedek, bunu anladın mı? Bu da Lilith' yanında en az bir kadim olduğunu gösteriyor.

Sonunda Adalet'e ulaşmayı başarmış olabilir mi? Belki de artık onu kontrol ediyordur. Benedek'in sesinde bunun çok kötü bir şey olacağı konusunda onu uyaran bir not vardı.

Henüz buna dair bir kanıt göremiyorum. Bakmaya devam edeceğim. Anneme ulaşmak için beni öldürmeyi planlıyor. Onun avcı olduğuna inanıyor.

Oyalamaya devam et. Sadece birkaç dakika daha ve doğal görünecek bir bulut örtüsü yaratabileceğim.

Silke, Castello'nun anılarını incelemeye devam etti. Ona, ormanın sırlarını bulmak ya da ormanı yakmakla görevlendirildiğini söyledi. İblisin anılarını ne kadar uzun süre araştırırsa, görevinin Lilith için ne kadar hayati olduğunu o kadar çok görebiliyordu. Bu da ekstra korumaya sahip olacağı anlamına geliyordu.

Castello birkaç kez başını salladı ve elini Ese Jordan'a doğru sallamaya devam etti, böylece adam iblisin istediği cevapları talep edecekti. Nihai amacı Silke'nin evinin kapısını açmasını sağlamak gibi görünüyordu.

"Bayan Reinders'ın Drakos hakkında önemli bilgilere sahip olabileceğine inanıyorum," dedi Ese. "Büyük olasılıkla onu en son gören kişi o ve nasıl olabileceğini bilirsiniz."

Silke alarma geçti. İblisin zihnini araştırmaya devam etmesi önemliydi. Nasıl yapıldığını ve hangi korumalara sahip olduğunu öğrenmesi gerekiyordu ki onlara karşı koyabilsin ama Castello ve Jordan önceden hazırlanmış bir planı uyguluyorlardı. Bunu Ese'nin sesinde duydu ve Castello'nun zihninde gördü.

İblis iki polis memuruna doğru eğildi, güçlü sesi ikna ediciydi. "Arkadaşıma ve meslektaşına ne olduğunu öğrenmek istediğinizi biliyorum. Cevap o evin içinde. En azından kapıya gelip sorularınıza cevap vermesinden zarar gelmez. İçeri girmek zorunda değiliz." O zorlayıcı sesini acımasızca kullandı ve iradesini iki adama dayattı.

Köylülerin çoğu gibi Visser ve Bakker'ın da zihinlerinde onları zorlamalara karşı koruyan bir bariyer vardı. Bu kalkan yaşlandıkça dayanıksız hale gelmiyor değildi. Tora'nın bariyerleri güçlü tutmak için köydeki her bir kişiye ulaşması mümkün değildi. Bir yıl içinde köylülerdeki bariyeri yenilemeye çalıştı ama bu kolay olmadı. Köyde bir şeyler olduğundan beri

koruduğu kapı. Zamanının çoğunu orada geçiriyor, Adalet'in bir şekilde kapıyı test ettiğinden endişe ediyordu. Son anda herkesi hayal kırıklığına uğratmak ve canavar olarak adlandırdıkları kişinin dünyalarına kaçmasını istemiyordu. Özellikle de Lilith'in onu yönetip yönetmediğini bilmedikleri için.

Gökyüzünde sürüklenen bulutlar, potansiyel bir fırtınaya dönüşen sağlam bir duvar oluşturunuyordu. Gölgeler taşların üzerine düşerken hava inceden inceye değiştı.

Benedek'i uyararak, "Korumalarını öğrenecek kadar derinlere inene kadar kendini gösterme" dedi.

Her iki polis de Castello'nun sesini uzaklaştırmak istercesine başlarını salladı.

"Çok mu mantıksız davranıyorum?" Castello başka bir tona geçti, neredeyse meleksi bir tona.

Silke bunu sanki kara tahtaya çivi çakılmış gibi duydu. Onun anılarının derinliklerine indi. Bunu yaparken saldırı planını da yakaladı. Avcı olması ihtimaline karşı, önce tören bıçağıyla bir kesik atarak onu öldürecekti. Sonra da Visser'ı öldürecekti. Jordan, Bakker'ı öldürmeye programlanmıştı. Kan banyosu hızlı olacak, bir anda bitecekti. Sonunda hepsini öldürdüğü için Jordan suçlanacaktı. Bu arada, avcı Fenja'ya ulaşabilecekti. Onun korkak olduğunu düşünüyordu ve ormanın tüm sırlarını kendisine vermesi için ona işkence edebileceğinden emindi.

Silke, Castello'nun birkaç büyücü, Lilith ve iki karanlık figürle çevrili olduğu bir anısına ulaşana kadar hızlıca karıştırarak daha derine indi. Benedek'in ani durgunluğunu hissetti. Bu pek hayra alamet değildi. Büyücüler ve Lilith çirkin ve karanlık sözler söylüyorlardı. Castello'nun etrafında tek bir yönde döndüler ve büyüü saat yönünün tersine döndüler. Göz kamaştırıcı kristal

Büyücülerden biri öne çıkıp iblisi kafa derisinin üst kısmından tuttu ve hiç de nazik olmayan bir şekilde onu dumanı tüten zehirli bir sıvı fıçısının içine indirirken Castello'nun üzerinde ışıklar oynaşıyordu.

Castello çığlıklar atıp tekmeler savurarak fıçıdan çıkmaya çalışırken ilahinin sesi giderek yükseliyordu.

Derisini koruyucu bir kaplamayla kaplıyorlar, bu da onu kılıçtaki kristallere karşı bağışık hale getiriyor, dedi, zihni çözüm bulmak için çoktan yarışyordu.

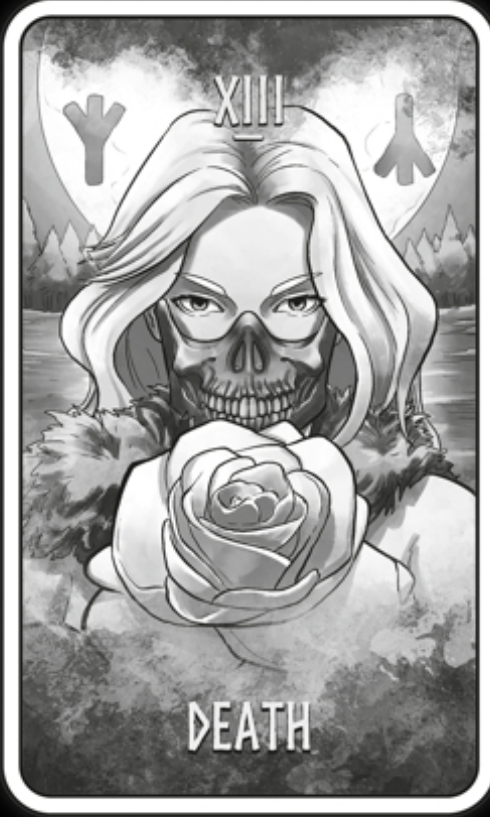
Castello ilk fıçıdan çıkarıldı ve ardından ikinci bir fıçıya daldırıldı. Bu sefer büyücü onu daireler çizerek döndürdü, sanki her yerini kaplayacakmış gibi.

İkinci bir zırh, ilkiyle aynı değil.

Castello'yu öldürmek için tamamen farklı iki zırh setini aşması gerekecekti. Büyücünün Castello'yu fıçıdan çıkarıp çemberin ortasına geri itmesini izledi. Büyücüler hemen ilahiler söylemeye, iblise birçok karanlık büyü yapmaya başladılar. Semboller vücudunun her yerinde yanıyor ama asla nüfuz etmiyordu. Büyücüler geri çekildi ve çok daha büyük iki figür koordineli bir saldırıyla ileri atıldı.

Silke anında onların vampir olduğunu anladı. Vampirden de öte, çok daha güçlü bir şey. Yine de, iblisin kafasını koparmaya ya da on inçlik pençeleriyle onu parçalamaya çalışmak için ne yaparlarsa yapsınlar, zırhı geçemediler. Çok yavaş bir şekilde ilahiler kesildi ve Lilith iblisin yüzüne baktı.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

(Solda) Size hizmet etmeyen şeylere son verin. Önemli dönüşüm ve değişim. (Sağda) Kader kötü yönde değişir. Değişim bir stres kaynağıdır. Olumsuz bir durumu kırmak döngü.

Silke, Castello'ya doğru eğildi ve baştan çıkarmak için kasıtlı olarak boğazını gösterdi. "Bil diye söylüyorum, bu olacak." Ceketinden çıkardığı hınzır, kavisli tören bıçağını kullanması için onu kışkırtma şekliyle tamamen çelişen alçak, boğucu bir sesle ona fısıldadı.

Castello'nun eli sandalyenin kolunun yanına inmiş, bıçağı Silke'den gizliyordu. Benedek o kadar yakındaydı ki bıçağı rahatlıkla görebiliyordu.

Silahı var, diye uyardı.

Benedek'in tüm vücudu, kadının başka bir erkekle bu tonda konuşmasına tepki gösterdi. Kadının ne yaptığının farkında olsa da, vücudundaki her hücre zihniyle birlikte itiraz ediyordu. Kadının sözünü kesmek ya da müdahale etmek gibi bir hata yapmadı. İblisle çok yakındı. O bir avcıydı ve bir planı olduğu açıktı. Yine de iblise yakın durdu, gizli bıçağını Silke'nin açıkta duran boğazına doğru savurmasını engelleyecek kadar yakındı.

Castello, kadının sesi onu sarsmış gibi geri çekildi ve belki de sarsmıştı. O şehvetli ses tonu Benedek'i sarsmıştı. Ese Jordan ona doğru bir adım attı, yüzü kıpkırmızıydı. Bakker, Silke'nin kameralarının güvenlik kodunu girmişti. Ona mesaj atmıştı ve o da kaydedilmiş videolara bakıyordu. Şimdi şaşkın şaşkın Silke'ye bakıyordu.

onun tarafından. Visser konuşamıyormuş gibi birkaç kez boğazını temizledi. Sessizliği bozan o oldu.

"Ne Silke?" Visser sordu.

Silke sandalyesinde arkasına yaslanmış, rahatlamış görünüyordu. Zarif bir hareketle Castello'yu işaret etti. "Onun amacı beni öldürüp eve girebilmek ve böylece annemi öldürebilmek." Castello'yu öldürme komplosu kurmakla suçluyormuş gibi değil, gerçekçi bir şekilde konuşuyordu. "Ese de onunla birlikte ve Castello diğerini ortadan kaldırırken ikinizden birini öldürmeyi planlıyor."

Ese Jordan kendini tam boyuna çekti, yüzü kıpkırmızı, yumrukları sıkılıydı. "Bizi neyle suçluyorsunuz?"

"Zihin okuyabiliyorum Ese," dedi Silke. "Uzun zamandır yapabileceğimden şüpheleniyordun, bu yüzden benimle mümkün olduğunca az temas kuruyorsun. Bilgin olsun diye söylüyorum, Castello seni öldürmeyi ve buradaki herkesi katleden senmişsin gibi göstermeyi planlıyor."

Jordan eğlenmiş görünen Castello'ya ters ters bakmak için döndü. Benedek onun hiç de öyle olmadığını biliyordu. Şimdi iki polis Silke'nin sözüne inanarak onun ulaşamayacağı bir yerde duruyordu. Onu küçüklüğünden ve Fenja'nın onu dünyaya getirdiği zamandan beri tanıyorlardı. Onun herkese yaptığı iyiliği biliyorlardı. Castello ise sesi onları rahatsız eden tamamen yabancı biriydi. Kalkanlarını aşmayı başaramayabilirdi ama sesi onları rahatsız ediyordu.

Castello Silke'ye ölümcül bir niyetle baktı. "Neden böyle bir şey yapayım ki?"

Silke onu görmezden gelerek dikkatini iki kolluk görevlisine odakladı. "Drakos'un ortadan kaybolmasıyla ilgili olarak Castello'ya bakmak isteyebilirsiniz. Fenja'yı görmene izin vermemi sağlayacağın umuduyla seni buraya getirmek için bir bahaneye ihtiyacı vardı."

"Hayal dünyasına mı dalmış?" Castello, sahte bir eğlenceden gerçek bir öfkeye dönüşmeye başlayarak sordu. Engellenmeye alışık değildi. Hiçbir şey düşündüğü gibi gitmemiştir. Silke'nin onunla yüzleşmesini hiç beklemiyordu.

Jordan, "O zihinleri okuyabiliyor," diye ısrar etti. "Bunu herkes biliyor."

Castello, "O benim aklımı okuyamaz," dedi. "Buraya ciddi bir amaç için geldik ve bir kez daha Drakos'u bulmamızı engelliyor."

Benedek, Bakker'ın güvenlik kamerası görüntülerini incelemeye devam etmesini söyledi.

"Belki güvenlik kameralarında bir şeyler bulabilirsin Gerrit," dedi Silke, Benedek'in kullanmasına itiraz ettiği o boğucu ses tonuyla.

Bu benim sesim. Kanın sesimi seksi yapıyorsa elimde değil. Bir iblisle hayatım için savaşmak üzereyim. Seni temin ederim, aklım sekste değil.

Benedek ona orada bulunan her erkeğin aklının sekste olduğunu söyleyebilirdi ama bu ona haksızlık olurdu. Karpat kanının onun doğal güzelliğini artırmasına engel olamıyordu. Benedek onun sadece fiziksel güzelliğini görmüyordu. Karakteri de parlıyordu. İblisin en çok zorlandığı şeylerden biri de buydu. Hem büyülenmiş hem de itilmişti. Onun parlaklığından etkilenmişti ama yine de içindeki ışığı ezmek istiyordu.

Gerrit Bakker hemen çeşitli videoları karıştırmaya başladı ama bunu yaparken Castello ve Jordan'la arasına mesafe koydu. Verandadan çıkarak ilk geniş taş merdivenin üzerinde, Castello ve Jordan'a dönük bir şekilde durdu. Visser da mesafesini korudu, daha az hedef teşkil etmek için vücudunu hafifçe çevirdi ve verandanın kenarından aşağıdaki çiçek tarhlarına dalabilmesini sağladı.

Castello orijinal planını başarıyla gerçekleştirme olasılığını tartıyor. Onu nasıl öldüreceğim üzerinde çalışıyordum. Onu iki fıçıya batırdıklarında, iki seferde de büyücü onu tutmak için kafatasının üst kısmını kullanmış. Her iki zırh türüyle de kaplanmamış tek kısım orasıydı.

Benedek onun bu küçük ayrıntıyı fark etmesine bayılmıştı. O da hemen fark etmişti. Vücudunu kaplayan zırh kristal kılıcına ya da normalde bir iblisi öldürebilecek herhangi bir bıçağa karşı dayanırsa, onun üzerindeki o zayıf noktaya ihtiyaçları olacaktı. Saldırının kesin olması gerekirdi ki bu da savaş başladığında ve rakipler hızla hareket ederken zor bir şeydi.

Zırh yeraltı dünyasında karanlık güçler kullanılarak yaratıldı. Sanat, Silke devam etti. Kutsal suyu her zaman unutuyorlar.

Onun kadını. İblis Avcısı. Savaş stratejisi için yaratılmış bir aklı vardı. Daha azını yapamazdı. Fenja haklıydı, yüzyıllar önce yöntemlerini geliştirmeliydi.

Büyücülerin unuttuğu diğer şeyin ejderha ateşi olduğunu söyledi. Saftır. Karanlık sanatlar tarafından bozulamaz. İblis etrafta ejderhalar olduğundan habersiz görünüyor.

Doğrudan ona gülümsedi. Kimse onun orada olduğunu bilmiyordu ama gözlerini Castello ile arasındaki boş gibi görünen alana çevirdi ve gülümsedi. Bu onu tam kalbinden vurdu. İçinde bulunduğu koşullar ve yaklaşan şiddet göz önüne alındığında, kadını olağanüstü buluyordu. Orada oturup huzurun timsali gibi görünmesi ve iblisi nasıl yeneceğine dair fikirlerinin gelişmesine katkıda bulunduğu için ona o samimi gülümsemeyi verebilmesi, onun tam da ihtiyacı olan şey olduğunu anlamasını sağladı.

Bana hayatı nasıl yaşayacağımı öğretiyorsun. Ben var olmak, yaşamak değil. Sen bana hayatın ne demek olduğunu gösterene kadar bunu fark etmemiştim.

Gülümsemesi genişledi. Castello çirkin bir ses çıkardı, boğazında sabırsız bir gümbürtü.

Hile yapıyorum. Silke, onun zihnindeyim ve ne zaman saldırmaya hazır olduğunu biliyorum, diye açıkladı. Zihninde ne kadar uzun süre kalırsam, onun üzerinde o kadar fazla kontrolüm olur. Önceki cinayetlerini değerlendirebiliyorum. Beni çok kararlı.

Sana dokunmaması konusunda çok kararlıyım. Benedek o bıçağın Silke'ye yaklaşmasına izin vermeden önce tören bıçağını kendisi alırdı.

Bıçağın ucunda zehir ve küçük parazitler var, tıpkı senin ve arkadaşlarının içine yerleştirilmiş iblisler gibi, ikimizden biri kesilirse yapışacaklar, diye uyardı Silke. Bu konuda kendini çok beğenmiş hissediyor.

Benedek'in arkadaşları yakındaydı. Kendilerine ihtiyaç olup olmadığını görmek için bekliyorlardı. Ormanın hemen dışındaki çayırda ejderha yapıyorlardı. Tomas, Lojos ve Mataias Amerika'dayken kurtardıkları çocuklar için kayalardan ejderhalar yapmışlardı. Bu ejderhalar, çocuklar onları kayadan kurtarmak için gizli bir cümle fısıldadıklarında canlanıyor ve uçuyorlardı. Aksi takdirde, bahçede kaya heykelleri olarak kalıyorlardı. Üç adam uçan ejderhalar ya da hayalet ejderhalara dönüşüyorlardı, kırmızı, yeşil ve mor gibi canlı renklere sahip olmalarına rağmen gece gökyüzünde görülmeleri zordu. Gölgelemin içindeyken, ne kadar büyük olurlarsa olsunlar ejderhalar kayboluyordu.

Karpatlar kolayca bir ejderhaya dönüşebilir ve İstedikleri zaman ortalığı kasıp kavuruyorlardı ama genellikle bir ejderha uçurmayı tercih ediyorlardı. Benedek başkalarını ejderhalarla izlemiş ve Karpatyalıların birçoğunun onlarla kolayca iletişim kurduğunu fark etmişti. Bir ejderhanın içinde ve etrafında ne kadar çok bulunurlarsa, birlikte o kadar iyi çalışıyorlar ve vampirlere karşı cephaneliklerine bir silah daha ekliyorlardı. Tomas, Lojos ve Mataias ejderhaları konusunda çok becerikliydiler.

Benedek efsaneler ormanında birkaç kez bulunmuş ve avcı ile Tora'nın girdiği herhangi bir savaşta müttefik olacak yaratıkları keşfetmişti. En büyük keşfi daha önce tanıştığı bir ejderha olmuştı. Ejderha yaşlı ve bilgeydi, başkalarının onu görmesine ya da duymasına izin vermiyordu. Yerde yatıyor, üzerinde küçük bitkiler ve mantarlar yetişen, devrilmiş büyük bir ağaç gövdesine benziyordu. Bir maceraperest üzerine otursa ya da ayağa kalksa bile hareket etmiyordu, yaşayan bir varlık olduğunun farkında değildi.

Benedek'in kadim ormanlara ve ağaçlara karşı bir yakınlığı vardı. Ormanlar ona sırlar fısıldar ve ihtiyaç duyduğunda ona yardım ederdi. Yüzyıllar boyunca ejderhalar hakkında çok şey öğrenmişti. Gerçek ejderhalar, yaşlı olanlar, bilge ve ölümcüldü. Sayısız savaş görmüş, sevdiklerini ve türlerinin çoğunu kaybetmişlerdi. Dünya, yaratıklar ve gelip giden insanlar hakkındaki bilgileri çok genişti. Benedek Toprak Ana tarafından kabul edildiğinde, miselyum ağs onun emrindeydi. İlk başta ejderhaların bu ağın bir parçası olduğunu fark etmemişti. Aldığı tavsiyelerin genellikle eski muhafızlardan birinden geldiğini ve onu uyumak için belirli yerleri kullanmaması ya da farklı bir şekilde koruma örmesi konusunda uyardığını fark etmesi biraz zaman almıştı. Toprağın altında şifa bulmaya çalışırken ona savaş stratejilerinden bahsediyorlardı. Marius, Fawn ve Boian ona ihanet ettikten sonra iyileşmesine giden uzun yolda ona eşlik ettiler.

O bu uyarıları dikkate alıyordu çünkü o kadar çok vardı ki

Yüzyıllar geçtikçe bunları kanıksamaya başlamıştı. Yaşlıydı, nesli tükenmekte olan ya da çoktan tükenmiş olan efsanevi yaratıklar gibi kadim biriydi. Bu yaratıklardan bazıları çoktan gerçek birer efsaneye dönüşmüştü. Günümüz toplumu onların var olduğuna inanmıyordu. İnsanların aklına gelmiyordu ki

Karpatlar, kurtadamlar, jaguarlar ve ejderhalar cesetleri yakarlardı, bu yüzden varlıkları asla kanıtlanamazdı.

Onu şimdi kışkırtacağım. Visser ve Bakker'ı koruman gerekecek.

Görüyorum ki Ese Jordan'ı dahil etmemişsin.

Ese'ye yardım edilemez. Bizi öldürmeye programlandı ve güvende olduğunu düşünse de değil. Castello ona öldürmesini emredecek ve o da bu emirleri uygulayacak.

Emin misin? Benedek masumları öldürmedi.

Kumar borçları için buradaki herkesi Castello'ya isteyerek sattı. Castello onu kullanıyor olabilir, ama o para için kendini kötülüğe açtı.

Benedek yüzyıllar boyunca bağımlılığa defalarca tanık olmuştu. İnsanın bağımlı olabileceği pek çok şey vardı. Silke'de gördüğü kahkaha, şefkat ve ışığa bağımlı hale geldiğini hissediyordu.

Ese Jordan'ın zihnini inceledi. Ailesinin ve arkadaşlarının, köyde ona yardım etmek için ellerinden geleni yapanların, Castello'yla birlikte öldürmeyi planladığı iki adamın ihanetine uğramıştı. İkisi de adamın yanında olmak için ellerinden geleni yapmışlardı. Ve Silke'nin annesi... Fenja. Defalarca Ese'yi kurtarmaya gitmişti. Hastalıklarında onunla birlikte oturmuş, her zaman yiyeceğinin olduğundan emin olmuş, borçlarından korkarak ona gittiğinde ona danışmanlık yapmaya çalışmıştı. Kendisine defalarca iyilikten başka bir şey yapmamış olan bir kadını öldürmek için evlerine gelmişti.

İhanet öyle bir çirkin şeydir. O umut Silke ona ne söylediğini anlamıştı. Ona göre ihanet affedilemez bir şeydi. Yüzyıllar boyunca ihanet onun için bir tetikleyici olmuştu. Bu özel davranış söz konusu olduğunda en ölümcül halini alıyordu.

Castello'nun gözlerindeki bakış sinsileşmişti. Benedek, iblisin Silke'den daha fazlası olduğundan endişeleniyordu.

keşfetmişti. Ne olursa olsun, zamanlarının tükendiği .

Silke sandalyesinde hafifçe kaydı, ayakları kolayca altından kaydı. Castello biraz dikkat etseydi, avcının Fenja değil Silke olması gerektiğini fark ederdi. Bu yargısında haklı olduğundan o kadar emindi ki, onu birkaç yeteneği olan genç bir insan kadın olarak görmezden geldi. Onun Karpatyalı olamayacağına karar vermişti çünkü güneşe çıkmıştı. Yolunda duruyordu ama Castello için bir önemi yoktu.

Silke'yle ilgili her şey onun kimliğini haykırıyordu. Kendine güveni. Zarif hareketleri. Sesi iblis için bir uyarı olmalıydı. O alçak, zorlayıcı ses, dinleyen herkeste ne isterse yapma isteği uyandırıyor. Castello insanlarla birlikte yaşamaya ve kendini üstün görmeye fazlasıyla alışkındı. Tüm bunlarla birlikte, Benedek'in uyarı sistemi yüksek sesle çalışıyordu.

Silke, içimde kötü bir his var. İçgüdülerim genelde güvenilirdir.

Ben de aynı şeyi hissediyorum ama saldıracak. Onu kışkırtmak ve hazırlıksız yakalamak daha iyi.

Benedek'in bundan hoşlanmasına gerek yoktu. Harekete geçtiği anda, Visser ve Bakker'ı koruyacağım. Diğerlerini çağırdım. Yakındalar.

Tora da yakın.

Arkadaşının ona, yakınlarında onlara yardım etmeye hazır dört kadim avcının daha olduğunu bilmekten çok daha fazla güven ve rahatlık verdiğini biliyordu. Espri anlayışı gelişiyor olmalıydı çünkü bunu eğlenceli buldu.

Herkesi iletişime dahil ediyorum, Benedek dedi.

Hazırız, dedi Nicu.

Benedek, Silke'nin Tora'ya uzanıp onu da içine aldığını hissetti. Eskiler nadiren Karpat yolunu kullanırlardı.

Çünkü civardaki herhangi bir vampir ne söylendiğini duyabilir ve bilebilirdi.

et, o jelä sielamak, diye cesaretlendirdi Benedek. İblisle yüzleştı, vücudu Silke için bir kalkandı.

Silke tereddüt etmedi. "Aklını okumaya gelince Castello, bu zor değil. İnsanlardan üstün olduğunuza inandığınız için kendinizi o kadar beğenmişsiniz ki, kendinizi korumayı düşünmemişsiniz. Senin gibi bir zihne girip düşünceleri okumakta ustayımdır. Beni zehirli kılıcınla öldürmeyi düşünüyorsun. Sadece zehre değil, kan dolaşımından girip beyne giden ve saklanan o küçük parazitlere de batırılmış."

Castello'nun dudakları hırlayarak dişlerini göstermek için geri çekildi. O tepki veremedi, kadın aynı alçak ve zorlayıcı ses tonuyla devam etti.

"Buradaki birkaç kişiye küçük iblislerin bulaştığını biliyor muydunuz? Çabuk büyüdüler ama emirlerime karşı koyamadılar. Onları kendime çağırdım ve geldiler. Onları öldürdüm. Benim işim bu Castello. İblisleri arar, bulur ve yok ederim."

Müttefiklerini yok etmekten bu kadar rahatça bahsedince yüzü koyu, benekli bir mor renge büründü.

Gülümsemesi daha da tatlı bir hal aldı. "Buradaydın, benimle uzun uzadıya konuştun, beni sorularına cevap vermeye zorlamaya çalıştın, ses tonuna gömülü bir zorlama kullandın. Zihnime girmenin, sesini üzerimde kullanmanın imkânsız olduğu zamanlarda bile hâlâ Fenja'nın avcı olduğuna inanıyordun. Bu senin ve yeteneklerin hakkında ne söylüyor?"

Benedek onun söylediği her kelimenin iblisin kendine olan güvenini sarstığını görebiliyordu. İnce saldırılar yapıyordu ama sesi o kadar alçak ve büyüleyiciydi ki görmezden gelmek neredeyse imkânsızdı.

Hayat arkadaşınla anlaşmazlığa düştüğünde bu anı hatırlamalısın, diye fısıldadı Mataias onun zihnine.

Mataias' yorumunda bir mizah vardı; bu ancak zihinlerini paylaştıkları bir Karpat yaşam arkadaşıyla kilitli kaldıklarında olabilecek bir şeydi. Silke'nin arkadaşları için küçük bir soluklanma sağlayabileceğini bilmek Benedek'i mutlu etti.

Lojos, senin kadının kolay lokma değil, diye ekledi, gönüllü olarak fikrini söyledi. Ses tonunda saygı ve hayranlık bile vardı. Seni diken üstünde tutacak.

Castello gibi olmayın ve tüm avantajlara sahip olduğunuza inanmayın çünkü siz yaşlısınız ve o bizim dünyamızda bir bebek, diye öğüt verdi Tomas.

Bir dişi kurdu kuyruğundan yakalamışsın, dedi Nicu. Yorumlarını, birlikte çıktıkları birçok avda uzun süredir kullandıkları özel patikalarına çevirdi. O korkusuz, Benedek. Ona hayran olsam da, o senin hayat arkadaşın ve öldürülürse büyük risk altında olursun.

Benedek'in Nicu'nun uyarısına ihtiyacı yoktu. Silke'yi kaybederse toparlanamayacak kadar ileri gittiğini biliyordu ama kendini ve dönerse ne olacağını düşünmüyordu. Onu düşünüyordu. Onun yaralanmasını ya da daha kötüsü ölmesini nasıl istemediğini. Ona çok ihtiyacı olduğu için değil, ki ihtiyacı olduğunu kendisi de kabul ediyordu, dünyanın onun parlaklığına ihtiyacı olduğunu düşündüğü için. Onun merhametine. Ve cesaretine.

Benedek onun aksine Silke'nin sevmek kapasitesine sahip olduğunu biliyordu. Bu duygu annesi ve Tora için derin ve sürekliydi. Onun da kendisini, hayatına girmesine izin verdiği kişilere duyduğu aynı şiddetli yoğunlukla sevmesini istediğini biliyordu. Ona sadakatinden başka verecek bir şeyi olmadığını düşünmüştü;

şimdi o kadar emin değildi. Yalnızdı. Bir eş istiyordu. Aile. Çocuklar. Eşinin Fenja'ya değer vermesini ve saygı duymasını istiyordu. O bunu yapabilirdi. Hepsini yapmak istiyordu. Ama önce hayat arkadaşını hayatta tutmak zorundaydı. O bir iblis avcısıydı ve onun herhangi bir müdahalesini hoş karşılamazdı. Onun için savaşmak isteyebilirdi ama ona iyi bir ortak olabilmek için tıpkı vampirlerle -ya da Lilith'in ordusuyla- savaşırken kendisine saygı göstermesini beklediği gibi onun deneyimine ve uzmanlığına da saygı göstermesi gerekiyordu.

"Elindeki bıçağı bırakmalısın. Onu gerçekten kullanmak istemiyorsun. Yeteneklerini benimkilere karşı kullanmayı tercih ediyorsun. Lilith sana emir verdiğinde hiç mutlu olmuyorsun." Başını eğerek iblisi inceledi. "Sana doğrudan emir verme nezaketini bile göstermiyor. Bunca yıl ona hizmet ettin, hatalı olmadığın halde sana işkence etmesine ve cezalandırmasına izin verdin. O senin hizmetine hiç değer vermedi. Rakibim olarak sana değer veriyorum. Bana meydan okuyacak yeteneklerin ve sırların olduğuna inanıyorum. Ama bıçak sana göre değil. Onu gerçekten yere koyup sandalyenin altına itmek istiyorsun."

Castello'nun yüzünde bir şaşkınlık ifadesi vardı. Tören kılıcını sandalyenin altına yerleştirmek için iki kez eğildi ve sonra sanki kadının kendisine saldırabileceğini düşünmüş gibi hızla doğruldu. Yumruğu kabzanın etrafında sıkılaştı. "Benim hakkımda çok şey biliyorsun."

"Sana söyledim" -Silke'nin sesi yatıştırıcı bir hal almıştı- "Zihinleri okuyabiliyorum. Görevinizi ciddiye aldığınızı görebiliyorum. Bunda bir onur var. Lilith'in sadakati ve onun adına ne kadar fedakârlık yaptığınızı anladığından emin değilim."

Benedek onun yaydığı sempati ve şefkat karşısında hayrete düşmüştü. Duygular Castello'yu sarmıştı. Silke'nin zihnini daha fazla inceledikçe, daha fazla Benedek

Bu duyguların Castello'yu sarmasının ve soğuk kalbine işlemesinin nedeninin gerçek olmaları olduğunu fark etti. Silke ona karşı gerçekten şefkat duyuyordu. Ona karşı çok gerçek bir sempati duyuyordu. Ayrıca onun sadık bir adam olduğunu ve zalim metresi için ne kadar zor olursa olsun her emri yerine getirmek için elinden geleni yaptığını da hissetti. İblisi saygısı da dahil olmak üzere duygularıyla kuşatırken bunu hissetmemek imkansızdı.

Castello içini çekti ve bıçağı yere bıraktı, tüm bu süre boyunca onu izledi. Ayağıyla onu sandalyenin altına itti. "Keşke seni işe alabilseydim. Seni öldürmek zorunda kalacağım için gerçekten üzgünüm."

Visser ve Bakker tepki göstererek silahlarına uzandılar. Benedek ve Tora aynı anda tepki vererek tüm hareketi durdurdular, onları merdivenlerde durdukları yerde dondurdular ve ardından onları merdivenlerden aşağı inmeye ve bir koruma kozası içine almadan önce ateş hattından tamamen uzaklaşmaya zorladılar.

Castello, Ese Jordan'a "Öldür onları," diye emretti. "Şimdi yap."

Ese tereddüt etmedi. Etrafında döndü, elinde silahıyla merdivenlerden aşağı koştu ve iki kolluk görevlisine kurşun yağdırdı. Kurşunlar, koruyucu kozanın içinde heykel gibi donmuş halde duran Visser ve Bakker'ın etrafına örülmüş korumaları delip geçemedi.

Silke, elinde kristal kılıcıyla sandalyesinden sıçrayarak dört adım öne çıktı ve Benedek'i ateş hattından uzaklaştırdı. Yuvarlanan zambak yapraklarından fışkıran kutsal su Castello'nun göğsüne çarptı, kollarından aşağı aktı ve yüzünü ıslattı. Acı ve öfkeyle çığlık attı, o kadar hızlı ayağa kalktı ki sandalye devrildi ve tören bıçağını örttü.

Castello bıçağı tamamen unutmuş gibiydi. Silke'ye doğru hamle yaptı, görünmez bir duvara çarptı ve zıpladı.

geri. Kutsal suyun açtığı deliklerden dumanlar çıkmaya başladı. Suyu iblisin üzerine püskürtmeye devam etti, sağa doğru dönerek yumuşak bir şekilde ilahi söyledi. Delikler göğsünün üzerinde genişledi ve kırılmaya başladı, böylece vücudunun her yerinde büyük çatlaklar ortaya çıktı. Bir yırtık boğazına ve boynuna doğru ilerledi, böylece başı bir tarafa doğru eğildi.

Ellerini havaya kaldırdı ve şeytani bir sesle bağırmaya başladı; bu ses deride ve kemiklerde yankılanarak bedeni sarsıyordu. Ölüm büyüsunü örerken parmakları kıvrıldı ve açıldı. Tırnakları kalınlaştı ve her kıvrılıştta inceldi, ta ki birer silaha dönüşene kadar. Keskin uçlarında küçük zehir damlaları parlıyordu.

Gözlerinize dikkat edin, diye uyardı Silke . Gözlerinize dikkat edin. seni kör etmek için gözlerine zehir atıyor.

Benedek, iblisin üzerine yağan su damlalarında tıslayan ve tüten karanlık kelimelerin gücünü hissetti. Her damla iblisin gövdesinde daha fazla delik açtı. Çatlaklar hemen açıldı ve böylece duman dışarı aktı.

Lojos'un dediğine göre parçalanıyormuş. Onu öldürmek bu kadar kolay olabilir mi?
Öldürmek mi?

Hiçbir iblis o kadar kolay değildir, diye sakince cevap verdi Silke. Daha küçük bile, ve bu yüksek bir konumda. Beklenmeyeni bekle.

Bir kılıçla kafasını koparın ve bu bitirin,
Tomas tavsiye etti.

Nicu, Benedek ve Silke içten içe alaycı bir tavır takındılar. Bu bir hata olur, dedi Nicu. Sen daha iyi bilirsin, Tomas. Lilith o iblisin içine Truva atı gibi büyük bir sürpriz koymuş olacak.

Bir şey var, dedi Silke. Onun içine çömelmiş.
Serbest bırakılmayı bekliyor.

Benedek onun zihninde anlık görüntüler yakaladı. Hâlâ iblisle birleşmiş, onun düşüncelerini, ona yapılan programlamayı okuyor, onları neyin beklediğini bir anlığına göreceği o anı bekliyordu.

Çatlaklar genişledi ve et yırtılarak Castello'nun vücudunda uzun, açık delikler bıraktı. Duman, yarıklardan çıkan mini kasırgalar gibi dönmeye başladı. Silke'yi hedef alan birkaç tanesi serbest kaldı ve ona doğru fırlatılırken dönen duman okları gibi görünüyordular.

Benedek ona kalkan olmak için hareket ederek dönen gri füzelerin hedeflerine ulaşmasını engelledi. İki tanesi bariyere o kadar sert çarptı ki Benedek darbeyi hissetti.

Silke bir kez daha Benedek'in bedeninin kendisini engellemediği verandanın ortasına doğru adım attı. Ejderha zambağı yaprakları ateş püskürtürken, duman kasırgaları iblisten fırladı ve her yöne doğru fırladı. Duman havaya karışıkça, her biri dönen bir kütle halinde büyüdü ve Castello'nun kopyalarını oluşturmak için dumanı birbirinin üzerine yığıldı. Her yerdeydiler; verandada, tavana tutunmuş halde, bahçede. Tamamen şekillendiklerinde, parlayan gözlerini Silke'ye çevirdiler.

Ortaya çıkan iblislerden birkaçını ejderha ateşiyle yok etmeyi başarmıştı ama şimdi Castello'nun vücudu büküldü ve ele geçirildi.

Silke diğerlerine nihai hedefin bu olduğunu söyledi. Castello kurban olduğunu biliyordu. Sırada her ne varsa, Lilith'in beni öldüreceğinden emin olduğu şeydir.

Peşinize bir ordu taktığına göre sizin büyük bir tehdit olduğunuza inanıyor olmalı, dedi Benedek.

Silke, onları öldürmek için ejderha ateşi kullanmalarını tavsiye etti. En ince küllerine kadar tamamen yakılmaları gerekiyor.

Konuşurken bir dansçı gibi hareket ediyor, en yakınındaki iki Castello kopyasının adımlarını taklit ediyordu.

Avluda, klonlar dikkatlerini Silke'ye çevirip onu arkadan yakalamak için acele ederken, hava ejderhalarla doldu. Mataias, hayalet bir kırmızı taş ejderhanın sırtında bulutların çıktı. Ejderha çalılıkların arasından kolayca manevra yaparak klonlardan birine doğru yöneldi.

Gölgelerle karışan ve ay ışığı vurduğunda canlı görünen bir gölge olan hayalet menekşe renginde, eşleşen bir taş ejderha belirdi. Tomas ejderhayı alçaktan ve büyük bir ustalikle uçurdu. Batıdan geldi ve verandayı ele geçirmek için koşan iki klonu hedef aldı.

Üçüncü hayalet renkli taş ejderha yeşildi. Lojos onu uzun ağaçların ve gür çalılıkların arasından uçurdu, rengi gölgeler ve bitki örtüsüyle karıştı, böylece büyük olmasına rağmen ejderhayı görüş alanında tutmak imkansızdı. Lojos sundurmanın çatısına ulaşmak için evin yan tarafına tırmanan bir hedefe odaklandı.

Nicu'nun ejderhasının kurt olduğu belliydi. Nicu'yu bir kurt ejderhayla hiç görmemişti ama bir arkadaşı olması Benedek'i şaşırtmamıştı. Kurt ejderhalar vahşi olmalarının yanı sıra sürülerine dahil ettikleri kişilere sadık olmalarıyla da tanınırlardı. Çok azı bir Karpatyalı ya da insanla çalışmayı kabul ederdi, özellikle de neredeyse soyları tükenene kadar avlandıktan sonra. Bir kurt ejderhasına binebilenler sadece ayrıcalıklı birkaç kişiydi.

Tora'nın ejderhası şık ve zarifti, Silke'yi korumak için havada süzülüyordu. Renkleri bir gün batımını andırıyordu. Cam ya da ayna gibi görünüyordu, öyle ki bir an oradayken bir an sonra kayboluyor, sadece otuz metre ötede görülebiliyordu.

Benedek yerini korudu. Görünmüyordu. Hareketsiz. İçinde kötü bir his vardı. Başından beri vardı ve bu his büyüyerek ona bağırarak muazzam bir uyarı yaygarasına dönüşmüştü. Bahçede yaşanan kaosun odaklanmasını engellemesine izin vermedi.

Castello'nun bedeni parçalandı; et, kemik ve kas şeritleri kristal ejderha ateşiyle tutuştu.

İşte oradaydı. Zaman durmuş gibiydi. Etrafındaki her şeyin önemi kalmamıştı, sadece ateşin içinden çıkan bir gölge vardı. Kül ve duman şeklinde ortaya çıkmıştı ama Benedek çok eskiydi ve bu düşmanın nasıl bir his olduğunu biliyordu.

Silke, arkama geç.

İtaat etmekte tereddüt etmedi. Vampir Castello'nun kabuğundan kül ve duman halinde fışkırırken, vücudunun onunkini tamamen bloke etmesine izin vererek sıçradı. Bu sıradan bir vampir değildi, daha fazlasıydı. Adalet mi? Adalet değil. Adalet'i tanıyordu ve bu bir efsane değildi ama o çok uzun yaşamış ve insandan çok canavara dönüşmüş bir Karpas kadimiydi. Sonunda onurunu satmış, hayvanı insana tercih etmişti.

Vampire dönüşen eski savaşçı doğrudan Silke'ye ateş ederken Benedek bilgiyi diğerleriyle paylaştı.

Nicu onlara adının Emil olduğunu söyledi. Nadiren bir soyadı kullanırdı. Birkaç yüzyıl önce onu manastıra davet etmişim ama öldürmeye ara vermek için bile olsa gitmeyi reddetti. Zaten savaşın heyecanına bağımlıydı.

Benedek görünmezdi ve vampirin kendini yönlendirme şansı yoktu. Hızla saldırdı, Silke'yi öldürmeye ve özgürlüğünü kazanmaya kararlıydı. Emil bariyere Castello'nun klonlarından daha sert vurdu, evi salladı, yeri titretti. Öfkeyle kükredi ve tamamen cisimleştğinde Silke'ye baktı. Gözleri kıpkırmızıydı ve dişleri simsiyahtı. Çoğu vampirin yaptığı gibi görünüşünü güzelleştirmeye özen göstermiyor gibiydi. Tüm dikkati Silke'nin üzerindeydi.

Ona gülümsedi. "Sonunda seninle tanışabildim Emil. Seni bir kurbağa gibi çömelmiş gördüğümünden beri bekliyordum.

Castello'nun içinde. Benden saklanıyor."

Tatlı, yumuşak sesi, sert sözlerini yalanlıyordu ve canavarı bir an için şaşırttı. Başını geriye attı ve öfkesiyle uluyarak ona doğru bir adım attı. "Bana geleceksin." Ona emrederken kollarını ardına kadar açtı.

Kaşlarını çattı ama geri çekilmedi. "Ciddi misin? Sesin bu mu? Sesin keçi melemesine benziyor." Sesini bir oktav düşürdü. "Başka bir kadimi yenemeyeceğini biliyorsun. Onlardan saklanıyorsun çünkü ne kadar güçlü olduklarını biliyorsun. Adalet istemek için kollarını açmalısın."

Sesi tatlı ve etkileyiciydi. Hiçbir zaman gökyüzünde uçan ejderhaları, iblislerle çarpışırken patlayan alevleri fark etmemiş gibi görünüyordu. Tüm dikkati canavara odaklanmış gibiydi. Kolları açılmaya başladığında gözlerindeki kızılık kan kırmızısına dönüştü. Başını geriye attı ve kükreyerek evi salladı. Ona saldırdı. Benedek bu hamleyi bekliyordu ve vampire doğru adım attı, yumruğu sertleşirken derine indi. Hücum eden canavarın momentumunu yumruğunu derine gömmek için kullanmıştı. Emil gibi bir canavarı öldürmek kolay olmayacaktı.

Emil'in göğsüne doğru ilerlemeye devam ettiğinde, vampiri verandadan tökezleyene kadar geriye doğru itti. İkisi de yere düştü, Benedek düşüşün momentumunu, muazzam gücünü ve yumruğunu göğüs boşluğunun derinliklerine doğru zorlamak için katıksız gücünü birleştirdi. Canavar dişlerini boynuna geçirip parçalamadan önce parmaklarını kalbin etrafına dolamayı başardı.

Bu tür bir vampir olmaktan korkuyordu. biliyordu ki eğer o Emil'i hemen öldürmezse,

Benedek'i ve kardeşlerini öldürüp dünyaya yayılma ihtimali vardı. Benedek'in sürpriz yapma şansı vardı ve Emil'in olduğu gibi bir canavar olmaya çok yakındı. Savaşa girdiğinde belli bir vahşi tavrı vardı. Kötü bir rakiple kafa kafaya geldiğinde damarlarında dolaşan neredeyse coşkulu hissi durdurmak mümkün değildi.

Emil deri ve kas parçalarını koparıırken, dişleri et ve kemiği keserken boynundan ve omzundan kan fışkırdı. Emil rakibinin vücudunu yerinden oynatmak için dönüp dururken Benedek metanetini korudu ve acımasızca kalbini çıkardı.

Emil taktik değiştirerek iki avucunu da toprağın yüzeyine vurdu. Toprağı Emil'in saldırısından koruyabilecek taşların yolunun hemen dışına düşmüşlerdi. Yer öyle bir kuvvetle sarsıldı ki geniş çatlaklar açıldı. Visser ve Bakker'ın gittikçe genişleyen bir uçuruma düşmesini engelleyen tek şey, özenle örülmüş koruma kalkanlarıydı.

Castello'nun klonları her yerde umutsuzca tek amaçları olan avcıya ulaşmaya çalışıyordu. Bu amaçla yaratılmışlardı; hedeflerinin yerini belirlemek ve onu ortadan kaldırmak. Başka hiçbir şeyin önemi yoktu, gökyüzünde parıldayan ve ejderha ateşi yağdıran renk kaleydoskopunun bile.

Benedek ve Emil birkaç klonun küllerinin arasından geçerken, ejderha ateşi avluyu süpürürken ikisi de irkildi. Yerin kabarması Emil'e yardım ederek yuvarlanmasını sağladı, vücudunun ağırlığını değiştirerek Benedek'in üzerinde döndüğünde bir buharlı silindire eşdeğer hale geldi ve Benedek'i altında ezdi. Benedek kalbi serbest bırakmak zorunda kaldı ve Emil'in onu ezmemesi için vücut yapısını düz ve yumuşak bir hale getirdi.

Bu canavarı öfkelendirdi ve ileri geri yuvarlanarak Benedek'in altındaki zemini bir çamur çukuruna çevirdi. Benedek toprağın altına gömülerek sundurmanın sol tarafına, vampirin her yöne ateş püskürten ejderhalardan kaçınmak için büyük olasılıkla kullanacağı tarafa geldi. Emil'in kaçmasını engellemesi şarttı.

Ortaya çıktığında, vampir bir kez daha uzattığı eliyle karşılaştı. Yumruk. Emil çığlık attı onun Nefret, kesmek Benedek'in boğazında bir zamanlar kesilmiş olan çizgi boyunca. "Biri bana takip etmem için bir plan verdi," diye alay etti Emil Bir jilet gibi keskinleşen pençesi Benedek'in boynundaki beyaz yarayı takip ederken.

Benedek bir adım daha yaklaşarak kalbe daha da yaklaşmak için kendine kaldıraç bıçak koştı. Siyah asit eti ısırıldı. Vampirin kalbini çıkarmaya çalışırken acıyı kabullenmeyi reddederek tüm hislerini kesti.

Solmuş organ kımıldamadı. Bunun yerine, büyük çeneler bileğinin etrafında kenetlendi, tırtıklı dişler eti kesiyordu. Kolunun yapısını değiştirmekten başka çaresi yoktu yoksa onu kaybedecekti. Vampir kaçmak için boynunu, boğazını ve göğsünü yırtmaya devam etti. Kan ikiz nehirler gibi akıyordu. Parlak kızıl kırmızı ve yağlı siyah çamur.

Tökezleyerek geri çekildi ve vampir anında hızla uzaklaştı.

Silke, Benedek'e ve ona olanlara bakmaya devam edemiyordu. Kanlar içindeydi, hayat-ya da-vampirle ölüm mücadelesi. Ormanın yönünden bir ejderha gökyüzünde süzülerek vampire doğru sürekli bir ateş püskürüyordu. Son derece hassastı ya da Benedek korunuyordu, çünkü ona tek bir alev bile değmedi. Vampir öfke ve acıyla çılgılık atarak Benedek'ten uzaklaştı ve gökyüzüne yükseldi.

Ainaakfél. Daha çok rüzgârın yumuşak bir çağrısıydı. Uyan. Kötülük senin bölgene geliyor. Sana ihtiyacım olabilir. O kaçamaz.

Benedek bilinmeyen bir varlığa seslenirken bile havaya sıçradı ve sanki bunu milyonlarca kez yapmış gibi bir ejderhaya dönüştü. Belki de yapmıştı. Silke bunu bilmiyordu.

Sanki çok uzaklarda bir deprem olmuş gibi yer titredi. Yine uzaktan ama Benedek'in zihninde bir patlama sesi duydu. Büyük bir şey uyandı. Kadim bir şey. Ainaakfél, Karpatça'da "eski dost" anlamına geliyordu. Benedek kadim soydan gelen bir şeye ya da birine ulaşmıştı.

Benedek'le olan bağlantısı sayesinde bildiği şey, bu canavar ve vampir karışımını alt etmek için birkaç avcının gerekeceğiydi. O güçlüydü. Yüzyıllarca savaşmış ve tıpkı diğer kadimlerin sahip olduğu gibi engin bilgi ve beceriler edinmişti. Benedek'in korktuğu şey de buydu.

ona bir şey olursa ya da onu reddederse ne olacaktı? Zaten daha fazlasına, canavara yakındı. Onun savaştan aldığı heyecanı hissetmişti. Mutlak sevinci. O kadar yakındı ki.

Yer tekrar sarsıldı ve sanki biri derin bir mağarada konuşmaya çalışmış da ses yankılanmış gibi bir gümbürtü duyuldu. Benedek uzaktaki garip seslerden rahatsız olmuş gibi görünmüyordu. Vampirin gittiği yöne bakarak gökyüzünde dönüp durdu.

Ona sahip olamazsın, diye fısıldadı evrene, daha çok Benedek'i güvende tutmaya her zamankinden daha kararlı.

Castello'nun kopyalarıyla başa çıkabilir misin? Benedek talep etti. Avcılara ihtiyacım var.

Git. Yaptığım şey bu.

Ben avcıyla kalıyorum, Tora kesin bir dille açıkladı. Sana engel olurum. İyi avlar.

Silke minnettardı. Tora ve o, Silke kendini bildi bileli yan yana savaşıyorlardı. Tora'nın kimsenin yoluna çıkmayacağından şüpheliydi -kendisi azılı bir savaşçıydı- ama avcılar birbirlerini tanıyordu ve daha önce birlikte çalışmışlardı. Benedek'le birlikte gitmelerini istiyordu. Onun çatışmasını hissetmişti. Onun güvende olduğunu görmeye ihtiyacı vardı ama peşine düştükleri bu vampir-canavar yaratık son derece güçlüydü ve dünyaya salınamazdı.

Git, Benedek. Ben iyi olacağım. Güvenini en üst seviyede tuttu zihninde endişelerini uzak tutuyordu.

Dikkatli olun. Ejderhanın kuyruğına bir fiske vurdu ve gitti.

Çok fazla iblis vardı ve hepsi de avcıyı hedef almıştı. Ejderhalar geri çekilip vampiri takip etmek için gökyüzüne doğru anda iblisler çılgına döndü ve verandaya hücum etti.

Silke beklemedi. Taş zeminde en yüksek noktaya doğru koştu ve havaya sıçrayarak "Lily, şimdi" diye seslendi.

Ejderhası kendini çiçek tarhından fırlattı, gökyüzüne doğru patladı ve Silke inişe geçmeden önce onu yakalamak için süzüldü. Bu hareketi sayısız kez çalışmışlardı. Silke ejderhanın başının hemen arkasına mükemmel bir iniş yaptı, Lily etrafında dönerken dizlerini yere gömdü. Silke bir elinde kutsal suyu, diğer elinde kristal kılıcını tutuyordu.

Kristal ışıkla iblisleri öldüremezdi. Bu sadece onları daha güçlü yapıyor gibiydi. Ama ejderha ateşine karşı hiçbir korumaları yoktu. Sahip oldukları zırhlar ejderha gibi saf topraktan bir yaratığa karşı koyamazdı. Ejderhalar tıpkı kadim ormanlar gibi topraktandı. Bu yaratıkların soyu yavaş yavaş tükeniyor olabilirdi. Gezegende zamanlarını geçirmişlerdi ama kötü değillerdi. Benedek gibi ejderhalar da vahşi olabilirdi ama kitaplarda ya da modern filmlerde sık sık tasvir edilmelerine rağmen kötü değillerdi.

Silke Lily'nin güzel ve eşsiz olduğunu düşünüyordu. Boynuzları yerine ejderha zambakları vardı ve daha fazlası sırtından aşağı iniyordu. Yaprakları kıvrılmış ve koyu renkliydi, kadife gibi yumuşak görünüyordu. Kuyruğunda tamamen açık bir zambak vardı. Vücudu yapraklarla kaplıydı. Nerede dinlenmeyi seçerse seçsin, birbirine kümelenmiş birkaç ejderha zambağı bitkisi gibi görünüyordu. Onun canlı bir yaratık olduğunu söylemek imkânsızdı. Sık sık ormandaki ejderha zambaklarının dikili olduğu yataklarda yatardı.

Sırtından aşağıya doğru inen yaprakların ucundaki her pul bir silahtı. Pençeleri silahtı. Karnından çıkan ateş saniyeler içinde yakabilecek kadar sıcak kırmızı-turuncu bir alev olmakla kalmıyordu, nefesi de zehirliydi. Bu dumanlar alevlerle birleştğinde ölümcül oluyordu.

Silke'nin görüşü genişleyerek tüm bahçeyi, verandanın çatısındaki iblisleri, onu ejderhanın arkasından vurabilmek için tırmanmaya çalışan iblisleri içine aldı Bazıları bitkilere ve ağaçlara tırmanmıştı; diğerleri ise verandada ejderhasını takip ediyordu. Hepsi de seslerini duymasını istiyor, Castello'nun yaptığı gibi onu itaate zorlamaya çalışıyordu. İblisler onu kendilerini dinlemeye zorlamak için yoğun bir çaba sarf ederken zihninin arkasındaki vızıltıyı duydu. Sesleri belli bir mesafede tutmayı başardı ama onları duyabilecek kadar kalkanını delmeyi başarmış olmalarını endişe verici buldu.

Senin gökyüzünde olduğunu bile unutmuş gibiler, Tora, Silke işaret etti. Onların dikkatini dağıtabilirim, tamamen benimle meşgul olmalarını sağlayabilirim, sen ve Şakayık da bu şerefe nail olabilirsiniz.

Tora, şakayıklarla süslenmiş zarif bir ejderhaya biniyordu. Gün batımının renkleri, pembe, mor ve altın rengi çiçekler ejderhanın sırtını ve kuyruğunu oluşturuyordu. Tıpkı Tora gibi muhteşemdi. Ve tıpkı binicisi gibi ölümcüldü. Ejderha Lily gibi Şakayık da çiçeklere bakmak için bahçeye gelenlerin kolayca gözünden kaçabilirdi. Kıpırdamadan yatıyordu, çiçekleri gerçektir ama yine de onun bir parçasıydılar, pullarını oluşturuyorlardı.

Şakayık gece gökyüzündeki gölgelere girip çıkıyor, daha derin, daha zengin renklerine karışıyor, böylece saldırdığında sanki havadan çıkıyormuş gibi görünüyordu. Tora'nın uzun, gür saçları rüzgârın gücüyle dalgalar gibi dalgalanıyor, ejderhası etrafında dönüp durduktan sonra bir ok gibi aşağıya iniyordu. Koyu renk saç bulutları arkasından akıyor, garip bir şekilde siyah kuşların, kargaların şeklini alıyordu; sanki saç tellerine takılmışlar ya da ona yardım etmek için yakın bir düzende uçuyorlarmış gibi.

Silke, Ejder Zambağı'nı verandanın çatısının üstünden gökyüzüne doğru uçurdu. Klonlardan üçü ayakta durmuş, hep bir ağızdan ilahiler söylüyor, ayaklarını genişçe dikmiş, kollarını uzatmış, havada desenler örüyorlardı. Birleşen sesleri daha da güçlendi ve yükseldi.

Diğer üç Castello'nun çatıda, kenara yakın bir yerde düz bir şekilde yattığını ve onu ejderhadan düşürmek için üzerine atılmaya hazır olduklarını seçebiliyordu. Bu, altı klon tarafından onu öldürmek için yoğunlaştırılmış bir girişim olacaktı. Neredeyse tuzağa . İblisler onları öldürmeyi kolaymış gibi gösteriyordu, sanki Castello'nun kopyaları oldukları için onun beynine sahip değillermiş gibi.

Kendine dikkat et, Tora. Lily'yi çatıdan uzaklaştırdı son dakikada. Bir şeylerin peşindeler. Onları kimin bulmalıyım çünkü biri yönetiyor.

Acele etsen iyi olur, diye uyardı Tora. Onlardan çok fazla var.

Onları izole edin; birden fazla kişiyle uğraşmayın. Çatıdan uzak durun. Bu üçü yaklaşmam için çaresizler.

Lily ağzını açtı ve içinden sürekli bir ateş püskürerek çatıya çıkmasına izin verecek bir çalıya tırmanmaya çalışan yalnız bir iblisi yaktı. Peony ikinci bir iblisi köşeye sıkıştırmayı ve onu da yakmayı başardı.

Silke'nin kulaklarındaki uğultu, başka bir klonu izole etmeyi başardığında daha da arttı ve ejderha ateşi onu yaktı. Şakayık'ın ateşi avluyu süpürdü ve siper almamış iki iblisi daha yakaladı.

İlahiler yükseldi. Farklı bir ton aldı. İblisler bir büyü yapıyorlardı. Bu iblisler belirli bir dizi faaliyet için programlanmışlardı. Silke, karşılaşacakları silahlardan birinin ejderha ateşi olacağını tahmin edip edemediklerinden şüpheliydi ama yine de açıkça büyü yapıyorlardı ve "ejderha ateşi" kelimesinin

şışen ilahi. İblisler bu şekilde büyü yapmazdı. Büyücüler yapardı. Vampirler yapardı. İblisler değil, mükemmel bir uyum içinde yaptıkları gibi değil. Ejderha ateşine karşı değil.

Ejderha ateşine karşı kalkan oluşturmaya çalışıyorlar, dedi Silke ve ejderhasını, iki replikanın daha çalılıkların arkasına çömeldiği yere ateş süpürmesi için yönlendirdi. Biri çığlık atıp yere yuvarlanırken, diğeri eğildi ve ateş kısa bir saniyeliğine aydınlattı, açıkça şeffaf bir bariyere çarptı.

İblisler bir anda sevinçten çılgına döndü. Ejderhalara ateş topları fırlatmaya başladılar, füzeler havada ıslık çalarak Şakayık ve Zambak'ı hedef aldı. Ejderha pulları ateşten etkilenmiyordu ama Tora ve Silke etkilenmiyordu.

Eğil, Tora uyardı. Üzerimize bariyerler inşa ediyorum. saldırılarının gol olmasını engellemek için. Kalkanlarını hızlıca nasıl indireceğini Silke.

Silke, bu kadar çok iblisle karşılaştıklarında gelgitlerin hızla değişebileceğinin farkındaydı. Ejderhalar konusunda avantajlıydılar ama şimdi bu avantaj ellerinden alınmıştı. Kristal kılıcı onları öldüremiyordu, hatta iblisleri daha da güçlendiriyor gibiydi. Ejderha ateşi onun son kozuydu. Castello'nun parçalara ayrılıp kendisinin kopyalarını üreteceğini hiç düşünmemişti. Çok fazla.

Tora, Silke'nin ve kendisinin üzerindeki korumaları ördükten sonra, ateş topları ejderhalara karşı işe yaramaz hale geldi; onları ateş yağın bir labirentte sürekli manevra yapmaya zorlamaktan başka bir işe yaramıyordu. Sürekli keskin bir şekilde yukarı çekilmek ve sürekli hareket etmek sonunda onları yoracaktı. Bu iyi bir stratejiydi. Silke savaşı yönlendiren kişiyi bulması gerektiğini biliyordu.

Bizi güvende tut Lily, dedi ejderhaya. Zihninin genişler, her bir iblise hafifçe dokunur, enerjilerini hisseder.

Çoğu onun sıcak bölge olarak gördüğü yerdeydi, çılgınca bir enerjiyle çalışıyorlardı ve savaşın kaosa katkıda bulunuyorlardı. Gerçek rakibi olan büyücüyü barındıran baş iblisin aynı şekilde hissetmeyeceğini biliyordu. Her bir iblisi bulup kontrol etmek zaman aldı. Çoğu iblis saklanıyordu, ancak ejderha ateşi onlara karşı işe yaramadığı için bazıları daha cesur olmaya başlamıştı.

Verandasının çatısındaki iblisler bir kez daha ona , kollarını açmış, onunla alay ediyorlardı. Yine yumuşak bir ses duydu, doğal kalkanlarını delip geçmeyen bir ses, ama onu zorlayıcı olarak duydu. Bu onu savaş taktiklerini değiştirmek zorunda kalmaktan daha fazla rahatsız etti. İblislerle çalışan büyücü kimdi? Onlardan biri olmalıydı, Castello'nun şeklini almıştı ve diğerleri serbest bırakıldığında o da serbest kalmıştı.

Yüzünü sildi, terlediği için şok olmuştu. İblislerle savaşırken endişe hissetmiyordu ama bir parçası endişeliydi.

Bu ses seni rahatsız mı ediyor, Tora?

Tora, sadece seni hedef aldığını söyledi. Bu iblislerin ya da büyücünün beni gerçek tehdit olarak gördüğüne inanmıyorum.

Bu çok saçma, senin Karpatyalı olduğunu bilmek zorundalar. Herhangi bir Karpatyalı onlar için bir tehdit olabilirdi. Silke kendine şu soruyu sormak zorundaydı: Neden Tora'yla ilgilenmiyorlardı? Bir avcı ve bir Karpatyalı arasında, kadın olsun ya da olmasın, Karpatyalı büyücü için en büyük tehlikeyi oluşturacaktı. Neden dikkatini Tora üzerinde yoğunlaştırmıyordu? Ateş toplarını onlardan uzak tutacak bariyerleri Silke'nin değil, Tora'nın sağladığını biliyordu elbette. Onun bu tür yetenekleri yoktu.

Lily, gücünü korumak için korunaklı bir yere yerleş. İblisleri farklı bir şekilde ele geçirmeye çalışacağım.

Seni öldürecekler. Lily bunu bir deklarasyon haline getirdi.

Biraz inancın olsun. Sana tekrar ihtiyacım olduğunda seni arayacağım ama yorgun değil, din olmanı istiyorum.

Lily oldukça genç bir ejderhaydı. O ve Silke çok iyi arkadaşlardı ve Silke kendisinden önce gelen diğer ejderhaların bilgeliğinin ona aktarıldığını biliyordu, tıpkı Silke'nin atalarının ona bilgilerini aktardığı gibi. Lily'nin deneyimsizliği konusunda endişeliydi ve Lily'nin de Silke'yi sırtından vurmaya çalışan birçok iblisle başa çıkıp çıkamayacağı konusunda endişeli olduğu açıktı.

Ejderha alçalırken Lily'nin sırtından atladı. Ejderha hemen havada asılı kaldı, büyük kanatlarını çırparak öyle güçlü türbülans dalgaları gönderdi ki, keskin silahlarıyla ona doğru koşan birkaç iblis geriye doğru yuvarlandı. Silke kendisini gizleyeceğini bildiği çalılıklara doğru alçaktan koşarken, vücudu tüm görüş alanını kapattı. Yukarıdan bile iblisler onu bitkilerin arasında bulamayacaktı. Arazi tam da böyle bir saldırı için düzenlenmişti.

Ateş toplarını durdurabilir misin? Dikkat dağıtıyorlar. Silke taş evin her zaman olduğu gibi yangını önleyeceğinden emindi ama saldırıyı bir büyücü yönetiyordu. Onun endişesini besliyordu ve doğal duygularını avlamasına izin veren her şeyi durdurması gerekiyordu.

Endişelenmeyin. Ben , Tora güvence verdi.

şakayık'ın gücünü korumaya kararlı olduğu için o da atından indi. Ateş topları yağmaya devam ederken, ellerini havaya kaldırdı ve bir ters büyü yaptı. Ateşten yuvarlak toplar havada durakladı ve ardından ibislere doğru fırladı. Silahlar iblisleri çevreleyen bariyerlere çarptı ve sekerek yere düşüp söndü.

Duman dağılıp ejderhalar ortadan kaybolduğunda iblisler sevinçle uludular. Avluda koşuşturmaya başladılar, avcıcı arıyorlardı. Bir tanesi Tora'nın yanından hızla geçti. Tora kılıcını kullanarak onun kafasını koparmaya çalıştı ama etrafındaki kalkan metali paramparça etti.

Onları alaşağı etmenin bir yolunu bulmalısın. kalkanlar, Silke, Tora tavsiye etti. Bu büyücü bir yönden güçlü ama burada olduğum gerçeğinden tamamen habersiz.

Sizi görememeleri mümkün mü? Aslında sana kişisel olarak , değil mi? Ejderhanı gördüler ama belki de seni göremiyorlardır.

Bu hiç mantıklı değil, diye itiraz etti Tora. Bu nasıl ? Büyücü bana oldukça güçlü görünüyor. Daha önce hiç halde seni endişelendirmeyi başardı.

Silke, Tora'nın fark etmeyeceğini umuyordu ama elbette fark etmişti. Birlikte hem vampirlerle hem de iblislerle savaşıyorlardı ve birbirlerinin akıllarına girip çıkıyorlardı.

O son derece güçlü sesini kullanıyor çünkü Normalde, bir zorlama bende işe yaramaz. Onu duyamıyorum bile, ama yeterince yüksek sesle yayın yapıyor ya da özellikle bana o kadar ayarlanmış ki kaygı içeri giriyor. Şu anda onun üzerindiyim. Aktif olarak onu avlıyorum.

Bu kadar çok varken onu nasıl bulacaksın? Her birini tek tek incelemeniz gerekecek. Bu da saatlerinizi alır. O kadar uzun süre bekleyemeyiz.

Sesi bana doğru yansıtılıyor. Sadece iblislere emir verip karanlık büyüler yapmıyor. Nerede olduğumu biliyordu ve bu da etkilenmem için zihnimin yeterince derinliklerine inmesini sağladı. Bu da onu açıkta bıraktı. bir yol yarattı. Tek yapmam gereken o yolu bulup ona geri dönmek.

Sesi şimdi güvenle cınlıyordu. Zihnindeki şüpheleri bir kenara itmiş ve bir kez daha iblis avcısı rolünü tamamen üstlenmişti. Onu avlamak için avluda dolanan iblislerin hırıltılarını duymazdan gelerek, zihnine kazınmış olan her bir kelimeyi, her bir cümleyi hatırlamaya odaklandı. Tam olarak hatırlayabildiğinde, ayak izini aradı. Her zaman bir tane vardı. Çok deneyimli bir büyücü bile izini tamamen yok edemezdi. Eğer yaparsa, zorlama işe yaramazdı.

İşte oradaydı. Çok silikti ama o küçük, silik koyu lekeyi buldu. Bulduktan sonra, enerjisinin yavaşça genişlemesine, lekeyi örtmesine ve kaynağına kadar izini sürmeye izin verdi. Hangi iblisin gerçekten kılık değiştirmiş bir büyücü olduğunu tam olarak tespit edemeyecekti, en azından ilk başta. Çok hassas bir dokunuşla onun zihnine girmesi ve iblisleri örten kalkanları indirmesi gerekecekti.

Üç iblis çığlık çığlığa alay ederek çalıların arasından koştu ve neredeyse üzerine basıyordu. Çiçeklik bildiği gibi tepki verdi, onu korudu ve zehirli saplarla ibislere saldırdı. Zehirli özsu iblislerin zırhlarına çarparak kalkanların neye benzediğini ortaya çıkardı. İnce, çok inceydiler, sanki büyücü aceleyle birçok iblisi kaplamak için bir karanlık büyü göndermiş ve kalkanlar kusurluymuş gibi. Üç iblisin zırhlarından birinde çatlaklar görebiliyordu.

Zihnini yavaşça ve nazıkçe hareket ettirmeye devam etti, neredeyse büyücünün zihnine giden ayak izlerinin üzerinde sürükleniyordu. Bu sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyordu ama süreci aceleyle getirmeye gerek yoktu. Eğer enerjisi düşük ve sabit değilse büyücü onu fark edebilirdi.

İblisler evin dış duvarlarını parçaladı ve çatıyı yırttı. Taşlar saldırıya dayandı ve Tora

elektrik kamçılarıyla karşılık vererek iblisleri yapının dışına savurdu. Kırbaçlar havada iblislere doğru sıçrarken çatırdadı ve cızırdadı.

Silke, küçük ordusuna saldıran kişiye kendini ayarlamaya çalışan büyücünün tepkisini hissetti. Saldırının arkasında avcının olduğunu düşünmesini yine ilginç ve çok anlamlı buldu. Onunla birlikte bir Karpatyalı olduğunu hiç düşünmemişti. Akli avcıyı bulup öldürmekle meşguldü.

Adamın zihninde dolaşan kırmızı öfke şeritlerini görebiliyordu. Her kurdelenin üzerinde tek bir emir vardı: Avcıyı bul ve öldür. Bu onların tek göreviydi, her iblis bunun için yetiştirilmişti. Bu komplo bir asırdır hazırlanıyordu ve büyücü bunu gerçekleştirmek için seçilmişti. Başarısız olursa, yüzyıllarca sürececek bir işkenceye mahkûm edilecekti ve sahibesi onu hiç affetmeyecekti. Her biri bir öncekinden daha acımasız ve merhametsiz olan çeşitli zalim cezalar düşünmekten zevk alıyordu. Ayrıca işkence odalarına gönderdiği kişileri unutmaya meyilliydi, böylece sonsuz olan varlıklarının geri kalanı boyunca orada kalabilirlerdi.

Dikkatli bir şekilde, onun anılarını araştırarak kalkanlar için büyü. Titiz bir dikkatle inceledi. Adam ona seslenmeye konsantre olup sesine daha fazla dürtü katarken, o da yavaşça, çok ama çok yavaşça büyüü çözmeye başladı. Onun dikkatini çekmeden sırayı tersine çevirmek birkaç dakika sürdü. Zehirle kaplı olan dışındaki kalkanlar görünmezdi. İblisler

-ve büyücü aşağı indiklerinde fark edemediler.

Şimdi, Lily. Tora, Peony'yi çağır.

Lily saklandığı yerden fırladı ve alçaktan Silke'ye doğru uçmaya başladı. Silke onun sırtına atladı, yan yattı ve Lily'nin ejderha ateşini iblislere yönlendirerek geri döndü.

avlude. İlk hamlede ikisini yakaladı ve oracıkta yaktı. Diğerleri çılgına döndü, bir kez daha gökyüzüne çıkan iki ejderhaya mızrak fırlattı ve ok attı.

Silke büyücünün anlık tepkisini hissetti. Ellerini bir düzen içinde hareket ettirerek seslendi. Ne yazık ki çatıdaki ve verandadaki iblisler de ellerini kaldırdı. En azından bu onun arama alanını daralttı.

Mümkün olduğunca çok yok et, Tora. O dokuyor başka bir büyü. Silke kendi ejderhasının üzerine eğildi. Acele et, diye fısıldadı Lily'ye. kadarını çıkar.

Silke, büyücüden kurtulma umuduyla güverteyi ejderha ateşiyle süpürmek için Lily'yi verandaya doğru yönlendirdi. En sevdiği sandalye, verandada çömelmiş saklanmaya çalışan üç iblisin ikisiyle birlikte alevler içinde kaldı.

Bir ses giderek yükseldi ve kulakları tırmalayacak kadar gürültülü bir hal aldı. Uçan böcekler avluya girerken gökyüzünü kömür grisinden siyaha çevirdi. Binlercesi ejderhalara saldırıyor, sokuyor ve ısıırıyordu. O kadar küçüklerdi ki üst üste binen pulların arasına girebiliyorlardı.

Böcekler saçlarına dolandı ve acımasızca sokup ısırdı. Buna karşı koyan Tora, ejderhaların etrafına sertleştirilmiş bir kabuk fırlatarak ejderha ateşlerini kullanmalarını engelledi ama aynı zamanda böceklerin sürekli saldırmasını da önledi. Ayrıca yüzlercesini kalkanın içine hapsetti.

Silke, her bir ısırık ya da sokmanın vücudunda yarattığı korkunç yanma hissini görmezden geldi. Lily ve Şakayık'a saldıran böceklerden kurtulması gerekiyordu. Sayıları çok fazlaydı. Lily öfkesini ve rahatsızlığını haykırdı. Böceklerin ağırlığı onu

ve kanatlarını kullanmasını engelliyordu. Peony de aynı sorunu yaşıyordu.

Silke genç ejderha için duyduğu korkuları, ikisinin de hissettiği acıyı ve ejderhaların etrafını sarmak için koşuşturan iblislerin yaydığı sevinç çılgınlıklarını bir kenara itmek zorundaydı. Büyücünün yaptığı büyüü tersine çevirmek için sadece birkaç dakikası vardı. Neyse ki çoktan onun zihnine girmiş, küçük bir çatlakta fark edilmeden geziniyordu. Büyücünün böceklerle ejderhaları ve avcıyı yok etmelerini söylediği o anı bulmak hiç de zor değildi.

İşin en güzel yanı böceklerin gerçek olmasıydı. Bunlar yeraltı dünyasında üretilmemiştir. Büyücü onlardan ordular halinde çağırmayı başarmıştı. Gerçek oldukları için Silke kontrolü büyüden almanın bir yolunu bulabilirdi. Büyü oldukça basit ama çok karanlıktı. Tereddüt etti. Onu teşhis edemeden yakalanmak iyi olmazdı. Böceklerden kurtulmanın başka yolları da vardı.

Tora büyüye karşı koyabilir ve ejderhasını daha iyi koruyabilirdi ama Silke, Lily'ninkiyle birlikte Peony'nin sıkıntısını da hissedebiliyordu. Tora bile pulların arasında sürünen, soka ve ısırma çok sayıda böcek baş etmekte zorlanıyordu. Tora'nın iki yaratığın etrafına diktiği bariyerleri yıktıkları anda ejderhaları öldürebileceklerinden emin olan iblislerin saldırganlaşması da işe yaramadı. Büyük etrafını sarmışlar, şeffaf kabuklara vuruyor, jilet gibi keskin mızraklarını saplıyorlardı. Hatta ikisi ejderhaların altına yerleştirmek üzere bir bomba yapmaya başladı.

Silke minik yaratıklara uzandı. Çocukken her türlü böcek ve sürüngele bağlantı kurma alıştırmaları yapmıştı. Bir avcı olarak böcekleri, hayvanları ve kuşları kontrol edebilmek bir gereklilikti. Sessiz bir zihin gerektiriyordu. Kendini çekmesi gerekiyordu.

Bu yüzden büyücünün zihnine giden yolu işaretledi ve böceklerle uzandı. Tanıdık bir yol olduğu için neredeyse anında bağlantı kurdu.

Kendini gruba göre ayarladı. Çoğu yuva arkadaşıydı. İletişim kurmak için koku kullanamıyordu, bu yüzden alt tabaka titreşimlerini seçti, ejderhanın pullarını kullanarak böcekleri derhal ayrılmalari, kendileri için tehlike olduğu konusunda uyardı. Böcekler pullardan geri çekilerek ve görünmez bariyere doğru uçararak karşılık verdi.

Böcekler Şakayık'ı terk mi ediyor?

Evet.

Kafalarının etrafındaki bariyeri yıkın. Bu, böceklerin gitmesine izin verecek ve her iki ejderhaya da, eğer zamanlamayı doğru yaparsak, onlara saldıranları öldürme fırsatı verecek.

Bu da iki ejderha arasında tam bir koordinasyon anlamına geliyordu. Böceklerin kendilerini bariyere çarpmasını istemiyordu, bu yüzden onlara bir sinyal daha göndererek içinde bulundukları tuzaktan çıkmaları için tam rotayı verdi.

Tora kalkanın ön tarafını indirdi ve böcekler kara bir bulut halinde dökölüp çayıra geri kaçmak için hızla yükseldiler. Şakayık ve Zambak intikam ve öfkeyle etraflarında dönerek, onları öldürmeye çalışan iblisleri tutuşturan yoğun ve sabit bir ateş çemberi oluşturdular.

Silke büyücünün öfkesini anında hissetti. Sesi bir çağırma ilahisiyle yükseldi. İblisler de ona katıldı ve seslerini yükselterek çağrıda bulundular. Yüreği ağzına geldi. Bu kötü olacaktı. Tabii ki Lilith'in bir şeyler ters giderse bir acil durum planı vardı. İki ejderha arasında yaklaşık on beş iblis dışında hepsi gitmişti. Bu son süpürme avludakilerin çoğunu ateşlemişti.

Tora, yeraltı dünyasından bir şey çağırdığını söyledi.

Silke'ye söylenmesine gerek yoktu. Toprak kutsanmıştı. Hiçbir yaratık onu kullanarak geçemezdi. Bu da büyücünün çağırdığı şeyin uzaktan geldiği anlamına geliyordu.

Acele et Tora, çatıdakilere ulaşmaya çalışmalıyız. yardım gelmeden önce.

Bir an önce büyücünün zihnine geri dönmesi ve tam olarak neyle karşı karşıya olduklarını öğrenmesi gerekiyordu. Hem zihinsel hem de fiziksel olarak zaten yorgundu. Lily ve Peony'nin de öyle olduğunu biliyordu. Tora nadiren yorgunluk belirtileri gösterirdi ama o bile eşiğinde olmalıydı. İblislerle çok uzun süredir savaşıyorlardı.

Yavaşça girmeye dikkat ederek büyücünün zihnine doğru ilerledi. Enerjisi düşüktü ve gerçekten tükenmiş hissetmesine yardımcı oldu. Sadece on beş iblis kalmıştı. Altı tanesi çatıda kalmış, hâlâ onunla alay ediyordu. Onu içeri çekmek için yem olduklarından emindi. İlk başta büyücünün o altı kişiden biri olduğunu düşündü. Çatıda bir tanesi avluyu net bir şekilde görebiliyordu. Sundurma çatısıydı, bu yüzden ana çatı kadar yüksek değildi.

Bu onu duraksattı. Büyücü en iyi manzarayı görmek istemez miydi? En iyi manzara verandanın çatısı değil, çok daha yukarısı olurdu. Çok, çok daha yüksek. Çatı yosun ve yeşilliklerle kaplıydı. Kendini gizlemek için pek çok yer vardı ama bitkiler Silke ve Fenja'ya alışkındı. Taşlar ve efsanevi yaratıklarla birlikte evi koruyorlardı.

Silke kasıtlı olarak enerjisini genişletti ve büyücüyü aramaya gönderdi. Zihnine giden yolu takip ediyordu ama zihninin çatıyı kuşatmasına da izin veriyordu. Onu göremiyordu ama

miselyum ağının bir parçasıydı. Evinde büyüyen bitkiler, aralarında gizlenmiş bir düşman varsa ona haber verirdi. Onlara sormamıştı çünkü bu kadar çok kopya varken boşuna uğraşmış gibi görünüyordu. Ama biri çatıda izole edilmişse...

Lily, beni ana çatıya yaklaştır.
ona ulaşabilir. Dikkatli manevra yapmalısın. Kolay olmadığını biliyorum. Sana saldırmaya çalışan iblislere dikkat edeceğim.

Zırh hâlâ Lily'nin üzerindeydi ama yakında onu atmaları gerekecekti. Doğru düzgün uçamıyordu. Tora, Şakayık'ı sundurmanın çatısına ateş süpürmek için dolaştırmakta zorlanıyordu. Silke'ye büyücünün anılarını incelemesi için gereken zamanı vererek baskıyı sürdürdü. O bunu yaparken Lily de Silke'nin bitkilere dokunabilmesi için çatıya yaklaşmaya çalışıyordu. Silke aynı anda ikisini birden yapamazdı. Bu imkânsızdı. Anıya giden yolu yakalanmadan takip edebilmek için tüm konsantrasyonuna ihtiyacı vardı.

Zihninde çağırdığı ve onlara doğru hızla ilerlediğine hiç şüphe olmayan düşmanını gördüğü anda nefesi ciğerlerine kaçtı. Kalbinin hızlanmasına ve kendisini ele vermesine izin vermemek için tüm disiplinini kullanması gerekti.

Tora, başımız belada. Kanatlı bir yılan çağırdı.
yeraltı dünyasından. Onları sadece bir atamdan duydum. Sadece bir tanesinden. Dişleri var ve zehir damlatıyor. Bir damlası bile seni ya da ejderhalarımızı öldürebilir. İşte bu kadar tehlikeliler.

Ejderha ateşi mi? Bu onu öldürecek mi?

Hayır, ejderha ateşinden etkilenmezler. Bildiğim kadarıyla, doğal olarak dayanıklı olan tek yaratıklar onlar.

Ejderhaları buradan göndermemiz gerekecek. Tora pratik biriymi. Atan onu nasıl yendi?

Silke sessizdi, kötü haberi vermeye isteksizdi. Yılan onun hayatına son verdi.

Lily gitmeliydi ve hemen gitmeliydi. Silke daha şimdiden büyücünün içindeki zaferi hissedebiliyordu. Aynı coşku kalan iblislere de yayılmıştı. İblis avcısını öldürebileceklerinden emindiler. Lilith onlardan çok memnun olacaktı. Bağırışların sesi yükseldi. Mızraklar ejderhaların üzerine yağdı.

Bizi alçalt Lily, Silke emretti. Tora'nın Kalkanı kaldır, buradan uzaklaş. Yakınlarda kalma riskini alamazsın. Yılan seni bulabilir. Ejderhalarla bağlantılı olduklarını biliyorum.

Lily isteksizce de olsa itaatkâr bir şekilde evden biraz uzaktaki bahçe zeminine indi. Tora kalkanları çıkardı ve her iki ejderha da havalanarak kadim ormana doğru uçmaya başladı. Tora ve Silke, çalı sıralarının arasına gizlenmiş çok sayıdaki çukurdan birine daldı.

Geri gönderebilir misin, Silke? Çağırıcı tersine çevirebilir misin?

Hayır. İçinde bir arıza emniyeti vardı. Yılanı çağırdığında, diğer iblisler de ona katılıyordu. Hangileri olduğunu bilmeli ve seslerini kopyalamalıyım. Bazıları çoktan öldü.

Eğer büyüü görebilirsen, belki onu tersine çevirebilirim, diye cüret etti Tora.

Avluda şiddetli bir rüzgâr esiyordu, olması gerektiği gibi soğuk değil, çalılıkların tepelerini kavuracak kadar sıcaktı. Bitkiler küçüldü. Bütün çiçekler sıkı tomurcuklar halinde kapandı. Toprak titredi. Böceklerin aralıksız vızıltısı aniden kesildi ve ortalığı mutlak bir sessizlik kapladı. İblisler bile çığlık atmayı bıraktı. Kimse kımıldamadı.

Silke kendini nefesini tutarken buldu ve rahatlamak için havayı ciğerlerinden geçirdi. Yılanı öldürmek için tek bir şansı vardı. Eğer , her şey kaybolacaktı. Tora, onun

Annesi Benedek. Bu onun savaşıydı. Onun savaşıydı. Bir cehennem yılanıyla karşılaşmayı beklemiyordu ama bir avcı olarak beklenmeyi beklemek zorundaydı.

Benedek'e seslenmek aklına gelmedi. Muhtemelen onunki kadar önemli olan kendi sorunları vardı. O avcıydı. Bu onun göreviydi. Bu görev için doğmuştu. Aynı zamanda çok korkutucuydu. Yılan kocaman ve iğrençti. Hızlı ve zehirliydi. Tükürebiliyordu. Kötü dişlerini kullanabilirdi. Ya da kuyruğunu bir kırbaç gibi.

Bunu yapabilirsin Silke, diye güvence verdi Tora. Sen doğdun bu an için.

Ben dünyamızı yilandan kurtarmak için elimden geleni ejderha ateşini iblislere yöneltmeye hazır olun. Sırt çantasını Tora'nın avucunun altına gelene kadar yerde itti. Kristal kılıç ejderha ateşi kullanır.

Onları senden uzak tutacağım.

Yılanın onların aramıza girmesine izin vermeyeceğinden şüpheleniyorum. O çağrıldı ve iblis avcısını öldürmek isteyecektir.

Rüzgâr ateş ve kükürt kokusu getirdi. Kanatlı yılan avluya girdiğinde vücudundaki tüyler hemen tepki verdi ve ayağa kalktı. Havada aniden durdu, kötü sarı gözleri etrafındaki her şeyi içine çekti.

Silke onun Tora'yı bulmasını istemedi. Tora onun son kozuydu. Silke yılanla uğraşırken o da diğer iblisleri öldürmek zorundaydı.

Büyücü çatıda. Avluya bakan yay penceresinin gölgesinde, kenara yakın bir yere çömelmiş durumda. Öldüğünden emin olun. Castello kılığına girmiş ama büyücü, dedi Silke.

Yavaşça ayağa kalktı, yüzünde küçük bir gülümsemeyle yılanı baktı. Etrafına silah saklamak gibi bir alışkanlığı vardı.

Yayını ve oklarını çoğunlukla kendisine yakın olan yaşlı ağacın kovuğunda saklardı. Yılanın kötü niyetli bakışlarını üzerinde tutarak, rahatça ağaca doğru ilerledi ve bir elini gövdesine dayadı, parmakları tek gerçek silahından birkaç santim uzaktaydı. Oklarla ipini kurması sadece bir anını aldı, faaliyetini kalın ağaç gövdesinin arkasına gizledi.

Yılan başını eğdi, ağzını açıp uzun diş sıralarını ortaya çıkarırken ileri geri salladı. Zehir dişlerinden aşağı akıyor, beyaz-sarı parlayarak evine yolu oluşturan kalın taşların üzerine damlıyordu. Zehir cızırdadı ve tüttü, kötü bir koku yükseldi. Yakınında bulunan ve büyük bir taşın arkasına saklanan iblislerden biri öksürmeye ve boğulmaya başladı. Yılan bakışlarını bir anlığına iblisin üzerine çevirdi. Olduğu gibi görünüyordu, saf kötülük.

Yılan, dumandan boğulmakta olan iblisi izlerken sarı gözleri parlıyordu. Dizlerinin üzerine çöktü, çaresizce hava almak için ellerini boğazına götürdü. Silke dikkatini dağıtmayı reddetti. Gözüne çarpan, patıkayı oluşturan taşların verdiği tepkiydi. Zehirden daha fazlası büyük topaklar halinde yüzeye düşmüştü. Zehir tıslıyor ve duman çıkarıyordu ama taş kararmamıştı bile.

Yılan aniden doğrudan iblise doğru zehir tükürdü ve Castello'nun talihsiz kopyasını doğrudan yüzünden vurdu. Sanki eti bu kadar çabuk yenmiş gibi anında kararmış bir delik ortaya çıktı. Kenarlar dışa doğru yayılmaya başladı; deri, kas ve kemik zehrin etkisiyle hızla yok oldu. İblis korkunç bir çığlık attı, acı dolu bir sestti bu.

Tora, ben planımı yapana kadar şeffaf bir kalkan kur. tamamlandı.

Tamamdır.

Silke'nin içindeki her şey duruldu. Farkına vardı. İblisi ve zehrin etkisinde kalmanın sonuçlarını dışarıda bıraktı. Zihninin genişlemesine, yılanın dalgalı bedenini çevreleyen rüzgâra, yerde bir kasırga yaratırken çırpınan kanatlara doğru sürüklenmesine izin verdi. Toprak, dallar ve yapraklar kanatların oluşturduğu güçlü kuvvet altında sıkı bir düzen içinde havaya savruldu.

Yılanla arasındaki bağlantı neredeyse anında kurulmuştu ama midesi bulandı ve boğazına safra doldu. Bu şey eskiydi. Çok yaşlı. Kötüydü. Son derece. Öldürmekten zevk alıyordu. Zehrini bir kurbanın üzerine tükürürken kendini güçlü hissediyordu. Yılan kendini yenilmez hissediyordu. Kimseden korkmuyordu, Lilith'ten bile. Kesinlikle alçak iblis avcısından değil. Atasını öldürdüğünü hatırladı. Kendini böylesine güçlü bir varlığa karşı koyabileceğini ve muhtemelen hayatta kalabileceğini düşünen zavallı kadın. Avcıyı yavaş yavaş öldürmeye niyetliydi, böylece yaşadığı her an tam bir işkence olacaktı.

Silke yılanı anlamaya çalışmadı. Böylesine iğrenç, kötü niyetli bir varlığı anlamak mümkün değildi. Onun yerine güçlü ve zayıf yönlerini inceledi. Pulları bir ejderhanın pulları gibi sertti, sadece daha sertti. İçlerine girmeye çalışmak felaket ve gülünç olurdu. Onu öldürmek için yılanın beynini yok etmesi gerekecekti. Bunu yapmak için de onu bayıltmanın bir yolunu bulmalıydı. Kolay bir iş değil.

Yılan artık ölmekte olan iblisle eğlenmiyordu. Kötücül sarı bakışlarını ona çevirdi. Omurgasından aşağı bir ürperti indi ama yayını kavradı, omzunun üzerinden kaydırды, okları ve ipi alıp omzuna attı. Eğer bu işe yarayacaksa, çocukluğundan beri geliştirdiği her beceriye ihtiyacı olacaktı. Tek bir şansı vardı. Bir.

Silke görünmez kalkanı kavradı, vücudunun önünde tuttu ve hiçbir uyarıda bulunmadan yılanı, onu kanatları ile boynu arasına alacak bir açıyla koştu. Evin etrafındaki teraslamayı oluşturan büyük taşlara doğru koştu.

Yılan zafer kazanmışçasına zehrini tükürdü, düzenli bir akıntıyla, koşarken onu iyice ıslatabilmek için başını aşağı yukarı hareket ettirdi. Zehir şeffaf kalkana çarptı, üzerine sıçradı ve kalın dereler halinde aşağı aktı.

Silke, yılanın koca kafası geriye doğru şaha kalkıp bir o yana bir bu yana savrulurken yaşadığı şoku hissetti. Zaten kayaların üzerindeydi ve havaya sıçrayıp iki ayağıyla yılanın sırtına inerken kalkanı bıraktı. Havadayken yayı yakaladı ve içine bir ok yerleştirdi. İnişe geçtiği anda, yılan onu yerinden oynatmaya çalışırken vücudu zorlu bir yolculuğa üç oktan ilkinin yılanın başının arkasındaki boşluğa fırlattı. Her ok bir ipe bağlıydı.

Yayı omzuna atarak ipleri yakaladı ve yere çömeldi, zihni yılanınkinin içinde genişliyordu.

Olabildiğince hızlı, rüzgârı onu devir. Bu öneriyi yılanın zihnine itti ve ardından kötü yaratık ne düşündüğünü sorgulayamasın diye birbiri ardına düşüncelerle onu takip etti.

Daha hızlı, daha hızlı uç. Ona bir hiç olduğunu göster. Senin inanılmaz hızın hakkında hiçbir fikri yok. Düşecek ve dişlerini onun üzerinde kullanabilirsin, gösterdiği cüret ve saygısızlık için onu ikiye bölebilirsin. Daha hızlı, daha hızlı. Daha hızlı.

Yaratık o kadar hızlı uçuyordu ki rüzgâr ıslık çalıyor ve gözlerinden yaşlar süzülüyordu. Yılanın zihnini

İpleri dizgin gibi kullanarak onu bir çemberin içinde döndürüyor, yılan hızını artırırken acil düşüncelerini sürdürüyordu. Doğrusunu söylemek gerekirse, neredeyse sırtından uçup gidiyordu. Olduğu kadar alçakta çömelmiş olsa bile tutunmak için sahip olduğu tüm gücü harcadı.

Birden dizginleri sarsarak yılanı son anda ve doğrudan eve doğru yönelmesini sağladı. Taşların en yoğun olduğu yer batı tarafıydı ve yılanı doğrudan devasa taş duvarın içine doğru sürdü. Ev sarsıldı ama taşlar yılanın ağzından fışkıran zehirle kaplansa da yılan sert bir darbe aldığında bile sarsılmadı.

Kafatası çatladı ve adam yere düştü. Adam duvara çarpmadan hemen önce atlamıştı ama artık çok az zamanı vardı. Onun ölmediğini ve uzun süre baygın kalmayacağını biliyordu. Kafası yana eğilmiş, derisi yarılmiş, dili dışarı sarkmış ve dişleri kırılmış yılanın önüne doğru koşarak Tora'ya seslendi.

Hemen büyük bir çivi ve eki lazım. Ben bunu yaparken, mümkün olduğunca çabuk iblisleri çıkarmak.

Çekiç ve uzun sivri u hemen yanında belirdi. Silke tereddüt etmedi. Yılanı mümkün olduğunca insancıl bir şekilde öldürmek istiyordu. Bunu ancak yılan baygınken yapabilirdi. Uzun süre öyle kalmayacaktı ve uyandığında her zamankinden daha ölümcül olacaktı.

Çiviye onun beynine sapladı. Bu kolay bir iş değildi. Yılan çok büyüktü ve kafası çatlamış olsa bile son derece dayanıklıydı. Gücünün her zerresini kullanmak zorundaydı. Tora etrafındaki son iblisleri süpürmek için ejderha ateşini kullandı. İlk giden bycyd. Tora onu pruv penceresinin yanında bulup çıkarırken Silke

her çekiç darbesinde çiviye çok sayıda yöne doğru zorlamak için mücadele etti.

Kazığa oturtma, ölümü sağlamak için kafatası boşluğundaki çiviyle çok yönlü hareket kullanılmasını içeriyordu. Beynin tamamının yok edilmesi gerekiyordu. Bu durumda Silke yılanın tekrar ortaya çıkmasını engellemenin her zamankinden daha önemli olduğunu biliyordu. Onunla asla savaşamayacaktı. Zihinsel ve fiziksel olarak tükenmişti. Yaptığı tüm birleşmelerden dolayı zihinsel olarak ve o gün yaptığı diğer her şey bir yana, sadece bu son görev bile fiziksel olarak son derece zordu.

Yılanın ayağa kalkamayacağından emin olunca yere çöktü ve bahçenin her yerinde yanan küllere baktı.

Hala gerekiyor ve ben kollarımı bile kaldıramıyorum, Tora'ya itiraf etti.

Bunu yapabilirim. Fenja'ya gitmeden önce dinlen.

Benedek için endişelenmeden edemiyorum ama onu rahatsız etme riskini göze alamam. Dikkatinin dağılmasını istemiyorum, dedi Silke. Endişelenmişti. Onu son gördüğünde üstü başı kan içindeydi.

O bir kadim. Tora, çok yetenekli bir Karpat avcısı olduğunu söyledi.

Bu doğru, ama o yeraltı dünyasından kaçan bir vampirin peşinde. Senin ve diğer üç Karpatyalı kadının serbest kalmasını önlemek için dikkatle koruduğunuz canavar tam olarak bu değil mi? Bana çoğu avcının vampir canavarı alt edemeyeceğini söylemiştin.

Benedek çoğu avcı gibi değil. Diğerleri de değil, Tora güvence verdi.

'Etrafını sar, Nicu. Güneyden önünü kesin. Görünmez oldu, ama rüzgarın içinde.

Pis koku.

Ejderhalar hızlıydı, dört yöne doğru ilerliyorlardı. Nicu güneye. Mataias batı gökyüzünde devriye geziyordu. Tomas doğuyu korudu ve Lojos'un hayalet yeşili kuzeyde gökyüzünü arşınlayarak vampiri çok geniş bir vahşi alanın ortasında kısırdı.

Benedek yaralı bir canavarı avlıyordu, tüm rakiplerin en tehlikelisini. Emil her yerde olabilirdi, dağın yamacından fırlayan kayaların arasına karışabilirdi. Suyun içinde parıldıyor, çevresinin bir parçası olabilirdi. Aktif olarak Benedek'i avlıyor olabilirdi. Emil gibi güçlü bir canavarı vahşi doğada izlemeye çalışmak büyük beceri gerektiriyordu.

Benedek en eski arkadaşına uzandı. Ainaakfél. Onun içinde "eski dost" olduğunu söyledi. Ejderha çok eskiydi. Ormanda yatıyor, yüzlerce yıl önce devrilmiş yaşlı bir ağaç gibi görünüyordu. Karnı ve pençeleri toprağın içindeydi, yeraltındaki miselyum ağına bağlıydı. Bu kaynaktan aldığı her türlü bilgi, gerektiğinde Benedek'e aktarılıyordu.

Ainaakfél. Benedek rüzgâra fısıldadı. Sana ihtiyacım var.

Kadim orman ejderhası Benedek'e var olduğu binlerce yıl boyunca pek çok ismi olduğunu söylemişti. Hân ku kaśwa o numamet-sky-owner. Numatorkuld- kelimenin tam anlamıyla gökyüzü mücadelesi veya gök . Bununla birlikte ona Salama-şimşek de deniyordu. Bir zamanlar En hân ku pesä-büyük koruyucu olarak anılıyordu. Benedek ejderhanın bunların hepsi olduğunu biliyordu. Ona Ainaakfél-eski dost- diyordu ve ona sahip olduğu için minnettardı. İhtiyarın artık çoğunlukla kullandığı isim Szelem'di ve hayalet anlamına geliyordu. Yıllarca devrilmiş bir ağaç gövdesi gibi yattığında kendini bir hayalet gibi hissettiğine şüphe yoktu.

Karanlık ormanda bir ağaç gövdesi gibi uzanan Szelem, üzerinde mantarlar, küçük ağaçlar, yosunlar, çalılar ve diğer yeşilliklerin büyüdüğü devrilmiş büyük bir ağaç gibi görünüyordu. Bir müminin gözleriyle bakmadığınız sürece ejderhayı görmek imkansızdı. Benedek onu hemen fark etmiş ve yüzyıllar boyunca onunla tanışmış, oturup onunla konuşmuştu.

Onu uyandırmak kolay olmadı. Szelem artık kimseyle iletişim kurmak için nadiren enerji harcıyordu. Benedek'in bildiği kadarıyla, o ejderhanın tek arkadaşıydı. Yüzyıllar önce, Benedek çok kötü bir durumdayken, toprağa kilitlenmişken, Szelem onunla konuşmaya tenezzül etmişti, normalde yapmadığı bir şeydi bu. Benedek sadece ejderhanın biraz yalnız olduğunu ve bu kadar uzun süre toprağa hapsolmuş Karpatyalı için üzüldüğünü tahmin edebiliyordu.

Savaş taktikleri de dahil olmak üzere pek çok şey konuşmuşlardı. O günlerde Benedek'in Szelem'e verecek gerçek bir değeri yoktu, ama ejderha Benedek'in söylediği her şeyi her zaman düşünmeye değer bir şey olarak ele almıştı. Ejderha uzun saatler boyunca

Her kelimenin üzerinde durdu ve sonra konuyu genç Karpatyalı ile tekrar tartıştı.

Benedek dünya hakkında, orman ve doğa hakkında, yaşadığı gezegen hakkında oldukça fazla şey öğrendi. Savaş taktiklerini öğrendi. Vampirler ve onları en iyi nasıl yeneceğı hakkında bilgi aldı. Szelem bilgeliğı ve öğütleriyle cömertti.

Her şeyden önce Benedek'in yaralarını iyileştirmesi, kan izlerinden, özellikle de kan kokusundan kurtulması ve sonra da fark edilmeden kardeşlerinden birine ulaşıp kaybettiklerini yerine koyması gerekiyordu. Canavarı avlamak ve öldürmeyi başarmak için tam gücünde olmalıydı. Vücudundaki parazitleri titizlikle temizleyip her yarayı içten dışa doğru kapatmaya çalışırken ayaklarını yere değdirmiyor, bir ot parçasını bile rahatsız etmiyordu. Giysilerindeki, saçlarındaki ve etindeki tüm kan izlerini hızla temizledi.

Parazitleri vücudundan atıp yaralarını içten dışa iyileştirirken Szelem'e ulaşmaya devam etti. Ejderhaya ihtiyacı olacağına dair güçlü bir his vardı ve bu uyarıları asla göz ardı etmedi. Yüzyıllar boyunca içgüdülerine güvenmeyi öğrenmişti.

Ainaakfél. Bir müttefike ihtiyacım var. Emil bir müttefikten daha fazlasıdır.

Vampir. Çok uzun süre yaşadı ve çok fazla güç elde etti. Masumların dünyasına girmesine izin verilemez.

Derin inilti ler yaşlı ağaçların arasında yankılandı. Yer titredi. Alçak bir homurtu karanlığın içinden yankılandı. Dar ve sığ bir su şeridi olan gümüş çizgi, kayaların yanından çıkıp vadiye doğru ilerlerken, yaprakları sarsan içi boş bir gümbürtüyle titreşerek tepki verdi.

Vücudundaki kanı temizlediğı anda, yukarı doğru sürüklenmek için moleküllere dönerek yer değiştirdi. Böyle bir düşmanla savaşmak için kana ihtiyacı vardı. Çok fazla kan kaybetmişti.

Nicu, sana geliyorum.

Bir fırtına yaratıyor. Havadaki elektriği hissedebiliyorum, Nicu uyardı.

Benedek, kendisine bir kaçış yolu sağlamak için ejderhaları gökyüzünden sürmek isteyeceğini söyledi.

Hâlâ eskilerle karşı karşıya olduğunun farkında değil ya da bunu görmeyi reddediyor. Bazıları neredeyse onun kadar ileri gitmiş. Ejderhalara ne atarsa atsın onlara kalkan sağlayabiliriz, dedi Tomas güvenle.

Benedek çok güçlü olduğu konusunda uyardı. Henüz güçlü bilmiyoruz ama olacak. Kendinize dikkat edin. Onları rehavete kapılmamaları konusunda uyarmak istedi.

Avcılar yaşadıkları kadar uzun yaşadıklarında, ruhlarında o yaralar oluştuğunda, bir savaşı dört gözle beklerlerdi. Yüzyıllar boyunca hiçbir şey hissetmedikten sonra, bu heyecan bağımlılık yapıyordu. Avlamak ve yok etmek için vampirleri ne kadar çok ararlarsa, yara izleri de o kadar kalınlaşıyordu. Sonunda, ruhlarının karanlık yarısı çıkarılması imkansız izlerle kaplandı.

Benedek, gücünün arttığını fark ettiğinde bu yaraları incelemişti. Sadece büyümekle kalmıyor, daha da güçleniyordu. Ne kadar çok öldürürse, sadece o heyecanı hissetmekle kalmayacağını, aynı zamanda gücünün de artacağını biliyordu. Emil bir vampir olarak sık sık öldürürdü. Her beslendiğinde. Beslenmeye ihtiyacı olsun ya da olmasın, insanlarla her karşılaştığında. Vampire dönüşmek ona güç arayışında yardımcı olmuştu çünkü öldürmekten zevk alıyordu.

Nicu büyük kurt ejderhasının üzerinde oturuyordu. Benedek ona katıldığında hemen bileğini uzattı. Her iki avcı da kan kokusunu maskeleydi. Tek bir damla bile havaya karışmamalıydı. Bu onların konumunu hemen ele verirdi. Emil'e tek bir avantaj bile veremezlerdi. Ejderhalar ve binicileri kanyonun üzerindeki gökyüzünde devriye geziyordu. Onların

Birleşik güvenlik önlemleri vampiri vahşi doğaya hapsetmek için yeterliydi.

Vampirin nerede olduğunu hissedebiliyor musun? Benedek bir kez daha vadiye doğru sürüklenirken Szelem'e sordu.

Kadim ormanda daha fazla homurtu ve inilti yankılandı. Bir süre sessizlik oldu ama Benedek hayaletin sesine ulaşmaya çalıştığını hissetti. Ses geldiğinde, ağaçların arasında aynı hırıltı ve iniltiydi ama bu sefer sadece Benedek'in zihnindeydi.

O...iğrenç. Ağaçlar ve toprak onun varlığından çekinir.

Kelimeler ölçülü ve yavaştı. Ses o kadar derindi ki avcının vücuduna öyle bir nüfuz ediyordu ki her organı titreşiyor gibiydi. Her konuşmalarında Benedek, vücudundaki organları sarsan bu gümbürtüye alışmak zorunda kalıyordu.

Yaşayan her şeyin vampirle temas etmekten çekindiği Benedek için yeni bir şey değildi. Yaşayan ölümler arkalarında çok az şeyin yetişebildiği kavrulmuş bir toprak izi bırakıyordu. Kanlarındaki asit ve saldıkları parazitler doğanın kendini toparlamasını zorlaştırıyordu.

Onu bulabilir misin? Şebeke nerede olduğunu tespit edebilir mi? Öyle mi?

Yerin üstünde, hatta ağaç gövdesinde büyüyen gerçekten bir ejderha, mantarlar boldu. Ormanda yürürken ağaç dallarındaki kuşları ve sincapları fark etmek kolaydı. Geceleri Benedek ağaçların dalları arasından parlayan ayı görebiliyordu. Orman zeminini oluşturan yosun, yaprak ve toprak halısının altında uzanan miselyum ağını çok az kişi biliyordu.

Benedek toprakta iyileşerek ya da türünün uykusunu uyuyarak çok zaman geçirmişti. Miselyum olan milyonlarca küçük ipliğe çok aşınaydı. Miselyum, küçük ipliklerden oluşan bir kütleydi.

ağaçlarla iç içeydi. Ağaç köklerinin etrafını sarıyor ya da aslında içlerine girerek onları ağaçların bir parçası haline getiriyorlardı. Her ağaç miselyum iplikleri aracılığıyla ağa bağlanıyor, böylece iletişim kuruluyor, besin ve su paylaşımı sağlanıyordu.

Kısmen toprağa gömülü olan ve devrilmiş bir ağaç gövdesi gibi görünen yerde mantarların büyüdüğü Szelem, genellikle mikorizal ağ olarak bilinen tüm topluluğa çok bağlıydı. Miselyum ağaçlara ve bitkilere bağlandığında, su ve besin maddelerini en çok ihtiyaç duyulan yerlere gönderdiğinde, bu mikorizal ağ olarak kabul ediliyordu. Benedek bunu internet gibi bir iletişim merkezi olarak düşündü.

Bu çok zekice.

Benedek iç çekti. Yaşlı ejderha ona zaten sahip olmadığı bir bilgi vermiyordu. Ayrıca vampiri bulup bulamayacağını da . Bu iyiye işaret değildi. Ağ, ölümsüzü ormanın herhangi bir yerinde bulabilmeliydi. Eğer ağ biliyorsa, Szelem de biliyordu.

Evet. Benedek kabul etti, biliyordu antik ejderha o cevap verene kadar bir daha konuşmazdı. Çok kurnazdır.

Benedek hareket etmemeye dikkat ediyordu. Herhangi bir rahatsızlık vampire konumunu ele verebilirdi. Çok tehlikeli

bir düşmanın peşinde olduğunun farkındaydı. gibi
aşağıdaki a yaralı leopar içine onun

kendi bölgesi. Büyük kedi dönüp avcılarını avlayacaktı.

Aynı zamanda, gecenin akıp gittiğinin de farkındaydı.

Vampirin dinlenmesine ve iyileşmesine izin veremezdi.

Yere, hatta ağaçlara bile dokunmaz. O

farklı bir biçimde. Çok küçük bir şey. Derin ve gür sesinde spekülasyon vardı.

Çok küçük. Sadece küçük değil. Büyük ihtimalle bir baykuş değil. Yarasa mı? Çoğu yarasa türü ölü ya da ölmekte olan ağaçlarda tüneler. Gevşek kabukların altına girerler ya da şimşeklerin yarıkları bulurlar. Birçoğu ağaç kovuğunu tercih eder. Yarasa türlerinin birçoğu küçüktü.

Benedek dikkatini gece gökyüzüne çevirdi. Grinin birçok tonu ve çok daha koyu gölgeler vardı. Birkaç yarasa gökyüzünde dalgalanıyor ve dönüyordu ama çok fazla değildi. Onları dikkatle inceledi. Usta bir vampiri avlamak sabır isterdi ve Emil bundan çok daha fazlasıydı.

Aklından geçenleri anlıyorum, Szelem dedi ki. Yarasaya inanmıyorum.

Daha küçük bir şey o zaman? Benedek bunu bir soru haline getirmişti ama doğru yolda olduğunu hissediyordu. Emil küçülmüştü, karanlığın örtüsü altındaki uçsuz bucaksız vahşi doğada fark edilmeyecek bir şeydi.

Bir böcek ya da kertenkele ağaçta ya da yerde olabilir ve ağ bunu bilir. Yani uçan bir şey. Benedek etrafındaki ormanı ve çalılıkları taradı. Geçit derindi ama çok geniş değildi. Her iki tarafı da kayalarla doluydu, bu da onu küçük de olsa bir uçurum haline getiriyordu. Hangi uçan gece böceğini bulmaya odaklanmalıydı?

Sis parmakları kum dalgaları gibi yuvarlanarak yere doğru başladı. Vampirin hafif dokunuşunu hissetti ve ölümsüzün sisin içine tuzaklar kurduğunu anladı. Yaratık onun yerini arıyordu ve bunu yapmak için sisi kullanıyordu. Bu Benedek'in önemli olduğunu bildiği anlardan biriydi. Kendisine benzeyen ama büyük ihtimalle daha da güçlenmiş bir düşmanla karşı karşıyaydı. Benedek ondan daha iyi düşünmek zorundaydı. Sadece dövüş becerilerini değil, beynini de kullanmalıydı.

Bir güve, dedi Szelem. Bu onun alacağını mantıklı bu form. Benedek tahmininin doğruluğunu hissetti. Vampir o küçük formdaydı ve ormanın içinde ilerliyordu.

Bir ağaca ya da çalıya dokunmadan, dokunursa Benedek'in onu bulacağını biliyordu.

Güvelerin en sevdiği yer en yaşlı meşe ağacıdır. Bu ağaç korusunun ortasındadır.

Güveleri ona çeken nedir?

Özsuyu gövdeden aşağı ince akıntılar halinde akar ve güveler bunu yer.

Sis ağaçların arasından geçerek gövdelerin alt kısımlarının görünmesini engelliyordu. Yavaşça yükseliyor, doğal bir sisi taklit ediyordu ama aslında hiç de öyle değildi. Küçük damlacıklar çoktan havaya karışmıştı. Boncuklar tenine değdiği anda yerini belli edecekti. Emil'in haberi olmadan yaşlı meşe ağacına doğru ilerlemek zorundaydı. Bu bir kedi fare oyunuydu, ikisi de diğerinden saklanıyordu.

Benedek küçük bir Avrupa ağaç kurbağası şeklini seçti. Vücudu küçüktü ve üstü çimen yeşiliydi. Yan taraflarındaki sarı kenarlı siyah şerit çok belirgindi. Burun deliklerinden karnına kadar koyu renkli bir şerit uzanıyordu. Erkek olduğunu gösteren kahverengi şişme bir boğaz kullanmak yerine, dişi olduğunu gösteren beyaz bir boğaz kullanmayı tercih etmişti. Emil'in onun dişi bir Avrupa ağaç kurbağası olarak görüneceğini düşüneceğinden şüpheliydi.

Kurbağa çok uzun sıçramalar yapabiliyordu ve bu yeteneğini kullandı. Birkaç kez, lezzetli bir yemeğin peşindeymiş gibi görünerek bir ağaca atlamak için yolundan saptı. Eğer kurbağa gibi davranmasaydı, Emil onu hemen fark ederdi. Bu haliyle diğer kurbağaların, kertenkelelerin, yılanların ve tarla farelerinin arasına karıştı.

Sis, etrafı tamamen örtmekle tehdit ederek gölgeliklere doğru yükseldikçe, kurbağa etrafındaki ağaçların ve yeşilliklerin değiştiğini daha fazla algılamaya başladı. İlk başta, farklılıklar çok inceydi, neredeyse hiç fark edilmiyordu, ancak olağandışı herhangi bir şey Benedek'in hemen dikkatini çekti.

Ağaçlara kurbağanın gözünden baktıkça görünüşleri de değişiyordu. Meşe yerine, aşağı sarkan sarmaşıklar ve gövdelerine tırmanan çiçeklerle daha tropikal bir görünüm vardı. Ağaçlar daha uzun görünüyordu ve yaşlı meşelerden çok Amazon ormanlarında bolca yetişen kapoklara benziyorlardı.

Kurbağanın başının hemen üzerinde bir şey hareket etti. Benedek içgüdüsel olarak bulunduğu daldan bir sonraki ağaca sıçradı. Bir ağaç boası başını kaldırmış, kötü niyetli gözlerle onu izliyordu. Yılan tarafından yenilmekten kıl payı kurtulmuştu; bu yılan Hollanda kıyılarında değil, Amazon yaşıyordu.

Küçük kurbağanın içinden bir farkındalık ürpertisi geçti. Ağır çekimde yukarıya baktı ve bir baykuşun kendisine baktığını gördü. Benedek ormanın zeminine ve saklanabileceği bitki ve çalılıklara doğru sıçradı. Birkaç metre çapına yayılmış bir bitki kümesinin yanına indi. Benedek'in böcekler ve kurbağalar için bir tuzak olarak tanıdığı bitkinin ibrik şeklinde yaprakları vardı. Bu bitki etoburdu ve Amazon ormanlarına aitti.

Sis aklını kaybetmesine mi neden olmuştu? Halüsinasyon mu görüyordu? Bitkiler sadece gerçek görünmekle kalmıyor, aynı zamanda gerçekmiş gibi de hissediyordu. Sis vampir için bir harita görevi görürken, aldığı şekilden çıkmaya cesaret edemedi.

Szelem. Szelem'e ait olan ağaçlara ve bitkilere bakıyorum. Amazon. Burada değil. Kadim ejderhayla bağlantı kurmak için uzandığında, küçük kurbağa yosun kaplı bir kayanın geniş sığınağının altına süzüldü. Baykuşun gölgesi tepesinden geçti.

Yapraklardaki bir hışırtı küçük kurbağayı uyardı ve sığınağından sıçradı, bir kapok ağacının köklerinin güvenliğini kazanana kadar birbirini ardına büyük bir sıçrama yaptı. Kendisini avlayan kertenkelenin farkında olarak ağacın kenarına doğru koştu. Yaptı mı

Vampir, kurbağa şekline girdiğini ve onu öldürmeleri için düşmanlarını gönderdiğini biliyor muydu?

Sis çok yoğunlaşmış, ağaçların üzerini gri bir örtü kaplamış ve görmeyi zorlaştırmıştı. Benedek kafasındaki haritayı, meşe ağacının nerede olması gerektiğini söyleyen haritayı kullandı. Amazon ormanına fiziksel olarak nakledildiğini hayal bile edemiyordu. Bu, Emil'in sisin içine yerleştirdiği bir illüzyon olmalıydı.

Avcının gözleriyle bakın, avlananlarınkiyle değil.

Bir kertenkele ağaca tırmandı, havayı koklamak için dili dışarı fırladı. Tırnaklarıyla tırmandığı dalı görsel olarak incelerken göz kapakları aşağı indi ve sonra tekrar yukarı kalktı.

Siz avcısınız, av değil.

O jelä peje terád, ainaakfél, Benedek ona kendi ana dilinde küfretti.

Bir an sessizlik oldu, sanki orman nefesini tutmuş gibiydi ve sonra kadim ejderha güldü. Ses derin bir mağaradan geliyor gibiydi, yankılanan gümbürtünün bir kahkaha olduğu zar zor anlaşıyordu.

Güneşin eski dostunu yakmasını mı istiyorsun? Ejderha tekrar güldü. Bu sefer sesi o kadar paslı çıkmadı. Aslında eğlenmiş gibi görünmeyi başarmıştı. Tavsiyemin arkasındayım, diye ekledi, eğlencesi hızla azalıyordu.

Benedek itiraz etmedi. Bazen kadim ejderha ile konuşurken sanki bilmece gibi konuşuyorlarmış gibi hissediyordu ama kural olarak Szelem mükemmel tavsiyeler veriyordu. Sadece ne demek istediğini çözmesi gerekiyordu. Kurbağa titredi ve kertenkeleden en yakın ağaca doğru uzun bir sıçrama daha yaptı.

Bir avcının gözünden bakacaktı, avlanan değil. Kurbağa ağaçtan ağaca doğru ilerlerken Benedek bunu nasıl yapacağını düşündü. Devam etti

Küçük amfibiye kafasındaki haritadan kadim meşeye yönlendirdi. Etrafına bakması bir işe yaramadı. Yaşlı ağaçların ve bitki örtüsünün bulunduğu vadinin yerinde bir yağmur ormanı görmek kafa karıştırıcıydı. Özsuyu akan ağaca ulaşana kadar kurbağa gözüyle bakmak daha iyiydi.

Cevap kafasına dank etti ve durumun ciddiyetine rağmen kendini kadim ejderhayla eğlencesini paylaşırken buldu. Vampir canavarın çok daha güçlü olduğunu düşünmüştü. Kendisi aynı güce ne kadar yakındı? Çok yakın. Ruhundaki yara izlerini ya da savaşa olan aşkını düşünmekten hoşlanmıyordu ama aslında bu özellikler onun için birer zenginlikti. Kendisi hakkında en kötüsüne inanmakta ısrar ediyordu. Ama vampiri ondan daha iyi kim durdurabilirdi ki?

Görüyorum ki aklın başına gelmiş.

Bu noktada pek bir anlam ifade ettiğimden emin değilim.

Neden erkekler işleri bu kadar karmaşık hale getiriyor?

Benedek de onunla aynı fikirdeydi. Vahşi doğayı tercih etmesinin nedenlerinden biri de buydu. Tercih edilen savaş. Her şey basitti. Siyah ve beyaz.

Gökyüzünde çatallanan şimşekler etrafındaki ormanı ölümcül parıltılarla aydınlattı. Her parlayışta, katıksız gücün ardından gelenler sisin içinden parıl parıl yanıyordu. Ormanı aydınlatan anlık ışık çizgileri her yerdeki tropik bitkileri ve sarmaşıkları ortaya çıkardı.

Biz yıldırım kullanarak Emil'in yapmasını engelliyoruz.

Mataias, gökyüzünden kaçtığını söyledi ama kırbaçları kullandığımda onun varlığını hissediyorum.

Lojos, onun bir şeylerin peşinde olduğunu kabul etti.

Şimşegi senden alabilir mi? Benedek sordu. Vampir zaten sisi kontrol ediyordu. Eğer o

Hava durumunu kontrol eden özel yetenekleri varsa, başları belaya girebilirdi. Mataias hava durumu konusunda ustaydı ve birden fazla kez usta bir vampirin altından şimşegi çalmıştı.

Daha fazla sivri çatal havayı yararken, kıvılcımlar gökyüzüne dağıldı ve yağmur gibi yağdı. Küçük kurbağa büyük bir yaprağın altında durmuş, şimşeklerin dinmesini bekliyordu. Fırtına dinmek yerine şiddetini artırdı. Güç sisin içinde hareket ediyordu. Belirgindi. Rahatsız ediciydi. Her şimşek çakışıyla birlikte artıyordu.

Gökyüzünü yıldırım kullanmadan mühürleyin, diye öğüt verdi. I yıldırımdan beslendiğine inanıyor.

Bu olamaz, diye itiraz etti Tomas. Bütün vampirleri yıldırımla yakarız. Eğer bu doğruysa, bunu nasıl yok edeceğiz?

Bu adil bir soruydu. Emil'in gücünün yıldırımla arttığı düşüncesi aklına düştüğünden beri Benedek'in kendisine sorduğu bir soruydu. Şimdiden talih vampirden yana gibi görünüyordu. Araziye, hava durumuna ve illüzyonlara hâkimdi. Vampirin yağmur ormanı illüzyonu o kadar mükemmeldi ki, içinde olduğuna inanmamak zordu. Neredeyse her yırtıcı, hayvan, sürüngen, kuş ve bitki onun peşindeymiş gibi görüldüğünden, küçük kurbağa kesinlikle hayatı için savaşmak zorundaydı.

Gökyüzünde daha güçlü korumalar örün ki Bu şekilde kaçabilir. Eğer başarısız olursam, onun dünyaya salınmasını önlemek için hepinize ihtiyacımız olacak.

Nicu, bizi sahaya inmeye zorlamak için oyaladığını gözlemledi.

Emil onu avladığını biliyor. Ortaya çıkacaktır. Benedek sesine ve zihinlerine güven aşıladı. Buna inanmak zorundaydı çünkü başka seçenekleri yoktu.

Benedek kurbağayı ileriye doğru yönlendirdi ve yırtıcılara karşı her duyusunu tetikte tuttu. Eğer iç haritası doğruysa, özsuyu akan eski meşe dümdüz ileride olmalıydı.

Büyük bir kapok ağacını çevreleyen orman zemininde bol miktarda sürahi bitkisi yetişiyordu. Hava tatlı kokuyordu, bitkiler böcekleri ve kurbağaları kendilerine çekecek kokuyu yayıyordu. Bitkiler, eski meşeye giden tek yol olan dar oyun patikasını kaplamıştı.

Hedefine yaklaştıkça sisin içinde kötülük dalgaları dalgalanıyordu. Küçük kurbağa titredi ama yiyecek kokusunun cazibesine kapılarak ilerledi. Bir kapok ağacı yükseldi, sis onu bozarak bir canavar görüntüsü verdi. Dikenler ve konik dikenler tehditkâr görünümüne katkıda bulunuyordu. Dallardan sarkan birçok kalın sarmaşık, devasa yılanlar gibi gölgelikten sarkıyordu. Gövdeyi çevreleyen yeşil yapraklar ve çiçekler yerine, kararmış ve solmuş diken ve çiçeklerden oluşan sarmaşıklar gölgeye doğru tırmanıyordu. Çiçekler kurbağaları çağıran kötü bir koku yayıyor, yarasaları kendine çekiyordu. Birkaç tanesi zehirli karışımın tadına bakmış ve ormanın zemininde sendeleyerek yürümüş ya da köklerin kafesindeki yaprakların ve toprağın içinde ölü yatıyordu.

Benedek kurbağanın gözlerinden baktığında vampirin tam olarak neyi amaçladığını gördü. Etrafı düşmanlarla çevrili Amazon yağmur ormanlarındaydı. Sürahi bitkisine atlamak ya da yiyecek vaat eden ama ölüm veren çiçekleri bulmak için ayartılan o küçük kurbağaydı. Benedek kandırılmayı reddetti. Bir avcının, bir yırtıcının gözleriyle baktı.

Ağaca yakın, zehirli olmadığını bildiği büyük yapraklı bir fil bitkisi buldu. Kontrolü ele alıp kapok ağacına doğru uzanan dev yapraklardan birinin üzerine atlamadan önce küçük kurbağasına zarar verebilecek yırtıcı hayvanları hızla taradı.

Sabrın çoğu zaman kazananı belirlediğini bilerek hareketsiz kaldı. Gecenin akıp gitmekte olduğu ve av ile avcının yeryüzüne inmek zorunda kalacağı gerçeğine izin vermedi.

ona hücum ettiler. Ayağa kalktığında Emil ağlarından kaçabilirdi. Bu gece bulunmalı ve yok edilmeliydi.

Rüzgâr gölgelikten geçerek dalları salladı ve yaprakları sarstı. Yapraklar saldırı altında sallanıyordu. Bir tutam ay ışığı, kapok ağacını aydınlatmak için ağır gölgelik ve sis örtüsü arasından kendine yol buldu. İllüzyon parıldadı ve soldu. Benedek büyük ağacın arkasına gizlenmiş olan kadim meşeyi seçebildi.

Meşe yüzlerce yıldır olduğu gibi duruyor, her fırtınaya göğüs geriyor, kuşlara ve sürüngenlere sığınak oluyordu. Yarıkların ve budakların içine gizlenmiş sayısız canlıya ev sahipliği yapmıştı. Birkaç uzun yarık, güve de dahil olmak üzere pek çok böceği besleyen altın özsuğu barındırıyordu. Birkaç tanesi kalem inceliğindeki akarsuların etrafında vızıldıyordu.

Benedek, gerçekliğin üzerinde parıldayan illüzyonu görmezden gelerek bakışlarını güvelere sabitledi. Rüzgâr ayın üzerinde yuvarlanan kara bulutları taşıdığından ve kaprisli bir şekilde gelip giderek sık sık ışığı gizlediğinden, gelişmiş bir görüşle bakmak zorunda kaldı. Sis kapok ağacının etrafında dönerek görüşü bozuyor ve meşe ağacını gölgeliyordu.

Diğerleri gibi davranmayan tek bir güveyi tespit edebilmesi için on dakikaya yakın sabırlı bir gözlem yapması gerekti. Bir kez bile baştan çıkarıcı özsuğuna yaklaşmadı. Diğer güvelerden biraz daha büyüktü. Güvelerin pulları vardı ve bu özel güvenin pulları diğerlerinden biraz farklı görünüyordu. Benedek'in bu pulların zırh olduğundan hiç şüphesi yoktu. Karın bölgesi siyahtı ve altı bacağı siyah halkalarla çevriliydi. Hortumu incelendiğinde, özsuğuyla değil de kanla lekelenmiş gibi görünüyordu.

Güve aniden meşe ağacına doğru uçu ve kafasını ağaçtaki bir düğümünden dışarı çıkaran rakunun sırtına saplandı. Rakun çığlık atmış ve içeri kaçmaya çalışmış.

oyulmuş delik. Güve kanatlarını çırpı, rakun saldırganı üzerinden atmaya çalışırken çırpınan kollarından ve çırpınan kollarından etkilenmedi.

Benedek kurbağayı kullanarak kapok ağacının yanlsamasından sıçrayıp meşe ağacının yanına indi. Yere iner inmez yer değıştirdi, yumruğu güveye dolandı ve rakunun kafasından koparıp ezdi. Bunu yaparken, kapok ağacından gelen sarmaşıklar vücuduna dolandı, kalın, kaslı ama odunsu değildi. Bakmadan, onu tepeden tırnağa saranın doğal sarmaşıklar olmadığını, dev bir yeşil anakonda olduğunu anladı. Hayvan muazzamdı ve inanılmaz derecede güçlüydü. Yirmi metre ya da daha uzun ve çok ağır olmalıydı. Onu hızla ve ustalıkla sarıp sarmaladı, meşe ağacından kopararak yere düşürdü.

Benedek yumruğunu güveye sımsıkı sarmış, artık görememesine rağmen onu ezmeye devam ediyordu. Yeşil anakonda başı da dahil olmak üzere tüm vücudunu sıkıyordu. Yer değıştirmeyi denedi. Bu imkânsızdı. Sonra, yılanı zararsız hale getirmek için yapısını değıştirmeyi denedi.

Normalde bir yılanın yapısını değıştirerek onunla kolayca başa çıkabilirdi ama görünüşe göre pullarının içine ya da etrafına örölmüş koruyucuları vardı. Yılan hiçbir uyarıda bulunmadan yumruğunu ısırdı ve dişlerini eline geçirdi. Yılanın dişleri avucunu ve elinin arkasını delip geçecek kadar keskindi. Anakonda zehirli değildi ama zehirli olmasına da gerek yoktu. Emil, dişlerinin hâlâ geride olmalarına rağmen bir testere gibi kesmesini sağlamıştı.

Benedek dişleri aşmak için elini yılanın ağzının daha derinlerine soktu. Eğer bir atlıyı yardıma çağırırsa, bu Emil'in kaçmak için kullanabileceği bir boşluk yaratabilirdi. Güve hareketsizdi ama vampirin hayatta olduğunu biliyordu.

Szelem, kurtulabilecek misin? Tek müttefiki toprağa gömülmüştü. Yardımına gelmeyi seçerse ejderhayı topraktan kurtarmanın zaman alacağını biliyordu. Tavsiye vermek bir şeydi; kalan günlerini yaşamak için seçtiğin dinlenme yerinden rahatsız edilmek başka bir şeydi.

Benedek zamanı olduğundan emin değildi. Emil'i yenmek için başka yollar bulmalıydı. Yılan onu ilk kez bir mumya gibi sardığında, kendine biraz hareket alanı sağlamak için göğsünü ve kollarını genişletmişti. Nefes vermedi, bu da yılanın daha da sıkılaşmasını sağlardı. Yılan yaklaşık bin kilo ağırlığındaydı. Etrafında halkalar halinde uzanırken onu eziyordu. Yağmur ormanı yanılsaması içinde sadece birkaç metre ötedeki su birikintisine doğru yuvarlanmaya çalıştı. İsteddiği son şey yılanın suya ulaşmasıydı.

Özgür olacağım.

Cevap, Benedek'in vücudunda yankılanan aynı gümbürtü sesiydi. Bir anda yer titredi. Titredi. Rüzgârda protestolar duyuldu. Sis in içinde. Emil toprağın tepkisini hissettikçe güve kıpırdandı ve hortumunu çılgınca sapladı. Yer in neden canlıymış gibi yuvarlandığı ve kabardığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Sadece onu kontrol edenin kendisi olmadığını biliyordu.

Benedek kıpırdamadan durdu ve zihnini genişletti. Rakiplerine karşı fiziksel güç kullanmaya alışkındı. Silke ne yaptı? Onların beyinlerinin peşinden gitti. Başka hiçbir şey olmasa bile, Emil'in koruyucuları teraziye yerleştirdiği anın hatırasını görebiliyordu. Eğer korumaları indirebilirse kuyruk acıya karşı savunmasızdı. Gözler de saldırıya karşı savunmasızdı. Yılanın üzerinde bu büyük yarattığı savunmasız bırakacak çok az şey vardı.

Neyse ki yüzyıllar boyunca acıyı bir kenara itmeyi öğrenmişti. Bir vampirle savaşırken bu otomatik olarak gerçekleşiyordu. Zihnini genişletip yılanın beynine ulaşırken enerjisini daha da düşürdü. Açlık çok baskındı. Emil, yılanı saldırgan ve tehlikeli yapan tek şeyi güçlendirmişti. Anakonda yemek için avlanıyordu ve Benedek'i yakalamıştı. Ondan kolay kolay vazgeçmek istemeyecekti.

Korumalar Benedek'in eski günlerden tanıdığı bir desenle dokunmuştu. Hemen dokumayı aşağı indirmeye başladı. Fiziksel olarak ellerini kullanamadığı için zorlanıyordu ama bunu zihninde titizlikle yapıyordu. Önce kuyruğa, sonra da başa konsantre oldu. İşleri hızlandırması gerektiğinin farkına vardı. Gücünü kaybediyordu, nefes alamıyordu ve eli neredeyse parçalanmıştı. Yumruğunu ağzının derinliklerinde tuttuğu sürece yılan onu ısırılmazdı ama bu Emil'in onu içeriden parçalamasını engellemiyordu.

Yer tekrar sarsıldı, bir dizi sarsıntı oldu. Yüksek ve derin iniltiler ormanda yankılandı. Gümbürtüler davul sesi gibiydi. Yer eğilip yuvarlanması, suya yaklaşmaya çalışan yılanı yardım etti.

Benedek düşmanına karşı iki yönlü bir saldırı başlattı. Emil'in illüzyonunu kullanarak jaguarları çağırdı ve onlara anakondanın kuyruğunu vahşice ısırmalarını, dişlerini gözlerine batırmalarını söyledi. Yer sarsılıp titrerken ve yılan yuvarlanıp acı içinde çığlık atarken bunu yaptılar ve Benedek'in vücudunu saran sarmalları gevşettiler.

Kendini kurtardı ama öfkeli, acıdan çılgına dönmüş yilandan uzaklaşmak için yeri itmek zorunda kaldığından güve üzerindeki hakimiyetini kaybetti. Yerden kalktığı anda Emil oradaydı ve göğsüne sert bir tekme attı,

Bir elini çenesine vurarak neredeyse yüzündeki tüm kemikleri kırıyordu. Benedek geriye doğru tökezledi ve kapok ağacının hemen ötesine geçerek vadi duvarını oluşturan kaya formasyonundaki sığ bir çukura girdi.

Bir mağaranın girişi olabilecek yerin hemen içinde sırtı sert bir şekilde kayaya çarptı. Kesinlikle sığ, dar ve karanlıktı. Havayı içine çekmek için bir an durdu ve bunun bir hata olduğunu anladı. Ölüm kokusu alıyordu. Sis hareket etti ve ayaklarının dibinde beyaz kemiklerden oluşan bir koleksiyon belirdi. İnsan kemikleri. Jaguar kemikleri. Emil önünde belirdi, saf kötülüğün karanlık, heybetli bir figürü. Lekeli dişlerini tuhaf bir gülümsemeyle göstererek sırttı.

"Çok tahmin edilebilirsin Benedek, tıpkı diğer avcılarının olacağı gibi. Avım olmak çok kolay. Karpat kanı lezzetlidir ve eski Karpat kanı daha da iyidir. Beni her zamankinden daha güçlü yapacaksın."

Benedek konuşmakla vakit kaybetmedi. Bulanık bir hızla vampirin üzerine atıldı ve keskin bir bariyere, jiletli telden bir ağa çarptı. Geri sıçradı, göğsünden, omuzlarından, kalçalarından ve uyluklarından kan damlıyordu. Jiletli tel parçaları etinde kaldı.

Emil şekil değiştirdi, vücudu şişkinleşti ve dev bir örümceğe dönüştü. Son derece kıllı, koyu kahverengi ve çamurlu griydi, alt tarafında ve ön bacaklarında siyah bantlar vardı. Sekiz gözü vardı, en üstteki iki gözü avına kötü niyetle bakıyordu. Dört gözü olan ikinci sıra zafer kazanmış gibiydi. Üçüncü sırada ise aralıklı iki göz daha vardı. Bu gözler etrafına bakıyordu.

Benedek saldırgan Brezilyalı gezgin örümceği hemen tanıdı. Gezegendeki en zehirli örümceklerden biriydi. Emil bu şekle büründüğünde bunu birçok kez yapmış gibi görünüyordu-

formda çok rahattı - zehir normalden daha da zehirli olmalıydı.

Örümcek dört ön ayağını kaldırdı ve zaten zehir damlayan dişlerini gösterdi. Benedek'in önünde ileri geri hareket ederken bacaklarındaki kıllar havaya kalkmış, tedirginlik ve saldırganlık belirtileri gösteriyordu.

Emil ileri atılarak Benedek'e doğru koşmaya başladı, dişlerini mızrak gibi kullanıyordu. Benedek'in bu hain dişlerden kaçmak için bulanık bir hız kullanmaktan başka çaresi yoktu. Daha fazla jiletli tele çarptı, bir ağ, açıkça Emil'in ağ. Teller sırtını ve kollarını, boynunun arkasını, kalçalarını ve uyluklarını kesti. Düzinelerce derin kesikten kan akıyordu.

Örümcek önce sola sonra sağa hareket etti, sonra tekrar saldırdı, o kadar hızlı koşuyordu ki sadece bir bulanıklıktı. Zehir tükürdü ve aynı anda Benedek'e jiletli tel fırlattı. Benedek geriye doğru tökezledi ve yere düştü. Örümcek anında üzerine atılarak dişlerini kalbine sapladı.

Benedek yana, jiletli tellere doğru yuvarlandı, Emil'in hazırlıklı olmadığı beklenmedik bir hareketti bu. Bitkin düşmüş, çok fazla kan kaybetmiş bir halde topuklarıyla geriye doğru iterek ayağa kalkacak kadar güç kazanmaya çalıştı. İntikam almak ya da savaşın heyecanını yaşamak istemiyordu. Etrafı doğayla çevriliydi ve üzerine doğal bir sakinlik çöktü. Yere uzandığında, sanki ilk birkaç katman soyulmuş gibi topraktaki yırtığı hissetti.

Ağaçların arasından şiddetli bir rüzgâr esti, o kadar güçlüydü ki türbülans yarattı, yaprakları ve ölü dalları orman zemininden bir kasırga halinde yükseltti. Sisi ve yağmur ormanı yanılsamasını ortadan kaldırdı. Rüzgâr Benedek ile örümceğin arasına girdi ve şişmiş Brezilyalı gezgin örümceği uzaklara Karpat'a itti.

Avcı. Emil, sıcak ve vahşı bir koku taşıyan rüzgârın etkisiyle sendeleyerek geri çekildi.

Karanlığın içinden çıkan ejderha, vücudunda mantarlar, küçük ağaçlar ve diğer yaşam formları büyüyen bir ağaç gibi görünüyordu. Tüm bunlara rağmen zarif ve hızlıydı. Büyük ve yaşlı bir ejderhaydı ama gözlerini avına dikmiş, her dar noktada kolayca manevra yapıyordu. Büyük çeneleri ayrıldı ve ağzından en saf ejderha ateşinden sürekli bir yaylım ateşi aktı. Tam isabetle vurdu ve dev örümceği beyaz ateşle sardı.

Emil çığlık attı ve kıvranarak formunu geri aldı, elleri bir kalkan oluşturmak için havaya kalktı. Kadim ejderha çok hızlıydı. Çok sakindi. Çok fazla doğanın bir parçasıydı. Vampiri intikam için öldürmemişti. Ormanlar organik maddeleri parçalar. Bu yaşamın döngüsüydü. Nefret yoktu. Sadece Benedek'in bulduğu sakinlik vardı.

Szelem kötülüğü sistematik olarak yok etti. Solmuş kalbi hedef aldı, ateş akışını yoğunlaştırdı, böylece geri dönüş olmayacaktı. Vampiri yaktı, çok ince bir külden başka bir şey kadar ateşi sabit tuttu.

Szelem toprağın üzerine çöktü ve Benedek'e doğru ilerledi. "Sana daha önce birçok kez kan verdim, ainaakfél. Şimdi de veriyorum. Toprağa girmelisin. Seni izlemek için üstünde olacağım."

"Yardıma geldiğiniz için teşekkür ederim. Beni öldürebilirdi."

Kadim ejderha yıpranmış yüzü inceledi. "Bunun doğru olduğuna inanmıyorum. Belki sonunda ikiniz de öldürdünüz ama onu da yanınızda götürürdünüz."

Benedek bunun doğru olup olmadığını merak edemeyecek kadar yorgundu. Arkadaşlarını çağırdı, ejderhanın yaralarıyla ilgilenmesine izin verdi ve en çok endişelendiği kişiye ulaştı.

Silke mi?

Onu rahatlatmak için, kadın hemen cevap verdi.

Tamamdır. Burada da.

Gün batımından sonra, dedi ki.

O diledi o olur olmak Yalan yanında
onu içinde gençleştirici toprak, ama
alabildiğini alacaktı. Gün batımı.

Red, pembe ve turuncu renkler akşam gökyüzüne yayılmıştı. Güzel ve berrak renkler Benedek ayağa kalkarken içinden yankılanıyordu. Kadınının güneş ışığı olduğunu düşünüyordu.

Neşe. Bir mucize. Onu, Silke sayesinde nihayet gözlemleyebildiği güzelliğin renkleri olarak düşündü.

Benedek kadim ejderhayı inceledi. Szelem sözüne sadık kalarak dinlenme yerinin üzerinde yatmış ve onu korumuştı. Devrilmiş ağaca rastlayan biri canlı bir ejderhaya baktığını asla . Uzun gövdesi yosun kaplı kabuğu olan bir ağaç gövdesini andırıyordu. Bazıları zehirli, bazıları yenilebilir olan mantar çeşitleri bolca yetişiyordu. Yarıklardan birkaç fidan ve eğrelti otu filizlenmişti.

"Yardıma geldığınız için tekrar teşekkür ederim," dedi Benedek. "Yardımanız olmasaydı hayatta kalamazdım ve Emil de dünyaya kaçardı."

Szelem başını Benedek'e doğru çevirmedi. Sadece göz kapağını kaldırarak Benedek'e tek bir duygulu ve zeki gözle baktı. "Vampiri öldürebilirdin. İkiniz de ölebilirdiniz ama o bu dünyadan gidene kadar asla yenik düşmezsiniz."

Szelem, sanki haklı olduğuna dair hiçbir şüphe yokmuş gibi tam bir güvenle konuştu.

Benedek ejderhanın sözlerine önem verecek kadar kibardı. Szelem nadiren konuşurdu ve konuştuğunda da sadece bildiği doğruları söylerdi.

"Haklı olduğuna inanmak istiyorum, ainaakfél," dedi. "Onu yanımda götürecek kadar uzun süre dayanabileceğime inanmak istiyorum. Çok güçlüydü."

"Güçlendin. Güç iyi ya da kötü değildir, Benedek. Onu kullanan kişi iyiyi ya da kötüyü seçer. Onurlu olmayı ve başkaları için ellerinden geleni yapmayı seçebilirler ya da bencil olmayı ve mümkün olan her şekilde elde edebileceklerini elde etmeyi seçebilirler. Kendinize sormanız gereken soru, her zaman onurlu bir kural izlediğiniz halde neden gücünüzü bastırdığınızdır. Neden aniden kurallarınızdan sapmayı seçtiğinizi düşünüyorsunuz, özellikle de şimdi, hayat arkadaşınızı bulmuşken?"

Kadim ejderha her zaman zor sorular sorardı ve yine de... belki de meseleler Benedek'in onları ortaya çıkardığı kadar zor değildi. Szelem ona sık sık olayları gereğinden fazla düşündüğünü ve olması gerekenden çok daha karmaşık hale getirdiğini söylerdi.

"Bu benim için düşünülmesi gereken bir şey, Szelem. Gördüğüm kadarıyla toprağın içine değil de üstüne yerleşmişsiniz," diye gözlemledi Benedek.

Ejderha başını eğdi. "Uçmanın keyfini unutmuşum. Savaş hissini. Yoldaşlığı. Seninle çalışmak senin için olduğu kadar benim için de iyiydi. Beni uyandırdın ve hayattan vazgeçtiğimi fark etmemi sağladın. Çok uzun yaşadım ve bir kez daha dünyanın bir parçası olmayı düşündüm."

Benedek bu duyguyu anlıyordu - ta ki Silke ile tanışana kadar. Onun dünyasını değiştirdi.

"Savaşta nasıl davranacaklarını kendi başlarına öğrenmeye çalışan genç ejderhalar var. Onlar

büyüklerinden kendilerine aktarılanların ötesinde bilgelik ve rehberliğe ihtiyaç duyarlar. Toplumumuz böyle işliyordu. Çok fazla kişi öldü ama bu gençlerin unutulması gerektiği anlamına gelmiyor. Ya da onlara öğretilmesi gerekenleri öğrenmeleri kendi başlarına bırakılmaları anlamına gelmez."

Benedek başını salladı. "Anlıyorum. Genç olanlar size bir amaç veriyor."

Szelem Benedek'e yan gözle bir bakış daha attı. "Yaşımın bana bilgelik verdiğini ve ihtiyacım olan tek şeyin bu olduğunu düşünerek hatalar yaptım Benedek. Öğrenmeyi bıraktığımda bilge olmayı da bıraktım."

"Bana ne söylediğini anlıyorum." . Bu yolculukta kendisi hakkında epeyce şey öğrenmişti ve bu eğitimin bir kısmı da bu ejderhadan geliyordu.

"Bu akşam uyandığımda ve bu ormanın altındaki zengin, gençleştirici topraktan yükseldiğimde, ilk gördüğüm şey tepedeki muhteşem renklerdi. Renkli görmeyeli uzun zaman olmuştu ve kırmızı, pembe ve turuncu tonlarını görmek iyi bir alamet gibi geldi."

Kadim ejderha gökyüzüne baktı. "Bunun iyi bir alamet olduğuna inanıyorum."

"Emil'le olan savaştan sonra ve Silke ile Castello'nun başına gelenleri bildiğim için birlikte bir gün geçirmek istiyorum. Bunun çok şey istemek olduğunu düşünmüyorum, sadece ikimizin yalnız kalması ve savaş hakkında endişelenmeden eğlenmemiz için bir gün. Benim istediğim de bu Szelem, Lilith iblislerini köylüleri ele geçirmek için göndermeden önce bir gün." Ejderhaya kaşlarını kaldırarak bir bakış attı.

Szelem esnedi. "Bunu senin için umuyorum," dedi. "Ama hayat bize her zaman istediğimizi vermiyor."

Benedek ona kaşlarını çattı. "Biraz cesaretlendirmek yerinde olur."

"Seni cesaretlendirdim. Eski bir arkadaşınla konuşarak zamanını boşa harcama. Git kadının bul ve onunla geçirdiğin zamanın tadını çıkar."

Benedek bunun iyi bir tavsiye olduğunu düşündü. Elini kadim ejderhanın üzerine, mantarlarla yosunların arasına koymaya cesaret etti. "Hayatım için tekrar teşekkür ederim, ainaakfél."

"Gitmeden önce, seni daha güçlü yapmak için ejderha kanı al."

Bu çok az insana verilen bir teklifti. Çoğu Karpat avcısına bu fırsat hiç verilmemişti ama Benedek genç bir adamken ailesi onu öldürmeye teşebbüs ettiğinde, ejderha birçok kez kan vermişti. Normalde hayvan kanı Benedek'inki gibi yaraları iyileştirmek için yeterli değildi ama ejderha kanı farklıydı. Kadim, son derece güçlü ve iyileştiriciydi.

"Beni alçaltıyorsun," diye mırıldandı ve olabildiğince saygılı bir şekilde ejderhanın sunduğu kanı aldı. Szelem pullarını kaldırarak Benedek'in boynunun savunmasız alt tarafına erişmesini sağladı ve Karpatyalı'nın kadim ejderhadan hayat veren canlılığı almasına izin verdi. Besinler, plazma ve trombositler Benedek'in iyileşme konusunda deneyimlediği her şeyden daha üstündü. Kan ayrıca doğal canlılığını, gücünü ve yeteneklerini de artırdı.

Benimle bahçedeki küçük açıklıkta buluşabilir misin?
Ormanın ortasında, Silke? Bu akşam sana ihtiyacım var.

Kulağa savunmasız gelse de umurunda değildi. Gerçek buydu. İlk düşüncesinin o olduğunu bilmesini istiyordu. İlk önceliği.

Sesini duymak güzel. Sen yerin altındayken, senin için yas tutuyorum. Oraya ulaşmam birkaç dakika sürecek ama yoldayım.

Zihninde bu kadar yakından hareket eden sesi onu her türlü duyguyla doldurdu. Rahatlamadan neşeye kadar her şey. Anında yaşadığını hissetti. Ne kadar sık uyanmış ve dünyada gri bir pus içinde hareket etmişti? Yüzyıllardır hiçbir şey yoktu ve şimdi bu mucize. Bu mucize. İnsan bir kadın. Böyle bir şeyin olabileceğini kim bilebilirdi ki?

Bir kez daha teşekkürlerini mırıldanarak gökyüzüne çıktı, Silke'yi aradı, onu görmek için sabırsızlanıyordu. Onunla birlikte olmak için. Tadına bakmak. Ona sahip olmak. Birkaç yükselişte kendini aşktan aciz görürken, aşkın gerçekten var olduğuna inanmaya başlamıştı. Bu yükselişler ona son birkaç yüzyılda tecrübe ettiğinden çok daha fazla ders vermişti. Hayat arkadaşından isteyeceği tek şeyin sadakat olduğuna kesin olarak inanmıştı. Artık onun sadece bağlılığını değil, sevgisini de istediğini biliyordu.

Onun gibi bir adamı tüm kusurlarıyla birlikte sevebilir miydi? Bu mümkün müydü? Sadece onun kendisini sevmesini istemiyordu, aynı zamanda onun da kendisine karşı aynı yoğun duyguları hissetmesine ihtiyacı vardı. Kısa süre içinde her şey büyük ölçüde değişmişti.

Sanki seni sonsuza dek tanıyormuşum gibi hissediyorum.

Söylenmesi gerekiyordu. O bilmeye ihtiyacı vardı. Öyle hissediyordu, sanki zamanın bir yerinde daha önce onunla birlikte olmuştu.

Ben de aynı şeyi hissediyorum, diye itiraf etti Silke. Sana bağlanmaktan neden bu kadar korktuğum hakkında hiçbir fikrim yok. Şimdi bir hayat düşünemiyorum. Sen toprakta dinlenirken, zar zor işlevimi yerine getirebiliyorum. Zihinsel olarak hayatta ve iyi olduğunu biliyorum, ama zihnim güvence için seninkine dokunmak istiyor.

O muazzam içgüdünün hayat arkadaşı bağı olduğunu biliyordu. İkinci kan değişiminden sonra tepki daha da şiddetli olacaktı - ki bu kesinlikle gerekliydi. Onun gereksiz yere acı çekmesi fikri hoşuna gitmiyordu ama

savaşa girdiğinde, ölümcül bir yara alması durumunda onu hızlı bir şekilde kendi dünyasına getirebilmesinin zorunlu olduğunu hissetti.

Senin için bundan hoşlanmıyorum. Güvende olduğunu bildiğim yerde benimle olmanı istiyorum.

Lilith ile savaş biter bitmez, memnuniyetle dünyanıza gideceğim.

Silke'nin sesi kesinlikle samimiydi ve öyle hissediyordu. Gerçek sadece sesinde değil, zihninde ve kalbinde de vardı. İnsan dünyasını geride bırakacağını bilse bile, onun dünyasına tamamen bağlanmaya karar vermişti.

Bir yükselişte iki alçakgönüllülük dersi, biri diğerinin hemen ardından. Önce Szelem ona hediye etmişti, şimdi de Silke.

Benedek ormanın ortasındaki açıklığa doğru ilerledi. Küçük açıklığın dışında durup ağaçlara baktı. İçeri girmek için uzun ağaçların oluşturduğu kemerlerin arasından yürüdü. Ay ışığı dalların arasından süzülerek bir renk cümbüşü yaratıyordu. Ay ışığı çeşitli mavileri, canlı yeşilleri ve hatta altın ve gümüş ışınlarını bulup aydınlatıyor, onları orman zeminine ve açıklığın kendisine döküyor gibiydi. Mozaik hafif esintiyle birlikte hareket ederek büyüleyici renklerden oluşan sürekli değişen desenler yaratıyordu.

Çayırın zemini yere yakın kesilmiş kadife çimenlerden oluşan bir halıydı. Açıklığı zengin çiçek tarhları kaplıyordu, çoğunlukla yapraklarını aya doğru kaldıran beyaz yıldız çiçekleri. Tepede, ormandaki küçük açıklığın üzerindeki gökyüzünde önce soluk ama giderek elmas parlaklığına dönüşen yıldızlar belirmeye başladı.

Benedek açıklığın tam ortasına kalın bir battaniye yerleştirdi. Kadim ormanda oldukları sürece güvendeydiler ama o her telinde titizlikle güvenlik önlemleri örüyordu. Silke'yle zaman geçirmek niyetindeydi,

Ona konsantre oluyordu, çevrelerine değil. Onun sadece güvende hissetmesini değil, güvende olmasını da istiyordu.

Küçük bir açık hava odasına benzeyen odanın girişini kapatmadı. Battaniyenin üzerine oturdu ve gökyüzüne baktı.

İblislerle aranızdaki savaşı görmek için anılarınızı inceledim. Sizin için ne kadar zor olduğunu bilseydim, yardımınıza gelirdim.

Anılarınızı inceledim ve size yardım etmeye çalışırsam yolunuza çıkacağımı biliyordum.

Verdiği yanıt onu gülümsetti. Eğer duyduysa bu bir azarlamaydı. Avcı olduğunun ve iblisleri yok etmekte fazlasıyla yetenekli olduğunun farkındayım, diye kabul etti. Ama bu bilgi seni koruma ihtiyacımı ortadan kaldırmıyor.

Ne kadar tuhaf. Kadim bir Karpatyalı olduğunuzun ve bu dünyada vampirlerle ve benzeri diğer kötülüklerle savaşma konusunda son derece deneyimli olduğunuzun farkındayım. Yine de, hayat arkadaşın olarak, seni korumak istiyorum. Hatta Tora'ya yaptığım gibi savaşta sana yardım etmek.

Bağırsakları sıkıştı. Düğümlendi. Midesinin çukurundaki buzulun altındaki o sıcak volkanik fokurdama yükselmeye başladı. Bana sen ve Tora'nın vampirlerle nasıl savaştığınızı hatırlatmayın. İkiniz de kolayca öldürülebilirdiniz.

Uzun bir sessizlik oldu ve sonra onun eğlencesinin zihnine kaydığını, yatıştırdığını, bağırsaklarındaki düğümleri çözdüğünü hissetti. Bu kadar kolay. Kadının eğlencesi onun aleyhineydi ama tüm vücudu rahatlamıştı. Hayata bakışında bir şeyler vardı. Eğlenceyi ya da neşenin nasıl yaşanacağını bilmiyordu ama kız ona çok çabuk öğretiyordu.

Onun tarafından korkutulmayacaktı. Ondan önce yapmak zorunda kaldığı şeyler için özür dilemeyecekti.

Varış. Onun bu yönünü sevmiştir. İşini yapmak için yeteneklerine çok güvenmesini seviyordu. Kendini iblis avcısı olarak görüyordu ama bu onun görevlerini sona erdirmiyordu.

Son derece sadık birini istemiştir. Tora'ya sadıktı ve bunu eylemleriyle destekliyordu. O bir insandı, Karpatyalı değil, yine de Tora'nın arkasına saklanmadı. Onun yanında savaştı. İşte sadakat buydu. Korkmuş olmalıydı. Bir Karpatyalı'nın yapabildiği çoğu şeyi yapma ya da yer değiştirme yeteneğine sahip değildi ama yine de arkadaşının yanında savaştı.

? Onu bulmak için çoktan uzanmaya başlamıştır.

Elbette Raik Bootsma'nın tüm parazitlerden ve iblislerden arınmış olduğundan ve iyileştiğinden emin oluyordu.

Şimdi gidiyor, ona güvence verdi. Raik iyi bir adam. İblisin etkisi altında karısına ve kızına karşı çok çirkindi. Tora bu anıyı tamamen ortadan kaldırma riskini almak istemiyordu çünkü bu anı, beklenmedik bir anda ortaya çıkan gömülü bir dikene dönüşebilirdi.

Diken mi? Onun zihninin çalışma şeklini seviyordu.

Imka ya da Julia'yı rahatsız eden bir şey oluyor ve sonunda Raik'e kızıyorlar ama nedenini tam olarak bilmiyorlar. Bunun olduğunu gördüm. Anıları bıraktık, sadece acıyı sildik. Denizden gelen bir iblis tarafından saldırıya uğradığını biliyorlar. Imka onu savundu. Ona iyi bir eş oldu.

İyi bir koca mı?

Evet, ve iyi bir baba. Davranışları peşini bırakmayacak. Bunu onun için istemiyoruz.

Benedek, "biz" derken Tora, Fenja ve kendisini kastettiğini biliyordu. Köylüleri önemsiyordu. Sadakatin bir başka işareti. Bootsma'nın iyileştiğinden emin olmak için onu aramış olması ve ailenin bir arada ve iyi durumda olması onun nasıl bir insan olduğunu gösteriyordu. O

Ailesi için endişelenmesi ve onların mutlu olmasını istemesi ona olan saygısını daha da artırdı.

Tora birlikte mutluluğa doğru bir itiş verdi. Bunu bir açıklama olarak yaptı. Öyle yapardı. Bu özgür iradeyi elinden almak değil, bir aile olarak birbirine daha yakın olmak için küçük bir zorlamaydı.

Evet. Müdahale konusunda her zaman dikkatli davranır. Fenja bizi her zaman kişisel ilişkilere müdahale etmenin kolayca geri tepebileceği konusunda uyarırdı.

Benedek böyle bir konuyu tartışmış olmalarını bile büyüleyici buldu. Mümkün olduğunca insanlarla birlikte olmaktan kaçınırdı. Kardeşleriyle birlikte hayat arkadaşlarını aramak ve dostlarına yardım etmek için Amerika Birleşik Devletleri'ne gitmişti ama bu hiç de kolay ya da rahat olmamıştı. Vahşi doğayı tercih etti. Mümkün olduğunca temastan kaçındı.

İnsanlara yakın yaşamaya alışmak zaman alacak. cesaret etti. Onun dünyasına gelmek için fedakârlık yapıyordu. Onun dünyasına girmek için seve seve fedakârlık yapacağını biliyordu.

Küçük bir sessizlik oldu. Onun yakın olduğunu hissetti. Uçmuyordu ve ejderhayı da kullanmıyordu. Yürüyordu. Sık sık evinden çayıra, oradan da bitkilerin ve ormanda yaşayanların sağlıklı olduğundan emin olmak için ormana yürürdü. Bazı açılardan ormanın bekçisiydi.

Silke, Tora'nın ormanın gerçek koruyucusu olduğunu söyledi. zihinlerinin birleşmesine izin vermediğini ve onun düşüncelerini okuduğunu biliyordu.

Benedek, tanıdığı yaşam arkadaşlarının birbirlerinin zihinlerine nasıl girip çıktıklarını incelemişti. Pratik yapmanın onu rahatsız edeceğini düşünüyordu, o kadar ki zihnindeki bariyerlerin güçlü ve yerinde olduğundan emin olmuştu. Şimdi, Silke'ye sahipken, zihninin yakınlığına ihtiyaç duyduğunu fark etti.

zihinlerini paylaşıyorlardı. Etraflarında başkaları olsa bile onunla birlikte, bu kadar yakın, sadece ikisinin olduğunu bilmenin rahatlatıcı bir yanı vardı.

Senin için geliyorum, diye haber verdi ona, çoktan harekete geçmişti. Gökyüzüne çıktı, hızlı hareket ediyordu, bir kuyruklu yıldız gibi bir ışık çizgisiydi ama alçakta kalıyordu.

Tam bir gösterişçisin. Silke'nin kahkahası zihnindeki her yalnız yeri doldurdu. Bu arada bu görüntü çok güzel ve gökyüzüne bakan herkesin bunun ne olduğunu merak edeceğini garanti ediyor.

Beni sadece sen görebilirsin. Benedek onun etrafında dönüyordu, ışıltılı elmaslardan oluşan kuyruklu yıldız kuyruğuyla renkli bir halka. Gösteriş yapıyordu. Leydisi için sergilenen tavus kuşu.

Onun kahkahasıyla ödüllendirildi. Onun güleceğini ve kendisinin de bundan faydalanacağını biliyordu. Beni canlı hissettiriyorsun. O yanındayken bunu kaç kez düşünmüştü? Onun dünyasında nasıl bir fark yarattığını ne kadar sık fark etmişti?

Aptal, sen yaşıyorsun.

Bunca yüzyıldır yaşıyor olabilirim ama ormanın güzelliğini ya da gökyüzünün tüm renklerini göremedim. Gülmeyi ya da bir başkasının gülüşünü dinleyerek neşe bulmayı bilmiyordum. Sen bana bunları verdin.

Çünkü ben senin hayat arkadaşınım.

Onunla sadece bu yüzden mi birlikte olmak istediğini düşünüyordu? Onun hayat arkadaşı olduğunu mu? Hayat arkadaşına sadık kalmaya hazırdı, onu sevmeye değil. Onun tarafından seilmeyi istememeye.

Benim seçimim sen olurdun, Silke. Her zaman benim .

Yanında cisimlendi, ona doğru ilerledi ve onu kollarıyla sardı. "Her zaman benim seçimim," diye tekrarladı yüksek sesle. "Senin gibi bir kadının varlığından haberim yoktu."

"Benedek." Sesinde ihtiyat vardı. "Beni olmadığım biri gibi gösterme. Huysuz biriyimdir. Sık sık hata yaparım. Bir erkeği nasıl memnun edeceğime dair en ufak bir fikrim yok."

Sonuncusunun onun asıl endişesi olduğundan şüpheleniyordu. Yanağından aşağıya, ağzının köşesine doğru öpücükler kondurdu. "Senden çok memnunum. Karpatyalı olmama rağmen bir erkek olarak nitelendirilebileceğimden oldukça eminim."

Kadın güldü, tam da adamın umduğu gibi. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Yüzyıllardır yaşadığım için, kadınımı memnun etmenin çeşitli yollarını incelemek için pek çok fırsatım oldu. Sanırım bunu hallettik." Onu kollarının arasına aldı ve gökyüzüne çıktı.

Silke'nin uçma konusunda rahat olduğu belliydi. Adamın göğsüne yaslanmış, tamamen rahatlamıştı. Farkında olsa da olmasa da bu bir güvendi ve bu onu mutlu ediyordu. Ona ne kadar güvenebileceğini hissederse, onun dünyasına geçişi de o kadar kolay olacaktı.

Bana zevk verebileceğini biliyorsun, ama Ya bu işte o kadar iyi değilsem?

Birlikte öğreniyoruz. Eğlencenin yarısı da bu değil mi? Birlikte hayatımızın macerasına atılıyoruz. Bence iyi olacağız.

Başının arkasını küçük bir kedi gibi onun göğsüne sürttü. Bu şekilde düşünmemiştim. Hayat büyük bir macera. Bunu seninle yaşayacağım için .

Açıklığa giden ağaçların arasına yerleşti. Dalların oluşturduğu kemerli geçitte ilerlerken onun da doğal güzelliği deneyimlemesini istiyordu. Parmaklarını Silke'nin parmaklarının arasından geçiren Benedek, Silke'yi ayın ağaçların arasından ışık huzmeleri gönderdiği kemerli geçide götürdü.

Gölgelik. Renkler daha önce olduğundan daha soluktu ama daha az güzel değildi.

"Bunu görmek nefesimi kesti, Silke. Bu güzelliği bana sen verdin. Belki de başından beri buradaymış ama ben görememişim." Parmak uçlarını öpmek için elini ağzına götürdü. "Seni de aynı şekilde etkiliyor mu, yoksa renklere o kadar alıştın ki senin için bir şey ifade etmiyor mu?" Doğanın güzelliğini deneyimlemenin zamanla körelip körelmeyeceğini gerçekten merak ediyordu.

Başını eğdi, böylece onun bakışlarıyla kolayca buluşabildi, onun için ayırdığı o bakışı takındı. Artık onu tanıyabilirdi. Onun olağanüstü olduğunu düşünüyordu. Bunu biliyordu çünkü onun zihninin içindeydi ve onun hakkındaki düşüncelerini kolayca okuyabiliyordu.

"Kadim ormanda bulunduğum ve burayı çok az kişinin pek çok canlıyla paylaştığım için kendimi ayrıcalıklı hissediyorum. Umarım, yüzyıllardır burada olan ağaçların arasında dolaşırken hissettiğim şaşkınlığı asla kaybetmem. Doğaya ve onun her mevsim ürettiği renklere olan hayranlığımı asla yitireceğimi sanmıyorum. Kesinlikle kaybetmemeyi umuyorum. Hatta çocuklarım olduğunda, her biri bu yerleri ve güzellikleri deneyimledikçe, ben de onların gözünden bunları yeniden göreceğim diye umuyorum."

Onu küçük çayırılık boyunca, daha önce onlar için serdiği battaniyeye doğru götürdü. "Bunun nasıl bir şey olacağını hiç düşünmemiştim. Çocuklar her şeyi farklı açılardan görürler."

"Köydeki çocuklarla birlikte olmayı seviyorum. Evi kişisel favorim. Çok zeki, sorularla ve gözlemlerle dolu. Ormandaki bazı canlıları görme ayrıcalığına sahip olan az sayıdaki çocuktan biri."

"Bu olağanüstü çocukla tanışmam gerekecek." Tanışmayı dört gözle beklediği için biraz şok olmuştu. Silke'yle olduğu gibi birleşmişti, onun sevgisini hissediyordu.

küçük kız için. Evi'yle birlikteyken neşe duyuyordu. Bunu Silke ile paylaşmak istiyordu. Onu özellikle mutlu eden her şeyi bilmek istiyordu.

Silke, "O olağanüstü biri," diye güvence verdi.

Benedek onun Evi'yle tanışmak istemesinden hoşlandığını görebiliyordu. Belli ki küçük kız onun kadını için çok şey ifade ediyordu. "İyi bir anne olacaksın. Bu konuda endişelendiğini biliyorum; bunu zihninde görebiliyorum, ama anılarına baktım ve çocuk sevgin parlıyor."

Başını iki yana salladı, kahkahaları gözlerinden siliniyordu. "Çocukları sevmek ve onların arkadaşlığından zevk almak, ebeveynlik hakkında ilk şeyi bildiğim anlamına gelmez. Zihnine baktım ve sen benden daha az şey biliyorsun."

"Birçok insan ne yaptığına dair en ufak bir fikri olmadan ilk çocuğunu doğuruyor."

"Ve ilk çocuklarını mahvediyorlar," dedi.

"Harika çocukları olduğunu gördüğümüz ebeveynleri seçebilir ve becerilerini nasıl görmek için anılarına bakabiliriz" dedi. "Karpıyalı olmak bize birkaç avantaj sağlıyor."

Beklenmedik bir şekilde güldü. "Ebeveynlikle ilgili ipuçları mı çalışıyoruz?"

Ona küçük bir sırıtış verdi. Gülümseme konusunda yüzü biraz paslanmış gibiydi. Yine de hızlı öğreniyordu. "Bizim bu, insanların kafalarından bilgi çekip çıkarmak."

"Umarım kime inanacağın konusunda seçici davranıyorsundur." Sesi biraz ters çıkmıştı.

"Kafamdan dövüş teknikleri hakkında bilgi almışsın," diyerek kollarını ona doladı ve onu önüne doğru çekti. Onun kollarında kendini mükemmel hissediyordu. Doğru boyda. Vücudu onunkine tam oturuyordu. Ve kokusu en güzel kokan çiçeklerle yarışırdı. Baylıyordu

Dudaklarını boynuna bastırmak için başını eğmesine karşılık olarak vücudundan geçen küçük ürperti.

"Sanırım öyle oldu," diye itiraf etti. "Tora'dan da bu şekilde öğrendim. Sanırım kendimi fazla beğenmiş olamam."

O küçük kekeleme, onun da kendisi kadar etkilendiğini gösteriyordu. Onun için acı çekiyordu. Ellerini onun gür saçlarına gömdü ve ördüğü sıkı örgüyü yavaşça çekip çıkardı. Açık sarı saçları altın, gümüş ve platin ipek dalgalar halinde sırtından aşağı dökülüyordu. Ona bakabilmek için yüzünü geriye doğru eğdi. Adam onun gözlerinde parıldayan ham açlığı göreceğini biliyordu. Çok nazıkçe çenesinden yakaladı ve ağzını alabilmek için yüzünü kendisine doğru çevirdi. Nazikti. İkna edici. Bir eli yüzünün yan tarafını çevreledi ve avucunun içinde atan kalbini hissetmek için boğazına doğru kayd.

Silke titredi, ihtiyacın ürpertisi tam merkezinde başladı ve vücudunun her santimetrekaresini kaplamak için dışarı doğru aktı. Ayaklarının altındaki toprak hareket etti, gerçeklik onu kendisine eşim diyen adama yapışmış halde bırakmak için dönüp gitti.

"Ben senin eşim. Senin hayat arkadaşınım," diye fısıldadı, dudakları onunkilerin üzerine yerleşirken, ağzı arzudan yanıyordu. İhtiyaçla. Öpücükleri daha talepkâr hale geldi. Çok daha acil. Onu kollarının arasına aldı, önünü onunkine uydurdu.

Sanki vücudundaki her kemik erimiş gibi hissetti, böylece ısınmış ve tahrik olmuş vücudu ona sıkıca bastırdı. Elleri gömleğinin altındaki deride gezinirken vücudu sert ve saldırgandı, içinden erotik zevk dalgaları geçiren nazik bir keşif.

Gömleğini başının üzerine çekti, ağzı kızınkiyle alay etti, ta ki kız onu takip edip düelloya ikna edene kadar. Vücudu nemli ve sıcaktı ve daha fazlasını istiyordu, onun taleplerinin her birini karşılamak istiyordu. Adamın ağzı kadınınsından ayrılırken

elini salladı ve tüm giysilerini çıkardı. Başının geriye düşmesine izin vererek boğazını ona gösterdi.

Nabızı çıldırmıştı. Bunu daha çok istiyordu, ona bir sonraki nefesinden daha çok ihtiyacı vardı. Daha fazlası için yanıp tutuşana kadar göğüslerinin kremsi kabarıklığı üzerinde ateşli öpücüklerden oluşan bir iz bıraktı. Çok daha fazlası. Tutku ve sıcaklık dolu dünyalarında sadece ikisi birbirine kilitlenmişti. İhtiyaç ve arzu. Benedek zihnini onunla doldurmuştu. Onun ağzının mükemmelliğinden, içinde bir fırtınaya dönüşen alevinden başka bir şey düşünemiyordu.

Benedek kendi dilinde alçak sesle mırıldandı, o törpülü sesiyle ve açlık acısı gibi geldi. Adam ağzını göğsüne doğru indirirken, kadın başını kollarının arasına aldı. Ağzı ıslak ve sıcaktı, dili meme ucunun sert tepesi üzerinde hınzırca dans ederken güçlü bir şekilde çekiyordu. Dişleri hafifçe ileri geri hareket ederek damarlarında arzu dalgaları yarattı.

Serin gece esintisi, Benedek'in ağzının sıcaklığından sonra göğüslerinin dolgunluğuyla alay eden parmaklar gibi hareket etti. Benedek bir göğsünü sıkıca kavrayıp başparmağıyla sert meme ucunu okşarken, kız kıvranıyor, tüm sinir uçları canlanıyor ve daha fazlası için çığlık atıyordu. Benedek'in gözlerindeki şiddetli açlık karşı konulmazdı.

Benedek daha fazla beklemenin imkânsız olduğunu biliyordu. Ay ışığı teninin üzerinde dans ediyor, onu göz kamaştırıcı, parıltılı ışınlarla yıkıyordu. Uzun saçları gümüşü dalgalar halinde sırtından aşağı dökülüyordu ve Benedek'in teninde yarattığı his inanılmaz derecede şehvetliydi. Saçlarını boynundan süpürerek, onu bir işaret feneri gibi çeken o mükemmel nabızı öptü. Onu çağıran o tatlı noktayı, karşı konulması imkânsız bir cazibeyi. Ona olan ihtiyacı artmıştı. Onun kendisini dolduran tadına ihtiyacı vardı.

Dişlerinin uzadığını hissetti. Kanı ısındı, kasıklarına doğru hücum etti. Benim dünyama yaklaş, o jelä sielamak. I

sana ihtiyacım var.

Bir eliyle göğsünü okşayıp meme ucunu çekiştirirken, dişleri çılgınca atan nabzının üzerinde hafifçe ileri geri hareket ederek onu tahrik etmeye devam etti. Dili onun tenini ve kalp atışlarını tattı. Kendi kalp atışları da onunkinin ritmiyle eşleşti ve damarlarından geçerek doğrudan sikine ulaştı.

Evet de.

Ten tene olmak, onun kadınsı yumuşaklığını kendi sertliğine karşı hissetmek istiyordu. Onunla geçirdiği her anın tadını çıkarmak, baş başa geçirdikleri zamanı uzatmak istiyordu.

Senin için her zaman evet olacak.

Parmakları onun kıvrımlarında gezinirken, sesi de zihnine okşayıcı dokunuşlar yapıyordu. Dudakları onun boynundaki yaşam kanıtını buldu ve onun yaşadığının onaylanmasına ihtiyaç duyarak nabzının üzerine birkaç öpücük kondurdu. Kız onun kıızıydı. Birbirlerine aitlerdi.

Dişlerini derinlere gömdü ve onları birleştirdi. Kadın korkuyla değil tutkuyla haykırdı, başını geriye attı ve göğüslerini avucuna bastırmak için sırtını kamburlaştırdı. Kadının tadı, nadir bulunan bir afrodizyak gibi adamın içinde patladı. Bu, damarlarında akan basit bir tutku değildi. Kanı erimiş ateşe dönüştü. Ateşli alevler vücuduna yayıldı, alçaklara yerleşti ve aletini yakıcı bir sıcaklıkla doldurdu.

Benedek onu hayat arkadaşının kan değişimi eyleminden uzak tutmadı. Ona güveniyordu. Bu ritüeli erotik buluyordu. Bir elini kalçasından aşağı kaydırarak kalçasını yakaladı ve bacağına kaldırarak kalçasının etrafına sardı. Ten tene, vücudu onunla aynı hizadayken, her kıvrımı, saten derinin altında çalışan her kası hissedene kadar onun içine doğru ilerledi.

İnledi, parmaklarını adamın saçlarına gömdü, kendini sabit tutamadı, kalçaları adamın içine doğru sallandı, göğüsleri adamın göğsüne doğru hafifçe hareket etti.

Bu kadar saçın olmasına bayılıyorum, Benedek. Vücuduma karşı çok şehvetli hissettiriyor.

Birleştiklerinde, onun vücuduna yaptığı her şeyi hissedebildiğini biliyordu. İsteksizce dilini ikiz deliklerin üzerinde gezdirerek onları kapattı, öpücüklerini boğazından göğüslerinin kıvrımlarına kadar takip etti. Ona tapınmak için zaman ayırdı. Ağzını, dilini ve dişlerini kullanarak onu ateşin zirvesine çıkarmak için zaman harcadı. Bir elini, bacağının etrafını sardığı iç uyluğu boyunca kaydırды. Bu kadar yoğun hissetmeyi hiç beklemiyordu. Bunun mümkün olduğunu bilmiyordu.

Sana ihtiyacım var, Silke. Sana her zaman ihtiyacım olacak.

Benedek'in dişleri göğsünün kıvrımlarını sıyırdı. Dili, meme uçlarını okşamadan önce derin vadide hafifçe gezindi. Çok nazıkçe, onu getirdiği yumuşak battaniyenin üzerine indirdi ve hemen üzerine diz çökerek vücudunun onunkinin altında sıkışmasını sağladı.

Silke'nin nefesi uzun bir solukta kaçarken, adamın gövdesi onunkini örttü, ten tene. Adamın kalın ve sıcak boyunun kalçasına sertçe bastırdığını hissedebildiğini biliyordu. Onun zihnine dokunduğunda, duygularının kaosunu hissetti. Beklenti, heyecan, çaresiz ihtiyaç. Korku, hatta panik. Tüm bu duyguları aynı anda hissediyordu.

Seni tutuyorum, o jelä sielamak, diye güvence verdi.

Benedek onun kalçalarını iterek bacaklarını daha da araladı ve sikinin sıcak tepesini onun kaygan girişine bastırmasına izin verdi. Kadının vücudu karşılık verdi ve daha fazla ballı baharat dökerek onu karşıladı.

Belki de acele etmelisin, diye fısıldadı zihnine. I aniden sana sahip olmak zorundayım.

Zevkten başka bir şey hissetmediğinden emin olana kadar mümkün olduğunca yavaş gideceğiz.

Onunla ilk seferini g zelleŖtirmek kadar uzun süre kontrolü elinde tutabilmeyi umuyordu.  ine girerken onu kavrayan sıkı ipeksi kılıfı hissettiğinde nefesi ciğerlerini terk etti. DiŖlerini sıkarak kendini yavaş gitmeye, kontrolünü kullanarak vücudunun kendi istilasına uyum sağlamasına izin vermeye zorladı. Silke kalçalarını akılsızca hareket ettirirken, omuzlarını kavrarırken, tırnakları derisini ısırırken bu neredeyse imkânsız bir görevdi.

Birden nefesi kesildi ve Benedek'in altında donakaldı. Benedek hareketsiz kaldı, zihni birleŖerek onun yaŖadığı acıyı hissetmesine izin verdi.

Avu larıyla yüzünü  er eveleyip gözlerinin  ine bakarak onu kendine doğru çekti. Beni g r, Silke. Zihnini benimkiyle birleŖtir.

Bunu seninle yapamam.

BakıŖlarını onunkilerden çekmeye  alıŖtı ama adam buna izin vermedi. Ona karŖı hissettiğı ham açlığı paylaŖtı. Sonsuza dek birlikte olmamız gerekiyor. Ŗimdi bana güven. V cudunla bana güven.

Onun çenesini öptü ve dudaklarını boğazından göğüslerine kadar takip etti ve sonra çılgınca atan kalbinin üzerine bir öpücük kondurdu. Benim  in rahatla. Beni görüyorsun. Beni tan yorsun. Bilen tek kiŖi sensin. Kim bilecek ki? Sen ve ben. Sana zevk vermem  in bana güven.

Gözlerini ondan kaçırmayı reddediyor, onu dikkatle izliyor, arzusunu, ihtiya ını izin veriyor ve bunu onunla paylaŖıyordu. Silke baŖını salladı, bir nefes aldı ve bıraktı. Ona itaat ederken vücudundaki gerginliğin gittiğini hissetti. Sadece itaat etmekle kalmadı, ona güvenini de verdi.

Benedek beklemedi; vücudu öne doğru fırladı, güçlü bir vuruŖla onu tamamen doldurdu, olmaları gerektiğı gibi onları birleŖtirdi. Geri çekildi ve itti

İkinci kez, ona olan duygularının yoğunluğunu ve yakıcı zevkini paylaşarak.

Bana aşkın ne olduğunu öğrettin. Bu itirafı, sert ve emin vuruşlarla onun içinde hareket ederken yaptı ve onları tüketmekle tehdit eden ateşli bir sürtünme yarattı.

Silke ona yapıştı, tırnaklarını geniş omuzlarına onu hayal edebileceğinin ötesinde bir hazza ulaştırdı. Kalçaları kızın içine girerken gözleri kızın gözlerinin içine bakıyordu. Adamın vücudu sert vuruşlardan oluşan bir çılgınlık içinde onunkini alıyor olabilirdi ama gözlerinde, güvence için ihtiyaç duyduğu her şeyi görüyordu. Şehveti ve arzuyu okuyordu. Yoğun bir aşk okuyordu. Hatta hürmet bile.

Durmadı, kadın yüksek sesle inlediğinde, vücudu parçalandığında, ateş dalgaları onu sarstığında şokta olsa bile. Kılıfı sikinin etrafında kasıldı, kavradı, talep etti. Onun içinde hareket etmeye devam etti ve tırnağını kullanarak kalbinin hemen üzerine bir çizgi çekti, böylece küçük yakut boncuklar ortaya çıktı.

Sana ihtiyacım var. Bana gel, Silke. Benim dünyama yaklaş. Kimse sana benim kadar ihtiyaç .

Zihnindeki ses o hırıltılı, seksi, fazlasıyla erotik baştan çıkarıcıydı. Onun neyi arzuladığını biliyordu. Ondan ne istediğini. Aletinin her sert darbesi onu vücudunun derinliklerine götürüyor ama sanki onu kendisininmiş gibi damgalıyordu. Onu hiçbir şeyden mahrum edemiyordu, özellikle de onun için bu kadar önemli olan bir şeyden.

Dili onun nemli teninin tadına baktı ve sonra göğsünün ağır kasları üzerinde döndü. Bu geçici dokunuşla vücudu tepki verdi; dar kılıfına gömülü siki sertleşti ve daha da kalınlaştı. Adamın kalbi kızın aradığı ağzın altında sıçradı.

Benedek onun kalçalarını daha sıkı kavradı, neredeyse onu kendisine doğru eziyordu. Vücudu sıcak ve sert hissediyordu, siki kızın ateşiyle kayganlaşmıştı.

Baharat. Olduğu gibi birleşti, onun zevkini hissetti, kavurucu sıcaklığında boğulduğunu hissetti. Onu ipeksi bir ateşle çevreledi, sşrtşnme giderek artıyordu.

Hissettiğin her şeyi hissetmek istiyorum. Onun kanını alırken kendisinden şok fazla uzaklaşmasını istemiyordu. Tamamen farkında olmak istiyordu, bşylece onun işin nasıl bir şey olduğunu biliyordu.

Benedek ona yardım etti ama bu sefer daha kolaydı şşnkş daha şnce bir kez kan değişimi yapmışlardı.

Dişleri derisini deldi, damarlarına battı. Beyaz ateş, pşrşzlş ve parlak, vşcuduna yayıldı. Hava vşcudunu sarsıcı bir telaşla terk etti. Aleti acımasızdı, onsuz kim olacağını bilemeyinceye kadar ona vuruyordu. Siyah gşzleri ona alev alev bakıyordu, şiddetli bir bağlılık, karanlık bir sahiplenme.

Tşm bu sşre boyunca, onun hayatının kanını alırken zihinlerini paylaştılar. Kılıfı onu sıkıca kavradı, mutlak bir ateş tşneli, acımasızca, ısrarla saçıyordu. Zevk dalgalarının onu şylesine gşşlş bir şekilde sarstığını hissetti ki, onu da kendisiyle birlikte gştşrdş. Adam onu tohumuyla doldurdu, dşnyasını salladı, ta ki o kadar derinden birleştiler ki tek bir bştşn gibi gşrşndşler.

Dilini adamın oluşturduğu çizginin şzerinde gezdirdi ve adam onu sertçe kavradığında başını kaldırıp ona baktı. Yşz hatları her zamankinden daha sertti.

"Birlikte haklıyız. Bunu biliyor olmalısın."

Silke hemen cevap veremedi. Sesini bulamadı, birlikte yarattıkları ateş karşısında afallamıştı. Onun bağımlılık yapan tadına ihtiyaç duyduğu işin şok olmuştu. En şok da vşcudunu onunkine sımsıkı gşmşlş tutan erotik artşı şoklar karşısında şaşkındı. Parmağının ucuyla onun ağzının izini sşrmek işin uzandı. "Biz birbirimize şok yakınız. Bu savaş bittiğinde, hiçbir pişmanlık duymadan tamamen senin dşnyana geleceğim."

Şimdiden içinde hafifçe hareket ediyor, teninde kıvılcımlar saçıyordu. "Bütün gecemiz var," diye . "Bence bunu iyi değerlendirelim."

Tüm kalbiyle kabul etti.

Denizden esen rüzgâr, köyü takip eden ordunun üzerini örten sis damlacıklarına tuz kokusu katıyordu. Gecenin onları gözden uzak tuttuğuna inanarak gizlice hareket ediyorlardı. Denizden esen rüzgâr onların kokusunu yayarak ve seslerini bastırarak onları güvende tutuyordu.

İlerleyin.

Uzun iblis ve vampir kuyruğu köyün sınırına ulaştığında, Erlik adında bir iblis olan general yumruğunu havaya kaldırdı.

"Onları öldüreceksiniz. Hepsini öldüreceksiniz. Eğer avcıyı bulursanız, ona işkence edilecek ve öldürülecek." Bu sözleri tıslayarak ve hırlayarak söylerken, sivri uçları törpülenmiş dişleri tehditkâr bir şekilde birbirine çarpıyordu.

Sıralar birbirinden ayrılarak evlere ve işyerlerine doğru koşmaya başladı. Kılıçlar, palalar, mızraklar ve silahlar sallayarak her yöne koştular. Ürkütücü bir sessizlikle karşılaştılar. Kapıları yumrukladılar ve ağır metal silahları pencerelere savurdular ama evler sırlarını vermeyi reddetti.

Sonunda, Erlik'in gözetiminde kaotik bir şekilde koşuşturduktan sonra aniden durdular ve yön­süz bir şekilde etrafta dolaşmaya başladılar. Köy boş görünüyordu, avlayabilecekleri tek bir insan bile yoktu. Evcil hayvanlar bile evleri terk etmiş görünüyordu.

Şeytani ordunun başındaki generali öfke sardı. "Yakıp yıkın," diye hırladı Erlik. "Her evi. Ayakta hiçbir şey bırakmayın."

Ordu bir kez daha sokaklarda koşturdu, meşaleler yakıp çatılardan ve binaların kenarlarından aşağıya hızlandırıcı dökerken savaş çığlıkları havayı dolduruyordu. Tekrar tekrar binaları ateşe çalıştılar. Meşaleleri fırlattılar. Alevler birkaç dakika boyunca duvarları ve çatıları yaladı ve sonra söndü. Ne yapmaya çalışırlarsa çalışsınlar, binalar tutuşmayı reddediyordu.

Erlik evleri yakmaları için üç büyücüyü çağırdı. Üçü de ayak bileklerinde prangalarla isteksizce öne çıktılar. Askerler sessizleşti ve büyücülerin ellerini kaldırıp havada karmaşık bir desen örmeye başlamalarını izlediler.

Gecenin bir yerinde bir karga sert bir çığlık attı. Onu bir başkası izledi. Birkaç dakika içinde, ileri geri gıklayan kargaların sesi havayı doldurdu. Kanat çırpışları geliş müjdelerken, çok büyük birkaç karga tepeden uçtu ve sonra büyücülerin karşı karşıya olduğu evin çatısına kondu. Gece yarısı kadar siyah ve zekâ dolu yuvarlak keskin gözleriyle iblislere ve vampirlere baktılar.

İblisler ve hatta vampirler büyük siyah kuşlara tedirginlikle baktılar. Erlik büyücülere, "Acele edin, sizi ahmaklar," diye bağırdı. "Geri kalanınız şu kuşları vurun. Onları ateşe verin. Orada öylece durmayın, hepsini öldürün."

Sabit bakışlarla ilgili bir şey Erlik'in omurgasından aşağı bir uyarı ürpertisi gönderdi. Kendini gergin hissedecek bir iblis değildi. Sahibesi tarafından görevlendirilmesinin bir sebebi vardı. Hiçbir şey onu korkutamazdı. Bir kez bir yola girdiğinde, işi bitene kadar o yoldan ayrılmazdı.

Ateş uçlu oklar gökyüzüne döküldü ve kargaların üzerine yağdı. İri kuşlar evin çatısında dik durup kanatlarını açarak kendilerini devasa gösterdiler. Kavisli gagaları ardına kadar açılmış, kanatlarını sadece bir uyarı olarak yorumlanabilecek şekilde çırparken sert çığlıklar atıyorlardı.

Oklar zararsız bir şekilde yere düştü. Bir tanesi bile bir kuşa isabet etmedi. Bir tanesi bile çatıya düşmedi ya da dış cephe kaplamasına saplanmadı. Alev almaya devam eden birkaç tanesi de söndü. Lilith'in ordusunun saflarına bir kez daha sessizlik çöktü. İblisler ve vampirler huzursuzca kıpırdandılar.

Üç büyücü ilahi söylemeyi bıraktı ve garip davranan kargalara korkuyla bakmaya başladı. Erlik bir dizi kötü küfür savurdu, kılıcını kaldırdı ve en yakındaki büyücüye vurarak kafasını ikiye ayırdı. Bir adım attı ve kılıcını ikinci büyücünün boynuna savurdu, büyücünün kafası havaya uçtu ve sonra yere düşerek sessiz orduya doğru yuvarlandı.

Üçüncü büyücü çaresizce ellerini kaldırarak tekrar hareket etmeye başladı. İki ölü büyücüye zincirlenmişti ve kaçamıyordu. Kaçmanın hiçbir yolu yoktu. En yakındaki iblisler kıkırdayıp işaret ederek seslerini yükseltip Erlik'e seslendiler. "Öldürün onu. Bıçaklayın onu. Parçalara ayırın."

Kargalar devasa kanatlarını sallayarak türbülans yarattılar. Bir o yana bir bu yana sallanırken sesleri sert ve acımasızdı, kaotik sahneye katkıda bulunuyor ya da onu düzenliyorlardı.

Erlik kükreyerek üçüncü büyücüyü geniş kılıcıyla ezdi ve ucu büyücünün sırtından çıkarken şiddetli bir bükülme hareketi yaptı. İblisler tezahürat yaptı. Vampirler daha da yaklaşarak taze kan için havayı kokladılar. Kargalar havalandı, teker teker çatıdan havalanıp düşmanın uzun hatlarının etrafında dönmeye başladılar.

"Adamlarınızı sayıyorlar," diye uyardı usta vampir Fulop. "Birine rapor verecekler. Onları takip edin ve korkak köylüleri bulun."

Erlik ölmek üzere olan büyücüyü çizmesinin yardımıyla kılıcından itti. Büyücü acı içinde kıvranarak yere yığıldı. Fulop, Erlik'i rahatça itti, eğildi ve dişlerini ölmekte olan büyücünün boğazına geçirerek taze kanı yuttu. Küçük vampirlerden birkaçı iki cesedin üzerine düştü ama kimse taze kan için Fulop'a meydan okumaya cesaret edemedi.

Kargalar bir kez daha birbirlerine danışır gibi ciyakladılar ve sonra gökyüzünde gevşek bir yelpaze oluşturarak köyden uzaklaşıp kadim ormana doğru uçtular.

"Acele et," diye tersledi Erlik. "Sessiz olun. Amon ve Dagon koku alma ve gece görüşü konusunda en iyileridir. Önden gidin ve o kuşları görüş alanınızda tutun."

"Ormana girmenin bir yolunu hiç bulamadık," diye hatırlattı Fulop. "Bize karşı mühürlenmiş durumda."

"Kuşlar bir yolunu bulur," dedi Erlik, Fulop'un kendisini sorgulamasına sabırsızlanarak. "Onlar korkak, ormanda saklanıyorlar ve bizden güvende olduklarına inanıyorlar. Kuşları güvenli sığınağa kadar takip edeceğiz ve hepsini öldüreceğiz."

Amon ve Dagon köyden uzaklaşıp kadim ağaçların ve sis perdesinin bulunduğu karanlık ormana doğru ilerlerken sabit bir tempoda koşuyorlardı. Erlik kılıcını kınına soktu ve kemerinden bir kırbaç çıkardı. Onu ustalıkla kullanarak, ormana doğru koşan iblislerin başlarının üzerinde şaklattı.

Kırbacı öyle bir şaklattı ki sanki cızırdayarak geceyi yaktı. Çatırtı gürültülüydü ve ara sıra bir iblis, Erlik kaçmadıklarını hissettiğinde kırbaç onu omuzlarından veya sırtından yakaladığında uluyordu

yeterince hızlı. Erlik hırladı, dudakları geriye çekildi ve keskin dişleri ortaya çıktı.

"Sessiz ol," diye tersledi. "Diğerlerine yetiş, yoksa Fulop'a yem olursun."

İblisler ürperdi ve daha hızlı koşmaya başladılar, kırbaç sırtlarında şakladığında hiç ses çıkarmadılar. Çekirge sürüsü gibi çayıra akın ettiler, o kadar çoktular ki ayaklarının saldırısı altında yer inledi. Tüm kitle ormanın kenarında durdu.

Sıranın önündeki iblisler Erlik'e korku dolu bakışlar fırlattı. Ağaçların uzanmış dalları ve ormanın girişindeki sık bitki örtüsünün altında hayvan izleri ve belli belirsiz patikalar olmasına rağmen ilerlemek mümkün değildi. İçeri baktıklarında, aralarında ejderha zambakları ve şakayıkların da bulunduğu çeşitli çiçeklerden oluşan devasa kümeler görebiliyorlardı. Her yerde yosunlar vardı; ağaç gövdelerine, kayalara ve hatta küçük fidanlara tutunmuşlardı.

Amon koşarak Erlik'in yanına gitti. "Kargaların girdiğini gördüğümüz ağaçların altında en az üç küçük açıklık var. Onları başarıyla takip ettim. Her bir açıklığı denedik. Kuzeyde, güneyde ve doğuda birer tane var. Batıda bir tane bulamadık ama askerleri bölerseniz size her girişi gösterebilirim ve sonra içeri girip geçidi açık tutabilirim. Dagon'un yaptığı da bu. Geçit kapanırsa diye şu an içeride. Birkaç yüz kişiyi geçirmenize yetecek kadar uzun süre açık tutabileceğini düşünüyoruz."

Erlik planı takdir ederek homurdandı. Askerlerini hızla bölerek üç yüzünü güneye, dört yüzünü kuzeye ve son iki yüzünü de ormanın doğusundaki açıklığa gönderdi. Üç taraftan gelip ormanı süpürerek önlerine çıkan her şeyi öldürmeleri hoşuna gidiyordu. O yapardı

Hanımının yoluna çıkan köylülerin işini kısa sürede bitirdi. Bu geceki çalışması için onu zengin bir şekilde ödüllendirecekti.

Köydeki herkesin, her erkek, kadın ve çocuğun öldürülmesi emrini verdi. Kimseyi sağ bırakmayacaklardı. En büyük grubu kuzeye doğru götürürken göğsü gururla kabardı. Küçük geçitten ilk o geçti ve hiç korkmadığını gösterdi. Korku hisseden bir iblis olmadığı için kendisiyle gurur duyuyordu ve asla başarısız olmayı reddediyordu. Zalimlik ve güç kullanarak hükmediyordu ve askerleri ona saygı duyuyordu. Ona itaat etmeyen bir iblisi ikiye bölmekten çekinmezdi.

Orman şaşırtıcı derecede karanlıktı, yeraltı dünyasındaki bazı derin mağaralardan bile daha karanlıktı. Erlik işkence gören ruhların, zalimce yaratılan iblislerin çığlıklarına alışkındı. Hiç dinmeyen sıcağa alışkındı. Orman çok eskiydi ve farklı kokuyordu. Atmosfer bunaltıcıydı, hava ağırdı ve nefes almayı zorlaştırıyordu. Ormanın içine adım attıkları anda bir kıyamet hissi vardı.

Bir karga başının üzerinde uçarak adamlarının etrafında dönüyor ve iblis ordusunun ormana sızmayı başarmasına öfkelenerek sert ciyaklamalar çıkarıyordu. Kuşa bir ok gönderdi ama kısa düştü ve kuş gagasını açıp bir başka sert ses çıkardı. Aynı anda iki karga daha ilkin katıldı. Ağaç dalları arasında bu kadar rahat süzölmek için fazla büyük görünüyorlardı. Erlik bu yaratıkları görmezden gelmenin en iyisi olacağına karar verdi; ne de olsa onlar sadece kuştı.

Adamlarına yayılmalarını ve ormanın mümkün olduğunca büyük bir bölümünü kaplamalarını işaret etti. Kadim orman çok büyük değildi; adamları köylüleri çabucak bulup çıkarabilirdi. Askerleri onun dediğini yaptı, birbirlerinden birkaç metre uzakta ve birkaç sıra derinliğinde olacak şekilde yayıldılar. Fazla bir şey kaçırmayacaklardı. Her ne kadar işlerin bu kadar kolay olmasından hiç hoşlanmasa da tatmin duygusu çiçek açmıştı. İstiyordu ki

Avının onu avladığını anlaması ve dehşete düşmesi için.

Kargalar tepedeki bir daldan diğerine uçuyor, her ağaçta sert seslerle ciyaklıyorlardı. Gölgelikte yükseklerdeydiler ve can sıkıcı olsalar da fazla zarar verdiklerini görmüyordu.

İçeriye doğru ilerledikçe Erlik havayı daha da bunaltıcı buldu. Karanlık. Nemli. Nemli. Rahatsız edici kargalar dışında ürkütücü bir sessizlik. Burada yaşayanlar neredeydi? Belki de bu tuhaf, kafa karıştırıcı yerde hiçbir şey yaşayamazdı.

Kasıtlı olarak birkaç bitkinin üzerine basıp onları ezdi, botunu yaprakların üzerinde sertçe döndürdü ve ayak parmağını oluşturan çelik çatallarla tekmeledi. Zemin ayağının altında titredi ve güç hissi kabardı. Toprak bile ondan korkuyordu. Küçük yaratıklar çalıların arasında sığıyordu ve bu sesler onu biraz rahatlatıyordu. Ağaç gövdeleri ve kayaların üzerindeki yosun kümelerinden gözler onları izliyor gibiydi. Bu onu daha da iyi hissettiriyordu. Sürüngenler, böcekler, kuşlar ve diğer canlılar ormanda yaşar. Hiçbir zaman tamamen sessiz değildir.

Uzakta, gri sis örtüsünün arasından beyaz bir ata göz attı. Atın üzerinde, at zar zor hareket etse de arkasından akıp giden uzun siyah saçlı bir kadın oturuyordu. Yoğun sisin neden olduğu bozulmada, kargalar başının arkasında bir düzen içinde uçarken kadının uzun saçlarını şekillendiriyor gibiydi.

Erlik yumruğunu kaldırdı ve ardından kolunu ileri atarak adamlarına saldırmalarını işaret etti. Beyaz atlı kadına doğru koşmaya başladılar, ağaçların etrafından dolanıp silahlarını çalılara ve bitkilere savurarak

Artık görünürde bir köylü vardı. Birinin olduğu yerde başkalarının da olması kaçınılmazdı.

Acı dolu feryatlar ormanda yankılandı; çığlıklar ve böğüren haykırışlar arkalarından geliyordu. Erlik arkasına döndüğünde en arkada ve sağında bulunan iblislerin birçoğunun ormanın zemininde kıvranmakta olduğunu gördü. Dönen sis yüzünden zar zor görebiliyordu ama turuncu-kırmızı alevlerin parıltıları, duman ve çürüyen cesetlerin kokusu vardı. Koku kasvetli neme hapsolmuş gibiydi, bu da saldırganları kokularından tanımayı imkânsız hale getiriyordu. Dönen sis görüşü zayıflatıyordu.

Üç karga askerlerin üzerinde daireler çizerek sertçe öttü ve ardından sol tarafa, onun arkasına doğru uçtu. Çürüyen ceset kokusu bir anda daha da kötüleşirken, acı dolu feryatlar ve çığlıklar gökyüzüne yükseldi. Erlik askerlerini neyin öldürdüğünü anlayamıyordu ama çok fazla adam kaybediyordu. Turuncu-kırmızı renkler yere yakın kısa alev patlamaları halinde parlamaya başladı ve her patlamada bir iblisin kül olduğunu biliyordu.

Kargalar tam tepelerinde birilerine seslenerek sertçe ötüyorlardı. Erlik başını kaldırıp üç dev kargaya baktı ve sonra sisin içinden, etrafında kargalar uçuşan beyaz atlı uzaktaki kadına baktı. Onları gözetlemek için kuşları kullanıyor olabilir miydi? General bir kadın mıydı? Varsayımında haklı olduğundan ve kargaların işin içinde olduğundan, belki de savaşı düzenlemeye yardım emindi.

Öndeki birliklerini saldırıya uğrayanlara yardım etmek için geri dönmeye yönlendiremeden, sisin içinden ön cepheyi hedef alan yüzlerce ateşli ok çıktı. Etrafındaki iblisler yere düştü. İblisler ormanın zemininde kıvranmaya başladıkları anda bitki örtüsü canlanıyor, bitkiler talihsiz saplanıyor, sarmaşıklar onlara çelme takıyordu

ayağa kalkmaya çalıştıklarında. Yosunlar canlanmış gibiydi ve yerdekilerin ağızlarına zehirli mantarlar dolduruyordu.

Erlik yere çömeldi ve katliamdan kaçmaya başladı. Ejderha zambağı bitkilerinin canlandığını ve yuvarlanmış yapraklarını yere düşmüş askerlere doğrulttuğunu gördüğünde adamlarını kurtarmanın imkânı yoktu. Kırmızı-turuncu alevler yerdekilere doğru püskürdü, alevler o kadar sıcaktı ki iblisleri anında yakıp kül etti. Ejderha ateşi. Avcının bunu kendilerine karşı kullanabileceğini biliyorlardı ama ormandaki bitkiler?

Erlik güneyden üç yüz askerinin önünü kesmek için koştu. Ağaçların arasından hızla ilerlerken en güçlü iblislerinden dördü onu kuşattı. Attığı her adımda bir karga çığlık atıp garklayarak yerini işaretliyordu. Küfrederek, koşarken kuşlara ok fırlattı. Nadiren ıskalıyordu ama sivri uçları iğrenç kuşlara hiç yaklaşmıyordu.

Tepesindeki kargaların sesi ölümün habercisi gibiydi. Kendini her zaman yenilmez hissetmişken korku içine çökmüştü. Kargaların sesinden korkuyordu. Ormanın canlı olduğu ve içindeki her şeyin düşman olduğu korkusu. Avını bulamayacağından ve hanımına başarısız olarak dönmek zorunda kalacağından korkuyordu. İçinde hiç affedicilik yoktu. Köylüleri yok etmezse mahvolacaktı.

Köylüler. Hepsi bu kadardı. Kaç kişi olabilirler ki? Elindeki sayı çok azdı. Üç yüzün biraz altında. Buna gençler de dahildi. Savaş eğitimi almamışlardı. Ordusu onları saniyeler içinde yok edebilirdi. Vampirler neredeydi? Fulop'un izini kaybetmişti ama kaçmaya çalışırlarsa hanımefendi onları yeraltı dünyasına geri çekebilirdi. Sadece ordusuna ulaşması ve iblislerini tekrar göreve getirmesi gerekiyordu.

Üç yüz kişiye , garip morumsu sisin içinden savaşıp iblisleri seçebiliyordu. Onlar vardı tamamen nişanlı içinde a şiddetli Savaş. bir memnuniyet kapladı. Üç yüz kişilik bir gücü vardı ve köylülerin korkaklar gibi saklandıklarını fark etmiş . Onları dağıtmak kısa sürecekti ve ordusunu ormandan çıkarabilirdi. Orayı istiyordu ama açıklanamayan bir nedenden ötürü ateş ağaçları ya da çalıları tutuşturmayı reddediyordu. Hızını arttırdı ve etrafını saran ibislere bağırdı ve gür bir sesle emirler yağıdırıyordu.

Tepesindeki dallar rüzgâra karşı doğal olmayan bir şekilde sallanıyor, sanki onun beklenmedik derecede yavaş ilerleyişini takip ediyormuş gibi görünüyordu. Yapraklar ve döküntüler hışırdıyor ve sanki canlıymış gibi hareket ediyordu. Zemin ayaklarının altında yuvarlanarak onu önce bir yöne sonra diğerine savurdu. Yanındaki iblislerden ikisi yere düştü. Onlara bağırarak, kırbağıyla onları ayağı kaldırmak için döndü. Dehşete kapıldı, ağaçlardan sürünen yılanlara benzeyen sarmaşıklar düşmüş ve iblislerin etrafına dolanmıştı. Ağaçların kökleri canlandı, toprağı itti, sarkan lifler açgözlü parmaklar gibi iblisleri kavradı ve muazzam bir güçle farklı yönlerde çekti.

Bir çiçek yığını canlanıp bir ejderhanın vücudu gibi onlara doğru dalgalanırken iblisler çığlık attı; katlanmış zambak yaprakları omurgadan aşağı zarif sivri uçlar gibi görünüyordu. Bir baş döndü ve Erlik'in kalbi durdu. Bu bir ejderhaydı ve üzerinde uzun, soluk sarı saçlı bir kadın oturuyordu. Elinde, sanki içinden birden fazla ejderha zambağı fıskırıyormuş gibi görünen bir kılıç tutuyordu, hepsi de turuncu-kırmızı alevler püskürtüyordu, nefret edilen ejderha ateşinin sabit akıntıları.

İşte oradaydı, tam önünde. Hedefi. Ordusunu getirme sebebi. "İblis avcısını öldür."

kırbacıyla ejderhaya vurarak emretti. "Onu hemen öldürün."

Geriye kalan iki iblis onun emirlerini yerine getirmek için ileri atıldılar ama yine sarmaşıklar üstlerinden düşerek yağmur ormanlarındaki güçlü anakondalar gibi her ikisinin de etrafına hızla dolandılar. Yerden fışkıran kökler ayak bileklerine, bileklere ve boyunlara dolandı. İblis avcısı dikkatini iki talihsiz iblisin üzerine çevirerek ejderha ateşini üzerlerine saldı. Erlik can havliyle kaçtı.

Adamlarına hızla yaklaştı, şiddetli savaşın farkındaydı ve kendini tanıtmayı ve hızlıca kontrolü ele alması gerektiğini biliyordu. Sonunda Fulop ve yordakçıları gördü. Karpatyalı olarak hemen tanıdığı beş avcı, usta ve küçük vampirlerle savaşıyordu. Oklar, köylülerin saklandığı ve karşı ateşten korunuyor gibi görüldüğü ağaçlardan yağmur gibi yağıyordu. Oklar iblis üstüne iblis buluyordu. Kargalar tepelerinde uçuyor, sert bir şekilde gıklayarak savaşçıları daha büyük bir vahşete sürüklüyordu. Uzakta, ağaçların arasından ve sisin kısmen örttüğü yerden, kargaları ve büyük olasılıkla savaş yöneten beyaz atı ve binicisini görebiliyordu.

Sarmaşıklar ağaçlardan düşüyor, devasa yılanlar kıvrılıyor her düşmüş iblisin etrafında. Ve sonra iblis avcısı oradaydı, zambaklarla kaplı ejderhanın üzerindeydi. Erlik, sarmaşıkların onu bulabileceği bir ağacın altında olmadığından emin olmak için yere çömeldi ve bakışlarını ödülüne sabitleyerek çalılar arasında sürünmeye başladı. Eğer avcıyı öldürürse, işleri tersine çevirebilirdi. Ordusunun komutasını bir kez daha eline alabilir ve zaferle geri dönebilirdi.

Erlik onun arkası dönük olana, ölümcül ateşini düşmüş iblislere yöneltene kadar bekledi ve şiddetli savaşta kimsenin onu görmediğini bilerek saldırdı. Bu onun en iyi şansıydı ve bunu zaferle kullandı.

Büyük, çok yüksek sıçramalar yapabilme yeteneğine sahipti. Ejderha yere yakındı, kuyruğu dalgalanıyor, kanatları onları havada tutmak için güçlü bir şekilde çırpıyordu. Ejderhanın üzerine atladı, bir eliyle ağır kılıcını savururken diğer eliyle avcının sırtına bir hançer sapladı. Kılıcı ejderhanın kafasını alamadan, görünmeyen bir el tarafından geriye doğru çekildi.

O eldeki güç kemikleri kırıyor, omzunu toza dönüştürüyordu. Kılıç cansız parmaklarından düştü. Acı dayanılmazdı ama o her anın azap olduğu yeraltı dünyasında büyümüştü. Acıya dayanabilirdi. Avcının hayatını kurtaranın Karpatyalı bir avcı olduğunu bilerek yuvarlandı.

Erlik adamı görmedi ve nerede olduğuna bakmaya da tenezzül etmedi. Kılıcının avcının derinliklerine battığını bilerek yuvarlanmaya devam etti. Tüm iblis kılıçları gibi, zehir ve kan pıhtılaşmasını önleyici bir maddeyle doluydu. Avcı ona sayı kazandırmıştı ama sonunda avcıyı öldürmüştü. Sadece bunu henüz bilmiyorlardı.

Şaşkınlığına rağmen avcı avantajını kullanmadı. Erlik bir an için kendini gizleyebileceği derin bir çukur bulduğunda, savaşı görebilmek ve avcının konumunu işaretleyebilmek için alçaktan . Beş Karpatlının hepsi vampirlerle savaşa girmişti. Dövüş şiddetli ve kanlı görünüyordu ama o bile gidişatın vampirlerin ve iblislerinin aleyhine döndüğünü görebiliyordu. Çok azı hayatta kalmıştı ve ejderhanın boynunun üzerine yığılmış avcı, yere düşen adamlara ejderha ateşi püskürtmeye devam ediyordu.

Beyaz atın üzerindeki kadın bir alarm çığlığı atarak aniden binek değiştirdi ve büyük attan uçan bir ejderhanın sırtına atladı. Ejderhası çiçeklerden oluşuyor gibiydi ve hiç de ölümcül görünmüyordu.

Erlik işini şansa bırakmayacaktı. Depresyona geri döndü, acısını bastırmak için elinden geleni yaptı ve sonra vahşi kaostun içinde kendini yönlendirdi. Üç yüz kişinin kaybolduğunu biliyordu ama bunun bir önemi yoktu, avcının öleceğini biliyordu. Ölümü, hanımının bir düşmanına yakışır şekilde acı verici olacaktı.

Avcının ve çiçek ejderhasının üzerindeki kadının geri kalan iblislerin üzerine ejderha ateşi püskürtmekle meşgul olduğundan ve avcılarının da yıldırım kırbaçlarıyla vampirleri yaktığından emin olduğu anda, kalan ordusuna doğru koşmaya başladı. Geriye sadece iki yüz kişi kalmıştı ama bu hanımefendi için önemli değildi. Görevinin en büyük kısmını yerine getirdiği için fazlasıyla memnun olacaktı. Avcı öldüğünde, Karpat avcıları ayrılacak ve o da köylüleri katletmek için geri dönebilecekti. Sonunda her şey yoluna girecekti.

Tuzakları bulmak için tüm duyularını harekete geçirerek koştu. Dehşet içinde, başının üzerinde ona ayak uyduran karganın sert çığlığını duydu. Onu işaretliyordu. Yaratığa bir mızrak fırlatmaya zahmet etmedi; yarası çok ağırdı. Şiddetli bir savaşın seslerini duyana kadar koştu, iblisleri hırlayıp homurdanıyor, rakiplerini lanetliyorlardı. Aniden, yoğun sis savaş alanını ortaya çıkarmak için ayrıldı. Çatışma birkaç büyük eski ağacın altında gerçekleşti. Dallar her yöne uzanıyordu, bazıları kalın ve budaklı, bazıları ise daha yeni ve inceydi. Ağacın dalları ay ışığının çoğunu engelleyen bir gölgelik oluşturunuyordu ama o yoğun sisin arasından figürleri seçmeyi başardı.

Erlik durdu, o kadar şaşırmıştı ki sadece kalan son adamlarına bakabildi. Birbirleriyle dövüştüler, iblisi kendilerine en yakın kesip öldürdüler. hırladılar ve

Dişlerini gıcırdatıyor, birlikte yürüdükleri adamlara küfürler ve tehditler savuruyorlardı.

"Sanırım beni arıyorsunuz." Yumuşak, zorlayıcı bir ses sisin içinden uzandı.

Bu sesi oluşturan o alçak, kadifemsi notaları duymak için kendini zorlarken buldu. Gümüş ve altından notalar gördüğüne yemin ediyor ve daha fazlasını görmek istiyordu. Zihni tam bir kaos içindeydi ama şimdi daha sakin hissediyordu.

"Öyle misin?" diye sordu, sesi tekrar duymaya ihtiyacı vardı.

Etraflarında her yerde kan ve ölüm vardı ama o cevabı beklerken zaman durmuş gibiydi. O sesi duymaya ihtiyacı vardı. Görünüşe göre yüzyıllardır süren varlığı onu bu ana, hayatının en önemli anına getirmişti.

"Ben iblis avcısıyım."

İlk başta kadının ne dediğini anlayamadı. Sessiz ifade nüfuz etmeyi reddetti. Zambak ejderhası hiç ses çıkarmadan sisin içinden çıktı. Sırtında zehirli hançerini sapladığı sarışın kadın vardı. Solgun görünüyordu, neredeyse gri. Onu gördüğünde tatmin olması gerekirdi. Onu öldürdüğünü biliyordu ve bu bilgi onun gözlerinde de vardı. Yüzyıllar süren karanlıktan sonra, zalimliğe ve ahlaksızlığa bakarken, kadın ışıyla neredeyse onu kör ediyordu.

Uzun siyah saçlı, başının üzerinde kargalar dolaşan, çiçek ejderhasına binmiş diğer kadını zar zor fark etti. Gözleri sadece iblis avcısındaydı. Kadın onu sesiyle, ışıyla büyülemişti. Zihni ona ayarlandı, sadece küçük bir soluklanma için onun huzurlu aurasında ikamet etmek istedi.

"Seni ben öldürdüm." Hayatında ilk kez üzüntü hissetti.

"Farkındayım. Huzur istiyorsun. Dinlenmek istiyorsun. Bunu sana vermeye geldim."

Avcı mantıklıydı. Küçük zalimlikleri ve sürekli imkânsız talepleriyle Lilith'e asla dönmek istemiyordu. Kollarını ardına kadar açıp ölümü kucaklamaya, onunla buluşmak için adım atmaya başlamıştı ki beyni tutuldu. Öfke çığlıkları kafasını doldurdu ve Lilith ejderhanın üzerindeki kadını öldürmesini isteyerek beynine sivri uçlu nesneler sapladı.

Ona bak! Ona bak ki onu görebileyim.

Erlik'in kafası karışmıştı, acıdan dizlerinin üzerine çökmüştü ama avcıya bakmak için başını kaldırmadı. Lilith'e bu hediye veremezdi, bu kadar çok kişiyi ölüme göndermişken ve ona hizmet edenleri umursamazken olmazdı.

Solunda ve sağında birer erkek Karpatyalı gördü. Eskilerdi ve güçlüydüler. İkisi de ellerini kaldırdı ve bir anda acı azaldı. Işık beynine girdi ve Lilith ona lanet okudu, onu tehdit etti ama tiz sesi bir tahrişten biraz daha fazlasıydı. Ejderha ateşi onu içine çekerken rahatlamaktan başka bir şey hissetmedi. Onu yakıp kül eden alevleri hissetmedi bile. Son anda, ölüme yenik düşmeden önce, bakışlarını avcıya kaldırdı. Onun için döktüğü gözyaşları yüzünden aşağı süzülüyordu.

Özür dilerim, diye fısıldadı. Onu kurtarmanın başka yolu yoktu. Sen.

Senin gibi birini bu dünyadan aldığım için üzgünüm. Bu onun son düşüncesi idi. Son görüşü.

Yeryüzü bir dizi korkunç sarsıntıyla dalgalandı ve sarsıldı. Büyük çatlaklar açıldı ve birkaç ağaç devrildi. Gök gürledi, ama gökten gelmiyordu. Aşağıdan geliyordu. Çatlayan, kıymıklanan, parçalanan eski ahşapların sesi. Karpatlar tedirginlikle birbirlerine baktılar.

Baykuşlar havaya yükseldi. Yarasalar gökyüzünü doldurdu. Orman titredi.

Silke, Lily'den Benedek'in kollarına doğru yuvarlandı. Vücudu beceriksiz hissediyordu. Sıcak. Kendine ait değildi. Cam parçaları içini parçalara ayırıyor gibiydi. Benedek onu ormanın zeminine bıraktı ve bedenini onunkine sokmaya hazırlandı.

"Kapı," diye fısıldadı Tora. "Kapıyı korumasız bıraktım."

"Bunun kapı olduğunu bilmiyorsun." Silke elinden gelenin en iyisini yaptı.

arkadaşını yatıştırdı. Tora yüzyıllar boyunca kapıyı korumuş, Adalet'i ortalığı kasıp kavurabileceği dünyadan uzak tutmuştu. Birçok avcı onu yok edemeden ölecekti.

"Kapı bu," diye inledi Tora ve başını ellerinin arasına aldı. "O kaçtı. Dikkatimiz ormanda, iblislerin üzerindeyken kaçıp kurtuldu."

"Ya da Lilith kaçışında ona yardım etti," dedi Silke, "iblis ordusuyla dikkatimizi dağıtarak." Öksürmeye başladı. Dudaklarında küçük kan kabarcıkları belirdi.

"Onu şifa mağarasına götüreceğim," dedi Benedek. "Acil bakıma ihtiyacı var."

"Beni anneme götür," diye fısıldadı Silke. Geceye karşı gözlerini kapattı. Acıya karşı. Hançerin zehir taşıdığını biliyordu ve zehir vücudunda hızla yayılıyordu.

"Fenja burada," dedi Benedek. Sesinde aciliyet vardı.

Silke çok ağır olan kirpiklerini kaldırdı. Annesini son bir kez daha görmeye ihtiyacı . "Hiçbir anne daha iyi olamazdı," dedi. Ya da söylediğini sanıyordu. Kulaklarında garip bir uğultu vardı ve kendi sesini duyamıyordu.

Gözyaşları Fenja'nın yüzünden aşağı süzüldü. "Onu bana geri getir Benedek. Seviliyorsun Silke." Fenja başını eğdi

Yanaklarına fısıldayarak öpücükler kondurdu, bu çok nadiren yaptığı bir şeydi. "Onu yakında geri getir."

"Birkaç gün içinde geri döneceğiz," diyerek Fenja'ya güvence verdi. "Nicu ve Mataias bana eşlik etmeli. Tora, sana ihtiyacımız olacak. Kapı konusunda yapabileceğin hiçbir şey yok. Silke'yi kurtarmak istiyorsak, bunu hemen yapmalıyız."

Benedek diğerlerini beklemeden komutayı ele aldı, Silke'yi kollarına aldı ve sisin içinden geçerek, kaya oluşumlarının bir tepenin kenarından çıkıntı yaptığı ve suyun gümüş şeritler halinde nehre aktığı kadim ormanın derinliklerine doğru ilerledi. Hiç , kayalardaki çatlağı buldu ve böylece yüzyıllardır el değmemiş toprağın bulunduğu mağaraya girebildi. Mineraller açısından zengindi ve Silke'yi iyileştirmeye ve onu kendi dünyasına kabul etmeye yardımcı olacaktı.

Eğildi, dudaklarıyla onun kulağını buldu ve çok daha mahrem olan özel telepati yolunu kullanırken bile ona fısıldadı. O jelä sielamak, benimle kal. Cesur ol. Zehri sisteminden atacağım ve yarayı iyileştireceğim. Dönüşümü sağlamak için sadece birkaç dakikam olacak ve işbirliğinize ihtiyacım olacak. Bana bir daha asla güvenmesen bile, bu konuda güven bana.

Seni seviyorum, Benedek. Bunu asla unutma.

Bunu kendisine güvendiği anlamına aldı ve diğerlerini beklemeden bedeninden sıyrılıp onun bedenine girdi. Kadın berbat haldeydi. İç kanaması vardı ama onu endişelendiren yarası değildi. Hançerin açtığı yarayı ve verdiği hasarı onarmakta hiç zorlanmadı. Zehri incelerken bunu neredeyse otomatik pilotta yaptı. Hızlı etki ediyordu ve vücuduna yayılmış, çoğalmış, mutasyona uğramış, hücrelere ve organlara yapışmış ve vücudunun savunmasına saldırmıştı.

Kör edici bir ışık ona katıldı ve ardından hem Nicu hem de Mataias fiziksel bedenlerinden sıyrılıp saf ruhlara dönüşürken bir saniye daha.

Kana ihtiyacımız olacak Benedek, dedi Nicu hasarı inceledikten sonra.

Kardeşlerimi bize çağıracağım. Mataias'ın sesi acımasız geliyordu. Bu iş bitmeden onlara ihtiyacımız olacak.

Zehir çılgınca akıyordu. Benedek yüzyıllar boyunca avcılara karşı geliştirilen pek çok zehir görmüştü. Bu onun için yeniydi. Panik yapmadı ya da acele etmedi. Bunun sonu felaketti. Zehri, onun hızlı mutasyona uğrayan ve çoğalan hücrelerini incelemek için zaman ayırdı. Zehrin davranışını. Hücreleri yok etme ve endişe verici bir hızla çoğalma şekli.

Silke'nin kalbindeki hasarı inceledi, zehrin yayılmasını yavaşlatmak için kalbini ve ciğerlerini otomatik olarak yavaşlattı. Orijinal türü durdurmak o kadar da zor değildi; zehrin yapısı onun için biliniyordu, çok temel bir başlangıçtı. Her biri bir öncekinden daha saldırgan görünen çeşitli mutasyona uğramış türleri inceledi. Her biri daha karmaşıktı.

Daha hızlı suşları ayırmamız gerekiyor, dedi. Diğerleri, en çok zarar verenler. Ben dört tane saydım.

Katılıyorum - Mataias'ın belirttiğine göre, orijinalinin yanı sıra dört mutasyona uğramış varyasyon var.

Kalbinin duvarlarını onarmak ve orijinal suşu yok etmek çok değerli bir zaman aldı. O zamana kadar Benedek zehrin hücreleri nasıl istila ettiği, onları yeniden şekillendirdiği ve içlerinde hızla çoğaldığı konusunda biraz bilgi sahibi olmuştu. Bu bilgiyi Silke'yi kurtarmak için çalışan diğer iki şifacı ile paylaştı.

Nicu ciğerlerindeki zehri temizliyordu. Mataias beynin tüm zehirlerden arınmış olduğundan emin oldu. Benedek arterler üzerinde çalışmaya başladı. Zehir ona doğru hücumla geçti, kurbanını öldürme kararlılığıyla saldırganlaştı. Benedek zehirli hücrelere karşı antikorlar gönderdi. Taktiklerini birkaç kez değiştirmek zorunda kaldı; antikorları her mutasyonla savaşabilecek şekilde yeniden şekillendirirken, bir yandan her fırsatta zehri gözeneklerinden dışarı atmaya zorladı.

Tora şeytani zehirli maddeleri mağaranın zeminine düştükleri anda yok etti. Aromatik mumlar yaktı ve alanı şifalı otlar ve kokularla doldurdu. İyileştirici ilahiyi söyledi. Uzaktan Fenja'nın sesi onunkine karışıyordu. Lojos ve Tomas geldi, her ikisi de durumu değerlendirirken şifa ilahisi söylüyorlardı.

Benedek, Nicu ve Mataias'ın gece boyunca sürekli mutasyona uğrayan zehirle savaşırken ışık ve enerji, saf iyileştirici ruhlar olarak kalmaları muazzam bir güç gerektiriyordu. Toksin, adamlar tarafından yaratılan antikorlardan kaçmak için sık sık değişti. Zaman zaman zehri yakarak yok ettiler ve yok etmek için gözeneklerden dışarı ittiler. Tüm bunlar olurken üçü de Silke'yi hayatta tutmak için mücadele etti.

Benedek ona fısıldadı, sesi zaman zaman zorlayıcıydı. Bazen emrediyordu. Her zaman acımasız bir kararlılıkla onu kendine bağlıyordu. Kalbi ne kadar teklerse teklesin ve zehir ne kadar şiddetlenirse şiddetlensin, yenilgiyi kabul etmeyi reddediyordu. Onu kaybetmeyecekti. Kardeşleri de aynı şekilde savaştı. İki kez kan için bedenine döndü. İkisinde de Lojos onu besledi. Lojos kan verdiği anda, daha fazla kan verebilmek için tam güçle beslenmek üzere köye döndü. Tomas, Nicu'nun ihtiyaçlarını karşıladı. Tora eski kanını Mataias'a verdi. Bir tanesi bile tereddüt etmedi ya da görevin çok büyük olduğunu hissetmedi. Benedek'e yardım ettiler.

Çekinmeden, hayat arkadaşını kurtarmak için her şeylerini verdiler.

Silke zehirden kurtulur kurtulmaz Benedek onu kollarının arasına aldı. Kendini hafif, cansız, sanki bedenini çoktan terk etmiş gibi hissediyordu. Onu nazıkçe öptü. Kızın kirpikleri karşılık olarak titredi ama gözlerini açmadı.

"Kanını alacağım Silke, sonra sen de benimkini kabul edeceksin. Hayatını kurtarmanın tek yolu bu. Seni benim dünyama getirmenin tek yolu."

Onun zihninde hareket ettiğini hissetti, okşayıcı bir onay darbesi ve tereddüt etmeden dişlerini ona gömdü. Kaybedecek zamanları yoktu. Hem de hiç. Hızlıca dönüştürülmesi gerekiyordu. Gücü azalıyordu. Bu durumda, kardeşlerinin ve Tora'nın, hatta Fenja'nın bile dönüşümde ona yardım etmesi gerekecekti.

Gerçek bir değişim için yeterince kan aldığında, göğsünde aşına olduğu çizgiyi açtı. Silke onun için çabalamasına rağmen çok zayıftı. Ona yardım etti, başını kendisine yasladı, yeteneklerini kullandı, kadim kanını çekmesine ve vücudunda tutmasına yardımcı olmak için onunla derinlemesine birleşti.

Yeterince aldığında, dönüşüm için hazırlandılar. Bu her zaman acı verici ve oldukça korkutucuydu. Beş adam ve Tora, süreç ve diğer kadınların kendi dünyalarına girmelerine yardımcı olan çeşitli yollar hakkında bildikleri kadarıyla bilgi alışverişinde bulundular. Neredeyse ölmek üzere olan bedeninin değişim tarafından vahşice ele geçirilmesi uzun sürmedi.

Organlar bir kaynak makinesinin şiddetli ateşiyle yeniden şekillendi. Tüm acıyı omuzlamak imkânsızdı ama Benedek ve diğerleri vücudu kasılırken ve sıkışırken ellerinden geleni yaptılar. Geçiş o kadar şiddetliydi ki Tora ve Fenja ağladılar ve Benedek onları suçlamadı. Şafak onlara doğru yaklaşıırken

Silke nihayet Benedek'in onu uyutup řifa toprađına yatırmak için güvenli olduđunu dűşündűđü kadar dönüşümün içine girmişti.

Yorgun düşen avcılar ve Tora, nadiren yapılan bir şey olarak birbirlerine yakın dinlenme yerleri buldular. Hepsi de en yeni Karpatyalı kadın ayağa kalktığında onu korumaları gerektiğini hissediyordu.

A Odadaki tek ışık, romantik mumlar ve şöminenin titrek alevleriydi. Küçük

Silke'nin kartları okumak için kullandığı masa eski ahşaptan yapılmıştı ve yüzlerce yıldır öz annesinin ailesindeydi. Fenja Silke'ye masanın yüzyıllar önce Tora'nın tarot kartlarına kan vererek onlara dokunan kişinin içini görme gücü ve bilgeliği verdiği zaman yapıldığını söylemişti.

Silke o küçük masayı çok severdi. Kartlar orada kendilerini evlerinde hissediyor, sanki o mobilyanın kendileri için özel olarak yapıldığını biliyorlardı. Gerekli olduğunu bilmesine rağmen, en çok ihtiyaç duydukları zamanda köyüne gelen bu adamlar için okuma yapmaktan büyük bir endişe duyuyordu.

Odanın öbür ucuna, Tora'nın oturduğu yere baktı. Tora okuma istemiyordu. Kartların ne söyleyebileceğinden korkuyordu. Artık kapıyı koruması gerekmediğine göre dünyaya açılabilir, Karpatyalıların yaşadığı yerleri ziyaret edebilir ve belki de hayat arkadaşını bulabilirdi. Silke'ye bu kaderden korktuğunu söylemişti. Birine eş olamayacak kadar uzun süredir tek başınaydı ama yine de kendi ailesinin özlemine çekiyordu. Yine de, kartların ona ipuçları vereceğini bilse bile, okumayı reddetti.

Silke'nin karşısına oturan Mataias'tı. Ondan hoşlanmıştı. farklıydı, ama herkes farklı değil miydi? O

hiç de gergin görünmüyordu, böyle bir endişe yaşadığında içi titriyordu. Dışarıdan sakın görünüyordu ama içi karmakarışık. Onu çok iyi tanıyan Benedek bunu fark etti ve tam arkasında durmak için adım attı, elleri onu sabitlemek için omuzlarındaydı.

Mataias ona güven verici bir gülümseme verdi. "Ne görürsen gör, her şey yoluna girecek Silke. Uğruna varlığımı sürdürdüğüm hayat arkadaşımın dünyanın bir yerlerinde olduğuna dair güvenceye ihtiyacım var. Onun hâlâ bu dünyada olduğunu ve onu bulma şansım olduğunu bilmek bana daha fazla güç veriyor."

Mataias size gerçeği söylüyor, Silke, Benedek onaylandı. Karşılaşabileceği tehlikenin pek önemi yoktur, sadece kadınının dünyanın bir yerinde onu beklediğini bilmektedir.

Bugünlerde çok az kadının oturup erkeğini hayal ettiğini görüyorum. Özellikle de kadın insansa. Hiçbiriniz bu peri masalına fazla güvenmemelisiniz.

Benedek kahkahalara boğuldu ve Silke'nin gözlemini kardeşleriyle paylaştı.

Lojos ona alaycı bir ifadeyle baktı. "Eminim ki hayat arkadaşım onu sahipleneceğim günün hayalini kuruyordur."

Tora tek bir alaycı ses çıkardı. Silke ile birbirlerine uzun uzun baktılar ve ikisi de kahkahayı bastı.

Tora adamlara, "Eğer insan kız kardeşleri gibi modern bir Karpas kadınıysa, kibirli hayat arkadaşının yönünde koşuyor olabilir," dedi.

Tomas, "Çünkü vampirlerle savaşmak gibi bir işi olmadığını biliyor," dedi. "Buna derhal bir son verecektir."

Tora gözlerini devirdi. "Bunu yapabileceğini düşünüyor olabilir ama bu çağda kadınların seçenekleri var."

"Hayat arkadaşı değiller," diye karşı çıktı Lojos. "İnsan ya da Karpatyalı, aynı yasa altında yaşamak zorundalar. Başka seçenek yok."

"Tanrı aşkına, seni Neandertal." Tora ona ters ters baktı. "Umarım hayat arkadaşın kadınların en modernini olur, erkeklerin hüküm sürdüğüne dair saçma fikirlerinle şekillendirebileceğin bir bebek değil. Böyle bir şey olmayacak."

"Hanımefendi itiraz ediyor," dedi Mataias, "ama bence biraz fazla itiraz ediyor."

Tora parmaklarını havada şıklattı ve Silke'nin önündeki su bardağı masanın üzerinden kayarak kucağına döküldü.

Mataias son anda suyu havada durdurdu.

Benedek güldü. "Hepiniz hayat arkadaşlarınızı aramak için dünyanın dört bir yanına koşturduğunuz bu anı hatırlayın. Bela arıyorsunuz."

"Silke'nin başı belada mı?"

Benedek en yakın arkadaşına baktı. Nicu gölgelerin arasında oturuyor, kapüşonlu gözleri her şeyi görüyordu. "Silke her zaman sorun çıkaracak," dedi Benedek.

"Bu doğru mu?" Nicu Silke'ye sordu.

"Kesinlikle," dedi Silke. "Benedek'in sıkılmasını istemem."

Dikkatini tekrar Mataias'a çevirdi. Sinirlerini yatıştırmayı başarmışlardı ve artık normal nefes alabiliyordu. Tanrıça kartının onun varlığına, başkaları kartlara dokunduğunda bazen korktuğu gibi tepki vermeyeceğini bilerek kartları ona uzattı. Mataias Tora tarafından tanınıyordu ve kartların taze kalmasını ve cevap arayan kişiyi yargılamasını sağlayan da Tora'nın kanıydı.

"Kartları karıştırırken neye açıklık getirmek istediğini düşün Mataias. Aradığın bir yol, bir ihtiyaç, dışsal veya içsel herhangi bir şey."

Mataias başını salladı, bir anda ayıldı ve kartları ciddiye aldığını gösterdi.

"Kartları üç desteye ayırın ve her desteden tek bir kart seçin. Kartı yüzü aşağı bakacak şekilde kendi destesinin üstüne koyun."

Mataias öyle yaptı ve Silke seçtiği kartı masanın üzerine koyarken bir merdiven düzeni kullanarak çevirdi. "Münzevi. Münzevinin feneri, bu tehlikeli yolculukta birçok kişinin sana yardım edeceğini gösteriyor. Doğru yolu bulmak için kendi içine bakmalısın. Dışarıdan gelen dikkat dağıtıcı şeylerin odağını değiştirmesine izin vermeyin. İçinizin derinliklerinde hissettiğiniz ışığı takip edin."

Mataias başını salladı. "Sorun da bu zaten Silke. İçimde hiç ışık yok."

"Size kartların ne gösterdiğini söylüyorum. Umarım bu yol ayrımına geldiğinizde size mantıklı gelecektir."

Mataias burnunun kenarını ovuşturdu ve bir sonraki kart için başını salladı.

Silke kartı ters çevirip dikkatlice masanın üzerine koyarken, "Bu kart yapabileceğiniz olası bir eylemi ortaya çıkarabilir," dedi. "Asılmış adam. Asılan adam fedakârlıkla ilgilidir. Sizinkini. Ve yol boyunca karşına çıkanlar. Sabırlı olmalı ve duraklamalısınız. Hedefinize ya da arzuunuza doğru ilerlemek ama şimdi zamanı değil ve bunu kabul etmelisiniz."

Mataias başını kaldırıp Silke'ye baktı. "Kartlara daha doğrudan olmalarını söyleyebileceğinizi sanmıyorum."

"Ben sadece orada ne olduğunu okudum, Mataias," diye güvence verdi. "Bu konumdaki kart, sonucunuzu etkileyecek eylemleri ortaya çıkarabilir." Silke kartı çevirme konusunda biraz isteksizdi. Mataias'ın etrafında tehlike vardı ve ona öyle geliyordu ki, Mataias'ın nihai hedefi olan can yoldaşını bulması en iyi sonucu vermeyebilirdi. Mataias favori olduğu için

okumanın gidişatını umursamıyordu. Yine de, okumayı lekelemek istemediği için duygu ve düşüncelerini kartlardan uzak tutmak için elinden geleni yaptı.

Silke asaların sekizlisini ters çevirdi. "Engeller. İlerlemek için çok fazla enerjiniz var, ancak ne kadar hızlı iterseniz, yolunuza o kadar çok engel çıkar. Tehlikenin elinizi zorlamasına izin vermeyin."

Mataias nazik bir selamla masadan kalktı. "Teşekkür ederim, Silke. Bana gösterdiğin yollar hakkında düşüneceğim."

Kartları temizledi ve masaya geri döndü.

Lojos onun karşısındaki sandalyeye oturdu, ondan kartları aldı ve o talimatları tekrarlarken desteyi karıştırdı. "Desteyi karıştırın ve bunu yaparken neyi netleştirmeyi umduğunuzu düşünün. Bir hedef. Bir yol. Bir ihtiyaç. Dışsal ya da içsel olabilir. Net görmenizi engellediğini fark etmediğiniz bir şey olabilir. Sizi geride tutuyor olabilir. Kartları benim için üç desteye ayırın, her desteden bir kart seçin ve yüzü aşağı bakacak şekilde kendi destesinin üstüne yerleştirin."

Lojos kâğıtları karıştırmak için acele etmedi. Her bir desteyi dikkatlice ve tam olarak masanın üzerine yerleştirdi, inceledi ve ilk desteye dokunarak en üstteki kartı istediğini belirtti. İkinci destenin ortasından bir kart ve üçüncü desteden de en alttaki kartı seçti.

Bir kez daha merdiven düzenini seçti. Bu ona doğru gelmişti. Merdivenin tepesindeki ilk kartı çevirdi. "Kule. Büyük bir kötülük kaçtı."

Hepsi Adalet'in kapıdan kaçtığını biliyordu. Kimse nerede olduğunu ya da nereye gittiğini bilmiyordu. Silke kartın verdiği hissi beğenmedi ve bunun Lojos'un efsanevi savaşçıyla karşı karşıya gelebileceği anlamına gelmesinden korktu.

"Doğru bildiğiniz her şey artık sorgulanıyor. İlerlemeden önce kaosla, hatta belki de felaketle yüzleşmelisiniz. Düşünmediğiniz ya da hayal etmediğiniz bir tehlike var.

"Bu, atabileceğiniz potansiyel bir adım olabilir."

Onun okumasından nefret ediyordu ama ikinci kartı çevirirken tüm duygularını kontrol altında tutuyor, kartlara taşmasına izin vermiyordu. "İki beş köşeli yıldız baş aşağı. İyi ve kötünün dengesi değişti. Onur ve görev dengesi zor kararları beraberinde getirir. Yapmanız gerektiğini düşündüğünüz şeylere o kadar çok önem verdiniz ki, gerçekten önemli olan şeylere odaklanmayı kaybettiniz. Önceliklerinizi yeniden değerlendirmenin zamanı geldi, yoksa büyük bir bedel ödeyebilirsiniz."

"Seninle okumaları değiştirmem gerekebilir, Mataias," Lojos dedi ki.

"Bu kart sonucunuzu etkileyebilecek eylemlerle ilgili." Üç kılıç kartını çevirdi. "Duygular yükseliyor. Kalbinizi ve ruhunuzu iyileştirebilecek şeylere zarar verme riskiyle karşı karşıyasınız. Yaralayabilecek duyguları yumuşatın."

Lojos bir süre sessizce oturup ona baktı. Sonra hafifçe kaşlarını çatarak öne doğru eğildi ve hoşnutsuzluğunu belirtti. "Duyguların senden geçmesine izin vermediğim sürece duyguları hissetmiyorum."

Silke kartları toplayıp temizlemek için masadan uzaklaşırken yanıt vermedi.

"Ya da hayat arkadaşınla karşılaşmadığın sürece," dedi Benedek. Sesi her zamankinden biraz daha tiz çıkmıştı ve Silke başını çevirip hayat arkadaşına baktı.

Duygularımı incitmedi Benedek, diye güvence verdi. Tarot falına bakan kişi, kartların kendisine ne yapacağını söyleyeceğine inanırsa hayal kırıklığına uğrayabilir. Bir hayat arkadaşı var. tehlike var. . Kartlar

bu şekilde okunabilir. Fikirlerimi karıştırmadan kartları okumak için elimden geleni yaptım. Kartların yanlış olduğunu hiç görmedim.

Sizinle daha saygılı konuşabilir.

Silke hemen hafiflediğini hissetti. Benedek'in yaptığı gibi kimsenin kendisini savunacağını hiç düşünmemişti. Ona bir gülümseme gönderdi ve sonra masaya dönerek Tomas'ın karşısına oturdu.

"Silke, saygısızlık etmek istemedim," dedi Lojos.

"Alınmadım. Belirli bir yol umduğunuzda okumaların sinir bozucu olabileceğini biliyorum. Net bir yön bulmayı umduğunuzda söylediklerim size belirsiz gelebilir." Dikkatini Tomas'a çevirdi. "Devam etmek istediğinden emin misin?" Tomas'ın hayır diyeceğini umuyordu.

"Benden ne yapmamı istiyorsunuz?" Tomas tarot kartlarını göstererek sordu.

Onları ona uzattı ve Mataias ile Lojos'a verdiği talimatları tekrarladı.

Tomas çok kararlı ve hızlıydı. Hızlıca karıştırdı, kartları aynı hızla böldü ve üç desteyi tam önüne yerleştirdi. Bir süre kartları inceledi ve sonra merdivenin ilk basamağı olacak kartı çekmek için birkaç kartı kaldırdı. Kartı yüzü aşağı bakacak şekilde ilk yığının üzerine koydu ve hemen ikinci yığını ikiye bölerek ortadaki kartı alıp bu yığının üzerine koydu. Son kartı özenle seçti, avucunu kartların üzerinde iki kez gezdirdikten sonra bir tanesini aşağıya doğru yaklaşık üçte iki oranında indirdi. Onun bu tavrı Silke'nin merakını uyandırdı. Bir şey ona tam olarak hangi karta ihtiyacı olduğunu söylüyor gibiydi.

Benedek, ya da okumayı manipüle ettiğini öne sürdü.

Başka bir okuma belki, ama bu kartlarla değil. Tora'nın kanı sayesinde, hileyi fark edebiliyorlar. Ya da etkiyi.

"Temperance," diye açıkladı ilk kartı çevirirken. "Sabırlı ve ölçülü olursanız hedefinize ulaşma olasılığınız artar. Fikirleri sizinkilerle çelişse bile başkalarının yardım etmesine izin vermeye açık olun. Birçok kişi yolculuğunuzda size yardımcı olmaya isteklidir."

Tomas başını salladı ama bakışlarını kartlara değil ona sabitledi.

"Bu kart, yapabileceğiniz potansiyel eylem veya olmanız gereken eylemdir." Silke ortadaki kartı . "Talihin çarkı tersine dönmüş. Olumsuz bir şey söz konusu. Kontrol edemeyeceğiniz bir şey. Bir şeyleri değiştirme şansınız olacaksa, kendi eylemlerinizin veya inançlarınızın geleceğinizi nasıl etkilediğini düşünün."

Lojos içini çekti. "Görüyorsun ya, Tomas. Her şey senin kontrolün dışında ama kendi eylemlerin ya da inançların üzerine düşünmelisin, aksi takdirde bir şeyleri değiştiremezsin. Bir araya getirdiğinizde bu ne anlama geliyor?"

Arkasında Benedek kıpırdandı, Lojos'un arkasındaki duvarda karanlık gölgesi tehditkâr görünüyordu. Silke kendinden çok onu yatıştırmak için başının arkasını ona sürttü.

Tomas sakince, "Bunun üzerinde düşünmem gerektiği anlamına geliyor," dedi. "Lütfen devam et Silke."

"Bu üçüncü pozisyon, olası sonucunuzu etkileyebilecek bir kart," dedi Silke kartı çevirirken. "Beş köşeli yıldız. Sadece ihanet ve öfkenin getirdiği bir yalnızlık hissi var. Geride bir yara bırakmış. Yaralı mı yoksa şifacı mı olduğunuz henüz bilinmiyor. Etrafınızda yardım var ama sizin sorunlarınıza odaklanmadıklarını hissedebilirsiniz. Gururunuzu bir kenara bırakmalı ve yanınızdakilerin yardım etme zamanının geldiğini bileceklerine güvenmelisiniz."

Lojos kollarını havaya kaldırdı. "Tomas gurur duyamaz. Bunu nasıl yutabilir?"

"Lojos," diye uyardı Mataias.

Lojos, "Meşru bir soru soruyorum," dedi.

"Sen söyleyeyim, Benedek," dedi Mataias, "Lojos her zaman şeytanın avukatlığını yapan ve zor soruları soran bir kardeş olmuştur. İnanç kavramını anlamıyor. Gerçekleri sever ve durmadan ayrıntıları tartışmak ister."

"Bunda yanlış bir şey yok," dedi Silke kartları toplayıp bir kez daha temizlemek için odayı geçerken. "Ben de aynı şekilde davranma eğilimindeyim. Tora'ya sorun."

"Öyle," diye kabul etti Tora. "O kadar çok soru sordu ki Fenja ağzını bantlamakla tehdit etti. Tabii ki şaka yapıyordu."

"Bunu yapmayı birden fazla kez düşündüm," diye itiraf etti Fenja, yüzünü ekşitmeden. "Her konuda tartıştı."

Silke ve Lojos aynı anda "Görüşüldü," diye açıkladılar.

Herkes gülümseyerek Silke'nin üzerine çöken kasveti dağıttı. Sırada Nicu vardı. Muhtemelen hayvanlara yakınlığı ve Benedek'e en yakın kişi olması nedeniyle en başından beri ona ilgi duyuyordu. Hayat arkadaşının adama olan sevgisini hissedebiliyordu ve her şeyin yolunda gitmesini umutsuzca istiyordu.

Nicu'da, Benedek' gölgelere çok benzeyen bir karanlık hissetti. Ruhunun büyük bölümünü kaplayan kalın bir yara izi vardı. Öz annesinin ailesi iblis öldürme konusundaki becerilerini ona aktarmışlardı ve o da tarot kartlarını okuma mirasıyla doğmuştu. Ailesine özgü bir düzen vardı ve bu düzen bazen okuyucu okuduğu kişide karanlık gördüğünde kullanılırdı.

Dört kart baklava dilimi şeklinde yerleştirilirdi. En üstteki ilk kart kişisel bir meydan okumayı ifade ederdi. İkinci pozisyon, solda, kişisel bir araç olabilir. Sağdaki üçüncü kart ise denegin önündeki bir engel ya da duvardı.

ve karonun altındaki dördüncü kart, hedeflerine bir meydan okumaydı.

Efsane, okuyucunun netlik için bir mum yakabileceğini söylüyordu çünkü ışık karanlığın yardımcısıdır. Silke'nin masanın üzerinde bekleyen balmumundan yapılmış özel aromalı bir mumu vardı, böylece zamanı geldiğinde onu yakabilecekti.

Nicu kartları alıp karıştırmaya başlarken ona kısa ve cesaretlendirici bir gülümseme verdi. Talimatları tekrarladı ve ona kartların kendisi için neyi açıklığa kavuşturmasını istediğini düşünmesini söyledi. Desteyi dört desteye bölmelerini söyledi. Adam kendi okuması ile diğerleri arasındaki farktan dolayı kaşlarını kaldırdı ama kadının dediğini yaptı ve desteleri önündeki masanın üzerine düzgünce yerleştirdi. Her desteden bir kart seçti ve kendi seçtiği kartı yüzü aşağı bakacak şekilde en üste yerleştirdi.

"Bu nokta kişisel bir meydan okumayı temsil ediyor, Nicu. Eksikliğini hissettiğiniz ya da görmeyi reddettiğiniz şeyler sizi yerinizde tutan, ilerlemenizi engelleyen şeyler olabilir."

Silke asa asını ters çevirdi. "Fikirlerinizin ve stratejilerinizin işe yaraması için sabırsızsiniz. İlerlemek için en iyi fırsatı yakalamak üzere biraz daha beklemeye hazır olun."

İkinci kartı çevirirken sola doğru hareket ettirdi. "Bu sizin kişisel aracınız. İsteddiğiniz hedefe ulaşmanızda size en çok yardımcı olacak gücün farkına varın." Kart beş köşeli sekizliydi. "Hedefinize ulaşmak için ne gerekiyorsa ona odaklanmışsınız. Arzuladığınız şeye sahip olmak için gerekenlerde ustalaşmak üzere gayretle çalışmaya isteklisiniz. Beceri ve bilgelik için başkalarına bakıyorsunuz."

Silke nefesini yavaşça vererek bedenini rahatlamaya zorladı. Olacaklardan korkuyordu ve bu onun yapacağı bir şey değildi. Okumaların hiçbirini yaparken tamamen sakin olmamıştı ama en çok Nicu'da zorlanmıştı.

"Elmasın sağ yarısı hedefinize giden bir engeli ya da duvarı temsil eder. Yaşamın ve ölümün, başarının ve başarısızlığın anahtarını elinizde tutuyorsunuz. Anahtarı belirleyin ve onu kullanacak cesareti bulun." Ölüm kartını ters çevirdi ve yerine yerleştirdi. "Değişim geliyor ve bu senin için kolay olmayacak. Asla yapamayacağınızı, asla vazgeçemeyeceğinizi düşündüğünüz şey, şimdi hayatta kalmanızın anahtarı olabilir."

Mumu elmasın ortasına yerleştirdi ama yakmadı. Onun yerine kalan kartı aldı. Kartta bir güç hissetti. "Bu, hedefinize karşı bir meydan okumadır. Evrende her zaman sevdiğin, arzuladığın ya da ihtiyaç duyduğün şeylere meydan okuyacak karanlık olacaktır. Karanlıkta yaşayan ve sizi hedefinizden alıkoyan şeyin ne olduğunu belirlemelisiniz."

Kartı ters çevirdi ve elmasın dibine, mumun altına yerleştirdi. "Şeytan." Bir süre karta baktı. "Negatif güçler seni kısıtlamaya çalışıyor. Kendini kapana kısılmış buldun ve seni tuzağa düşüren kötülüğün kaynağını tespit etmelisin."

Silke mumu yaktı ve titreyip sönerek bir duman bulutu çıkarana kadar aleve hafifçe üfledi. "Dumanın içine bak. Gördüklerini paylaşmak zorunda değilsin ama umarım bu imgelem sana bundan sonra ne yapman gerektiği konusunda fikir verecektir. Dünyamıza büyük bir kötülük kaçtı ve korkarım ki bu karanlık sizi çağırıyor."

Niku bakışlarını dumana dikti. Gri bulutu birkaç dakika inceledikten sonra nefesi boğazında düğümlendi ve sandalyesinde geriye doğru çöktü. Duman dağılırken bakışlarını Silke'nin bakışlarına dikti.

Odadaki sessizlik sağır ediciydi. Orada bulunan herkes Nicu'nun dumana bakışını izlemeye kilitlenmişti. Silke onun gördükleri karşısında ne hissettiğini göstereceğini düşündüyse yanılmıştı. Nicu

onlara normalde taktığı aynı soğukkanlı, ifadesiz maskeyi taktı.

"Prensimiz Mikhail'i, hayat arkadaşı Raven'ı, oğulları Alexandru'yu ve memleketten gelen diğer birçok çocuk ve ebeveynlerini gördüm. Çocuklarla ilgili bir şeyi kutluyorlardı. Belki de bir doğum günü. Herkes gülüyor ve konuşuyordu. Dans ediyorlardı. Çocuklar bizim küçükken yaptığımız gibi birlikte oynuyor, yer değiştirmeye çalışıyorlardı."

Silke'nin midesi düğümlendi. Omurgasından aşağı bir ürperti indi. Biliyordu. Tek kişi o değildi. Benedek'in parmakları, Nicu'nun vizyonunun geri kalanını beklerken omuzlarında sıkılaştı.

"Çocukların üzerinde, kendini gizlemek için çatlakları ve yarıkları kullanan karanlık bir gölgenin kayadan aşağı doğru süründüğünü gördüm. Bana şeytani göründü ve öyle hissettim. Tamamen . Sadece hareket etme şekli ve çocukları işaretleme şekli bile niyetini ele veriyordu."

Diğerleri gibi o da aniden ayağa kalktı. "Karpāt Dağları'na döneceğiz ve prensi kötü bir şeyin ona doğru geldiği konusunda uyaracağız ki hazırlıklı olabilsin." Silke kartları toplarken başını ona doğru eğdi. "Okuduğunuz için teşekkür ederim. Çok makbule geçti."

Silke, Benedek'in nasıl ikilemde kaldığını hissedebiliyordu. Prenslerini uyarmak ve hayat arkadaşlarını bulmak için bir sonraki yolculuğa çıkarken avcılara eşlik etmek istiyordu. Fenja seyahat edemezdi ve yaşamak için çok az zamanı kalmıştı. Silke'nin annesiyle birlikte olması gerekiyordu.

"Onlarla gitmen gerekiyorsa," diye teklif etti, kalbi boğazına düğümlenmişti. Kendisine nasıl bakacağı hakkında hiçbir fikri yokken Benedek'ten ayrı kalma düşüncesi bile dehşet vericiydi. Sadece o değil, içindeki her şey

Onunla birlikte olması gerektiğini haykırdı. İçindeki dehşeti kimsenin görmesine izin vermedi ve soğukkanlılığını korudu. "Sen gitmelisin Benedek. Ben burada annemle kalmak zorundayım." Tora'dan kendisiyle kalmasını istemiyordu çünkü Tora yüzyıllardır köyde kapana kısılmıştı ve hayat arkadaşını bulma şansı yoktu. Bu ona haksızlık olurdu. Ama... karnını doyurmaya çalışmak ve toprakta uyumak düşüncesi kesinlikle dehşet vericiydi.

Duygularını Benedek'ten uzak tutmaya çalıştı. Onun kendisi hakkında endişelenmeden karar vermesini istiyordu.

Aptal kadın. Senden ayrılamam. Sen de benden ayrılamazsın. Karpat Dağları'na yolculuk etsem, bana eşlik edersin. Benedek'in eli onun ensesinde kıvrıldı. Saçlarına bir öpücük kondurdu. En önemlisi Silke, senden uzak kalmak istemiyorum. Benim seçimim senin yanında olmak.

Prens ne olacak? Eğer o çocukları takip eden şeytani yaratık Adalet ya da onun gibi biriye, onu yok etmek için birçok avcının gerekeceğini söylemişsiniz.

Karpat Dağları'nda yoğun bir avcı topluluğu var. Nicu, Mataias, Lojos ve Tomas onları uyarmak için hızla gidecekler. Bu kötülüğün galip geleceğinden endişelenmiyorum.

Dört adam teker teker Benedek'in yanına gidip kollarından tutarak kendi dillerinde bir şeyler mırıldanırken Silke ona doğru eğildi. Odadan çıkmadan önce önce Fenja'yı sonra da Silke'yi selamladılar. Lojos hariç hepsi. Lojos dimdik durmuş, Tora'ya bakıyordu. "Bizimle geliyor musun?"

Tora başını salladı ve Silke'nin yüreği ağzına geldi. Tora için en iyisinin bu olduğunu biliyordu ama bencilce onun gitmesini istemiyordu. Ailesinin bir arada olmasını istiyordu, özellikle de annesini kaybetmekle karşı karşıya olduğu için.

Tora kollarını Silke'ye doladı ve ona sıkıca sarıldı. Bana ihtiyacın olursa gelirim. Sadece kısa bir süreliğine gidiyorum. Adalet'in kaçmasından kendimi sorumlu hissediyorum. Diğerlerinin onu bulmasına yardım etmem gerektiğine inanıyorum. Bir de Gaia var. Adalet'in daimi yoldaşı ve benim arkadaşımdı. Nerede o? Ona ne oldu? Gerçekten özgür olabileceğimi hissetmeden önce bilmem gerek.

Kaçıştan sen sorumlu değilsin. Lilith'in iblis ordusunu yenmekte büyük rol oynadığınız bir savaşla meşguldük.

Tora içini çekti ve geri çekildi. "Adalet savaştan yararlandı."

Benedek, "Öyle," diye onayladı.

Silke, "Bu da Lilith'in saldıracağıının ve ne zaman saldıracağıının farkında olduğu anlamına geliyor," dedi.

Bu hiçbiri için iyi bir haber değildi. Adalet'in Lilith'in planlarından haberdar olduğu ve vampire dönüşerek düşmanlarına katıldığı giderek daha fazla ortaya çıkıyordu.

Tora Fenja'ya sarıldı. "İkinizi de bir anne ve kız kardeş gibi sevdim. Güçlü olun," dedi Silke'ye. "Benedek, benim için onlara göz kulak ol."

Benedek, "Tamamdır," diye cevap verdi.

Silke gözyaşlarını tutamayarak Tora'nın Lojos'la birlikte gidişini izledi. Benedek kollarını ona doladı ve onu kendine doğru çekti. "Üzülme Silke. Annenle birlikte vakit geçirme ayrıcalığına sahibiz. Onunla geçirdiğimiz her anın değerini bileceğiz." Yanağına öpücükler kondurdu. "Hayat yaşanmak içindir. Ailemizi, arkadaşlarımızı, toplumumuzu ve dünyayı korumak için üzerimize düşeni yapıyoruz. Tüm insanlar için her şey olamazsınız ve kendinizi çok ince yayamazsınız. Eğer olursanız, kimseye faydanız dokunmaz."

Silke onu, annesinden bahsederken sesindeki ve zihnindeki samimiyetten dolayı seviyordu. Yüzünü ona döndü ve kollarını onun beline doladı. "Seni seviyorum Benedek. Hayat arkadaşım olduğun için teşekkür ederim."

Bana gerçek aşkın ne olduğunu öğrettin. Bana o hediye sen verdin. I minnettar olan benim.

Benedek ağzını Silke'nin dudaklarına götürerek onu ateş ve tutku dolu bir dünyaya sürükledi. Silke, annesi odadayken bile isteyerek gitti.

AP P E N D I X 1

KARPAT ŞİFASI ŞANTS

Karpat şifa ilahilerini doğru bir şekilde anlamak için birkaç alanda arka plan gereklidir:

1. Karpatların şifa konusundaki görüşleri
2. Karpatların Küçük şifa İlahisi
3. Karpatların Bk şifa İlahisi
4. Karpat müzik estetiği
5. Ninni
6. Dünyayı İyileştiren şarkı
7. Karpat ilahi söyleme tekniği

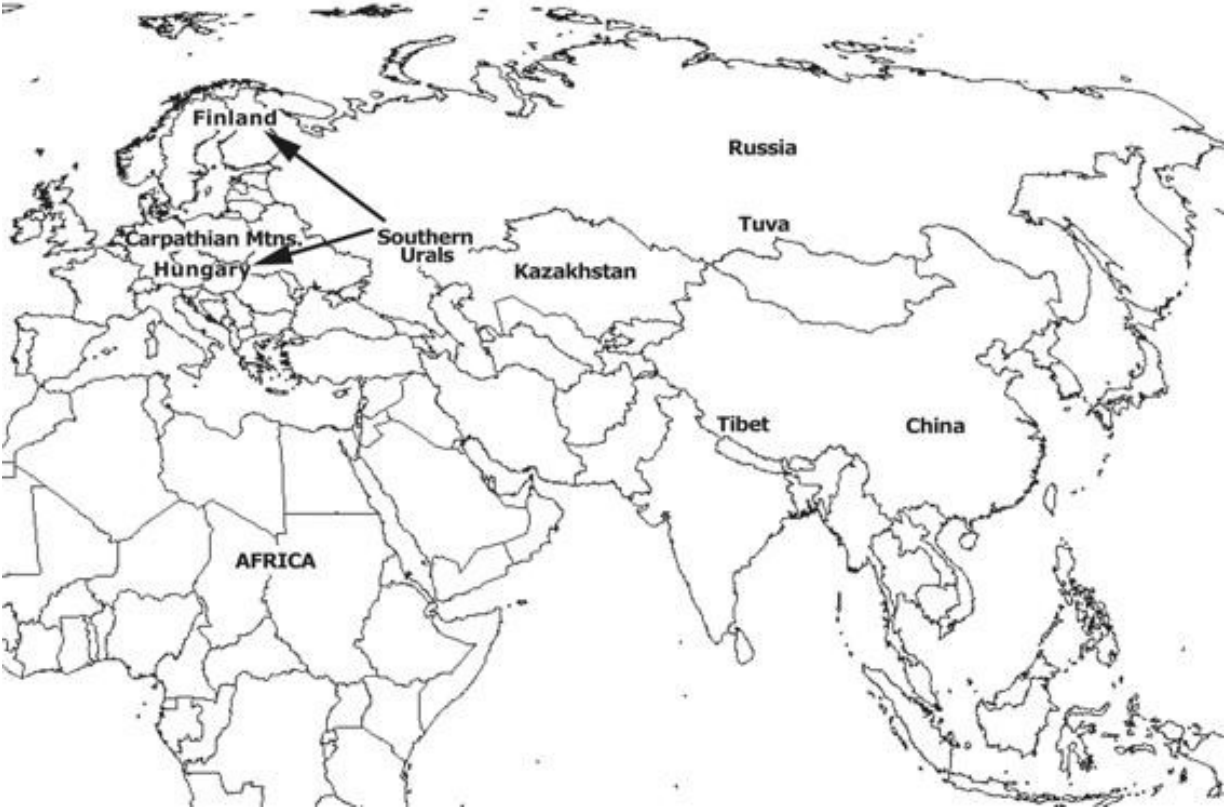
1. KARPATLARIN şİFAYA BAKIşI

Karpatlar, coğrafi kökenleri en azından Güney Ural Dağları'na kadar (günümüz Kazakistan bozkırlarının yakınında), Avrupa ve Asya arasındaki sınırda izlenebilen göçebe bir halktır. (Bu nedenle günümüz dilbilimcileri bu dilin Karpatlar'ın dili olduğunu bilmeden dillerini "proto-Uralca" olarak adlandırmaktadır). Çoğu göçebe halktan farklı olarak Karpatlar, mevsimler ve iklim değiştikçe yeni otlaklar bulma ihtiyacı ya da daha iyi ticaret arayışı nedeniyle g etmemişlerdir. Bunun yerine, Karpatların hareketleri bk bir amaç tarafından yönlendiriliyordu: doğru toprağa, gençleştirici güçlerini bk ölçüde artıracak türden bir zenginliğe sahip bir toprak bulmak.

Yüzyıllar boyunca batıya doğru göç ettiler (yaklaşık altı bin yıl önce), sonunda mükemmel vatanlarını - susularını - uzun kavisi Macaristan krallığının yemyeşil ovalarına beşiklik Karpat Dağları'nda buldular. (Macaristan Krallığı bin yıldan fazla bir süre boyunca gelişti.

-Krallığın toprakları I. Dünya Savaşı'ndan sonra birkaç ülke arasında bölünene kadar Macarcayı Karpat Havzası'nın baskın dili haline getirmiştir: Avusturya, Çekoslovakya, Romanya, Yugoslavya ve modern Macaristan).

Güney Urallar'dan (Karpat dilini paylaşan ama Karpat olmayan) diğer halklar farklı yönlerle göç etmiştir. Bazıları Finlandiya'da son buldu; bu da modern Macar ve Fin dillerinin neden eski Karpat dilinin çağdaş torunları arasında yer aldığını açıklıyor. Seçtikleri Karpat anavatanlarına sonsuza dek bağlı olsalar da, Karpatlar dünyayı dolaşmaya devam ederek yavrularını zorlanmadan doğurmalarını ve büyötmelerini sağlayacak cevapları ararlar.

Coğrafi kökenleri nedeniyle, Karpatların şifa konusundaki görüşleri daha geniş Avrasya şamanist geleneği ile çok şey paylaşmaktadır. Muhtemelen bu geleneğin en yakın modern temsilcisi Tuva'da bulunmaktadır (ve "Tuvinian Şamanizmi" olarak anılmaktadır)- yukarıdaki haritaya bakınız.

Karpatlar'dan Sibirya şamanlarına kadar Avrasya şamanist geleneği, hastalığın insan ruhundan kaynaklandığını ve ancak daha sonra çeşitli fiziksel durumlar olarak ortaya çıktığını savunmuştur. Bu nedenle, şamanistik , bedeni ihmal etmemekle birlikte, ruha ve onun iyileşmesine odaklanmıştır. En derin hastalıkların, hasta kişinin ruhunun tamamının ya da bir kısmının bedenden uzaklaştığı (öte âlemlere) ya da kötü bir ruh tarafından ele geçirildiği veya ele geçirildiği ya da her ikisinin birden yaşandığı "ruh göçü "nden kaynaklandığı anlaşılmıştır.

Karpatlar bu büyük Avrasya şamanist geleneğine aittir ve onun görüşlerini paylaşırlar. Karpatların kendileri hastalıklara yenik düşmezken, Karpat şifacıları en derin yaralara da benzer bir "ruh göçünün" eşlik ettiğini anlamışlardır.

"Ruhun ayrılması" teşhisine ulaştıktan sonra, şifacı-şamanın ruhu kurtarmak için cehenneme doğru ruhani bir yolculuk yapması gerekir. Şaman yol boyunca, özellikle de arkadaşının ruhunu ele geçirmiş olan iblis ya da vampirle mücadele etmek gibi muazzam zorlukların üstesinden gelmek zorunda kalabilir.

"Ruhun ayrılması" kişinin bilinçsiz olmasını gerektirmez (ancak bu da kesinlikle söz konusu olabilir). Bir kişinin hala bilinçli görünebileceği, hatta konuşabileceği ve başkalarıyla etkileşime girebileceği, ancak yine de ruhunun bir parçasının eksik olabileceği anlaşılmıştır. Deneyimli bir şifacı ya da şaman yine de sorunu, başkalarının gözden kaçırabileceği ince işaretlerde anında görebilirdi: kişinin dikkatinin ara sıra dağılması, yaşama dair coşkusunun azalması, kronik depresyon, "aura"nın parlaklığında azalma ve benzerleri.

2. KARPATLARIN DAHA AZ ŞIFALI İLAHİSİ

Kepä Sarna Pus (Küçük Şifa İlahisi) doğası gereği sadece fiziksel olan yaralar için kullanılır. Karpatyalı şifacı bedenini terk eder ve saf enerji kullanarak büyük ölümcül yaraları içten dışa iyileştirmek için yaralı Karpatyalının bedenine girer. Kanını yaralı Karpatyalıya verirken, "Hayatımı senin hayatın için özgürce sunuyorum" der. Karpatyalılar topraktan oldukları ve bağlı oldukları için, kendi toprakları tarafından iyileştirilirler.

anavatanları. Tükürükleri de genellikle gençleştirici güçleri için kullanılır.

Karpat ilahilerine (hem Küçük hem de Büyük) şifalı bitkilerin, Karpat mumlarından gelen aromaların ve kristallerin eşlik etmesi de çok yaygındır. Kristaller (Karpatların tüm evrenle olan empatik, psişik bağlantılarıyla birleştiğinde) çevrelerinden pozitif enerji toplamak için kullanılır ve bu enerji daha sonra şifayı hızlandırmak için kullanılır. Mağaralar bazen şifa için ortam olarak kullanılır.

Küçük Şifa İlahisi, Vikirnoff Von Shrieder ve Colby Jansen tarafından, Karanlık Sır'da anlatıldığı gibi, kalbi bir vampir tarafından sökülen Rafael De La Cruz'u iyileştirmek için kullanılmıştır.

Kepä Sarna Pus (Küçük Şifa İlahisi)

Aynı ilahi tüm fiziksel yaralar için kullanılır. "Sívadaba" (kalbinin içine), vücudun hangi kısmı yaralanmışsa ona atıfta bulunacak şekilde değiştirilir.

Kuñasz, nélkül sívdobbanás, nélkül fesztelen lölyy.

Uyuyormuş gibi yatıyorsun, kalbin atmıyor, nefes alamıyorsun.

Ot élidamet andam szabadon élidadért.

Senin hayatın için kendi hayatımı özgürce sunuyorum.

O jelä sielam jörem ot ainamet és soņe ot élidadet.

Işık ruhum bedenimi unuttur ve senin bedenine girer.

O jelä sielam pukta kinn minden szelemeket belsó.

Işık ruhum, içimdeki tüm karanlık ruhları dışarı kaçırmaya gönderir.

Paják o susu hanyet és o nyelv nyálamet sívadaba.

Vatanımızın toprağını ve dilimin tükürüğünü kalbine
bastırıyorum.

Vii, o verim soje o verid andam.

Sonunda, kanına karşılık kanımı sana veriyorum.

Bu ilahiyi dinlemek için christinefeehan.com/members/ adresini ziyaret edin.

3. KARPATLARIN BÜYÜK ŞİFA İLAHİSİ

Karpat şifa ilahilerinin en iyi bilineni ve en dramatik olanı **En Sarna Pus'tur (Büyük Şifa İlahisi)**. Bu ilahi yaralı ya da bilinçsiz bir Karpatyalının ruhunu iyileştirmek için söylenir.

Tipik olarak bir grup erkek hasta Karpatlının etrafında bir daire oluşturur ("onu ilgi ve şefkatimizle kuşatmak" için) ve ilahiye başlardı. Şaman, şifacı ya da lider bu şifa töreninin baş aktörüdür. Klan üyelerinin yardımıyla cehenneme ruhani yolculuğu yapacak olan aslında odur. Amaçları vecd halinde dans etmek, şarkı söylemek, davul çalmak ve ilahiler söylemektir; tüm bunlar yapılırken (ilahinin sözleri aracılığıyla) yolculuğun kendisi - her adımı tekrar tekrar - şamanın trans halinde bedenini terk edip o yolculuğu yaptığı noktaya kadar gözde canlandırılır. (Aslında vecd kelimesi Latince ex statis'ten gelir ve kelimenin tam anlamıyla "bedenin dışına çıkmak" anlamına gelir).

Karpat şifacısının diğer pek çok şamana göre sahip olduğu bir avantaj, kayıp kardeşiyle arasındaki telepatik bağdır. Çoğu şaman kayıp kardeşini aramak için karanlık diyarlarda dolaşmak zorundadır. Ancak Karpatyalı şifacı, zihninde kayıp kardeşinin ona seslenen sesini doğrudan "duyar" ve böylece onun ruhunu bir hedef işaretçisi gibi "sıfırlayabilir". Bu nedenle, Karpatyalı

İyileştirme, bu tür diğer geleneklerin çoğundan daha yüksek bir başarı oranına sahip olma eğilimindedir.

Büyük Şifa İlahisi'nin sözlerini tam olarak anlayabilmek için "öteki dünya" coğrafyasının bir kısmını incelememiz faydalı olacaktır. "Büyük Ağaç "a (Karpac: En Puwe) atıfta bulunmaktadır. Karpac geleneği de dahil olmak üzere pek çok kadim gelenek, dünyaların - cennet dünyaları, bizim dünyamız ve öte alemler - büyük bir direğe, eksene veya ağaca "asılı" olduğunu anlamıştır. Burada, yeryüzünde, bu ağacın yarısında, dallarından birinde konumlanmış durumdayız. Bu nedenle, birçok eski metin maddi dünyadan "orta dünya" olarak bahseder: cennet ve cehennemin ortası. Ağaca tırmanmak insanı cennet dünyalarına götürecektir. Ağacın köklerine inmek ise cehennem alemlerine götürürdü. Şaman, bazen yardım almadan bazen de bir hayvan ruhu rehberinin yardımıyla (hatta sırtına binerek) Büyük Ağaç'ta yukarı ve aşağı hareket etme konusunda mutlaka bir ustaydı. Çeşitli geleneklerde bu Büyük Ağaç axis mundi ("dünyaların ekseni"), Yggdrasil (İskandinav mitolojisinde), Meru Dağı (Tibet geleneğinin kutsal dünya dağı) vs. olarak bilinirdi. Cenneti, arafı/dünyası ve cehennemle Hristiyan kozmosu da karşılaştırmaya değerdir. Hatta Dante'nin İlahi Komedyası'nda da benzer bir topografya verilmiştir: Dante önce dünyanın merkezindeki cehenneme; sonra yukarıya, Kudüs'ün tam karşısında yer alan Araf Dağı'na; sonra daha da yukarıya, Araf Dağı'nın zirvesindeki yeryüzü cenneti Eden'e ve en sonunda da yukarıya, Cennet'e doğru bir yolculuğa çıkarılır.

Şamanist gelenekte, küçük olanın her zaman büyük olanı yansıttığı; kişisel olanın her zaman kozmik olanı yansıttığı anlaşılmıştır. Daha büyük boyutlarda bir hareket

kozmos da içsel bir hareketle çakışır. Örneğin, kozmosun axis mundi'si bireyin omurga sütununa karşılık gelir. Eksen mundi'de yukarı ve aşağı yapılan yolculuklar genellikle saman veya mistiğin omurgasındaki doğal ve ruhani enerjilerin (bazen kundalini veya şakti olarak da adlandırılır) hareketleriyle çakışır.

En Sarna Pus (Büyük Şifa İlahisi)

Bu ilahide ekä ("erkek kardeş"), iyileştirilecek kişiye bağlı olarak "kız kardeş", "baba, "anne" ile değiştirilirdi.

Ot ekäm ainajanak hany, jama.

Kardeşimin bedeni ölüme yakın bir toprak yığını.

Ben, ot ekäm kuntajanak, pirädak ekäm, gond és irgalom türe.

Bizler, kardeşimin klanı olarak, onu ilgi ve şefkatimizle kuşatıyoruz.

O pus wäkenkek, ot oma, és ot pus fünk, álnak ekäm ainajanak, pitänak ekäm ainajanak elävä.

İyileştirici enerjilerimiz, kadim büyü sözleri ve şifalı otlar kardeşimin bedenini kutsuyor, onu canlı tutuyor.

Ot ekäm sielanak pälä. Ot ombóce päläja juta alatt o jüti, kinta, és szelemek lamtijaknak.

Ama kardeşimin ruhu sadece yarısı. Diğer yarısı cehennemde dolaşıyor.

Ot en mekem: kulkedak otti ot ekäm omboce päläjanak.

Benim büyük eylemim bu: Kardeşimin diğer yarısını bulmak için seyahat ediyorum.

Rekatüre, saradak, tappadak, odam, kaņa o numa waram, és avaa owe o lewl mahoz.

Ruh kuşumu çağırarak ve diğer dünyanın kapısını açmak için dans ediyoruz, ilahiler söylüyoruz, coşkulu hayaller kuruyoruz.

Ntak o numa waram, és mozdulak; jomadak.

Ruh kuşuma biniyorum ve hareket etmeye başlıyoruz; yola çıktık.

Piwtädak ot En Puwe tyvinak, ećidak alatt o jüti, kinta, és szelemek lamtijaknak.

Büyük Ağacın gövdesini takip ederek cehenneme düşeriz.

Fázak, fázak nó o.

Hava soğuk, çok soğuk.

Juttadak ot ekäm o akarataban, o sívaban és o sielaban.

Kardeşim ve ben akıl, kalp ve ruh olarak birbirimize bağlıyız.

Ot ekäm sielanak kaņa engem.

Kardeşimin ruhu beni çağırıyor.

Kuledak és piwtädak ot ekäm.

Duyuyorum ve izini takip ediyorum.

Sayedak és tuledak ot ekäm kulyanak.

Kardeşimin ruhunu yiyen iblisle karşılaştım.

Nenäm, o kuly torodak.

Öfkeyle, iblisle savaşıyorum.

O kuly pél engem.

Benden korkuyor.

Lejkkadak o kaŋka salamaval.

Boğazına bir şimşek çakıyorum.

Molodak ot ainaja komakamal.

Çıplak ellerimle vücudunu parçaladım.

Toja és molanâ.

Eğilir ve parçalanır.

Hän.

Kaçıyor.

Manedak ot ekäm sielanak.

Kardeşimin ruhunu kurtaracağım.

Alødak ot ekam sielanak o komamban.

Kardeşimin ruhunu elimin boşluğuna alıyorum.

Alødam ot ekam numa waramra.

Onu ruh kuşumun üzerine kaldırıyorum.

**Piwtädak ot En Puwe tyvijanak és sayedak jälleen ot
elävä ainak majaknak.**

Büyük Ağaç'ı takip ederek yaşayanlar diyarına dönüyoruz.

Ot ekäm elä jälleen.

Kardeşim tekrar yaşıyor.

Ot ekäm weńca jälleen.

O yeniden tamamlandı.

Bu ilahiyi dinlemek için christinefeehan.com/members/ adresini ziyaret edin.

4. KARPAT MÜZİK ESTETİĞİ

Söylenen Karpat parçalarında ("Ninni" ve "Toprağı İyileştirme Şarkısı" gibi), Ural coğrafi bölgesindeki müzik geleneklerinin birçoğu tarafından paylaşılan unsurları duyacaksınız; bunlardan bazıları Doğu Avrupa'dan (Bulgar, Romen, Macar, Hırvat) Romanlara ("çingene") kadar hala varlığını sürdürmektedir. Bu unsurlar şunları içerir:

- bir parçayı veya bölümü bitirmek için minörden majöre ani bir geçiş ("Picardy üçlemesi" olarak adlandırılır) de dahil olmak üzere majör ve minör modaliteler arasında hızlı değişim ("Ninni" nin sonunda olduğu gibi)
- yakın (sıkı) armonilerin kullanımı
- ritardi'nin kullanımı (yavaşlatılması hızı) ve kısa süreler için kreşendi (hacim olarak şişme)
- şan geleneğinde glissandi (slayt) kullanımı
- şarkı söyleme geleneğinde trillerin kullanılması ("Dünyayı İyileştirme Şarkısı "nın son çağrısında olduğu gibi) - birçoğumuzun daha aşına olduğu bir şarkı söyleme geleneği olan Keltçe'ye benzer şekilde
- paralel beşlilerin kullanımı ("Dünyayı İyileştirme Şarkısı "nın son çağrısında olduğu gibi)
- uyumsuzluğun kontrollü kullanımı
- "çağrı ve yanıt" ilahisi (dünyadaki birçok ilahi geleneğinin tipik özelliği)
- dramatik etkiyi arttırmak için müzikal çizginin uzunluğunu (birkaç ölçü ekleyerek) uzatmak
- ve çok daha fazlası

"Lullaby" ve "Song to Heal the Earth" Karpat müziğinin oldukça farklı iki biçimini (sessiz, samimi bir parça ve enerjik bir topluluk parçası) göstermektedir - ancak biçim ne olursa olsun, Karpat müziği duygu doludur.

5. LULLABY

Bu şarkı, çocuk henüz anne karnındayken ya da düşük tehlikesi belirlediğinde bir kadın tarafından söylenir. Bebek annenin içindeyken şarkıyı duyabilir ve anne de çocukla telepatik olarak bağlantı kurabilir. Ninninin amacı çocuğa güven vermek, bebeği tutunmaya, kalmaya teşvik etmektir - çocuğa doğuma kadar içeriden bile sevgiyle korunacağına dair güvence vermektir. Son dize, kelimenin tam anlamıyla, annenin sevgisinin çocuğunu çocuk doğana kadar koruyacağı ("yükseleceği") anlamına gelir.

Müzikal olarak Karpat "Ninnisi", dünyadaki çeşitli geleneksel ninnilerin önemli bir kısmı gibi (belki de en ünlüsü Brahms'ın Ninnisi'dir) üç çeyrek zamanlıdır ("vals zamanı"). Solo ses için yapılan düzenleme orijinal bağlamı yansıtmaktadır: bir annenin çocuğuna eşlik etmeden söylediği şarkı. Koro ve keman topluluğu için yapılan düzenleme, en basit Karpat parçalarının bile ne kadar müzikal olduğunu ve çağdaş enstrümantal veya orkestral düzenlemelere ne kadar kolay uyum sağladığını göstermektedir. (Dvořák ve Smetana'nın da aralarında bulunduğu çok sayıda çağdaş besteci benzer bir keşiften faydalanarak diğer geleneksel Doğu Avrupa müziklerini senfonik şiirlerinde işlemişlerdir).

Odam-Sarna Kondak (Ninni)

Tumtesz o wäke ku pitasz belsó.

İçinizde tuttuğunuz gücü hissedin.

Hiszasz sívadet. Én olenam gæidnod.

Kalbine güven. Ben senin rehberin olacağım.

Sas csecsemõm; kuñasz.

Sus, bebeğim; gözlerini kapat.

Rauho joŋe ted.

Huzur size gelecek.

Tumtesz o sívdobbanás ku olen lamt3ad belsó.

İçindeki ritmi hisset.

Gond-kumpadek ku kim te.

Seni kaplayan sevgi dalgaları.

Pesänak te, asti o jüti, kidüsz.

Yükseleceğin geceye kadar koru.

Bu şarkıyı dinlemek için christinefeehan.com/members/ adresini ziyaret edin.

6. YERYÜZÜNÜ İYİLEŞTİRMEK İÇİN ŞARKI

Bu, Karpat kadınları tarafından çeşitli toksinlerle dolu toprağı iyileştirmek için kullanılan toprağı iyileştirme şarkısıdır. Kadınlar dört bir yanda pozisyon alır ve sevgi ve saygıyla şifa enerjisini çekmeleri için evrene seslenirler. Yeryüzünün toprağı onların dinlenme yeri, gençleştikleri yerdir ve onu sadece kendileri için değil, doğmamış çocukları, erkekleri ve yaşayan çocukları için de güvenli hale getirmelidirler. Bu, kadınlar tarafından birlikte gerçekleştirilen, seslerini uyum içinde yükselten ve yeryüzünün minerallerini ve iyileştirici özelliklerini ortaya çıkıp çocuklarını kurtarmalarına yardım etmesi için çağıran güzel bir ritüeldir. Türleri kadar eski bir törende dünyayı iyileştirmek için kelimenin tam anlamıyla dans ediyor ve şarkı söylüyorlar. Dans ve şarkının notaları şifacıların çıplak ayaklarında hissedilen toksinlere göre ayarlanıyor. Ayaklar belirli bir düzende yerleştirilir ve dans yapılırken eller zarif bir şekilde iyileştirici bir büyü örer. Özellikle de

toprak bebekler için hazırlanırken dikkatli olun. Bu bir sevgi ve şifa törenidir.

Müzikal olarak ritüel birkaç bölüme ayrılmıştır:

- **İlk mısra:** İlahi liderinin solo olarak "çağrı "yı söylediği ve ardından kadınların bir kısmının ya da tamamının Karpat müzik geleneğine özgü yakın armoni tarzında "yanıt "ı söylediği bir "çağrı-yanıt" bölümü. Tekrarlanan yanıt -Ai, Emä Maye- şifa ritüeli için güç kaynağının çağrısıdır: "Oh, Doğa Ana."
- **İlk koro:** Bu bölüm el çırpma, dans, antik kornalar ve ritüelin dayandığı enerjileri çağırmak ve yükseltmek için kullanılan diğer araçlarla doludur.
- **İkinci mısra**
- **İkinci koro**
- **Kapanış invokasyonu:** Bu kapanış bölümünde, iki şarkı lideri yakın bir uyum içinde, şarkının/ritüelin önceki bölümlerinde toplanan tüm enerjiyi alır ve tamamen şifa amacına odaklar.

Dinleyecekleriniz, tipik olarak çok daha uzun bir ritüel olan, ayet ve koro bölümlerinin geliştirildiği ve kapanış duasının tek bir yorumuyla kapatılmak üzere birçok kez tekrarlandığı kısa tatlardır.

Sarna Pusm O Mayet (Dünyayı İyileştiren Şarkı)

İlk ayet

Ai, Emä Maye,
Oh, Tabiat Ana,

Me sívadbín lańaak.

Biz senin sevgili kızlarıńız.

Me tappadak, me pusmak o mayet.

Dünyayı iyileştirmek için dans ediyoruz.

Me sarnadak, me pusmak o hanyet.

Dünyayı iyileştirmek için şarkı söylüyoruz.

Sielanket jutta tedet it,

Şimdi size katılıyorruz,

Sívank és akaratank és sielank juttanak.

Kalplerimiz, zihinlerimiz ve ruhlarımız bir olur.

İkinci mısra

Ai, Emä Maye,

Oh, Tabiat Ana,

Me sívadbín lańaak.

Biz senin sevgili kızlarıńız.

Me andak arwadet emänkedi és me kańank o

Annemize saygılarımızı sunuyoruz ve

Põhi és Lõuna, Ida és Lääs.

Kuzey ve Güney, Doğu ve Batı.

Pide és aldyn és myös belsö.

Yukarıda ve aşağıda ve aynı zamanda içeride.

Gondank o mayenak pusm hán ku olen jama.

Toprağa olan sevgimiz, ihtiyacı olanları iyileştirir.

Juttanak teval it,

Şimdi size katılıyoruz,

Maye mayeval.

Dünyadan dünyaya.

O pirä elidak weńca.

Yaşam döngüsü tamamlandı.

Bu ilahiyi dinlemek için christinefeehan.com/members/ adresini ziyaret edin.

7. KARPAT İLAHİ TEKNIĞİ

Şifa tekniklerinde olduğu gibi, Karpatların gerçek "ilahi tekniği" de Orta Asya bozkırlarının diğer şamanist gelenekleriyle pek çok ortak noktaya sahiptir. Birincil ilahi söyleme biçimi, üst tonlar kullanılarak gırtlaktan söylenen ilahilerdi. Bu şarkı söyleme tarzının modern örnekleri halen Moğol, Tuvalı ve Tibetli geleneklerde bulunabilir. Gyuto Tibetli Budist rahiplerin gırtlaktan ilahi söylemelerinin sesli bir örneğini christinefeehan.com/carpathian_chanting/ adresinde bulabilirsiniz.

Tuva'da olduğu gibi, haritada Tibet'in Kazakistan ve Güney Urallara coğrafi yakınlığına dikkat edin.

Tibet ilahisinin başlangıç kısmı tüm seslerin tek bir ton etrafında senkronize edilmesini vurgular ve vücudun belirli bir "çakrasını" iyileştirmeyi amaçlar. Bu Gyuto gırtlaktan ilahi söyleme geleneğinin oldukça tipik bir özelliğidir ama Karpat geleneğinin önemli bir parçası değildir. Yine de ilginç bir tezat oluşturmaktadır.

Gyuto ilahi örneğinin Karpat ilahi tarzına en çok benzeyen kısmı, erkeklerin kelimeleri büyük bir güçle birlikte söylediği orta bölümdür. Buradaki amaç belirli bir hastayı etkileyecek "iyileştirici bir ton" oluşturmak değildir.

"çakra" değil, daha ziyade "beden dışı" seyahati başlatmak ve şifacının/yolcunun yüzleşmesi ve üstesinden gelmesi gereken şeytani güçlerle savaşmak için mümkün olduğunca fazla güç üretmek.

Karpat kadınlarının şarkıları ("Ninni" ve "Dünyayı İyileştirme Şarkısı" ile gösterilmiştir) savaşçı erkeklerin Küçük ve Büyük Şifa İlahileri ile aynı kadim müzik ve şifa geleneğinin bir parçasıdır. Hem erkek savaşçıların şifa ilahilerinde hem de kadınların "Dünyayı İyileştirme Şarkısı"nda aynı enstrümanlardan bazılarını duyabilirsiniz. Ayrıca, güç üretme ve yönlendirme ortak amacını da paylaşırlar. Ancak kadınların şarkıları belirgin bir şekilde kadınsı bir karaktere sahiptir. Hemen göze çarpan bir fark, erkekler sözlerini ilahi tarzında söylerken, kadınların şarkıları melodiler ve armonilerle söyleyerek genel performansı yumuşatmalarıdır. Kadınsı, besleyici bir nitelik özellikle "Ninni"de belirgindir.

EK 2

KARPATYA
DĪL

Tüm insan dilleri gibi Karpatların dili de ancak uzun bir kullanım geçmişinin getirebileceği zenginlik ve nüansı barındırmaktadır. Bu kısa ekte olsa olsa dilin bazı temel özelliklerine değinilebilir:

1. Karpat dilinin tarihi
2. Karpatça dilbilgisi ve dilin diğer özellikleri
3. Karpat dilinden örnekler (Ritüel Sözleri ve Savaşçıların İlahisi dahil)
4. Çok kısaltılmış bir Karpat sözlüğü

1. KARPAT DİLİNİN TARİHİ

Günümüzün Karpat dili, binlerce yıl öncesinin Karpat diliyle temelde aynıdır. İki bin yıl öncesinin Latincesi gibi "ölü" bir dil, sayısız konuşmacı nesli ve büyük tarihsel dalgalanmalar nedeniyle önemli ölçüde farklı bir modern dile (İtalyanca) dönüşmüştür. Buna karşılık, binlerce yıl önce Karpatça konuşanların çoğu hala hayatta. Onların varlığı - Karpatların dünyadaki diğer büyük değişim güçlerinden kasıtlı olarak izole edilmesiyle birleştiğinde - yüzyıllar boyunca dilin bütünlüğünü koruyan dengeleyici bir güç olarak hareket etmiştir (ve etmeye devam etmektedir). Karpat kültürü aynı zamanda dengeleyici bir güç olarak da işlev görmüştür. Örneğin, Ritüel Kelimeler,

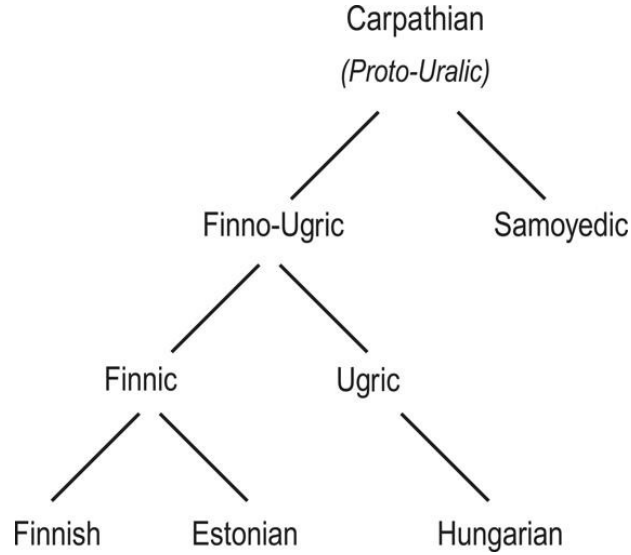
çeşitli şifa ilahileri (bkz. Ek 1) ve diğer kültürel eserler yüzyıllar boyunca büyük bir sadakatle aktarılmıştır.

Küçük bir istisna belirtilmelidir: Karpatların ayrı coğrafi bölgelere ayrılması bazı küçük lehçeleşmelere yol . Ancak, tüm Karpatyalılar arasındaki telepatik bağlantı (ve her Karpatyalının düzenli olarak anavatanına dönmesi) lehçeler arasındaki farklılıkların nispeten yüzeysel olmasını sağlamıştır (az sayıda yeni kelime, telaffuzda küçük farklılıklar, vb.), çünkü zihin formlarının daha derin iç dili, uzay ve zaman boyunca sürekli kullanım nedeniyle aynı kalmıştır.

Karpat dili, Ural (veya Fin-Ugor) dil ailesinin proto-diliydi (ve hala öyledir). Bugün Ural dilleri kuzey, doğu ve orta Avrupa'da ve Sibirya'da konuşulmaktadır. Dünyada yirmi üç milyondan fazla insan atalarını Karpatçaya dayandıran dilleri konuşmaktadır. Macarca (yaklaşık on dört milyon kişi tarafından konuşulmaktadır), Fince (yaklaşık beş milyon kişi tarafından konuşulmaktadır) ve Estonca (yaklaşık bir milyon kişi tarafından konuşulmaktadır) bu proto-dilin günümüzdeki üç büyük torunudur. Ural ailesindeki yirmiden fazla dili birleştiren tek faktör, atalarının (yaklaşık altı bin yıl önce başlayarak) Ural ailesindeki çeşitli dillere ayrılan ortak bir proto-dile -Karpatça- kadar izlenebilmesidir. Aynı şekilde, İngilizce ve Fransızca Avrupa dilleri de daha iyi bilinen Hint-Avrupa ailesine aittir ve ortak bir proto-dil atasından (Karpatça'dan farklı bir dil) evrimleşmiştir.

Aşağıdaki tabloda bazı hususlar hakkında bilgi verilmektedir dil ailesindeki benzerlikler.

Not: Fin/Karpatça "k" genellikle Macarca "h" olarak görülür. Benzer şekilde, Fin/Karpat "p" 'si sıklıkla Macar "f" 'sine karşılık gelir.

Karpat (<i>proto-Uralca</i>)	Fince (<i>Suomi</i>)	Macarca (<i>Magyar</i>)
elä-live	elä-live	él-live
elid-life	elinikä-life	élet-life
pesä-nest	pesä-nest	fészek-nest
kola-die	kuole-die	hal-die
pälä-yarım, yan	pieltä-eğmek, yana yatırmak	<i>fél</i> , fele-arkadaş insan, arkadaş (yarım; ikinin bir tarafı) feleség-eş
ve ver	<i>anta</i> , antaa-vermek	ad-give
koje-koca, erkek	koira-köpek, erkek (hayvanların)	here-drone, testicle
wäke-power	väki-halk, insanlar, erkekler; kuwet	val/-vel-with (enstrümantal suffix)
	väkevä-güçlü, kuvvetli	vele-onunla/onunla

2. KARPATÇA GRAMERİ VE DİLİN DİĞER ÖZELLİKLERİ

Deyimler. Hem eski bir dil hem de bir toprak halkının dili olarak Karpatça, somut, "dünyevi" terimlerden inşa edilen deyimlerin kullanımına daha yatkındır.

soyutlamalardan daha fazla. Örneğin, bizim modern soyutlamamız olan "değer vermek", Karpatça'da daha somut bir şekilde "kalbinde tutmak" olarak ifade edilir; Karpatça'da "cehennem" böyledir,

"gecenin, sisin ve hayaletlerin ülkesi"; vb.

Kelime sırası. Bir cümledeki kelimelerin sırası şöyledir sözdizimsel roller (özne, fiil ve nesne gibi) tarafından değil, daha ziyade pragmatik, söylem odaklı faktörler tarafından belirlenir.

Örnekler: "Bağlı vagyok." ("Seninim ben."); Sívamet andam." ("Kalbimi sana veriyorum.")

Sondan eklemeli. Karpat dili eklemelidir; yani uzun sözcükler daha küçük bileşenlerden oluşturulur. Eklemeli bir dil, anlamları genellikle benzersiz olan ve üst üste binmeden birbiri ardına birleştirilen son ekler veya ön ekler kullanır. Karpatçada kelimeler tipik olarak bir kökten oluşur ardından bir veya daha fazla son ek gelir. Örneğin, sívambam "sív" ("kalp"), ardından "am" ("my", "kalbim") ve ardından "bam" ("in", "kalbimde") köklerinden türemiştir. Tahmin edebileceğiniz gibi,

Karpatçadaki aglütinasyon bazen çok uzun kelimeler ya da telaffuzu çok zor kelimeler üretebilir. Sesli harfler genellikle son eklerin arasına eklenerek

Birçok sessiz harfin arka arkaya gelmesini engeller (bu da bir kelimeyi telaffuz edilemez hale getirebilir).

İsim durumları. Tüm dillerde olduğu gibi, Karpatçada da birçok isim durumu vardır; aynı isim farklı şekilde "yazılır"

cümledeki rolüne bağlı olarak değişir. İsim durumları nominatif (isim cümlenin öznesi olduğunda), accusatif (isim fiilin doğrudan nesnesi olduğunda) içerir, datif (dolaylı nesne), genitif (veya iyelik), instrumental, final, suppressive, inessive, elatif, terminatif ve delatif.

Karpatçadaki tüm isim durumlarının isim köklerine standart soneklerin eklenmesini içerdiğini göstermek için iyelik (veya genitif) durumunu bir örnek olarak kullanacağız. Böylece, Karpatçada sahiplik ifade etmek - "benim hayat arkadaşım," "senin hayat arkadaşın," "onun hayat arkadaşı," "onun hayat arkadaşı," vb.- iyelik ("päläfertilam"- "benim hayat arkadaşım") üretmek için isim köküne ("päläfertil") belirli bir son ek ("-am" gibi) eklemeyi gerektirir. Hangi ekin kullanılacağı, hangi kişinin ("benim", "senin", "onun", vb.) ve ismin sessiz harfle mi yoksa sesli harfle mi bittiğine bağlıdır. Aşağıdaki tabloda sadece tekil isimler için kullanılan ekler gösterilmektedir (çoğul isimler için değil) ve ayrıca günümüz Macarcasında kullanılan eklerle benzerlik göstermektedir. (Macarca aslında biraz daha karmaşıktır, çünkü "ünlü uyumu" da gerektirir: hangi son ekin kullanılacağı isimdeki son ünlüye de bağlıdır, dolayısıyla Karpatçanın sadece tek bir seçeneği varken tablodaki birden fazla seçenek vardır).

kişi	Karpatça (proto-Uralca)		Çağdaş Macar	
	isim sesli harfle biter	isim ünsüzle biter	isim sesli harfle biter	isim ünsüzle biter
1. tekil (benim)	-m	-am	-m	-om, -em, -öm

2. tekil (senin)	-d	-ad	-d	-od, -ed, -öd
3. tekil (onun, onun, onun)	-ja	-a	-ja/-je	-a, -e
1. çoğul (bizim)	-nk	-ank	-nk	-unk, -ünk
2. çoğul (senin)	-tak	-atak	-tok, -tek, -tök	-otok, -etek, -ötök
3. çoğul (onların)	-jak	-ak	-juk, -jük	-uk, -ük

Not: Daha önce de belirtildiği gibi, sesli harfler sıklıkla eklenir Kelime ve son eki arasında çok fazla ünsüzün arka arkaya gelmesini önlemek için (bu da telaffuz edilemeyen kelimeler üretir). Örneğin, yukarıdaki tabloda, ünsüzle biten tüm isimleri "a" ile başlayan son ekler takip etmektedir.

Fiil çekimleri. Modern torunları (Fince ve Macarca gibi) gibi, Karpatçanın da burada anlatılamayacak kadar çok fiil zamanı vardır. Biz sadece şunlara odaklanacağız şimdiki zaman çekimi. Yine, ikisi arasındaki belirgin benzerlik nedeniyle çağdaş Macarcayı Karpatça ile yan yana koyacağız.

İsimlerin iyelik durumunda olduğu gibi, fiillerin çekimi de fiil köküne bir son ek eklenerek yapılır:

Kişi	Karpat (proto-Uralca)	Çağdaş Macarca
1. tekil (veriyorum)	-am (andam), -ak	-ok, -ek, -ök
2. tekil (sen ver)	-sz (andsz)	-sz
3. tekil (o/o verir)	- (ve)	-
1. çoğul (biz veriyoruz)	-ak (andak)	-unk, -ünk
2. çoğul (siz verirsiniz)	-tak (andtak)	-tok, -tek, -tök
3. çoğul (verirler)	-nak (andnak)	-nak, -nek

Tüm dillerde olduğu gibi, Karpatçada da bu kalıba tam olarak uymayan birçok "düzensiz fiil" vardır. Ancak tablo yine de çoğu fiil için faydalı bir rehberdir.

3. KARPAT DİLİ ÖRNEKLERİ

İşte Karanlık kitaplarda kullanılan bazı kısa Karpatça konuşma örnekleri. Köşeli parantez içinde birebir çevirisini ekliyoruz. En uygun İngilizce çeviriden ilginç bir şekilde farklıdır.

Susu.

Ben geldim.

["ev/doğum yeri." Karpatça'da sıklıkla olduğu gibi "ben" anlaşılır].

Möért?

Ne için?

csitri

küçük olan

["bir şeyin küçük sürçmesi," "bir kızın küçük sürçmesi"]

ainaak enyém

sonsuz dek benim

ainaak sívamet jutta

forever mine (başka bir form)

["forever to-my-heart connected/fixed"]

sívamet

benim aşkım

["of-my-heart," "to-my-heart"]

Tet vigyázam.

Seni seviyorum.

["you-love-I"]

Sarna Rituaali (Ritüel Sözler) daha uzun bir örnektir ve konuşmadan ziyade ilahi Karpatçanın bir örneğidir. Tekrarlama yoluyla ilahiye müzikalite ve güç kazandırmak için yinelenen "andam" ("veriyorum") kullanımına dikkat edin.

Sarna Rituaali (Ritüel Kelimeler)**Te avio päläfertiilam.**

Sen benim hayat arkadaşımsın.

Éntölam kuulua, avio päläfertiilam.

Seni hayat arkadaşım olarak kabul ediyorum.

Ted kuuluak, kacad, kojed.

Ben sana aidim.

Élidamet andam.

Senin için hayatımı sunuyorum.

Pesämet andam.

Sana korumamı veriyorum.

Uskolfertiilamet andam.

Sana sadakatimi sunuyorum.

Sívamet andam.

Sana kalbimi veriyorum.

Sielamet andam.

Sana ruhumu veriyorum.

Ainamet andam.

Sana bedenimi veriyorum.

Sívamet kuuluak kaik että a ted.

Sizinkinin aynısını kendime saklıyorum.

Ainaak olenszal sívambin.

Hayatınız benim için her zaman değerli olacak.

Te élidet ainaak pide minan.

Hayatın her zaman benimkinden üstün olacak.

Te avio päläfertilam.

Sen benim hayat arkadaşımsın.

Ainaak sívamet jutta oleny.

Sonsuza dek bana bağlısın.

Ainaak terád vigyázak.

Sen her zaman benim .

Bu kelimelerin telaffuzunu duymak için (ve Karpatça telaffuz hakkında daha fazla bilgi için)

lütfenchristinefeehan.com/members/ adresini ziyaret edin.

Sarna Kontakawk (Savaşçıların İlahisi) Karpat dilinin daha uzun bir başka örneğidir. Savaşçıların konseyi yeryüzünün derinliklerinde bir odada gerçekleşir.

Çok altında magma bulunan kristaller, bu nedenle buhar doğaldır ve atalarının bilgeliği net ve odaklanmıştır. Burası prenslerine ve halklarına kan yemini ettikleri ve savaşçılar ve kardeşler olarak onur kurallarını onayladıkları kutsal bir yerdir. Burası aynı zamanda savaş stratejilerinin doğduğu ve tüm anlaşmazlıkların tartışıldığı, savaşçıların konseye getirmek ve tartışmaya açmak istedikleri endişelerinin de konuşulduğu yerdir.

Sarna Kontakawk (Savaşçıların İlahisi)

Veri isäakank-veri ekäakank.

Babalarımızın kanı, kardeşlerimizin kanı.

Veri olen elid.

Kan hayattır.

Andak veri-elidet Karpatiiakank, és wäke-sarna ku meke arwa-arvo, irgalom, hän ku agba, és wäke kutni, ku manaak verival.

Bu hayatı halkımıza onur, merhamet, dürüstlük ve dayanıklılık kanla yoğrulmuş bir yeminle sunuyoruz.

Verink sokta; verink kaņa terád.

Kanımız birbirine karışıyor ve seni çağırıyor.

Akasz énak ku kaņa és juttasz kuntatak it.

Çağrımıza kulak verin ve hemen bize katılın.

Bu kelimelerin telaffuzunu duymak için (ve Karpatça telaffuz hakkında daha fazla bilgi için)

lütfen christinefeehan.com/members/ adresini ziyaret edin.

Kepä Sarna Pus (Küçük Şifa İlahisi), En Sarna Pus (Büyük Şifa İlahisi), Odam- Sarna Kondak nni) ve Sarna Pusm O Mayet (Dünyayı İyileştiren Şarkı) dahil olmak üzere Karpat şifa ilahileri için **Ek 1'e** bakınız.

4. ÇOK KISALTILMIŞ BİR KARPATÇA SÖZLÜK

Bu çok kısaltılmış Karpatça sözlük, Karanlık kitaplarda kullanılan Karpatça kelimelerin çoğunu içermektedir. Elbette, tam bir Karpatça sözlük, bütün bir dil için normal bir sözlük kadar büyük olacaktır (tipik olarak yüz binden fazla kelime).

Not: Aşağıdaki Karpatça isimler ve fiiller kelime **kökleri**. Genellikle izole "kök" formunda görünmezler. Bunun yerine, genellikle son eklerle birlikte görünürler (örneğin, andam-I give, sadece and kökü yerine).

a-fiil olumsuzlama (önek); değil (zarf).

aćke-pace, adım.

aćke éntölem doğru bir adım daha at.

agba-görünüşe uygun olmak; uygun olmak (fiil). Doğru; görünüşe uygun; uygun (adj.).

ai-oh.

aina-body (isim).

ainaak-her zaman; sonsuza kadar.

o ainaak jelä peje emnimet ŋamaŋ-sun scorch that woman forever (Karpat küfürleri).

ainaakä-hiçbir zaman.

ainaakfé-eski arkadaş.

Ünsüzle biten bir isimden sonra çoğul yapmak için eklenen ak-son eki.

etmek; kulak vermek; dinlemek.

aka-arvo-saygı (isim). **akarat-**
akıl; irade (isim). **ál-**
kutsamak; bağlanmak. **alatt-**
üzerinden. ; **altında.** **alə-**
kaldırmak; yükseltmek.
; lanetlemek.
amañ-şu; bu burada; şu; şu orada.
ve vermek için.

ve sielet, arwa-arvomet, és jelämet, kuulua huvémet ku feaj és ködet ainaak
- anlık zevk ve sonsuz lanet için ruhu, onuru ve kurtuluşu
takas etmek.

andasz éntölem irgalomet!-merhamet et!

arvo-değer; fiyat (isim).

arwa-övgü (isim).

arwa-arvo olen gæidnod, ekäm-onour guide you, my brother
(selamlama).

arwa-arvo olen isäntä, ekäm-onour keep you, my brother
(selamlama).

arwa-arvo pile sívadet-şeref kalbinizi aydınlatsın (selamlama).

arwa-arvod-onur (isim).

arwa-arvod mäne me ködak-şerefiniz karanlığa engel **olsun**
(selamlama).

aş-no (ünlem).

aşşa-no (bir isimden önce); **not** (emir kipinde olmayan bir fiil
ile); **not** (bir sıfat ile).

aşşatotello-itaatsiz. asti-
tâ ki.

.

avio-wedded.

avio päläfertiil-hayat arkadaşı.

avoi-örtüsünü açmak;

göstermek; ortaya çıkarmak.

baszú-intikam; **intikam.**

belsö-içinde; içinde.

bur-good; .

bur tule ekämet kuntamak-iyi tanıştık, kardeş-kin (selamlaşma).

; koşmak; kaçmak.

čač3-doğmak; büyümek.

ćoro-akmak; yağmur gibi

akmak. **csecsemő-bebek** (isim).

csitri-küçük olan (kadın).

csitrim-küçüğüm (kadın). **diutal-**

zafer; zafer. **džinôt-kısa;** kısa.

eći-düşmek.

ej-not (zarf, son ek); önceki hece sesli harfle nej.

Ünsüzle biten bir isimden sonra çoğul yapmak için

eklenen ek-sonek.

ekä-kardeş.

ekäm-kardeşim.

elä-to live.

eläsz arwa-arvoval-şerefle yaşayasın; asilce yaşayasın
(selamlama).

eläsz jeläbam ainaak-long ışık içinde yaşayasın (selamlama).

elävä-alive.

elävä ainak majaknak-yaşayanların ülkesi.

elid-life.

emä-anne (isim).

Emä Maye-Doğa Ana.

emäen-büyükanne. **embε-**

eğer; ne zaman.

embε karmasz-lütfen.

emni-eş; kadın.

emni hän ku köd alte-cursed woman.

emni kuņenak ku aššatotello-itaatsiz deli.

; kadınım.

emninuma-tanrıça.

én-I.

en-büyük; çok; .

en hân ku (kelimenin tam anlamıyla: büyük koruyucu).

én jutta félet és ekämet-Ben bir arkadaşı ve kardeşi
selamlıyorum (selamlama).

en Karpatii-prens (kelimenin tam anlamıyla: büyük Karpat).

én mayenak-I am of the earth.

Én olenam .

Én olenam teval it-I am with you now.

én oma mayeka-Zaman kadar eskiyim (kelimenin tam
anlamıyla: dünya kadar eski).

En Puwe-Büyük Ağaç. Yggdrasil, axis mundi, Meru Dağı,
cennet ve cehennem vb. efsanelerle ilgilidir.

enä-most.

. enkojra-kurt. és-

ve.

ete-önce; önünde.

että-that. év-

year.

évsatz-yüzyıl. ewal-

tatlı; yumuşak. fáz-soğuk

veya soğuk hissetmek.

fél-arkadaş; arkadaş.

fél ku kuuluaak sívam belsö-sevgili. fél

ku vigyázak-dear one. feldolgaz-

hazırlamak.

fertiil-fertile one.

fesztelen-havadar. fü-

herbs; grass.

gæidno-yol; yol.

boşluksuz; boş; boş; kolay; önemsiz; küçük; önemsiz.

gond-care; endişe; sevgi (isim).

gyenge-zayıf; çelimsiz; hafif; **güçsüz**.

hän-he; she; it; one.

hän agba-it is so.

hän ku-önek: bir kim; o kim; o ki.

hän ku agba-truth.

hän ku kaśwa o numamet-sky-owner. hän ku

kuula siela-ruhunun bekçisi.

hän ku kuulua sívamet-kalbimin bekçisi.

hän ku lejka wäke-sarnat-traitor.

hän ku meke pirämet-defender. hän ku

meke sarnaakmet-mage.

hän ku pelkgapâd és meke pirämet-korkusuz savunucu.

(Pelkgapâd és Meke Pirämet: "Korkusuz Savunmacı"
lakap olarak kullanılır).

hän ku pesä-protector.

hän ku pesä sieladet-ruhunuzun koruyucusu.

hän ku pesäk kaikak-herkesin koruyucuları. hän

ku piwtä-yırtıcı; avcı; iz sürücü. hän ku

pusm-şifacı.

hän ku saa kuć3aket-star-reacher.

hän ku tappa-katil; şiddet uygulayan kişi (isim). Ölümcül; şiddetli
(adj.).

hän ku tappa kulyak-iblis katili. (Ku Tappa Kulyak: "İblis Katili"
lakap olarak kullanılır).

hän ku tuulmahl elidet-vampir (kelimenin tam anlamıyla: hayat çalan).

hän ku vie elidet-vampir (kelimenin tam anlamıyla: hayat hırsızı).

hän ku vigyáz sielamet-ruhumun bekçisi.

hän ku vigyáz sívamet és sielamet-kalbimin ve ruhumun bekçisi.

hän sívamak-sevgili.

hängem-o; O; O.

hank-they.

hany-clod; toprak yığını.

hysz-inanmak; güvenmek.

ho-how.

ida-doğu. igazág-

adalet. ila-

parlamak.

inan-mine; benim (sevecenlik).

irgalom-merhamet; acıma; merhamet.

isä-baba (isim).

isäntä-evin efendisi.

Şimdi.

jaguár-jaguar.

jaka-kesmek; bölmek; ayırmak.

jakam-yara; kesik; yaralanma.

jalka-leg.

jälleen-again.

jama-hasta, enfekte, yaralı veya ölmek üzere olmak; ölüme yakın olmak.

jamatan-düşmüş; yaralı; ölüme yakın.

jelä-güneş ışıǵı; gün, güneş; ışık.

jelä keje terád-light sear you (Karpát küfürleri).

o jelä peje emnimet-sun scorch the woman (Karpát küfürleri).

o jelä peje kaik hänkanak-sun scorch them all (Karpát küfürleri).

o jelä peje terád-sun scorch you (Karpát küfürleri).

o jelä peje terád, emni-sun scorch you, woman (Karpát küfürleri).

o jelä sielamak-ruhumun ışıǵı.

joma-yolda olmak; gitmek.

jone-gelmek; geri dönmek.

jonesz arwa-arvoval-şerefle **geri dönmek** (selamlamak).

jonesz éntölem, fél ku kuuluaak sívam belsö-bana **gel**, sevgilim.
jörem-unutmak; yolunu kaybetmek; hata yapmak.
jotka-boşluk; orta; boşluk.
jotkan-arasında. juo-
içmek.
juosz és eläsz-iç ve yaşa (selamlama).
juosz és olen ainaak sielamet **jutta-iç** ve benimle bir **ol** (selamlama).
juta-gitmek; dolaşmak.
jüti-gece; akşam.
jutta-bağlı; sabit (adj.). Bağlamak; ; sabitlemek; bağlamak (fiil).
Ünlü ile biten bir isimden sonra çoğul yapmak için eklenen k-
ekidir.
kać3-hediye.
kaca-erkek aşık.
kadi-yargıç. **kaik-**
hepsi.
käktä-iki; çok.
käktäverit-karışık kan (kelimenin tam anlamıyla: iki kan).
kalma-corpse; ölüm; mezar.
kaņa-çağırarak; davet etmek; çağırarak; rica etmek; yalvarmak.
kañk-rüzgar borusu; Adem elması; boğaz.
karma-istek. Karpati-
Karpatyalı. karpatii ku
köd-liar.
Karpatiikunta-Karpat halkı.
käsi-hand.
kaśwa-sahip olmak.
etmek; terk etmek; kalmak.
kaða wäkeva óv o köd-karanlığa karşı hızlı **durun** (selamlama).
kat-ev; aile (isim).
katt3-hareket etmek; nüfuz etmek; ilerlemek.

keje-pişirmek; yakmak;
kavurmak. **kepā-daha** az; küçük;
kolay; az. **kessa-kedi**.
kessa ku toro-yaban
kedisi. **kessake-küçük kedi**.
kidü-uyandırmak; uyandırmak (geçişsiz fiil).
kim-Bütün bir nesneyi bir çeşit örtü ile kaplamak.
kinn-out; dışarıda; dışarıda; olmadan.
kinta-sis; sis; duman.
kislány-küçük kız.
kislány hān ku meke sarnaakmet-little mage.
kislány kuğnak-küçük deli.
kislány kuğnak minan- **benim** küçük delim.
köd-sis; sis; karanlık; kötülük (isim). Sisli, karanlık; kötülük
(adj.).
köd alte hān-karanlık onu lanetlesin (Karpāt küfürleri). **o köd**
belsö-karanlık onu alsın (Karpāt küfürleri). **köd elävä és köd**
nime kutni nimet-kötülük yaşar ve bir adı vardır.
köd jutasz belsö-shadow take you (Karpāt küfürleri).
koj-izin vermek; izin vermek; karar vermek; kurmak; düzenlemek.
koje-man; koca; drone.
kola-ölmek.
kolasz arwa-arvoval-şerefle ölebilirsin (selamlama).
kolatan-ölü; ayrılmış.
koma- **boş** el; çıplak el; avuç içi; el .
kond-bir ailenin veya klanın tüm çocukları.
kont-savaşçı; adam.
kont ku votjak-knight.
kont o sívanak-güçlü kalp (kelimenin tam anlamıyla: savaşçının
kalbi). **kor3-sepet**; huş kabuğundan yapılmış kap .
kor3nat-içeren; dahil.
ku-kim; hangi; şu; nerede; hangi; ne.

kuć3-star.

kuć3ak!-yıldızlar! (ünlem). kudeje-türeme; nesil. kuja-gün; güneş.

kule-duymak.

kulke-gitmek ya da seyahat etmek (karada ya da suda).

kulkesz arwa-arvoval, ekäm-şerefle yürü kardeşim (selamlama).

kulkesz arwaval, joşesz arwa arvoval-şerefle git, şerefle dön (selamlama).

kuly-bağırsak solucanı; tenya; ruhları ele geçiren ve yutan iblis.

küm-insan erkek.

kumala-kurban etmek; sunmak; dua etmek.

kumpa dalgası (isim).

kuña-uyuyormuş gibi yatmak; saklambaç oyununda gözleri kapatmak veya örtmek; ölmek.

kuñe-ay; ay.

kuñe kont-ay savaşçısı.

kuñe kont ku votjak-moon knight.

kuñe s3c3-ay canavarı.

kunta-band; klan; kabile; aile; halk; soy; çizgi.

kuras-kılıç; büyük bıçak.

kure-bağlamak;

bağlamak. kuş-işçi; hizmetçi.

kutenken-nasıl olsa.

, taşıyabilmek, katlanabilmek, dayanabilmek veya alabilmek.

kutnisz ainaak-long may you endure (selamlama).

olmak; tutmak.

kužõ-long.

lääs-west.

lamti (veya lamt3)-alçak arazi; çayır; derin; derinlik.

lamti ból jüti, kinta, ja szelem - cehennem (kelimenin tam anlamıyla: gecenin, sislerin ve hayaletlerin çayırı).
laña-daughter.

lejka-çatlak; çatlak; yarık (isim). Kesmek; vurmak; kuvvetle (fiil).

lewl-spirit (isim).

lewl ma-öteki dünya (kelimenin tam anlamıyla: ruhlar diyarı).
Lewl ma, lamti ból jüti, kinta, ja szelem'i içerir: cehennem dünyası, ama aynı zamanda En Puwe'nin yukarısındaki dünyaları da içerir.
Büyük ağaç.

liha-flesh.

lõuna-south.

lõyly-nefes; buhar (lewl: ruh ile ilgili).

luwe-bone.

ma-land; orman; dünya.

magköszun-thank.

kullanmak; lanetlemek; mahvetmek.

mäne-kurtarmak; .

maye-land; toprak; bölge; yer; doğa.

mboće-diğer; ikinci (adj.).

Ben-biz.

megem-us.

meke-deed; çalışmak (isim). Yapmak; yapmak; çalışmak (fiil).

mić (veya mića)-güzel.

mića emni kuñenak minan-benim güzel delim. **minan-benim;** benim (sevgi sözcüğü). **minden-every;** all (adj.).

möért?-ne için? (ünlem). **molanâ-**

parçalanmak; dağılmak. **molo-ezmek;**

parçalara ayırmak. **moo-neden;** sebep.

mozdul-hareket etmeye başlamak; harekete geçmek.

muonì-atamak; emir vermek; reçete yazmak; komuta etmek.

muoniak te avoisz te - Sana kendini göstermeni emrediyorum.

musta-memory.

myös-also. m8-

şey; ne. na-close;

near. nă-for.

nâbbö-so, then.

ḡamaḡ-bu; buradaki bu; şu; oradaki şu. ḡamaḡak-bunlar;

buradakiler; şunlar; . nautish-zevk almak.

nélkül-olmadan.

nenä-öfke.

nime-adı. níḡ3-

solucan; kurtçuk.

níḡ3 ködak-gölge solucanı.

nó gibi; aynı şekilde; gibi.

nókunta-kinship.

numa-tanrı; gökyüzü; üst; üst kısım; en yüksek (İngilizce
numinous kelimesiyle ilgili).

numatorkuld-thunder (kelimenin tam anlamıyla: gökyüzü mücadelesi).
; için; doğru.

núp@l mam-dünyama doğru.

nyál-saliva; tükürük (nyelv: dil ile ilgili).

nyelv-tongue.

o-the (ünsüzle başlayan bir isimden önce kullanılır).

ó gibi; aynı şekilde; gibi.

odam-rüya görmek; uyumak.

odam-sarna kondak-ninnisi (kelimenin tam anlamıyla: çocukların uyku
şarkısı).

odam wäke perisi.

olen-to be.

oma-eski; antik; son; önceki.

omas-stand.

omboće-diğer; ikinci (adj.).

örem-unutmak; yolunu kaybetmek; hata yapmak. **ot-**
(sesli harfle başlayan bir isimden önce kullanılır). **ot**
(veya **t**)-geçmiş zaman ortacı (son ek).

otti - bakmak; görmek; bulmak.

korumak için.

Borç **kapısı**.

päämoro-aim; hedef.

pajna-to press.

pälä-yarım; yan.

päläfertiil-eş veya eş.

päläpälä-yan yana. **palj3-**

daha fazla.

palj3 na éntölem-kapaticı.

partiolen-scout (isim).

peje-yakmak; kavurmak.

peje!-burn! (Karpāt küfürleri).

peje terád-get burned (Karpāt küfürleri).

pél-korkmak; korkmak.

pelk-korku (isim).

pelkgapâ-korkusuz.

pesä-yuva (gerçek; isim); koruma (mecazi; isim).

pesä-yuva; kalmak (gerçek); korumak (mecazi).

pesäd te engemal-benim yanımda güvendesin.

pesäszejeläbam ainaak-long may you stay in the light (selamlama).

pide-üstünde.

yıǵmak-ateşlemek; .

piñe-küçük kuş.

piñe sarnanak-küçük ötücü kuş.

pion-soon.

pirä-daire; halka (isim). Çevrelemek; içine almak (fiil).

piros-red.

pitä-saklamak; tutmak; sahip olmak; olmak.

pitäam mustaakad sielpesäambam-Anılarını ruhumda güvende tutuyorum.

pitäs **baszú**, **piwtäs** igazáget-intikam **yok**, sadece adalet.
piwtä-aramak; takip etmek; av izini takip ; avlamak;
avlanmak.

poâr-bit; parça.

põhi-north.

pohoopa-vigorous.

; zulmetmek; kaçirtmak.

irinli-sağlıklı; iyileştirici.

pusm-iyileşmek; sağlığına kavuşmak.

puwe-ağacı; odun.

rambsolg-köle.

rauho-barış.

reka-ecstasy; trans.

rituaali-ritüel. s3c3-

lizard; canavar.

sa-sinew; tendon; kordon.

; isimlendirmek.

saa-gelmek, **gelmek**; olmak; almak, .

saasz hân ku andam szabadon- özgürce sunduğum şeyi **al**.

saýe-varmak; **gelmek**; ulaşmak. **salama-**

yıldırım; şimşek. **sapar-kuyruk**.

sapar bin jalkak-coward (kelimenin tam anlamıyla: bacakların arasındaki kuyruk).

Sapar bin jalkak nélkül mogal-insafsız korkak.

sarna-sözler; konuşma; şarkı; sihirli büyü (isim). İlahi söylemek;
şarkı söylemek; kutlamak (fiil).

sarna hân agba-claim.

sarna kontakawk-warriors' chant.

sarna kunta-alliance (kelimenin tam anlamıyla: kutsal kelimeler aracılığıyla tek kabile).

śaro-donmuş kar.

sas-shoosh (bir çocuğa veya bebeğe).
satz-hundred.

siel-soul.

sielad sielamed-ruh **ruha** (kelimenin tam anlamıyla: senin ruhun benim).
sielam-ruhum.

sielam pitwä sielad-ruhum senin arıyor.

sielam sieladed-benim ruhum senin ruhuna.

sieljelä isäntä-ruhun **saflığı** zafer kazanır.

sisar-kardeş.

sisarak sivak-kalbin kardeşleri.

sisarke-küçük kız kardeş.

sív-heart.

sív pide köd-aşk kötülüğü aşar.

sív pide minden köd-sevgi tüm kötülükleri aşar.

sívad olen wäkeva, hän ku piwtä-kalbin güçlü kalsın, avcı
(selamlama).

sívam és sielam-kalbim ve ruhum.

sívamet-kalbim.

sívdobbanás- kalp atışı (gerçek); ritim (mecazi).

; karıştırmak.

söl-dare, girişim.

söl olen engemal, sarna sívametak-benimle olmaya cesaret et,
kalbimin şarkısı.

; nüfuz etmek; telafi etmek; değiştirmek.

Susiküm-Lycan.

susu-ev; doğum yeri (isim). Evde (adv.).

szabadon-freely.

szelem-ghost.

ször-zaman; fırsat.

t (veya ot)-geçmiş zaman ortacı (son ek).

taj değerinde olmak.

taka-arkasında; ötesinde.

kalmak; kalmak.

takkap-engel; meydan okuma; zorluk; çile; deneme.

tappa-dans etmek; ayakla vurmak; öldürmek.

Yine de aynı.

te-sen.

te kalma, te jama níj3kval, te apitász arwa-arvo-sen ONURSUZ,

kurtçuk bulaşmış yürüyen bir cesetten başka bir şey
değilsin.

te magköszunam nã ɲamaɲ kać3 taka arvo-bu fiyat ötesi hediye için

teşekkür ederim.

ted-sen.

terád keje-get scorched (Karpát küfürleri).

töd-bilmek.

tödak pitász wäke bekimet mekesz kaiket-I know you have the
courage to face anything.

tödhän-bilgi.

tödhän lõ kuraset agbapäämoroam-bilgi kılıcı hedefine doğru uçarur.

toja-bükmek; eğilmek; kırılmak.

toro-kavga etmek; etmek.

torosz wäkeval-şiddetle savaşmak (selamlama).

totello-obey.

tsak-only.

t'suva vni-zaman dilimi. tti-

bakmak; görmek; bulmak.

tuhanos-bin.

tuhanos lölyyak türelamak saye diutalet-bin sabırlı nefes zafer
getirir.

tule-buluşmak; gelmek.

tuli-fire.

tumte-hissetmek; dokunmak; üzerine dokunmak.

türe-dolu; doymuş; tamamlanmış.

türelam-sabır.

türelam agba kontsalamaval-sabir savaşçının gerçek silahıdır.

tyvi-kök; taban; gövde. **ul3-çok**;

fazlasıyla; oldukça. **umuš-**

bilgelik; anlayış. **und-geçmiş**

zaman ortacı (son ek). **uskol-**

sadık. **uskolfertiil-bağlılık**;

sadakat.

usm-iyileşmek; sağlığına kavuşmak.

vad-savage.

vár-beklemek.

varolind-tehlikeli. **veri-**

kan.

veri ekäakank-kardeşlerimizin kanı.

veri-elidet-kan-yaşam.

veri isäakank-babalarımızın kanı.

veri olen piros, ekäm-literally: kan kırmızı olsun kardeşim;

figuratively: hayat arkadaşını bul (selamlama).

veriak ot en Karpatiiak-Prensin kanıyla (kelimenin tam

anlamıyla: Büyük **Karpat**'ın kanıyla; Karpat küfürleri).

veridet peje-kanınız yansın (Karpat küfürleri).

vigyáz-sevmek; ; .

vii-son; en sonunda; nihayet.

votjak-koşum takımı (at). **wäke-**

güç; kuvvet.

wäke beki-kuvvet; cesaret.

wäke kaða-sabırlılık. **wäke**

kutni-dayanıklılık.

wäke-sarna-yemin; lanet; kutsama (kelimenin tam anlamıyla: güç sözleri).

wäkeva-güçlü; güçlü.

wäkeva csitrim ku pesä-şiddetli küçük koruyucum.

wara-kuş; karga.

weńca-tamamlanmış; bütün.

ıslak su (isim).

ABOUT THE AUTHOR

Christine Feehan, Carpathian serisi, GhostWalker serisi, Leopar serisi, Torpedo Ink serisi, Shadow Riders serisi ve tek başına romantik gerilim romanları da dahil olmak üzere birçok romanın 1 numaralı New York Times çok satan yazarıdır.

Penguin
Random House
PENGUIN PUBLISHING GROUP

What okuma
listenizde sırada ne
var?

Bir sonraki harika
okumamızı keşfedin!

Kişiselleştirilmiş kitap seçimleri ve bu yazar hakkında güncel
haberler alın.

Şimdi **kaydolun.**

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.